

ဗုဒ္ဓ၏ကြော့ဝဠာတရား

ရေးသူ-ရန်သင်ဃ်

မြန်မာပြန်သူ-သခင်ဘသောင်း

ရေသု-ရေသင်္ဃ

ပြန်မာပြန်သု-သခင်ဘဏ္ဍာ:

၁။ ဤ ဗုဒ္ဓ၏ စကြာဝဠာတရား ကို ဖတ်သူ လေ့လာရာတွင် စာလုံး တလုံးစီ တလုံးစီမှ ဝေါဟာရ တခုစီ တခုစီသို့၎င်း၊ စာကြောင်း တကြောင်းစီ တကြောင်းစီမှ စာပိုဒ်တပိုဒ်စီ တပိုဒ်စီသို့၎င်း၊ စိတ်ရှည်စွာ လေ့လာကြ ပါဟု တိုက်တွန်း ပါ၏။

၂။ ရွှေဝါကျနှင့် နေဘက်ဝါကျကို ကောင်းစွာ ဆက်စပ်၍၎င်း၊ ရွှေစာ ပိုဒ်နှင့် နေဘက်စာပိုဒ်ကို ကောင်းစွာ ဆက်စပ်၍၎င်း၊ လေး လေး နက်နက် ဖတ်သူ လေ့လာကြ ပါဟု တိုက်တွန်း ပါ၏။

၃။ ဖတ်သူပြီးအပ်သော ဝါကျတိုင်း ဝါကျတိုင်းကို၎င်း၊ ဖတ်သူပြီးအပ်သော စာပိုဒ်တိုင်း စာပိုဒ်တိုင်းကို၎င်း၊ ကောင်းစွာသဘော ပေါက်သည့်တိုင် အောင် စိတ်ရှည်စွာ သုံးသပ်၍ လေ့လာကြ ပါဟု တိုက်တွန်း ပါ၏။

၄။ ဤကျမ်းတွင် ချစ်ယွင်းချစ်များကို တွေ့ရှိပါက၊ ဤကျမ်းကို ထုတ်ဝေသူ သုတေသီတစ်ဦး၏ အပြစ်သဘာဝ ဖြစ်သည့်ဟု ယူကြ စေလိုပါ၏။

၅။ ဤကျမ်းကို လေ့လာရသဖြင့် အကျိုးကျေးဇူးခံစားရရှိကြသည့်ဖြစ်ပါမူ၊ ဤကျမ်းကို ပြုစုသူ လက်ခံဒီပဏ္ဍန်းသား စီ၊ ပီ၊ ရနသင်ဃီ နှင့် ဤကျမ်းကို အနက် မြန်မာပြန်သူ မြန်မာနိုင်ငံသား စာရေးဆရာကြီး သခင်ဘသောင်းတို့ကိုသာ လွှတ်ကြီးစွာ သော ကျေးဇူးတို့ဖြင့် ရုဏ်ပြုကြ ပါဟု အလွန်အထူး နှိုးဆော်အပ် ပါသတည်း။

(ပုံ) ထွန်းလင်း
နှင့် သုတေသီတစ်ဦး

၁၉၆၀ ခု၊ ဩဂုတ်လ (၁၅) ရက်နေ့
ရန်ကုန်မြို့။

အ မှ ဝ ဝ န ဝ :

“ သင်တို့အား သင်တို့ကိုယ်တိုင်က မှတပါး၊ အခြားမည်သူကမျှ မကယ်
 တင်နိုင် ။ ကောင်းစွာကျင့်သုံးပြီး သောအခါတွင် သင်တို့သည် သင်တို့ကိုယ်ကို ကယ်တင်
 မည့်သူများအဖြစ်သို့ ရောက်လာကြလိမ့်မည် ” ဟု ဗုဒ္ဓက ဟောခဲ့၏။ ဗုဒ္ဓသည်
 ဆင်းရဲခြင်းအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်၍ အပြစ်အနာကင်းစင် သောစိတ်၏ ချမ်းသာ
 မှုလမ်းကို ပြ၍သာ ပေး၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဘယ်ဆင်းရဲခြင်းခံရသော
 အရပ်မှာ စိတ်ပင်ဖြစ်သော ကြောင့်ဖြစ်၏။ အဆိုပါ စိတ်၏ ချမ်းသာမှုကို မိမိတို့
 ကိုယ်ကို မိမိတို့လွှတ်စားခြင်းဖြင့်၎င်း၊ တဏှာတမျှဖြစ်သော ဈာန်အခြေဖြင့်၎င်း၊
 မရနိုင် ။

မိမိတို့ဘဝ၏ အဖြစ်မှန်ကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင် သဘောပေါက်၍လာကြသော
 အခါကျမှသာလျှင် ၊ စိတ်၏ ချမ်းသာမှုကို ရနိုင်၏။ မိမိတို့၏ ဘဝအဖြစ်မှန်ကို သိနား
 လည်ခြင်းသည်သာလျှင် ၊ မိမိတို့၏ စိတ်တွင်း၌ရှိသော ယုတ်ညံ့မှ၊ ချွတ်ဖွင်းမှအားလုံးကို
 ပျောက်ပစ်နိုင်သော အကြောင်းဖြစ်၏။ “ ပညာယ ပရိသုဇ္ဈာတိ ” ။

မိမိတို့ဘဝ၏ အဖြစ်မှန်ကို သိနိုင်စေတတ်သော နည်းလမ်းများကို
 ယေဘုယျအားဖြင့် ဗုဒ္ဓ၏ ဟောပြောချက်အားလုံးထဲတွင် ဖော်ပြထား၏။ အထူးသဖြင့်
 အဘိဓမ္မထဲတွင် ဖော်ပြထား၏။

အဘိဓမ္မ သို့မဟုတ် အထက်တန်းတရားကို တိကျမှန်ကန်စွာ နားလည်ခြင်းမ
 ရှိလျှင် မည်သူသည်မျှ ဗုဒ္ဓ၏ တရားကို ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း နားလည်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု
 ဆိုနိုင်တယ်။ အဘိဓမ္မကို ကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးက ပါဠိဘာသာ၊ မြန်မာဘာသာ၊
 သီဟိုဠ်ဘာသာ၊ အခြားအရှေ့တိုင်း ဘာသာများဖြင့် ရေးသားထားသော လက်စွဲ
 ကျမ်း မြောက် များစွာရှိသော်လည်း၊ ဤကျမ်းတို့အနက် အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့် ရေးသား
 ထားသော ကျမ်းများမှာ လွန်စွာပင် နည်းပါးလှ၏။ ထို့ကြောင့် မစ္စတာစီ၊ ပီ၊
 ရနသင်ဗဲ ရေးသော ဤကျမ်းသည် လူအများအရှည်အကြာ လိုလားတောင့်တနေချက်
 ကို ပြည့်စုံစေအပ်ပြီ ။

ဓမ္မသည် ငြိမ်းပွားပါစေသတည်း ။
 ဘိ၊ အနန္တ၊ မိုက်ထရေယနာယကထေရော ။

ဆဂီဒါရ်မနန္တ ပီရိဇောန ။
 ဗလန်ဂီဒါ။ သီဟိုဠ်ကျမ်း ။
 ၁၉၅၇ခုနှစ်၊ မေလ - ၁၄ - ရက်နေ့ ။

ကမ္ဘာငြိမ်းချမ်းသာယာမှုရှိ

ရည်စူးအပ်ပါသည်။

၁၅ နိ ဒါန်း။

ထင်လျှား သေဝ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဖြစ် သေဝ၊ မာထု (Mathu) လျှင်
 အမှူးရှိ သေဝ၊ သတိတရားရှိ သေဝ လူ ပေါင်း ၁၀၀၀၀ (တသောင်း) က ဗုဒ္ဓ
 အား သတ္တဝါများ နှင့် စင်္ကြာဝဠာဖြစ် ပေါ်လာ ပုံအကြောင်းကို ပြည့်စုံစွာ ဟော
 ပြော ပါရန် တောင်းပန်ကြကုန်၏။ အဆိုပါ လူ ၁၀၀၀၀ အနက် မည်သူက မှ
 ဗုဒ္ဓထံမှ တိုတိုတုတ်တုတ် အဖြေကို ရလိမ့်မည်ဟု မ မြှော်လင့်ကြဘဲ၊ ထိုအကြောင်း နှင့်
 ပတ်သက်၍ ဂွဉ်လျှား သေဝတရားကို နာကြားလို သေဝ ဆန္ဒရှိ ကြောင်းကိုသာ ပြ
 ကြ၏။

ဤသို့ တောင်းပန်သဖြင့် ဗုဒ္ဓက လောက၏ ဆန်းကျယ်သော အဖြစ်ကို
 ဟောကြား ရန်သဘောတူလိုက်ပြီးလျှင် ၊ ဆွမ်းစားရန် နှင့် အပမ်း ဖြေရန် အချိန်
 ရှိသောချိန်၍ ၊ သုံးလတပတ် နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဂွင်းလင်းပြတ်သားစွာ ဟောကြား၏။
 လူတိုင်းလူတိုင်းက ဗုဒ္ဓ၏ ဟောကြားချက်ကို သဘောတူကြ၏။ ထိုသို့ ဟောကြားခြင်းမှ
 အနှစ် ၂၅၀၀ (နှစ်ထောင်ငါးရာ) အလွန်ကုန်၏။

အဆိုပါ ဟောကြားချက်များကို ဗုဒ္ဓ၏ တပည့်ကြီး သာဝိပုတ္တက တဆင့်
 ပြန်၍ ဟောကြား၏။ သာဝိပုတ္တက အကျဉ်းအားဖြင့်သာ ပြန်၍ ဟောကြား၏။
 နေဝင်အင်္ဂါတွင် ထို ဟောကြားချက်သည် ဗုဒ္ဓ ဟောကြားခဲ့သော အခြားတရား
 များကို နားလည်နိုင်ရန်အတွက် အခြေခံဖြစ် နေသည်ကို တွေ့ကြရ၏။

အသေဝက မင်းကြီးက သီဟိုဠ် ရွာနန်းသို့ သားတော် မဟိန္ဒ နှင့် ညှိုးတော်
 သင်္ဃမိတ္တအား ဗုဒ္ဓ၏ တရားကို ဟောကြားရန် စေလွှတ်လိုက်သည့်အချိန်က စ၍ သီဟိုဠ်
 ရွာနန်းသားတို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ အခြား ဟောကြားချက်များ နှင့်တကွ ၊ သာဝိပုတ္တ၏ တဆင့်
 ဟောကြားချက်များကို အမြတ်တနိုးသိမ်းဆီးသို့မှီးထားကြ၏။

ယနေ့တိုင် သီဟိုဠ် ရွာနန်းသားတို့ သိမ်းဆီးထားအပ် သော သာဝိပုတ္တ၏
 တဆင့် ဟောကြားချက်များကို ရွာနံ့ဝံက ဤကျမ်းတွင် အကျဉ်းချုံး၍ ဖော်ပြလိုက်၏။
 ဤကျမ်းသည် ဗုဒ္ဓ၏ ဟောကြားချက်များကို မျက်မှောက်ခေတ် လောကဓါတ်ပညာ
 ကိုအခြေထား၍ အနက်အသစ်ပြန်ဆို ပေးရန်ကြံရွယ်သော ကျမ်းမဟုတ်သည့်ကို ရွာနံ့ဝံက
 လေးနက်စွာ ပြောလို၏။ ဤကျမ်းသည် သတ္တဝါများအကြောင်း နှင့် စင်္ကြာဝဠာ
 အကြောင်း နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဗုဒ္ဓ၏ မူလရည်ရွယ်ချက်များကို ရွာနံ့ဝံကိုယ်တိုင်သဘော
 ပေါက်ရန်အားထုတ်ရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာ သော အကျိုးဖလသဘာဝဖြစ်၏။

ဤကျမ်းသုံးပါဠိ စကားရပ်များကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်ရအောင်
ပထမ အကြိမ်ပြန်ရသည့် လျှောက်ပတ်သော ပါဠိဝေါဟာရများနှင့် ယှဉ်တွဲ၍ပြထား
ပါသည်။ ၊ စကားရပ်အချင်းချင်း နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရှုလိုသူများအတွက် လွယ်ကူလိမ့်မည်ဟု
မြေခံလင်းပါ၏။

စိ။ ပိ။ ရနသင်္ဃာ။

ကိုရိဗတ်ဂိုထ။ ။
ကောလဝနိယ။
သီဟိုဠ်ကျွန်း။ ။
၁၉၅၄ ခု၊ မေလ - ၁၄ - ရက်။

မ ၁ တိ က ၁ အ ကျဉ်း ။

ရှေ့မှို ဒါနိး
နိ ဒါနိး
မ ၁ တိ က ၁ အ ကျယ်

- ၁။ ရူပ ဓါတ် ဗျာသန နှင့် နာမ် ဓါတ် ဗျာသန ။
- ၂။ သနိ နှင့် ရူပ ဓါတ် ဗျာသန ။
- ၃။ သနိ ရှိ ဓါတ် ဗျာသန ။
- ၄။ နာမ် ဓါတ်၏ အပြင်း အရသာ ဗျာသန ။
- ၅။ နာမ် ဓါတ် နှင့် နာမ် ဓါတ်၏ အငြိမ့် အနေ ဗျာသန ။
- ၆။ ရူပ ဓါတ် ရှိသည့် ဝိသုဒ္ဓိ ပေါ် ပုံ ။
- ၇။ ပဉ္စသလ ဓါတ် သွန် ။

နိဒါန်း ။

ဤကျမ်းပါအကြောင်းရင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့် ပါဠိကျမ်းတို့များနှင့်ရှိသည့် အနက် အောက်ပါကျမ်းတို့မှာ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်၏။

- ၁။ ဂမ္ဘသင်္ဂနီပာရန ။
- ၂။ ဝိဘင်္ဂပာရန ။
- ၃။ ဓါတုကထာ ပာရန ။
- ၄။ ပုဂ္ဂလ ပဉ္စတ္ထိ ပာရန ။
- ၅။ ကထာဝတ္ထု ပာရန ။
- ၆။ ယမက ပာရန ။
- ၇။ ပဋ္ဌာန ပာရန ။

ဤကျမ်းများသည် ဗုဒ္ဓ၏ ဟောပြောချက်များအနက် အဘိဓမ္မအစိတ် အပိုင်းတွင်ပါဝင်ကြပြီးလျှင် ။ " သက္ခပာရန " ဟုတွင်သော ကျမ်းများဖြစ်၏။ ယနေ့ထက်တိုင် ဤကျမ်းများကို အနောက်တို့၏စာသင်ကျမ်းများသို့ ကြွေ့နပ်လောက် အောင် စာသင်ပြန်ထားခြင်းရှိသေးဟန်မတူ။ ဤကျမ်းများတွင် ပါဝင်သော အကြောင်းခြင်းတို့များမှာ အလွန်အလွန်ခက်ခဲလှသဖြင့် လေ့လာခဲစွာ သူများအဖို့ နားမလည်နိုင်လောက်အောင်ဖြစ်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးပညာရှိများက စီမံ သားအသစ်များအား အထောက်အပံ့ဖြစ်စေရန် ။ အခြေခံကျမ်းများကိုပြု၍ပေး ဖြစ်၏။ ထိုအခြေခံကျမ်းများကို ပါဠိစာသင်ဖြင့် ရေးကြ၏။ ထိုကျမ်းများအနက် အောက်ပါကျမ်းတို့မှာ အထင်လျားဆုံးဖြစ်၏။

- ၁။ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ ။
- ၂။ အဘိဓမ္မာ ဝတဘရ ။
- ၃။ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒ ။
- ၄။ ပရမတ္ထ ဝိနိစ္ဆယ ။
- ၅။ နာမရူပ သမာသ ။

ဤကျမ်းငါးကျမ်းအနက် အထူးသဖြင့် အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟကျမ်းကို စာသင် သားများက များစွာနှစ်သက်ကြ၏။ ထိုကျမ်းကို မျက်မှောက်ခေတ် စာသင်စာရင်း များသို့ စာသင်ပြန်ထားအပ်ပြီ ။

ထိုမှတစ်ပါး ပညာရှိ အမျိုးမျိုးတို့ ပြုစုထားသော ရွေးကယ်သော
ကျမ်းပွားများနှင့် မျက်မှောက်ခေတ် ကျမ်းပွားများလည်း ရှိသေး၏။
ထိုကျမ်းများကို တတ်နိုင်သမျှ လေ့လာကြရန် ဝီရိယရှိသော စာသင်သားများအား
တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြ၏။

သို့ရာတွင် သတိပေးစရာ အချက်တချက်ရှိ၏။ ထိုအချက်ကား
အခြားမဟုတ်။ မူရင်းပိုင်ကျမ်းပါ စာသားလုံးများကို၎င်း၊ ဘာသာပြန်ကျမ်းပါ
စာသားလုံးများကို၎င်း၊ အဋ္ဌကထာကျမ်းပါစာသားလုံးများကို၎င်း၊ အကျဉ်းချုပ်ကျမ်း
ပါစာသားလုံးများကို၎င်း၊ တထစ်ကျမှတ်ယူခြင်း မပြုထိုက်ကြောင်းနှင့် ဗုဒ္ဓက
လေးနက်စွာ မှာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဤကျမ်းကို လေ့လာရကျိုးနပ်စေရန်အတွက် ဤကျမ်း
ပါစာသားလုံးများကို၎င်း၊ ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင်အပါအဝင် တစုံတယောက်သောဆရာတို့
ပြောသောစာသားလုံးများကို၎င်း၊ ယုံကြည်မှီခိုကာမျှဖြင့် မှန်ဆန်မှုမယူဆဘဲ
ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြည့်ပြည့်ဝဝ နားလည်အောင်အားထုတ်ထိုက်ကြ၏။

မည်သို့မဆို ဤကျမ်းပါ အက္ခရာတင်ထားသော စာသားလုံးများကို၎င်း၊
တစုံတယောက်သောဆရာ၏ နှုတ်မှ ထွက်လာသောစာသားလုံးများကို၎င်း၊ အရေး
အကြီးဆုံးဖြစ်သည့်ဟု သဘောမထားဘဲ၊ မိမိတို့ ဖတ်ရှုရသော စာသားလုံးတိုင်း၏
အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သဘောပေါက်အောင် ကြိုးစားကြရ၏။ မိမိတို့၏ စိတ်ကို နက်နဲ
ဖြောင့်စင်း၍ ဇာဂတိကျအောင် သုံးသပ်ရန်အလို့ငှါ အသုံးပြုခြင်းသည် အကောင်း
ဆုံးနည်း ဖြစ်၏။

အဘိဓမ္မသည် သဘာဝတရား၏ ပြင်ပကိုစွဲ၍ လေ့လာရာကျမ်းမျှသာ
ဖြစ်သည့်ဟု မျက်မှောက်ခေတ် ပညာရှင်အချို့က ယူဆလိုကြကြောင်းကို ဖော်ပြဖို့လို၏။
ဤအမှားသည် အချို့ဒေသများတွင် လျှင်မြန်စွာပြန့်ပွားလျက်ရှိသဖြင့် အမှန်သို့
ရောက်အောင်ပြုပြင်ပေးဖို့လို၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဘိဓမ္မသည် သဘာဝ
တရား၏ အပြင်ပကိုစွဲ များနှင့် လားလားမျှ မသက်ဆိုင်သော ကြောင့်ဖြစ်၏။ အဘိ
ဓမ္မသည် သဘာဝတရားကို ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း ဖော်ပြသော ကျမ်းသာဖြစ်၏။ အဘိ
ဓမ္မသည် ထွက်ကိန်းသက်သက်တရားလည်း မဟုတ်၊ မမည်မရ တရားလည်း မဟုတ်၊
ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာမရသော တရားလည်း မဟုတ်။ စကြာဝဠာတခုလုံး အကြောင်းကို
စုံစုံကျကျလေ့လာထားချက်သာဖြစ်၏။ အဘိဓမ္မသည် စိတ် (နာမ်) အကြောင်းနှင့်
ရုပ် (ရူပ) အကြောင်းကိုဆိုရာကျမ်းဖြစ်သဖြင့် စကြာဝဠာပညာဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓသည် ဂူ၌ ဖွေကွေ့ရှိသကဲ့သို့ ယောဂ်သဘာဝဖြစ် ဖြောင့်ငါးကို လူအများက သိလျှင် ကောင်း၏။ ထိုမျှမက သေး ဗုဒ္ဓသည် သူလိုရှိသလို လူသားတယောက်သဘာဝ ဖြောင့်ငါးကိုလည်း လူအများက သိလျှင် ကောင်း၏။ ဗုဒ္ဓသည် သူ့စိတ်ထဲသို့ ရုတ်တရက် ဝင် ရောက်လာသော အခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း ပြဿနာ၏ အဖြေမှန်ကို ဂူ၌ ရှိ၏။ ထိုပြဿနာသည် ဂူငါးလင်း ဖြောင့်ငါးစင်း၍ ဗုဒ္ဓသည် ထိုပြဿနာကို နက်နဲစွာ သုံးသပ်ခဲ့၏။

ထိုပြဿနာ၏ အဖြေမှာ ရုတ်တရက် ထင်သလောက် မလွယ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအဖြေထဲတွင် စင်္ကြာဝဠာနှင့် နှင်းပတ်သက်သော ခက်ခဲသည့်ပြဿနာ အားလုံး၏ အဖြေသည် ပါဝင်နေသော ကြောင့်ဖြစ်၏။ ခဲယင်းပင်ပမ်းစွာ ဂူ၌ ဖွေပြီးသည့် နောက် အဖို့တွင် ဗုဒ္ဓသည် မိမိအလိုရှိသော အဖြေသဘာဝကဲ့သို့ စင်္ကြာဝဠာတခုလုံးအတွင်းရှိ လူတိုင်းလူတိုင်း၊ အရဝဠာတိုင်း အရဝဠာတိုင်း နှင်းပတ်သက်သော ပြဿနာအားလုံး၏ အဖြေမှန်ကို ပါတွေ့၏။ ဤနည်းဖြင့် ဗုဒ္ဓသည် ဗုဒ္ဓအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။

ဗုဒ္ဓသည် မိမိ၏အကျိုးခံစားခွင့်ကိုထိခိုက်စေခြင်း မရှိဘဲနှင့် မိမိကွေ့ရှိခဲ့သော အဖြေများကို မည်သူ့ကိုမျှ မပြောဘဲနှင့် နေမည်ဆိုလျှင်လည်း ဖြစ်နိုင်၏။ သို့ရာတွင် များနိုင်သမျှများစွာ သောလူတို့အား အကူအညီပေးရန်မှာ မိမိ၏ တာဝန်ဖြစ်သည်ဟု ဗုဒ္ဓက ယူဆ၏။ မိမိတရားများကို ဟောပြောရာ၌ ဗုဒ္ဓတွင် ထိုရည်ရွယ်ချက် တခုထီးသွား၏။ သက်ဆိုင်ရာ အချက်အလက်အားလုံးကို ဖော်ပြပေးပြီး နောက် ဗုဒ္ဓသည် ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းအား မိမိတို့အရေးကိုစွဲများကို မိမိတို့ဟော မိမိတို့ ပဲ့ကို နိုင်အောင် လုပ်၍ ပေး၏။ ဤကား ဗုဒ္ဓ၏ ထူးခြားချက်ပင်ဖြစ်၏။ (ခရစ်ယန်ဘာသာ၊ မွတ်ဆလင်ဘာသာ၊ ဟိန္ဒူဘာသာနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာတို့ ဆိုအပ်သော) ဘာသာကြီး လေးခု ပေါ်ထွန်းရာ အာယုတိုက်တွင် ယခုတိုင် ဗုဒ္ဓဘာသာကို သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့က ပို၍ များ၏။ ဤကျမ်းတွင် ဗုဒ္ဓ၏ အခြေခံတရားကြီးများကို ဖော်ပြထား၏။ အာယုတိုက်ရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသာမက အခြားအာယုတိုက်သားတို့၏ အယူအဆနှင့် ယဉ်ကျေးမှုတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာကို အခြေပြုလျက် ရှိကြ၏။

ဤကျမ်းသည် အာယုယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဘာသာတရားစုံကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာကြည့် များနှင့်သော သက်ဆိုင်သော ကျမ်းမဟုတ်။ မျက်မှောက်ခေတ်တွင် နေရာအနှံ့

အပြား၌ လူမှားရေးရသမျှများ၊ ဆူပူမှားများဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိပြီးလျှင် တကမ္ဘာလုံး
အား လုံခြုံမှုကင်းမဲ့စေမည့် အရိပ်နိမိတ်အမြောက်အမြား ဖော်ထွက်လျက်ရှိ
သဖြင့် ၊ ခင်မိမိန်းသော ပညာရှင်တို့သည် ဤကျမ်းကို လေ့လာကြရ၏။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် ဤကျမ်းပါ သိပ္ပံနိဗ္ဗာန်ရသမျှကို လေ့လာရခြင်း အကျိုးကြောင့်
ဤကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့သည် နေဝင်လာမည့် နှစ်ပေါင်းအရသောထောင်မျှသာ
လပတ်လုံး ဘေးကင်းစွာ နေနိုင်ကြဖွယ်ရှိသော ကြောင့်ဖြစ်၏။

အင်္ဂလိပ် / မြန်မာ ဝေါဟာရ အဖွဲ့နည်း

- ၁။ နာမ်ဓါတ် = Mind
- ၂။ ရုပ်ဓါတ် = Matter
- ၃။ စေတသိက် = နာမ်ဓါတ်အလျင်များ = Currents of the Mind
- ၄။ အင်အား = Energy
- ၅။ နာမ်ဓါတ် တခုစီ တခုစီ = a Unit of Mind
- ၆။ အပိုင်းအခြား မရှိ သော သင်္ချာ = Mathematics of Infinity
- ၇။ ဟင်းလင်းပြင်ဓါတ် = Space and
ခွင် အချိန် = Time
- ၈။ မဟာဘူတဓါတ် = မဟာဘူတ = Maha Bhuta
The Four Great Abstract Elements.
မီး ဓါတ် = abstract heat
လေဓါတ် = abstract air
ရေဓါတ် = abstract water
မြေဓါတ် = abstract earth
- ၉။ ယေဘုယျ နာမ်ဓါတ်အလျင်များ = Common Currents of the Mind
သဗ္ဗစိတ္တ သဘာဝဓါတ် စေတသိက် = mental properties common to every act consciousness
- ၁၀။ နာမ်ဓါတ်၏ ပိုမိုနက်ဆုံးရှိရပ်ဓါတ် = Matter Within the Hold of Mind
- ၁၁။ အသွင်အပြင်ဓါတ်များ = Feature Elements
- ၁၂။ ဖြစ်ခြင်း အလျင် = Current of Birth
တည်ခြင်း အလျင် = Current of Existence
ပျက်ခြင်း အလျင် = Current of Death

- ၁၃။ ထပ်တလဲလဲလျှပ် ဂွား မှစက် ဝန်း = Wheel of Repetition
- ၁၄။ အစဉ်မပြတ်တဖွား ဖွားဖြစ် ပေါ် မှ = Flux
- ၁၅။ နာမ် ဓါတ်က လျှပ် ဂွား မှအားလုံးကို သိ နိုင်၏။
= Mind can Discern All Motions.
(နာမ် ဓါတ်သွ် လျှပ် ဂွား မှဖြစ်၏ = Mind is a Motion)
- ၁၆။ အသက် ဂွင် မှစိတ် = Life Element
= Evolution Element
- ၁၇။ အသက် ဂွင် မှအလျင် = Evolution Current
- ၁၈။ အာရုံပြန် မှများ = Elements of Reflection
(အာရုံပြန် မှစိတ် များ) = (Reflective Elements)
- ၁၉။ အာရုံ ပို့ မှစိတ် = Projective Element
- ၂၀။ ပတ် ဝန်း ကျင်အာရုံသိ မှ အင်္ဂါများ = Environment Sense
Organs.
- ၂၁။ အသက် ဂွင် မှ နာမ် ဓါတ် လှိုင်း များ = Life Waves
- ၂၂။ အာရုံ ခံစား မှများ = Sensations
- ၂၃။ နာမ် ဓါတ် လှိုင်း များ = Mental Waves
- ၂၄။ နာမ် ဓါတ်တစ်လျှပ်အတွင်းရှိ အာရုံပြန် မှလှိုင်း များ
= Reflection Waves in a Beat of Mind.
- ၂၅။ စင်ကြယ် မှ = ကုသိုလ် = Purity
- ၂၆။ မစင်ကြယ် မှ = အကုသိုလ် = Defilement
- ၂၇။ နာမ် ဓါတ်၏အစဉ်ဖြစ် ပေါ် မှ = Process of Mind's
Continuum.
- ၂၈။ နာမ် ဓါတ်အတွင်းရှိ စွဲလန်း မှတို့၏ မျိုး စေ့နှင်အသီး များ
= Seeds and Fruits of Mental Impressions.
- ၂၉။ နာမ် ဓါတ်စက် ဝန်းလည် နေ မှ = Rotation of the Wheel
of Mind
- ၃၀။ နာမ် ဓါတ်လျှပ် ဂွား မှအစဉ်များ = Phases of a Beat
of Mind.

- ၃၀။ အဦးယာဇ် (ဥပ္ပါဒ) = Dawn Season
- ၃၁။ အလယ်ယာဇ် (ဌိတိ) = Prime Season
- ၃၂။ အဆုံးယာဇ် (ဘဝ) = Close Season
- ၃၃။ ထပ်ဖြည့်အလှင်များ = Currents of Supplement
(ပန်ဏ္ဍက စေတသိက)
- ၃၄။ ထပ်တလဲလဲ ပေါ် နာမ် ငါတ်လှိုင်းများ = Recurrent Waves
- ၃၅။ အဝပရှိ သော အခြင်းအရာ = Phenomena Without
Origin
- ၃၆။ အဝိုင်းအခြားပရှိ သော အခြင်းအရာ = Infinite
Phenomena
- ၃၇။ ဘဝ မဂ် မှနှင့် အရမ်းလုပ်ချင်မှု = Greed and Desperation
- ၃၈။ နာမ် ငါတ်၏ ဖွဲ့ငင်မှုအင်အားများ = Mind's Forces
of Gravitation
- ၄၀။ ညီမျှမှု = Equilibrium
- ၄၁။ မတိုင်မြဲမှု (အနိစ္စ) = Impermanence
မဝန်မမှန်မှု (အနတ္တ) = Unreality
ဆင်းရဲမှု (ဒုက္ခ) = Suffering
- ၄၂။ မြတ်သောရှစ်ဆင့်လမ်း = Noble Eightfold
(မဂ္ဂင်္ဂနိပါတ်) Path

= = = = =

မှန်၏ကြောင့်

တရား

မ ဘ တိ က ဘ အ ကျယ်

အခန်း ၁။

ဂူဝံ ဓါတ်များ နှင့် နာမ် ဓါတ်များ

ဂူပ ဗေဒ နှင့် စိတ္တဗေဒ ။	၁၃
လူသတ္တိ ဂူဝံ ဓါတ် နှင့် နာမ် ဓါတ် ပေါင်းစပ်ထားခြင်းဖြစ်၏ ။	၁၄
နာမ် ဓါတ်၏ အင်မတန်ပြင်းထန်သော အင်အား ။	၁၅
။ ပစ္စုပ္ပန် ။ ။	၁၅
အပိုင်းအခြား မရှိသော သင်္ချာ ။	၁၆
ဟင်းလင်းပြင် ဓါတ် နှင့် အချိန် ။	၁၈
စဉ်းစား ဝဋ္ဌာန် ဗဟို ။	၁၈
လျှပ်စီးမှု၏ စက်ဝိုင်းအချိန် ။	၁၉

အခန်း ၂။

သက်ဗျေ ဂူဝံ ဓါတ်များ။

အခြေခံ ဂူဝံ ဓါတ်အင်အား များ ။	၂၁
အရသာဝတ္ထုများ ဖြစ်ပေါ်ပုံ ။	၂၁
မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး ။	၂၂
အခြေခံအင်အားများသည့် အရသာဝတ္ထုအားလုံးထဲသို့ ဝင်၍ နေကြပုံ။	၂၃
ဂူဝံ ကလောင် ဖွဲ့စည်းပုံ။	၂၃
ဂူဝံ ကလောင် အင်အား ။	၂၄
အင်အားချင်း ပေါင်းစပ်ပုံ။	၂၅
မီးဓါတ်တန်ဖိုး ။	၂၆
ဂူဝံ ကလောင် အမျိုးမျိုး နှင့် အရသာဝတ္ထုအမျိုးမျိုး ။	၂၇
ဂူဝံ ကလောင်သည့် ငှက်မွေး နှင့် တူပုံ ။	၂၇
ဂူဝံ ကလောင် အချင်းချင်း လိန်ယှက်ပုံ ။	၂၈
ဂူဝံ ကလောင်များကို ခွဲစိတ်လျှင် ။	၂၈
အာရုံပို့မှုများ။	၂၉

အဆင်း နှင့် အသံ ။	၃၀
အနီအရသ ဘဲ အထိအ တွေ့ ။	၃၀
ဟင်းလင်း ပြင် ဓါတ် ။	၃၁
အတွင်းဟင်းလင်းပြင် ဓါတ် နှင့် အပြင်ဟင်းလင်းပြင် ဓါတ် ။	၃၂
အသွင်အပြင် ဓါတ် များ ။	၃၃
ဖြစ်ခြင်းအလျင် ၊ တည်ခြင်း အလျင် ၊ ယူခြင်း အလျင် ။	၃၄
တဆင့်တဆင့်လျှင်မြန် စွဲတတဝန်လွှဲ ပြောင်းခြင်း ။	၃၅
ထပ်တလဲလဲလျှင် ရှား မှု စင်္ကန်းလည် ရှား နေ ရှား ။	၃၆
အင်အား သို့မှီး မှုသဘော ။	၃၇
ထပ်တလဲလဲလျှင် ရှား မှုနှင့် အခြေ မပြတ်တဖိုး ဖြစ် ပေါ် မှု ။	၃၈

အခန်း ၃ ။

သက်ရှိ ဓါတ် များ ။

သက်ရှိသတ္တဝါတို့နှင့် စပ်လျဉ်း သော နေဘက်ထပ် ဓါတ် များ ။	၄၀
နာမ် ဓါတ်၏ ပိုင်နက်အတွင်းရှိ ရုပ် ဓါတ် ။	၄၀
လျှင်မြန် သော လျှင် ရှား မှု၏ အမျိုး ။	၄၁
အသက် ရှင် မှုဓါတ် များဖြစ် ပေါ်ပုံ နှင့် ပြန့်ပွား ပုံ ။	၄၁
အာရုံပြန် မှုများ ။	၄၂
မျက်စေ့ ။	၄၃
နား ။	၄၄
နှာ ခေါင်း နှင့် လျှာ ။	၄၄
အထိအတွေ့အာရုံပြန် မှု ။	၄၄
အထိအတွေ့အာရုံ ပိုမို မှု ။	၄၅
အင်္ဂါငါးခုက ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အာရုံပြန် မှုပေး ပုံ ။	၄၅
ပတ်ဝန်းကျင်သို့ မှု အင်္ဂါများက မသိနိုင် သော ဓါတ် များ ။	၄၆
နာမ် ဓါတ်က အားလုံး သော ဓါတ် များရှိသိ ပုံ ။	၄၆
နှလုံး ။	၄၇
အာရုံပြန် မှုတို့သည် အခြေအတိုင် ဖြစ် ပေါ် ဖြပုံ ။	၄၈

အသက်ထက် ဆုံးထွေ မှု ရှိ သော အင်အား များ ။	၄၈
အဖိုလိင် ဓါတ် နှင့် အမလိင် ဓါတ် ။	၄၉
လိင် ဓါတ် ပြော ငင်းလွှဲ ပုံ ။	၅၀
လိင် ဓါတ်ကြီး ပွား ပုံ ။	၅၁
အသက် ရှင် မှု ဓါတ် ။	၅၁
ပြော ငင်းလွှဲ မှုအမျိုးမျိုးသည့် နာမ် ဓါတ် ကြောင့် ဖြစ် ပုံ ။	၅၂
အာဟာရ ဓါတ် ။	၅၂
လျှင် ရွှား မှု ဓါတ် များ ။	၅၃
ကိုယ်က ဝယ်လျှင် ရွှား မှု နှင့် စကား ပြော မှု ။	၅၄
အခြေအနေပြုပြင် မှု ဓါတ် များ နှင့် ကျန်းမာ မှု ။	၅၅
ပြန်၍ ဖော်ပြချက် ။	၅၆
နိဂုံး ။	၅၇

အခန်း ၄ ။

နာမ် ဓါတ်၏ အခြင်းအရင်း များ ။

စင်္ကြာ ဝဋ္ဌ ဘေဒလုံးလျှင် ရွှား မှု ဖြစ် ပြည့် နေခြင်း ။	၅၈
နေဘက် ပွား ဓါတ် များသည့် လျှင် ရွှား မှု များ မဟုတ်ခြင်း ။	၅၉
နာမ် ဓါတ်က လျှင် ရွှား မှုအားလုံးကို သိ နိုင် ပုံ ။	၆၀
အာရုံသိ မှုအင်္ဂါ များက နာမ် ဓါတ်ကို ကူညီ ပုံ ။	၆၁
လျှင် ဓါတ် နှင့် လျှင် ရွှား မှု ။	၆၁
နာမ် ဓါတ်သည့် လျှင် ရွှား မှု ဖြစ်ခြင်း ။	၆၂
နာမ် ဓါတ်သည့် မည်သည့်အခါတွင် မျှ အစိုင်အခဲ ဖြစ် မသွားခြင်း ။	၆၂
နာမ် ဓါတ် များကို အမည် ပေးခြင်း ။	၆၃
နာမ် ဓါတ်သည့် လျှင် ဓါတ်ထက် အင်အားကြီးခြင်း ။	၆၄
နာမ် ဓါတ်၌ လျှင် ဓါတ်၏ ရှုမူ များ မရှိခြင်း ။	၆၄
နာမ် ဓါတ်၏ အမြန်နှုန်း ။	၆၅
ယေဘုယျ နာမ် ဓါတ်အလျင် များ ။	၆၆
ယေဘုယျအလျင်တို့၏ တာဝန် များ ။	၆၇
နာမ် ဓါတ် စက်ဝန်းလည် ပုံ ။	၆၈

န ဘ ဓိ ဓိတ်လှော် ဂူ ဘး မှာအ ခ ဉ် များ ။	၆၉
အသက် ဂူ င် မှာ အလျင်၏ ထပ်တလဲလဲ အင်အား များ ။	၇၁
န ဘ ဓိ ဓိတ်၏ အလျင်သည့် ဂူ င် န ဘးခြင်း မရှိ ပုံ ။	၇၁
အချိန် က ဘလ ပိုင်းခြား ပုံ ။	၇၂
အခြေခံအချိန် က ဘလ ခုနိန်း များ ။	၇၃
အမြဲ နှ န် သေ ဘ ပြက္ခဒိန် မရှိ ။	၇၄
အမြဲ နှ န် သေ ဘ အခြင်းအရ တခုထီးသ ဘ ရှိခြင်း ။	၇၄
ပဋိသန္ဓေတည် ချိန် န ဘ ဓိ ဓိတ်အင်အား ။	၇၅
အသက် ဂူ င် မှာ လှိုင်း များသည့် ဂူ င် န ဘးခြင်း မရှိ ။	၇၆
အချိန် နှ င် ဟင်းလင်းပြင် ဓိတ်အတွင်း န ဘ ဓိ ဓိတ်၏ ခရီး ခ ဉ် ။	၇၇
ဂူ င် ဓိတ်ရှိသတ္တဝါအတွင်း နှ န ဘ ဓိ ဓိတ် နေသည့် နေရ ဘ ။	၇၈
အာရုံခံ ဘး မှာ မရှိ သေ ဘ အသက် ဂူ င် မှာ ။	၇၈
အာရုံခံ ဘး မှာ များ ဖြစ် ပေါ် ပုံ ။	၇၉
ယေဘုယျအလျင်တို့ ပို၍ထထွေထွေ ရှိလ ဘ ပုံ ။	၈၀
ထိ တွေ့ မှာ လှိုင်းတို့ ဟဆင်တဆင် ဖြစ် ပေါ် လ ဘ ပုံ ။	၈၀
ထပ်တလဲလဲ ပေါ် န ဘ ဓိ ဓိတ်လှိုင်း များ နှ င် နေ ဘ က် သုတ် န ဘ ဓိ ဓိတ်လှိုင်းများ ။	၈၁
ထပ်ဖြည့်အလျင် များ ။	၈၂
န ဘ ဓိ ဓိတ်တ ဓိတ်လှော် အတွင်း ရှိ အာရုံပြန် မှာ လှိုင်း များ ။	၈၃
မ ဝ င် ငြယ် မှာ များ နှ င် မ ဝ င် ငြယ် မှာ များ ။	၈၅
မ ဝ င် ငြယ် မှာ တို့၏ အမျိုးသက် များ ။	၈၅
မ ဝ င် ငြယ် သေ ဘ န ဘ ဓိ ဓိတ်ကို မ ဝ င် ငြယ် မှာ များ က ပုံးအုပ်ထားခြင်း ။	၈၇
အတွင်း န ဘ ဓိ ဓိတ်ကို ထုတ် ပေါ် မှာ ။	၈၇
အမျိုးတူအာရုံပြန် မှာ များ ဆက် က ဘ ဆက် က ဘ ဖြစ်ခြင်း ။	၈၈
န ဘ ဓိ ဓိတ်သည့် အာရုံပြန် မှာ၏ ကိုယ်လည်ဖြစ်ခြင်း ။	၈၈
န ဘ ဓိ ဓိတ်က အာရုံပြန် မှာ များ ကို ခုတ်ယူခြင်း ။	၈၉
အာရုံတို့သည့် ပြိုင်တူ မပြစ် ပေါ်ခြင်း ။	၉၀
ထိ တွေ့ မှာ လှိုင်း များ ဖြစ် ပေါ် နေ ခို က် နှ ပင် အသက် ဂူ င် မှာ လှိုင်းတို့သည့် ဆက်လက် တည် ရှိ နေကြခြင်း ။	၉၀
န ဘ ဓိတ်ကို ပိုသဏ္ဌန် နှ င် အရွယ်အဘး ပမာဏ ပေး မှာ ။	၉၁

မ စင်ကြယ် မှာ နှင့် စင်ကြယ် မှုတို့ကို ပုံစံဖြင့် ပြခြင်း ။	၉၂
မ စင်ကြယ် မှုတို့သည် အပေါ်ယံသို့ ပေါ်လဲ ခြင်း ။	၉၃
သတ္တဝါသည် ရှုပ် ဓါတ် နှစ် ဓါတ်အ ဆော့ အဖျက် ဖြစ်ခြင်း ။	၉၃
ထင်မြင် အလုပ် ခြေ ချက် ချက် တာဝန် များ ။	၉၄
အတွင်း နှစ် ဓါတ် ပေါ်ထွက် ပုံ နှင့် ထင်တလဲလဲ ပေါ်ထွက် ပုံ ။	၉၄
ဆွဲငင် မှုအင်အား တည်ရာကို နှလုံးမှ အခြားသို့ ယာယီ ပြောင်း ရွှေ့ခြင်း ။	၉၅
ပြတ် တောင်း ပြတ် တောင်း ဖြစ် ပေါ်ကြ သော အာရုံခံစား မှုများ ။	၉၆
အာရုံခံစား မှု ဖြစ် ခုသည့် တပြိုင် နက်တည်း မ ပေါ်ခြင်း ။	၉၇
နှလုံးက အာရုံခံစား မှုအားလုံးကို စုတ်ယူခြင်း ။	၉၇
ပတ်ဝန်းကျင်သို့ မှု အင်္ဂါတို့က နှလုံးကို ကူညီကြခြင်း ။	၉၈
ငြိစီ မှုနှင့် အာရုံသိ မှု အင်္ဂါများ ။	၉၉
အာရုံသိ မှုသည် အာရုံပြန် မှုများကို အခြေပြု၍ ငြိစီကြ၏ ။	၁၀၀
ငြိစီ မှုသည် အာရုံသိ မှု အင်္ဂါတို့၏ တာဝန် ဖြစ်ခြင်း ။	၁၀၀
အခြေခိုင် နေ သော အထင် မှုများ ။	၁၀၁
ဦး ဖျော့ ချက်၏ တာဝန် များ ။	၁၀၂
မ စင်ကြယ် မှုနှင့် စင်ကြယ် မှု အာရုံ များ ။	၁၀၂
မ စင်ကြယ် မှုနှင့် စင်ကြယ် မှုတို့ကို အတန်းအစား ခွဲခြား မှု ။	၁၀၃
နှစ် ဓါတ်၏ စင်ကြယ် မှု အင်္ဂါ ၂၅ မျိုး ။	၁၀၃
နှစ် ဓါတ်၏ မ စင်ကြယ် မှု အင်္ဂါ ၁၄ မျိုး ။	၁၀၅

အခန်း ၅ ။

နှစ် ဓါတ် နှင့် နှစ် ဓါတ်၏ အခြေအနေ များ ။

နှစ် ဓါတ်၏ တူနီးပြန်တတ် သော အာရုံ များ ။	၁၀၆
နှစ် ဓါတ်၏ အစဉ်ဖြစ် ပေါ်ပုံ ။	၁၀၈
နှစ် ဓါတ်အင်အား ပြောင်းလွှဲ မှုများ ။	၁၀၈
နှစ် ဓါတ်အင်အားတို့သည် အမြဲတန်းသို့ မျှ နေကြခြင်း ။	၁၀၉
ထင်မြင် ချက် ချက် ပြောင်းခြင်း များ ။	၁၁၀
နှစ် ဓါတ်အင်အား နှစ် ခမ်း မှု ။	၁၁၁
တသီးတခြား စိတ်ဖြစ်ကြ ပုံ ။	၁၁၂

- န ဝ ဇိ ဓါတ်အတွင်း၌ ဝ ဇ်ဩယံ မှာ မ ဝ ဇ်ဩယံ မှာ အဆောက်အအုံတို့ တိုးပွားပုံ။ ၁၁၂
- န ဝ ဇိ ဓါတ်အတွင်း၌ ခွဲလန်းမှုတို့၏ မျိုးစေ့ငုံ အသီးမျှား။ ၁၁၃
- န ဝ ဇိ ဓါတ်၏ ပြုမှုမျှား၌ ငုံ့တုန်ပြန်မှုမျှား၏ အမျိုးသက်မျှား။ ၁၁၄
- န ဝ ဇိ ဓါတ်သည် မည်သည့်အရာကို မဆို ပြုလုပ်ခြင်း။ ၁၁၅
- ပြုမှုအဖြစ်အစီ၌ ငုံ့တုန်ပြန်မှု အဖြစ်အစီမျှား။ ၁၁၆
- သိမှုပြည့်ဝသောတဝ။ ၁၁၇
- ဝ ဇ်ဩယံ မှာ၌ မ ဝ ဇ်ဩယံ မှာတို့ နယ်မြေမျှား။ ၁၁၈
- န ဝ ဇိ ဓါတ်အတွင်းသို့ ခွဲလန်းမှုမျှား ရောက်လာပုံ။ ၁၁၉
- ထည့်ခြင်းမရှိသောသိမှု။ ၁၂၀
- န ဝ ဇိ ဓါတ်ပြုမှု၌ နိယာမနွဲ့ပြုမှု။ ၁၂၁
- ဥစ္စာပေါမျှားမှာ ကပ်မကပ်ခြင်း အမျိုးသက်မျှား။ ၁၂၂
- န ဝ ဇိ ဓါတ်၏ ဆင်ခြင်မှုအလျင်။ ၁၂၂
- ပညာသင်ကြားမှု၏ ပန်းတိုင်။ ၁၂၄
- သိမှုသည် တဝန်ဖြင့်ခြင်း။ ၁၂၄
- မသဝယာမှာ၊ သဝယာမှာ၌ ထည့်သော ငြိမ်မှုမျှား။ ၁၂၅
- န ဝ ဇိ ဓါတ်၏ ဝ ဝ နန်းအဆင့်ဆင့်။ ၁၂၆
- မ ဝ ဇ်ဩယံ မှာ၏ အခြေအမျိုးမျိုး။ ၁၂၇
- မကောင်းမှု၌ သိမှု။ ၁၂၉
- ဝ ဇ်ဩယံ မှာ၏ အခြေအမျိုးမျိုး၌ အဆင့်အတန်းအမျိုးမျိုး။ ၁၃၀
- ဖျက်ဆီးမရသော န ဝ ဇိ ဓါတ်၏ ခွဲလန်းဖျက်မျှား။ ၁၃၀
- န ဝ ဇိ ဓါတ်အတွင်း၌ ဝ ဇ်ဩယံ မှာ၌ မ ဝ ဇ်ဩယံ မှာ အထူအထည်မျှား၏ အမျိုးအစား။ ၁၃၁
- မ ဝ ဇ်ဩယံ မှာ၌ ဝ ဇ်ဩယံ မှာတို့၏ အမျိုးသက်မျှား။ ၁၃၂
- မသဝယာမှာ၌ သဝယာ မှာတို့သည် န ဝ ဇိ ဓါတ်၏ အင်အားကို ဆုတ်ယုတ်စေခြင်း။ ၁၃၃
- သဝယာ မှာ၏ ကောင်းကျိုး၌ မသဝယာ မှာ၏ ဆိုးကျိုး။ ၁၃၄
- န ဝ ဇိ ဓါတ်အဝင် ပြောဝင်းလွှဲမှု။ ၁၃၅
- န ဝ ဇိ ဓါတ်၏ ခွဲလန်းဖျက်မျှား အသီးသီးဖြင့်ပုံ။ ၁၃၆
- န ဝ ဇိ ဓါတ်၌ အချိန်အနိမ့်ကို မှာ။ ၁၃၇
- န ဝ ဇိ ဓါတ်တို့၏ တုန်ပြန်မှုတို့သည် ရင်းမာရန် နှေး၍ ရှည်ကြာခွာခြင်း။ ၁၃၈
- ရတနသတ် ဥပဒေ၌ အပြစ်ဒဏ်။ ၁၃၉

န ဝ မိ ဓါတ်တို့၏ အင်အားတို့သည့် ချက်ချင်းပြန်၍ ပြည့်ကြခြင်း ။	၁၄၁
အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါများနှင့် မကောင်းမှု ။	၁၄၁
ဤစီမံ၏ မကောင်းသောစွဲလန်းချက်များ၏ အင်အားအပြင်းအပြေ ။	၁၄၂
အဆင့်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့၏ မစင်ကြယ်မှုအဆောက်အအုံသည့် သေးခြင်း ။	၁၄၃
အထက်ဘုံသို့ တက်ခြင်းနှင့် အောက်ဘုံသို့ သက်ခြင်း ။	၁၄၄
လူသားတို့ ရောက်ရှိနေသော ဘဝစခန်း ။	၁၄၆
စင်ကြယ်သောသတ္တဝါတို့သည့် ကြီးမားသော အောင်မြင်မှုများဖြစ်ခြင်း ။	၁၄၇
အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့တွင် ကြီးမားသော မစင်ကြယ်မှုများရှိခြင်း ။	၁၄၈
မသယာဉ်များကို တွန်းလှန်မှု ။	၁၄၉
မသယာဉ်မှနှင့်သယာဉ်မှတို့ကို နားလည်ခြင်း ။	၁၅၀
"သိမှု" ကိုဝိတ်ပင်သော အနှောက်အယှက်များ ။	၁၅၁
မှန်ကန်သော သတိရှိမှု။	၁၅၂
ကယကံ လေ့ကျင့်မှု။	၁၅၃
န ဝ မိ ဓါတ်အင်အား ဘိုးပွားစေမှု။	၁၅၄
မစင်ကြယ်မှုများကို ဖျောက်ပယ်ခြင်း ။	၁၅၅
ဘုံများပြဌာန်းမှု ။	၁၅၆
ဂုဏ်ဓါတ်ရှိ သတ္တဝါတို့အမျိုးမျိုး ။	၁၅၇
အဆင့်အတန်းမြင့်သောဘဝသို့ ရောက်ရန် ကြိုးစားလိုခြင်း ။	၁၅၈
မစင်ကြယ်မှုတို့ကို စင်ကြယ်မှုတို့ဖြင့် ကြားမှ ဖြတ်၍ထားခြင်း ။	၁၅၉
ပြည့်ဝသော သိမှု ။	၁၆၀
နိဗ္ဗာန်။	၁၆၁

အခန်း ၆ ။

ဂုဏ်ဓါတ်ရှိ သတ္တဝါဖြစ်ပေါ်ပုံ။

အရဝတ္တုကို ဖြစ်ပေါ်ခြင်းနှင့်ဖျက်စီးခြင်း ။	၁၆၂
ဖျက်စီးခြင်းသည့် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း နောက်မှလိုက်ခြင်း ။	၁၆၃
အရဝတ္တုကို ပြုလုပ်ခြင်း၏ အကျိုးသက်နှစ်ခု ။	၁၆၄
အစရှိသော အခြင်းအရာနှင့် အစမရှိသော အခြင်းအရာ ။	၁၆၅
မဟာဘုတ်ဓါတ်တို့ကို ဖျက်ဆီး၍မရခြင်း ။	၁၆၇

မဟာဘုတ် ဓါတ်တို့ကို ဖြစ် ပေါ်လော အောင်လုပ်၍ မရခြင်း။	၁၆၈
ရုပ်ဝတ္ထုတို့ပျက်စီးခြင်း။	၁၆၉
မဟာဘုတ် ဓါတ်တို့လွယ်လွယ် မှ။	၁၇၁
အဝိုင်းအခြား မရှိ သောအခြင်းအရသာစဉ်။	၁၇၁
နာမ် ဓါတ်ဘွင် အစ မရှိခြင်း။	၁၇၃
နာမ် ဓါတ်တို့သည် ရုပ် ဓါတ်တို့နှင့်ဘုံ လွယ်လွယ်ကြခြင်း။	၁၇၃
အချိန်ကာလ ကြောင့် နာမ် ဓါတ်အင်အား ပြောင်းလဲခြင်း။	၁၇၄
အရသာဝတ္ထုတို့၏ အင်အားတိုးပွား စေခြင်း။	၁၇၅
မဟာဘုတ် ဓါတ်တို့၏ အကြီးဆုံးအင်အား။	၁၇၆
နာမ် ဓါတ်အင်အားကို ဘုံကိုးကွယ်ခြင်း။	၁၇၆
နာမ် ဓါတ် နှင့် ရုပ် ဓါတ်တို့ ပေါင်းစပ် မှ။	၁၇၇
မဟာဘုတ် ဓါတ် များ နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်။	၁၇၈
ရုပ် ဓါတ် နှင့် နာမ် ဓါတ်တို့ အလိုအလျောက် ဆန့်ကျင်ကြပုံ။	၁၇၉
သတ္တဝါတို့၏ ရုပ် ဓါတ်အကောင်အထည် နှင့် ထိုအကောင်အထည်၏ နယ်နိမိတ်။	၁၈၀
အဝိုင်းအခြား ပစ္စုပ္ပန် ဗဟိုချက် မ။	၁၈၁
" ပစ္စုပ္ပန် " သည် အခြားဘုံများ ပြောင်းလဲ နေခြင်း။	၁၈၂
ကျွန်ုပ်တို့ သေခြင်း၏ အစဉ်။	၁၈၃
သေခြင်းဖြစ် မှ ဖြစ် ပေါ်ပြီးမှ အသက်ထွက်ခြင်း။	၁၈၄
ဘုံသတ်၌ ပဋိသန္ဓေ ဘည်ခြင်း။	၁၈၄
သေခြင်း နှင့် မွေးခြင်း အကူးစပ်ကြောင်းအချိန်။	၁၈၅
ရုပ် ဓါတ်ရှိ သတ္တဝါတို့၏ အစ။	၁၈၆
ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အုပ်စုပုံ။	၁၈၇
ရုပ် ဓါတ်ရှိ သတ္တဝါတို့ဖြစ်ပေါ်ခြင်း။	၁၈၈
ပထမ ကိုယ်ခန္ဓာ။	၁၈၈
ကိုယ်ခန္ဓာကို ဝန်ခံကျ ဘည် ဆောက် မှ။	၁၈၉
အဆင့်အတန်း နိမ့်သော သတ္တဝါတို့နှင့် ပေါက်ပွား မှ။	၁၉၀
မိဘ၏ ပုံသဏ္ဌာန်ကို ဆက်ခံ မှ။	၁၉၁
အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့၏ လိင် ဓါတ်ဖြစ် ပေါ်ပုံ။	၁၉၁
လိင် ဓါတ်တို့၏ ဂုဏ်အင်္ဂါများ။	၁၉၂

လိင်ဓါတ်၏ ချုပ် နှောင့် မှုပျက်ပြယ်ခြင်း ။	၁၉၃
အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့ ပေါက်ပွားမှု ။	၁၉၄
အစိန်နှင့် ကြိုးပွားမှု ။	၁၉၄
အစိလို သော အချိန် ။	၁၉၅
အဟင်္ဂဓါတ် ပင်ရင်း၌ နေမှု ။	၁၉၅
သက်ရှိရုပ်ဓါတ်တို့၏ ပြော့ ပျောင်းခြင်း ။	၁၉၆
အစိရူပမှတစ်ဆင့် အလွယ်လိုက် သော ခေတ် ။	၁၉၇
အဘယ်ကြောင့် အားနည်းသော သတ္တဝါတို့သည် အားကြီးသော သတ္တဝါတို့၏ အစိဖြတ်ရခြင်း ။	၁၉၈
ကိုယ်ခန္ဓာ ကြိုးပွားခြင်းနှင့် ထပ်ဖြည့်ခြင်း ။	၁၉၉
မဟင်္ဂဓါတ်တို့သည် မိမိတို့၏ မျိုးတန်း နေလိုခြင်း ။	၂၀၀
နာမ်ဓါတ်က ရုပ်ဓါတ်ထူထဲမှုကို ထိန်းသိမ်းပေးခြင်း ။	၂၀၀
ကိုယ်ခန္ဓာတို့ကို လေထုက အနှောင့်အယှက်ပေးခြင်း ။	၂၀၁
အစိကြော့မျက်မှန်အင်္ဂါနှင့်အဟင်္ဂဓါတ် ။	၂၀၂
အစိအခြင်းနှင့် ရေငတ်ခြင်း အာရုံများ ။	၂၀၃
ထိတွေ့မှုအာရုံကို ဟင်းလင်းဖြစ်မှုဖြင့် ဖြစ်ပေါ်စေခြင်း ။	၂၀၄
အစိရူပမျှ ။	၂၀၄
တပ်မက်မှုနှင့်အရမ်းလုပ်ချင်မှု ။	၂၀၆
သတ္တဝါတို့ဖြတ်ဝင်၌ အစိပြဿနာ စ၍ ပေါ်လာပုံ ။	၂၀၆
ရှုစေခြင်းနှင့် စမ်းသပ်ခြင်း ။	၂၀၇
အခြားသတ္တဝါတို့ ပြုလုပ်ထားသော အရသာဝတ္ထုများ ။	၂၀၈
ပျင်းသောအကျင့်နှင့် ချွတ်ယွင်းသော ကိုယ်ကံသေ ။	၂၀၉
မှီခိုရမှုတဖြည်းဖြည်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ။	၂၁၀
သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့အား အတွက်သဘော၌ ရှိနေကြခြင်း ။	၂၁၁
သက်ရှိအရသာဝတ္ထုတို့ကို အသုံးပြုခြင်း ။	၂၁၂
သတ်ခြင်းသည် မသင့်လျော်ခြင်း ။	၂၁၂
အခြေခံအလိုများ ပြည့်စုံစေမှု ။	၂၁၃
အစိရူပမှ၌ အကန့်အသတ်ရှိခြင်း ။	၂၁၄
နာမ်ဓါတ်အင်အားများ အဖို့ ရုပ်ဓါတ်အခြေများ ။	၂၁၅
အဆင့်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့နှင့် အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့၏ စစ်ပွဲ ။	၂၁၆
ရုပ်ဓါတ်ရှိသတ္တဝါတို့၏ အခက်အခဲများ ။	၂၁၇
အားမဲ့သော သတ္တဝါတို့၏ ထိုးစစ်ပရိယာယ် ။	၂၁၈

အဝတ် နှင့် ခို အောင်းရင်း ။	၂၁၈
မိမိတို့ အသက် ဂွင် မှုကို ဘဝ မက် မှု ။	၂၁၉
နာမ် ဓါတ်၏ ဆွေငင် မှု အင်အား ။	၂၂၀
လိင် ဓါတ်အင်အား ဝန်ထုတ် ။	၂၂၁
မျိုးဆက် မပြတ်ခြင်း ။	၂၂၂
ရုပ် ဓါတ် ၏ သတ္တဝါအဖြစ် သန္ဓေတည်ကြ သော သတ္တဝါများ ။	၂၂၃
တကိုယ် ကောင်း စိတ် ပျက်ခြင်း၏ ဂုဏ်အင်္ဂါများ ။	၂၂၄
ဘဝအမြင်တို့ မှု။	၂၂၆
နာမ် ဓါတ်၏ ကျင်လည်ခြင်း ။	၂၂၇
ပဋိသန္ဓေတည်ခြင်း ။	၂၂၇
အခြားဂြိုဟ်များ နှင့်ကြွယ် များ ။	၂၂၈
ရုပ် ဓါတ် ပြော ငင်း လွှဲ မှု အဝဉ် ။	၂၂၉
နာမ် ဓါတ်က ရုပ် ဓါတ်ကို ဖြစ် ပေါ် ဝေခြင်း ။	၂၂၉
ညီမျှ မှု ပျက်ခြင်း ။	၂၃၀
ပဋိသန္ဓေတည်ရန် နေရာအလုံအလောက် ပြုခြင်း ။	၂၃၁
ဘဝ၏ ပထမ ရုပ်ကလာပ် တည် ဆောက် မှု ။	၂၃၂
ကိုယ် ခန္ဓာ ဖြစ် ပေါ် ပုံ။	၂၃၃
မိဘက သားသမီးတို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း ။	၂၃၄
မဟာဘုတ် ဓါတ်တို့၏ တာဝန် နှစ် ခု ။	၂၃၅
မီး ဓါတ်သည့် မည့်သည့် နေရာတွင် မျှ ရပ် နား နေခြင်း မရှိ ။	၂၃၇
ဝဏ္ဏဝေဠာကို နာမ် ဓါတ်က တည် ဆောက်၍ ထိန်းသိမ်း ပေးခြင်း ။	၂၃၈
ဤဝဏ္ဏဝေဠာ ပျက် ချိန် ။	၂၃၉
ဆွေငင် မှုအင်အား ဆုတ်ယုတ်၍ အခြေအနေဆိုးလာခြင်း ။	၂၃၉
ကမ္ဘာ ပျက် ခါနီး ဂျာတွင်း များ ။	၂၄၀
ဝဏ္ဏဝေဠာကို လောလသည့်မီး ။	၂၄၁
အမှောင်တိုက်ကြီး ဖုံး သောအချိန် ။	၂၄၁
အကြီးဆုံးဆင်းရဲ မှု။	၂၄၂
ဝဏ္ဏဝေဠာ ပြန်၍ဖြစ် ပေါ်ခြင်း ။	၂၄၃
သစ္စာ ဖောက်ခြင်း ။	၂၄၃
လွတ် မြေ ဘက်ခြင်း ။	၂၄၄

အခန်း ၇။

ပ သာ လမ်းသွန်။

နာမ်ဓာတ်နှင့် ရုပ်ဓာတ်တို့ တဖွားဖွားဖြတ် နေမှု။	၂၄၅
ပျက်ခြင်းသည့် ဖြတ်ခြင်း၏ အကျိုး။	၂၄၇
ရှည်ကြာသော အချိန်တူ၍ မရှိ။	၂၄၈
မခိုင်မြဲမှုနှင့် မဝစ်မမှန်မှု။	၂၄၉
ဆင်းရဲခြင်း။	၂၅၀
သိမ်မွေ့သော ဝဂိုက်နှင့် အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါများ။	၂၅၁
မြတ်သော ဂုဏ်ဆင်္ဂလမ်း။	၂၅၁
ရောင့်ရဲမှုနှင့် ငြိမ်းချမ်းမှု။	၂၅၂

အခန်း ၁။

ရုပ်ဓါတ်နှင့် နာမ်ဓါတ်များ။

ရုပ်ဓါတ်နှင့် နာမ်ဓါတ်တို့၏ အခြင်းအရင်းတို့ကို တိတိကျကျ မှန်ကန်စွာ နားလည်ခြင်းသည် ၊ သတ္တဝါနှင့် ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာကို လေ့လာရသော ရှေးဦးစွာ ဂြိုဟ်သော အချက်ဖြစ်သည်ဟု ဗုဒ္ဓကဆို၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရုပ်ဓါတ်နှင့် နာမ်ဓါတ်တို့၏ အဓိက အခြင်းအရင်းများနှင့် ထိုအခြင်းအရင်းများနှင့် ဝိသုဒ္ဓိသည့် အခြေခံသဘောများကို နားလည်ရန် ရှေးဦးစွာ အာရုံစိုက်သင့်ကြ၏။ ဤကိစ္စ အတွက် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ကြည့်ရှုမှည့် အကောင်းဆုံးနည်းဖြင့် သိမှတ် ယုံမှားဘွယ် မရှိ။ သို့ရာတွင် ရုပ်ဓါတ်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ကြည့်ရှုရန် လွယ်ကူသော်လည်း ၊ နာမ်ဓါတ်ကို မူကား ထိုကဲ့သို့ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ကြည့်ရှုရန် မလွယ်ကူ။ နာမ်ဓါတ်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ကြည့်ရှုသောအခါတွင် ယေဘုယျအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် မျက်စိလှည့် သွားတတ်ကြ၏။

ရူပဗေဒနှင့် ဝိညာဗေဒ။

နာမ်ဓါတ်ကို လေ့လာကြည့်ရှုသောအခါတွင် ရုပ်ဓါတ်နှင့် ခွဲခြားပြီး ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာ မရ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရူပဗေဒ ပညာနှင့် ဝိညာဗေဒ ပညာ နှစ်ခုကို ယှဉ်တွဲ၍ လေ့လာကြရမည်သဖြင့် ။ ယေဘုယျအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ သိကြ သော နာမ်ဓါတ်သည် ရုပ်ဓါတ်နှင့် အမြဲတမ်း ပေါင်းစပ် နေသဖြင့် ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည် နာမ်ဓါတ်သည် ရုပ်ဓါတ်ပင် ဖြစ်သည်ဟု အထင်မှားကြ ၏။ ရုပ်ဓါတ်ပညာနှင့် နာမ်ဓါတ်ပညာ နှစ်ရပ်လုံးကို ကောင်းမွန် နားလည်မှ ရှိမှသာလျှင် ရုပ်ဓါတ်နှင့် နာမ်ဓါတ်တို့၏ ခြားနားပုံကို သဘောပေါက် နိုင်ကြ၏။

နာမ်ဓါတ်သည် ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာ၏ အခြေခံအခြင်းအရင်းဖြစ်၏။ နာမ် ဓါတ်သည်သာ တန်ခိုးအကြီးဆုံးဖြစ်သည်ဟု ဗုဒ္ဓက ဆို၏။ ဤအချက်ကို ထင်လျှား အောင် ပြဆို တာဝန်ရှိသဖြင့် ဗုဒ္ဓက နာမ်ဓါတ်၏ အခြင်းအရင်းများကို အသေးစိတ် ဖော်ပြ ရုံမျှသာမကဘဲ ၊ ရုပ်ဓါတ်ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာ ပေါင်းစုံ နေပုံကိုလည်း တိကျမှန်ကန် သော ဝေါဟာရတို့ဖြင့် ထင်လျှားစွာ ဖော်ပြ၏။

လူသွ် ရုပ် ဓါတ် နှင့် နာမ် ဓါတ်တို့ ပေါင်းစပ်ထား

ခြင်းဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓ အသုံးပြုသော နည်းမှာ ခွဲစိတ်ပိုင်းဖြတ်ကြည့်နည်းဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓသွ် လူကို ခွဲစိတ်ပိုင်းဖြတ်ကြည့်ပြီးလျှင် လူသွ် ရုပ် ဓါတ် နှင့် နာမ် ဓါတ် နှစ်ခု
ပေါင်းစပ်ထားခြင်းဖြစ် ကြောင်းကို ထင်လျှားစွာပြ၏။ ထို့နောက် စက္ကဝေဒ္ဓာ
ကို ခွဲစိတ်ပိုင်းဖြတ်ကြည့်ပြီးလျှင် စက္ကဝေဒ္ဓာသွ်လည်း ရုပ် ဓါတ် နှင့် နာမ် ဓါတ်တို့
ပေါင်းစပ်ထားခြင်းပင်ဖြစ် ကြောင်းကို ထင်လျှားစွာပြ၏။ ထို့နောက် ရုပ် ဓါတ်
ကို နောက်ဆုံးအခြေရောက်အောင် ခွဲခြမ်းစွဲကြည့်၏။ ထို့နောက် ရုပ်ကလာပ်
(ရူပကလာပ) ကို ခွဲစိတ်ပိုင်းဖြတ်ကြည့်ပြီးလျှင် ရုပ်ကလာပ်သွ် မဟာဘူတ ဓါတ်
များစု ပေါင်း နေခြင်းသဖြစ် ကြောင်းကို ထင်လျှားစွာပြ၏။ ထို့နောက် ရုပ်
ကလာပ်ထဲမှ မဟာဘူတ ဓါတ်များကို ထုတ်၍၊ မဟာဘူတ ဓါတ်များသွ် ထပ်တလဲလဲ
ဖြစ်ပျက်နေသော သဘောရှိကြောင်း နှင့် မဟာဘူတ ဓါတ်သွ် လျှပ်ရှားမှပင်
ဖြစ်ကြောင်းကိုပြ၏။ ထို့နောက် လျှပ်စစ်တပျက်အတွင်း၌ အသီးသီးသော မဟာ
ဘူတ ဓါတ်တို့သွ် အကြိမ် ပေါင်း ၁၇၆၄၇၀၀၀၀၀၀၀၀ ခန့်မျှ လျှပ်ရှား နေ
ကြောင်းကိုလည်း ပြ၏။

စက္ကဝေဒ္ဓာအတွင်း၌ ရှိရှိသမျှသော သက်ရှိသတ္တဝါတို့သွ် နာမ် ဓါတ်
တခုစီ တခုစီဖြစ်ကြပြီးလျှင်၊ ထိုနာမ် ဓါတ်တခုစီတခုစီတို့သွ် အခြင်းအရင်းနှင့်
လျှပ်ရှားပုံတွင် မဟာဘူတ ဓါတ် တခုစီ တခုစီ နှင့်တူကြ၏။ သို့ရာတွင် တခုစီ တခုစီ
သော နာမ် ဓါတ်တို့က တခုစီ တခုစီ သော မဟာဘူတ ဓါတ်များထဲ၌ လျင်မြန်စွာ
နှင့် အင်အားကောင်းရတို့တွင် ရေတွက်၍ မရနိုင်လောက်အောင် သာလွန်ကြ
သည့်ဟု ဗုဒ္ဓက ဆို၏။ နာမ် ဓါတ်သွ် လျှပ်စစ်တပျက်အတွင်း၌ အကြိမ် ပေါင်း
၃၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀ လျှပ်ရှား၍၊ ထိုလျှပ်ရှားမှအကြိမ် နှုန်းသွ် မည်သည့်
အခါမျှ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။ နာမ် ဓါတ်အင်အားမှာ မိမိတို့ သယ်ဆောင်လာသော
မစင်ကြယ်မှုနှင့် စင်ကြယ်မှုအဆောက်အအုံအကြီးအသေးအလိုက် သတ္တဝါတခုနှင့် တခု
ခြားနား၏။

နာမ် ဓါတ်တခုနှင့် ရုပ် ဓါတ်တခု၏ အဓိကခြားနားချက်မှာ နာမ် ဓါတ်
တခုသွ် အခြားမည်သည့် နာမ် ဓါတ် မည်သည့်ရုပ် ဓါတ် နှင့်မျှ ပေါင်းစပ်သွားခြင်း
မရှိသော်လည်း ၊ မဟာဘူတ ဓါတ်တို့သွ် အခြားမဟာဘူတ ဓါတ်များ နှင့်အမြဲတန်း
ရောနှောပေါင်းစပ်တတ်ခြင်းဖြစ်၏။ မဟာဘူတ ဓါတ်တို့သွ် အချင်းချင်း ပေါင်း
စပ်၍ ရုပ်ဝတ္ထုဖြစ်ကြပြီးလျှင် နာမ် ဓါတ်များ၏ အမှန်ကို ထမ်းဆောင်ကြရ၏။

န ဝ မိ ဓါတ် ၏ အင် မတန် ပြင်းထန် သော အင်အား ။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ် ခန္ဓာ သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ န ဝ မိ ဓါတ် အတွင်း၌ ရှိ သော အင်အား များ ကြောင့် ဖြစ် ပေါ် လာ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ တ ယောက်စီ တ ယောက်စီ ၏ န ဝ မိ ဓါတ် အသီးသီး သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ တ ယောက်စီ တ ယောက်စီ ၏ ကိုယ် ခန္ဓာ တခုစီ တခုစီ အတွင်း၌ ဖွဲ့စည်း နေ သော အသ ချေ အသ ချေ မှာ သော မဟာ ဘူတ ဓါတ် များ ကို ဝိ မိ အုပ်ချုပ် ရှိကြ၏။ န ဝ မိ ဓါတ်တိုင်း န ဝ မိ ဓါတ်တိုင်းတွင် အင် မတန် ပြင်းထန် သော အင်အား ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုအင်အား များမှာ ယေဘုယျ အားဖြင့် ကိုယ် ခန္ဓာ များကို သွားလာ လှုပ်ရှား နေ ဝေ မှု အတွက် လိုအပ် သော နိစ္စ ပါတ်ဘဝန် များကို ထမ်း ဆောင် ရာတွင် ဂုဏ် ခန်း လေ ပျောက် နှုတ်ကြ၏။ အကယ်၍ န ဝ မိ ဓါတ် အင်အား များကို အလေအပျောက် မရှိ အောင် လုပ်ပြီးလျှင် န ဝ မိ ဓါတ် လေ့ကျင့် မှု နည်း များ ဖြင့် နေ ဘက်ထပ် န ဝ မိ ဓါတ် အင်အား များ ရ အောင် လုပ်ကြသည့် ဖြစ် မှု၊ မည်သူမဆို မိမိတို့၏ န ဝ မိ ဓါတ် အင်အားကို မိမိတို့ န ဝ မိ ဓါတ်တို့၏ မှန်တန်းကျက် စီးရသူ နယ် နိမိတ် များကို ကျော်လွန်၍ သွား အောင် လုပ် နိုင်သည့် သဘာဝ ဖြစ်၏။

လူတို့၏ နှလုံးသည် န ဝ မိ ဓါတ် ကိန်းဝင် ရာ ဌာန ဖြစ်ပြီးလျှင်၊ န ဝ မိ ဓါတ်သည် လူတို့၏ ကိုယ် ခန္ဓာ အတွင်း၌ သက်ရှိ ရုပ် ဂလ္လ ဝါရ အဝုံ အဝေး အကုန်လုံးသို့ ပြန့်နှံ့ကာ ဘည်သည့်ဟု ဗုဒ္ဓက ဆို၏။ ဤနည်းဖြင့် န ဝ မိ ဓါတ်သည် လူတို့၏ ကိုယ်အင်္ဂါ အဝတ်အပိုင်း အကုန်လုံးတွင် ရှိ နေ၏။ သို့ရာတွင် အဓိအာရုံ အင်္ဂါ အဝတ်အပိုင်းတို့တွင် မူ များ၍ အဓိအာရုံ အင်္ဂါ အဝတ်အပိုင်းတို့တွင် မူ နည်း၏။ အာရုံ ခြေဘက် ပါးဘည် ရာ အင်္ဂါ အဝတ်အပိုင်း များတွင် န ဝ မိ ဓါတ်ကို အများဆုံး တွေ့ရပြီးလျှင်၊ ဆံပင်နှင့် လက်သီး ခြေသီး များတွင် အနည်းဆုံး တွေ့ရ၏။ န ဝ မိ ဓါတ်က ကြော့ကန် ခမန်းလိလိ ပြင်းထန် သော အရှိန်ဖြင့် လှုပ်ရှားသည့်အခါတိုင်း ကိုယ် ခန္ဓာ အဝတ်အပိုင်း အကုန် လုံးက လှုပ်၍ လှုပ်ရှားကြရ၏။ သက်ရှိ ကိုယ် ခန္ဓာ အတွင်း၌ မဟာဘူတ ဓါတ်တို့သည် န ဝ မိ ဓါတ် မှ ဖြစ် ပေါ် လာ သော အင်အားတို့ အမှီပြု၍ နေကြရ၏။

“ ပစ္စုပ္ပန် ”

န ဝ မိ ဓါတ်သည် အလွန်လျှင် သိမ်မွေ့၏။ န ဝ မိ ဓါတ်သည် လှုပ်ရှားသည့် အခါတိုင်း၊ လှုပ်ရှားသည့်အခါတိုင်း ပြောဝင်းလွှဲသွားသည့်ဟု ဗုဒ္ဓက ဆို၏။ န ဝ မိ ဓါတ် ၏ အမှန်လှုပ်ရှား မှုတိုင်း၊ အမှန်လှုပ်ရှား မှုတိုင်းတွင် အပြန်လှုပ်ရှား မှု တခုစီ

တခုဝီရိ၏။ နာမ်ဓါတ်သည့် လျှပ်ဂူသုံးသည့်အခါကိုင်း၊ လျှပ်ဂူသုံးသည့်အခါကိုင်း သေ၍
 သေ၍သွား၏။ ဤနည်းဖြင့် နာမ်ဓါတ်သည့် အချိန်ကောသလ ကောသလသမီးဖြင့်
 သွား၏။ နာမ်ဓါတ်၏ လမ်း ကြောင်းသည့် အချိန်ကောသလ၏ လမ်း ကြောင်းနှင့်
 အဘူဘူပင်ဖြတ်၏။ နာမ်ဓါတ်နှင့် အချိန်ကောသလနှစ်ခုလုံးကိုသည့် အပိုင်းအခြား မရှိ
 သော အတိတ်မှအပိုင်းအခြား မရှိ သော အနာဂတ်သို့ ရွေ့ရွှေ့ သွားကြပြီးလျှင်
 ပစ္စုပ္ပန်ဦးသောလျှင် ဘဉ် နေမှရှိကြ၏။ ပစ္စုပ္ပန်သည့် အတိတ်နှင့် အနာဂတ်တို့ကို ပိုင်း
 ခြားရသော သေးငယ်လှသော အဝက်အပြောက်က လေးမျှသောဖြင့်ပြီးလျှင် ပစ္စုပ္ပန်၏
 ဘဉ် နေမှအချိန်မှတစ်ဆင့် မေထဝီ ပညာ အဝက်အပြောက်က လေးခုရှိပင်ကိုင်း
 ထွာ၍ မရနိုင် လောက အောင် သေးငယ်လှ၏။ နာမ်ဓါတ်နှင့် ရုပ်ဓါတ်၏လျှပ်ဂူသုံး
 များကို ဤနည်းဖြင့်သော တွက်ချက်ကြည့်နိုင်၏။

စကြာဝဠာအကြောင်းကို ဆင်ခြင်ရသော ပုဒ္ဓသည့် အပိုင်းအခြား
 ရှိသော သင်္ချာနည်းနှင့် အပိုင်းအခြား မရှိသော သင်္ချာနည်း နှစ်နည်းလုံးကို
 အသုံးပြု၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည့် ထိုသင်္ချာနည်း နှစ်နည်းလုံး၏ အခြေခံသဘောများကို
 နားလည်ရန် လို၏။

အပိုင်းအခြား မရှိသော သင်္ချာ

အပိုင်းအခြားရှိသော သင်္ချာနည်းအရ ပုစ္ဆာအမျိုးမျိုးကို တွက်ချက်ကြ
 သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အဖြေအမျိုးမျိုးကိုရ၏။ အပိုင်းအခြားရှိသော သင်္ချာ
 နည်း လေးမျိုးကို အောက်ပါ ဥဒါဟရုဏ်ဖြင့် ထင်ရှား ဝေနိုင်၏။

(ယ အက္ခရာသည့် အပိုင်းအခြားရှိခြင်း၏ သင်္ကေတ ဖြစ်၏။)

- ယ + ယ = ၂ယ ။
- ယ - ယ = ၀ ။
- ယ x ယ = ယ^၂ ။
- ယ ÷ ယ = ၁ ။

အပိုင်းအခြားရှိသော ကိန်းတခုနှင့် အခြားတခုသို့ သော အပိုင်းအခြား
 ရှိသော ကိန်းတခုကို ပေါင်းလျှင် ရလဒ်မှာ ပထမ ကိန်း၏ နှစ်ဆဖြစ်၏။ ဥပမာ
 ၄ နှင့် ၄ ကို ပေါင်း မည်ဆိုလျှင် ရလဒ်သည့် ၈ ဖြစ်၏။ အပိုင်းအခြားရှိသော
 ကိန်းတခုထဲမှ အခြားတခုသို့ သော ကိန်းတခုကို ဖျက်လျှင် ရလဒ်သည့် ၀ (သုည) ဖြစ်
 လိမ့်မည်။ အပိုင်းအခြားရှိသော ကိန်းတခုကို အခြားတခုသို့ သော အပိုင်းအခြားရှိ

သော ကိန်းနှင် မြှောက်လျှင် ကိန်းတူနှစ်ခု မြှောက်ခြင်း၏ ရလဒ်ကို ရ၏။
 ဥပမာ ၄ ကို ၄ နှင့် မြှောက်လျှင် ၁၆ ရ၏။ အပိုင်းအခြားရှိ သော ကိန်းတခု
 ကို အခြားတခုနှင့် သော အပိုင်းအခြားရှိ သော ကိန်းနှင်ဝားလျှင် မည်သည့်အခါ
 တွင်မဆို ရလဒ် ၁ ကို ရ၏။ ဥပမာ ၄ ကို ၄ နှင့်ဝားလျှင် ၁ ရ၏။

အပိုင်းအခြားရှိ သော သင်္ချာပညာသင်္ကေတများကို အပိုင်း
 အခြား မရှိ သော သင်္ချာပညာတွင် အသုံးပြုနိုင် ။ အပိုင်းအခြား မရှိ သော
 ကိန်းတခုနှင့် ပတ်သက် သော ပုစ္ဆာမှန်သမျှ၏ အဖြေမှာ တခုတည်း သာရှိ၍ ထို
 တခုတည်း သော အဖြေမှာ အပိုင်းအခြား မရှိ သော ကိန်း ပင်ဖြစ်လိမ့်မည်။
 အပိုင်းအခြား မရှိ သော သင်္ချာပညာ ဥဒါဟရုဏ် လေးခုမှာ အောက်ပါအတိုင်း
 ဖြစ်၏။

(မ အက္ခရာသည့် အပိုင်းအခြား မရှိခြင်း၏ သင်္ကေတ ဖြစ်၏။)

$$m + m = m \quad \parallel$$

$$m - m = 0 \quad \parallel$$

$$m \times m = 0 \quad \parallel$$

$$m \div m = 0 \quad \parallel$$

အပိုင်းအခြား မရှိ သော ကိန်းတခုနှင့် အခြား အပိုင်းအခြား မရှိ သော
 ကိန်းတခုကို ပေါင်းလျှင် အပိုင်းအခြား မရှိကိန်းကိုရလိမ့်မည်။ ထိုအပိုင်းအခြား
 မရှိ သော ကိန်းနှစ်ခုမှာ အခြားအပိုင်းအခြား မရှိ သော ကိန်း၏ နှစ်ဆဖြစ်
 လိမ့်မည် မဟုတ်။ ထိုနည်း အတိုင်းပင် အပိုင်းအခြား မရှိ သော ကိန်းတခုထဲမှ အပိုင်း
 အခြား မရှိ သော ကိန်းတခုကို နှုတ်လျှင် အကြွင်းတခု အမြဲကြွင်းလိမ့်မည်။ ထိုအကြွင်း
 မှာ အပိုင်းအခြား မရှိ သော ကိန်းဖြစ်လိမ့်မည်။ အပိုင်းအခြား မရှိ သော ကိန်း
 ကို အပိုင်းအခြား မရှိ သော ကိန်းတခုနှင့် အချိန်ကာလ အပိုင်းအခြား မရှိဘဲ ဆက်၍
 မြှောက်သည့် ပင်ဖြစ် ပေကာမူ ရလဒ်မှာ အပိုင်းအခြား မရှိ သော ကိန်း ပင် ဖြစ်
 လိမ့်မည်။ အပိုင်းအခြား မရှိ သော ကိန်းတခုကို အပိုင်းအခြား မရှိ သော ကိန်း
 တခုနှင့်ဝားလျှင်လည်း အဖြေမှာ အပိုင်းအခြား မရှိ သော ကိန်း ပင်ဖြစ်လိမ့်မည်။
 တနည်းဆို သော် အပိုင်းအခြား မရှိ သော သင်္ချာပညာတွင် အပေါင်း အနှုတ်
 အမြှောက်အဝား နည်းများကို သုံး၍ပေရ ။

ဟင်းလင်းပြင်နှင့် အချိန်

အပိုင်းအခြား မရှိခြင်း သဘောမှာ အခြားအခြားနှင့် အယှက်အခြားတို့ နှိပ်စွဲရ၏။ ဟင်းလင်းပြင် အဝက်အပြောက် သေးငယ်သော ပမာဏနှင့် အချိန် အဝက်အပြောက် သေးငယ်သော ပမာဏတို့သည် အပိုင်းအခြား မရှိမှဆိုနိုင်ရသော အခြားအခြားသဘောတရားကို နာခံကြရ၏။ ဟင်းလင်းပြင်အတွင်း၌ အတက်တက် သို့ ရွေ့လျော့တိုင်းထွာသော အရွယ်ပမာဏနှင့် အချိန်ကာလအတွင်း၌ အတိတ်နှင့် အနာဂတ်တို့ ရွေ့လျော့တိုင်းထွာသော အရွယ်ပမာဏတို့သည် အပိုင်းအခြား မရှိမှ နှိပ်စွဲနိုင်သော အယှက်အခြား သဘောတရားကို နာခံကြရ၏။

ဟင်းလင်းပြင်အတွင်း၌ အဝက်ပြောက် နှိပ်စွဲ၏ ပတ်ဝန်းကျင် အရွယ် ပမာဏမှာ မည်မျှလောက်ပင် သေးငယ်သဖြင့် အဝက်အပြောက် အပိုင်းအခြားရှိသဖြင့် တိုင်းထွာစွာရရှိပြီးလျှင် ပေါ်ပြေလည်း ဖြစ်နိုင်၏။ မျဉ်းကြောင်းဟု ကြောင်း သည် တလွန်ကို ကုဋေတန်း ပုံစံတစ်ခုသာ ရှိ၍ နှစ်ခုမျှ မည်သို့သော်လည်း ထိုမျဉ်း ကြောင်းကို လျောက်ပတ်သော ကိရိယာနှင့် တိုင်းထွာစွာရရှိနိုင်သဖြင့် အပိုင်းအခြား ရှိသော သင်္ချာတန်းဖြင့် ပေါ်ပြေနိုင်၏။ တလွန်ကို ကုဋေတန်း ပုံစံ သုံးပုံသာရှိသော ဟင်းလင်းပြင်သည် (ဂန္ထဝေဒရီ သဘော) အဝက်ပြောက် ပေါင်း အပိုင်း အခြားမရှိ တည်နေနိုင်၏။ နာခံစိတ်က နှစ်မျှပ်သည့်အတွင်း၌ ထိုနာခံစိတ်ရောက် ပေါက်သွားသော အဝက်ပြောက် ပေါင်း မည်မျှရှိသည့်တို့ကား ဖြစ်သော အခါတွင် အပိုင်းအခြား မရှိသော သင်္ချာပညာနည်းကို အသုံးပြုရ၏။

ကြာဝဠာ၏ ဗဟို

ကြာဝဠာသည် အကျယ်ပမာဏ၌ ၎င်း၊ အချိန်ကာလ ရှည်ကြာမှာ အဝင်ရှိသည့်တို့၌ ၎င်း၊ မည်သည့်ဘက်တွင်မျှ အပိုင်းအခြား မရှိဟု ဗုဒ္ဓကဆို၏။ အဆိုပါ အပိုင်းအခြား မရှိမှဆို မည်ကဲ့သို့မျှ သင်္ချာနှင့်ကွက်၍ မရနိုင်။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ အပိုင်းအခြား မရှိမှ သုဒ္ဓါရသောကြီး အတွင်း၌ ဟင်းလင်းပြင်အတွင်း၌ ရှိသမျှ သော အဝက်ပြောက်များသည် ကြာဝဠာ၏ ဗဟို နှိုင်းသင်္ချာဖြစ်ကြကုန်၏။ ဧကင်းကပ်ပညာဆရာများ အွေ့ရှိရသည့်ကြယ်များအနက်မှ အဝေးလံ ဆုံးဖြစ်သော ဩယ်ကို ကြာဝဠာ၏ ဗဟိုဟု ဆိုနိုင်သကဲ့သို့ ဤကမ္ဘာ မြေကြီးရှိလည်း စင်္ကြာဝဠာ၏ ဗဟိုဟု ဆိုနိုင်သည့်သင်္ချာဖြစ်၏။ အချိန်သည်လည်း ထိုနည်းတူတိုင်းပင် ဖြစ်၏။ အချိန်၌ အလင်း မရှိ အဆုံးလည်း မရှိ။ အချိန်သည် အတိတ်

ဘက်ဘွင်လည်း အပိုင်းအခြား မရှိ။ အနာဂတ်ဘက်ဘွင်လည်း အပိုင်းအခြား မရှိ
 အောင် ဂွဉ်လှမ်း၏။ ထို့ကြောင့် အချိန်အဝက် ပြောက်အားလုံးသည့် အချိန်၏ ဗဟို
 ချဉ်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ပစ္စုပ္ပန် အချိန်သည့် နှစ် ပေါင်း မရေမတွက် နှစ် လောက်
 အောင် ကြာခဲ့သော အတိတ်အချိန်နှင့် နှစ် ပေါင်း မရေမတွက် နှစ် လောက် အောင်
 ကြာသော အနာဂတ်အချိန်တို့ကိုလည်း အချိန်၏ ဗဟိုပင်
 ဖြစ်၏။

အပိုင်းအခြား ရှိသော သင်္ချာပညာသည့် အပိုင်းအခြားရှိသော
 ပမာဏများကိုသာ ဘွက်ချက် နှစ်၏။ လူ့ကိုယ်ခန္ဓာ၏ ပမာဏကို ဘွက်ချက်ခြင်း၊
 လူတန်ခိုးအရှိန်ပြန့်နှံ့ရာ အကျယ်အဝန်းကို ဘွက်ချက်ခြင်း၊ ကမ္ဘာမြေကြီး၏ အကျယ်
 ပမာဏကို ဘွက်ချက်ခြင်း၊ လူတို့သိပြီးဖြစ်သော ဝေဠာဝဠာ၏ အကျယ်အဝန်းကို ဘွက်
 ချက်ခြင်းတို့မှာ အပိုင်းအခြား ရှိသော ပမာဏများကို ဘွက်ချက်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။
 ထိုနည်းအတိုင်းပင် လူ၏ သက်တန်းကို ဘွက်ချက်ခြင်း၊ ကမ္ဘာမြေကြီး၏ သက်တန်းကို
 ဘွက်ချက်ခြင်း၊ လူတို့သိပြီးဖြစ်သော ဝေဠာဝဠာ အပိုင်းအခြား၏ သက်တန်းကို ဘွက်
 ချက်ခြင်းတို့မှာ အပိုင်းအခြား ရှိသော အချိန်ကာလ၏ ပမာဏကို ဘွက်ချက်ခြင်း
 သာ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အပိုင်းအခြား မရှိသော သင်္ချာပညာသည့် မူကား မည်သည့်
 ပမာဏ မျိုးကိုမဆို ဘွက်ချက် နှစ်၏။

လျှပ်ငှားမှတို့၏ ဝတ်ကြားအချိန်

နာမ်ဓါတ် တစ်လျှပ်၍ ကြာသည့်အချိန်မှာ လျှပ်ဝတ်တစ်ခုကို ဘုရားသိန်း
 ပုံလျှင် သုံးပုံမျှသာရှိသော်လည်း ထိုအချိန်မှာ အပိုင်းအခြား ရှိသော အချိန်သာ
 ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအချိန်ကို သင်္ချာနည်း နှင့် ဘိုင်းထွာ၍ ပေါ်ပြန်၏။ ထိုမျှ
 တိုတောင်းသော အချိန်အတွင်း၌ နာမ်ဓါတ် ရောက် ပေါက်သွားသော အချိန်ကာလ
 အဝက် ပြောက် ပေါင်းသည့်ကား အပိုင်းအခြား မရှိ။ အချိန်ကာလ အဝက် ပြောက်
 များနှင့် ဘိုင်းထွာ၍ ကြည့်မည်ဆိုလျှင် ဝတ်တစ်လျှပ် သောအချိန်မှာ အလွန်လျှင်
 ဂွဉ်ကြာလှ၏။

နာမ်ဓါတ် တစ်လျှပ်နှင့် တစ်လျှပ် ဝတ်ကြား၌ ၎င်း၊ ရုပ်ဓါတ်တစ်လျှပ်
 နှင့်တစ်လျှပ် ဝတ်ကြား၌ ၎င်း၊ ဟင်းလင်းဖြစ်၍ နေ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ ဟင်းလင်း
 ဖြစ်နေသော အချိန်မှာ ဘိုတောင်းလှသဖြင့် အပိုင်းအခြား မရှိမှ အဝက် ပြောက်
 တစ်ပြောက် လောက်မျှပင် မရှိ။ နာမ်ဓါတ်တစ်လျှပ်ခြင်း နှင့်ရုပ်ဓါတ်တစ်လျှပ်ခြင်း
 တို့မှာ ဘုံနေဘက်သို့ဘုံ နီးကပ်စွာလိုက်၍ နေကြသဖြင့် ထိုသို့တစ်လျှပ် နှင့်တစ်လျှပ်
 ဝတ်ကြားတွင် ပေါ်ပေါက်သော ဟင်းလင်း ပေါက်မှ ဖြစ်နိုင်ခဲ့မျှဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်
 ထိုဟင်းလင်း ပေါက်မှ အပိုင်းအခြား ရှိ၍ အကယ်ဝင်ဝတ်သည့်ရှိသော အရာသာဖြစ်
 ၏။

အခန်း ၂။

သက် မဲ့ ရုပ် ဓါတ် များ

ဗုဒ္ဓက ဝဏ္ဏဝေအတွင်းရှိ အရဝဏ္ဏအားလုံးကို ဝံ ပေါင်း၍ ရုပ် ဓါတ်ဟု ခေါ်၏။ ဤအခန်းတွင် ဝဏ္ဏဝေအတွင်း၌ ပါဝင်သော အရဝဏ္ဏ အမျိုးမျိုးနှင့် ပတ်သက်၍ ဗုဒ္ဓက အသေးငယ် ဖော်ပြထားချက်များကို ဝံ ဆေး၍ ဤသို့ ဖြေဆိုမည်။ ရုပ်ဝဏ္ဏအမျိုးမျိုးအား ဖြစ်ပေါ်သည့် အခြေအနေအထား ဖော်ပြအံ့ ။

ဝဏ္ဏဝေအတွင်း၌ မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး ဟူသော ထင်ရှားသော မဟာဘူတ ဓါတ်ကြီး လေးပါးရှိ၏။ ဤဓါတ်ကြီး လေးပါးတွင် ဘုရားသော ဓါတ်က လွန် ကဲလျှက်ရှိပြီးလျှင် ကျန် ဓါတ်များက အနည်းငယ် ဝိသေသပါ၏။ ဤဓါတ်ကြီး လေးပါးကို ပထမအဆင့် ဓါတ်နှင့် ဒုတိယအဆင့် ဓါတ်ဟု ဗုဒ္ဓက ခွဲခြားခေါ်ဝေါ်ရာတွင် ပရမတ္ထ သဘောဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသာဖြစ်၏။

အခြေခံ ရုပ် ဓါတ် အင်အား များ

မဟာဘူတ ဓါတ်များသည့် အခြေခံလျှပ်ရှားမှ (ကြွယ်ဝ) များ သို့မဟုတ် အင်အားများဖြစ်၏။ ထိုအင်အားများသည့် ထပ်တလဲလဲ လျှပ်ရှားမှဖြစ်၍ တစ်နေရာ ၏။ ထိုအင်အားများ၏ လျှပ်ရှားမှ အမြန်နှိုးမှ နာမ်ဓါတ်၏ လျှပ်ရှားမှ အမြန် နှိုးထက် ဝရ ဆနည်း၍၊ လျှပ်ဝပ်တမျက် အချိန်အတွင်း၌ အကြိမ်ပေါင်း -
၁၇၆၄၇၀၀၀၀၀၀၀၀ လျှပ်ရှား၏။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုသော် ထိုအင်အား များသည့် ဝဏ္ဏဝေအဖြစ်ခြင်း အကြောင်းရင်းဖြစ်သော မဟာဘူတ ရုပ် ဓါတ် များဖြစ်၏။ ထိုရုပ် ဓါတ်အင်အားများသည့် အထက်ပါအမြန်နှိုးအတိုင်း ထပ်တလဲလဲ လျှပ်ရှား နေကြ၏။

ဝဏ္ဏဝေအတွင်း၌ရှိသော မဟာဘူတ ဓါတ်ကြီးများမှာ (၁) မြေ ဓါတ် (ပထဝီ) (၂) ရေဓါတ် (အာပေါ) (၃) လေဓါတ် (ဝါယော) နှင့် (၄) မီး ဓါတ် (ဇောဇော) ဟုဖြစ်၏။ မြေဓါတ်သည့် မြေဟုလူအများ ခေါ်ဝေါ်နေကြသော အရဝဏ္ဏ၏ အခြေခံအင်အားဖြစ်၏။ ရေဓါတ်သည့် ရေဟုလူအများ ခေါ်ဝေါ် နေကြသော အရဝဏ္ဏ၏ အခြေခံအင်အား ဖြစ်၏။ လေဓါတ်သည့်လေဟု လူအများ ခေါ်ဝေါ် နေကြသော အရဝဏ္ဏ၏ အခြေခံအင်အား ဖြစ်၏။ မီးဓါတ်သည့် မီးဟု လူအများ ခေါ်ဝေါ် နေကြသော အရဝဏ္ဏ၏ အခြေခံအင်အားဖြစ်၏။

အဆိုပါ မဟာဘုတ် ငါတ်ကြီး (မဟာဘုတ်) လေးပါးတွင် ဂုဏ် နှစ် မျိုးစီ ရှိ၏။ ထိုဂုဏ် နှစ် မျိုးသည် ဂုဏ်တရားကြီးလျှင် အပြန်အလှန် ဂုဏ်များဟု ထင်ရ သော်လည်း သေချာစွာ စစ် ဆေးကြည့်ရှု သောအခါ အတူတူပင် ဖြစ်၏။ ထိုဂုဏ် နှစ် ပါးမှ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

- (၁) မြေ ငါတ် ။ ။ မာခြင်း ၊ ပြောခြင်း ။
- (၂) ရေ ငါတ် ။ ။ ယိုစီးခြင်း ၊ စေးကပ်ခြင်း ။
- (၃) လေ ငါတ် ။ ။ ကျယ်ပြန့်ခြင်း ၊ ကျဉ်းကျဉ်း ခြင်း ။
- (၄) မီး ငါတ် ။ ။ ပူခြင်း ၊ အေးခြင်း ။

စဉ်းစားကြည့်သောအခါ ရှိရှိသမျှ သော အရသာတို့များအနက် မည်သည့် အရသာသည်မျှ အဆိုပါ ငါတ်ကြီး လေးပါး မပါဝင်ဘဲ နှင့် ဖြစ် ပေါ် မလာနိုင်။ ငါတ်ကြီး ၄ ပါး ပါဝင်သည့်အတွက် ခပ်သိမ်း သော အရသာတို့တိုင်း၌ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဂုဏ်ရှစ် မျိုးရှိ နေခြင်းဖြစ်၏။

အရသာတို့များဖြစ် ပေါ်ပုံ

မြေ ငါတ်လွန်ကဲ သော အရသာတို့သည် မာ၍ မြေ ငါတ်ယုတ်နည်း သော အရသာတို့သည် ပြော့၏။ ရေ ငါတ်လွန်ကဲ သော အရသာတို့သည် ယိုစီး၍ ရေ ငါတ်ယုတ်နည်း သော အခြားအရသာတို့သည် တွယ်ကပ်၍ နေကြ၏။

လေ ငါတ်လွန်ကဲ သော အရသာတို့သည် ကျယ်ပြန့်၍ လေ ငါတ်ယုတ်နည်း သော အရသာတို့သည် ကျဉ်းကျဉ်း၏။ ထိုနည်းအတူပင် မီး ငါတ်လွန်ကဲ သော အရသာတို့သည် ပူ၍ မီး ငါတ်ယုတ်နည်း သော အရသာတို့သည် အေး၏။ အားလုံး သော မဟာဘုတ် ငါတ်တို့သည် ထပ်တလဲလဲ လျာပံ့ရှား မှဖြင့် မိမိတို့ဟာ မိမိတို့ တသီးတခြားစီ နေလို သော သဘောရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် မဟာဘုတ် ငါတ်တစ်မျိုးသည် အမျိုးမတူ သော အခြား မဟာဘုတ် ငါတ်တစ်မျိုး နှင့် ကြုံတွေ့ သော အခါတွင် ထိုကဲ့သို့ တသီးတခြားတည် နေ နိုင် ခွင့်မရှိ တော့။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် ထိုအခါတွင် အားလုံး သော မဟာဘုတ် ငါတ်တို့သည် အပိုင်းအခြား မရှိ အောင် ကျယ်ပြန့်၍ သွားကြပြီး နောက် တခုကို တခုက တင်းကြပ် ခိုင်မာစွာ ဆွဲငင်ထား သော ကြောင့်ဖြစ်၏။

မဟာဘုတ် ငါတ်ကြီး လေးပါးသည် မိမိတို့ အချင်းချင်း တွေ့ဆုံကြ သော အခါတွင် တခုနှင့်တခု အလွန်တင်းကြပ် ခိုင်မြဲစွာ ဆွဲငင် ပေါင်းစပ်ကြသဖြင့် တခု အတွင်းသို့ တခုအကြောင်း မဲ့ ထိုးဝင်ကြ၏။ အရသာတို့သည် ထိုကဲ့သို့ မဟာဘုတ် ငါတ်ခြင်း ပေါင်းစပ်ရသဖြင့် ဖြစ် ပေါ်လာကြ၏။

ထိုသို့ ပေါင်းဝပ်၍ သောအဘွင် မဟာဘုတ် ငါးကြီး လေးပါးတို့၏ အပို ခုံဖြင့် သော အင်္ဂါအားတို့သည့် ဘန်ခိုးဝှံ့ပြုကြပြီးလျှင် ၊ ငါးကြီး ဘမျိုးစီ တမျိုး ခုံဖြင့် သော ကြောင့် ဖြစ် ပေါ်လာ သော အနူးအရင်းတို့သည့် ကျန် ငါးသုံးပါး အပေါ်သို့ သက် ရောက်ကြ၏။ ဥပမာ သို့သော် အဘယ်၍ အရဝတ္ထုတစ်ခုသည့် မြေ ငါးက များ များ နှင့် အခြား ငါးကြီး သုံးပါးက နည်း နည်း စီ ပေါင်း စီစီ၍ ဖြစ် ပေါ်လာသည့် ဖြစ် မှု ထိုအရဝတ္ထုသည့် မာလိမ့်မည် ဖြစ်၏။ အဆိုပါ အရဝတ္ထုတစ်ခု ရေ ငါးတို့ နည်းသည့် ဖြစ် သော ကြောင့် ထို ရေ ငါးတို့ သည် ထိုအရဝတ္ထုအား ဝေးကပ်ခြင်း ၊ ခု ပေါင်း နေခြင်း အနီးကပ်သော ဖြစ် ခေ နိုင်လိမ့်မည် ဖြစ်၏။ အဆိုပါ အရဝတ္ထုတစ်ခု လေ ငါးတို့ သည် ယုတ် နည်းလျက် ရှိသဖြင့် ၊ ထိုယုတ် နည်း ခြင်းအနီးအားဖြင့် အဆိုပါ အရဝတ္ထုသည့် ကျဉ်းကျဉ်း ခြင်း သဘောရှိပြီးလျှင် ပမာဏ သေးငယ် မည်သော ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် မီး ငါးတို့ နည်းခြင်း ကြောင့်လည်း ထိုအရဝတ္ထုသည့် အေးလိမ့်မည်သော ဖြစ်၏။

မြေ ၊ ရေ ၊ လေ ၊ မီး ။

မီး ငါးတို့ သည် အရဝတ္ထုများကို အေး မှု၊ ပူ မှုကို ဖြစ် ခေ နိုင်သည့်အပြင် အရဝတ္ထုများအား အခြေအနေအမျိုးမျိုး၌ ဘည် နေ ခေ နိုင်၏။ အထက်ပါ အရဝတ္ထုများသည့် ယခု ဖော်ပြအပ် သော မီး ငါး၏အနီး ကြောင့် မာ ကြော ၊ သိပ်သီး ၊ ဘင်းကြပ် ၊ ကျဉ်းကျဉ်း အေး သောအရဝတ္ထုအဖြစ်သို့ ရောက်လာပြီးလျှင် လူအများ က မြေဟု ခေါ်၍ သော အရဝတ္ထု ဖြစ်၍ လာလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ရေဟု ခေါ် သော အရဝတ္ထုတစ်ခုလည်း အဆိုပါ ဂုဏ်များ များ ရှိ၏။ ရေသည့် ရေ ငါးတို့လွန်ကဲ သော အရဝတ္ထု ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ရေ ငါးတို့လွန်ကဲခြင်း ကြောင့်သုသာန် ရေသည့် ယုံပီးခြင်း ဖြစ်၏။ မြေ ငါး နည်းပါးသည့်အတွက် ရေသည့် ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ရေသည့် အထက်အလျောက် လေးလန်သည့်ကို ယောက် ဂျံသဖြင့် ရေထဲ၌ ပါသော မြေ ငါးမှာ အောက် အောက် များသည့်ကို သိရ၏။ ရေထဲ၌ လေ ငါးလည်း အောက် အောက် များ များ ပါ၏။ ထို့ကြောင့် ရေသည့် ကျယ်ပြန့် မှု ရှိခြင်း ဖြစ်၏။ လေ ငါးတို့ သည် ကျဉ်းကျဉ်း မှုလည်း ဖြစ် ခေ ခေ၏။ သို့မဟုတ် ပါမူ ရေသည့် အဝိုင်းအခြား မရှိ ယုံပီး၍ သွား မည်သော ဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် ရေထဲ၌ ပါဝင် နေ သော လေ ငါးတို့ သည် ရေကို အဝိုင်းအခြား မရှိ ယုံပီးသွားခြင်း မှ ကျယ်ဝန်းသွားပြီးလျှင် အဝိုင်းအခြား မရှိ ကျဉ်းကျဉ်းသွားခြင်း မှလည်း ဝတ် ပင်ထွက် ၍ ။ ရေ၏ အေးခြင်း ပူခြင်း မှာ မီး ငါး ပါဝင် မှုနည်းခြင်း များခြင်း အလိုက် ဖြစ်၏။

လေသည့်လည်း ဤနည်းအတိုင်း ပင်ဖြတ်၏။ လေသည့် လေဓါတ်လွန်ကဲ၍ အခြား ဓါတ်သုံးပါးယုတ်နည်း သော အရသာဝတ္ထုဖြစ်၏။ လေဓါတ်လွန်ကဲခြင်းကြောင့် လေသည့် ဣယ်ပြန့်သော သဘော၌ရှိ၏။ မြေဓါတ်နည်းပါးခြင်းကြောင့် လေသည့် ပေါ့ပါး၍ ရပြော့ ပျော့သင်းခြင်းဖြစ်၏။ ရေဓါတ် ပါဝင်ခြင်းကြောင့် သော လေသည့် ယိုဝိးခြင်း ဝေကင်ပူးဘွဲ နေခြင်းဖြစ်၏။ လေ၏ အေးခြင်း ပူခြင်း မှာ မီးဓါတ် နည်းခြင်း များခြင်း အဓိကဖြစ်၏။

မီးသည့်လည်း အခြား အရသာဝတ္ထုသုံးမျိုးတို့ကို ပင် အရသာဝတ္ထုတမျိုး ဖြစ်၏။ မီးသည့် မီးဓါတ်လွန်ကဲ၍ အခြား ဓါတ်သုံးပါး ယုတ်နည်း သော အရသာဝတ္ထု ဖြစ်၏။

အခြေခံအင်အားများသည့် အရသာဝတ္ထုအားလုံးသို့
ဝင်၍ နေကြပုံ။

ဓာတ်ဝဋ္ဌာနအတွင်းရှိ ခပ်သိမ်းသော အရသာဝတ္ထုတို့သည် မဟာဘူတ ဓါတ်ကြီး လေးပါး၏ အင်အားများကို ဝှု ပေါင်းစပ်သော အရသာများသာဖြစ်၏။ ဓါတ်ကြီး လေးပါး မပါဝင်သော အရသာဝတ္ထုတို့ မရှိ။

ဓါတ်ကြီး လေးပါး ပါဝင်သော အမျိုးအစားမှာ အရသာဝတ္ထုတခုနှင့် တခု မတူ။ ဓာတ်ဝဋ္ဌာနအတွင်း၌ အရသာဝတ္ထုအမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ဖြစ်ပေါ် နေခြင်း မှာ အဆိုပါ ဓါတ်ကြီး လေးပါး ပါဝင်မှု၊ အမျိုးအစားအမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ခြားနားခြင်း ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်၏။

အနီရောင်တို့ ဖွဲ့မြင်ကြရသမျှသော အရသာဝတ္ထုအပေါင်းသည် မဟာဘူတ ဓါတ်ကြီး လေးပါးတို့ ပေါင်းစပ် နေသော အရသာဝတ္ထုချင်းသာဖြစ်၏။ ဤအချက်ကို ကောင်းမွန်မှတ်အပ်၏။ နေရောင်သို့မဟုတ် မီးရောင်သည် မဟာဘူတ ဓါတ်ကြီး လေးပါး ပေါင်းစပ် နေသော အရသာသာဖြစ်၏။ ကျောက်ခဲ၊ သတ္တု၊ အရည်၊ လေ၊ မီးတို့လည်း ထိုနည်းအတိုင်း ပင်ဖြစ်၏။

ဂုဏ်ကလာဝတ် ဖွဲ့စည်းပုံ

ဤကျမ်းတွင် ဂုဏ်ကလာဝတ် (ဂုဏကလာပ) သည် အရသာဝတ္ထုများ၏ အသေးငယ် နှင့် သမျှအသေးငယ်ဆုံးသော အဝိတ်အပိုင်းဖြစ်၍ ကြောငါးကို လေ့လာအံ့။ ဂုဏ်ကလာဝတ်ဆိုသည်မှာ မဟာဘူတ ဓါတ်ကြီး လေးပါးအနက် တပါးပါး သော ဓါတ်ကြီး သည် သီးခြားအဖြစ်သို့ ရောက်လာ အောင် ဖွဲ့စည်း နေခြင်း ပင်ဖြစ်၏။ ထိုဂုဏ်ကလာဝတ်ထဲတွင် အနုသော ဓါတ်ကြီးသုံးပါးမှ အဝိတ်အပိုင်း များ ဝှု ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဥပမာအားဖြင့် စုစုပေါင်း ၁၁၁၁ အဝိတ်အပိုင်းရှိသော ဂုဏ်ကလာဝတ်ထဲတွင် မြေဓါတ် ၁၀၀၀၊ မီးဓါတ် ၁၀၀၊ ရေဓါတ် ၁၀ နှင့် လေဓါတ် ၁ ပါဝင် ဖြစ်၏။

တခုပဲ တခုငြိမ်းသော မဟာဘုတ်ငါးမျိုးကို ခွဲဝတ်၍မရ၊
 လို့ကြောင့် အထက်ပါ မဟာဘုတ်ငါး ၁၁၁၁ ခုရှိသော ရုပ်ကလောင်ကို ဟနဦးနဦး
 ဖြင့် ခွဲဝတ်၍ ကြည့်ရသွင် လေခါတ် ၁ သို့ ရောက်သောအခါ လေဝါတ် ၁ ကို
 နေဘက်ထပ် ခွဲဝတ်၍ရ တော့မည်မဟုတ်။ အဆိုပါ ရုပ်ကလောင်ကို ခွဲဝတ်လိုက်သော
 အခါတွင် လေခါတ်သည့် အခြားငါးမျိုး၏ နှုတ်ထဲသားမှန် ခွဲဝတ်၍ လွှတ်ပြောဘက်
 သွားလိမ့်မည်။ အဆိုပါ လေခါတ်လွှတ်ပြောဘက်၌သွားသောအခါတွင် ဘုန်းသောငါး
 ၁၁၀၀ သည် မိမိတို့ ဖွဲ့ဝဦးနေနိုင်မှအတွက် အရေးကြီးသော လေခါတ် မရှိ
 တော့သဖြင့် ချက်ခြင်း တကွတပြား ဝိပြုစီ၍ သွားကြလိမ့်မည်။ ရုပ်ကလောင်တခုကို
 ခွဲဝတ်လိုက်သောအခါတွင် ထိုရုပ်ကလောင်တွင်း၌ရှိသော မဟာဘုတ် ငါးအားလုံး
 သည် တကွတပြား ဝိပြုစီ၍သွားကြပြီးလျှင် မိမိတို့ အဝဠာပြုစီ၍အတိုင်း မိမိတို့ဟာ
 မိမိတို့ ထပ်တလဲလဲ လျှပ်ရှားကတ ဘုတ်အား နေကြလိမ့်မည်။ လေခါတ်သည့် အခြား
 ငါးမျိုးနှင့် မထိတွေ့ဘဲ နေသမျှကလောင်လုံး အဆိုပါ ရုပ်ကလောင်အတွင်းရှိ
 ငါးတို့သည် ကြိမ်ဖန်မျိုးပွာ ထပ်တလဲလဲ လျှပ်ရှား၍ နေကြလိမ့်မည်။ သို့ရသွင်
 ထိုငါးမျိုးသည် အချင်းချင်းပြန်၍ နှိုးတွေ့သောအခါတွင် မူပြန်၍ ဖွဲ့ဝဦးကြလိမ့်
 မည်။

ရုပ်ကလောင် အင်အား

အဆိုပါ ရုပ်ကလောင်အတွင်းရှိ မဟာဘုတ်ငါး ၁၁၁၁ ခုသည် အထက်ပါ
 နဦးအတိုင်း အဝဠာ ပြု၍ သွားသောအခါတွင် အင်အားကြီးသော ၁၁၁၁ ခုအဖြစ်
 သို့ ရောက်သွားကြပြီးလျှင် မိမိတို့ မှန်ဘန်း အမြန်နှုန်းအတိုင်း လျှပ်ဝင်တချက်
 အတွင်း၌ အကြိမ်ပေါင်း ၁၇၆၄၇၀၀၀၀၀၀၀၀ လျှပ်ရှား၍ နေကြလိမ့်မည်။
 ဤသို့ လျှပ်ရှားသော အကြိမ်ပေါင်းကို ဝက်နာရီ ဟာနာနဲ့ နှင့်အတူ သင်္ချာ
 အမြောက်အများပင် ဖို၍လေလိမ့်မည်။ အကယ်၍ မဟာဘုတ်ငါးတခုကို တဝံ့
 တရုံသော နဦးဖြင့် အခြားငါးသုံးခုနှင့် မတွေ့ထိအောင် ခွဲခြား၍ ထားနိုင်
 မည်ဆိုပါလျှင် ထိုငါး၏ အထက်မပြတ် လျှပ်ရှားခြင်းပျားသည် အပိုင်းအခြား မရှိ
 အောင် ပျားပြားလိမ့်မည်ဖြစ်၏။

အကယ်၍ အထက်တွင် ဥပမာ ပေးခဲ့သော ရုပ်ကလောင်၌ ပါဝင်သည့်
 မဟာဘုတ်ငါး ၁၁၁၁ ခုသည် ပြန်၍ ပေါင်းပတ်မိသဖြင့်မူ၊ မူလ ရုပ်ကလောင်
 ကဲ့သို့သော ရုပ်ကလောင်တခု ပြန်၍ ဖြစ်လေလိမ့်မည်။

ထိုရူပကလာပိအတွင်းရှိ ~~မုဒ္ဒါ~~ **မုဒ္ဒါ** ၁၀၀၀ သည် အင်အား ၁၀၀၀ နှင့်ညီမျှ
 သော မာ ဧကံ ၁ မှာ နှင့် လေးလံ မှာ ဖြစ် ဝေလိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူပင် မီး ဝါတ်
 ၁၀၀ သည် အပူအင်အား ၁၀၀ ကိုဖြစ် ဝေလိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူပင် ရေ ဝါတ်
 ၁၀ ကလည်း ယိုဝါးခြင်းအင်အား သို့မဟုတ် ဝေးကပ်ခြင်းအင်အား ၁၀ ကို
 ဖြစ် ဝေပြီးလျှင် လေ ဝါတ် ၁ ကလည်း ဂျယ်ပြန့်ခြင်းအင်အား ၁ ကို ဖြစ် ဝေလိမ့်
 မည်။

အင်အားခြင်း ပေါင်းဝပ်ပုံ

အင်အား လေးမျိုးသို့ ပေါင်းဝပ်၍ ရူပကလာပိကို ဖွဲ့စည်းထား၏။
 မြေ ဝါတ် ၁၀၀၀ သည် ဂျန် ဝါတ် ၁၁၁ အတွင်းသို့ ထိုးဝင်၍ ဆွဲငင် ထားကြ၏။
 မီး ဝါတ် ၁၀၀ သည် ဂျန် ဝါတ် ၁၀၁၁ အတွင်းသို့ ထိုးဝင်၍ ဆွဲငင်ထား ၏။ လေ ဝါတ်
 ၁ ကလည်း ဂျန် ဝါတ် ၁၁၁၀ အတွင်းသို့ ထိုးဝင်၍ ဆွဲငင်ထား ၏။ ဤနည်းဖြင့်
 ပေါင်းဝပ် မှာသော် ပြည့်ဝံ့သွား၏။ ထို့နောက် မီး ဝါတ်က ပူခြင်းသတ္တိဖြင့် တည်တံ့
 ခိုင်မြဲ အောင် ပြုပြင် ပေး၏။ ဤနည်းဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် မူလ ရူပကလာပိ
 သည် အဖန်တလဲလဲ လျော်ဝှား မှာ ဖြစ် ပေါ်လာ၏။

ရူပကလာပိ များ ဖြစ် ပေါ်လာ ပုံ နှင့် ပါတ်သက်၍ ဗုဒ္ဓ၏ ဟောပြော
 ချက်ကို ကောင်းစွာ နားလည်ထားရန် လို၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသို့နား
 လည်ထားမှသာလျှင် လူတို့ ပဋိသန္ဓေယူပုံ၊ ကြိုးကွင်းပုံ နှင့် သေပုံများကို နားလည်
 နိုင်မည်ဖြစ် သောကြောင့်တည်း။ ထိုသို့ နားလည်ထားသော အခါတွင် ဤကမ္ဘာ
 မြေကြီး နှင့် ဝဏ္ဏဝေ ဖြစ်လာပုံ၊ ကြိုးကွင်းလာပုံ နှင့် နောက်ဆုံးတွင် ပျက်စီး၍
 နောက်ထပ် ဝဏ္ဏဝေအသစ် ဖြစ်လာပုံတို့ကို နားလည်နိုင်လိမ့်မည်။

အထူးသဖြင့် မီး ဝါတ်၏ အင်အား များကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်
 ရန်လို၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မဟာဘူတ ဝါတ်ကြီး လေးပါးအနက် မီး ဝါတ်သည်
 တည်ငြိမ် မှ အနည်းဆုံးဖြစ် သောကြောင့်ဖြစ်၏။ မီး ဝါတ်သည် အရဝတ္ထုများအတွင်း
 သို့ လျင်မြန်စွာ ထိုးဝင်တတ်၍ လျင်မြန်စွာ ထွက်သွားတတ်၏။ ဤသို့မဟာဘူတ ဝါတ် များ
 သည် အရဝတ္ထုများ အတွင်းသို့ လျင်မြန်စွာ ထိုးဝင်၍ လျင်မြန်စွာ ထွက်သွားခြင်း
 ကို ဝဏ္ဏဝေတရုလုံးအတွင်း၌ တွေ့နိုင်၏။ ထိုသို့ ထိုးဝင် မှာ ထွက်သွား မှာ သည်
 ဂြိုဟ်တုခေတ်မှ တခုဆီသို့ပင် ရောက်၏။

မိ: ငါ့ဘန့်ဒဲး

ရုပ်ကလောင်အမျိုးမျိုး နှင့် အရောင်အမျိုးမျိုး

ယခု လောလောဆယ်အဖို့တွင် ရုပ်ကလောင်တခု သို့မဟုတ် ရုပ်ကလောင် တခုဖြစ် ပေါ်လာရင်းဖြစ် သော မဟာဘုတ်ငါးကြီး ၄ ပါးတို့၏ အနည်းအများ အမျိုးအဝေးအလိုက်သဘာဝ နှင့် ရုပ်ကလောင်တခုမှ သို့မဟုတ် ရုပ်ကလောင်တခုမှ ဖြစ် ပေါ်လာ သော အရောင်အမျိုးမျိုးနှင့် နှိုင်းခြားခြင်း ဖြစ်ကြ၏။ အထက်တွင် ဖော် ပြခဲ့သော ငါးအမျိုးအဝေးနှင့် မြေဖြစ်ရန် အမျိုးအဝေးဖြစ်သကဲ့သို့ မီးငါး ၁၀၀၀ ၊ လေငါး ၁၀၀၀ ၊ ရေငါး ၁၀၀ ၊ မြေငါး ၁ အမျိုးအဝေးမျိုးနှင့် မီးကဲ့ သို့သော အရောင်အမျိုးမျိုးဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု သိနိုင်၏။

ငါးကြီး လေးပါး ပေါင်းစပ်၍ ဖြစ် ပေါ် နေသော အရောင်အမျိုးမျိုး၏ အတွင်း၌ ရှိသော ငါးကြီး များ၏ အမျိုးအဝေးကို ဗုဒ္ဓက အဘိအကျ ထုတ် ဖော် မပြောခဲ့။ ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အရောင်အမျိုးမျိုး၏ အတွင်း၌ ငါးကြီး တို့၏ အမျိုးအဝေးမှာ ဘုရားနှင့်ဘုရား မတူ၍ သော ကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အဆိုပါ ငါးကြီး များနှင့် ရုပ်ကလောင်တို့အတွင်း၌ အမျိုးအဝေးအမျိုးမျိုး ပါဝင်၍ နေကြသည့်အဖြစ်ကိုမူ ဗုဒ္ဓက ထုတ် ဖော်၍ မပြောခဲ့။ ။ သို့သော် အမျိုးအဝေး အမျိုးမျိုး ဖြစ် နေခြင်း ကြောင့်ပင် ရုပ်ကလောင်အမျိုးမျိုး ၊ အရောင်အမျိုးမျိုး ရှိ နေခြင်း ဖြစ်၏။

ရုပ်ကလောင်သစ် ၄၇ မွေးနှင့် ဘူပုံ

ဗုဒ္ဓ ဟောခဲ့သော ရုပ်ကလောင်မှာ အုပ်ချုပ်နှင့် မတူဘဲ ၄၇ မွေး နှင့်သဘာဝ၏။ ရုပ်ကလောင်တို့၏ ပုံသဏ္ဌန်နှင့် အခြင်းအရောင်နှင့် ထိုရုပ်ကလောင် တို့၏ အတွင်း၌ ပါဝင်သော ရုပ်ကလောင်တို့၏ အနည်းအများအလိုက် ခြားနားခြင်း ဖြစ်၏။ အသေးဆုံးရုပ်ကလောင်တခုတွင် မဟာဘုတ်ငါး ၄ ပါးနှင့် တခုစီသာ ပါဝင်၏။ အကြီးဆုံးရုပ်ကလောင်တခုတွင် ငါးကြီး လေးပါးထဲမှ ငါးကြီး ဘုရားနှင့် ကျန် ငါးကြီးသုံးပါးထဲမှ ဘုရားထက် များ၍ ပါဝင်ကြ၏။

ရုပ်ကလောင်သစ် သေချာသော အတိုင်းအရှည်ပမာဏရှိသော အရောင်ဖြစ်၏။ ရုပ်ကလောင်သစ် သေးငယ်သော ချဉ်မြှင့်မျိုးဖြင့် ဘင်းကြွပ် ဝှံ့ ချုပ်၍ထားသော ၄၇ မွေးနှင့်ဘူပုံသော အရောင်ဖြစ်၏။ မဟာဘုတ် ငါး လေး မျိုးနှင့် ဘုရားအတွင်းသို့ဘုရား အလှည့်ကျ ဖောက်ဝင်၍ နေကြ၏။

ရုပ်ကလောင် အချင်းချင်းလိ နိယုတ် ပုံ

အဝိုင်းအခဲ အရောင်တို့သို့ ရုပ်ကလောင်များ ပုံ ပေါင်း နေသော အရောင်များဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ထိုကဲ့သို့ ပုံ ပေါင်း နေသည့်အခါတွင် ရုပ်ကလောင်တို့၌ ပုံဂုဏ် သဘောမရှိကြ။ ရုပ်ကလောင်များအတွင်း၌ရှိသော မဟာဘုတ် ဝါတ်အမြင်ကလေးများသည် မိမိတို့နှင့် နီးကပ်လျက်ရှိသော ရုပ်ကလောင်များအတွင်းသို့ ဖောက်ဝင်၍ နေကြ၏။ သို့ဖြစ်ရာ အဝိုင်းအခဲ အရောင်တို့များသည် ရုပ်ကလောင်အသီးသီးအတွင်း၌ အမြင်ကလေးများ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် ထိုးဖောက်လိ နိယုတ်၍ နေသော ရုပ်ကလောင် အစုကြီးများ ဖြစ်၏။

တနည်းဆိုသော် ရုပ်ကလောင်တို့သည် မဟာဘုတ် ဝါတ်အသီးသီးမှ ထွက်၍ နေသော အမြင်ကလေးများ ပူးလိန်၍ နေသောအရောင်များဖြစ်၏။ အစုံအစုံ ဖြစ်လာသောအခါတွင် ရုပ်ကလောင်အသီးသီး၌ အမြင်ကလေးများသည် အခြားများစွာကုန်သော ရုပ်ကလောင်တို့အတွင်း၌ရှိသော အမြင်ကလေးများနှင့် လိ နိယုတ်၍ နေကြ၏။ ထိုသို့ လိ နိယုတ်၍ နေကြရာတွင် မဟာဘုတ် ဝါတ်တို့သည် သမ္မတ ပေါင်းဝင် နေကြသဖြင့် ဘဝကြွယ်ဝစွာ ရပ်စဲသော၊ ဘေးဘေးဘေးဘေး ဖြစ်သော ရုပ်ဝတ္ထုအဖြစ်သို့ ရောက်ကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် ပြုစုသောအတွင်း၌ နှစ်ပုံတို့ တွေ့ကြုံရသော အရောင်တို့သည် ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။

ရုပ်ကလောင်များကို ခွဲဝိတ်လျှင်

အဝိုင်းအခဲဖြစ်သော အရောင်တို့ကို ခွဲဝိတ်လျှင် မဟာဘုတ် ဝါတ်တို့သည် ကွဲပြားခြင်း မရှိကြ။ ခွဲဝိတ်ရလမ်း ဤသို့ရှိသော မဟာဘုတ် ဝါတ်အမြင်များသည် မိမိတို့ နေသောဘက် ပူး ပေါင်း နေကြခြင်းကို ဝန်လွှတ်၍ ခွဲဝိတ်ရလမ်း ဤသို့ဘက်ဖက်ဖက်သို့ လိုက်ခါ ခွေလိန်၍ နေကြ၏။

တစ်ခုခုသော အဝိုင်းအခဲ အရောင်တို့ကို ခွဲဝိတ်သည့်အခါတိုင်း ဤကဲ့သို့ ဆက်၍ဖြတ်ကြပြီးလျှင် မဟာဘုတ် ဝါတ်တို့သည် ခွဲဝိတ်ရလမ်း ဤသို့အတိုင်း သင့်တော်သလို ခွေလိန်၍ နေကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် အဝိုင်းအခဲ တို့ကို ရုပ်ကလောင်အဖြစ်သို့ မရောက်မချင်း ခွဲဝိတ်နိုင်၏။ တနည်းဆိုသော် အရောင်တို့ အသီးသီးအတွင်း၌ ပါဝင်သော ဝါတ်ကြီးလေးပါးနှင့် ဝါတ်ကြီး ဘယ်လောက်အား မိမိ၏ မူလအရပ် ပမာဏသို့ မရောက်မီအထိသာ ခွဲဝိတ်နိုင်၏။ တစ်ခုခုသော အရောင်တို့သည် ဝါတ်ကြီးဘယ်လောက်အထိ မရောက်မီအထိသာ သေးသမျှ ကလေးပါးလုံးသာ ဘယ် နေနိုင်၏။

ရူပကလာဝီများကို ခွဲစိတ်လိုက် သောအခါ အတွင်းရှိ မဟာဘုတ်ဝါတ် အားလုံးသည် တကွတပြား စီဖြစ်၍သွားကြ၏။ မဟာဘုတ်ဝါတ်များသည် မိမိတို့ အချင်းချင်းဆွေငင်ထား မှုကို ရပ်လိုက်ကြသည့် နှင့်တပြိုင်နက် အရဝတ္ထုတို့သည် ပျောက်ကွယ်သွားကြ၏။ သို့ရာတွင် အရဝတ္ထုတို့သည် အခြား သော ပုံသဏ္ဌန်သို့ ပြောင်း၍သွားကြခြင်း သာဖြစ်၏။ ထိုသို့ ပုံသဏ္ဌန် ပြောင်း၍သွားကြခြင်းကို နာမ် ဝါတ်အာရုံမှတစ်ပါးအခြား သော အာရုံတို့က မသိနိုင်ကြ။ မျက်စေ့အာရုံဖြင့်လည်းမသိ နိုင်။ ကျန်အခြားအာရုံတို့ဖြင့်လည်း မသိနိုင်။ ရူပကလာဝီကို ခွဲစိတ်လိုက် သော အခါ ရူပကလာဝီသည် အင်အားအဖြစ်သို့ ပြောင်း၍သွား၏။ ထိုအင်အားတို့၏ အရည်အတွက် မှာ သက်ဆိုင်ရာ ရူပကလာဝီအတွင်း၌ ပါသော မဟာဘုတ်ဝါတ် အရည် အတွက်အလိုက်ဖြစ်၏။ ထိုအင်အားတို့သည် လျင်မြန်ပွာ ပတ်ချာလှည့်ကာ တည်နေ ကြ၏။ ထိုသို့ပတ်ချာလှည့်ကာ တည်နေကြခြင်း အကြောင်းကို နားလည်နိုင်ရန်အတွက် အကြောင်းခြင်း တစ်ခု အနည်းငယ်ကို ထပ်၍ ဖော်ပြရန် လို၏။

အာရုံဝိသုဒ္ဓိများ

မဟာဘုတ်ဝါတ် ဘခုစိတ်ခုစိတ်တွင် အင်အားအလျင် ငါးမျိုး ပါ၏။ ထိုငါးမျိုး မှာ အဆင်း (ဝဏ္ဏ) ၊ အနံ့ (ဂန္ဓ) ၊ အရသာ (ရသ) ၊ အသိ (သဒ္ဓ) ၊ နှင့် တွေ့ ထိမှု (ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ) ဖြစ်၏။ မဟာဘုတ်ဝါတ်ကြီး လေးပါးတို့သည် ပေါင်းစပ်၍ ရူပက လာဝီ သို့မဟုတ် အရဝတ္ထုအဖြစ်သို့ ရောက်ကြသောအခါတွင် အဆိုပါ အလျင်ငါးမျိုး သည်လည်း အစိုင်အခဲဖြစ်ကာ ရူပဝါတ်၏ နောက်ပွားအရဝတ္ထုများ အဖြစ်သို့ ရောက်ကြ၏။

ဤသို့အစိုင်အခဲဖြစ်လာ သော အလျင်ငါးမျိုးသည် သက်ဆိုင်ရာ အရဝတ္ထုအား အရောင်ဘင် မှုသဘောကို ပေးကြ၏။ မဟာဘုတ်ဝါတ်ကြီး လေးပါးတို့ တွေ့ဆုံ၍အကြွင်းမဲ့ ပေါင်းစပ်မိသောအခါတွင် နောက်ပွားအရဝတ္ထု ငါးခုလုံး သည်လည်း ရေဝယုန်သွားကြ၏။

ဤနောက်ပွား ဝါတ်ငါးမျိုးသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အာရုံငါးပါး နှင့် တခြား စီဖြစ်သည့်ကို သတိပြုရ၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အာရုံငါးပါးသည် နာမ် ဝါတ်အာရုံများ သာဖြစ်ကြ၍ အရဝတ္ထုများ မဟုတ်ကြ။ မဟာဘုတ်ဝါတ်ကြီး လေးပါး ပေါင်းစပ်ရာမှဖြစ် ပေါ်လာသော နောက်ပွား ဝါတ်များသည်ကား အရဝတ္ထုများဖြစ်ကြ၏။

အဆိုပါ နောက်ပွားအရ ဝတ္ထု ငါးမျိုး၏ အဓိက ဂုဏ်မှာ အရောင်
တင် မှအာရုံကို ပို့ပေးရန် ဖြစ်သဖြင့် ၎င်းတို့အား အာရုံပို့မှတ် (ဂေါ်စရ ဂူပ)
ဟု ဝု ပေါင်း၍ ခေါ်၏။

အဆင်း နှင့် အသံ

မဟာဘုတ် ငါးကြီး လေးပါး ပေါင်း စပ်၍ အရောင် ဝတ္ထု ဖြစ်လာ သောအခါ
တွင် အဆင်း ပို့မှ အလွင်တို့သည့် ပေါင်း စပ်၍ ထူးခြား သော အဆင်း ဖြစ်လာ၏။
မဟာဘုတ် ငါးကြီး လေးပါး သည် တသီးတခြားစီ နေကြ သောအခါတွင် မည်သည့်အဆင်း
ကိုမျှ မပြုကြ ။ ဝု ပေါင်း၍ အရောင် ဝတ္ထု ခုခုအဖြစ်သို့ ရောက် သောအခါကျမှသာ
အဆင်း ပို့မှ သတ္တိသည့် ဖြစ် ပေါ်လာ၏။ လေ့ကျင့် အင်မတန် နူးညံ့ သော အရောင်
ဝတ္ထု ခွံ ပင် အဆင်း ရှိ၏။ သို့ရာတွင် လူတို့၏ မျက်စိသည့် အင်အား နည်းလှသဖြင့်
ထိုအဆင်းကို မမြင်နိုင် အဆင်း ပို့မှ ငါးအားသည့် အရောင် ဝတ္ထုအဖြစ် နှင့် အင်အား
ကောင်းစွာ ပေါင်း စပ် နေကြမှသာလျှင် လူတို့၏ မျက်စေ့သည့် အဆင်းကို မြင်နိုင်၏။

နီနည်းထပ်တူပင် အသံပို့မှတ်များသည့် အရောင် ဝတ္ထုအဖြစ် နှင့်
ကောင်းစွာ ပေါင်း စပ်၍ နေကြမှသာလျှင် အသံများဖြစ် ပေါ်လာကြပြီး ၊ ထိုအရောင်
ဝတ္ထု တည်ရှိ နေသမျှ အချိန်အတွင်း ခွံသော အသံပို့မှတ်အားကို ပေး နိုင်၏။

အနံ့၊ အရသာ၊ အထိအတွေ့

အရောင် ဝတ္ထုတိုင်း ခွံ အာရုံ ပို့မှတ်သည့် ရှိ၏။ အနံ့ ပို့မှတ် ရှိ ကြောင်းကို
နှာခေါင်းကသာ သိနိုင်၏။ လူတို့၏ နှာခေါင်းသည် အနံ့ ပို့မှတ် များအင်အား
ကောင်းစွာ ဝု ပေါင်း၍ နေမှသာလျှင် သိနိုင်၏ ၊

အရသာ ပို့မှတ်သည့်လည်း အရောင် ဝတ္ထုတိုင်းတွင် ရှိ၏။ သို့ရာတွင်
အင်အား ကောင်းစွာ ဝု ပေါင်း နေကြ သောအခါတွင် လျာ နှင့် တွေ့မှသာလျှင်
ထိုအရသာ ပို့မှတ် ရှိ ကြောင်းကို သိနိုင်၏။

အထက်ပါ အာရုံ ပို့မှတ် လေးမျိုးကိုပင် ထိတွေ့ခြင်း ပို့မှတ်သည့်လည်း
အရောင် ဝတ္ထုတိုင်းတွင် ရှိ၏။ ထိုငါးသည့် လုံလောက် သော ပမာဏရှိ၍ ထိတွေ့မှ
အာရုံ နှင့် ထိတွေ့ သောအခါကျမှသာလျှင် ထိုပို့မှတ် ရှိ ကြောင်းကို ဂျာနယ်တို့သိနိုင်
၏။ နောက်အခန်း၌ သက်ရှိ ဂုဏ်တို့တွင် ဖြစ် ပေါ်သော အထက်ပါ ငါး
ငါးမျိုး နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ် သော ငါးငါးမျိုး အကြောင်းကို ဖော်ပြ သောအခါတွင်
ဤငါးငါးမျိုး အကြောင်းကို ပို၍ နားလည်လာကြလိမ့်မည်။

ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်

ယခုအခါကွင် ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ် (အဘကသရုပ်) အကြောင်းကို ဆိုပေအံ့။ မဟာဘုတ် ဝါတ် များစွာ ခုန့်တခုကြားတွင် ဟင်းလင်းပြင် နေခြင်းကို ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်ဟု ခေါ်၏။ မဟာဘုတ် ဝါတ် များသည့် အရဝတ္ထုများဖြတ်ရန် မည်မျှ လောကီပင် တခုသည့် ဘုရားကို ကျယ်ပြန့်ရပ် ပတ်ကာ နေကြသော်လည်း မိမိတို့၏ ဘေးမှ ပုဂ္ဂလအဖြစ်ကို မစွန့်ကြ။ တစ်ကြိမ်တစ်ကြိမ်လုံး ဝါတ်အသီးသီးအဖြစ်၌ အရဝတ္ထုများထဲတွင် ရှိကြသည့် မဟာဘုတ် ဝါတ်အားလုံးကို ဝါတ်အသီးသီးအဖြစ်၌ ဆက်လက်တည်ရှိ နေစေရန် ထိန်းသိမ်း၍ ပေးနေသော အရသည့် ကျယ်ပြန့်ခြင်း၊ ကျဉ်းမြဲခြင်းနှင့် အမြဲဗျဉ်း၍ နေသော ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ် ပင်ဖြစ်၏။

မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး လေးပါးသည့် မည်မျှ လောကီပင် တင်းကြပ်စွာ ပူးပေါင်း၍ နေသည့် ပင်ဖြစ်စေကာမူ ဝါတ်ကြီးတခုနှင့်တခု ဝတ်ကြားတွင် ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်သည့် နှိုးယို ပေါက်ဝင်လျက်ရှိ၏။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မည်ကဲ့သို့ ဆိုးဝါးသော အခြေအနေမျိုး၌ ဖြစ်စေ ဝါတ်ကြီး လေးပါးသည့် ဘေးဘခြားစီတည် နေခွင့်ကို ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည် မဟုတ်။ အရဝတ္ထု အသီးသီးအတွင်း၌ မည်ကဲ့သို့ ပင်မာကြော၍ မည်ကဲ့သို့ ပင်တင်းကြပ်စွာ ဖွဲ့စည်း နေသော ရုပ်ကလာပ်၊ မည်ကဲ့သို့ ပင် ရေ၊ ငွေ၊ ပျော့ပျောင်း၍ ယောယဉ်စွာ ဖွဲ့စည်း နေသော ရုပ်ကလာပ်တို့၌ မဆို ၊ ဟင်းလင်း ပြင် ဝါတ်သည့် စံနမူနာပင်၌ ပတ်ကြားမှ တဝိုင်းနှင့်တဝိုင်း မပွန်းပဲ့အောင် ခု၍ ပေးနေ၏။

ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်သည့် အသီးသီးသော နာမ် ဝါတ်နှင့် မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး လေးပါးတို့ကဲ့သို့ပင် အလင်း မရှိ၊ အဆုံးလည်း မရှိ။ သို့ရာတွင် ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်အတွင်း၌ အသီးသီးသော နာမ် ဝါတ်များနှင့် မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး လေးပါးအတွင်းထဲမှတစ်ခုတည်း အချိန်မှန်မှန်၊ ပမာဏမှန်မှန်နှင့် လျှပ်ရှား နေမျှများ မရှိ။ ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်သည့် ဘုရားတစ်ဆူတည်းသော ဝါတ်လွှာဖြတ်၍ အကျယ်အဝန်းတွင် အဝိုင်းအခြား မရှိ။ အချိန်ကာလတွင်လည်း အတိတ်၌ ၎င်း၊ အနာဂတ်၌ ၎င်း အဝိုင်းအခြား မရှိ။

အတွင်းကင်းလင်းပြင် ဝါတ် နှင့်အပြင်ကင်းလင်းပြင် ဝါတ်

ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်သည့် ဘုရားသား သော အရသာသဖြစ် သော်လည်း လူအများ နားလည် နိုင် စေခြင်း အကျိုး ငှါ ဗုဒ္ဓက နှစ်ပိုင်း ခွဲခြား၍ ဟောခဲ့၏။

ကမ္ဘာ မြေကြီးကဲ့သို့ သော အရသာဝတ္ထုများအတွင်းသို့ ထိုး ဖောက်ဝင် ရောက် နေ သော ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်အပိုင်းကို ဗုဒ္ဓက အတွင်းဟင်းလင်းပြင် ဝါတ် (ပရိစ္ဆေဒိကဝသ) ဟု၍ ငင်း ၊ ဂြိုဟ်များ ကြယ်များကဲ့သို့ သော အရသာဝတ္ထု အစုအပြုံများကို တသီးတခြား စီတည့် နေ နိုင်ရန် ထိန်းသိမ်း ပေး သော ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်အပိုင်းကို အပြင် ဟင်းလင်းပြင် (အဇာဘာကဝသ) ဟု၍ ငင်း ၊ ဗုဒ္ဓက ခေါ်သည့်။ သို့ရာတွင် ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်သည့် အတွင်းဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်ဖြစ် ဝေ ၊ အပြင်အင်းလင်းပြင် ဝါတ် ပင်ဖြစ် ဝေ အတူတူ ပင်ဖြစ်၏။

ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်သည့် အခြား မဟာဘုတ် ဝါတ် များ နှင့် နာမ် ဝါတ် အမျိုးမျိုးတို့က မိမိတို့ သက်ဆိုင် ရာဘာဝန် များကို ဆောင်ရွက်ကြ ရာ ဘည့် နေ ရာ ခွက် ဖြစ်၏။ ခပ်သိမ်း သော မဟာဘုတ် ဝါတ် များ နှင့် နာမ် ဝါတ် များသည့် ကျယ်ဝန်း၍ အပိုင်းအခြား မရှိ သော ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်အတွင်း၌ သွားလာကြ ၊ ကောင်းကြ ၊ ငုတ်ကြ ၊ ကူးကြ၏။ ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်၏ အဝီက ရုဏ်မှ ခပ်သိမ်း သော မဟာဘုတ် ဝါတ် များအား ဘုရားနှင့်ဘုရား အကြွင်းမဲ့ ပူး ပေါင်း၍ မသွား ဝေရန် ကာကွယ် ပေးခြင်း နှင့် ဘုရား ဘုရားသား ပုဂ္ဂလ နေ နိုင်ကြ ဝေရန် ဝေ ဝင်ထိန်း ပေးခြင်း ဖြစ်၏။

ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ် မှတစ်ပါး ကြွင်း သော မဟာဘုတ် ဝါတ်အားလုံးသည့် နာမ် ဝါတ်တို့၏ လျှပ်ရှား မှထက် ဝရ ဆ လောကုနည်း သော အရှိန်မြန် နှုန်းဖြင့် လျှပ်ရှားကတည့် နေကြသည့်ကို သတိပြုအပ်၏။ ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်သည့် အရသာဝတ္ထုတို့အား အစိုင်အခဲဖြစ်ပြီးသည့် နောက်အဖို့၌ ပင် တသီးတခြား ဘည့် နေ နိုင် အောင် ဝေ ဝင်ထိန်း ပေးတတ် ကြောင်းကို အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ မဟာဘုတ် ဝါတ်အားလုံးသည့် အစိုင်အခဲအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသည့် နောက် အဖို့၌ ပင်လျှင် အပိုင်းအငွေ့ ပမာဏရှိ သော အမြန်နှုန်းဖြင့် ထပ်တလဲလဲလျှပ်ရှား၍ နေကြ၏။ မဟာဘုတ် ဝါတ်တို့သည့် အရသာဝတ္ထုတို့အတွင်း၌ အနှောင့်အယှက် နေကြရသည့်ဖြစ် ဝေ ၊ တသီးတခြားဝိ လွတ်လပ် ရှိ နေကြရသည့်ဖြစ် ဝေ ၊ လျှပ်ရှားမြဲလျှပ်ရှား ကာ နေကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် မဟာဘုတ် ဝါတ် အသီးသီးတို့သည့် အချိန်ကာလရှိသမျှ မိမိတို့၏ အင်အားကို အသုံးပြုကာ နေကြ၏။

အသွင် အပြင် ဝတ် များ

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း မိမိတို့၏ အင်အားကို အသုံးပြုကာ နေ နိုင်ကြရန်အတွက် မဟာဘုတ် ဝတ်တို့၏ အတွင်း ခြုံငုံခြင်း၊ တည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း ဟု သော အလုပ်သုံး ခုရှိ၏။ ထိုအလုပ်သုံး ခုသို့ ခပ်သိမ်း သော အင်အားတို့ အတွင်း ခြုံငုံ နေကြပြီးလျှင် ၊ ထိုအင်အားတို့၏ အသွင်အပြင်ကို ပြဋ္ဌာန်း၍ ပေးကြ၏။ မဟာဘုတ် ဝတ်တို့၏ ခုအတွင်း ရှိ ဖြစ်ခြင်းအလုပ်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ် ပေါ်လာ သော အင်အားက ထို မဟာဘုတ် ဝတ်၏ အင်အားကို ဖြစ် ပေါ် ခေ၏။ တည်ခြင်းအလုပ်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ် ပေါ်လာ သော အင်အားက အသီးသီး သော မဟာဘုတ် ဝတ်တို့၏ အင်အားကို ဆက်လက်တည် ရှိ ခေ၏။ ပျက်ခြင်းအလုပ်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ် ပေါ်လာ သော အင်အား က မဟာဘုတ် ဝတ်တို့၏ အင်အားကို ဘိုးခြင်း လျော့ခြင်းကို ဖြစ် ခေ၏။

မဟာဘုတ် ဝတ်တို့သို့ ပေါင်းစပ်၍ အရဝတ္ထုများအဖြစ်သို့ ရောက်ကြသောအခါတွင် မိမိတို့ ဟာ မိမိတို့လည်း ဆက်လက် လျှပ်ခွားခြယ်လျှပ်ခွား နေကြပြီးလျှင် ၊ ဖြစ်ခြင်းအလုပ် တည်ခြင်းအလုပ် နှင့် ပျက်ခြင်းအလုပ်တို့က နောက်ပွားအရဝတ္ထုသုံး မျိုးကို ဖြစ် ပေါ် ခေ၏။ ထိုသုံး မျိုးမှ တည်ခြင်း နောက်ပွား အရဝတ္ထု၊ တည်ခြင်း နောက်ပွားအရဝတ္ထုနှင့် ပျက်ခြင်း နောက်ပွား အရဝတ္ထုတို့ဖြစ်၏။ ထို နောက်ပွား အရဝတ္ထုသုံး မျိုးက အရဝတ္ထုတို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ တည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကို ဖြစ် ပေ၏။ အရဝတ္ထုများအတွင်း ရှိ မဟာဘုတ် ဝတ်အားလုံး နှင့် သက်ဆိုင် သော ဖြစ်ခြင်းအလုပ်၊ တည်ခြင်းအလုပ်၊ ပျက်ခြင်းအလုပ်တို့ ဝုဋ္ဌ ပေါင်း၏ အင်အားတို့ သည် နောက်ပွားအရဝတ္ထုတို့၏ အပေါ်သို့ ကျ ရောက်ကြပြီးလျှင် ထို နောက်ပွား အရဝတ္ထုများသို့ မိမိတို့အပေါ်သို့ ကျ ရောက်သော အင်အားအလိုက် မိမိတို့၏ တည်မှုအင်အားကို ရကြ ၏။

ဖြစ်ခြင်း ဝတ် (ဥပဓယရူပ) သည် လွတ်လပ် သော အင်အားအတွင်း ခြုံငုံတည် နေသောအခါတွင် မိမိအတွက်ဖြစ် ပေါ် မှုကိုသာ ဖြစ် စေ နိုင်၏။ သို့ရာတွင် အရဝတ္ထု ခုအတွင်းသို့ ကျ ရောက်သွား သောအခါတွင် ထိုအရဝတ္ထု၏ ဖြစ် ပေါ် မှုကိုလည်းဖြစ် စေ နိုင်၏။ လွတ်လပ် သော အင်အားအတွင်း ခြုံငုံ သော တည် နေမှု ဝတ် (ဇရဘိ ရူပ) သည် မိမိ၏ တည် နေမှုကိုသာ ဆက်လက်ဖြစ် ပေါ် စေ နိုင်၏။ သို့ရာတွင် အရဝတ္ထု ခုအတွင်းသို့ ကျ ရောက်သွား သောအခါ ထိုအရဝတ္ထု၏ ဆက်လက်တည် နေမှုကိုလည်း ဖြစ် စေ နိုင်၏။ လွတ်လပ် သော အင်အားအတွင်း ခြုံငုံ သော ပျက်ခြင်း ဝတ် (အနိစ္စဘာရူပ) သည် မိမိအတွက် ရပ်စဲ မှုကိုသာ ဖြစ် စေ နိုင်၏။ သို့ရာတွင် အရဝတ္ထု ခုအတွင်းသို့ ကျ ရောက်သွား သော အခါတွင်မူ ထိုအရဝတ္ထု၏ ရပ်စဲ မှုကိုလည်း ဖြစ် စေ နိုင်၏။

ဤ ဝါတ်သုံး ခုသည့် မဟာဘုတ် ဝါတ် များအတွင်း၌ အင်အားအလွင် များ အဖြတ် နှင့် နေ
ကြွရင်း နှင့်လည်း အရဝဝတ္ထုများအတွင်းသို့ အင်အားအလွင် များ အဖြတ် နှင့်လည်း
ရေဝက်သွား နှင့်ကြွ၏။ ထို ဝါတ်သုံး ပါးကို နာမ် ဝါတ်ကသော အေမြင် နှင့်၍ အခြား
ကိုယ် ခန္ဓာ၏ အာရုံတို့က မ အေမြင် နှင့်ကြွ ။

အရဝဝတ္ထုများအတွင်း၌ အခြေငိုက်၍ နေကြ သော ဖြစ်ခြင်းအလွင် ၊
သည့် နေခြင်းအလွင် ၊ သေခြင်းအလွင်တို့သည့် မူလမဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး လေး ပါးအတွင်း၌
ရှိ သော ဖြစ်ခြင်းအလွင် ၊ ဘဉ်ခြင်းအလွင် ၊ ပျက်ခြင်း အလွင်တို့၏ ကျယ်ဝန်းလာ မှာ
သောဖြစ်၏။ ဂြိုဟ်ဘုရားသို့မဟုတ် ကြယ်ဘုရားအတွင်း၌ အရဝဝတ္ထုအားလုံး နှင့် ဝတ်လျှဉ်း
သော ဖြစ်ခြင်းအလွင် ၊ သည့် နေခြင်းအလွင် ၊ ပျက်ခြင်းအလွင်တို့သည့် ဂြိုဟ်ဘုရားလုံး
၏ သို့မဟုတ် ထိုကြယ်ဘုရား၏ ဖြစ်ခြင်းအလွင် ၊ ဘဉ်ခြင်းအလွင် ၊ ပျက်ခြင်းအလွင်တို့
ကို ပြဋ္ဌာန်း ပေး သော အင်အားကို ဖြစ် ပေါ် စေ၏။

ဂြိုဟ်အားလုံး ၊ ကြယ်အားလုံးအတွင်း၌ ဖြစ် ပေါ်လျက်ရှိ သော ဖြစ်ခြင်း
အလွင် ၊ ဘဉ်ခြင်းအလွင် ၊ ပျက်ခြင်းအလွင် များသည့် မဟာဝဋ္ဌဘုရားကို ပြုပြင်
ပေးသည့် အင်အား အလွင်ကို ဖြစ် ပေါ် စေ၏။ ဤ နည်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်းအလွင် ၊ ဘဉ်ခြင်း
အလွင် ၊ ပျက်ခြင်းအလွင်တို့သည့် မဟာဘုတ် ဝါတ် အသီးသီးမှ နေ၍ နေဝက်ဆုံးတွင်
အဝိုင်းအခြား မရှိ သော မဟာဝဋ္ဌဘုရားကို ဖုံးအုပ်မိ အောင် ကျယ်ဝန်း
သွားကြ၏။

ဖြစ်ခြင်းအလွင် ၊ ဘဉ်ခြင်းအလွင် ၊ ပျက်ခြင်းအလွင်

မဟာဘုတ် ဝါတ် များအတွင်း၌ ရှိကြ သော ဖြစ်ခြင်းအလွင် ၊ ဘဉ်ခြင်း
အလွင် ၊ ပျက်ခြင်းအလွင် သုံးခုတို့သည့် တခုပြီးတခု အလွန်ကျဖြစ် ပေါ်၍ မဟာဘုတ်
ဝါတ်တို့၏ ထပ်တလဲလဲ လျှပ်ရှား မှာရှိဖြစ် စေ၏။ ဖြစ်ခြင်းအလွင်က အင်အား
ကောင်း သောအခါတွင် အခြားအလွင် နှစ်ခုတို့သည့် ငုတ်၍ နေကြ၏။ ဘဉ်ခြင်း
အလွင်က အင်အား ကောင်း သောအခါတွင် အခြားအလွင် နှစ်ခုတို့သည့် ငုတ်၍
နေကြ၏။ ပျက်ခြင်းအလွင်က အင်အား ကောင်း သောအခါတွင် ဖြစ်ခြင်းအလွင်
နှင့် ဘဉ်ခြင်းအလွင် နှစ်ခုတို့သည့် ငုတ်၍ နေကြ၏။

ဤအလွင် သုံးခုတို့၏ အင်အားသည့် အချိန်ရှည်ကြာစွာ မခံ ။
တခု သောအလွင်သည့် ထကြွ၍ နေ သောအခါတွင် ထိုအလွင်သည့် မိမိ၏ အင်အားကို
လျှင်မြန်စွာ ကုန်ဆုံးသွား စေ၏။ ထို့ရောတွင် အလွင်တခုသည့် ဦးမိသက် နေ သော
အခါတွင် မူကား ထိုအလွင်၏အင်အားသည့် ဘိုးပွား၍လာ၏။ တကြိမ်တွင်အလွင်တခုဘဉ်း
သော ထကြွ နိုင်သဖြင့် ကျန်အလွင် နှစ်ခုသည့် အမြဲတန်း ဦးမိသက်စွာ အင်အားစု ဆောင်း
နေကြ၏။

အလျင်တရသည့် ငါ့ကြံ့ မိမိအင်အားကို ဂုဏ်အိုး ဝေလိုက်သည့် နှင့်၊
 ဟပြိုင် နက် နေဘက်အလွန်ကျ သော အလျင်တရသည့် အင်အားပြည့်ဝ၍ တကြွလှ၏။
 ဤ နည်းဖြင့် ဖိသက် နေ သော အသီးသီး သော အလျင်တရသည့် မိမိတို့အလွန်ကျသည့် နှင့်၊
 ဟပြိုင် နက် အင်အားပြည့်ဝ ဝှံ့ နှင့် ပေါ်လှ၏။ အလျင်တရ၏ ဘဝ ဝန်ပြီးဆုံး
 သည့် နှင့် ဟပြိုင် နက် နေဘက်အလွန်ကျ သော အလျင်က ပေါ်လှပြီးလျှင် ထိုဘဝ ဝန်
 ကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်၏။ ပထမအလျင် နေဘက်သို့ ဒုတိယအလျင်ကလိုက်၍၊ ဒုတိယ
 အလျင် နေဘက်သို့ တတိယအလျင်ကလိုက်ပြီးလျှင်၊ တတိယအလျင် နေဘက်သို့ ပထမအလျင်
 က လိုက်၏။ တကယ်ဖြင့် နေသည့်အတိုင်း ဆိုလျှင် ဖြစ်ခြင်းအလျင် နေဘက်သို့ ဟည်ခြင်း
 အလျင်ကလိုက်၍၊ ဟည်ခြင်းအလျင် နေဘက်သို့ ပျက်ခြင်းအလျင်က လိုက်ပြီးလျှင်၊ ပျက်
 ခြင်းအလျင် နေဘက်သို့ ဖြစ်ခြင်းအလျင်ကလိုက်၏။ ဤ နည်းဖြင့် ဆက်လဲလဲဖြင့် ပေါ်
 မှု ဝန်ရုံ ဝှံ့သည့် လည်၍ နေ၏။

ဘဝတစ်ခုလုံးလျှင် မြန်မာ ဘဝ ဝန်လွှဲ ပေါင်းခြင်း

မဟာဘုရား ငါတို့တရအတွင်း၌ ရှိသော ဖြစ်ခြင်းအလျင်သည့် ထိုငါတို့အတွင်း
 ရှိ အင်အား၏ ဆက်လဲလဲ လျှပ်ရှား မှာအပြုအမူ၊ ဆိုမည့် ဖြစ် ပေါ် စေသဖြင့်၊
 ဘည် မှအလျင်သည့် ပေါ်လှန်လှပြီးလျှင် မိမိ၏အလွန်ကို ယူရန်အတွက် ဖြစ်ခြင်းအလျင်
 ပြီးဆုံးသည့်အချိန်ကို အဆင်သင့် ပေ ဝှံ့ နေ၏။ ဖြစ်ခြင်းအလျင်၏ ဆက်လဲလဲလျှပ်
 ရှားပြီးဆုံး သောအခါတွင် ဟည်ခြင်းအလျင်က ဖြစ်ခြင်းအလျင်ကို အကြွင်း မဲ့ဆက် ဝံ
 ပြီးလျှင်၊ ဖြစ်ခြင်းအလျင်အား အနားယူကာ အင်အားဝှံ့ ဆောင် ဝှံ့ ဝေ၏။ ဤ နည်း
 ဖြင့် ဘည်ခြင်းအလျင်က ဦးစီးပြီးလျှင် မိမိ၏ ဘဝ ဝန်ကို ပြီးဆုံး ဝေ၏။

ဤကဲ့သို့ မိမိ၏ ဘဝ ဝန်ကို ဆောင်ရွက်ရင်း နှင့် ဟည်ခြင်းအလျင်၏
 အင်အားသည့် ဂုဏ် ဝန်း၍သွား၏။ ထိုအတောအတွင်း၌ ပျက်ခြင်းအလျင်သည့် အင်
 အားတိုး ပွားလျက် ရှိ၏။ ထို့ နေဘက် ပျက်ခြင်းအလျင်က ဟည်ခြင်းအလျင်ဆိုမှ ဘဝ
 ဝန်ကို လွှဲပြောင်းယူရန် အချိန်သည့် ဆိုက် ရေဘက်လှည့် ပြောင်းသည့်အတိုင်း ပင်
 ဆိုက် ရေဘက်လှ၏။ ဤ နည်းဖြင့် ပျက်ခြင်းအလျင်သည့် မိမိ၏ အင်အားအမွှမ်း
 ကုန်ဖြင့် မိမိ၏ ဘဝ ဝန်ကို ဆောင်ရွက်၏။ ဤသို့ ဆောင်ရွက်ရင်း နှင့် အင်အား
 ကုန် ဝန်းသွားပြီးလျှင်၊ အင်အားပြန်စွဲ စုရန် အနားယူလိုလှ၏။ ထိုအချိန်သို့
 ရေဘက် သောအခါတွင် ဖြစ်ခြင်းအလျင်သည့် အင်အား နေ ဝှံ့ ပြည့်ဝလှပြန်
 သဖြင့်၊ ပျက်ခြင်းအလျင်ဆိုမှ ဘဝ ဝန်ကို လွှဲပြောင်း၍ယူချင်လှ၏။ လွှဲပြောင်း၍
 ထူလိုက်၏။

ဤနည်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၊ တည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း အလင်းသုံးခုသည့် ဤကဲ့သို့ တာဝန်ကို တဆင့်တဆင့် လွှဲပြောင်းကြပြီးလျှင်၊ မိမိတို့သက်ဆိုင်ရာ ဝတ္တရားများကို အမြဲတန်း သေချာ စေ့စပ်စွာ ဆောင်ရွက်ကြပြီးလျှင် မိမိတို့ အလွန်ကျသည့် အခါများတွင်လည်း အင်မတိ အင်မတန် အချိန်မှန်စွာ ရောက်လာကြ၏။ ထိုသို့ တဆင့်တဆင့် တာဝန်လွှဲပြောင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ စက်နှင့်လုပ်သကဲ့သို့ သေချာ စေ့စပ်လှသဖြင့် အချိန် နောက်ကျ နေခြင်းဟူ၍ အလင်း မရှိ။ ဤရုပ်ဝိတ် စကြာဝဠာကြီးသည့် အဆိုပါ ထောက်သုံး ထောက်ရှိ သော ထပ်တလဲလဲ လျှပ်ရှား မှာ အားကြီးဖြင့် မရပ်မနား လည်လျက် ရှိ၏။

အချိန်ကာလသည့် ခပ်သိမ်း သော မဟာဘုတ် ငါတ်စက်ဝန်းတို့ လှည့်လည် ရာလမ်း ဖြစ်၏။ " ပစ္စုပ္ပန် " သည့် ခပ်သိမ်း သော စက်ဝန်းတို့၏ ရပ်နား ရာ အမှတ်အသား ဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူစွာပင် ရုပ်ဝိတ်စက်ဝန်းတို့လည်း လှည့်လည် ၍ ရပ်နားကြ၏။ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ထပ်တလဲလဲ လျှပ်ရှား မှာ စက်ဝန်း လှည့်လည်ခြင်း၏ အမြန်နှုန်းသည့် လျှပ်စစ်ဘက်အတွင်း၌ အကြိမ် - ၁၇၆၄၇၀၀၀၀၀၀၀၀ ခန့်ဖြစ်၏။ မဟာဘုတ် ငါတ်စက်ဝန်းအတွင်း၌ ထပ်တလဲလဲ လျှပ်ရှား မှာ အမြန်နှုန်းသည့် အလွန်မြန်လှသဖြင့် ဝိတ်ဖြင့်ကူး၍သာ ကြည့်နိုင်၏။

ထပ်တလဲလဲလျှပ်ရှား မှာ စက်ဝန်းလည်ရာ နေရာ

ခပ်သိမ်း သော မဟာဘုတ် ငါတ် များအနက် ဖြေဝိတ်၊ ရေဝိတ်၊ လေဝိတ်၊ မီးဝိတ် များအတွင်း၌ သာလျှင် ဖြစ်ခြင်း စက်ဝန်း၊ တည်ခြင်း စက်ဝန်း၊ ပျက်ခြင်း စက်ဝန်း တို့သည့် လည်နိုင်၏။ ဟင်းလင်းပြင် ငါတ်သည့် တဆက်စည်း သော အခြင်းအရပ်ဖြစ်သဖြင့် ထပ်တလဲလဲ လျှပ်ရှား မှာမှ ကင်းလွတ်၏။ ဟင်းလင်းပြင် ငါတ်ထဲ၌ ဖြစ်ခြင်း စက်ဝန်း၊ တည်ခြင်း စက်ဝန်း၊ ပျက်ခြင်း စက်ဝန်းတို့ မရှိ။

အာရုံပို့မှတ်တို့သည့် ငါတ်ကြီး လေးပါး၏ဖြစ်စဉ်ကို မလွန်ဆန်နိုင်ကြ။ ထိုငါတ်တို့သည့် ငါတ်ကြီး လေးပါးမှတဆင့်ပွား၍လာပြီ သော ငါတ်များဖြစ်၏။ အာရုံပို့မှတ်တို့သည့် မဟာဘုတ် ငါတ်ကြီး လေးပါးနှင့် အဘူတကသလျှင်ဖြစ်ကြ၊ တည်ကြ၊ ပျက်ကြ၏။ အဆင်း၊ အသံ၊ အရသာ၊ အနံ့နှင့် အထိအတွေ့ ဟုဆိုအပ် သော ပို့မှတ်တို့သည့် ဖြစ်ခြင်း၊ တည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း အင်အားများကို မလွန်ဆန် နိုင်ကြ။ ထို့ရာတွင် ထိုငါတ်တို့မှာ မဟာဘုတ် ငါတ်ကြီး လေးပါးတို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာ ခြင်း၏ လက္ခဏာသလျှင် ဖြစ်၏။ မဟာဘုတ် ငါတ် များအတွင်း၌ ရှိသော ဖြစ်ခြင်း၊ တည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း အင်အားတို့နှင့် ကင်း၍ဖြစ်ပေါ်လာ သော အခြင်းအရပ် များ မဟုတ်။

မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး လေး ပါး ဖြစ် ပေါ် လာသည့် နှင့်တပြိုင် နက် ပို့မျှဝါတ်
တို့လည်း အတူတကွ ယှဉ်တွဲ၍ ပါလ၍ ။ မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး လေး ပါး ရပ်စဲသည့် နှင့်
တပြိုင် နက် ထိုဝါတ်တို့လည်း ရပ်စဲကြ၏ ။ တနည်းဆို သော် ထိုဝါတ်တို့သည် မဟာဘုတ် ဝါတ်
ကြီး လေး ပါး လည်ရ၍ ဝက်ဝန်းအတွင်း၌သာ ထပ်တလဲလဲ လျှပ်ရှားကြ၏ ။ ထိုဝါတ်တို့
တွင် အဆိုပါဝက်ဝန်း၌ လည်နိုင်ရန် မိမိတို့ကိုယ်ပိုင် အင်အား မရှိကြ ။

အင်အားသိုမှီး မှု သဘော

မဟာဘုတ် ဝါတ်အားလုံးအတွင်း၌ ဖြစ်ခြင်း ဝက်ဝန်း ၊ ဘဉ်ခြင်း ဝက်ဝန်း ၊
ပျက်ခြင်း ဝက်ဝန်းတို့သည် မရပ်မနားဘဲ လျင်မြန်စွာ လည်၍ နေကြ သော်လည်း
ဟင်းလင်းပြင် ငါတ်က မဟာဘုတ် ဝါတ်အားလုံး၏ အင်အားကို သိုမှီး၍ ပေး၏ ။ ဤနည်း
ဖြင့် အင်အားမညီမမျှဖြစ် မှုတို့သည် မပေါ်ပေါက် နိုင်ကြ ။ ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်သည်
အင်အား များကို သိုမှီး ပေးရန်အလို့ငှါ မဟာဘုတ် ဝါတ်အားလုံးအတွင်းသို့ ထိုး ဖောက်
ကာ ဝင်၍ နေကြောင်းကို အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီ ။ ထို့အပြင် မဟာဘုတ် ဝါတ်အီး
လုံးသည် အချင်းချင်း ပူးပေါင်း၍ ရုပ်ကလောင် များဖြစ် နေကြသည့်တိုင် အောင်ပင်
တခုနှင့်တခု ပေါင်းစပ် မသွားကြ စေရန်အတွက် ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်က စေခံ
ထိန်း ပေးထား ကြောင်းကိုလည်း အထက်တွင် ဆိုခဲ့ပြီ ။ ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်၏ ကျေးဇူး
ကြောင့် မဟာဘုတ် ဝါတ်တို့သည် ရုပ်ကလောင် များအတွင်း၌ နေခင် ဖွဲ့ခြင်း ခံ နေ
ကြရသည့်တိုင် အောင်ပင် တခုနှင့်တခု လွတ်လွတ်ကင်းကင်းကြီး ဝေးကွာ နေကြသဖြင့်
ထပ်တလဲလဲ လျှပ်ရှား မျက်စွကို အနှောင့်အယှက်ကင်းစွာဖြင့် ပြုနိုင်ကြ၏ ။ ထပ်တလဲလဲ
လျှပ်ရှား မှုသည် မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး များ ဘုရင် ဘုရင် ကွဲပြား၍ နေသောအခါ
တွင်သာ မဟုတ်ဘဲ တခုနှင့်တခု ဘင်းကြပ်စွာ ပေါင်းဖွဲ့ နေသည့်အခါများ၌ပင်
ချောမောလွယ်ကူစွာ ဖြစ် ပေါ် နိုင်၏ ။ အသီးသီး သော မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီးတို့၏
အင်အားကို ဟင်းလင်းပြင် ငါတ်က သိုမှီး၍ ပေးပြီးလျှင် ထပ်တလဲလဲ လျှပ်ရှား မှုသည်
စင်္ကြာဝဠာတဝန်းလုံး၌ မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး များအတွင်း၌ ၎င်း ၊ ခပ်သိမ်း သော
အရဝဏ္ဏတို့အတွင်း၌ ဖြစ်ခြင်း ဝက်ဝန်း ၊ ဘဉ်ခြင်း ဝက်ဝန်း ၊ ပျက်ခြင်း ဝက်ဝန်း
များ နှင့် တကွ လူတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ အရဝဏ္ဏများထဲ၌ ၎င်း ၊ ဖြစ် ပေါ်
လျက် ရှိ၏ ။

န ဘ မ် ဓါတ်တ ခါလျှပ်ကို သုံး ပိုင်း ပိုင်းထ ခင်း၏။ ထိုသုံး ပိုင်းကို စိတ္တက္ခဏ
 ဟု ခေါ်၏။ မဟာဘူတ ဓါတ် တ ခါလျှပ်ဘွင် န ဘ မ် ဓါတ်က ၁၇ ကြိမ်လျှပ်သဖြင့် မဟာ
 ဘူတ ဓါတ် တကြိမ်လျှပ်သည့်အခါတွင် န ဘ မ် ဓါတ်က (၁၇ x ၃) = ၅၁ ကြိမ်လျှပ်၏။
 မဟာဘူတ ဓါတ်တ ခု၏ ပထမ စိတ္တက္ခဏ အတွင်း၌ ထိုမဟာဘူတ ဓါတ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည့်
 အပြီးသတ်၏။ ထို့ နောက် စိတ္တက္ခဏ ၄၉ ခု ကြာမှ တည်၏။ စိတ္တက္ခဏ ၅၁ ကြိမ်
 မြောက်အတွင်း၌ မဟာဘူတ ဓါတ်အသီးသီးတို့သည် ပျက်ခြင်းအင်အားက မှီလှသဖြင့်
 ရပ် ခဲ့သွားကြ၏။ ဤ နည်းဖြင့် မဟာဘူတ ဓါတ်တ ခု၏ လျှပ် ဝှားခြင်း အချိန်ကလကို
 သုံး ပိုင်း ပိုင်းထ ခင်း၏။ ဖြစ်ခြင်းအပိုင်း၌ ပျက်ခြင်းအပိုင်းမှ တို၍ တည်ခြင်း
 အပိုင်းမှ ဝှား ဝှားသွား၏။

ထပ်တလဲလဲ လျှပ် ဝှား မှုနှင့် အစဉ်မပြတ် တဖွားဖွားဖြစ် ပေါ် မှ

ဖြစ်ခြင်း ဓါတ်အ ကြောင်း နှင့် ပါတ်သက်၍ နား မရှုပ် စေရန် အလုံ့ရှိ
 ဗုဒ္ဓက ဖြစ်ခြင်း (ဥပဓယ) ဆိုသည့်မှ ဝှား ရပ်ကလပ်တခုအတွင်း၌ မဟာဘူတ ဓါတ်
 ပထမ ဖြစ် ပေါ်ခြင်းကိုဆိုလိုသည့်ဟု ပြော၏။ သို့ရာတွင် အသီးသီး သော ဖြစ်ခြင်း
 တို့သည် တည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းတို့နှင့် အတိုင်းအဖောက် အချိန်မှန်ကန်စွာဖြင့် လျှပ် ဝှား
 က နေကြ၏။

ရပ်ကလပ်တခုအတွင်းရှိ မဟာဘူတ ဓါတ်တို့ ထပ်တလဲလဲ ဖြစ် နေခြင်းကို
 ထပ်တလဲလဲဖြစ်ခြင်း ဓါတ် (သန္တတိရူပ) ဟု ဗုဒ္ဓက ခေါ်၏။ ထပ်တလဲလဲဖြစ်ခြင်း ဓါတ်
 သည် ဖြစ်ခြင်း ဓါတ် နှင့်အတူတူပင် ဖြစ်၏။ အရ ဝတ္ထုတခု ပထမ ဖြစ် ပေါ်လာ
 ခြင်းကို ဖြစ်ခြင်း ဓါတ်ဟု ခေါ်၍ ထိုအရ ဝတ္ထုအတွင်း၌ နောက်ထပ်အဆက်မပြတ်
 ပေါ်လာ သော ဖြစ်ခြင်း ဓါတ်တို့ကို ထပ်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း ဓါတ်ဟု ခေါ်၏။ ဖြစ်ခြင်း
 ဓါတ် နှင့် ထပ်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း ဓါတ်တို့သည် ထိုသို့ခြား နားခြင်း ရှိကြ၏။

ဤတွင် မဟာဘူတ ဓါတ် များ ပေါင်း ၁၆၅ သက် မဲ့ရပ် စကြာဝဠာဖြစ် စေ
 တတ် သော အကျဉ်းအားဖြင့် လေ့လာအပ် သော မဟာဘူတ ဓါတ် များအ ကြောင်း
 သည် ပြီး၏။ တဆင့်ပွား အရ ဝတ္ထုများ၏ အသွင်အပြင်အ ကြောင်း များကို မူကဲ
 မ လေ့လာကြရ သေး။ စစ်စစ် သော်ကား ထိုအရ ဝတ္ထုများအ ကြောင်းကို လက်
 ကျွဲအားဖြင့် လေ့လာ၍လည်း ဖြစ် နှင် ပုံ မရ။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် အဓိက
 တဆင့်ပွားအရ ဝတ္ထုတိုင်းတွင် အရေအတွက် အပိုင်းအခြား မရှိ သော တဆင့်ပွား
 အရ ဝတ္ထု အမျိုးမျိုးရှိ သော ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဥပမာ ဆို သော် အဆင်း ဓါတ်ကို

အကြိမ် ပေါင်း မ ရေ မတွက် နိုင် အောင် ပိုင်းခြား နိုင်၏။ အဆင်းဟု ဆိုရသည့် အနိလည်း ဖြစ် နိုင်၏။ အပြာလည်း ဖြစ် နိုင်၏။ အမည်းလည်း ဖြစ် နိုင်၏။ အဝါလည်း ဖြစ် နိုင်၏။ အစိမ်း စသည့်တို့လည်း ဖြစ် နိုင်၏။ ထို့ပြင် စင်္ကြာဝဠာ တခုလုံးသည့် အဝဉ်မပြတ် ဘယားဖွား ဖြစ် ပျက်လျက် နေသဖြင့် ထိုစင်္ကြာဝဠာ၏ တခုသော အစိတ်အပိုင်းကို စစ် ဆေးကြည့်ရှု မည်ဆိုက လက် ကျလုံ့လ၍ ဖြစ် နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။ အဓိက မဟုတ် သော အသေးစိတ်အချက်တို့မှ အလွန်တရား စိတ်ဝင်စားဘွယ် ကောင်းသည့် မှာ မှန်၏။ သို့ရာတွင် ထိုအသေးစိတ်အချက် များကို နားလည် နိုင်ရန်အတွက် အဓိက သဘောတရားအချို့ကို နောက်ထပ် နားလည် ရန်လို၏။ ထို့ကြောင့် သက်ရှိ စင်္ကြာဝဠာ နှင့် သက်ဆိုင် သော မဟာဘူတ ဓါတ် များအကြောင်းကို သုံးသပ်ကြကုန်အံ့ ။

အခန်း ၃။

သက် ရှိ ဓါတ် များ

သက် မဲ့ စင်္ကြာဝဠာကြီးသည့် ဓါတ် ၁၃ ခုတို့ ပေါင်းစပ် မှာဖြင့် ဖြစ် ပေါ် နေသည့်အကြောင်းကို ပြီးခဲ့သော အခန်းတွင် ဆိုခဲ့ပြီ။ အပိုင်းအခြား မရှိ သော ဟင်းလင်းပြင် ဓါတ်က အပိုင်းအခြား မရှိ သော အခြား ဓါတ်အားလုံးကို ပြုစု ထောက်ပံ့ထား၏။ အာရုံပို့မှု (ဂေါစရရူပ) ဓါတ် ငါးခုသည့် မဟာဘူတ ဓါတ်ကြီး လေးခုမှ တိုက်ရိုက်ဖြစ် ပေါ်လာကြ၏။ အသွင်အပြင် ဓါတ် (လက္ခဏာရူပ) ဓါတ် များသည့် မဟာဘူတ ဓါတ် များအတွင်း၌ လည်၍ နေကြ သော အတွင်း ပါ အင်အား များဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အာရုံပို့မှုဓါတ် နှင့် အသွင်အပြင် ဓါတ် နှစ်မျိုးလုံးသည့် မဟာဘူတ ဓါတ်ကြီး လေးခု ပေါင်းစပ် ရှိသဖြင့် ဖြစ်ကြ၊ ဘဉ်ကြ၊ ပျက်ကြ ၏။

ဤအခန်းကို လေ့လာသည့်အခါတွင် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ဓါတ်ကြီး ၁၃ ခုအကြောင်းကို မ မေ့ကြတို့ အရေးကြီး၏။ ထို့ကြောင့် အောက်ပါအတိုင်း အဆိုပါ ဓါတ်ကြီး ၁၃ ခုကို ထပ်၍ ဖော်ပြ ပေအံ့။ မဟာဘူတ ဓါတ်ကြီး လေးပါး မှာ မြေဓါတ်၊ ရေဓါတ်၊ လေဓါတ် နှင့် မီးဓါတ်တို့ဖြစ်၏။ အာရုံပို့မှုဓါတ် ငါးပါး မှာ အဆင်း၊ အရသာ၊ အသံ၊ အနံ့ နှင့် အထိအတွေ့တို့ဖြစ်၏။ အသွင်အပြင် ဓါတ်သုံးပါး မှာ ဖြစ်ခြင်းအင်အား၊ ဘဉ်ခြင်းအင်အား၊ ပျက်ခြင်းအင်အားတို့ဖြစ်၏။ ထိုအထဲသို့ ဟင်းလင်းပြင် ဓါတ်ကို ပေါင်းလျှင် ၃၃ ပေါင်း ၁၃ ခု ဖြစ်၏။ ထပ်တလဲလဲ လျှပ် ရှား မှာ ဖြစ်ခြင်းအင်အား နှင့် အဘူတူပင်ဖြစ်၏။

ဤအခန်းတွင် လေ့လာမည့်အချက်များကို ကောင်းစွာသဘော
ပေါက် နှိုင်းရန်အတွက် နာမ်တို့၏ ပြုမူပုံနှင့် ပတ်သက်သော အခြေခံသဘော
တရားများကို သိနိုးလေ့။ အခန်း ပါ ရုပ်တို့၏ များနှင့် နာမ်တို့၏ များ
အကြောင်းတွင် နာမ်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ သိနားလည်ရန် အချက်များကို လုံလောက်
စွာ ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ထို့ကြောင့် ထိုအချက်များကို လိုအပ်သည့်အခါတိုင်း အသုံးပြုရ
ပေလိမ့်မည်။

သက်ရှိသတ္တဝါတို့နှင့် ဝတ်လျဉ်းသော နောက်ထပ်တစ်မျိုး

အသက်မရှိသောသူနှင့် အသက်ရှိသောသူတို့၏ ခြားနားချက်မှာ
အသက်မရှိသူတို့တွင် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း တစ် ၁၃ မျိုးသာရှိ၍၊ အသက်ရှိ
သူတို့တွင် ထိုတစ် ၁၃ မျိုးအပြင် အသက်ရှိမှုနှင့် ဝတ်လျဉ်းသော တစ် ၁၅ မျိုးရှိခြင်း
ဖြစ်၏။ အသက်မရှိသူတို့တွင် မရှိဘဲ အသက်ရှိသူတို့၌သာရှိသော တစ် ၁၅ မျိုး
အကြောင်းကို ဝင်ဆေးကြည့်ရှုကြကုန်အံ့။

အသက်ရှိ၍ ဣမ္မာခြင်းနှင့် ကောင်းမှု ပြုည့်ပုံသော သူတို့တွင်
အဆိုပါ တစ် ၁၅ မျိုးလုံးသည့် အခြေတန်းလျှပ်ရှားလျက်ရှိ၏။ ထို ၁၅ မျိုးကို အသက်ရှိ
မှုတစ်မျိုးမျိုး ခေါ်ဆိုအံ့။ အသက်ရှိသူတို့၏ နယ်တွင်း၌ရှိ နေသော အသက်ရှိမှု
တစ်အားလုံးသည့် ထိုသူတို့ရှိသော နာမ်တို့မှ ဖြစ်ပေါ်လာသော အခြင်းအရာ
များဖြစ်၏။ ထိုတစ်အားလုံးသည့် နာမ်တို့၏ ရောက်လာသည့်အခါတွင် ပါလာ၍
နာမ်တို့ထက် ခါသွားသည့်အခါတွင် ပျောက်ကွယ်သွားကြ၏။ ထိုတို့တို့သည့် မဟာ
ဘုတ်တို့ကြီး လေးပါးတို့မှ ဘာဝနာသွားသော အရာများဖြစ်၏။ ထိုအရာတွင် ထိုတို့
တို့သည့် သက်မဲ့ရုပ်တို့တွင်း၌ တစ်မျိုးတည်း သိမ်မွေ့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
အသက်ရှိမှုတို့သည့် နာမ်တို့မှ ထွက်ပေါ်လာသော ပုံပုံပြင်းထန်၊ ပုံမဲ့အား
ကောင်းသော လျှပ်ရှားမှ အရှုန်ကို ခံယူကြရသော ကြောင့်ဖြစ်၏။

နာမ်တို့၏ ပုံစံနက်တွင်း၌ ရုပ်တို့

အသက်ရှိမှုတို့သည့် နာမ်တို့၏ ပုံစံနက်တွင်းသို့ သက်မဲ့ရုပ်တို့
များ ဣရောက်လာသည့်အခါတွင် ထွက်ပေါ်လာသော အခြင်းအရာများဖြစ်၏။
ကြောငှာ ဝဇ္ဇာအတွင်း၌ ရှိသော ရုပ်တို့ရှိ သတ္တဝါတို့၏ နယ်ထဲသို့ သက်မဲ့ရုပ်
တို့ ၁၃ မျိုး၏ အပူအဝေးဖြစ်၏။ ထိုရုပ်တို့ ၁၃ မျိုးသည့် လျှပ်ရှားမှ နှေး၍
အားနည်းကြ၏။ ထို့ကြောင့် နာမ်တို့နှင့် ဖွဲ့စည်းရာ ခရီးသွား နေရာသော ရုပ်
တို့တို့သည့် အစဉ်မပြတ် နာမ်တို့၏ ဆွေငင်မှုကို ခံနေကြရ၏။

ပို၍ အား ကောင်း သော နာမ် ငါး နှင့် အား ပြေ သော ရုပ် ငါးကို အင်အား ခြင်း မှု နေကြခြင်း မှာ အောက်ပါအကြောင်း နှစ် ခု ကြောင့် ဖြစ်၏။

တကြောင်း မှာ နာမ် ငါးသစ် မိမိပိုင် ကိုယ်ထည့် ထည့် နောက်ထပ် ရုပ် ငါး များကို ဆွဲ ငင်ယူခြင်း ဖြစ်၍ ကျန်တကြောင်း မှာ နာမ် ငါးသစ် မိမိပိုင် သက်ရှိကိုယ်ထည့်ကို လျှောက်ပတ် သော အဆင့်အတန်း ဘွဲ့ရှိ နေ အောင် ထိန်းသိမ်း ထားခြင်း ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ကိုယ်ထည့်၏ ပမာဏ နှင့် အဆင့်အတန်း ရှိ မရှိက နာမ် ငါး၏ ပို နေ သောအားကို မျှတ အောင်ပြုပြင်၍ ပေးကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် သက်ရှိ သတ္တဝါတို့သစ် မိမိတို့ ဘ၌ နေရန်လုံအပ် သော ရုပ် ငါး နှင့် နာမ် ငါး မျှတ မှာကို ရကြ၏။

လွင်မြန် သော လှုပ်ရှား မှု၏ အကျိုး

နာမ် ငါး ၁၇ ကြိမ်လှုပ်ရှား သောအခါတွင် ရုပ် ငါးက တကြိမ်လှုပ်ရှား၏။

ထို့ကြောင့် နာမ် ငါးက လှုပ်စဉ်က ပျက်အဋ္ဌိန်အတွင်း၌ အကြိမ် ပေါင်း -

၃၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀ လှုပ်ရှား သောအခါတွင် ရုပ် ငါးက အကြိမ် ပေါင်း -

၁၇၆၄၇၀၀၀၀၀၀၀ သာလွင်လှုပ်ရှား၏။ ဤနည်းဖြင့် နာမ် ငါးက လှုပ်

ရှားတိုင်း လှုပ်ရှားတိုင်း ရုပ် ငါးက လှုပ်၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ လှုပ်ရှားရ၏။

ဤသို့ ကြောက်မက်ဖွယ်လှုပ်ရှားခြင်း များသည့် ရုပ် ငါး တကြိမ်တကြိမ် လှုပ်ရှားသည့် အခါတိုင်း ၁၇ ကြိမ် ဖြစ် ပေါ်ကြသဖြင့် ၊ သက်ရှိ ကိုယ်ထည့်အတွင်းရှိ ရုပ် ငါးအား လုံးသည့် သွက်သွက် ခါသွားကြ၏။ သက်ရှိ ကိုယ်ထည့်အတွင်းရှိ ရုပ် ငါးတို့သည့် နာမ် ငါး၏ ပြင်းထန် သော လှုပ်ရှား မှုကို ခံကြရ သောအခါတွင် မိမိတို့ နေရိုး နေစဉ် အခါများထက် ပို၍ က မော့ကဲကဲ မ ဖြစ်ကြ၏။ ဆပ်ပြာ ရေကို မွေ့ သောအခါတွင် အမြှုတ် များထွက်လာသကဲ့သို့ ရုပ် ငါးသစ် နာမ် ငါး၏ လှုပ်ရှား မှုနှင့် တွေ့ သော အခါတွင် ထိမ် မွေ့ သော တဆင့် ပျိုးလှိုင်းများ ဖြစ် ပေါ် လာ၏။

အသက်ရှင် မှု၏ များဖြတ် ပေါ်ပုံ နှင့် ပြန့်ပွားပုံ

ရုပ် ငါး များကို လှုပ်ရှား မှုဖြင့် အသက်သွင်း ပေးရသော နာမ် ငါးသစ် အင်အား ၁၅ မျိုးကို အသုံးပြု၍ ထိမ် မွေ့ သော အမြှုတ်လှိုင်းဟု ဆိုအပ် သော အသက်ရှင် မှု ငါးကို ဖြစ် ပေါ် စေ၏။ အဆိုပါ အင်အား ၁၅ မျိုးလုံးသည့် နာမ် ငါးတို့ထဲ၌ ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထိုအင်အား ၁၅ မျိုးအနက်မှ အနည်းငယ်သည့် သာလွင် အမြဲတန်းအင်အားပြည့်စုံ နှင့် နေ နိုင်၍ ကျန်အင်အား များ မှာ

ရ၁သိအလိုက်၊ အသက်အရွယ်အလိုက်၊ ပြောဝင်းလဲခြင်း ဖြစ်၏။ န၁မိတ်၏ အင်အား
 များမှ၁ ဘုံနှင့်တူ မတူသဖြင့် ထိုအင်အားများမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော
 အသက်ရှင်မြတ်များသည့်လည်း အချို့မှ၁ နည်းပါး၍ အချို့မှ၁ များပြား၏။
 န၁မိတ်သည် မိမိ၏ အတွင်းပါအင်အားများကို မည်သည့်အခါတွင်မျှ အကုန်အဝင်
 အသုံးမပြု။ ပြောသည့်သော အသက်ရှင်မြတ်များကပင် န၁မိတ်တွင်းမှ နေ၍
 ပြောသည့်သော အသက်ရှင်မြတ်များကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ဤနည်းဖြင့် အသီးသီး
 သော သက်ရှိကိုယ်ထဲ၌ များသော အသက်ရှင်မြတ်များသည့် အဓိကန်းဖြစ်ပေါ်
 နေ၏။ အားပြောသော အသက်ရှင်မြတ်များသည့် ငုတ်လုံး၍ နေ၏။

အသက်ရှင်မြတ်အားလုံးသည့် သက်ရှိကိုယ်ထဲသို့ ငုတ်လုံး၌ အနှံ့အပြား
 ပြန့်၍ နေ၏။ ထို့ကြောင့် လူတိုင်းလူတိုင်း၏ ကိုယ်ထဲတွင်းရှိ ရုပ်ကလာပ်တိုင်း
 ရုပ်ကလာပ်တိုင်း၌ အသက်ရှင်မြတ် ၁၅ မျိုးလုံးသည့် ဟည်ရှိနေသည့်ကို သတိပြု
 ရ၏။ သို့ရာတွင် အဆိုပါ အသက်ရှင်မြတ်တို့သည် မိမိတို့ အလှူရှိရ၁ ကိုယ်ထဲ၌
 အဝိတ်အပိုင်း များ၌သ၁ သိမြင်နိုင်လောက်အောင် အဆောက်အအုံကြီးစွာဖြင့်
 ဝံ့ရိုး နေသဖြင့် ကျန်နေရ၁ များတွင် မူကား အသက်ရှင်မြတ်တို့သည် ငုတ်လုံး၍
 နေ၏။ သက်ရှိကိုယ်ထဲအတွင်း၌ အဆိုပါ အသက်ရှင်မြတ်များ သည်ရှိနေကြောင်း
 နှင့် အဆိုပါ အသက်ရှင်မြတ်များသည့် မည်ကဲ့သို့ ကိုယ်ထဲသို့ ငုတ်လုံးအတွင်း၌ ပြန့်
 နံ့၍ ဘည်ကြသည့်အကြောင်းကို နားလည်တို့အရေးကြီး၏။ ထိုသို့ အရေးကြီးသည့်အကြောင်း
 သည် ဝဏ္ဏ၁ဝဏ္ဏ၁ အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ငုတ်လုံးလောသော အခါများ
 တွင် ထင်ရှား၍လာလိမ့်မည်။

အသက်ရှင်မြတ်အသီးသီးသည့် မည်ကဲ့သို့သော အခြင်းအရ၁များ
 ရှိကြောင်းကို သဘောပေါက်မှသာလျှင် န၁မိတ်က မိမိအကျိုးရှိ အသက်ရှင်မြတ်
 များကို မည်ကဲ့သို့ ဖုမည်း၍၊ မည်ကဲ့သို့ အသုံးပြုနေကြောင်းကို ရှင်းလင်းစွာ
 နားလည်နိုင်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် အသက်ရှင်မြတ် ၁၅ မျိုးအကြောင်းကို
 ဝံ့နစ်တကျ ဝတ်ဆေးပြု၍ရှုကုန်အံ့။

အ၁ရုံပြန်မြူများ

သက်မဲ့အရ၁ဝတ္ထုများအတွင်း၌ အဆင်း၊ အရသာ၊ အသံ၊ အနံ့နှင့်
 အထိအတွေ့ဟူသော အ၁ရုံရုံမြတ်များ ရှိကြောင်းကို ပြီးခဲ့သည့်အခန်း၌ ပေါ်ပြ
 ခဲ့ပြီ။ ထိုငါးမျိုးနှင့် အပြန်အလှန်ဖြစ်သော အ၁ရုံပြန်မြတ် (ပသ၁ဒရပ)
 များ ဖြစ်၏။ ထိုအ၁ရုံပြန်မြတ်တို့သည် သိုင်းရ၁အင်္ဂါများကို မှီ၍ဖြစ်ပေါ်လာသော

အ ရေ ဝ င် တ င် သ ဘေ ဘ များ ဖြ ဝ် ပြီး လျှင် ၊ ၄ င်း ဘိုး ၏ အ ကု အ ခြံ ဖြ င် ၊ ပတ် ဝ န်း နှင်
 အ ခြေ အ နေ သ နှ် န ဝ မ် ဝါတ် ထဲ ခွဲ ထ င် လှ ဝ ခ် ။ အ ဝ ဂုံ ပြ န် မှ ဝါတ် တို့ ၏ အ ရေ ဝ င် ဘ င်
 မှ သ ဘေ ဘ သ နှ် သက် ရှိ သက် ခဲ့ ၊ ရ ဝ နှ ဝ် မျိုး လုံး အ ဘွ င်း ရှိ အ ရေ ဝ င် လှ ဝ် မှ သ ဘေ ဘ ခေါ် င် သေ
 အ ဝ ဂုံ ပို့ မှ ဝါတ် ငါး မျိုး ရှိ ၍ သ ဝ မိ မိ တို့ ၏ တ ဝ ဝ န် ကို ဆေ ဝ င် ဝှက် နီ င် ကြ ၏ ။ အ ဝ ဂုံ
 ပြ န် မှ ဝါတ် တို့ သ နှ် မိ မိ တို့ သက် ဆို င် ရ ဝ အ ခါ အ စိတ် အ ပို င်း များ ခွဲ သ ဝ ထိုက် လှေ ဝ ခ်
 ဝ ဝ စု ပေါင်း ၍ ထ ကြ မှ ရှိ နီ င် ၏ ။

အ ဝ ဂုံ ပြ န် မှ ဝါတ် အ ဘး လုံး သ နှ် လူ တို့ ၏ ကိုယ် ဘွ င်း တ လှေ ဝ ခ် ခွဲ ငုတ် လျှိုး ၍
 နေ ကြ ၏ ။ ထို့ ကြော ဝ င် အ ဝ ဂုံ ဘ နှ် ရ ဝ အ ခါ များ မ ဖွံ့ ဖြိုး သူ ၊ မ သန် ဝှမ်း သူ တို့ ခွဲ ပ င်
 အ ဆို ပါ အ ဝ ဂုံ ပြ န် မှ ဝါတ် များ မ ရှိ ဟု မ မှတ် ယူ အ ဝ ။ အ ခါ တ ခု သ နှ် မ ဖွံ့ ဖြိုး မ သန်
 ဝှမ်း ဖြ ဝ် နေ ခဲ့ လျှင် ထို ဆို ဖြ ဝ် နေ ခြင်း မှ ဝ သက် ဆို င် ရ ဝ အ ခါ အ ဘွ င်း ခွဲ အ ဝ ဂုံ
 ပြ န် မှ ဝါတ် သ နှ် အ င် အ ဘး န နှ်း နေ ခြင်း သ ဝ ဖြ ဝ် ၏ ။ အ ဆို ပါ အ ခြေ အ နေ မျိုး ဘွ င်
 အ ဝ ဂုံ ပြ န် မှ ဝါတ် ဘ နှ် ရ ဝ အ ခါ များ အ ဘွ င်း ခွဲ ရှိ နေ ကြ သေ ဝ အ ဝ ဂုံ ပြ န် မှ ဝါတ် တို့
 သ နှ် ငုတ် လျှိုး နေ ကြ ၏ ။

အ ဝ ဂုံ ပြ န် မှ ဝါတ် များ မှ ဝ မျက် ရေ (စက္ခ) ၊ န ဘး (သေ ဝ ဘ) ၊
 နှ ဝ ခေါင်း (ဃ ဝ န) ၊ လှ ဝ (ဇိ ဝါ) ၊ အ ထိ အ ကျ (က ဝ ယ) ဟူ ၍ ငါး မျိုး ရှိ ၏ ။
 ထို ဝါတ် များ သ နှ် မ ဟ ဝ ဘုတ် ဝါတ် ကြီး လေး ပါး ကို အ မှီ ပြု ၍ နေ ကြ သေ ဝ ဝါတ် များ
 ဖြ ဝ် ၍ အ ထ နှ် ခြ ဝ် ရှိ သေ ဝ အ ခြင်း အ ရ ဝ များ မ ဟုတ် ကြ ။

မျက် ရေ

မျက် ရေ ၏ နေ ဝ က် ဖယ် ရှိ အ မှေး ပါး ဝါတ် များ ထဲ ခွဲ ချေ ဝ မေ့ သေ ဝ
 မျက် နှ ဝ ပြ င် သ နှ် ရှိ ၏ ။ ထို မျက် နှ ဝ ပြ င် သ နှ် အ ဘွ င်း ဘက် ရှိ အ မှေး ပါး များ ကို အ မှီ
 ပြု ၍ နေ ရ ၏ ။ ထို မျက် နှ ဝ ပြ င် က မိ မိ ရေ ခွဲ ရေ ဝ က် လ ဝ သေ ဝ အ ဆ င်း အ မျိုး မျိုး ကို
 န ဝ မ် ဝါတ် ဆို့ သိ စေ ၏ ။ ဤ န နှ်း ဖြ င် ရ ဝ ဝါတ် များ အ ဘွ င်း ခွဲ ရှိ သေ ဝ အ ဆ င်း များ
 ၏ အ ဝ ဂုံ ပြ န် မှ ကို ဖြ ဝ် စေ သေ ဝ ဝါတ် များ ကို မျက် ရေ ၏ အ ဝ ဂုံ ပြ န် မှ ဝါတ် (စက္ခ
 ပ သ ဝ ဒ ရူ ပ) ဟု ခေါ် ၏ ။ မျက် ရေ ၏ အ ဝ ဂုံ ပြ န် မှ ဝါတ် သ နှ် အ ကိတ် က ကျေ မြ င် ခဲ့
 ဘူး သေ ဝ အ ဆ င်း တို့ ကို လ နှ်း အ ဝ ဂုံ ခွဲ ထ င် မြ င် လ ဝ စေ ရ န် အ ထေ ဝ က် အ ပုံ ပြု နီ င် ၏ ။
 ထို့ ပြ င် အ န ဝ ဝတ် ဘွ င် ကျေ မြ င် အံ့ သေ ဝ အ ဆ င်း ကို လ နှ်း တ င် ကူး ၍ အ ဝ ဂုံ ခွဲ ထ င်
 မြ င် လ ဝ စေ ရ န် အ ထေ ဝ က် အ ပုံ ပြု နီ င် ၏ ။ အ ဝ ဂုံ ပြ န် မှ ဝါတ် သ နှ် အ ဆ င်း ပို့ မှ ဝါတ်
 ကို န ဝ မ် ဆို ဆို့ ရေ ဝ က် စေ ခြင်း မှ တ ပါး အ ခြင်း တ ဝ ဝ န် များ ကို မ ဆေ ဝ င် ဝှက်
 နီ င် ။ ရ ဝ ဝါတ် ၂၀ မျိုး ရှိ သ နှ် အ နက် မျက် ရေ သ နှ် အ ဆ င်း တ မျိုး ဘ နှ်း ကို သ ဝ န ဝ မ်
 ဝါတ် ဆို ဆို့ ရေ ဝ က် စေ နီ င် ၏ ။ ကျန် ၂၇ မျိုး သေ ဝ ရ ဝ ဝါတ် တို့ ကို မျက် ရေ သ နှ် မ မြ င်
 နီ င် ။ ဤ အ ချက် ကို ကေ ဝ င်း စွ ဝ န ဘး လ နှ်း အ ဝ ၏ ။

၁၁

အင်္ဂါပြည့်ပို သော သတ္တဝါတို့၏ နားစဉ်း ထဲတွင် အာရုံပြန် မှုခါတော် ရှိ၏။
ထိုခါတော်သို့ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိသော အသံဓါတ်များကို နာခံခါတော်သို့ ရောက်စေ၏။
အဆိုပါ နားတွင်း၌ ရှိသော အာရုံပြန် မှုခါတော်ကို နား၏အာရုံပြန် မှုခါတော် (သောတ
ပသဘဒ ဂူပ) ဟု ခေါ်၏။

အသံရဲ့ မှုခါတော်တခုသို့ နား၏ အာရုံပြန် မှုခါတော် ထိ ရွာသောအခါ
နားစဉ်းက အသံပြန် မှုကို ခံယူပြီးလျှင် နာခံခါတော်သို့ ရှိ၏။ ဤနည်းဖြင့် ကြားမှု
အာရုံသို့ပြန် ပေါ်လာ၏။ နား၏ အာရုံပြန် မှုခါတော်သို့ အသံရဲ့ မှုခါတော်တခုတည်း
ကိုသာ သိနိုင်ပြီးလျှင် ကျန်ရပ် ခါတ် ၂ ရပ်ကို ပယ်နိုင်၏။

၁၂ ခေါင်း နှင့် လျှာ

အထက်ပါ နည်းအတိုင်း ပင် နှာ ခေါင်းတိုင်း၌လည်း အာရုံပြန် မှု
ခါတော်သို့ ရှိ၏။ ထိုခါတော်သို့ ရုပ်ဓါတ်ထဲ၌ ရှိသော အနံ့ရဲ့ မှုခါတော်ကို နာခံခါတော်အား
သိစေနိုင်၏။ ထိုခါတော်သို့ နှာ ခေါင်းအတွင်း မျက်နှာပြင် ပေါ်၌ အမြဲ ပေါ်၍
နေပြီးလျှင် အနံ့ပြန် မှုခါတော်အားလုံးကို ခံယူ၍ နာခံခါတော်သို့ ရှိ၏။ ဤနည်းဖြင့်
အနံ့အာရုံသို့ နာခံခါတော်၌ ပြုတ် ပေါ်လာ၏။ ဤခါတော်ကို နှာ ခေါင်း၏ အာရုံပြန် မှု
ခါတော် (သဘာပသဘဒ ဂူပ) ဟု ခေါ်၏။ ဤခါတော်သို့ အနံ့ရဲ့ မှုခါတော်တခုတည်း နှင့်သာ
ဆက်ဆံ နိုင်၏။ ကျန်ခါတ် ၂ ရပ်ကို နှာ ခေါင်းက ပယ်နိုင်၏။ လျှာ မျက်နှာပြင်
ပေါ်၌လည်း ရုပ်ဓါတ်ထဲ၌ ရှိသော အရသာရဲ့ မှုခါတော်သို့ ရှိ၏။ ထိုခါတော်ကို လျှာ၏
အာရုံပြန် မှုခါတော် (အတ္တပသဘဒ ဂူပ) ဟု ခေါ်၏။ ထိုခါတော်သို့ နာခံခါတော်သို့
အရသာရဲ့ မှုခါတော်တခုတည်းကိုသာ ရောက်စေနိုင်၏။ ကျန်ခါတ် ၂ ရပ်ကို လျှာက
ပယ်နိုင်၏။

အထိအတွေ့ အာရုံပြန် မှုခါတော်

မျက်လော၊ နား၊ နှာ ခေါင်း နှင့် လျှာတို့ သော အာရုံပြန် မှုခါတော်
လေးခုသို့ မိမိတို့ နှင့်သက်ဆိုင်သော အာရုံရဲ့ မှုခါတော် လေးခုအတွက်သာ အသုံးဝင်၏။
အဆိုပါ ခါတ် လေးခုသို့ မိမိတို့ နှင့် သက်ဆိုင်သော အင်္ဂါ၌ ၎င်း၊ အင်္ဂါများ၌ ၎င်း
တို့ နေကြ၏။

သို့ရသကဲ့သို့ အထိအတွေ့အခံရုံပြန် မှုခါတ် (ကဝယပသဘဒ ဂူပ) သည်ကား လူတိုင်းလူတိုင်း၏ သက်ရှင်တော်အတွင်း၌ ဘာသာ နေ၏။ ထိုခါတ်သည့် အခြား သော အခံရုံတည်ရာ အင်္ဂါများအပါအဝင် ဗြဟ္မာ သော တကိုယ်လုံး၌ အပေါ်ယံမျက်နှာပြင် တွင် ဘာသာ နေ၏။

အထိအတွေ့အခံရုံ ပုံမျှ

အထိအတွေ့ ပြန် မှုခါတ်သည့် ရုပ် ခါတ်အတွင်း၌ ရှိသော အခံရုံ ပုံမျှခါတ်ကို နာမ် ခါတ်အား ထင် အောင်ပြ ပေး၏။ ထိုခါတ်ထဲ၌ မဟာဘုတ် ခါတ်ကြီး ၃ ပါး ပါဝင်၏။ ထိုခါတ်ထဲ၌ မြေ ခါတ် ပါကြောင်းကို ၁ မဟာ မြေ ပြေ ၃ မျက် ၁ အကြောင်း ပြု၍ သိရ၏။ မီး ခါတ် ပါကြောင်းကို ၂ နာမ် ခါတ်သို့ ပူခြင်း အားခြင်းကို သိအောင် လုပ် ပေး ခြင်း ဖြစ် သိရ၏။ ထိုနည်းတူစွာ ၃ ပင် လေ ခါတ် ပါကြောင်းကို မူ ပြည့်ဝ ခြင်း ၁ ဟင်းလင်းဖြူစင်ခြင်းတို့ဖြင့် သိရ၏။ အထိအတွေ့ အခံရုံပြန် မှုခါတ်သည့် အဆို ပါ မဟာဘုတ်ကြီးသုံးပါးမှတစ်ဆင့် လူနှင့်အခြားသတ္တဝါတို့၏ နာမ်အတွင်း၌ ရှိသော အခြား ခါတ်များကို နာမ် ခါတ်အား သိအောင် လုပ်၍ ပေး ပေး။ ကျန် ဝိတို့၏ နာမ်တကိုယ်လုံး၌ ရှိသော အထိအတွေ့ အခံရုံပြန် မှုခါတ်သည့် ခါတ်ကြီး ၂၄ မျိုးလုံးကို မသိနိုင်။

အင်္ဂါငါးခုက ပတ်ဝန်းကျင်ကို အခံရုံပြန် မှုပေးပုံ

ကျန် ဝိတို့သည် အရသာဝတ္ထုတို့ကို ဤသို့သော အခါ ကျန် ဝိတို့ မျက်စေ့ နှစ်လုံးတွင်း၌ အခံရုံပြန် မှုခါတ်က ထို အရသာဝတ္ထုထဲ၌ ရှိသော အခံရုံ ပုံမျှခါတ်ကို နာမ် ခါတ်အား သိအောင်လုပ် ပေး၏။ ဤနည်းဖြင့် ပျက်စေ့များ ရွှေ့ရွှေ့သွား တွင်ရှိသော အရသာဝတ္ထု၏ အဆင်းသည့် နာမ် ခါတ်သို့ ရောက်လာ၏။ ကျန် ဝိတို့ သည် အရသာဝတ္ထုတစ်ခု၏ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ နှစ်ဘယ်ကြည့်လှည့်လျှင် အရသာဝတ္ထုထဲ၌ ရှိသော မြေ ခါတ်၊ မီး ခါတ်နှင့် လေ ခါတ်သုံးခုက မိမိ သက်သ်ရသော အခံရုံ ပုံမျှခါတ် ကို ထိတွေ့မှုခါတ်သို့ ပို့ဆောင်ပေး၏။ ၂၁ ခေါင်း၏ အခံရုံပြန် မှုခါတ်သည့် အနံ့၏ အခံရုံ ပုံ မှုခါတ်နှင့် ထိတွေ့သောအခါတွင် နာမ် ခါတ်၌ အနံ့ပြင် ပေါ်လာ ၏။ အရသာဝတ္ထုတစ်ခုအတွင်း၌ ရှိသော အရသာအခံရုံ ပုံမျှခါတ်သည့် လျှာအဖျား၌ ရှိသော အရသာအခံရုံပြန် မှုခါတ်နှင့် ထိတွေ့သောအခါ ထိုအခံရုံပြန် မှုခါတ်သည့် နာမ် ခါတ်အတွင်းသို့ ရောက်သွားပြီး လျှာ အရသာအခံရုံကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ အရသာဝတ္ထုတစ်ခုက အသံအခံရုံ ပုံမျှခါတ်ကို ပို့လိုက်သော အခံရုံ ပုံမျှခါတ်ကို နာမ်အတွင်း၌ အခံရုံ ပြန် မှုခါတ်က နာမ် ခါတ်သို့ ဆောင်သွားသောအခါတွင် နာမ် ခါတ်အဖျား၌ အသံသည့် ဖြစ် ပေါ်လာ၏။

ဤအတိုင်း နည်းငါးမျိုး၏ ကျေးဇူးကြောင့် နာမ်တော်သို့ ပတ်ဝန်းကျင်
ရှိ အရသာတရားများကို သိခြင်းဖြင့် ကြောင့်ကို သတ်ပြုအပ်၏။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ
အာရုံပြန် မှတ်တော် ငါးမျိုးတို့အပေါ် အဓိပ္ပာယ်ရသော အင်္ဂါငါးမျိုးကို
နာမ်တော်၏ ဘေး ပေါက်ကြီး ငါး ပေါက်ဟု မှတ်ယူအပ်၏။ နှလုံးမှာ ပတ်ဝန်းကျင်
နှံ့ဆိုင်သော အင်္ဂါ မဟုတ်။ နှလုံး၏အကြောင်းကို မကြာမီပင် ဖော်ပြအံ့။

ပတ်ဝန်းကျင်သို့မူအင်္ဂါများက မသိနိုင်သော ငါးမျိုး

ရုပ်တော် ၂၀ ခုရှိသည့်အနက် ပတ်ဝန်းကျင်သို့မူ အင်္ဂါငါးခု၏
ကျေးဇူးဖြင့် ၈ ခုကိုသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်တော်က သိနိုင်၏။ ကျန် ၂၀ သည်
အဆိုပါ အင်္ဂါငါးခုဖြင့် မသိမြင်နိုင်ကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင်သို့မူ
အာရုံငါးခုဖြင့် သိမြင်နိုင်သော ငါးမျိုးမှာ အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာနှင့်
အထိအတွေ့အာရုံတို့မှတစ်ပါး နှလုံး၊ မိတ်၊ လေတို့ကို ပါဝင်သော
အထိအတွေ့ အာရုံတို့မှတစ်ပါး မြင်၏။ ထို့ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်သို့မူအင်္ဂါငါးမျိုး
တို့ဖြင့် မသိနိုင်သော ငါး ၂၀ ကို ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်တော်က မသိနိုင်။

ပတ်ဝန်းကျင်သို့မူအင်္ဂါများက မသိနိုင်သော ငါး ၂၀ ထဲတွင်
ရေတော် ပါဝင်၏။ ရေကို ကျွန်ုပ်တို့၏ နေကြသောအရာကို သေသေချာချာ
ကိုးကွယ်၍ ကြည့်သည့်အခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်တော်သို့ ပျံ့နှံ့ခြင်း၊ ပြောရမည့်အတိုင်း
ပြည့်ဝခြင်း အာရုံပြန် မှတ်တော်များသော ရေတော်လည်းကောင်း တွေ့ရလိမ့်မည်။ ရေကို
ကြည့်လျှင် လည်း ရေ၏ အဆင်းသာလျှင် အာရုံပြန် မှတ်တော်နှင့် တွေ့ရလိမ့်မည်။
အကယ်၍ ရေထဲ၌ အနံ့ရှိမှတ်တော် အလုံးအလောက်ရှိသည့်အခါမူ ထိုရေကို နှိပ်ကြည့်က
ရေ၏ အနံ့သာလျှင် တွေ့ရ၏။ ရေကို သောက်ကြည့်လျှင်လည်း ရေ၏ အရသာကိုသာ
တွေ့ရလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့၌ ရေတော်၏ ယုံစီးမှု၊ စေးကပ်မှုများကို
သိနိုင်သည့် အင်္ဂါများ မရှိ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်
သို့မူ အင်္ဂါများဖြင့် ရေတော်ရှိသည့်အဖြစ်ကို မသိနိုင်ကြ။

နာမ်တော်က အားလုံး သောတော်များကို သိပုံ

ပတ်ဝန်းကျင်သို့မူ အင်္ဂါများဖြင့် မသိနိုင်သော ရေတော်နှင့်
နေတော်ပူဇော်ရုံတော် ၁၉ ခုကို နာမ်တော်က သိမြင်နိုင်၏။ နာမ်တော်သည်
နှလုံးကွင်း၌ တည်ရှိကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ အထက်ပင် ဖော်ပြခဲ့သော ရုပ်တော်
၂၀ ကို သာမန် နာမ်တော်တို့က မသိနိုင်ဘဲ အားကြီးသော နာမ်တော်တို့ကသာ

သိန့်ငါ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အဲဒါကြီးပေါ့နော် နာမိတိတ် ဘုံသည့်သဘာဝပတ်ဝန်း
 ကျင်သိမှ အဲဒါမျိုး၏ အကုန်အစုံ မရဘဲ နှင့် ဘုံတိုက်သိသောကြောင့် ဖြစ်၏။
 ကံကောင်းသောကံ မသဖြင့် လူတို့၏ နာမိတိတ်သည့် အဆိုပါ အာရုံတို့ကို တိုက်ရိုက်
 သိန့်ငါသော သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထို့ကြောင့် လူတို့သည့် ကြောင့်ဝဋ္ဋဘာဝုလုံးအကြောင်း
 ကို သိန့်ငါ၏။

ပတ်ဝန်းကျင်သိမှ အဲဒါမျိုးဖြင့် သိန့်ငါသော ရုပ်ငါ၏ ဂုဏ်
 ဝါကို ဗေဒ ဝါတ်စမ်းရုံ၊ ရုပ်ဗေဒ ဝါတ်စမ်းရုံမျိုး၌ စမ်းသပ်ကြည့်နိင်၏။
 သို့ရာတွင် နာမိတိတ်သည့်ကား ကျန်ငါ၏ ၂၀ ကို စမ်းသပ်ကြည့်ရှုနိင်သော
 တခုတည်းသော ဝါတ်စမ်းရုံဖြစ်၏။ အဆိုပါ နှုတ်သိမ် မေ့သော ဝါတ် ၂၀ ကို
 စမ်းသပ်ကြည့်ရှုနိင်သော ဝါတ်စမ်းရုံသည့် နောက်ဆုံးပေါ် ဝါတ်စမ်းရုံမျိုး
 သို့မဟုတ် နောက်ဆုံးပေါ်လောကီသော ဝါတ်စမ်းရုံမျိုးထက် ပို၍ ဘန်ဂိုးကြီးရမည်
 သာဖြစ်၏။ လူတို့၏ နာမိတိတ်သည့် အားလုံးသော ဝါတ်စမ်းကြိယာတို့ထက် ဘန်ဂိုး
 ကြီးသည့်အား လျော်စွာ ဗုဒ္ဓသည့် မိမိ၏ နာမိတိတ်ကို စမ်းသပ်ကာ ရုပ်ငါ၏ ကိရိ
 ယာ ဘန်ဆာဟုံဖြင့် စမ်းသပ်၍ ကြည့်နိင်သော နယ်တိုရာန်သော သိမှနယ်မျိုးသို့
 ရောက်ခဲ့၏။

အလုံး

ယခုဖော်ပြမည့် အမတ်မင်္ဂလာ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်သော အသက်ရှင်
 မှုဝါတ်မှ အာရုံပြန်မှုဝါတ်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုဝါတ်ကို နှလုံး (ဟဒယဝတ္ထရူပ) ဟု ခေါ်၏။
 အရေးကြီးသော နာမိတိတ်၏ အာရုံပြန်မှုမှ ဤနှလုံးဝါတ်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ်ပေါ်
 လာကြ၏။ နှလုံးဝါတ်သည့် မဟာဘူတ ဝါတ်ကြီး လေးပါးမှ ပေါက်ဖွားလာသော ဝါတ်ပွား
 သာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဝါတ်ကို အင်အား သို့မဟုတ် အရောင်ခင်မျှ၊ သို့မဟုတ်
 နှလုံးလျှင် ခေါင်းမျိုးအတိုင်းနှင့် သွေးနှင့်အတူ ဖွဲ့စည်း၍ နေသော အလင်း ဝါတ်ဟု
 မှတ်အပ်၏။ သွေးမျိုးသည့် နှလုံးတွင်းမှ ထွက်ပေါ်၍ လုပ်နေကြသော်လည်း
 နာမိတိတ်၏ အဓိက အာရုံပြန်မှုဖြစ်သော ဤနှလုံးဝါတ်အာရုံပြန်မှုသည့် မည်သည့်
 အခါ၌မဆို နှလုံးတွင်း၌သာ တည်နေ၏။ နှလုံးဝါတ်သည့် လူ၏ ကိုယ်ဝန်ဘာဝုလုံးတွင်
 အရေးအကြီးဆုံးနှင့် ဘန်ဂိုးအကြီးဆုံးဖြစ်သော အပျိုနိပြန်မှု အရောင်ခင်မျှဝါတ်
 ဖြစ်၏။ နှလုံးဝါတ်၏ ဟာဝန်မှ ကောင်းသော ဝါတ်လျှင်ရှားများနှင့် မကောင်း
 သော ဝါတ်လျှင်ရှားများ နှစ်မျိုးလုံးကို နာမိတိတ်သို့ ပို့ပေးရန် ဖြစ်၏။

နှလုံးတူင်းရှိ သွေးလျှော် များအတွင်း၌ စုဝေး၍ နေသော နှလုံးဗိတ်
သည့် နာမ်ဗိတ်တစ်ခု ဖြစ်၏။ ပတ်ဝန်းကျင် သိမြင်တတ် ငါးခုလုံးသည့် ထိုနေရာ
နှင် ဆက်သွယ်ကြရ၏။ နှလုံး ဗိတ်သည့် ပတ်ဝန်းကျင်သိမြင်တတ် ငါးခုမှ ရှိလျက် သော
အကြောင်းကြား ချက်တို့ သွားကြရပြန်၏။ အားကောင်းသော ပတ်ဝန်းကျင်မှ
ရောက်လာသည့် အဓိက အာရုံပြန်မှုများသည့် နှလုံးတူင်းရှိ အာရုံပြန်မှုဗိတ်သို့
ရောက် အောင် ထိုးဝင်သွားကြ၏။ ထိုအခါတွင် နာမ်ဗိတ် အာရုံလျှော်မှုများ မှ
လျှင်းတို့သည့် ပေါ်လာကြ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်သိမြင်တတ်တို့မှ ဖြစ်ပေါ်လာသော သွေး
ငယ်သော အာရုံပြန်မှုတို့သည့် နှလုံး၏ အာရုံပြန်မှုသို့ မရောက်မီ ပျောက်ကွယ်
သွားကြ၏။ နှလုံးမှဖြစ်ပေါ်သော အာရုံပြန်မှုဗိတ်သည့် သက်ရှိကိုယ်ခန္ဓာတခုလုံး
တွင် ပြန့်နှံ့၍ တည်ရှိ နေသော်လည်း နှလုံးလျှော် များအတွင်း၌သာ အင်အား ကောင်း
၏။

အာရုံပြန်မှုတို့သည့် အင်အားတို့ ငြိမ်းပေါ်ကြပုံ

ပတ်ဝန်းကျင်သိမြင်မှု အာရုံပြန်ဗိတ် ၅ မျိုးနှင် နှလုံးမှ ဖြစ်ပေါ်သော
အာရုံပြန်မှုဗိတ်တို့သည့် ကိုယ်ခန္ဓာတခုလုံး၌ အင်အားကောင်းစွာ ဖြစ်ပေါ်ကြသည့်
မဟုတ်။ မိမိတို့သက်ဆိုင်ရာ အင်္ဂါများ၌သာ အင်အားကောင်းကြ၏။ ကျန်ကိုယ်ခန္ဓာ
အစိတ်အပိုင်း များတွင် မူကား ဂုဏ်လျှော့ကောင်း နေကြ၏။

အဆိုပါ ပတ်ဝန်းကျင်သိမြင်မှုများ၏ အင်အားသည့် တဆင့်ပြီးတဆင့်သိ
ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဂုဏ်ဗိတ်ရှိ သတ္တဝါတို့ သန္ဓေတည်ပြီးကစ နေဘက်အဖုံဖုံ ဆုံအပ်
သော ဘဝ၏ ပထမပိုင်းများတွင် ပတ်ဝန်းကျင် သိမြင်တတ်သည့် မိမိတို့နှင် သက်
ဆိုင်ရာ အင်္ဂါများ၌ပင် ဂုဏ်လျှော့ကောင်း နေကြ၏။ နှလုံးနှင် ပတ်သက်သော အာရုံ
ပြန်မှုဗိတ်သည့် မူကား ပဋိသန္ဓေတည်လာသည့် နှင် တပြိုင်နက် အင်အားကောင်း
လာပြီးလျှင် ၊ ကိုယ်ခန္ဓာတို့၏ ဘဝတလျှောက်လုံး သေသည့်အချိန်ထိ အင်အားကောင်း
လျက်ရှိ၏။

အသက်ထက်ဆုံး ထကြွမှုရှိသော အင်အားများ

သက်ရှိ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ နှလုံးနှင် သက်ဆိုင်သော အာရုံပြန်မှု
ဗိတ်နှင်တူသော အသက်ရှင်မှုဗိတ်လေးခု ရှိ၏။ ထိုဗိတ်တို့မှ လင်ဗိတ် ၂ ခု
အသက်ရှင်မှုဗိတ်တခုနှင် အဓိကရဗိတ်တခုဖြစ်၏။ ထိုဗိတ်လေးခုသည့် ပဋိသန္ဓေ
တည်သည့် နှင်တပြိုင်နက် ထကြွစွာ ရှိလာကြပြီးလျှင် သေသည့်အချိန်အထိ ထကြွစွာ
ရှိ၏။

နှလုံး နှင့် ပတ်သက် သော အခံပြု နှစ် မှု ခေါ်သည့် မိမိ နှင့် သက်ဆိုင် သော နှလုံး အတွင်း ဦးသော ထင်ရှားစွာ ရှိ၏။ ကျန်ကိုယ် ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်း များကွင်း မူကား ငုတ်လွှားကသော နေ၏။ နှလုံး နှင့် သက်ဆိုင် သော အခံပြု နှစ် မှု ခေါ်သည့် ထင်ရှားစွာ ရှိသည့် တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ခါတစ်ရံ ဖြစ်ပေါ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုခေါ်သည့် ပတ်ဝန်းကျင် သို့မဟုတ် နည်းတူ တစ်ခါတစ်ရံ အလန်အင်အားကြီး ချဲ့ အလန်လျှင်မြန်ပြီးလျှင် တစ်ခါတစ်ရံ အင်အား ပြောသဖြင့် လေးကန်၏။

သို့ရာတွင် လိင်ခေါ် များ ၊ အသက်ရှင် မှုခေါ် များ နှင့် အာဟာရခေါ် များကွင်း မူကား ထိုကဲ့သို့ ပြောင်းလဲခြင်း လွှား မရှိ။ ဤခေါ် များကွင်း မိမိတို့အင် အားကို စုရုံး နိုင်ရန် အင်္ဂါအဖွဲ့အစည်း များ မရှိကြ။ ဤခေါ် များ၏ အချိန်မှန် ကန်မှ နှင့် ပြင်း မှု ပြောသဖြင့် မှုကွင်း ရုပ်ခေါ် ရှိသော ဝါဆို ပဋိသန္ဓေယူသည့်အချိန်မှ သေသည့်အချိန်အထိ တသမတ်တည်းသောဖြစ်၏။ ဤခေါ်သည့် ကိုယ်ခန္ဓာ တလျှောက် လုံး၌ ဦးရှေ့စွာ ပုံ နှံ့၍ နေကြ၏။

အစိုလိင်ခေါ် နှင့် အမလိင်ခေါ်

လိင်ခေါ် (အဘဝရူပ) နှစ်ခုမှာ (၁) အမလိင် (ဣတ္ထိဘဝ) နှင့် (၂) အစိုလိင် (ပုရိသဘဝ) တို့ဖြစ်၏။ ၎င်းလိင်ခေါ် နှစ်ခုလုံးသည် သတ္တဝါအားလုံး ၌ ရှိ၏။ နည်းခြင်း များခြင်း ဦးသော ခြားနားခြင်း ရှိ၏။ သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ၌ ရှိကြသော လိင်ခေါ် နှစ်ခု အချိုးအစား အနည်းအများအလိုက် အစိုအမ ဖြစ်ကြ၏။ အစိုလိင်ခေါ် အချိုးအစား များလှပါသော သတ္တဝါတို့သည် အစိုဖြစ်ကြပြီးလျှင် အမလိင်ခေါ် အချိုးအစား များလှပါသော သတ္တဝါတို့သည် အမ ဖြစ်ကြ၏။

သတ္တဝါဖြစ်လာသော အခါ ခေါ်တိုင်း နှစ်ပါးတို့တွင် အစိုဖြစ်ရန် ခေါ် နှင့် အမဖြစ်ရန် ခေါ်တို့ ပါလာ၏။ သို့ရာတွင် အစိုခေါ် နှင့် အမခေါ် နှင့် ခုကို ချိန်စက် မှုမှာ အလွန်လျှင် တိကျလှ၏။ အမခေါ် အနည်းငယ်မျှသာ သော သတ္တဝါသည် လုံးဝအမ ဖြစ်လာပြီးလျှင် ၊ အပြန်အလှန်အားဖြင့် အစိုခေါ်အနည်းငယ် မျှသာ သော သတ္တဝါသည် လုံးဝ အစိုဖြစ်လာ၏။ အလေး နှုန်သော သော လိင်ခေါ် သည် မြေခတ်ဖြားစွာ ပွားများပြီးလျှင် သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ၌ ရှိရှိ သမျှသော ရုပ်ကလာပ်တို့သို့ ပြန့်နှံ့၍ သွား၏။ ကျန်လိင်ခေါ်သည် ငုတ်လွှား ကြီး နေ၏။

လိင် ဓါတ်ကြီး ပွား ပုံ

လိင် ဓါတ် နှစ် ခု ရှိသည့်အနက် တခုက ဂုဏ်လျှိုး နေသောအခါတခုက
 လွှမ်းမိုး၍ လျှပ်ဂူဝေးလှည်းဖြင့် ထိုလျှပ်ဂူဝေးလှည်းသော လိင် ဓါတ်သည့် ကိုယ်ခန္ဓာတခု
 လုံးသို့ ပြန့်နှံ့သွားသည့်အကြောင်းကို အသက်ကွင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ လွှမ်းမိုး နေသော
 လိင် ဓါတ်သည့် ကိုယ်ကွင်း၌ အဓိကဓါတ်အပိုင်းတို့ကို ကြီးပွားစေ ညာညာနဲ့ စေ၏။
 ပဋိသန္ဓေတည်သည့်အခါက ဖြစ်ပေါ်လာသော ဂုဏ်ကလာပ်ဆဲကွင်း လိင် ဓါတ် နှစ်
 ခုလုံး ကြီးပွားရန်အကြောင်း ပျားပါလ၏။ သို့ရာတွင် နာမ်ဓါတ်အင်အားအလိုက်
 အစဉ်အတိုင်းဖြစ်ပျက်လာသောအခါက လိင် ဓါတ်တခုတည်းကသာ ကြီးပွား၍ လာ
 ပြီးလျှင် ကျန်လိင် ဓါတ်က ဂုဏ်လျှိုး၍သွား၏။

နာမ် ဓါတ်သည့် ပဋိသန္ဓေတည်စဉ်အချိန်ကစ၍ ထကြွသော လိင် ဓါတ်များ
 ကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီးလျှင် သေသောအချိန်ကျမှသာ ရပ်နား၏။ ကိုယ်ခန္ဓာတခု
 အတွင်း၌ လိင် ဓါတ်တခုတည်းကသာ ထကြွမျှော်၍ အခြားလိင် ဓါတ်က ဂုဏ်လျှိုး နေကြောင်း
 ကို သိရှိပြုကြရ၏။ လိင် ဓါတ်တို့မှာ မတူတူတိုင်း ဝါးကြီး လေးပါးမှ တဆင့်ပွား၍လာ
 သော အရာများသာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လိင် ဓါတ်များကို အင်အားတခုအဖြစ်ဖြင့်
 နာမ် ဓါတ်ကသာလျှင် သိမြင်နိုင်၏။ လိင် ဓါတ်တို့သည့် အခြားသော အသက်ရှင် မှ
 ဓါတ်အားလုံး နည်းတူ နာမ် ဓါတ်လျှပ်ဂူဝေးသော အလျင်မြန်နှုန်းအတိုင်းလျှပ်ဂူဝေး၏။

အသက် ငွေ့ ပျက် ခါး

အကောင်အထည် အမည်ပျက်တည် နေမျှခါး (ဇီဝတရပ်) သည် လိင်
 ဓါတ် နှစ် ခု နှင့် ၎င်း၊ နှလုံး ဓါတ် နှင့် ၎င်း၊ အရေးကြီး ပုံခြင်း တူ၏။ ဤ ဓါတ်သည့်
 ပဋိသန္ဓေတည်သည့်အချိန်ကစ၍ အသက်ရှင် နေသမျှတရပ်လုံး ထကြွလျှပ်ဂူဝေးလျက်
 ရှိပြီးလျှင် သေသည့်အခါကျမှသာ ရပ်၏။ ဤ ဓါတ်သည့် လိင် ဓါတ်များ နည်းတူ ကိုယ်
 ခန္ဓာတခု လျော့ကလုံး၌ ပွံ့နှံ့ကပ် ဖုံးပြီးလျှင် အမြဲတန်းထကြွ လျှပ်ဂူဝေးလျက် ရှိ၏။
 အသက် ဝါး၏ အဓိကတရပ်မှာ ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းအားလုံးအား
 မိမိတို့အဖို့အစားအလိုက် အစဉ်မပျက်တည် နေနိုင်ခြင်းအဖို့ ပြုလိုအပ်သောအင်
 အားများကို သောက်သုံးရန်ဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းအားလုံး
 သည် ပုံသဏ္ဌာန် ပြောင်းလဲခြင်းမှ ကင်းရှောင်၏။ ထို့ပြင် ဤ ဓါတ်သည့် ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်
 အပိုင်းအသီးသီးအတွင်း၌ ဓါတ်များကိုလည်း အဖို့အစား ပမာဏ အမြဲတန်းမှန်၍
 နေစေ၏။ ဤနည်းဖြင့် သက်မဲ့ရပ် ဝါးတို့သည့် ဝိပဿနာ သဘာဝတူသော နှိပ်စက်
 ရပ် ဓါတ်များ နှင့် အဖို့တည်းဖြစ် အောင်ပေါင်းမဝသွားတတ်သော သဘောကိုလည်း
 အသက် ဓါတ်က တားဆီး၍ထား၏။

ပြောင်းလဲမှုအမျိုးမျိုးသည့် နာမ်တို့၏ ခြေစုံ

အသက်တို့၏ အဓိက တာဝန်မှာ ကိုယ်ခန္ဓာ အတွင်းရှိ ဂုဏ်ကလာပ်များကို သူ့အမျိုးဝမ်းနှင့်သူ နေကြစေရန် စေတနာရှိစွာ ပေးအပ်သော အသက်တို့သည် ထိုတာဝန်ကို ကျေပြန်စွာထမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းမရှိ။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ တိတ်အားလုံး၏ အချစ်အချစ်သော နာမ်တို့၏ ပြုပြင်မှုကြောင့် ဖြစ်၏။ နာမ်တို့မှ လွတ်လျက် သော အင်အားများအလိုက် အသက်တို့သည် ဖျက်ရှင်းခြင်းရှိ၏။ ထိုသို့ ဖျက်ရှင်းမှုသည် တခါတရံမှာ များ၍ တခါတရံမှာ နည်း၏။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ ဖျက်ရှင်းမှုများခြင်းနှင့်နည်းခြင်းတို့၏ ဩဇာများ များစွာ သေးငယ်လှသဖြင့် ထိုအခင်း သော အချိန်ကာလအတွင်း၌ ထိုဩဇာများကို သိနိုင်ဖွယ်ရှိ၏။ အချိန်ကာလ ရှည်ကြာသောအခါကမူမူမူ ထိုဩဇာများကို ထင်ရှားစွာ သိမြင်နိုင်၏။

မိမိတို့မှ ပေါက်ပွားလာသော ဂုဏ်တို့ရှိ သတ္တဝါတို့ အဖို့တွင် အသက်တို့သည် မိမိ၏ အမှုကို သားသမီးတို့က ခံသော သဘောဖြင့် မိမိတို့၏ အသက်တို့မှ အစပြု၏။ သို့ရာတွင် မိမိတို့၏ နာမ်တို့များနှင့် သားသမီးတို့၏ နာမ်တို့များ၏ အင်အားမှာ တခုနှင့်တခု မတူကြခြင်း၊ သားသမီးတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ထိုသို့မတူခြင်းကို အမှီပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်းနှင့် အသက်တို့၏ ပြောင်းလဲမှုသည် နှေးကန့်စွာဖြစ်ပေါ်ခြင်းတို့ကြောင့် မိမိတို့နှင့် သားသမီးတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်း အသီးသီးနှင့် ဂုဏ်ကလာပ် အသီးသီးတို့သည် အတွင်းပါ တိတ်များ ရော အဆီကို အစုံစုံမျှပါ အလွန်လျှင် တွေ့မြင်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

အာဟာရတို့

ပဋိသန္ဓေ ဟည်သည့်အချိန်ကမူ ဖြစ်ပေါ်လာသော အရင်းခံ အသက်ရှင်မှုတို့၏ များအနက် နောက်ဆုံးတစ်ခုမှာ အာဟာရတို့ (အဟာရ ရူပ) ဖြစ်၏။ ထိုတို့သည် အခြားသော တိတ်များကဲ့သို့ပင် အရေးကြီး၍ ဖြစ်သည့် မဟာဘူတတို့၏ ကြီးလေးပေးမှု နာမ်တို့၏ ဖန်တီးလိုက်သော တိတ်ဖြစ်၏။ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းသို့ ပြင်ပအာဟာရဥစ္စာမှ နောက်ဆုံးတစ်ခုများကို ခွဲယူနိုင်ရန်အတွက် လိုအပ်သော အင်အားကို အာဟာရတို့က ပေး၏။ ဤနည်းဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာ ဟည်ဆောက်မှု၊ ဆက်လက်တည်နေမှုနှင့် မပျက်မစီးရှိ စေမှုတို့အတွက် လိုအပ်သော အာဟာရဥစ္စာ အသစ်များကို ရှာ

ပေစု ဆောင်းရသွင် အဟာရခတ်က အဆောင်အပံ့ ပြု၏။ အဟာရခတ်က ကိုယ် ခန္ဓာသွင်း၌ ကုန်သွားသော အင်အားများကို ထပ်၍ ဖြည့်ပေးပြီးလျှင် နောက် ထပ်အင်အားများကိုလည်း စုဆောင်း၍ ပေး၏။ ပြီးလျှင် လိုအပ်သော အရသာ ဝတ္ထုများကို အမြဲတန်း မှန်မှန်ရနိုင်အောင်လည်း စေတနာထား ပေး၏။ အဟာရ ခတ်နှင့် အစာသွင် မတူသွင်ကိုလည်း သတိပြုအပ်၏။ အဟာရခတ်သွင် ကိုယ်ခန္ဓာ အင်အားပြန်လည်ဖြည့်တင်းရန်အတွက် အစာမှ အဟာရခတ်ကို ထုတ်ပေးသော အင်အားဖြစ်၏။

လိင်ခတ်နှစ်ခု၊ နှလုံးခတ်၊ အသက်ခတ် နှင့် အဟာရခတ်တို့သွင် အသက် ဂွင်မှအရင်းခံခတ်ကြီးများဖြစ်၏။ ဤခတ်ငါးမျိုးသွင် ပဋိသန္ဓေတည်ချိန်ကစ၍ ပေါင်းစပ်ဖြစ် ပေါ်လာကြပြီးလျှင် အသက်ဂွင်သမ္ဘာ့ဆက်လက်၍ တည်နေကြပြီးလျှင် အသက်သေမှပင် ရပ်စဲကြ၏။

လျှပ်ဂူသားမှခတ်များ

အထက်တွင် သက်မဲ့ ရုပ်ငါး ၁၃ ခုနှင့်အသက်ရှိ သတ္တဝါများ နှင့်ပတ်သက် သော ခတ် ၁၀ ခု စုစုပေါင်း ၂၃ ခုအကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ကျန်ငါးတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာသွင်း၌ ဤခတ် ၂၃ ခုသွင် ပေါင်းစပ်လျက်နေကြ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာသွင် အသက်ခတ်စီးနင်းသော ယဉ်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဤယဉ်အတွင်း၌ အဆိုပါ ခတ် ၂၃ ခု တစ်သွင်ရှိပါမူ ဤယဉ်သွင် သစ်တုံးကြီးကဲ့သို့ လျှပ်ဂူသားခြင်းမရှိဘဲ ရပ်တည်နေရ သည်။ ထို့ကြောင့် လျှပ်ဂူသားမှကို ပေး၍ ထိုဂူသို့မှ ဆောင်နိုင် စေရန်အတွက် နောက် ထပ် အသက်ဂွင်မှခတ် ၅ ခုက ကူညီ၍ ပေးရ၏။ ဤခတ် ၅ ခုကို ထည့်လိုက်သောအခါ တွင် ကျန်ငါးတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာသွင် ပြီးပြည့်စုံခြင်း အပြည့်သို့ ရောက်၏။

ဤခတ် ၅ ခုအနက် နှစ်ခုမှာ လျှပ်ဂူသားမှခတ် (ဝိညုပ္ပဟိ ရူပ) ဖြစ်၏။ ကျန်သုံး ခုမှာ အခြေအနေ ပြုပြင်မှခတ် (ဝိကာရ ရူပ) များဖြစ်၏။

လျှပ်ဂူသားမှခတ် နှစ်ခုမှာ ကိုယ်ကံသလျှပ်ဂူသားမှခတ် (ကံသဝိညုပ္ပဟိ) နှင့် အသိနှင့်ပတ်သက်သော လျှပ်ဂူသားမှခတ် (ဝိဂိညုပ္ပဟိ) ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကံသ လျှပ်ဂူသားမှခတ်၏ အဓိက တာဝန်မှာ ကိုယ်ခန္ဓာသွင်းရှိ သက်ဆိုင်ရာခတ်များကို သက်ဆိုင်ရာ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း များသို့ ပို့ပေးရန်ဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် ထိုခတ် က အဆိုပါ အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းတို့အား သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်များကို ဆောင်ရွက် စေ၏။ ထိုခတ်သွင် ကိုယ်ခန္ဓာသွင်းရှိ အခြားခတ်များကိုလည်း အုပ်ချုပ်၍

အခြေအနေ အသီးသီးအလိုက် ၄ ငါး ခါတ် များအား စုရုံးသင့်က စုရုံး ပေး၍ ၊ ရုတ်သိမ်းသင့်က ရုတ်သိမ်း ပေး၏။ လေခါတ် ၊ ရေခါတ် ၊ မီးခါတ် ၊ မြေခါတ် စသည့်တို့ကဲ့သို့ သေခါတ် များ၏ အင်အားအနည်းအများကိုလည်း ထိုခါတ်ကပင် ပြုပြင်၍ ပေး၏။ ဤနည်းဖြင့် ခါတ်အမျိုးမျိုး၏ ပမာဏ အနည်းအများနှင့် အင်အားအပြင်းအပြော့ကို ပြောဝင်းလွှဲ၍ ပေးခြင်းဖြင့် ကိုယ်ကတည်းက လျှပ်ခွား မှ အမျိုးမျိုးအား ထိုခါတ်က ကူညီ ပေး၏။

ကိုယ်ကတည်းက လျှပ်ခွား မှနှင့် စကား ပြောမှ

ဥပမာ ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့က ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်ကို မြှောက်ချင်သော အခါတွင် နာမ်ခါတ်က ကိုယ်ကတည်းက လျှပ်ခွား မှခါတ် များ၏ အလျှင်ကို ဖြစ်ပေါ်စေ၍ ထိုခါတ် များ၏ အလျှင်က ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းအမျိုးမျိုးရှိ အခြား ခါတ် များအား လျှပ်ခွား နိုင်အောင် ပြုပြင်၍ ပေးပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ လက်အား အလိုရှိသည့်အတိုင်း ထားနိုင်စေရန် ထောက်မ၍ ပေး၏။ ဤနည်းဖြင့် ရုတ်ခါတ်ရှိ သတ္တဝါအားလုံးအတွင်းရှိ လျှပ်ခွား မှခါတ်တို့သည့် ကိုယ်ကတည်းက လျှပ်ခွား မှခါတ်၏ စီမံခြင်းကို ခံကြရ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်ကို အောက်သို့ပြန်၍ချလိုက်သော အခါတွင်လည်း အထက်ပါ နည်းအတိုင်း ပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အစဉ်မှာ ပြောဝင်းပြန်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မြှောက်ထားသော လက်ကို အောက်သို့ ပြန်၍ချလိုသောအခါတွင် နာမ်ခါတ်က ပီမီစေလွှတ်ထားရင်းကိုယ်ကတည်းကလျှပ်ခွား မှခါတ်ကို ပြန်၍ ရုတ်သိမ်းက ပြောဝက်ထားသောလက်ကို အောက်သို့ ပြန်ကျစေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ လမ်းလျှောက်လိုသောအခါတွင်လည်း ကိုယ်ကတည်းကလျှပ်ခွား မှခါတ်က ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းအသီးသီးကို လမ်းလျှောက်မှဖြစ်စေရန် စီမံပေး၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည့် လမ်းလျှောက်ခြင်းကို ရပ်လိုသောအခါတွင်လည်း နာမ်ခါတ်က ကိုယ်ကတည်းက လျှပ်ခွား မှခါတ်တို့အား လျှပ်ခွားခြင်းမှ ရပ်စေ၏။ ထို့ပြင်လိုအပ်သော အခါတွင် ဆက်လက်လမ်းလျှောက် နေမှုကို ဗုံးကနဲ ရပ်ဆိုင်း၍သွားစေရန် ကိုယ်ကတည်းကလျှပ်ခွား မှခါတ် များ၏ အစဉ်ကို ပြောဝင်းပြန် ပြောဝင်း၍ ပေး၏။

ကိုယ်ကတည်းက လျှပ်ခွား မှခါတ် များ၏ ကူညီမှု၊ ညွှန်ကြားမှုကို မရဘဲနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည့် မည်သည့်လျှပ်ခွား မှကိုမျှ မပြုနိုင်။ နာမ်ခါတ်သည့် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ ဝဲ့ကိုင်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဝဲ့ကိုင်ရာတွင် နာမ်ခါတ်က ကိုယ်ကတည်းက လျှပ်ခွား မှခါတ်ကို အသုံးပြု၏။ အကယ်စင်စစ်အားဖြင့် မဟာဘုရားခါတ်ကြီး လေးပါးကသာ လျှပ်ခွား မှများကို ပြုကြ၏။ သို့ရာတွင် နာမ်ခါတ်၏ စေခိုင်းချက်ကို ရရှိပြီးသည့် နောက်အဖို့တွင် မဟာဘုရားခါတ်ကြီး လေးပါး၏ အင်အားများကို တိုးလာအောင် ၊ လျော့သွားအောင်လုပ် ပေးသောအရာမှာ ကိုယ်ကတည်းက လျှပ်ခွား မှခါတ်သဘာဝဖြစ်၏။

အသံကို ဘိုး အောင် ကျယ် အောင် ပြုပြင် ပေး သေခါတ်မှ ခံသင့်
 ပတ်သက် သော လှုပ်ရှား မှု၏ ဖြစ်ရန်။ ကိုယ် ခန္ဓာ အတွင်းရှိ ဓါတ် များ၏ အလုပ်ကို
 ပြုပြင် ပေး သော ကိုယ်ကံသ လှုပ်ရှား မှု၏ ကဲ့သို့ပင် ခံသင့် ပတ်သက် သော
 လှုပ်ရှား မှု၏ သဘာဝ အတွင်း ဝင် လေ့ရှိ အပြင်ထွက် လေကို ထိန်းသိမ်း ပေး၏။ ထို့
 ပြင် လိုအပ် သော အသံများ ဖြစ် ပေါ်လာ နိုင် စေရန်အတွက် လည်း ချောငင်း နှင့်
 ပါး ဝတ်တို့ နှင့် ထိတွေ့ သော ဝင် လေ နှင့် လေတို့၏ နှေးမှ၊ ပြန်မှ၊ ပြင်းမှ၊ ပြော
 မှုများ ကိုလည်း ထို ဓါတ်က ပင် အုပ်ထိန်း၍ ပေး၏။

အခြေအနေ ပြုပြင် မှု၏ များ နှင့် ကျန်းမာ မှု

အဆုံးသတ် ငါတ်သုံး ခုမှာ အခြေအနေ ပြုပြင် မှု၏ များ ဖြစ်၍ ညီမိသက်
 မှု၏ (လဟုတ ဝ ဂူပ) ၊ လွတ် ပြော က် မှု၏ (မုဒုတ ဝ ဂူပ) နှင့် ခံယူ မှု၏ (ဘဗ္ဗ
 ညတိ ဂူပ) တို့ ခေါ်၏။ ဤ ငါတ်သုံး ခုတို့၏ အဓိက တာဝန်မှာ ကိုယ် ခန္ဓာ၏ အောင်
 ရွက် မှုများအား သေ သေသပ်သပ် ဖြစ် စေရန်အတွက် နှင့် မ သေသပ် ဖြစ် စေရန်
 အတွက် လျော့ကဲ ပတ် သော အခြေအနေ များကို ပန်စီး ပေး ရန် ဖြစ်၏။ ညီမိသက် မှု
 ၏ သဘာဝ မိမိ နှင့် သက်ဆိုင် ရာ ကိုယ် ခန္ဓာ အဝိတ်အပိုင်းတို့ကို လေး လံ ၍ နှစ် နှစ်
 ထား သန့်သို့ ဖြစ် စေ၏။ ဤ နည်းဖြင့် အဆိုပါ အဝိတ်အပိုင်းတို့ကို မ သေသပ် မှုကို ဖြစ်
 စေ၏။

လွတ် ပြော က် မှု၏ သဘာဝ မိမိသက်ဆိုင် ရာ ကိုယ် ခန္ဓာ အဝိတ်အပိုင်း များ
 ကို ပေါ့ပါး၍ လွတ်လပ် ပွား၍ စေသဖြင့် အဆိုပါ ကိုယ် အဝိတ်အပိုင်း များကို လွယ်ကူစွာ
 လှုပ်ရှား၍ ရနိုင် စေ၏။ ခံယူ မှု၏ သဘာဝ အခြေအနေ ပြုပြင် မှု၏ အဓိကအား
 ကို အများဆုံး ဖြစ် စေ နိုင်သဖြင့် ထို ငါတ် နှင့် သက်ဆိုင် သော ကိုယ်အ ဝိတ်အပိုင်း
 တို့အား လေးကန်ထိုင်း ဖွဲ့ငြင်း ဖြစ် စေ နိုင်၏။ ကိုယ် ခန္ဓာ အတွင်း၌ ညီမိ
 သက် မှု၏ နှင့် ခံယူ မှု၏ တို့ ထောင့် နေခြင်းသို့ ကျခံ မှု၏ ဖြစ်ပေါ် နေ သော
 အခြင်းအရ ဝင် ဖြစ်၏။ အဆိုပါ ငါတ် နှစ် ခုတို့က ကိုယ် ခန္ဓာ အသီးသီးအား မိမိတို့
 သက်ဆိုင် ရာ တာဝန် များကို ကောင်းစွာ မ သေသပ် ရွက် နိုင် စေရန် ဟန်တား
 ဖြစ်၏။ လွတ် ပြော က် မှု၏ ထောင့် နေခြင်းသို့ ကျခံ မှု၏ ပြည့်စုံသည့် အခြင်း
 အရ ဝင် ဖြစ်၏။ ထို ငါတ် များက လူတို့အဓိကအား ပြည့်စုံစွာ ဖြစ်ပေါ် စေသော
 လုပ် ပေးကြ၏။ ခံယူ မှု၏ ထောင့် နေခြင်းသို့ ကျန်းမာသည့်လည်း မဟုတ်။

မကျန်းမာသည့်လည်း မဟုတ်သော အခြင်းအရာကို ပြ၏။ ဦးမိသက် မှုငါး နှင့် လွတ်မြောက် မှုငါး များ၏ ထင်္ကမ္မာသည့် ဤငါး၏ ထင်္ကမ္မာ ပေါ်၌ တည်၏။ ဤငါးသုံး ခုတို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် တခုနှင့်တခု ဦးနှစ်ခုခု ဆောင်ရွက်ကြပြီးလျှင် လူတို့၏ ကျမ္မာ မှုကို ထိန်းသိမ်း ပေးကြ၏။

ပြန်၍ ဖော်ပြချက်

သက်ရှိသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အတွင်း၌ ရှိသော ငါး ၁၅ မျိုး၏ အဓိက အခြင်းအရာ များကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ ဖြစ်သဖြင့် သက်ရှိသက်ဇာတ် ကြောငွေအတွင်း၌ ပါဝင်သော ငါးအားလုံးအကြောင်းသည့် ပြည့်စုံ၍ သွားပြီ။ ဤအခန်းနှင့် ပြီးခဲ့သော အခန်းတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အချက်များမှာ အမျိုးမျိုးသော ငါးတို့အကြောင်းကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက် စေခြင်းအကျိုး ငြိမ့်၏။ ထို့ကြောင့် ကျင့်ဝတ်တို့သည် ငါး ၂၀ ခုတို့၏ အဓိက ဂုဏ်များ နှင့် ပတ်သက်၍ အထိုက်အလျောက် သိနားလည်ကြပြီ။ ယေဘုယျအားဖြင့် အဆိုပါ ငါးများအကြောင်းကို မတိတိသဘော သဘော လောကီသဘော ဖော်ပြခဲ့သည့်တိုင်း ဆိုနိုင်မည်ဖြစ်၏။ ထို့ရော နှင့် ဖော်ပြပြီးသော အကြောင်းများကို ထိုက်လျောက်စွာ ဂရုစိုက်၍ လေ့လာကြသည့် ဖြစ်ပါမူ ကျင့်ဝတ်တို့ သိနားလည် မှု၏ ထုထည်သည့် သေးငယ်သည့်တိုင်း ဆိုနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

လူအားလုံးနှင့် အခြား ကြောငွေသားတို့မှာ ဂုဏ်ငါး ၂၀ ခု ပေါင်း ဝတ်၍ ဖြစ်ပေါ် နေခြင်းဖြစ်သည့် အချက်ကို ကျင့်ဝတ်တို့သည် အထူး ဂရုပြုအပ်၏။ အဆင့်အတန်း နိမ့်သော သတ္တဝါနှင့်တကွ အချို့သော လူတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အတွင်း၌ ရှိသည့် အသက်ရှင် မှုငါး ၁၅ ခုအနက်မှ အချို့ငါး များနှင့် အထူးအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင် သိမြဲအာရုံပြန် မှုငါးတို့သည် မိမိတို့၏ တာဝန်များကို ထမ်းဆောင် နိုင်လောက်အောင် အင်အား မကောင်းကြ။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ ငါးတို့ဖြစ်ပေါ် ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်း များဖြင့် သောအာဇာနည်များ သည်ကား နာမ်ငါးတိုင်း နာမ်ငါးတိုင်း၌ ရှိကြ၏။ အဆိုပါ သတ္တဝါများ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အတွင်း၌ ရှိသော အကြောင်းရင်း များမှာ မေ့မောငင်သော ဖွဲ့လန်း မှု အဖွဲ့အစည်းများဖြင့် နှိုးဆော်ခြင်း ခံနေကြရသဖြင့် ကွယ်ပျောက်၍ နေကြ၏။ ထို့ရောတွင် အချိန်ကာလ ရှည်ကြာသော အခါတိုင်း ဖုံးအုပ် နေမှုများသည် ဂုဏ်မဲ့၍ သွားကြ၏။

ပဋိသန္ဓေ ဝဋ် တည်သည့်အချိန်၌ ပင် အသက်ဝါတ် နှင့် လိင်ဓါတ် နှစ်
ခုက စု ပေါင်း၍ နာမ်ဓါတ်အား ကိုယ်ခန္ဓာ တည်ဆောက်ရန် ပုံစံကို ပေးအပ်
ကြ၏။ အာဟာရ ဝါတ်က တည်ဆောက်ရန်၊ ပျက်သည့်ကို ပြင်ဆင်ရန်၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို
အသိဖြတ် ဝေရန်၊ လိုအပ်သော ရုပ်ဝတ္ထုတို့ကို အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှ ထုတ်နှုတ်၍
ပေး၏။ နှလုံး၏ အာရုံပြန် မှုဝါတ်က ကိုယ်ခန္ဓာ အတွင်းရှိ အေးမှ၊ ပူမှ၊ အခြေ
အနေကို ပြုပြင်၍ ပေး၏။ ပတ်ဝန်းကျင်သို့မှ အင်္ဂါငါးခုက ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အဝင်ဝ
များကို ကြည့်၍ ဧဝံ ဝင်ကြ၏။ ထို့နောက် အခြေအနေပြုပြင် မှုဝါတ်သုံးခုနှင့် မျက်
ရှုဝါတ် နှစ်ခုတို့က ကိုယ်ခန္ဓာကို လိုရာသို့ ဝဲကိုင်ရန် ဝက်ခလွှတ်ကို ပေးကြ၏။

နိဂုံး

နာမ်ဓါတ်သည် အသက်မဲ့ဓါတ် ၁၃ ခုကို အခြေပြု၍ မိမိအင်အားများကို
အသုံးပြုကာ အသက်ရှင် မှ ၁၅ ခုကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီးလျှင် မိမိဝိစိန်း နင်းရန် သက်
ရှိ ရုပ်ခန္ဓာကို မိမိကိုယ်တိုင် တည်ဆောက်၏။ အသီးသီးသော နာမ်ဓါတ်တို့သည်
အဆိုပါ ရုပ်ခန္ဓာ ပျိုးများကို ဝိစိန်းကာ သက်တန်းရှိသလောက် ဝရီးသွားကြ၏။

ယခု လေ့လာသူက ပြီးပြည့်စုံ ဝေရန်အတွက် ရုပ်ဓါတ် ၂၀ ခုဖြစ်ပေါ်ပုံ၊
အရဝတ္ထုတို့ဖြစ်ပေါ်ပုံ၊ ပဋိသန္ဓေ အဘိအကျတည်ပုံ၊ ကြီးထွားလာပုံ၊ အဝဋ်သည့်
တို့ကို ဘော် ဘော် ကျယ်ကျယ် ဝန်းဝန်း ပေါ်ပြုရန်လို၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ အလို
ရှိအောင် ဆီမြင် မှုနယ် မြေများသို့ ရောက်နိုင်ရန်အတွက် နောက်ထပ် ခရီးဆက်ကြတို့
လိုသေး၏။ ဤစကြာဝဠာအတွင်းရှိ အခြားအရဝတ္ထုအားလုံးမှ ဝရစ်ဓါတ် နှင့် နာမ်
ဓါတ်တို့ အဝဋ်ဆက်၍ နေမှဖြစ်သဖြင့် စကြာဝဠာဘဝလုံး မည်ကဲ့သို့ဖြစ်ပျက် နေသည့်ကို
သိနိုင်ရန်အတွက် နာမ်ဓါတ်သည် မည်ကဲ့သို့သော အရဝတ္ထုသည့်အကြောင်းကို ထပ်၍
သိအောင် လေ့လာရန် လို၏။

ယခုအခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရုပ်ဓါတ်များ အကြောင်းကို အထိုက်အလျောက်
သိနားလည်ခဲ့ကြပြီဖြစ်သဖြင့် နာမ်ဓါတ်အကြောင်းကို ထိုက်လျောက်စွာ အသေးစိတ်
သိနားလည်လာကြပြီး နောက် နာမ်ဓါတ်သည် မည်ကဲ့သို့ ပြုမူနေသည့်အကြောင်းကို သိ
နားလည်လာကြသောအခါတွင် အသက်ဓါတ် နှင့် ဘဝ စကြာဝဠာ၏ ဖြစ်စဉ်ကို ဘိကျ
စွာ သိနားလည်အောင် လေ့လာခြင်းသည် ဇာတ်ဝင်စားဘယ်ရလဒ်
ကောင်း၍ လွယ်လည်းလွယ်ကူသည့်အဖြစ်ကို တွေ့ကြရမည်။

ထို့ကြောင့် အူနီဝံသို့သော်လည်း ရုပ်ငါးမျိုးအကြောင်း ဖော်ပြမှုကို ဤကဲ့သို့
 ရုပ်ဆိုင်ပြီးလျှင် နာဓိကနှင့် ပတ်သက်၍ သိဝရသော အကြောင်းများကို အကျယ်တဝင့်
 ဖော်ပြပေအံ့။ ထို့နောက်မှသာလျှင် ယခုအူနီဝံသို့ လေ့လာနေကြသော
 ပြဿနာတစ်ခုလုံးအကြောင်းကို နားလည်နိုင်သော အခြေနှင့် ပြည့်စုံလာကြလိမ့်
 မည်။ ထိုလက်သော အခန်းနှစ်ခန်းကို အမွမ်းကုန်ပုံနာကျစွာ၊ အဝမ်းကုန်
 သတိကြီးစွာနှင့် လေ့လာရန်လို၏။

အခန်း ၄။

နာဓိက၏ အခြင်းအရာများ

လူသား အမြဲလျှပ်ရှား နေ၏။ စကြာဝဠာအတွင်းရှိ အခြားသော
 သတ္တဝါအားလုံးသည်လည်း အမြဲလျှပ်ရှား နေ၏။ လူနှင့် အခြားသတ္တဝါတို့သည် မိမိ
 တို့သက်ဆိုင်ရာ အလုပ်များကို လုပ်ကြပြီးလျှင် မိမိတို့ သက်ဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက်များ ပြည့်ဝ
 စေရန် ကြိုးပမ်းနေကြ၏။ ထိုသို့ ကြိုးပမ်းနေချက်မှန်သမျှသည် လျှပ်ရှား မှဖြစ်၏။
 သစ်ရွက်ချောက်တို့သည် ကြေ၍၊ သစ်ရွက်နုတို့သည် ထွက်ကြ၏။ သစ်မြစ်တို့သည် အစာ
 ရရန်အတွက်နှင့် ရေရရန်အတွက် ဂွဉ်လျားနက်ရှိုင်းစွာ မြေကြီးအတွင်းသို့ ထိုးဝင်
 ကြ၏။ လေနှင့် နေရောင်ရရန်အလိုရှိသစ်ကိုင်းတို့သည် မြင့်မားကျယ်ဝန်းစွာ
 အပေါ်သို့ ပျံတက်ကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် သစ်ပင်တို့သည် အမြဲလျှပ်ရှား၍ နေကြ၏။

စကြာဝဠာတစ်ခုလုံးသည် လျှပ်ရှားများဖြင့် ပြည့်နေခြင်း

ကြယ်ရောင်နှင့် ဂြိုဟ်ရောင်တို့သည် လျှပ်ရှား နေကြ၏။ လေနှင့်
 သမုဒ္ဒရာတို့သည် လျှပ်ရှား နေကြ၏။ တဂြိုဟ်စီ တဂြိုဟ်စီ ရွာကျသော မိုးရေတို့
 သည်လည်း လျှပ်ရှား များဖြစ်၏။ နေရောင်တို့၊ မိုးရေတို့၊ လေတို့က၊ နိမ့်
 ရာသီ ရို့၍ နေသော သဲလုံးကလေးများနှင့် မြေမြှူများသည် ကျောက်ဆောင်များ
 နှင့် ဘောင်တန်းများကို ဖြည်းဖြည်းနှင့် မှန်မှန် လျှပ်ရှား နေစေ၏။ ကမ္ဘာ
 မြေကြီးသည်လည်း လျှပ်ရှား နေ၏။ နေတို့၊ လတို့၊ ကောင်းကင်တပြင်လုံးရှိ
 ကြယ်အားလုံးတို့သည်လည်း အမြဲတန်း လျှပ်ရှားကနေကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် ရုပ်ငါး
 စကြာဝဠာတစ်ခုလုံးသည်လည်း အရှိန်မှန်မှန်နှင့် လျှပ်ရှား နေ၏။

လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ အမျိုးမျိုး သည် စင်္ကြံ ဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏ နှော့မြင် ရမြဲ အခြား အရပ်
 များ ဖြစ်၏။ လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ တို့သည် စင်္ကြံ ဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်၏။ လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ
 တို့သည် ပင်လျှင် စင်္ကြံ ဝဏ္ဏ ဖြစ်၏။ ထို့ နှော့ ဝဏ္ဏ စင်္ကြံ ဝဏ္ဏ အ နှော့ ဝဏ္ဏ
 နားလည် နိုင် ရန် အတွက် လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ မျိုးစုံ အ နှော့ ဝဏ္ဏ ကို သေချာ စွာ လေ့လာ တို့
 လို၏။ ယခု ပင် လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ အ နှော့ ဝဏ္ဏ ကို နားလည် အောင် လေ့လာ ကြကုန်အံ့။

နေ ဘက် ပူ ဘေး ဓါတ် များ သည် လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ များ မဟုတ်ခြင်း

ရုပ် ဓါတ် သည် အစို င် အစို ဖြစ် နေ သော အခါတွင် ထို ရုပ် ဓါတ် ကို မြင် နိုင် ၏။
 အစို င် အစို ဖြစ် နေ သော ရုပ် ဓါတ် သည် လျှပ် ဂူ ဘေး နေ သော အခါ ထိုသို့ လျှပ် ဂူ ဘေး နေခြင်း ကို
 မြင် နိုင် ၏။ ကျန် ပုံတို့သည် လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ အမျိုးမျိုး တို့၏ အမြန်နှုန်း ကို တိုင်းထုတ်၍ ကြည့်
 နိုင်ပြီးလျှင် ၎င်းတို့၏ အင်အား ကိုလည်း တွက်ချက် ကြည့် နိုင် ၏။ ကျန် ပုံတို့သည် အမျိုး
 မျိုး သော လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ များ ကို တွေ့ကြုံ ဘူးကြပြီးလျှင် ဤမျှမ်းကို လေ့လာ နေကြရင်း
 နှင့်ပင် အမျိုးမျိုး သော လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ များ ကို တွေ့ကြုံ နေကြရသဖြင့် လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ
 များ ဖြစ် နေ နှော့ ဝဏ္ဏ ကို ထင်လျှား အောင် သက်သေသဘော ပြရန် မလို တော့။
 ထို့ နှော့ ဝဏ္ဏ ယခု အခါတွင် အဆိုပါ လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ တို့ကို ဝစ် ဆေးကြည့် ရှုကြကုန်အံ့။

ပြီး ခဲ့ သော အခန်းတွင် အာရုံတင် ရာ အင်္ဂါများ အ နှော့ ဝဏ္ဏ ကို
 ဝစ် ဆေးကြည့် ရှုရင်း နှင့် သက်ဆိုင် ရာ အာရုံတင် ရာ အင်္ဂါတို့၏ တာဝန် များ ကို
 သိခဲ့ရ ချေ။ အဆင်း အာရုံ ပုံ မှာ ဓါတ် (ဝဏ္ဏ ဂေါဓရ ရူပ) သည် အခြား မဟုတ်။ မျက်
 ရေ ဆိုင် ရာ အာရုံ ပြန် မှာ ဓါတ် (စက္ခုပသဘဒ ရူပ) က နှော့မြင် နှိပ်သမျှ အရပ်
 အား လုံး ဖြစ် ၏။ အသံ အာရုံ ပုံ မှာ ဓါတ် (သဒ္ဒ ဂေါဓရ ရူပ) သည် အခြား မဟုတ်။
 နား နှင့် ဆိုင် သော အသံ အာရုံ ပြန် မှာ ဓါတ် (သဒ္ဒ ပသဘဒ ရူပ) က သိ နိုင် သမျှ သော
 အရပ် အား လုံး ဖြစ် ၏။ အနံ့ အာရုံ ပုံ မှာ ဓါတ် (ဂန္ဓ ဂေါဓရ ရူပ) သည် အခြား မဟုတ်။
 နာ ခေါင်း နှင့် ဆိုင် သော အနံ့ အာရုံ ပြန် မှာ ဓါတ် (ဃာနပသဘဒ ရူပ) က သိ နိုင်
 သော အရပ် အား လုံး ဖြစ် ၏။ အရသာ အာရုံ ပုံ မှာ ဓါတ် (ရသ ဂေါဓရ ရူပ) သည်
 အခြား မဟုတ်။ လျှာ နှင့် သက်ဆိုင် သော အရသာ အာရုံ ပြန် မှာ ဓါတ် (ဇိဗ္ဗိပသဘဒ ရူပ)
 က သိ နိုင် သမျှ သော အရပ် အား လုံး ဖြစ် ၏။ အထိအတွေ့ အာရုံ ပြန် မှာ ဓါတ် (ဖဿ ဂေါ
 ဓရ ရူပ) သည် အခြား မဟုတ်။ ထိ တွေ့ခြင်း နှင့် သက်ဆိုင် သော အာရုံ ပြန် မှာ ဓါတ်
 (ကာယပသဘဒ ရူပ) က သိ နိုင် သမျှ သော အရပ် အား လုံး ဖြစ် ၏။ အဆင်း အာရုံ ပုံ
 မှာ ဓါတ် သည် လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ မဟုတ်။ အသံ အာရုံ ပုံ မှာ ဓါတ် သည်လည်း လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ မဟုတ်။ အနံ့
 အာရုံ ပုံ မှာ ဓါတ် သည်လည်း လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ မဟုတ်။ အရသာ အာရုံ ပုံ မှာ ဓါတ် သည်လည်း လျှပ်
 ဂူ ဘေး မှာ မဟုတ်။ အထိအတွေ့ အာရုံ ပုံ မှာ ဓါတ် သည်လည်း လျှပ် ဂူ ဘေး မှာ မဟုတ်။

နာမ် ငါတ်က လျာဝှံး မှအားလုံးကို သိနိုငံပံ

ထို ဧကောင် မျက်စေ့၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျာနှင့် အထိအတွေ့ အင်္ဂါ
 ငါးခုတို့သည့် လျာဝှံး မှကို မသိနိုငံ။ သို့ရာတွင် ထိုအင်္ဂါငါးခုတို့၏ အကူအညီဖြင့်
 နာမ် ငါတ်က လျာဝှံး မှအမျိုးမျိုးကို သိနိုငံ၏။ လျာဝှံး မှအများကို နာမ် ငါတ်က ခု
 တည်းကသာ သိနိုငံ၏။ လျာဝှံး မှ မှန်သမျှကို နာမ် ငါတ်က သိနိုငံ၏။ အာရုံ
 တည်ရာ အင်္ဂါတို့ကို လျာဝှံး မှအများကို သိမြင်နိုင်ရန်အတွက် နာမ် ငါတ်ကို အကူ
 အညီ ပေးရုံသာ ပေးကြ၏။ နှလုံးသည့် နာမ် ငါတ်၏ တည်ရာဖြစ် ဧကောင်းကို အထက်
 တွင် သိခဲ့ကြရပြီဖြစ်သဖြင့် နှလုံးသည့် လျာဝှံး မှအများကို သိသော ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်
 အပိုင်းဖြစ်သည့်ဟု ဆိုနိုငံ၏။ သို့ရာတွင် လျာဝှံး မှကို နှလုံးမှတစ်ပါး အခြားကိုယ်
 အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်း များကလည်း သိနိုငံ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ နာမ် ငါတ်သည့်
 ကိုယ်ခန္ဓာ တလျှောက်လုံး၌ ပြန့်နှံ့စွာ တည်နေခြင်း ဧကောင် ဖြစ်၏။

ဈာန်ဝိတို့သည့် လမ်း ကားတွင် ယိုင်၍ ဝေငံ နေကြမည့်အံ့လျှင် ယခင်
 တခုလျာဝှံး နေသည့်ကို မြင်နိုငံ၏။ ထိုယခင်သည့် အရပ်က မျက်နှာမှ ပေါ်လာ၍
 ဈာန်ဝိတို့သို့ ရွှေ့ရွှေ့လာပြီးလျှင်၊ ဈာန်ဝိတို့ကို လွန်၍ အခြားအရပ် မျက်နှာဘက်တွင်
 ပျောက်ကွယ်သွား၏။ ဤကဲ့သို့ လျာဝှံး မှတို့ တခုပြီးတခု ဆက်၍ဖြစ်ခြင်းကို မြင်ရ
 သဖြင့် ဈာန်ဝိတို့၏ နာမ် ငါတ်တွင် ထိုယခင်သည့် လျာဝှံး နေသည့်အံ့ သော အာရုံ
 သည့် ဖြစ် ပေါ်လာ၏။

ထိုကဲ့သို့ ယခင်လျာဝှံး နေ မှအာရုံဖြစ် ပေါ်လာရန်အတွက် ရုပ် ငါတ်
 အင်္ဂါနှစ်ခုနှင့် နာမ် ငါတ် ပေါင်းအင်္ဂါ သုံးခုက ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ကြ၏။
 လမ်း ပေါ်တွင် ခရီးအနီးအဝေးအမျိုးမျိုးမှ ထိုယခင် ပေါ်လာခြင်း၊ ပျောက်ကွယ်
 သွားခြင်းတို့ကို မျက်စေ့တွင်းရှိ အဆင်းအာရုံပို့မှပါတ်က နာမ် ငါတ်သို့ အဆင်းကို
 ပို့ပေး၏။ ထိုအခါတွင် နာမ် ငါတ်က လမ်း ပေါ်တွင် ထိုယခင် ပေါ်လာပုံကို သွက်ချက်၍
 ထိုယခင်သည့် လျာဝှံး နေသည့်ဟု သိ၏။ ထိုနည်းအတူပင် နားအတွင်းရှိ အသံအာရုံ
 ပို့မှပါတ်က အသံ၏ ပြင်းပုံ ပြောပုံ၊ မည်သည့်အရပ်၌ နာမ် ငါတ်
 သို့သို့ ပို့ပေး၍၊ နာမ် ငါတ်က အသံ၏ ပြင်းပုံ ပြောပုံ၊ မည်သည့်အရပ်၌ နာမ် ငါတ်
 များကို သွက်ချက်ပြီးလျှင် ထိုယခင်သည့် လျာဝှံး နေသည့်ဟု သိ၏။

အာဝရ်သိမ္မာအင်္ဂါများက နာမ်ဓါတ်ကို ကူညီပုံ

မျက်စေ့က ယဉ်၏ လျာဝှံ ဝှံ နေ မှာကို မြင်ခြင်း မဟုတ်။ လမ်း ပေါ်၌ ထိုယဉ်လျာဝှံ ဝှံ နေ မှာ နှင့် ပတ်သက် သော အဆင်း များ၏ အစဉ်ကို သာ မြင်ခြင်း ဖြစ်ပြီးလျှင် နာမ်ဓါတ်သို့ ထိုယဉ်လျာဝှံ ဝှံ နေ မှာ အာဝရ်ကို ပို့ ပေး၏။ ထိုနည်းအတိုင်း ပင် နာမက လျာဝှံ ဝှံ မှာကို မကြား၊ အသံကို သာ ကြား၏။ အခြားအာဝရ်တစ်ခု အင်္ဂါတို့သည့်လည်း သူတို့အလိုအလျောက် လျာဝှံ ဝှံ များကို သိနိုင်သည့် မဟုတ်။ နာမ် ဓါတ်ကသာ ထိုအင်္ဂါတို့၏ အကူအညီဖြင့် သိနိုင်၏။

ဤနည်းဖြင့် လျာဝှံ ဝှံ မှာ စက္ကဝဏ္ဏာကို သိမြင်နိုင် သော အင်္ဂါမှီ နာမ်ဓါတ်သာ ဖြစ်၏။ စက္ကဝဏ္ဏာကိုယ်တိုင်သည့် လျာဝှံ ဝှံ များဖြင့် ဖြစ်၏။ ဤအချက် ကို နာမလည်း နိုင်ရန်အတွက် ရုပ်ကလာဝိသဘောကို သေချာစွာ ဖော်ဆေးကြည့်ရှု အပ်၏။

ရုပ်ဓါတ်နှင့် လျာဝှံ ဝှံ မှာ

ကျွန်ုပ်တို့သည် တနည်းတလမ်းဖြင့် စက္ကဝဏ္ဏာတရုလုံးကို ရုပ်ဓါတ်နှင့် လျာဝှံ ဝှံ မှာအဖြစ်သို့ ခွဲခြမ်း၍ ကြည့်အပ်၏။ ရုပ်ဓါတ်စက္ကဝဏ္ဏာသည့် မျက်စေ့၊ နား၊ နှာ ခေါင်း၊ လျှာနှင့် အထိအတွေ့ဖြင့် သိနိုင်သော အရာဖြစ်၏။ ထိုအထဲသို့ အဆင်းနှင့် ပိုသဏ္ဌန် စသည့်တို့ကို ထည့်အပ်၏။ အချစ်တွင် စက္ကဝဏ္ဏာထဲတွင် စက္ကဝဏ္ဏာတွင်းရှိ ရုပ်ဓါတ်အကုန်လုံး ပါ၏။ စက္ကဝဏ္ဏာ၏ အခြား အစိတ်အပိုင်းမှာ လျာဝှံ ဝှံ မှာဖြစ်၏။ ဤ အစိတ်အပိုင်းကို နာမ်ဓါတ်ကသာလျှင် သိနိုင်၏။

စက္ကဝဏ္ဏာ၏ ရုပ်ဓါတ်အစိတ်အပိုင်းတွင် ရုပ်ကလာဝိ များ ပါ၏။ (သက်မဲ့ရုပ်ဓါတ် များ နှင့်ဆိုင်သော) ဒုတိယအခန်းတွင် ရုပ်ကလာဝိ များအကြောင်း ကိုဆိုရသည့် ရုပ်ကလာဝိအသီးသီးအတွင်း၌ ရှိသော မဟာဘူတဓါတ်တို့ ကွဲပြား၍ အင်အား များပြင် ပေါ်ကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ထိုအင်အားတို့သည် လျာဝှံ ဝှံ များ ဖြစ်ကြ၏။ ရုပ်ကလာဝိတရုအတွင်း၌ အကယ် ဖြစ်ပျက် နေသည့်အတိုင်း စက္ကဝဏ္ဏာ အတွင်းရှိ ရုပ်ကလာဝိအကုန်လုံး၌လည်း ဖြစ်ပျက် နေကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် စက္ကဝဏ္ဏာ အတွင်းရှိ ရုပ်ကလာဝိအကုန်လုံး သို့မဟုတ် ရုပ်ဓါတ်စက္ကဝဏ္ဏာ တရုလုံးမှာ လျာဝှံ ဝှံ ပြုဖြစ်သည့်ကို သိအပ်၏။

တမျိုးပြန်၍ စစ် ဆေးကြည့်မည်ဆိုလျှင် ရုပ်ကလောင်များအတွင်း၌
 လှုပ်ရှား မှုများ ဖြစ်သည့်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ကလောင်စင်္ကြာဝဠာမှာ
 လှုပ်ရှား မှု စင်္ကြာဝဠာဖြစ်ကြောင်းမှာ ထင်ရှား၏။ စင်္ကြာဝဠာကို မည်သည့်ဘက်က
 ပင်လှည့်၍ စစ်ကြည့်စစ်ကြည့်၊ အဖြေတခုတည်းသာရ၏။ ထိုအဖြေမှာ ရုပ်ဓါတ်
 စင်္ကြာဝဠာသည့် လှုပ်ရှား မှုများ၏ အစုအပေါင်းဖြစ်ခြင်း ပင်ဖြစ်၏။ ဤနည်း
 ဖြင့် အဆုံးသတ် စစ် ဆေး၍ကြည့်သောအခါ ရုပ်ဓါတ်စင်္ကြာဝဠာနှင့် လှုပ်ရှား မှု
 စင်္ကြာဝဠာနှစ်ခုလုံးမှာ လှုပ်ရှား မှု စင်္ကြာဝဠာသာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ
 ရ၏။

နာမ်ဓါတ်သည့် လှုပ်ရှား မှုဖြစ်ခြင်း

နာမ်ဓါတ်အသီးသီးတို့သည့် လှုပ်ရှား မှု စင်္ကြာဝဠာအတွင်း၌ လှည့်လည်
 နေကြသော လှုပ်ရှား မှုများဖြစ်၏။ အပိုင်းအခြား မရှိသော လှုပ်ရှား မှုစင်္ကြာ
 ဝဠာအတွင်း၌ နာမ်ဓါတ်တို့၏ လှုပ်ရှား မှုများသည့် နေထွက်ဘုရင်များဖြစ်ကြ၏။
 အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လှုပ်ရှား မှုများ ပင်လျှင် ဖြစ်ကြသော ရုပ်ဓါတ်အားလုံးသည့်
 နာမ်ဓါတ်တို့၏ အုပ်ချုပ်မှုကို မလွန်ဆန်နိုင်ကြခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။

လှုပ်ရှား မှုကို လှုပ်ရှား မှုကသာ သိနိုင်၏။ နာမ်ဓါတ်သည့် လှုပ်ရှား
 မှုဖြစ်သောကြောင့် အခြားလှုပ်ရှား မှုများကို သိနိုင်၏။ နာမ်ဓါတ်သည့် မိမိ
 ကိုယ်တိုင်၏ လှုပ်ရှား မှုကိုပင် သိနိုင်၏။ သို့ရာတွင် အခြားလှုပ်ရှား မှုများကို
 သိနိုင်စွမ်းရှိသော လှုပ်ရှား မှုသည့် အခြားသော လှုပ်ရှား မှုများထက် အင်အား
 ကြီးရမည်ဖြစ်၏။ ဤကောင်း ထောက်မသဖြင့် လူတို့၏ နာမ်ဓါတ်မှာ လှုပ်ရှား
 မှုကကတထက် အင်အား ကောင်းသဖြင့် ပဏ္ဍိတဝဠာအတွင်း၌ရှိသော ခပ်သိမ်း
 သော လှုပ်ရှား မှုတို့ကို သိနိုင်စွမ်းရှိ၏။

နာမ်ဓါတ်သည့် မည်သည့်အခါတွင်မျှ အတိုင်အခံ ဖြစ်မညားခြင်း

လှုပ်ရှား မှုတို့၏ အခြင်းအရပ်များကို ကောင်းစွာသဘောပေါက်
 ကြည့်လို၏။ နာမ်ဓါတ်ကလည်း လှုပ်ရှား မှုဖြစ်၍ အခြားသော ရုပ်ဓါတ်တို့ကလည်း
 လှုပ်ရှား မှုများဖြစ်ကြသဖြင့် လှုပ်ရှား မှုထက် မဆန်းပြားသော အရပ်မရှိ။
 သို့ရာတွင် လှုပ်ရှား မှုထက် နားလည်နိုင်သော ခက်သော အရပ်လည်း မရှိ။

နာမ် ငါတ်တို့သည့် ရုပ် ငါတ်တို့သို့ အစိုင်းအခဲ မဖြင့်ကြ။ ရုပ် ငါတ်တို့သည့် ရုပ်ကလင် များဖြင့် အောင် အချင်းချင်း ပေါင်းဝပ်ကြသကဲ့သို့ နာမ် ငါတ်တို့သည့် အချင်းချင်း ပေါင်းဝပ်ခြင်း မပြုကြ။ နာမ် ငါတ်တို့သည့် ရုပ် ငါတ်များကိုသာ ဝုန်းစဉ် ပေးကြသော်လည်း ထိုရုပ် ငါတ်တို့နှင့် မညီသည့်အခါတွင်မျှ အစိုင်းအခဲအပြတ်သို့ ရောက်အောင် ပေါင်းဝပ်ခြင်း မပြုကြ။ ဤနည်းဖြင့် နာမ် ငါတ်တို့သည့် မညီသည့် အခြေအနေ၊ မညီသည့် အချိန်ကာလ၌မဆို မိမိတို့၏ တဿိ ပုဂ္ဂလ လွတ်လပ်စွာ နေမြဲ လျှပ်ခွား မှအဖြတ်ကို မမှန်လွှတ်ကြ။ ပတ်ဝန်းကျင်သို့မျှ အဓိကဓိတ်အပိုင်းတို့သည့် လျှပ်ခွား များကို မသိနိုင်သဖြင့် မျက်ပေ၊ နား၊ နှာ ခေါင်း၊ လျှာနှင့် အထိအတွေ့ တို့သည့် နာမ် ငါတ်ရှိ နေသည့်အဖြတ်ကို မညီသည့်အခါတွင်မျှ ပသိမြင်နိုင်ကြ။

နာမ် ငါတ်များကို အမည် ပေးခြင်း

ထို့ကြောင့် အစိုင်းအခဲဖြတ် နေသော ရုပ် ငါတ်တို့ကို စေတနာ၌ ကြည့်ခြင်း ဖြင့်သာ နာမ် ငါတ်တို့ရှိ ကြောင်းကို သိနိုင်၏။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ သိနိုင်တို့ပင်လည်း မလွယ်ကူသေး။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အမြင်အားဖြင့် သက်ဝံ့ရုပ်အစိုင်းအခဲများ ဟု ထင်ရသော ရုပ် ငါတ်များအတွင်း၌ ကိရိယာဟန်ဆောင်သော များ၏ အကူအညီ ဖြင့်ပင် အာရုံသို့မျှအဓိကဓိတ်အပိုင်း များမှတစ်ဆင့် သိနိုင်ရန် ခဲယင်း လောကီ အောင်အောင် သေးငယ်သော ရုပ် ငါတ်အစိုင်းအခဲက လေး များကိုသာ ခွဲငင်ထားနိုင် စွမ်းရှိသော ၊ အားအင် သေးငယ်သော နာမ် ငါတ်များရှိ ချင်ရှိ နေနိုင်သော ကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အင်အားကြီးသော နာမ် ငါတ်များရှိ နေခြင်းကို မူကား သိနိုင်ရန် လွယ်ကူ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဘယ်၌ ထိုနာမ် ငါတ် များသည့် ရုပ် ငါတ်များကို ဆောင်၍ လှည့်လည် နေကြသည့်ဖြတ်မူ၊ မှန်ဘန်းအား ဖြင့် ထိုနာမ် ငါတ်တို့နှင့် ယှဉ်တွဲလျက်ရှိသော ရုပ် ငါတ်အစိုင်းအခဲတို့သည့် မြင်နိုင် လောကီ အောင်အောင် ကြီးမားသဖြင့် အာရုံတည် မှအဓိကဓိတ်အပိုင်းတို့က သိနိုင် ကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထိုမှတစ်ပါးအခြား ခဲယင်း များများလည်း ရှိသေး၏။ အချို့နာမ် ငါတ်တို့မှာ တည်နေရန် ရုပ် ငါတ်လုံးဝရှိကြမည် မဟုတ်။ တနည်းအား ဖြင့် ထိုနာမ် ငါတ်တို့နှင့် ယှဉ်တွဲ နေသော ရုပ် ငါတ်တို့သည့် သေးငယ်လှသဖြင့် အာရုံတည်ရာ အဓိကဓိတ်အပိုင်း များက မသိနိုင်ကြ။

ယေဘုယျအားဖြင့် ဣနိဝိတုံ သိက္ခသည့်သဘာဝဖြစ် သော နာမ်ဓါတ်တို့သည်
 ကား အသက်ရှိသည့်ဟု ပြောကြသည့် ရုပ်ဓါတ် အရဝတ္ထုများဖြစ်၏။ လျှပ်ဂူအား မှာ
 ကို ဤသို့ သောနည်းမှတစ်ပါး အသက်ရှိခြင်း မရှိခြင်းအကြောင်းကို အခြားနည်းဖြင့်
 မသိနိုင်။ ဣနိဝိတုံသည် သက်မဲ့ရုပ်ဝတ္ထုတို့၏ လျှပ်ဂူအား မှာကို တွေ့ဘူးကြ၏။ သက်မဲ့ရုပ်
 ဝတ္ထုတို့၏ လျှပ်ဂူအား မှာကို ဆန့်ကျင်သော လျှပ်ဂူအား မှာရှိသော အရဝတ္ထုများသည့်
 သက်ရှိရုပ်ဝတ္ထုများဖြစ်သည့်ဟု ထင်မှတ်နိုင်၏။ ဤသို့ထင်နိုင်ခြင်းမှာ အကြမ်း
 သဘောမျှသဘာဝဖြစ် သော်လည်း ၊ သင့်လျော်သောနည်း ဖြစ်၏။

နာမ်ဓါတ်သည် ရုပ်ဓါတ်ထက် အင်အားကြီးခြင်း

တခုစီ တခုစီ သော နာမ်ဓါတ်တို့၏ လျှပ်ဂူအား မှာသည့် တခုစီတခုစီ သော
 ရုပ်ဓါတ်တို့၏ လျှပ်ဂူအား မှာထက် အင်အားကြီး၏။ ဣနိဝိတုံ အပြု တွေ့၍ နေရသော
 အချို့သော နာမ်ဓါတ်တို့သည် အင်အားကြီးလှသဖြင့် ရုပ်ဓါတ်များစွာကို လွှမ်းမိုး
 နိုင်၏။ သို့ရာတွင် ယေဘုယျအားဖြင့် နာမ်ဓါတ်အသီးသီးတို့သည် ရုပ်ဓန္ဒာများနှင့်
 ပေါင်းစပ်မိသောအခါတွင် မိမိတို့ အုပ်ထိန်းသမျှသော ရုပ်ဓါတ်တို့ကို သိမ်းကြိုး၍
 ထားကြ၏။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ဓန္ဒာနှင့် ပေါင်းစပ်မိသော နာမ်ဓါတ်အသီးသီးတို့
 သည် သာမန်ရုပ်ဓါတ်တို့၏ လျှပ်ဂူအား မှာသဘောကို မလိုက်နာဘဲ မိမိတို့နှင့် သက်ဆိုင်
 သော ရုပ်ဓါတ် အထုအထည်များကို လျှပ်ဂူအား စေနိုင်၏။

အသက်ရှိ မရှိကို ဝမ်းသပ်ကြည့်ရန် အကောင်းဆုံးနည်းမှာ အာရုံ
 တည်ရာ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများ၌ အာရုံပြန်မှတ် ဝှိမရှိကို ကြည့်ရှုခြင်းဖြစ်၏။
 ဘိရုစ္ဆာန်များ၌ အသက်ရှိသည့်ဟု ဆိုရခြင်းမှာ အထက်ပါ ဝမ်းသပ်နည်းနှင့် နှစ်နည်း
 နှင့် ဝမ်းသပ်ကြည့်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် သူတို့၏ နယ်ဓန္ဒာအတွင်းရှိ
 အာရုံတည်ရာ အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းတို့သည် လူတို့တွင်ရှိသော အာရုံတည်ရာ
 အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများနှင့် ပုံသဏ္ဌာန် ရော ပြုမှု ဆောင်ရွက်ပုံပါ တူကြခြင်းကြောင့်
 လည်း ဖြစ်၏။

နာမ်ဓါတ်၌ ရုပ်ဓါတ်၏ ဂုဏ်များ မရှိခြင်း

အဆိုပါ ဝမ်းသပ်ကြည့်ရုံနည်းတို့မှာ အသက်ရှိ မရှိ ဝမ်းသပ်ကြည့်
 ရန်အတွက် မလုံလောက်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသက်ဓါတ်သည် ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုး
 နှင့် နေရာတစ်ခုစီ ရှိနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ နာမ်ဓါတ်ရှိသည့် နေရာတိုင်းတွင်

သက်ရှိသတ္တဝါ ရှိ၏။ ဤ သဘောတရားသို့ မှန်ကန်သော သဘောတရားပင် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဣန္ဒြိယအဖို့ အသုံးမကျ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နာမ်ဓါတ်၏ ပိုင်နက်အတွင်းသို့ သိမြင်နိုင်လောက်သော အဆင်းနှင့် ပုံသဏ္ဌန်ကို ပို့နိုင်လောက် အောင် အစိုင်အခဲကြီးမှသာ နာမ်ဓါတ်ကို သိမြင်နိုင်သော ကြောင့်ဖြစ်၏။ အသက် ဝါတ်သည့် အကောင်အထည် ပုံသဏ္ဌန်အတွင်း၌ မဟုတ်ဘဲ အခြားနည်းနှင့်လည်း ဘည့် နေနိုင်သည့်ကိလည်း သတိပြုအပ်၏။ သို့ရာတွင် ယခုအခြေတွင် အဆိုပါအကောင် အထည်နှင့်မဟုတ်သော အသက်ဓါတ်အကြောင်းကို စဉ်းစားဖို့မလိုသေး။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအကြောင်းကို ထည့်မစဉ်းစားဘဲနှင့် ယခု ဆွေးနွေးနေဆဲ အကြောင်းကို ဆက်၍ ဆွေးနွေးနိုင်သော ကြောင့်ဖြစ်၏။

တနည်းအားဖြင့် နာမ်ဓါတ်သည် လျှပ်ဂူအား မှဖြစ်သည့်ဟု ဆို၍ မှန်သော်လည်း ၊ တနည်းအားဖြင့် နာမ်ဓါတ်သည် မမြင်ရသော အလင်းရောင်ဟု ဆိုနိုင်၏။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် လျှပ်ဂူအားမှသည့် ပဏဟိအားဖြင့် ဖော်ပြရန် ခက်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် နာမ်ဓါတ်ကို အလင်းရောင်ဟု ခေါ်ခြင်းသည့် အလွန်မှား၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အလင်းရောင်တွင် အဆင်း၊ ပုံသဏ္ဌန်နှင့် အပူစသည့်တို့ရှိ သော်လည်း နာမ်ဓါတ်တွင် အဆိုပါအခြင်းအရာများ အလျှင်းမရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ ရုပ်ဓါတ်အခြင်းအရာများ မပါသော အလင်းရောင် ရှိသည့်ဟု ဖိတ်ကူးပြီးလျှင် နာမ်ဓါတ်သည် အဆိုပါအလင်းရောင်ဖြစ်သည့်ဟု သဘော ထားကာ ဆက်လက်လေ့လာကြည့်။

နာမ်ဓါတ်၏ အမြန်နှုန်း

အခန်း ၂ တွင် သက်မဲ့ မဟာဘူတဓါတ်များအကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ စဉ်က အလင်းသုံးခုသည့် အလွန်ကျဖြစ်ပေါ်၍ ဖြစ်ခြင်း၊ တည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းများကို ဖြစ်စေကြခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဓါတ်တို့၏ ထိတလဲလဲ ဖြစ်ပေါ်မှုအကြောင်းကို သိခဲ့ကြပြီ။ နာမ်ဓါတ်တို့အတွင်း၌လည်း ထိုနည်းအတိုင်းပင် ဖြစ်ပျက်၍ နေ၏။ သို့ရာ တွင် နာမ်ဓါတ်တို့၏ ဖြစ်ပေါ်မှုပုံ၌လျှင် ထူး၏။ လျှပ်ဂူတို့၏အတွင်း၌ နာမ် ဓါတ်တို့၏ လျှပ်ဂူအားသော အကြိမ်ပေါင်းမှာ ၃၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀ ဖြစ်၍ ရုပ်ဓါတ် တို့၏ လျှပ်ဂူအားမှထက် ၁၇ ဆမြန်၏။ အချိန်ကလေးတစ်ခုလုံးနှင့် ဝေလိုက်သော အဆိုပါ အချိန်ကလေးကလေးမှာ အလွန်သေးငယ်သော အချိန်ကလေးသဖြင့် သော် လည်း အလင်းသုံးခုအတွင်း၌ အလွန်ကျဖြစ်ပေါ်သော နာမ်ဓါတ်၏ တစ်လျှပ် တစ်လျှပ် အချိန်ကလေးသည့် အတော်ပင်ရှည်လျားသော အချိန်ကလေးဖြစ်၏။

ဖြတ်ခြင်းအချိန်မှ ပျက်ခြင်းအချိန်အထိ နာမ်ငါ၏ လျှပ်ဂူသုံးမျှများ
 အနက် တကြိမ်လျှပ်ဂူသုံးခြင်း တကြိမ်လျှပ်ဂူသုံးခြင်းထွင် လှိုင်း ၁၇ ခုပါဝင်၏။
 ထိုလှိုင်း ၁၇ ခုတို့ဖြတ်ပုံကို နားလည်ဖို့လို၏။ ထိုသို့ နားလည်နိုင်ရန်အတွက် ရှေး
 ဦးစွာ အဆိုပါ လှိုင်းများကို ဖြတ်ပေါ်စေသည့် အင်အားအမျိုးမျိုးအကြောင်းကို
 လေ့လာဖို့လို၏။

ယေဘုယျ နာမ်ငါ၏ အလျင်များ

အသီးသီးသော နာမ်ငါတို့အတွင်း၌ နာမ်ငါတစ်ခုလျှင် တစ်ခုလျှင်ထွင်
 လှိုင်း ၁၇ ကို ဖြတ်စေတတ်သော အလျင်ကြီး ၇ ခုသည့် အမြဲတန်းရှိ၏။ ဤအလျင်ကြီး
 တို့၏ တာဝန်မှာ တခု၏ တာဝန်နှင့် တခု၏ တာဝန်သည့် မတူကြ။ ထိုအလျင်ကြီး
 တို့သည် မိမိတို့ တာဝန်အသီးသီးကို ဆောင်ရွက်ကြရင်း၌ ကျန်အလျင်ကြီးတို့ဖြင့်
 နီးကပ်စွာ ရောရွက်ကြ၏။ ထိုအလျင်ကြီးတို့သည် ဖြတ်ခြင်း၊ တည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း
 စက်ဝန်းအတွင်း၌ အတူတကွ လှည့်လည်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအလျင်ကြီးတို့မှ ဖြတ်ပေါ်
 လာသော အင်အားသည် တနည်းအားဖြင့် မဟာဘုတ်ငါးကြီး လေးပါးအတွင်း၌
 ရှိသော ဂုတ်ငါးအင်အားသည် ဖြတ်ခြင်း၊ တည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း စက်ဝန်းအတွင်း၌
 လှည့်လည်ကြသည့်နည်းအတိုင်း လှည့်လည်ကြ၏။

အဆိုပါ အလျင်ကြီး ခုနှစ်ခုမှ ဖြတ်ပေါ်လာသော အင်အားများအကြောင်း
 ပျက်ခြင်းတို့၏ သဘောကို မလွန်အန်သော်လည်း မိမိတို့သက်ဆိုင်ရာ နာမ်ငါတို့
 အဖို့ ထိုနာမ်ငါတစ်ခုလုံး၏ ဂုဏ်၊ အင်အားနှင့် တာဝန်ကို ပြဋ္ဌာန်းပေးသည့်
 အင်အားကို ဖြတ်ပေါ်စေ၏။

ထိုအလျင်ကြီး ခုနှစ်ခုမှ ဖြတ်ပေါ်လာသော အင်အားများအကြောင်း
 ကို ဝပ်ဆေးကြည့်ရှုခြင်း မပြုမီ ထိုအလျင်ကြီး ခုနှစ်တို့၏ အခြင်းအရာများနှင့် ပြုမူ
 ဆောင်ရွက်ပုံတို့ကို အထိုက်အလျောက် နားလည်အောင် လေ့လာကြကုန်အံ့။

ထိုအလျင်များသည် နာမ်ငါတစ်ခုလုံးအသီးသီး၌ ရှိကြပြီးလျှင် ထိုနာမ်ငါတို့
 လျှပ်တိုင်းလျှပ်တိုင်းထွင် ပါဝင်နေသဖြင့် ထိုအလျင်များကို တပေါင်းတည်း ဝုဉ်
 နာမ်ငါတို့၏ ယေဘုယျအလျင်များ (သဗ္ဗဝိတ္တသဘာဝ) ဟု ခေါ်၏။ ထိုအလျင်များ
 ကို မိမိတို့ တာဝန်နှင့် ဆီလျော်သော အမည်များ ပေးထား၏။ ၎င်းအမည်တို့မှာ

- (၁) ဝုဉ်ဆေးကြည့်ရှုမှုအလျင် (ဖဿ)
- (၂) အခြေအနေပေးမှုအလျင် (ဝေဒနာ)
- (၃) ခြားနားမှုအလျင် (သညာ)
- (၄) ကြံ့ခိုင်မှုအလျင် (ဓမ္မာနာ)
- (၅) ဆုံးဖြတ်မှုအလျင် (ဧကဂ္ဂဘာ)

(၆) အသက်ရှင် မှာ အလျင် (၈ ဝိတိန္ဒြေ)

(၇) ဖုတ်သား မှာ အလျင် (မနသိကဝရ)

တို့ဖြတ်၏။

ယေဘုယျ အလျင်တို့၏ တာဝန်များ

စုစည်းကြည့်ရှု မှာ အလျင်၏ အဓိက တာဝန်မှာ နာမ်တော်၏ အင်အား အားလုံးကို စုစည်း ပေးရန်နှင့် နာမ်တော်သွားလာလမ်းကို ပြဌာန်း ပေးရန် ဖြစ်၏။ အခြေအနေ ပေးမှာ အလျင်က ဝိတိတိတိ တကြိမ်တကြိမ် လျှပ်ရှားတိုင်း၊ လျှပ်ရှား တိုင်း ဝေဒနာသုံးမျိုးသို့ ရှိ ပေး၏။ ထို ဝေဒနာ သုံးမျိုးမှာ သဘာဝ မှာ ဝေဒနာ (သုခံ) ၊ မသဘာဝ မှာ ဝေဒနာ (ဒုက္ခ) ၊ ဝိဟိတ ဝေဒနာ (ဥပေက္ခာ) တို့ ဖြစ်၏။

ခြားနား မှာ အလျင်က အလျင် ခုနစ်ခုအား တခုနှင့်တခု မတူ အောင် လုပ် ပေး၏။ ဤနည်းဖြင့် အလျင်တို့သည် တခုနှင့်တခု လုံးလုံး ခွဲခြား၍ မရ အောင် မရှိ နိုင်ကြ တော့။ ဤအလျင်၏ ကျေးဇူး ကြောင့် နာမ်တော်များကို တခုနှင့်တခု ခွဲ ခြား၍ သိနိုင်၏။

ဤရှယ် မှာ အလျင်သည် နာမ်တော်တို့အား အပြုတန်းသတ်၍ စေ၏။ ထိုအလျင် သည် နာမ်တော်တခုလုံးတွင် ပြန့်နှံ့၍ နေပြီးလျှင် နာမ်တော်အား အလွန် နူးညံ့သိမ် ပေ့ ဝေပြီးလျှင် အာရုံပြန် ပြုတော် မူများကို အလွယ်တကူ ခံယူနိုင် ပေ၏။ ဆုံးဖြတ် မှာ အလျင် က မူ နာမ်တော်အတွင်းရှိ ဂဏ္ဍာမညီ မှာ အပျိုးပျိုးကို ဖယ်ရှား၍ နာမ်တော်အား လျော့ကဲ ပတ်သော အခြေအနေ၌ တည် စေ၏။

အသက်ရှင် မှာ အလျင်၌ အဓိက တာဝန်ကြီးသုံး ခုရှိ၏။ ၎င်းတို့မှာ

- (၁) နာမ်တော်၏ ထပ်တလဲလဲ လျှပ်ရှား ပြုများအား ဆက်လက်တည် ရှိ နေ စေရန် ကူညီ ပေးခြင်း ။
- (၂) နာမ်တော်၏ ဘဏ္ဍာတိုက်သဘာဝ ပြုပူ ပေးခြင်း နှင့်
- (၃) နာမ်တော်၏ အင်အား ပျားကို မပိုမလို လွှတ် ပေးခြင်း ။

တို့ဖြတ်၏။

နောက်လခမည့် အခန်းများကို နားလည်နိုင်ရန်အတွက် အသက်ရှင် မှာ အလျင်အကြောင်းကို နားလည်သွားတို့ အထူးအရေးကြီး၏။

န ဘ မိ ဓါတ် စက် ဝ န်း လည် ပုံ

အထက် ပါအလျင်အားလုံးသ် န ဘ မိ ဓါတ်၏ အတွင်း၌ တခုနှင့်တခု ခိုင်မြဲ၍ သမဇ္ဇာ ရောဝင် နေကြသဖြင့် ၎င်းအလျင်အားလုံးကို န ဘ မိ ဓါတ်တခုလုံး၌ တွေ့နိုင်၏။ န ဘ မိ ဓါတ်လျှိုင်းများသ် ထိုအလျင်အားလုံး စုံ ပေါင်းထားသော အင်အားများမှ ဖြစ် ပေါ်လာကြ၏။ စုစည်းကြည့်ရအလျင်၌ အခြေအနေပေးမှ အလျင်တို့က န ဘ မိ ဓါတ်များ သွားလာလမ်းကို ပြင်ဆင်၍ ပေးကြ၏။ ခြားနားမှ အလျင်က န ဘ မိ ဓါတ်တို့အား တသီးပုဂ္ဂလ ခြားနားစွာ နေနိုင်စေရန် လုပ်ပေး၏။ ဆုံးဖြတ်မှအလျင်က န ဘ မိ ဓါတ်တို့အား စည်းလုံးစွာ နေနိုင်ကြရန် အခြေကို ဖန်တီးပေး၏။ အသက်ရှင်မှအလျင်က န ဘ မိ ဓါတ်တို့အား ဆက်လက်တည် နေနိုင်ရန် လိုသော အင်အားကို ပေးပြီးလျှင် န ဘ မိ ဓါတ်တို့မှ လျောက်ပတ်သော အင်အားကို ဖြစ် ပေါ်စေ၏။ မှတ်သားမှအလျင်က သက်ရှိသတ္တဝါတို့၏ သက်တန်းတလျောက်၌ တွေ့ရှိရသော အမှတ်သညာအမျိုးမျိုးကို ရေတွက်ခြင်း၊ ပေါင်းစပ်ခြင်း၊ ထုတ်နှုတ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်ပေး၏။

န ဘ မိ ဓါတ်အတွင်း၌ လျင်ရှားမှဖြစ် ပေါ်ပုံ၌ မဟာဘုတ်ပါးကြီး လေးပါးအတွင်း၌ လျင်ရှားမှဖြစ် ပေါ်ပုံတို့သ် တူ၏။ န ဘ မိ ဓါတ်အတွင်း၌ လျင်ရှားမှ ဖြစ် ပေါ်စေနိုင်ရန်အတွက် န ဘ မိ ဓါတ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ တည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း အင်အားများသ် အသက်ရှင်မှအလျင်အတွင်း၌ ပေါ်လာကြ၏။ အသီးသီးသော န ဘ မိ ဓါတ်အင်အားတို့သ် စပ်ကြား၌ ရပ်နားခြင်း မရှိဘဲဆက်လက်ဖြစ် ပေါ်နေလိုသော သဘောရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် ထပ်တလဲလဲဖြစ် ပေါ်မှုတို့က ထိုစုံသို့ ဆက်လက်ဖြစ် ပေါ်နေလိုသော သဘောကို ဟန့်တားကြ၏။

အသက်ရှင်မှအလျင်တွင်း၌ ထပ်တလဲလဲ ဖြစ် မှအင်အားတို့က န ဘ မိ ဓါတ်တို့အား ဖြစ်၊ တည်၊ ပျက် စက်ဝန်းအတွင်း၌ လည်၍ နေစေ၏။ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ထိုသို့ လည်၍ နေခြင်းသ် အလွန်လျင်မြန်၍ လျင်စိတ်တပျက်အတွင်း၌ အကြိမ် ပေါင်း ၃၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ တပတ်တပတ် လည်သည့်အခါတိုင်းတွင် နိမိတ်၏ ယေဘုယျအလျင် ၆ ခုံ၌ ကျန်အသက်ရှင်မှ အလျင်၏အင်အား နှစ်ခုတို့က ခုခံတားမြစ်ရန် အားထုတ်ကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် န ဘ မိ ဓါတ်လျှိုင်းများသ် ဖြစ် ပေါ်လာ၏။ တပတ်လည်သည့်အခါတိုင်း၊ တပတ်လည်သည့်အခါတိုင်း လျှိုင်း၁၇ ခုသ် မှန်မှန်ဖြစ် ပေါ်လာကြ၏။ အသက်ရှင်မှအလျင်အတွင်း

၌ ဖြစ် ပေါ်လွန်၍ သေသ ဖြစ် ၊ တစ် ၊ ပျက် စက်ဝန်းသစ် အမြဲပင် ဆက်လက်၍ လည် နေသဖြင့် ကျန် နာမ် ဓါတ်၏ ယေဘုယျအလျင်အတွင်းရှိ အင်အားတို့သည် မိမိတို့ ၏ အင်အားကုန်ခမ်းမသွား စေရန်အတွက် အမြဲသတ်ကြီး စွဲသဖြင့် နေကြ၏။ နာမ် ဓါတ်၏ ဂြိုဟ်းဝင်ရဲ့တို့ အမြဲလျှပ် ဂွား၍ နေ နိုင်ခြင်းမှာ အဆိုပါအင်အားများက အမြဲ ဖြစ် ၊ တစ် ၊ ပျက် စက်ဝန်းအတွင်း၌ အခက်ဆုံး သေသအချိန်မှာ ပျက်ခြင်းနှင့် ဖြစ်ခြင်းတို့၏ စပ် ကြားအချိန်ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပျက်ခြင်းမှဖြစ်ခြင်းသို့ ကူးသည့်အချိန် တွင် အင်အား အားလုံးတို့သည် အကြောင်းမဲ့ ငုတ်၍ သွားကြ သေသ အချိန်ဖြစ် သေသ ကြောင့်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်သည် နာမ် ဓါတ်အဖို့ အင်အားကုန်ထုတ်ရ သေသ အချိန် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း ကြောင့် နာမ် ဓါတ်တို့ ပျက်ချိန်ခန့်သို့ မရောက်မီနှင့် ကပ် ၍ဖြစ် ပေါ် သေသဂြိုဟ်းအနည်းငယ်နှင့် ၊ ဖြစ်ချိန်ခန့်သို့ ရောက်ပြီး နောက် ကပ် ၍ဖြစ် ပေါ်လာ သေသ ဂြိုဟ်းသုံးဂြိုဟ်းခန့်တို့သည် ခိုင်မာ၍ ဝံ့ဝံ့စွာ ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် စပ်ကြား ချိန်များတွင် ဖြစ် ပေါ်ကြ သေသ ဂြိုဟ်းတို့မှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရှိကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် ထိုဂြိုဟ်းတို့သည် လျှပ် ဂွားလွယ်ကြ၏။

နာမ် ဓါတ်၏ လျှပ် ဂွား မှအစပြုများ

ဤအခြင်းအရာကို အခြေပြု၍ ဗုဒ္ဓက နာမ် ဓါတ်၏ လျှပ် ဂွား မှအစပြုကို သုံးပိုင်း ပိုင်းထား၏။ ဖြစ်ခြင်း နောက်၌ ကပ်၍ ဖြစ် ပေါ်လာ သေသ ဂြိုဟ်းသုံးခု ၏ အချိန်ကာလသည် အဦးယာမ် (၂၂၅၁) ဖြစ်၏။ ထို့နောက် ဖြစ် ပေါ် သေသ ဂြိုဟ်း ၁၂ ခု၏ အချိန်ကာလသည် အလယ်ယာမ် (၄၅၀) ဖြစ်၏။ နောက်ဆုံးဂြိုဟ်း နှစ်ခုမှာ အဆုံးယာမ် (၁၀၀) ဖြစ်၏။ အဆိုပါ ကာလအပိုင်းအခြား ယာမ်သုံးခု၏ အမြန်နှုန်း ၊ ရှေ့ နောက် အစဉ်နှင့် အဆိုပါ ကာလအပိုင်းအခြားတို့ ပျောက်ကွယ် ပုံတို့သည် စကြာဝဠာဘေလုံးအတွင်း၌ ဘုံပုံစံတည်း ဖြစ်၏။ ဤကာလအပိုင်းအခြား တို့သည် စကြာဝဠာအတွင်းရှိ ကာလအပိုင်းအခြားတို့အနက် အသေးငယ်ဆုံး အပိုင်း အခြား များ ဖြစ်သည့်အကြောင်းကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုသည့်အခါတွင် တွေ့ကြမည်သာ ဖြစ်၏။

နာမ် ဓါတ်၏ လျှပ် ဂွား ပုံ ၊ ယေဘုယျအလျင် ခုနှစ်ခုတို့ လျှပ် ဂွား ပုံနှင့် ထိုအလျင်ခုနှစ်ခုတို့၏ ဂြိုဟ်း ၁၂ ခုတို့ လျှပ် ဂွား မုံများကို ဂွင်းလင်းစွာ သိသာ နိုင်ရန်အတွက် ပုံစံလွယ်လွယ်ဖြင့် ဖော်ပြအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤကျမ်းကို ဘက်ရှုသူ တို့၏ အကျိုးငှါ အောက်ပါ ပုံစံကို ဖော်ပြလိုက်၏။

အသက်ရှိ မှအလွင်၏ ထဝိတလဲလဲ အင်အား များ

မဟာဘုတ် ဓါတ်ကြီး လေးပါး အတွင်း၌ ဖြစ်ခြင်း၊ တည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း အလွင်တို့သည် အဆိုပါ ဓါတ်ကြီး လေးပါးကို အရှိန်မှန်စွာဖြင့် အခြေတန်းလျှပ်ဂူဘေးက နေစေသည့်နည်းတူ နာမ်ဓါတ်အတွင်း၌ ဖြစ်၊ တည်၊ ပျက် အင်အားများမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော အင်အားတို့က နာမ်ဓါတ်၏ လျှပ်ဂူဘေးမှအသက်ရှိ ဖြစ်ပေါ်စေ၏။

နာမ်ဓါတ်အတွင်း၌လည်း အဆိုပါ အင်အားသုံးခုသည် အလွန်ကျယ်ပြန့်ပေါ်ပွားတစ်ခု၏ တဝဝန်ကို တစ်ခုက ဆက်ခံကာ ဆောင်ရွက်ကြ၏။ ဖြစ်ခြင်းအင်အား အဆုံးသတ်သည့် နှင့် တဖြိုင်နက် တည်ခြင်းအင်အားက ဆက်၍ ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင်၊ တည်ခြင်းအင်အား ပြီးဆုံးသည့် နှင့်တဖြိုင်နက် ပျက်ခြင်းအင်အားက တဝဝန်ကို ခံယူ၏။ ပျက်ခြင်းအင်အား၏ တဝဝန်ပြီးဆုံးသည့် နှင့်တဖြိုင်နက် ဖြစ်ခြင်းအင်အားသည် သွက်သည့် သွက်လက် မှပေါ်လာပြီးလျှင် နာမ်ဓါတ်လျှပ်ဂူဘေးမှအသက်ရှိ ခိုင်မာပွား ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ဤနည်းဖြင့် ထဝိတလဲလဲ လျှပ်ဂူဘေးမှသည့် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်နေ၏။

နာမ်ဓါတ်လျှပ်တိုင်းလျှပ်တိုင်း ယေဘုယျအလွင် ၇ ခုက မိမိတို့၏ ပင်ကိုယ်အစွမ်းသတ္တိများကို ဖြစ်ပေါ်ပေကြ၏။ အသက်ရှိ မှအလွင်က မိမိသက်ဆိုင်ရာ ဖြစ်၊ တည်၊ ပျက် အင်အားများကို ဖြစ်ပေါ်နေစေနိုင်စွမ်း အခြား အလွင်တို့ကလည်း မိမိတို့ အသီးသီး အင်အားရှိကြသလောက် နာမ်ဓါတ်ကို ပြုပြင်ကြ၏။

နာမ်ဓါတ်လျှပ်ဂူဘေးမှအသက်ရှိ ဖြစ်ပေါ်နေနိုင်စွမ်း ယေဘုယျအလွင် ခုနစ်ခုက နာမ်ဓါတ်၏ အင်အားစုပေါင်းနှင့် ညီမျှသော အခြင်းအရာများနှင့် အင်အားများကို ဖြစ်ပေါ်၍ မှန်မှန်ဖြစ်ပေါ်နေစေကြ၏။

နာမ်ဓါတ်၏ အလွင်သစ် ၇ ခုနားခြင်း မရှိပုံ

အဆိုပါ ယေဘုယျအလွင် ခုနစ်ခုနှင့် နာမ်ဓါတ်တစ်ခုလျှပ် တစ်ခုလျှပ်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော လျှင်း ၁၇ ခုတို့သည် သမ္မတတိုင်း၏ နာမ်ဓါတ်အတွင်း၌ ရှိ၏။ အဆိုပါ အလွင် ခုနစ်ခုနှင့် လျှင်း ၁၇ ခုတို့သည် သမ္မတတိုင်း၏ နာမ်ဓါတ်အတွင်း၌ ကာလအပိုင်းအခြား မရှိသော အတိတ်တွင်လည်း ရှိခဲ့ကြ၏။ ယခုပစ္စုပ္ပန်၌လည်း ရှိဆဲဖြစ်ပြီးလျှင် နောက် အနာဂတ်တွင်လည်း ရှိကြလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ငှင်းတို့၏ အင်အား နည်းခြင်း များခြင်းမှ လူ့ဘယောက် နှင့်ဘယောက် မတူကြ။ လူ့ဘယောက်၏ အဖို့ပင်လျှင် အချိန်ကာလအလျောက် ခြားနားခြင်း ရှိ၏။

အချိန်တို့သည် စင်္ကြာ ၁၀ ဇွန်အတွင်း၌ အချိန်ကလ အပိုင်းအခြားကို
 ရေတွက်ကြ သောအခါတွင် အဖြစ်အပျက်တခုခုကို အခြေထား၍ ထိုအဖြစ်အပျက် နှင့်မညီ
 မျှနီးသည့် ဝေးသည့်ဟု ရေတွက်ကြ၏။ နာမ်တို့၏ လျစ်လျူရှုသော မှတ်တမ်းပေါ်ခြင်း
 သည် အဖြစ်တခုဖြစ်၏။ ထိုလျစ်လျူရှုသော မှတ်တမ်းသည် ထိုလျစ်လျူရှုသော မှတ်တမ်း
 နှင့် တွဲ၍ လိုက်ပါလာ သော အဖြစ်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် နာမ်တို့၏လျစ်လျူရှုသော မှတ်တမ်း
 ပေါ်ခြင်း နှင့် ထိုလျစ်လျူရှုသော မှတ်တမ်း စင်္ကြာ ၁၀ ဇွန်အတွင်း၌ အချိန်ကလသည် အပိုင်း
 အခြားရှိ သော အချိန်ကလတခု ဖြစ်၏။ ဤအချိန်ကလသည် စင်္ကြာ ၁၀ ဇွန်အတွင်း
 ၌ အတိုဆုံး သော အချိန်ကလ ဖြစ်၏။ ဤအချိန်ကလထက် ရှည်လျား သော အချိန်
 ကလတို့မှာ ဤအချိန်ကလကို အခြား နိန်းတို့ဖြင့် မြှောက်၍ရ သော ရလဒ်များ
 သာဖြစ်၏။

အချိန်ကလ အပိုင်းအခြားပုံ

နာမ်တို့၏လျစ်လျူရှုသော မှတ်တမ်း အချိန်ကလတွင် ယခင်သုံးယခင် ရှိ၏။
 ၄ ဦးတို့မှာ အဦးယခင်၊ အလယ်ယခင် နှင့် အဆုံးယခင် တို့ဖြစ်၏။ ဤ အဦးယခင်၊
 အလယ်ယခင် နှင့် အဆုံးယခင် သုံးခုတို့မှာ အသက်ရှင် မှာ နှင့် ပတ်သက်၍ အတိုဆုံး
 အချိန်ကလ သုံးဆင့် ဖြစ်ပြီးလျှင် စင်္ကြာ ၁၀ ဇွန်အတွင်း၌ အတိုဆုံးကလအပိုင်း
 အခြားဖြစ်၏။ ခပ်သိမ်း သော အချိန်ကလအပိုင်းအခြားတို့သည် အပိုင်းအခြား
 သတ်မှတ်၍ မရနိုင် လောက် အောင် ကျဉ်းကျဉ်း နေ သော အချိန်ကလဟု ဆိုအပ်သည့်
 ပစ္စုပ္ပန်ကလကို အခြေပြုကာ ကျယ်ပြန့်သွားကြ၏။ ထိုသို့ ကျယ်ပြန့်သွား သော အချိန်
 ကလတို့သည် အပိုင်းအခြား သတ်မှတ်၍ မရနိုင် လောက် အောင် ကျယ်ပြန့် သော
 အချိန်ကလများဟု ဆိုအပ် သော အတိတ် နှင့် အနာဂတ်တို့ကို ကျယ်ပြန့်သွား
 ကြ၏။ အပိုင်းအခြား ရှိ သောအချိန်ကလတို့သည် အချိန်ကလ၏ အပိုင်းအခြား
 မရှိ မှာမှ ဖြစ် ပေါ်လာကြပြီးလျှင် ဤ သောအချိန်ကလအပိုင်းအခြားတို့မှ ရှည် သော
 အချိန်ကလအပိုင်းအခြားတို့ဖြစ် ပေါ်လာကြ၏။

နာမ်တို့၏လျစ်လျူရှုသော ဆိုအပ် သော၊ အတိုဆုံးဖြစ် သော၊ အပိုင်းအခြား
 ရှိ သော အချိန်ကလကို အခြေပြု၍ သက်တန်း များဖြစ်လာ၏။ သက်တန်း များကို
 အခြေပြု၍ သမိုင်းအချိန်ကလတို့ ဖြစ် ပေါ်လာ၏။ သမိုင်းအချိန်ကလတို့ကို အခြေ
 ပြု၍ ဓမ္မဘာ အချိန်ကလများ ဖြစ် ပေါ်လာ၏။ ဓမ္မဘာ အချိန်ကလများကို
 အခြေပြု၍ စင်္ကြာ ၁၀ ဇွန် အချိန်ကလ (ကပ္ပ) ဖြစ် ပေါ်လာ၏။

ယ ဘ ဓိဘိသညံလည်း ထိုအတိုင်း ပင်ဖြစ်၏။ န ဘ ဓိ ဝါတ်လျှင် ဂူ ဘး မှာတ ခု
 ဖြစ် သော အ ဦးယ ဘ ဓိ၊ အလယ်ယ ဘ ဓိ၊ အဆုံးယ ဘ ဓိဟု ဆိုအပ် သော အတိုဆုံးယ ဘ ဓိကို
 အခြေပြု၍ ခပ်သိမ်း သော သတ္တဝါတို့၏ သူငယ်ငယ်၊ လူပျိုရွယ်၊ သူအိုရွယ် ဟု ဆိုအပ်
 သော အရွယ်သုံးခုသည့် ဖြစ် ပေါ်လာ၏။ ဤနည်းဖြင့် အချိန်က ဘလအပိုင်းအခြား
 များကို ပွား၍ ယူသောအခါတွင် စကြာဝဠာတခုလုံးရှိ အတိုဆုံးအချိန်က ဘလ အပိုင်း
 အခြား နှင့် အရှည်ဆုံးက ဘလ အပိုင်းအခြား များကိုရ၏။

စကြာဝဠာတခုလုံး၏ အသက်အရွယ် နှင့် ဘည့် နေ့မျှကိုလည်း န ဘ ဓိ ဝါတ်
 တခါလျှင်ဖြစ် သော အ ဦးယ ဘ ဓိ၊ အလယ်ယ ဘ ဓိ၊ အဆုံးယ ဘ ဓိတို့ကို အခြေပြု၍ ပြဋ္ဌာန်း
 ကြ၏။ န ဘ ဓိ ဝါတ်၏ အင်အား များက ရုပ်ဝါတ်စကြာဝဠာကြီးအား မည်ကဲ့သို့
 ပြုပြင် ပေး နေသည့်အကြောင်းကို ထိုအကြောင်း နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် (ရုပ် ဝါတ်ရှိသတ္တဝါ
 ပဋိသန္ဓေ ဘည့် နေပုံ) ကို ဆိုရသဖြင့် သော အခန်း ၆ သို့ ရောက်သည့်အခါတွင်
 ဖော်ပြအံ့ ။

*
အခြေခံ အချိန်က ဘလ ခုက်နီးများ

န ဘ ဓိ ဝါတ်ရ ဘသိ (စိတ္တက္ခဏ) သည့် ဗုဒ္ဓက မိမိ၏ တွက်ချက်မှုများအတွက်
 အခြေပြုသော အချိန်က ဘလ နှင့် သက်ဆိုင် သော ခုက်နီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓ၏
 တွက်ချက်မှု ဇယားများတွင် န ဘ ဓိ ဝါတ်ရ ဘသိကို အချိန်က ဘလ နှင့် သက်ဆိုင် သော
 ခုက်နီးဟူ၍သာ ယူဆ၏။

တွက်ချက်မှုများကို လွယ်ကူ စေခြင်းအကျိုးငှါ ဗုဒ္ဓ၏ တွက်ချက်မှုဇယားတွင်
 န ဘ ဓိ ဝါတ်ရ ဘသိ သို့မဟုတ် န ဘ ဓိ ဝါတ်တခဏ (စိတ္တက္ခဏ) သည့် န ဘ ဓိ ဝါတ်တခါလျှင် ဂူ ဘး
 သောအချိန်၏ သုံးပုံတပုံ အတိအကျရှိသည့်ဟု ယူဆ၏။ တနည်းဆိုသော် လျှပ်စစ်တဖျက်
 အချိန်၏ ၁ / ၉၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀ ဖြစ်၏။ ဤအချိန်က ဘလ ခုက်နီးအရ
 ရုပ် ဝါတ်တို့၏ လျှင် ဂူ ဘး မှာဇယားကို အောက်ပါအတိုင်း ရ၏။

န ဘ ဓိ ဝါတ် ၃ ရ ဘသိသည့် န ဘ ဓိ ဝါတ်တခါလျှင် ဂူ ဘးခြင်း နှင့် ညှိမျှ၏။
 န ဘ ဓိ ဝါတ် ၁၇ ခါလျှင် ဂူ ဘးခြင်းသည့် ရုပ် ဝါတ်တခါလျှင် ဂူ ဘးခြင်း
 နှင့် ညှိမျှ၏။

*
 ခုက်နီးဆိုသည့်မှာ ခု၊ ဆယ်၊ ရာ၊ ထောင်၊ သောင်း၊ သိန်း၊ သန်း
 စသော ကိန်းများအနက် အနိမ့်ဆုံး သို့မဟုတ် အသေးဆုံးအငယ်ဆုံး
 ကိန်းဖြစ်သည်။ ။ ဘာသာပြန်သူ

ဤအချိန်တွက် မှာ ဇယားထက် ပို၍ မှန်ကန်၊ ပို၍တိကျ၊ ပို၍ သေချာ
 သော ဇယားဟူ၍ မရှိ။ လူအများ အသုံးပြုလျက်ရှိ သော အချိန်တွက် မှာ ဇယား များ
 မှာ မိမိတို့၏ စိတ်အလိုအရ ပိုင်းခြားထား သော အချိန်ကာလများကို အခြေပြုထား
 သော ဇယား များသာ ဖြစ်၏။ လျှပ်စစ်တုတ်ပျက်အချိန် မှာ စက္ကန့် ၁၀၆၁ နှင့် ပတ်သက်
 ၍ ဟောပြောရသော ဗုဒ္ဓက လက်ခံထား သော လူတို့၏ အလိုအားဖြင့် ပိုင်းခြား
 ထား သော အချိန်ကာလဖြစ်၏။ ထိုအချိန်ကာလကို ဗုဒ္ဓက လက်ခံထားခြင်း မှာ
 အခြား ဧကန်မတုတ် ၊ ထိုအခါက ဗုဒ္ဓ၏ ပရိယတ်များက တကယ်တော့ တောင်း၍
 အကယ်တော့ သော အချိန်ကာလအပိုင်းအခြားကို သဘောမ ပေါက် နိုင်ကြ သေး သော
 ဧကန်မတုတ် ။ ထို့ ဧကန်မတုတ် လျှပ်စစ်ပျက်ခြင်းတို့မှာ ခရီးအနီးအဝေး ၊ အင်အား
 အပြင်းအပြောအလိုက် တခုနှင့်တခု မတူကြဟု ဝေဖန် တတ်နိုင်၏။ " လျှပ်စစ်
 တုတ် " ဟု ဆိုသော စကားဖြင့် ယေဘုယျ လူသားတို့အဖို့ အတိုဆုံးအချိန်ဟူ၍သာ
 ဗုဒ္ဓက ဆိုလို၏။

အခြေမှန် သော ပြုစုခြင်း မရှိ

လက် အခြေထား၍ တွက် သော ပြုစုခြင်းတို့သည်လည်း မမှန်ကြ။ လက်
 အခြေထား၍ တွက် သော နှစ်တို့သည် အခါခါသိမ်းတ နှစ် နှင့် တနှစ် အရှည်အတို
 မတူကြ။ ဣန္ဒြိယတို့ ကမ္ဘာ ပြေကြီး ပေါ်တွင်ရှိ သော လက် အခြေထား၍ တွက် သော
 နှစ် နှင့် အခြားဂြိုဟ်များ ပေါ်တွင် ရှိ သော လက် အခြေထား၍ တွက် သော နှစ်တို့
 သည် တခုနှင့်တခု မတူကြ ။

နေဝင်အနှစ် နှစ်သန်းကြာ သောအခါတွင် ဣန္ဒြိယ ပေါ်တွင်
 ဖြစ် ပေါ်မည့် လက် အခြေထား၍ တွက် သော နှစ်သည် ယခုမျက်မှောက်ကမ္ဘာ ပေါ်
 တွင် ရှိ နေသော လက် အခြေထား၍ တွက် သော နှစ် နှင့် အရှည်အတိုတွင် များစွာ
 ကွာခြားမှု ဖြစ်သောဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် လက် အခြေထား၍ တွက် သော နှစ်တို့သည်
 ဟု ခေတ် နှင့်တ ခေတ် ၊ တဂြိုဟ် နှင့်တဂြိုဟ်ခြား နားခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်သာ ဖြစ်၏။
 ထိုနည်းတူစွာ ပင် သမ္မာဝါဒီတို့သက်တမ်းသည်လည်း တ ခေတ် နှင့်တ ခေတ် ၊ တဂြိုဟ် နှင့်
 တဂြိုဟ် တူကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ ထို့ ဧကန်မတုတ် သက်တမ်းတခုအတွင်း ရှိ ဖြစ် လျက် မှာတခုနှင့်
 တခုဝင်ကြား အချိန်တို့သည်လည်း ခြား နားကြ မည်သာ ဖြစ်၏။

အခြေမှန် သော အခြားအရာတခုထိုးသော ရှိခြင်း

နာမ် ခေါ်တို့၏ လျှပ်စစ် မှာများ နှင့် ဂုဏ် ခေါ်တို့၏ လျှပ်စစ် မှာများ၏
 အချိန်သည် မည်သည့် ခေတ် ၊ မည်သည့်ဂြိုဟ်၌ မဆို အင်မတိ အင်မတန် မှန်ကြ၏။
 ထို့ ဧကန်မတုတ် စက္ကန့် ၁၀၆၁ တွင်း ရှိ အခြင်းအရာအားလုံးကို ဘိုင်းထွာရသော အသုံးပြု

ရန်အတွက် မိတ်ချရသော ပေစံတို့မှာ နာမိတ်၏ လျာဝှားများနှင့်
 လျာဝှား၏ လျာဝှားများသဖြင့်ပင်။ စင်္ကြာဝဠာသည် လျာဝှားမှ အတိအကျ သေ
 အခြင်းအရသဖြင့် စင်္ကြာဝဠာကိုမှတ်၍ စင်္ကြာဝဠာအတွင်း၌ နာမိတ်သည်
 အလွန်မြန်ဆုံး၊ အမှန်ဆုံးလျာဝှားမှဖြစ်၍ စင်္ကြာဝဠာကိုမှတ်၍၊ သိခဲ့ကြပြီ။ ထို့စင်္ကြာဝဠာ
 ကို ဘိုးတော်ရန်အတွက် နာမိတ်ထက်သန်စေ၍ နာမိတ်ထက် သေချာသော
 အရသဖြင့် မရှိနိုင်။

အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့၏ နာမိတ်လျာဝှားမှသည့်အဆင့်အတန်း
 နိမ့်သော သတ္တဝါတို့၏ နာမိတ်လျာဝှားမှထက် မြန်သည့်ဟု အထင်မမှားအပ်။
 သတ္တဝါတိုင်း၏ နာမိတ်လျာဝှားမှအမြန်နှုန်းမှာ အတူတူပင် ဖြစ်၏။ အမြန်
 နှုန်းခြားခြား နားဟန် ပေါ်၍ နေခြင်းမှာ အသီးသီးသော နာမိတ်တို့ အပူဓိး
 သတ္တိခြင်း ခြားနား၍ သော စင်္ကြာဝဠာဖြစ်၏။ နာမိတ်တို့၏ အင်အားမှာ ဘုရား
 နှင့်ဘုရား မတူကြ။ ထို့စင်္ကြာဝဠာ နာမိတ် လျာဝှားမှအရှိန်နှင့် နာမိတ် ဘဝလျာ
 ဝှားခြင်း ဘဝလျာဝှားခြင်းတို့တွင် ပါဝင်သော လှိုင်း ဝရံတို့၏ အရှိန်သည့်
 ဘုရားနှင့်ဘုရား မတူကြ။ သို့ရာတွင် လှိုင်း ဝရံတို့၏ လျာဝှားမှနှင့် အချိန်မှန်ကန်
 မှ အမြန်နှုန်းတို့မှာ မည်သည့်အဘက်ဘက်မှ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။

ထို့စင်္ကြာဝဠာ နာမိတ်တို့၏ လျာဝှားမှ အမြန်နှုန်းအပိုတွင် လူ၏ နာမိတ်
 ဝါဟ်နှင့် ဘိရိစ္ဆာန်၏ နာမိတ်တို့သည် ခြားနားခြင်းမရှိ။ သို့ရာတွင် လူ၏
 နာမိတ်လှိုင်းအရှိန်နှင့် ဘိရိစ္ဆာန်၏ နာမိတ်လှိုင်းအရှိန်တို့မှာ များစွာ
 ခြားနား၏။ ဘိရိစ္ဆာန်၏ များစွာ အပိုတွင် နာမိတ်လှိုင်းရှိနိုင်သော ဘိရိစ္ဆာန်
 ဘဝတွင် ဘည်နေနိုင်ရုံ လောကီသော အားရှိ၏။ သို့ရာတွင် လူတို့၏ နာမိတ်လှိုင်းရှိနိုင်
 မှာ လူ့ဘဝနှင့် လူ၏စွမ်းများကို ဆောင်ရွက်နိုင် လောကီ အောင်အံ့အားရှိ၏။
 ထိုအချက်သည် လူနှင့်ဘိရိစ္ဆာန်တို့၏ ဘဝတို့သို့ သော ခြားနား ချက်ပြစ်၏။

ပဋိသန္ဓေတစ်ချိန် နာမိတ်အင်အား

နာမိတ် ဘဝဘဝ လျာဝှားသည့်အချိန်တွင် ယေဘုယျအလျင် ရှိ
 စင်္ကြာဝဠာ ဖြစ်ပေါ်သော လှိုင်း ဝရံတို့သည် သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့ ပဋိသန္ဓေတစ်
 ချိန်တွင် ပထမပြစ်ပေါ်သော လှိုင်း၏ အရှိန်အရှိင်သောလျှင် ဆဲ၍ လျာဝှား
 ဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် လူတို့ပဋိသန္ဓေတစ်ခုတည်း၌ ပထမပြစ်ပေါ်သော နာမိတ်

ဝါတ်လျှပ် ဂူဝေး မှာမှ ဖြစ် ပေါ် သော ပထမ လှိုင်း၏ အင်အားသွင် တသက်တော
 အတွင်း၌ လူကိစ္စ များကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက် နိုင် လောက် အောင် ကြိုးစား ။ ဤကဲ့သို့
 ပဋိသန္ဓေယူ သော နာမ် ဝါတ်တို့သည် ရုပ် ဝါတ် သဏ္ဌန်အသီးသီး၌ ကိန်းဝပ် နေသမျှ
 ကာလပတ်လုံး ပဋိသန္ဓေအင်အားသွင် ဆက်လက်၍ တည် နေပြီးလျှင် ထိုအင်အားမှ
 ဖြစ် ပေါ်လာ သော လှိုင်းတို့သည် ပဋိသန္ဓေတည်ချိန် အင်အားအတိုင်း ဆက်လက်၍
 ဖြစ် ပေါ်ကြ၏ ။

သတ္တဝါအသီးသီးတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းရှိ နာမ် ဝါတ် ပထမ လှိုင်း ဂူဝေး
 ရာမှ ဖြစ် ပေါ်လာ သော ပထမ လှိုင်း၏ အင်အားသွင် ပြီးဆုံးခဲ့သော တဝှေ့
 သက်ဆိုင်ရာ နာမ် ဝါတ် နောက်ဆုံးအကြိမ် လှိုင်း ဂူဝေး မှာမှ နောက်ဆုံးအကြိမ်ဖြစ် ပေါ်
 သောလှိုင်းတွင် ပါလာ သော ဖွဲ့လမ်းချက် များ ဝုံစု ပေါင်း၏ အင်အားအလိုက်ဖြစ်၏ ။
 ထို့ကြောင့် တနည်းအားဖြင့်ဆိုသော် သက်ရှိ ကိုယ်ခန္ဓာ တခုအတွင်း၌ နာမ် ဝါတ်
 ပထမ အကြိမ်လှိုင်း ဂူဝေး ရာမှ ဖြစ် ပေါ်လာ သော ပထမ လှိုင်း၏ အင်အားသွင်
 ပြီးဆုံးခဲ့သော တဝှေ့ နောက်ဆုံးအကြိမ်ဖြစ် ပေါ် သော နာမ် ဝါတ်လှိုင်း ဂူဝေး မှာမှ
 ဖြစ် ပေါ်လာ သော နောက်ဆုံးလှိုင်း၏ အင်အား နှင့်ညီမျှ၏ ။ သို့ရာတွင် ရုပ် ဝါတ်
 သတ္တဝါ အသီးသီး၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းရှိ နာမ် ဝါတ်၏ ပထမ လှိုင်း ဂူဝေး မှာမှ ဖြစ် ပေါ်
 လာ သော ပထမ လှိုင်းသည် ပဋိသန္ဓေတည်ပြီး ရုပ်ကာလဝင်အတွင်း၌ တဝှေ့ကို
 ဖြစ် စေနိုင် လောက် အောင် ကြိုး သော အင်အားရှိပြီးလျှင် ထိုလှိုင်းသည်ပင် တဝှေ့
 သစ်တို့ ရောက် နေသော နာမ် ဝါတ်၏ လှိုင်း ဂူဝေး မှာကို အင်အား မပျက် ဆက်လက်၍
 လှိုင်း ဂူဝေး နေ စေနိုင်သဖြင့် ထိုလှိုင်းကို အသက်လှိုင်း (တဝှေ့) ဟု နာမည် ပေး
 ထား၏ ။

အသက်ရှင် မှာ လှိုင်း များသည့် ရုပ် နာမ် ခြင်း မရှိ

ဃေဘုရား အလျင် ၇ ခုမှ ဖြစ် ပေါ်လာ သော လှိုင်း ၁၇ တို့သည်
 ဘူဦ သော အင်အား ရှိကြ၏ ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုလှိုင်းတို့သည် သတ္တဝါအသီးသီး
 တို့၏ နာမ် ဝါတ်မှ ပထမ ဖြစ် ပေါ်လာ သော လှိုင်း ဂူဝေး မှာမှ ဖြစ် ပေါ်လာ သော
 ပထမ လှိုင်း နှင့် အင်အား ချင်းညီမျှသော ကြောင့်ဖြစ်၏ ။ သို့ရာတွင် အဆိုပါအသက်
 ရှင် မှာလှိုင်းတို့၏ အင်အားမှာ သတ္တဝါ အသီးသီးတို့အား ထင်မြင် မရှိဘဲ အသက်ရှင် နေ
 စေနိုင် လောက် ရုံသာ ရှိသဖြင့် သတ္တဝါတို့ ကိုယ်တိုင်ကပင် ထိုအသက် ရှင် မှာလှိုင်း များ
 ရှိ နေကြသည့်အဖြစ်ကို မသိနိုင်ကြ ။ အသက် ရှင် မှာလှိုင်းတို့သည် ပဋိသန္ဓေတည်ချိန်ကစ၍
 နာမ် ဝါတ်လှိုင်း ဂူဝေးတိုင်း လှိုင်း ဂူဝေးတိုင်း ရုပ် နာမ် ခြင်း မရှိဘဲ ဖြစ် ပေါ် နေကြပြီးလျှင်
 သတ္တဝါတို့ သေသည့်အချိန်တို့မှ ရုပ် နာမ် ကြ၏ ။

ဤ နည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် သက်ရှိ သတ္တဝါဖြစ် မှုကို မိမိတို့ဟာ မိမိတို့
 မသိ နိုင်ကြ သေး သော အချိန် များ နှင့်တကွ ဝတ်သိမ်း သော အချိန် များတွင် အသက်ရှင် မှ
 လှိုင်းတို့သည် ပေါ် ပေါက် ခဲ့ပြီး ၊ ပေါ် ပေါက် နေဆဲဖြစ်သည့် ကို သတ်ပြုအပ်၏။ ထိုအသက်
 ရှင် မှလှိုင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ အပ် ပျော် နေ ဝ ဉ် သို့မဟုတ် သက် မေ့၍ လဲကျ နေ ဝ ဉ်
 အခါများတွင် ၎င်း ၊ ကျွန်ုပ်တို့ နိုးကြား၍ သွားလာလျှစ်မှား နေကြ ဝ ဉ် အခါများ
 တွင် ၎င်း ၊ အမြဲတန်း ဖြစ် ပေါ် နေကြ၏။ အဆိုပါ လှိုင်းတို့သည် အခါဝတ်သိမ်းအချိန်
 မှန်မှန် ၊ ပမာဏ မှန်မှန်ဖြင့် ရှိ နေကြသည့်အဖြစ်ကို သတ်ပြုတို့ အရေးကြီး၏။

အချိန်နှင့် ဟင်းလင်းပြင် ငါတ်အတွင်း နာမ် ငါတ်၏
ခရီးစဉ်

နေ့ဘက်ထိ နားလည်ရန်လို သော နာမ် ငါတ်၏ အခြင်းအရသာမှာ
 ထို နာမ် ငါတ်၏ တည် နေရသာ အတိအကျပင်ဖြစ်၏။ ဤအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ နာမ်
 ငါတ်လှိုင်း များတည် နေပုံနှင့် ရုပ်ငါတ်လှိုင်း များတည် နေပုံတို့သည် မတူကြသည့်
 အကြောင်းကို သဘောပေါက်ကြတိုက်၏။ နာမ် ငါတ်လှိုင်းတို့သည် ရုပ် ငါတ်လှိုင်း များ
 ကဲ့သို့ပင် အချိန်နှင့် ဟင်းလင်းပြင် ငါတ်အတွင်း၌ လှည့်လည် နေကြ၏။ သို့ရာတွင်
 နာမ် ငါတ်သည် ဟင်းလင်းပြင် ငါတ်အတွင်း၌ လှည့်လည်သည့်အခါတွင် ထိုသို့လှည့်လည်ခြင်း
 နှင့် ပတ်သက်၍ ပတ်ဝန်းကျင်သို့မှအာရုံရှိစွာ သိမြင် နိုင် မည့်လမ်း ကြောင်း များကို
 ချန်၍ မထားခဲ့ကြ။ အချိန် (ကာလ) အတွင်း၌ နာမ် ငါတ်လှည့်လည်ပုံမှာ မဟာဘုရား
 ငါတ် များ လှည့်လည်ပုံနှင့် တူ၏။ မည်သည့်အချိန် ဟာဗာ၌မဆို အလွန်အလွန် သေးငယ်
 လှသော နာမ် ငါတ်လျှပ်ရှား မှလှိုင်း၏ အစိတ်အပိုင်းက လေးဘဝသောလျှင် တည်ရှိ၏။
 ထိုအစိတ်အပိုင်းက လေးသည့် ဘိက္ခုသော " ပစ္စုပ္ပန် " အချိန်၏ အစွန်းဘက်တွင်
 မရပ်မနား နေရသာ ပြောင်းလဲ၏။ " ပစ္စုပ္ပန် " အချိန်သည် အမြဲတန်း
 အပိုင်းအခြား မရှိ သော ကျဉ်းကြိုး၍ နေသော အချိန်ဖြစ်၏။

နာမ် ငါတ်သည် ဟင်းလင်းပြင် ငါတ်အတွင်း၌ ဘဝပြိုင်နက်တည်း လှည့်လည်
 ၏။ ထိုနည်းတူပင် နာမ် ငါတ်လျှပ်ရှား မှလှိုင်းအသီးသီးတို့သည် လှည့်လည်ပြိုင်နက်တည်း
 လှည့်လည်ကြ၏။ နာမ် ငါတ်လျှပ်ရှား မှလှိုင်းတို့သည် အထိပ်သို့ ရောက်သောအခါ
 တွင် ထိုလှိုင်းသည် နာမ် ငါတ်အုပ်စုရပ် ရှိစဉ် ခန္ဓာတရားတို့အတွင်း၌ အထိပ်သို့
 ရောက်၏။ ထိုနည်းတူပင် အသီးသီး သော နာမ် ငါတ်လှိုင်းတို့သည် အထိပ်မှ အောက်
 သို့ သက်ကြ သောအခါတွင်လည်း ထိုလှိုင်းတို့သည် နှိပ်စွဲတရားတို့အတွင်း၌ အောက်
 သို့ သက်ကြ၏။

ရုပ်ငါးရှိ သတ္တဝါအတွင်း၌ နာမ်ငါး နေသည့် နေရာ

ရုပ်ငါးရှိ သတ္တဝါအတွင်း၌ နာမ်ငါးကို ပိုင်ဆိုင်သော ဟင်းလင်း ပြင်ငါး အကျယ်အဝန်းမှ ဘာ သတ္တဝါအသီးသီးတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အကျယ်အဝန်းနှင့် ညှိမျှ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ လူသားများအဖို့ဆိုလျှင် နာမ်ငါးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ နယ်နိမိတ်အတွင်း၌သာ ဟည်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌မူ နာမ်ငါးမရောက်ပေါက်သော နေရာတိုင်း၌ အလွင်းမရှိ။ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ သက်ရှိရုပ်ကလောင်မှန်သမျှအတွင်း၌ နာမ်ငါးသည် ပြန့်လျက်ရှိ၏။ ဖျံ့လျက်ရှိ၏။ ခိုးယိုပေါက်ဝင်လျက်ရှိ၏။ ဟင်းကြွေစွာ ဆွဲငင်လျက်ရှိ၏။ ဤကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ ဟည်ရှိသော နာမ်ငါးလျှင်ရှားသော အခါတွင် ယေဘုယျအလျင် ခုနစ်ခုက လှိုင်းများကို ဖြစ်ပေါ်စေကြ၏။ နာမ်ငါးသည် ဘဂ္ဂြိုဟ်နက်တည်း လျှင်ရှားလျက် နေသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးကလည်း လိုက်၍ လျှင်ရှားနေ၏။

ဤနည်းဖြင့် နာမ်ငါးလျှင်ရှားမှတို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ဟည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းတို့သည် ၎င်း၊ ယေဘုယျ နာမ်ငါးအလျင် ခုနစ်ခုသည် ၎င်း၊ ထိုအလျင်တို့မှ ဖြစ်ပေါ်လာသော လှိုင်း ၁၇ ခုတို့သည် ၎င်း၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌သာလျှင် ဖြစ်ပေါ်ကြ၏။ နာမ်ငါးကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သမျှသော လျှင်ရှားမှ မှန်သမျှသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်း အကုန်လုံးသို့ ထပြုငုံနက်တည်း ရောက်ကြ၏။ ထိုသို့ ရောက်ခြင်း၏ အကျိုးကြောင့် ပြီးခဲ့သည့်အခန်းတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ များအတွင်း၌ အသက်ရှင်မြုတ်တို့ ပေါ်လာကြခြင်းဖြစ်၏။

အာရုံခံစားမှုမရှိသော အသက်ရှင်မြုတ်

အသက်ရှင်မြုတ် လှိုင်းများသည် ၎င်း၊ အသက်ရှင်မြုတ် များသည် ၎င်း၊ မိမိတို့ဟာ မိမိတို့ ပကတိအရှိအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အပ်ပျော် နေသည့်အခါတွင် ဖြစ်တတ်သော၊ ၎င်းတို့ နေသော အသက်ရှင်မြုတ်ကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ခြင်းမှတစ်ဆင့် အခြားမည်သည့်ဘဝန်များကိုမျှ မဆောင်ရွက်ကြ။ ထိုကဲ့သို့ ၎င်းတို့ နေသော အသက်ရှင်မြုတ်တို့တွင် သိမြင်နိုင်သော အာရုံခံမှုများကို မတွေ့ရ။ အသက်ရှင်မြုတ်ဆိုသည့်မှာ ထိုကဲ့သို့သာလျှင်ဖြစ်ပါမူ ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သည့်အခါတွင်မျှ ကျွန်ုပ်တို့ အကယ်အသက်ရှင်၍ နေသည့်အဖြစ်ကို သိနိုင်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်။

အထက်ဘွင် ဖော်ပြခဲ့သော ငှက်လျှိုး နေသော အသက်ရှင် မှုအမျိုးမျိုးဘွင် အသက်ရှင် မှုဝတ်သည့် အပြည့်အဝ ရှိနေသော်လည်း ဣန္ဒြိယတို့ စကြာဝဠာသား ရုပ်ရှိသတ္တဝါတို့ အလိုရှိကြ နားလည်ကြသော အသက်ရှင် မှုမျိုးမှာ အာရုံခံစားမှု များရှိသော အာရုံသိမှုအင်္ဂါ များရှိသော အသက်ရှင် မှုမျိုးသာဖြစ်၏။

အာရုံခံစားမှုတို့ ဖြစ်ပေါ်ပုံ

အာရုံသိမှုအင်္ဂါတို့သည် မိမိတို့ဟော မိမိတို့ ပဏာနိအားဖြင့် အာရုံများ ကို ခံစားနိုင်ကြသည့် မဟုတ်။ ၎င်းတို့သည် နာမ်ဓါတ်၏ အကူအညီကို ရကြမှသာလျှင် အာရုံကို ခံစားနိုင်ကြ၏။ ဥဒါဟရဏ်ဆိုသော အာရုံစုံ ဣန္ဒြိယတို့၏ နာမ်ဓါတ်က အကူအညီမပေးလျှင် အာရုံသိမှုအင်္ဂါတို့သည် ဘာကိုမျှ မလုပ်နိုင်ကြ။ သို့ရာတွင် နာမ်ဓါတ်က အသက်ရှင်မှုလျှင်းများ ဖြစ်ပေါ်နိုင်လောက်သော အင်အားဖြင့် လျှင်ရှားများကို ပြုသည့် နှင့် တပြိုင်နက် အာရုံသိမှုအင်္ဂါတို့သည် မိမိတို့သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်တို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းရှိလာကြ၏။ ထို့ကြောင့် နာမ်ဓါတ်သည် အာရုံ သိမှုအင်္ဂါအား လိုအပ်သော အကူအညီပေးရန် အကြောင်းပေါ်လာသည့် နှင့် တပြိုင်နက် နောက်ထပ်အင်အားများကို ထုတ်ပြီးလျှင် အင်အားကောင်းသော လျှင်း များကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ အဆိုပါ နောက်ထပ်အင်အားများနှင့် လျှင်းများ၏ အခြင်းအရင်းများနှင့် ပြုမူပုံတို့ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ကြည့်သောအခါမှာမှသာလျှင် ဣန္ဒြိယတို့ ကိုယ်ခန္ဓာ အတွင်း၌ အာရုံခံစားမှု အသီးသီးတို့သည် မည်သည့် အကြောင်း ကြောင့် မည်ကဲ့သို့ ပေါ်လာကြသည်ကို သိနိုင်၏။

ယေဘုယျအလျင် ခုနစ်ခုတို့သည် သတ္တဝါတို့အား ငှက်လျှိုး နေသော အသက် ရှင်မှုဓါတ်ကို ထိန်းသိမ်းပေးတတ်သော အသက်ရှင်မှု လျှင်းများဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ရုံ လောက်သာ အင်အားရှိသော်လည်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ယခုလုံးကို အမြဲစေ့ငံ့ရှေ့တက် ကြည့်ရှုနေ၏။ ယေဘုယျအလျင် ခုနစ်ခုတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာ ယခုလုံး၌ ပျံ့နှံ့၍ နေ ကြပြီးလျှင် ပဏာနိအားဖြင့် အလွန်လျှင် သိမ်မွေ့နူးညံ့၏။ ထိုအလျင်တို့သည် အာရုံသိမှု အင်္ဂါများအတွင်း၌ အထူးပင် သိမ်မွေ့နူးညံ့၏။ အာရုံသိမှု အင်္ဂါများဘွင် အသက်ရှင်မှုဓါတ်များကို ဆုံရသဖြင့် သော အခန်းဘွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အတိုင်းပင် အလွန်အလွန်သိမ်မွေ့နူးညံ့သော အာရုံပြန်မှုဓါတ်များ ရှိကြသဖြင့် သက် ဆိုင်ရာ အာရုံသိမှုအင်္ဂါတို့၏ အာရုံပိုမှုဓါတ်များသည် ထိုအာရုံပြန်မှုဓါတ်များ ပေါ် သို့ကျရောက်သောအခါတွင် အဆိုပါ အာရုံသိမှုအင်္ဂါများအတွင်း၌ရှိသော ယေဘုယျ အလျင်တို့သည် သိမ်မွေ့နူးညံ့၍ လာကြပြီးလျှင် ပို၍ ထထကြွကြွ ရှိလာကြ၏။

ယေဘုယျ အလွင်တို့ ပို၍ ထထကြွကြွ ဂီလ၁ပုံ

အထက်တွင် ဖော်ပြသကဲ့သို့ ပို၍ ထထကြွကြွ ဂီလ၁ပုံ သော အခါတွင် ယေဘုယျ အလွင်တို့က နေ၁ကံထပ်အလွင် ခြေ၁ကံ ခုကို မိမိတို့သက်ဆိုင်ရာ အာရုံသိမှ အင်္ဂါများ အတွင်းသို့ အတင်းအကြပ် သွတ်သွင်း၍ ပေးကြ၏။ စင်စစ်ဆို သော် အဆိုပါ နေ၁ကံ ထပ်အလွင် ခြေ၁ကံ ခုသည့် ယေဘုယျအလွင် ခုနှစ်ခုမှ တဆင့်ပွားလာ သော အလွင် များသဖြင့် ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအလွင် ခြေ၁ကံ ခု၏ အကူအညီ နှင့် ထိုအလွင် ခြေ၁ကံ ခုက ဖြည့်၍ ပေးသော အင်အား ကြောင့် သက်ဆိုင်ရာ အာရုံသိမှ အင်္ဂါများအတွင်း၌ နာမ် ဝါတ်လှိုင်းအင်အားသည့် ဘိုး၍လ၁၏။ ထိုသို့ လှိုင်းအင်အား ဘိုး၍လ၁ခြင်းမှ သက် ဆိုင်ရာ အင်္ဂါအတွင်း၌ သာလျှင် ဖြစ်ပြီးလျှင် နှိပ်ခန္ဓာ၏ အခြားအစိတ်အပိုင်း များ ၌ မူကား ထိုလှိုင်းတို့သည် ငုတ်လှိုင်းမြဲ ငုတ်လှိုင်း၍သော နေကြသည့်ကို အထူး ဂရုပြု၍ မှတ် အပ်၏။

အဆိုပါလှိုင်းတို့ အင်အားဘိုးဘက်လ၁ခြင်းသည့် နာမ် ဝါတ်ဘ ခါလျှပ်အတွင်း၌ ဖြစ် ပေါ်သမျှ သော လှိုင်း များဆီသို့ မရောက်ကြ။ ထိုလှိုင်းတို့၏ အင်အားသည့် တဆင့် ချင်း တဆင့်ချင်း ဘိုးဘက်လ၁ပြီးလျှင် ဘမဂုဟ်ချင်း ပြန်၍ သွားကြ၏။ ထိုလှိုင်း များ အနက် နာမ် ဝါတ်လျှပ် ဝှား မှာ နေရာ နှင့် နီးစပ် သော လှိုင်းအနည်း ငယ်ကသာလျှင် အာရုံပြန် မှုကို ခံယူနိုင် လောက် အောင် အင်အား ကောင်းကြ၏။ နာမ် ဝါတ်ဘ ခါ လျှပ်အတွင်း၌ အာရုံသိမှ အာရုံဆီသို့ ရောက်သွားကြ သော လှိုင်း ၁၇ ခုတို့သည် တခုနှင့်တခု အင်အားဖြစ် ပေါ် ပုံခြင်း မတူကြ။ အချို့မှာ အင်အားဖြစ် ပေါ် ခါစ အခြေအနေ၌ ပို၍ အချို့မှာ အင်အားအများဆုံး အခြေအနေ၌ ပို၍ ပြီးလျှင်၊ နေ၁ကံဆုံး လှိုင်း နှစ်လှိုင်းမှ အင်အားဆုတ်ယုတ်လာသည့် အခြေအနေ၌ ပြုကြ၏။

ထိန္တာမှလှိုင်းတို့ တဆင့်တဆင့် ဖြစ် ပေါ် လ၁ပုံ

လှိုင်း ၁၇ ခုအနက်မှ ပထမ လှိုင်း၏ အင်အားသည့် အသက်ရှင် မှု လှိုင်း၏ အင်အား နှင့် ညီမျှ၏။ ဒုတိယ လှိုင်းကစ၍ အင်အားဘိုး၍လ၁၏။ ဒုတိယ လှိုင်းက အသက်ရှင် မှု လှိုင်းကို လျှပ် ဝှား ပေး၏။ ထို့ကြောင့် ထိုလှိုင်းကို လျှပ် ဝှား ပေး မှုလှိုင်း (ဘဝင်္ဂစလန) ဟု ခေါ်၏။ တတိယ လှိုင်းက လှိုင်း၏ မှန်ဘန်း အစဉ်ကို အကယ်စ၍ သွေဖီ စေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုလှိုင်းကို သွေဖီ စေ မှုလှိုင်း (ဘဝင်္ဂပစ္ဆေဒ) ဟု ခေါ်၏။ အဆိုပါ လှိုင်းသုံးခုက အောက်ပါ လှိုင်း များအား အဓိက လျှပ် ဝှား မှုကို ဖြစ် စေ၏။

- စတုတ္ထလှိုင်း - - - - အဝဇ္ဇန (ဆွေငင်မာလှိုင်း) ။
- ပဉ္စမလှိုင်း - - - - ဝိညာဏ (သိမာလှိုင်း) ။
- ဆဋ္ဌမလှိုင်း - - - - သမ္ပတိဆန (ပြဋ္ဌာန်းမာလှိုင်း) ။
- သန္တမလှိုင်း - - - - သန္တရန (ဆုံးဖြတ်မာလှိုင်း) ။
- အဋ္ဌမလှိုင်း - - - - ဝေါထပန (ထိတွေ့မာလှိုင်း) ။

စတုတ္ထလှိုင်းက အာရုံပြန် မှုငါတ်ကို ဆွေငင်၍ နာမ်ငါတ် အရဝဏ္ဏာသို့ လှည့်ပေးပြီးလျှင် အာရုံပို့မှုငါတ်ကို ခံယူရန် ဖိမိ၏ အဖုံးကို ဖွင့်ပေး၏။ ပဉ္စမ ဖြစ်သော သိမာလှိုင်း (ဝိညာဏ) သို့ ရောက်သောအခါ နာမ်ငါတ်သည် အာရုံပို့မှု ငါတ်ရှိသည့်ကို စံသိလေ၏။ ထို့နောက် ဆဋ္ဌမဖြစ်သော ပြဋ္ဌာန်းမာလှိုင်း (သမ္ပတိ ဆန) နှင့် သန္တမ ဖြစ်သော ဆုံးဖြတ်မာလှိုင်း (သန္တရန) တို့က နောက်မှလိုက်လာကြ ၏။ အဋ္ဌမ ဖြစ်သော ထိတွေ့မာလှိုင်း (ဝေါထပန) သို့ရောက်သောအခါ နာမ် ငါတ်က ရှိနေသော အာရုံပို့မှုငါတ်မှ အာရုံပြန် မှုငါတ်ကို ခံယူ၏။

ထပ်တလဲလဲပေါ် နာမ်ငါတ်လှိုင်းများနှင့် နောက်ဆုတ်
နာမ်ငါတ်လှိုင်းများ

အဋ္ဌမဖြစ်သော ထိတွေ့မာလှိုင်းဖြင့် အစပြုသော နာမ်ငါတ်သို့ ရောက်လာသော အာရုံပြန် မှုငါတ်တို့သည် ထိုလှိုင်း၏ နောက်မှလိုက်ပါလာသော လှိုင်း ခုနစ်လှိုင်းတွင်လည်း ဖြစ်ပေါ်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုလှိုင်းတို့က ထိတွေ့မာလှိုင်း နှင့် အင်အား ချင်းညီမျှသော လှိုင်းတို့ကို နောက်ထပ်ဖြစ်ပေါ်စေ ကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထိုလှိုင်းတို့ကို လွယ်ကူပေါ့ရှင်း အကျိုးငှါ ထပ်တလဲလဲ လှိုင်းများ (ဝေဝန) ဟု ခေါ်၏။ သို့ရာတွင် ထိုလှိုင်းတို့မှာ ထိတွေ့မာ လှိုင်းများသာလျှင် ဖြစ် ကြ၏။ ၁၅ ကြိမ် မြေခတ်လှိုင်းနှင့် ထပ်ဖြစ်လှိုင်းဖြစ်၏။ ထိုလှိုင်းပြီးသည့် အချိန် တွင် နာမ်ငါတ်လျှပ်ခွား မှုငါတ်အဝသည့် ဂုဏ်အားဖြင့် ရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ၁၆ ကြိမ် မြေခတ် လှိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ ထိုလှိုင်း၏ ထပ်ဖြစ်အာရုံပြန် မှုအင်အား သည် အလွန် ပြောလျက်လေ၏။ ဤနည်းဖြင့် ၁၆ ကြိမ် မြေခတ်လှိုင်းနှင့် ကျဆင်းစ ပြု၏။ ထိုကျဆင်း မှု အရှိန်သည် ၁၇ ကြိမ် မြေခတ်လှိုင်းသို့ အောင် ဆက်လက်၍ သွား ပြီးလျှင် နောက်ဆုံးတွင် နာမ်ငါတ်၏ လျှပ်ခွား မှုသည် ပြုတ်၍ သွား၏။ ထို့နောက် နာမ်ငါတ်၏ လျှပ်ခွား မှုသည် အသစ်တဖန် ပေါ်လာပြီးလျှင် လှိုင်းသစ်များကို ဖြစ် ပေါ်စေပြန်၏။

ထပ်ဖြည့် အလုပ်များ

အာဝံသီမှ အင်္ဂါများတွင် အာဝံသီပြန်မှ လှိုင်းများဖြစ် ပေါ်ခြင်းမှ ယေဘုယျ အလုပ် ခုနှစ်ခု၏ အင်အားကို ဘိုးဘက် အောင် ကူညီ ပေးရန် ပေါ်လာသော ဖြည့်စွက်မှုအလုပ် ခြောက်ခုတို့ ဖြစ်၏။ ဤအလုပ် ခြောက်ခုတို့ ပေါ်လာခြင်းအကြောင်းမှာ ယေဘုယျအလုပ်တို့အား အင်အားထပ်၍ ဖြည့်စွက် ပေးရန် ဖြစ်ပြီးလျှင် ထိုအလုပ် ခြောက်ခုမရှိခဲ့လျှင် အာဝံသီမှ အင်္ဂါများ၌ အာဝံသီပြန်မှ လှိုင်းများဖြစ် ပေါ်နိုင်မည် မဟုတ်သဖြင့် ထိုအလုပ် ခြောက်ခုတို့၏ တာဝန်များကိုလည်း သတ်မှတ်ထား၏။

ဖြည့်စွက်မှု အလုပ် ခြောက်ခု (ပကိန္နက) တို့သည့် ယေဘုယျအလုပ် ခုနှစ်ခုနှင့် ရေဝယုက်ကြပြီးလျှင် မိမိတို့နှင့် သက်ဆိုင်ရာ အာဝံသီမှ အင်္ဂါများတွင် အင်အားများကို ဖြည့်စွက်၍ ပေးကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် သက်ဆိုင်ရာ အင်္ဂါရှိ နာမ် ဓါတ်အား အာဝံသီပြန်မှ ဓါတ်များကို ခံယူနိုင်ရန် ကူညီ ပေးကြ၏။ အဆိုပါ ဖြည့်စွက်မှုအလုပ် အသီးသီးတို့တွင် ယေဘုယျအလုပ်များမှာ ကဲ့သို့ပင် မိမိတို့နှင့် သက်ဆိုင်ရာ အထူးတာဝန်များ ရှိကြ၏။ ထိုတာဝန်များ၏ သဘောအကျဉ်းချုပ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

- (၁) ကြိစီမှ အလုပ်ငယ် (ဝိတက္က) က နာမ် ဓါတ်အား ရှိနေသော အာဝံသီမှ ဓါတ်များကို သိနိုင်စေရန် လှုံ့ဆော် ပေး၏။
- (၂) စစ်ဆေးမှု အလုပ်ငယ် (ဝိစာရ) က နာမ် ဓါတ်အား ရှိနေသော အာဝံသီမှ ဓါတ်များကို စုံစမ်းကြည့်ရန် လှုံ့ဆော် ပေး၏။
- (၃) ပြဋ္ဌာန်းမှုအလုပ်ငယ် (အဓိမေဓာ) က နာမ် ဓါတ်အား အာဝံသီမှ ဓါတ်များကို စစ်ဆေးရာတွင် မပျက်ကွက်စေရန် လှုံ့ဆော် ပေး၏။
- (၄) ဤပမ်း ဖွဲ့အလုပ်ငယ် (ဝိရိယ) က နာမ် ဓါတ်အား အာဝံသီမှ ဓါတ်များကို စစ်ဆေးရန်အတွက် လိုအပ်သော အင်အား စုဆောင်းနိုင်စေရန် လှုံ့ဆော် ပေး၏။
- (၅) ချမ်းသာမှုအလုပ်ငယ် (ဝိတိ) က နာမ် ဓါတ်အားဆက်လက် ပြဋ္ဌာန်းမှုနှင့်အားထုတ်မှုများအတွက် အလိုရှိသော အချက်များကို ထောက်ပံ့၏။ ဤနည်းဖြင့် နာမ် ဓါတ်အား နေ့စဉ် ထပ်ဖြည့်စွက်မှုအလုပ်များဖြစ် ပေါ်စေနိုင်ရန် အားသွန်မှုကိုဖြစ်စေ၏။

(၆) သဘောတူမှုအလုပ်ငယ် (ဆန္ဒ) က နာမံ ငါတ်အား

အရှင်နိဗ္ဗာန် မှာ ငါတ် များ မှ ဖြစ် ပေါ်လာ သော အရှင်နိဗ္ဗာန် မှာ
များ ကို လက္ခဏာ ဝေရန် လှုံဆော် ပေး၏။

အဆိုပါ အလုပ်ငယ် ခြောက်ခု၏ ဘာဝန် များမှာ နာမံ ငါတ်လျှင် ရှား
သန့်စင်စွာ ဖြစ် ပေါ် သော အင်အားကြီးသည့် ပထမ လှိုင်း ခြောက်ခုနှင့် တူသည့်
ကို မှတ်သားအပ်၏။ ထိုအလုပ် ခြောက်ခုတို့သည် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော အခြေ
အတိုင်း ဖြစ် ပေါ်ကြ၏။ ထိုအလုပ် များ၏ လျှင် ရှားထင်မြင် မှာ ခြောက် အင်အားကြီး သော
အာရုံပြန် မှာ ငါတ်တို့သည် အခြေအတိုင်း ဖြစ် ပေါ်လာကြ၏။ ထိုအလုပ်တို့သည် ထိုအလုပ်
လှိုင်းနှင့် တွေ့ကြသည့် နှင့်တပြိုင်နက် မိမိတို့၏ အင်အားကို အခွမ်းကုန်လွှတ် ပေးကြ၏။
ထိုသို့လွှတ် ပေးလိုက် သော အင်အားတို့သည် ထပ်ဆင့်လှိုင်းအားလုံးသို့ ရောက် အောင်
ဆက်လက်၍ သွားကြ၏။ ထိုအလုပ်တို့သည် နောက်ဆုံးလှိုင်း နှင့် ခုန့် ရောက် သော
အခါ ကျဆင်းကြပြီးလျှင် နာမံ ငါတ်လျှင် ရှား မှာ နှင့် အတူတကွ ပျောက်ကွယ်သွားကြ၏။

နာမံ ငါတ်ဘဝါလျှင်အဘွင်းရှိ အာရုံပြန် မှာလှိုင်း များ

ဤအခြင်းအရောက် ရှိ ပိုပြည့်စုံဖွဲ့စည်း နေခြင်းအားဖြင့် နာမံ ငါတ်၏
ဂုဏ်လျှား နေသော လျှင် ရှား မှာပုံစံကို နားလည် ပြပေအံ့။ သို့ရာတွင် အောက်ပါပုံစံ
တွင် ဖော်ပြမည့် နာမံ ငါတ်လျှင် ရှား မှာလှိုင်း များနှင့် နာမံ ငါတ်အလုပ်တို့မှာ
အမှတ်သညာ များ သက်သက်သဘာဝ ဖြစ်သည့်ကို ကောင်းစွာ နားလည်အပ်၏။ ထိုအမှတ်
သညာ များကို အထက်ပါ အထင်အမြင် မှား မှာ များ မှာ ကင်းရှင်းစွာ လေ့လာအပ်
၏။

အာရုံများနှင့် ကြိတ်မှူများဖြတ် ပေါ်လာ နိုင် ပေရန်အတွက်ကား အင်အား
ကောင်းသော အာရုံပြန်မှူလှိုင်းများ ဖြစ် ပေါ် ဝေ့ကို လို၏။

မဝင်ကြယ်မှူများနှင့် ဝင်ကြယ်မှူများ

နာမ် ငါတ်အတွင်း၌ မဝင်ကြယ်သော ဖွဲ့လမ်းချက်များနှင့် ဝင်ကြယ်
သော ဖွဲ့လမ်းချက်များ ရေခဲ၍ နေ၏။ အဆိုပါ ဖွဲ့လမ်းချက်တို့၏ အမျိုးအဝားမှာ
အမျိုးမျိုးရှိပြီးလျှင် ၎င်းတို့က နာမ် ငါတ်ကို နှိပ်နည်း နှိပ်လမ်း ထိခိုက် နေကြ၏။
မဝင်ကြယ်သော ဖွဲ့လမ်းချက်တို့သည် နာမ်၏ အရေခင်းကို ဖြို နှိပ် နေ၏။ ဝင်ကြယ်
သော ဖွဲ့လမ်းချက်တို့က နာမ် ငါတ်၏ အရေခင်းကို ထွန်းလင်း ဟောကပ် နေ၏။

သတ္တဝါအားလုံး၏ နာမ် ငါတ်များထဲတွင် မဝင်ကြယ်သော ဖွဲ့လမ်းချက်
များ ရေခဲ၊ ဝင်ကြယ်သော ဖွဲ့လမ်းချက်များ ပါရှိကြ၏။ ယေဘုယျလူသားတို့၏ နာမ်
ငါတ်များအတွင်း၌ ရှိသော မဝင်ကြယ်သော ဖွဲ့လမ်းချက်တို့က အသက်ရှင် မှုလှိုင်း
အားလုံးကို ဖုံးအုပ်ထားကြသဖြင့် နာမ် ငါတ်တို့၏ ထွန်းလင်း ဟောကပ်ခြင်းအားလုံး
တို့သည် ပျောက်ကွယ်၍ နေကြ၏။

ယေဘုယျအားဖြင့် နာမ် ငါတ်တို့အတွင်း၌ ဝင်ကြယ်မှူများကို မဝင်ကြယ်
မှူများက ဖုံးအုပ်၍ နေကြ၏။ ထို့ကြောင့် လူသားတို့၏ နာမ် ငါတ်အတွင်း၌ ရှိလေ
သမျှသော ဝင်ကြယ်မှူတို့သည် မဝင်ကြယ်မှူ မှောင်ငိုရိပ်များ ဖုံးအုပ်ခြင်းခံရကာ
နာမ် ငါတ်၏ အလည်ခေါင်တွင် ဖုံးကွယ်၍ နေကြ၏။ မဝင်ကြယ်မှူ မှောင်ငိုရိပ်များ
သည် ဝင်ကြယ်သော နာမ် ငါတ်၏ ထင်မြင်မှုကို ဝှက်ပင်ဘေးသို့ ကြွေ၏။ အာရုံပြန်မှူ
လှိုင်းတို့က မဝင်ကြယ်မှူတို့ကို ယာယီအားဖြင့် ဖယ်ရှားပေး၏။ ဤနည်းဖြင့် နာမ်
ငါတ်၏ အလည်သားသည် အပေါ်ယံသို့ ဘဝဏဘဝျ ထွက်ပြုလာ နိုင်၏။

မဝင်ကြယ်မှူတို့၏ အကျိုးသက်ပျား

မဝင်ကြယ်မှူပမာဏ အကြီးအသေးမှာ သတ္တဝါတစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူကြ။
ဘိရိစ္ဆာန်ကဲ့သို့သော အောက်တန်းဝားသတ္တဝါများ၏ မဝင်ကြယ်မှူ အထူအထည်မှာ
ကြီးမား၍ ယေဘုယျ လူသားတို့၏ မဝင်ကြယ်မှူ အထူအထည်မှာ အလွန်ပင် သေး
ငယ်၏။ 'လူတို့၏ နာမ် ငါတ်တွင် မဝင်ကြယ်မှူက နည်း၍ ဝင်ကြယ်မှူက များ၏။

ထို့ကြောင့် နာမ် ငါတ်လှိုင်းတို့က နာမ် ငါတ်၏ အတွင်းသားကို လွယ်ကူစွာ နှင့်
 လှိုင်းမြန်စွာ ထုတ်ဖော်ပေးနိုင်၏။ အောက်တန်း စားသတ္တဝါတို့အဖို့တွင် ထိုကဲ့သို့
 ထုတ်ဖော်ပေးနိုင်ရန် နှေးကန့်၍ ခဲယဉ်း၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသတ္တဝါ
 တို့၏ နာမ် ငါတ်အတွင်းသားက ဖောက်ထွင်းသွားရမည့် မဝင်ကြယ်မှ မှောင်ရိပ်
 တို့မှ ထုတ်လုပ်သဖြင့် အလွယ်တကူနှင့် ဖောက်ထွင်းရန် ခဲယဉ်းသောကြောင့်
 ဖြစ်၏။

လူသားတို့၏ နာမ် ငါတ်အတွင်း၌ ရှိသော မဝင်ကြယ်မှ အမှောင်
 ရိပ်ထုထည့်သည့် ပင်ခြား နားခြင်းရှိ၏။ သို့ရာတွင် အကြီးဆုံးထုထည့်နှင့် အသေး
 ဆုံးထုထည့်တို့၏ ခြားနားခြင်းမှ သေးငယ်လှသဖြင့် ခြားနားခြင်း အလျင်းမရှိ
 ဟု ဆိုနိုင်လောက်အောင် ပင် ဖြစ်၏။

သဘိရှိသူနှင့် မိုက်မဲသူ၊ ပညာရှိသူနှင့် ပညာမရှိသူ၊ ပညာချွန်သူနှင့်
 တွေဝေသူတို့ ရှိသည့်ဟု ဆိုရုံနှင့် ရှိသည့် ဖြစ်ပါမူ ထိုသူတို့ ဟု ယောက်နှင့် ယောက်
 ခြားနားကြခြင်းမှ ငှင်းတို့၏ နာမ် ငါတ်အတွင်း၌ မဝင်ကြယ်မှ မှောင်ရိပ် နည်း
 ခြင်းများခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ သဘိရှိသူ၊ ပညာရှိသူ၊ ပညာချွန်သူတို့၏ နာမ်
 ငါတ်တွင် မဝင်ကြယ်မှ အနည်းငယ်သာ ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူတို့၏ မဝင်ကြယ်မှ
 လှိုင်းမြန်စွာ ပျောက်ကွယ်၍ သွားနေသောကြောင့် ထိုသူတို့ နာမ် ငါတ်၏ အတွင်းသား
 သည် လွယ်ကူစွာ ဖော်ထုတ်လာနိုင်၏။ သို့ရာတွင် မိုက်မဲသူ၊ ပညာမရှိသူ၊
 တွေဝေသူတို့ နာမ် ငါတ်၏အတွင်းသားမှ ထုတ်သော မဝင်ကြယ်မှ အလွှာများ
 ဖြင့် နှိုးအုပ်၍ နေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမဝင်ကြယ်မှ အလွှာများကို နှယ်လင့်တကူနှင့်
 ဖယ်ရှားပစ်၍ မရနိုင်သဖြင့် ထိုသူတို့ နာမ် ငါတ်၏ အတွင်းသားသည် လှိုင်းမြန်စွာ
 ဖော်ထုတ်လာနိုင်စွမ်းမရှိ။

အရုပ်ကားတချို့ကို လူနှစ်ယောက်ကြည့်ကြ မည်ဆိုလျှင် တယောက် သော
 သူက ကျန်တယောက် သောသူထက် ထိုအရုပ်ကား၏ အစိတ်အပိုင်းတခုကို ပို၍မြင်
 လိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူစွာ ပင် စာအုပ်တခုကို လူနှစ်ယောက် ဖတ်ကြရာ
 တွင် တယောက် သောသူက ကျန်တယောက် သောသူထက် ပို၍ နားလည်လိမ့်မည်ဖြစ်
 ၏။ ထိုကဲ့သို့ တယောက်နှင့် တယောက် ခြားနားမှုရှိခြင်းမှ မဝင်ကြယ်မှ မှောင်ရိပ်
 ရိပ် အရှိန် ^{လှိုင်း} မတူကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

မဝင်ကြယ်သော နာမ်ငါးကို မဝင်ကြယ်မျှများက ဖုံးအုပ်
ထားခြင်း

နာမ် ခေါ်သူဝှံ ဝှံများ မှာမှ ဖြစ် ပေါ်လာ သော အသက် ဝှံ မှာလှိုင်း
များအတွင်း၌ မဝင်ကြယ် မှာ မှောင်ရိပ်တို့သည့် အပေါ်ယံသို့ စု၍ လာကြ၏။
ထို့ကြောင့် မဝင်ကြယ်သော နာမ် ခေါ်သည့် မဝင်ကြယ်သော မှောင်ရိပ်အတွင်း
၌ ဖုံးကွယ် နေ၏။ မဝင်ကြယ်သော နာမ် ခေါ်သည့်သဘာဝလျှင် အာရုံပြန် များကို
ခံယူနိုင်စွမ်း ရှိ၏။ မဝင်ကြယ်သော နာမ် ခေါ်သည့် မဝင်ကြယ် များဖြင့် ဖုံးကွယ်
၍ နေသောအခါတွင် အာရုံသိမှ အင်္ဂါတို့သည့် အလုပ်ပလုပ် နိုင်ကြ။ အာရုံသိမှ
အင်္ဂါတို့၏ အထောက်အပံ့ကို မရသည့်ဖြစ်မှု နာမ် ခေါ်သည့် ကြံစီမှာ အာရုံခံစား မှာ
ဝသည့်တို့ကို အလင်းဖြင့် ဝေနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။

သို့ရာတွင် ယေဘုယျ နာမ် ခေါ်အလျင် အလျင်က လေး များသည့် အသက်
ဝှံ မှာလှိုင်း များကို ဖြစ် ပေါ် ဝေသည့်ပြင် အာရုံသိမှ အင်္ဂါများဆိုသို့လည်း အဋ္ဌ
ဘန်းသွားလျက် ရှိကြ၏။ ထိုအမျှင်က လေး များသည့် အလွန်လျှင် သိမ်မွေ့နူးညံ့လှ
သဖြင့် ဖြည့်စွက်လှိုင်း ခြောက်ခုကိုလည်း ယုံအက် ဝေနိုင်၏။ ပြုံးလျှင် သိသာ နိုင်
လောက်သော အာရုံပုံမျှငါးဘုံခုရှိသည့်ကို ရွှေသည့် နှင့်ကပြိုင်နက် နောက်ထပ်
အင်အား များကိုလည်း ဖြစ် ပေါ် ပေးကြ၏။

အတွင်း နာမ် ငါးကို ထုတ် ပေါ် မှ

နောက်ထပ် အလျင် ခြောက်ခု၏ ဘာဝနာမှာ မဝင်ကြယ် မှာ စုဝေး
၍ နေရာ အတွင်း နာမ် ခေါ်ကို ဖုံးအုပ်၍ နေသော မဝင်ကြယ် မှာ မှောင်ရိပ် များ
ကို ဖယ်ရှား ပေးရန်ဖြစ်၏။ အသီးသီး သော အလျင်တို့က ဖိမိတို့ သက်ဆိုင်ရာ
အစဉ်အတိုင်း မဝင်ကြယ် မှာ မှောင်ရိပ်တို့ကို ဖယ်ရှား၍ ပေးပြီးလျှင် မဝင်ကြယ် သော
လှိုင်းတို့ကို ဖြစ် ပေါ် ဝေ၏။ အဆိုပါ အလျင် ခြောက်ခုတို့သည့် တခုပြီးတခု အလွန်ကျ
နာမ် ခေါ်ကို ဖုံးအုပ် နေသော မဝင်ကြယ် မှာ အစအနတို့ကို ဖယ်ရှား ပေးကြပြီးလျှင်
ထိတွေ့မှ အဆင့်သို့ ရောက်သောအခါတွင် အင်အားကြီးမားသော အတွင်း နာမ်
ခေါ်သည့် ပေါ်ထွက်လာ၏။ ထပ်ဆင့် လှိုင်း ခုနှစ်ခုဖြင့် ပေါ် နေသမျှ ကလပ်လုံး
နာမ် ခေါ်သည့် ထွက် ပေါ်၍ နေ၏။ ဤနည်းဖြင့်အတွင်း နာမ် ခေါ်သည့် သေးငယ်သော
အချွန်က လေး ဝှံ ခုကြွေ၍ ဖိမိ၏ မျက်မှောင်တွင်ရှိသော အာရုံပုံမျှငါးကို ထင်
စေ၏။

န ဝ ဓိ ဓါတ် ဖျာတ် ဂူ ဝး ပြီး သုံး ခါးနီး အသုံး ယ ဝ ဓိ သို့ ရေ ဝ န် သေ ဝ အ ခါတွင်
ထပ်ဖြည့်အလျင် ခြေ ဝ န် ခု၏ အင်အားသည့် ဖြိုပျက်၍သွား၏။ ထိုအခါတွင် လှိုင်းတို့
သည့် နေ ဝ န် သို့ ဆုတ်ကြ၍ မဝင်ကြယ်မှ၊ မေ့ ဝ န် ရံဝံတို့သည့် ပြန်လဲကြပြီးလျှင် အတွင်း
န ဝ ဓိ ဓါတ် ကို အခြား ဝး မဲ့ ဖုံးအုပ်ကြပြန်၏။

အမျိုးတူ အာရုံပြန် မှုများ ဆက်တစွာ ဆက်တဖြတ်ခြင်း

န ဝ ဓိ ဓါတ်ဘ ခါဖျာတ် ဂူ ဝး သို့သည့် တွက်ချက်၍ မရနိုင် လေ ဝ န် အေ ဝ န်
သေးငယ် ခြေ ဝ န် ကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ အာရုံပုံမှ၊ ရှု နေ ခြေ ဝ န် ကို သိနိုင်ရန် အတွင်း
န ဝ ဓိ ဓါတ်ထက် ပေါ်လာ သေ ဝ အချွန်က လေး ဂူ ဝ န် သည့် အလွန်လျှင် သေးငယ်လှသဖြင့်
လူသားတို့၏ န ဝ ဓိ ဓါတ်က ပင်လျှင် သိနိုင် မှ ဝး ပ ရှု။ သို့ရာတွင် န ဝ ဓိ ဓါတ်အတွင်း၌
အာရုံပြန် မှု ဓါတ်တို့ကို သိနိုင်ရန် အကူအညီ ပေး နေ သေ ဝ သဘောတရားသည့်ရှိ၏။

န ဝ ဓိ ဓါတ်၏ ဖျာတ် ဂူ ဝး မှက အာရုံပြန် မှုလှိုင်း များ ကို ဖြတ် ပေါ် စေ
သည့် နှင့်တပြိုင်နက် ထိုဖျာတ် ဂူ ဝး မှကို န ဝ ဓိ ဓါတ်က ဂူ ဝ န် လျား သေ ဝ ဖျာတ် ဂူ ဝး မှအလျင်
ဖြင့် နေ ဝ န် မှ နေ၍လှိုက်တတ် သေ ဝ သဘောရှိ၏။ ထိုလှိုင်းတို့အတွင်း၌ အမျိုးတူ
ဖြတ် သေ ဝ အာရုံပြန် မှုလှိုင်းတို့သည့် ဖြတ် ပေါ်ကြ၏။ ဤကဲ့သို့ န ဝ ဓိ ဓါတ်ဖျာတ် ဂူ ဝး
မှ အာရုံပြန် လှိုင်း များ ဘယ်ဘာသာကြီး ဖြတ် ပေါ်ခြင်းသည့် လူတို့၏ ကြံစိတ် မှ၊ သို့မဟုတ်
အာရုံခံဝား မှကို မပြီးသုံး မခြင်း ဆက်လက်တည်ရှိ၏။ ဤကဲ့သို့ ဖြတ် ပေါ် သေ ဝ
အာရုံပြန် မှုလှိုင်းတို့မှ ဝ များ ပြေ ဝ န် လှပြီးလျှင် ထိုလှိုင်းတို့ဖြတ် ပေါ်လာ သေ ဝ အရွန်
သည့် လျင်မြန်လှသဖြင့် ထိုလှိုင်းတို့ ဘဝ နှင့် ဘဝ ဝ ဝ ဝ ဝ ကြားတွင် ပြတ်၍ပြတ်၍ နေ သေ
အချွန်ကို ပင် မသိနိုင် လေ ဝ န် အေ ဝ န် ဖြစ်၏။ ကျန်ရှိတို့၏ အာရုံသို့မူ အ ဝ ဓိ များ
အတွင်း၌ အာရုံများဖြတ် ပေါ်ပုံ အစဉ်မပြတ် မှမှ ဝ ရပ် ဂူ န် ဝ န် ကား ပေါ်တွင်
ဓါတ် ဂေ ဝ န် တို့သည့် အကယ်ပင် အစဉ်မပြတ် ဆက်၍ဖြတ် ပေါ် နေသည့်ဟု ထင်ရမှ
နှင့် ဘူ၏။

န ဝ ဓိ ဓါတ်သည့် အာရုံပြန် မှု၏ နှယ် ဝ လှယ် ဖြစ်ခြင်း

န ဝ ဓိ ဓါတ်၏ အခြင်းအရ ဝ များအနက် အကြီးဆုံးဖြစ် သေ ဝ အခြင်း
အရ ဝ မှ ဝ ထိုန ဝ ဓိ ဓါတ်၏ အ ပေါ်ယံ မျက် နှ ဝ ပြင်က ထွန်းလင်း ဟော ဝ န် ပခြင်းဖြစ်၏။
ထိုသို့ ထွန်းလင်း ဟော ဝ န် ပခြင်းကို မဝင်ကြယ်မှ၊ မေ့ ဝ န် ရံဝံတို့က မေး မှီ န် စေ၍

မဝင်ကြယ် မှာ အဝအနက် လေးမျှားက ပြောဝင်လက် ခေါ်။ လူသားတို့နဲ့သို့ သေဝ
သတ္တဝါမျှားအဖို့တွင် အတွင်း နာမ် ဝါတ်၏ ထွန်းလင်း တောက်ပ မှာ တခုတည်း နှင့်
ပင် အဝရံပြန် မှာမျှားကို ဖွဲ့ငင်ယူနိုင်၏။ အဆိုပါ နာမ် ဝါတ်၏ ထွန်းလင်း
တောက် ပြောဝင် မှာသည့် အမျိုးမျိုး သေဝ မဝင်ကြယ် မှာမျှားကို ဖောက်ထွင်း၍ အပေါ်
ယံ မျက် နှာပြင်သို့ မည်နဲ့သို့ ထွက် ပေါ်လာသည့်အကြောင်းကို ကောင်းစွာ နားလည်
တုံ့လှ၏။

အဝရံပြန် မှာကို ဖြစ် ခေတ်သစ် သေဝ အရဝအားလုံး၏ ထူးခြား သေဝ
ဘဝ နိမ္မိတ် အဝရံပြန် မှာ အရဝဝိညာဉ်ကို မိမိတို့သို့ ဖွဲ့ငင်ယူခြင်းဖြစ်၏။ ဥဒါ
တရုဏ်သို့ သေဝ အရဝဝိညာဉ်ကို ပွန် ရွှေ့တွင်ပြ သေဝအခါ ထိုအရဝဝိညာဉ် ပုံသဏ္ဌန်
သည့် မှန်ထဲသို့ ရောက်သွား၍ မှန်ကိုယ်တိုင် မူကား ရွှေ့လျားခြင်း မရှိဘဲ ညီမိသက်
စွာ နေမြဲ နေ၏။ နာမ် ဝါတ်သည့် အဓိကအားဖြင့် အဝရံပြန် မှာ၏ ကိုယ်စလည်သော
ဖြစ်သဖြင့် မှန် နှင့်တူ၏။ နာမ် ဝါတ်က အဝရံပြန် မှာကို ဖြစ် ခေတ်သစ် သေဝအခါတွင် ထို
အဝရံပြန် မှာ ကိုယ်တိုင်သည့် နာမ် ဝါတ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွား၏။ နာမ် ဝါတ်သည့် ထိုအဝ
ရံပြန် မှာကို ခံယူရန်အတွက် သက်ဆိုင် ရာအရဝဝိညာဉ်ကို ပသသား ။

နာမ် ဝါတ်က အဝရံပြန် မှာမျှားကို ခံယူခြင်း

စကား ဥပမာအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည့် ပုံငါးရာကွာ ဝေး သေဝ
အရဝဝိညာဉ် ကွေး၍သည့်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည့် ထိုအရဝဝိညာဉ်မှ နာမ် ဝါတ်အတွင်းသို့
ရောက်လာ သေဝ အဝရံပြန် မှာကိုသော သံရ၏။ ထိုအဝရံပြန် မှာကို ခံယူထိ ကျွန်ုပ်တို့
ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ် ဝါတ်က ပုံငါးရာကွာ ဝေးသွားခြင်းဖြစ်သည့်ဟု မယူ
ဆအပ် ။

ကျွန်ုပ်တို့က အရဝဝိညာဉ်ကို ကြည့် သေဝအခါတွင် ထိုသို့ကြည့်သည့်အခိုက်တွင်
ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ် ဝါတ်အတွင်း၌ ခပ်သိမ်း သေဝ နာမ် ဝါတ်လျစ်လျှော့ မှာမျှားသည့် ၎င်း ၊
ထပ်ဖြည့်လှိုင်း ခြောက်ခုသည့် ၎င်း ၊ စေ့ဖြတ် ပေါ်လာကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အဝရံ
သို့မှာ အင်္ဂါမျက် ခေတ်တွင် ထိ ကျွေးမြာလှိုင်း များ နှင့် ထပ်ဖြည့်လှိုင်းတို့သည့် စေ့ဖြတ် ပေါ်
လာကြ၏။ ထိ ကျွေးမြာလှိုင်း များ နှင့်ထပ်ဖြည့်လှိုင်း များက အတွင်းဘက်၌ အဝရံပြန် မှာ
နာမ် ဝါတ်ကို ထွက် ပေါ်လာ ခေါ်။ ထိုအခါတွင် နာမ် ဝါတ်က ထိုအရဝဝိညာဉ်မှဖြစ်
ပေါ်လာ သေဝ အဝရံပြန် မှာ အပြောက်အမျှားကို ခုတ်ယူ၏။ ထိ ကျွေးမြာလှိုင်းအသီးသီး

နှင့် ထပ်ဖြည့်လျှင် အသီးသီး၏ ကျေးဇူးကြောင့် ပေါ်ထွက်လာသော အစွဲပြန်မှု၊ အတွင်း နာမ်တို့သည် မိမိထက် ပေါ်လာတိုင်း ထွက် ပေါ်လာတိုင်း ထုံအရသာရှိ ပုံသဏ္ဌန်ကို နာမ်တို့၏ဆီသို့ ပို့ပို့ပေး၏။ ဥပမာအားဖြင့် ငါ၏ပုံရိပ်ကို ရိယာ (ကင်မရာ) ကို ဖွင့်လိုက်သည့်အခါတိုင်း ဖွင့်လိုက်သည့်အခါတိုင်း ဂုဏ်ပုံတစ်ခုခု ထင်လာသည့် နှင့်တူ၏။

အာရုံတို့သည် ပြိုင်ဘက် မဖြစ် ပေါ်ခြင်း

အထိအတွေ့လျှင်တို့သည် နှိပ်စန့်ခါ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုခု ဖြစ်ချင်က ဖြစ် ပေါ်နိုင်သော်လည်း နာမ်တို့သည် အာရုံတို့မှ အနိစ္စတစ်ခုတွင် အာရုံလျှင် များကို ပြိုင်ဘက်မဖြစ် ပေါ်ပေနိုင်။ နာမ်တို့သည် တစ်ကြိမ်လျှင် အာရုံပြန်မှတစ်ဆင့် သာလျှင် ဖြစ် ပေါ် ခွင့်ပြု၏။ ထို့ကြောင့် အထိအတွေ့လျှင်တို့သည် တစ်ကြိမ်လျှင် နှိပ်စန့်ခါ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုခုသာ ဖြစ် ပေါ်နိုင်၏။ အထိအတွေ့ လျှင် များ မဖြစ် ပေါ်သည့် နေရာများတွင် အသက်ရှင်မှု လျှင်တို့သည် မိမိတို့ အဝဠာရိပ်များ နေ၍ လျှင်များ နေကြ၏။

ဥပမာ ဆိုသော် မျက်စော၌ အထိအတွေ့လျှင် များဖြစ် ပေါ်နေသော အခါတွင် အခြား နေရာများ၌ အသက်ရှင်မှု လျှင် များသာလျှင် ရှိကြ၏။ နား၌ အထိအတွေ့ လျှင် များဖြစ် ပေါ်နေသည့်အခါတွင်လည်း အခြား နေရာများတွင် အသက်ရှင်မှု လျှင် များသာလျှင် ရှိကြ၏။ နား၌ အထိအတွေ့လျှင် များ ဖြစ် ပေါ်နေသည့်အခါတွင်လည်း အခြား နေရာများတွင် အသက်ရှင်မှု လျှင် များသာ ရှိကြ၏။ နှာခေါင်းတွင် အထိအတွေ့လျှင် များဖြစ် ပေါ်နေသည့်အခါတွင်လည်း အခြား နေရာများတွင် အသက်ရှင်မှု လျှင် များသာ ရှိကြ၏။ ဟူ၍တစ်ခုသော ထိတွေ့မှု အနိစ္စတွင် ထိတွေ့မှု လျှင် များဖြစ် ပေါ်နေသည့်အခါတွင်လည်း အခြား နေရာများတွင် အသက်ရှင်မှု လျှင် များသာ ရှိကြ၏။

ထိတွေ့မှုလျှင် များ ဖြစ် ပေါ်နေစဉ်၌ပင် အသက်ရှင်မှု

လျှင်တို့သည် ဆက်လက်တည်ရှိ နေကြခြင်း

ဤအခြင်းအရာကို ကောင်းစွာ နားလည်အပ်၏။ အထိအတွေ့လျှင် များသည့် နှိပ်စန့်ခါ တစ်ခုလုံး၌၎င်း၊ နာမ်တို့တစ်ခုလုံး၌၎င်း၊ ပျံ့နှံ့စွာတည်နေသည့်ဟု မယူဆအပ်။ ထို့ပြင် အထိအတွေ့လျှင် များဖြစ် ပေါ်လာသည့်အခါတွင် အသက်ရှင်မှု လျှင်တို့ ဂုဏ်တစ်ခုခုသွားကြသည့်ဟူ၍လည်း မယူဆအပ်။ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် အာရုံ

သိမှအ ဂါတ ခုသည့် ထင်္ဂုလ္လသော သောသိသော ထိုအခိုက်တွင် ဖြစ်ပေါ် နေသော အသက်ရှင် မှုလှိုင်းတို့သည့် ထိုအ ဂါတင်းသို့ ရောက်၍လာကြသော အထိအတွေ့လှိုင်း များအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားကြပြီးလျှင် နိဗ္ဗာန်သော အသိအပိုင်း များတက်သို့ ပြန်လဲသွားကြသော အသက်ရှင် မှုလှိုင်း များသည့် မူလအသက်ရှင် မှု လှိုင်းအင်အားအတိုင်း ဆက်လက်တည်ရှိ နေကြခြင်း သာဖြစ်၏။

အသက်ရှင် မှုလှိုင်း များ နှင့် အထိအတွေ့လှိုင်း များဖြစ် ပေါ်ပုံနှင့် နာမ်ဓါတ်တို့သည့် ရုပ်ဓါတ်ရှိ သက္ကဝါဒဖြစ် နှင့် ထည့်နေကြသည့် အချိန်အတွင်း၌ ထိုနာမ်ဓါတ်တို့၏ တည်နေရာ နယ်နိမိတ်အတိအကျကို ဝရုပ္ပာ၌ လေ့လာအပ်၏။ ထိုအချိန်၌ ခုလုံးကို ထင်ရှား ဝေရန်အတွက် လွယ်ကူသော ဝိသုဒ္ဓိ ဥဒါဟရုဏ်ကို ဆောင်ပေအံ့။

အနိဝိတတို့တွင် မြေဖြူစွဲသို့သော အသားပွသည့် အရောင်ဖြူ ထူလှစွဲထားသော သက်ရှိသက္ကဝါသဏနိတခုရှိသည့်ဟု ယူဆကြအံ့။ ထိုမြေဖြူရုပ်ကို ရေထဲသို့ချ၍ ရေကို ပြည့်ဝအောင် မှတ်ယူ ဝေပြီးလျှင် အစွေပြန်ခြင်း၊ ဆွဲငင်ခြင်း စသော ဖြစ်တတ်မြဲသော ဝဘရားတို့၏ ပြုပြင်မှုမှ ကင်းလွတ်အောင်ထားနိုင်သည့်ဟု မှတ်ယူလျှင် အနိဝိတ၏ ဥဒါဟရုဏ်သည့် ဝိသုဒ္ဓိ အင်္ဂါပေါ် ရှင်းလင်းမည်။ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော အကြောင်းများကြောင့် ရေသည့် ရုပ်ပုံ၏ သဏ္ဌန်ကိုလည်း မပြောင်းလဲစေဘဲလျှင် ရုပ်ပုံ၏ အပိုအပိုင်း အကုန်လုံး ဟင်းသို့ ဝိသုဒ္ဓိ နေလိမ့်မည်။ မြေဖြူရုပ်ကို နိဗ္ဗာန်သော သဘောထားပြီးလျှင် ထိုမြေဖြူရုပ်အတွင်း၌ ပုံနှံ၍ဝင်နေသော ရေကို နာမ်ဓါတ်ဟု ယူဆလျှင် နိဗ္ဗာန်သော အသိအပိုင်း၌ နာမ်ဓါတ်ပုံနှံ၍ တည်နေပုံကို သဘောပေါက် နိုင်ကြလိမ့်မည်။

နာမ်ဓါတ်ကို ပုံသဏ္ဌန်နှင့် အရွယ်ပမာဏ ပေးမှု

နာမ်ဓါတ်သည့် မိမိသက်ဆိုင်ရာ နိဗ္ဗာန်သော အပြင်သို့လွန်၍ မသွားနိုင်ခြင်း နှင့် ထိုနိဗ္ဗာန်သော ခုလုံး၌ ပုံနှံ၍တည်နေခြင်းတို့ကြောင့် အကယ်၍ အနိဝိတတို့သည့် နာမ်ဓါတ်တွင် ပုံသဏ္ဌန်ရှိသည့်ဟု ဆိုနိုင်မည်ဖြစ်လျှင် ထိုပုံသဏ္ဌန်သည့် သက်ဆိုင်ရာ နိဗ္ဗာန်သော ပုံသဏ္ဌန်အတိုင်း ပင်ဖြစ်သည့်ဟု ဆိုနိုင်လိမ့်မည်။

ဤနည်းဖြင့် ရွာနီဝံတို့သည် လူတို့ နာမိဓါတ်၏ ပုံသဏ္ဌန်မှ အသီးသီး
 သော လူတို့၏ ပုံသဏ္ဌန်အတိုင်း ပင်ဖြတ်သည့်ဟူ၍ ၎င်း၊ ဘိရုတ္တဝါနီတို့၏ နာမိဓါတ်
 ပုံသဏ္ဌန်မှ အသီးသီး သော ဘိရုတ္တဝါနီတို့၏ ပုံသဏ္ဌန်အတိုင်းဖြတ်သည့်ဟူ၍ ၎င်း၊
 အခြားသတ္တဝါတို့၏ နာမိဓါတ်ပုံသဏ္ဌန်မှ မိမိတို့ သက်ဆိုင်ရာ ပုံသဏ္ဌန်များ
 အတိုင်းဖြတ်သည့်ဟူ၍ ၎င်း၊ ဆိုနိုင်ပေမည်။ ရေသည် ရွာနီဝံတို့၏ ဥဒါဟရုဏ်တွင်
 ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း မြေဖြူရုပ်၏ အစိတ်အပိုင်းအကုန်လုံးသို့ ပျံ့နှံ့၍တည်နေ
 ပြီး နောက် ထိုအရုပ်၏ အပြင်ဘက်သို့ လွန်၍ သွားလိမ့်မည် မဟုတ်သည့်နည်းတူ
 သတ္တဝါတို့အသီးသီးတို့၏ နာမိဓါတ်သည်လည်း မိမိတို့သက်ဆိုင်ရာ နိယမဓမ္မတို့၏
 အစိတ်အပိုင်း အကုန်လုံးသို့ ပျံ့နှံ့၍တည်နေပြီးလျှင် ထိုနိယမဓမ္မတို့၏ အပြင်ဘက်သို့
 လွန်၍သွားလိမ့်မည် မဟုတ်။

မဝင်ကြယ် မနုဋ် မဝင်ကြယ် ဟူတို့ကို ပုံခံဖြင့် ပြခြင်း

နာမိဓါတ်ရှင်းတို့ကို ပုံခံဖြင့် ပြနိုင်စေခြင်းအား ဤအထက်တွင်
 ဖော်ပြခဲ့သော မြေဖြူရုပ်ကို ဖေါက်ထွင်း၍လည်း မြင်နိုင်၍ အရောင်လည်း
 ပြနိုင်တတ်သော ဝလင်း ကျောက်ရုပ်ဟု ဖိတ်ကူးဖြင့် မှတ်ထင်ကြရန် လို၏။ ရေ၏
 အဝေး ထို့ကျောက်ရုပ်တွင်းသို့ ဝလင်းသွားနိုင်မည့် ဘဝံး နှင့်တမျိုးအင်အား
 မတူသော ဆီနှိပ်မျိုးကို အသုံးပြုကြကုန်အံ့။ ပထမဆီမှ လေး လံ့၍ ဤလင်
 ပြီးလျှင်၊ ဒုတိယ ဆီမှ ပထမဆီနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြင့် သော ဝေါပါး နေရာကျသော
 အကြမ်းစား ဆီမျိုးဖြတ်၏။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ပုံခံဖြင့် ပြနိုင်စေခြင်းအား ဤ
 အရုပ်ဘုရားလုံးသည် သီးခြားဆွဲငင် မှန်နယ်ဖြတ်ပြီးလျှင် ထိုဆွဲငင် မှန်နယ်အတွင်း၌
 နှလုံးကို ဆွဲငင် မှန်နယ်၏ ဗဟိုဟု မှတ်ယူပြီးလျှင် အခြားအာရုံသိမှု အင်္ဂါငါးခုတို့က
 ဂိုဏ်းဂိုဏ်း ယာယီဆွဲငင် စေမှု အင်အားများကို ဖြတ်ပေါ်စေကြသည့်ဟု နောက်
 ထပ် ယူဆကြကုန်အံ့။

ဖေါက်ထွင်း၍မြင်နိုင်သော ဝလင်း ကျောက်သားသည် ရွာနီဝံတို့၏
 အသား၊ အသွေး၊ အရိုးတို့နှင့်တူ၍ နှစ်မျိုး ဝပ်သည့် ရွာနီဝံတို့၏ နာမိဓါတ်နှင့်
 တူ၏။ ထိုနှစ်မျိုး ဝပ်သည့် နာမိဓါတ်၏ မဝင်ကြယ် ပျံ့ပွား နှင့်တူသော ဝေါပါး
 သော အကြမ်းစားနှင့် နာမိဓါတ်၏ မဝင်ကြယ် ပျံ့ပွားမဟုတ် ကောင်း ပျံ့ပွား နှင့်တူ
 သော လေး လံ့ ချဉ်းလင် သောဆီတို့ပါဝင်၏။ ထိုဆီနှင့် မျိုးသည့် ဘဝံး နှင့်တမျိုးအလွန်
 အလွန်တင်းကြပ်စွာ ဆွဲငင်ထားကြသော်လည်း ဘဝံး နှင့်တမျိုးအပြီးသတ် ရေဝပ်
 သွားခြင်းကိုကား မည်သည့်အခါတွင်မျှ မပြုနိုင်ကြဟူ၍လည်း ယူဆကြကုန်အံ့။

မဝင်ကြယ်မှတ်သည့် အပေါ်ယံသို့ ပေါ်လာကြခြင်း

နှစ်ဖိုးဝပ်သည့် အရုပ်၏ နယ်ခန္ဓာတရားသို့ ပျံ့နှံ့၍တည်နေ
သော်လည်း ထိုသို့နှစ်ဖိုးမှတစ်ဆင့် နှစ်ဖိုး အင်အားခြင်း မတူကြသဖြင့် တစ်ဖိုးက
ဗဟိုတွင်စု၍ နေလိုသော သဘောရှိပြီးလျှင် တစ်ဖိုးက အပေါ်ယံသို့ထွက် ပေါ်လိုသော
သဘောရှိ၏။ ဤနည်းဖြင့် လေး လံ၍ကြည့်လင်သောသို့ ယေဘုယျအားဖြင့်
ရုပ်ပို၏အတွင်းဘက်၌သာ စုဝေး၍ နေပြီးလျှင် ပေါ့ပါး၍ နေဘက်သို့သောသို့
ယေဘုယျအားဖြင့် အပေါ်ယံသို့ ထွက် ပေါ်ကတည်း နေ၏။ အကယ်၍ နာမ်ဓါတ်သည်
တည်ငြိမ်၍ နေပါမူ သို့နှစ်ဖိုးသည် တစ်ဖိုးတခြား စံသိနေကြမည်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်
နာမ်ဓါတ်သည် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ပင် မိမိ၏ ပွန်မှန်လျှင်ရှားမှ
များကို မည်သည့်အခါတွင်မျှ ရပ်စဲခြင်း မပြု။

နာမ်ဓါတ်၏ လျှင်ရှားမှကြောင့် အဆိုပါသို့နှစ်ဖိုးသည် တစ်ဖိုးနှစ်ဖိုး
အဓိကနီး ရောစပ်လျက်သာ နေကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသို့နှစ်ဖိုး၏ ယေဘုယျသဘော
သည် မည်သည့်အခါတွင်မျှ ရပ်စဲခြင်း မရှိ။ အကယ်၍ ကြောင့်သို့သော် လေး လံ၍
ကြည့်လင်သော သို့ကြီး သောအဝိတ်အဝိုင်းသည် ဗဟို၌သာ စုဝေး၍ နေပြီးလျှင်
ပေါ့ပါး၍ နေဘက်သို့သောသို့ကြီး မင်း သောအထုအထည်တို့သည် အဓိကနီးအပေါ်ယံ
တွင် စုဝေး၍ နေကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ နေဘက်သို့သောသို့ အထုအထည်တို့သည်
အတွင်းဘက်၌ မဝင်ကြယ်သော အရပ်တို့၏ ဘေးဘက် ပြောငါးမျှကို ဖုံးအုပ်၍ထားကြ၏။
ဤနည်းဖြင့် အရုပ်တရားသို့ မဝင်ကြယ်မှတ်၏ ချယ်လည်ခြင်းကို ခံနေရ၏။

သတ္တဝါသည် နာမ်ဓါတ် ရုပ်ဓါတ် အဆောက်အအုံဖြစ်ခြင်း

ယခုအခါတွင် ရှုနိုင်ရုံ၏ ပုံစံကို ဘယ်လိုသုံး၍ ဖော်ပြပြီးလျှင် အရုပ်
တွင်းရှိ နှစ်ဖိုးဝပ်သည့် ဖြစ်တည်မှုကို ပျက်စက်ဝန်းအတွင်း၌ အတိုတောင်းဆုံး
အချိန်ဟုဆိုအပ်သော လျှင်စပ်တပျက်အတွင်းတွင် ယုံကြည်နိုင်ရုံပင် ခဲယဉ်းနိုင်
လောက်အောင် လွှင့်မြှန်သောအရှိန်ဖြင့် အကြိမ်ပေါင်း ၃၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀
လည်နေသော သိမ်မွေ့နူးညံ့သော စက်ကြယ်သဖြစ်သည့်ဟု ယူဆကြ၏။ ဤစက်ဝန်း
အတွင်း၌ အကြိမ်ပေါင်း များစွာလျှင်ရှားမှဖြစ်တည် နေသော ကျောက်စလင်း
ရုပ်သည် နာဂီလက်တန်လှည့်နည်းဖြင့် ၁၇၆ လျှော့နည်း သောအရှိန်ဖြင့်လည်၍ နေ
၏။ တနည်းဆိုသော် လျှင်စပ်တပျက်အတွင်း၌ အကြိမ်ပေါင်း ၁၇၆၄၇၀၀၀၀၀၀၀၀
လည်၍ နေ၏။

နှစ်မျိုးစပ်ဆီစက်ဝန်းကို နှစ်ခါစက်ဝန်းနှင့် ညီမျှသည့်ဟု ယူဆ၍
 စလင်း ကျောက်စက်ဝန်းကို ရုပ်ခါစက်ဝန်းဟု ယူဆလျှင် သတ္တဝါတို့သည် ရုပ်နှစ်
 အဆောက်အအုံဖြစ် ဧကောင်းကို သဘောတော်ရှိ နိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်၏။ နှစ်ခါစက်ဝန်း
 ဝန်းကို အစဉ်မပြတ်လှည့်ပေး နေသော အရာများမှာ ဤအခန်းတွင် ဖော်ပြခဲ့
 ပြီးဖြစ်သော အသက်ရှင် မှအလျင်အတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ဖြစ်တည်မှု၊ ပျက်
 အင်အားများဖြစ်၏။ ဤနည်းအတိုင်းပင် အခန်းနှစ်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော
 (သက်ဓိရုပ်ခါစက်များ) အတွင်း၌ ဖြစ်တည်မှု၊ ပျက် အလျင်သုံးခုက ရုပ်ခါစက်ဝန်း
 ကို အမြဲတန်းလှည့်၍ ပေးနေ၏။

ထပ်ဖြည့်အလျင် ခြောက်ခု၏ တာဝန်များ

နှစ်ခါစက်လှိုင်းများနှင့် အာရုံသိမှု အင်္ဂါတို့က မည်သို့သော တာဝန်များကို
 ထမ်းဆောင်နေကြပုံကို ပုံစံဖြင့် ပြနိုင်စေရန်အတွက် ဂျန်နီရို၏ ရုပ်ပုံတွင် အခြင်း
 အရာအနည်းငယ်ကို နောက်ထပ် ထည့်ပေးလိုက်၏။ ဤမီးထန်းသော ဆီသည့် အပေါ်
 ယံတွင် နေ၍ စင်ကြယ်သော ဆီတို့ ဗဟို၌ ပုံးကွယ်ဗျထား ဂုံမျှတကတိ တဝိတ်တဒေသ
 အစိုင်အခဲဖြစ်သွားစေပြီးလျှင် စလင်း ကျောက်အဆောက်အအုံတခုလုံးနှင့် အတွင်း
 ဘက်၌ စင်ကြယ်သောဆီကို အလွန်အလွန်ပါးသော အလွှာများဖြင့် ပုံးအုပ်၍ထား
 သေးသည့်ဟု ယူဆကြအံ့။ သတ္တဝါတို့၏ အာရုံခံစားမှုမန္တရာန် ပုံးအုပ်ရန် အဆိုပါ
 အရေပါးနှင့်သူ သော အလွှာခုနှစ်ခုတို့ ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။

အာရုံများဖြစ်ပေါ်လာစေနိုင်ရန်အတွက် အပွင်းနှစ်ခါစက်သည့်
 အပေါ်ယံဆီတို့ ထက် ပေါ်၍လာရ၏။ ထိုကိစ္စအတွက်ထပ်ဖြည့်အလျင် ခြောက်ခုက နှစ်
 ခါစက်အား အကူအညီ ပေးကြ၏။ အာရုံသိမှု အင်္ဂါများ ပေါ်၍ အာရုံပုံမျှခါစက်များမှ
 ဖြစ်ပေါ်လာသော အာရုံပြန်မှတို့က ရေခဲကလေးသော အခါ ထပ်ဖြည့်အလျင် ခြောက်
 ခုတို့က အစဉ်လိုက် ထကြွ၍ လာကြပြီးလျှင် မစင်ကြယ်မှအလွှာများကို အလှည့်ကျ ဖောက်
 ဖျက်ကြ၏။

အတွင်းနှစ်ခါစက် ပေါ်ထွက်ပုံနှင့် ထပ်တလဲလဲ ပေါ်ထွက်ပုံ

နှစ်ခါစက်သည့် မိမိ၏ စက်ဝန်းတပတ်ပြည့်သည့်အခါတွင် မိမိကိုယ်ကို မိမိ
 လှိုင်းဝရ ခုအဖြစ်သို့ ရေခဲက စေ ဧကောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ပထမလှိုင်းသည့် အား
 ပြောသဖြင့် တာဝန်မဖြစ်။ ဒုတိယလှိုင်း ပေါ်လာသောအခါ အလွှာတခု ပေါက်သွား၏။

တဘိယ ဖြိုင်း ပေါ်လာ သောအခါ နေဘက်ထပ်တလွှာ ပေါက်သွား၏။ ဤနည်းဖြင့် သတ္တမ ဖြိုင်းသို့ ရေဘက် သောအခါ အတွင်း နာမ် ဓါတ်သို့ အလွှာ ခြောက်ခုကို ဖောက် ဖျက်လိုက်၏။

သတ္တမ အလွှာမှ ဖောက် ဖျက်သွားခြင်း မရှိ။ သို့ရာတွင် ထိုအလွှာသို့ ကြည့်လင်သဖြင့် ထိုအလွှာက အတွင်း နာမ် ဓါတ်ကို ဖုံးကွယ်၍ မထားနိုင်။ ဤသို့ ပေါ်ထွက် လာသော အတွင်း နာမ် ဓါတ်သို့ နေဘက်ထပ်ဖြစ် ပေါ်လာသော နာမ် ဓါတ်ဖြိုင်း ခဲ့နှစ်ဖြိုင်းကြာ အောင် ဆက်လက်၍ ပေါ်ထွက် နေ၏။ တနည်းဆိုသော် နာမ် ဓါတ် ထွက် ပေါ် နေသော အချိန်မှ နာမ် ဓါတ်ဖြိုင်း ရှစ်ခုမျှကြာ၏။ တဆယ့် ခြောက်ကြိမ် ဖြောက်ဖြိုင်းသို့ ရေဘက် သောအခါ ထပ်ဖြည့်အလွှာ ခြောက်ခုတို့သို့ အင်အားဆုတ်ယုတ် သွားကြသဖြင့် မမင်ကြယ် မှအလွှာ များကို ဖောက် ဖျက် နိုင်စွမ်း မရှိကြတော့။ ဤနည်း ဖြင့် အဆိုပါအလွှာတို့၏ မူလ နေရာသို့ ပြန်တက် သောသဘောဖြင့် နာမ် ဓါတ်၏ အတွင်းသဘောတို့ ကြောင့် ထိုအလွှာတို့သို့ အတွင်း နာမ် ဓါတ်ကို အကြွင်းမဲ့ ဖုံးအုပ် သွားကြ၏။

သို့ရာတွင် နာမ် ဓါတ်၏ လျှပ်ရှား မှာ နေဘက်ကြိမ်ဖြစ် ပေါ်၍လာ သောအခါ အထက် ပါပြစ် ဝဉ်အတိုင်း ပြန်၍ ဖြစ်ပြန်၏။ ဤနည်းဖြင့် နာမ် ဓါတ် ထွက် ပေါ်လာ မှအစ ဝဉ်သို့ ဖြစ် ပေါ်လာ၏။ အဆိုပါ အသေခံအသေခံသော ဖုံးအုပ် ခြင်းမှ ထပ်တလဲလဲကင်းလွတ် မှုတို့၏ ကျေးဇူးဖြင့် အတွင်း နာမ် ဓါတ်သို့ အာရုံပြန် မှာ များကို ခံယူနိုင်ပြီးလျှင် အာရုံခံစား မှုတို့သို့ ဖြစ် ပေါ်လာကြ၏။

သက်ရှိကိုယ် ခန္ဓာတခုလုံးသို့ မမင်ကြယ် မှအလွှာ များ၏ ဖုံးအုပ်ခြင်းကို အကြွင်းမဲ့ခံ နေရသည့်အခါ၌ ပင်လျှင် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ဖြိုင်း ဘရ ဖြိုင်း သို့ ဖြစ် ပေါ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုဖြိုင်းတို့သို့ မမင်ကြယ် မှအလွှာ များကို ထိုး ဖောက် ခြင်း မပြုကြသဖြင့် ထိုဖြိုင်းတို့ ရှိ နေကြောင်းကို ယေဘုယျအားဖြင့် သိနိုင်ခြင်း မရှိ။ စင်စစ်ဆိုသော် ထိုဖြိုင်း များသို့ အမြဲတန်းဖြစ် ပေါ်၍ နေကြပြီးလျှင် အာရုံသံမှ အင်္ဂါများအပါအဝင် ကိုယ်ခန္ဓာတခုလုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွား နေကြ၏။

ဆွဲငင်မှု အင်အားတစ်ခုခုကို နှလုံးမှအခြားသို့ယာယီ
ပြောင်းရွှေ့ခြင်း

နှလုံးသို့ နာမ် ဓါတ်၏ ဆွဲငင်မှု အင်အားတစ်ခုခုဖြစ် ကြောင်းနှင့် ယေဘုယျအားဖြင့် ထိုအင်အားသို့ နှလုံး၌သာ အမြဲတန်းတည် နေသည့်အကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ သို့ရာတွင် တစုံတခုသော အာရုံသံမှ အင်္ဂါတို့သို့ မမင်ကြယ် မှအလွှာ၏

ဖိုးဆုံဝံ့မှ၊ မကင်းလွတ်လော သော အခါတွင် နာမ်ဓါတ်၏ ဆွေငင်မှု အင်အားတစ်ခုခု သည် ထိုသို့ကင်းလွတ်သော အချိန်ကာလအတွင်း၌ ထိုအင်္ဂါသို့ ယာယီ ပြောင်းရွှေ့၍ လာ၏။ ထိုနည်းတူစွာပင် ထိုသို့ကင်းလွတ်သော အချိန်ကာလ ရပ်စဲသွားသည့် နှင့် တပြိုင်နက် နာမ်ဓါတ်၏ ဆွေငင်မှု အင်အားသည် နှလုံးသို့ပြန်၍ ပြောင်းရွှေ့သွား ၏။

ဤနည်းဖြင့် အတွင်း နာမ်ဓါတ် ထွက်ပေါ်လာရသော နေရာ အသီးသီးသို့ နာမ်ဓါတ်၏ ဆွေငင်မှုအင်အားတစ်ခုခုသည် ပြောင်းရွှေ့သွား၏။ နာမ်ဓါတ်၏ ဆွေငင်မှုအင်အားတစ်ခုခုသည် တချိန်တွင် တနေရာသို့သာ ပြောင်းရွှေ့သွားနိုင် ပြီးလျှင်၊ တချိန်တွင် နှစ်နေရာ သို့မဟုတ် ထိုထက်များသော နေရာများသို့ တပြိုင်နက် ပြောင်းရွှေ့မသွားနိုင်။ ဤအချက်သည် အရေးကြီးသော အခြင်းအရာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဣန္ဒြိယတို့သည် အာရုံခံစားမှုများကို တပြိုင်နက်ထည်း မခံ စားနိုင်ကြ။ အာရုံသိမှု အင်္ဂါများက အာရုံခံစားမှုများကို တပြိုင်နက်တည်း လွှတ်၍မပေးကြ။

ပြတ်စာောင်းပြတ်စာောင်းဖြစ်ပေါ်ကြသော အာရုံခံစားမှုများ

ဣန္ဒြိယတို့သည် ဘာမျှလုံးလုံးမလုပ်ဘဲ နေလိုလျှင်လည်း နေ၍ရ၏။ သို့ရာတွင် တချိန်တွင် မူကား အလုပ်တခုတည်းကိုသာ လုပ်နိုင်၏။ ထိုနည်းတူစွာပင် ဘာမျှလုံးလုံးမကြံစိတ် နေ၍လည်း ရ၏။ သို့ရာတွင် တချိန်တွင် မူကား အကြံအစီ တခုတည်းကိုသာ ကြံစီနိုင်၏။ သို့သော် ဣန္ဒြိယတို့သည် အလုပ်တခုမှတစ်ဆင့် ပြောင်း၍ လုပ်နိုင်၏။ ထိုနည်းတူပင် အကြံအစီကိုလည်း နှိုင်းဘဲတခုမှတစ်ဆင့် အလွန်လျင်မြန် စွာနှင့် ပြောင်း၍ ကြံစီနိုင်၏။

ဣန္ဒြိယတို့၏ အာရုံသိမှု အင်္ဂါအမျိုးမျိုးတွင် အတွင်း နာမ်ဓါတ်ထွက်ပေါ် ခြင်းအစဉ်သည် မကြာခဏ ပြတ်စာောင်းပြတ်စာောင်း ပေါ်ပေါက်၏။ ထို့ပြင် အာရုံသိမှု အင်္ဂါအသီးသီးတွင် နာမ်ဓါတ်ထွက်ပေါ်မှု အစဉ်တို့က လေးများသည့် အလွန်မျှ ဖြစ်ပေါ်နိုင်၏။

အလွန်မျှဖြစ်ပေါ်သော နာမ်ဓါတ်အစဉ်များကို ချစ်လှစွာသော မိတ်ဆွေတယောက်နှင့်အတူ အဝတ်စား နေသော လူတယောက်၏ ဥပမာဖြင့် နှိုင်းယှဉ်အပ်၏။ အဝတ်နှင့် ပုဂံခွက်တို့၏ အဆင်းသည် ထိုသူ၏ မျက်စေ့၌

အထိအ ကွေ့လှိုင်း များကို ဖြစ် ပေါ် စေ၏။ သူမိတ် ဆွေ၏ စကားသံသွယ် ထိုသူ၏ နား၌ အထိအ ကွေ့လှိုင်း များကိုဖြစ် ပေါ် စေ၏။ ထို့ပြင် သူမိတ် ဆွေ၏ နေခြင်းကို သိမှသွယ် ထိုသူ၏ နှလုံးတွင် အထိအ ကွေ့လှိုင်း များကို ဖြစ် ပေါ် စေ နိုင် တွယ် ရှိ၏။ အစခေါ် အနံ့ သွယ် ထိုသူ၏ နှာ ခေါင်း၌ အထိအ ကွေ့လှိုင်း များကို ဖြစ် ပေါ် စေ၏။ စာပွဲကုလား ထိုင်၊ ဇွန်းခက်ရင်း၊ အစာ စသည့်အနံ့နှင့် ထိ ကွေ့ခြင်းသွယ် ထိုသူ၏ ထိ ကွေ့မှအ ခါး တွင် ထိ ကွေ့မှ လှိုင်း များကို ဖြစ် ပေါ် စေ၏။ အစာက လျှာကို ထိ ကွေ့ခြင်း နှင့် အစာမှ အနံ့အာရုံပြန် မှုကိုသွယ် ထိုသူ၏ လျှာတွင် အထိအ ကွေ့လှိုင်း များကို ဖြစ် ပေါ် စေ၏။

အာရုံခံစား မှု နှစ် ခု သွယ် တပြိုင် နက်တည်း မ ပေါ် ခြင်း

အထက် ပါ ဥပမာသွယ် အာရုံသိမှု အခါ ခြောက် ခုလုံး နှင့် သက်ဆိုင် သော လည်း ထိုလူအဖို့တွင် တချိန်တည်း၌ အာရုံခံစား မှု နှစ် ခု သွယ် တပြိုင် နက်တည်းဖြစ် ပေါ် သွယ် မဟုတ်။ ဤသို့ နေသည့်အခါ တွင် ထိုသူ၌ အခြားအာရုံခံစား မှုများ မဖြစ် ပေါ်။ နား ထောင့် နေသည့်အခါ တွင်လည်း ထိုသူ၌ အခြားအာရုံခံစား မှုများ မဖြစ် ပေါ်။ အနံ့ခံ၍ နေသည့်အခါ တွင်လည်း ထိုသူ၌ အခြားအာရုံခံစား မှုများ မဖြစ် ပေါ်။ အရသာကို ခံ နေသည့်အခါ တွင်လည်း ထိုသူ၌ အခြားအာရုံ ခံစား မှုများ မဖြစ် ပေါ်။ ။ ကိုယ်တွယ် နေသည့်အခါ တွင်လည်း ထိုသူ၌ အခြားအာ ရုံခံစား မှုများ မဖြစ် ပေါ်။ ထို့ပြင် သူမိတ် ဆွေ ၏ နေသည့်အတွက် သဘာဝ မှအာရုံ ပေါ် နေ ခိုက်တွင်လည်း ထိုသူ၌ အခြားအာရုံခံစား မှုများ မဖြစ် ပေါ်။

သို့ရာတွင် ထိုသူ၏ နာမ်ဓါတ်သွယ် မိမိ၏ အတွင်း နာမ်ဓါတ် ထွက် ပေါ် မှု အစဉ်ကို ဝိုင်းခြား၍ လျော့ကပ်ပတ်စွာ ပြတ် ဖြတ် ဖြတ် ဖြတ် ဖြတ် ဖြတ် ပေါ် စေခြင်းဖြင့် ထိုသူသွယ် အာရုံသိမှု အခါ ခြောက် ခုမှ ဖြစ် ပေါ် သော အာရုံခံစား မှု လှိုင်း များ အကုန်လုံးကို ခံစား နိုင် မည်ဖြစ်၏။ အာရုံခံစား မှု အသီးသီး၏ အချိန်ကာလ အရှည်အတိုမှ အာရုံပြန် သော အရသာဝတ္ထုတို့က အာရုံသိမှု အခါများ အပေါ်တွင် ဆွဲငင် နိုင် သော အင်အားအနည်းအများအလိုက်ဖြစ်၏။

နှလုံးစာ အာရုံခံစား မှုအားလုံးကို စုတ်ယူခြင်း

နှလုံးတွင်း၌ ရှိ သော အာရုံသိမှုအခါက မျက်စေ့၊ နား၊ နှာ ခေါင်း၊ လျှာ နှင့် အထိအ ကွေ့ဟု ဆိုအပ် သော ပတ်ဝန်းကျင်အာရုံသိမှုအခါများ၌ အတွင်း နာမ် ဓါတ် ထွက် ပေါ် နိုင် စေရန်အတွက် ဆွဲငင် မှု အင်အားတည်ရာကို နှလုံးတွင်းမှ ယာယီ

အားဖြင့် လွတ်၍ ပေး သေလည်း ထိုဆွေငယ်မှအင်အားတစ်ခုခုကို မိမိဆီသို့ ပြန်
 ရောက် အောင် အမြဲတန်းဆွေငယ်၍ နေ၏။ ထိုသို့ ဆွေငယ် နေခြင်းကြောင့် ပတ်
 ဝန်းကျင်သို့မှအင်္ဂါများ ပွင့်လင်း၍ အင်အားကြီးသော အာရုံများဖြစ် ပေါ်
 လာသည့်အခါတိုင်း ထိုအာရုံများကို နှလုံးက အကြွင်းမဲ့ စုတ်ယူပြီးလျှင် မိမိတစ်
 တစ်ဝန်များကို စ၍ ဆောင်ရွက်၏။ သို့ရာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်သို့မှအင်္ဂါများ၌
 ဖြစ် ပေါ်သည့် အား ပြောသော အာရုံပြန် မှတို့သည့် နှလုံးသို့မရောက်မီ ပျောက်
 ကွယ်သွားကြ၏။

အတွင်း နာမ်ဓါတ် ထွက် ပေါ် မှအင်အားတို့သည့် နှလုံးအတွင်းရှိ အာရုံ
 သို့မှ အင်္ဂါတွင် အပြင်းထန်ဆုံးဖြစ်၏။ နာမ်ဓါတ် ထွက် ပေါ် မှ ထပ်ဆင့်အစဉ်သည့်
 နှလုံးတွင်း၌ ဝိစုံကြွ၏။ ထို့ပြင် နှလုံး၏ အာရုံထင်မှသည့်အသည့် အလွန်လွှင်ထက်
 မြှောက်၏။

ပတ်ဝန်းကျင်သို့မှ အင်္ဂါတို့က နှလုံးကို ဖမ်းကြခြင်း

နှလုံးတွင်းရှိ အတွင်း နာမ်ဓါတ် ထွက် ပေါ် မှအင်အားသည့် ယေဘုယျအားဖြင့်
 ပတ်ဝန်းကျင်၌ နှင့်ဆိုင်သော အာရုံသို့မှအင်္ဂါတို့၏ သို့မဟုတ် အများ၏ ဖမ်းမိမှုကို
 ရမှသာ ဖြစ် ပေါ် နိုင်၏။ သို့ရာတွင် စ၍ဖြစ် ပေါ်လာပြီး နောက်အစုံတွင် ထိုအင်္ဂါ
 တို့၏ အကူအညီမရဘဲနှင့် ဆက်လက်၍ ဖြစ် ပေါ် နိုင်၏။ နာမ်ဓါတ်ထွက် ပေါ် မှအင်္ဂါများကို
 ဖြစ် ပေါ် နေစေခိုက်တွင် နှလုံးတွင်းရှိ အာရုံသို့မှအင်္ဂါ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ပတ်
 သက်သော အာရုံသို့မှ အင်္ဂါတို့၏ ခုခွဲ သော်ငှား ၊ အများ၌ သော်ငှား ၊ အာရုံများ
 ဖြစ် ပေါ် စေရန် လုပ် နိုင်၏။

အာရုံသို့မှ အင်္ဂါတို့သည့် ဂုဏ်ဓါတ်နှင့် ဘာသာထိ တွေ့မှသာ မိမိတို့၏
 တစ်ဝန်များကို ဆောင်ရွက် နိုင်ကြသည့်ဟု မထင်မှတ်ရ။ "ကြိစိခြင်း" ဟု ဂျာနီဝီ
 တို့ ခေါ်ကြသည့်နည်းဖြင့် ဂျာနီဝီတို့၏ အာရုံသို့မှအင်္ဂါများကို လျှပ်ခွားထဲ၌ စေ
 နိုင်၏။ ကြိစိခြင်းဆိုရာတွင် ဂျာနီဝီတို့၏ အာရုံသို့မှအင်္ဂါများအဖို့ အကောင်
 အထည်ထင်လာ အောင် တွေးမှ ပါဝင်၏။ ယေဘုယျအားဖြင့် အကောင်အထည်
 ထင်လာ အောင် တွေးမှဆိုသည့်မှာ ဂျာနီဝီတို့၏ အာရုံသို့မှအင်္ဂါတို့ ယခင်က တွေ့
 ကြုံဘူးသော အရာများကို ပြန်၍ ပေါ် ပေးခြင်းမျှသာ ဖြစ်၏။

ဤစီမံခန့်ခွဲမှု အခွင့်အရေးများ

ဘဝဏ္ဍာ မှု ဤစီမံခန့်ခွဲမှု အခွင့်အရေးများ နှင့် ဤစီမံခန့်ခွဲမှု အခွင့်အရေးများတွင်
 သိမ်မွေ့သော တုန့်ပြန်မှုအင်အားသစ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဥပမာ ဆိုသော် ဤစီမံခန့်ခွဲမှု
 တို့ ယခင်က မြင်ဘူးသော အရသာတစ်ခုအကြောင်းကို ဤစီမံခန့်ခွဲမှုအခွင့်အရေးများ နှင့် ဤစီမံခန့်ခွဲမှု
 အခွင့်အရေးများ မျက်စေ့တွင် ထိုအရသာ၏ အခွင့်အရေးများနှင့် မထင်မရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဤစီမံခန့်ခွဲမှု
 တွင် သောသမ္မာန် ဤစီမံခန့်ခွဲမှုအခွင့်အရေးများ ထိုအခွင့်အရေးများ အခွင့်အရေးများ နှင့် ဤစီမံခန့်ခွဲမှု
 နား၌ မထင်မရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဤစီမံခန့်ခွဲမှု တွေ့ရှိရသော အခွင့်အရေးများ ဤစီမံခန့်ခွဲမှု
 သောသမ္မာန် နှင့် ဤစီမံခန့်ခွဲမှု အခွင့်အရေးများ ထိုအခွင့်အရေးများ အခွင့်အရေးများ
 ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဤစီမံခန့်ခွဲမှု အခွင့်အရေးများ သော အရသာအကြောင်းကို ဤစီမံခန့်ခွဲမှု သော
 အခွင့်အရေးများ နှင့် ဤစီမံခန့်ခွဲမှု လွှာ၌ ထိုအရသာ၏ အခွင့်အရေးများ မထင်မရှား
 ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဤစီမံခန့်ခွဲမှု ထိုအခွင့်အရေးများ သော အခွင့်အရေးများ အကြောင်းကို ဤစီမံခန့်ခွဲမှု
 အခွင့်အရေးများ နှင့် ဤစီမံခန့်ခွဲမှု အခွင့်အရေးများ အခွင့်အရေးများ အခွင့်အရေးများ အခွင့်အရေးများ
 ပြန်မှည့် မထင်မရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ဤစီမံခန့်ခွဲမှု အခွင့်အရေးများ ကောင်းမွန်သော နားလည်နိုင်စေရန်အတွက် အခွင့်အရေးများ
 အခွင့်အရေးများ နှင့် ဤစီမံခန့်ခွဲမှု အခွင့်အရေးများ မည်သို့ အခွင့်အရေးများ ရောက်သည့်အကြောင်းကို အထူး
 ဝင်ရောက်၍ လေ့လာအပ်၏။ ဤစီမံခန့်ခွဲမှုအခွင့်အရေးများ အခွင့်အရေးများ အခွင့်အရေးများ အခွင့်အရေးများ
 ပူခြင်း အခွင့်အရေးများ၊ မခွင့်အရေးများ ပြောသဖြင့် အခွင့်အရေးများ၊ ပြည့်ခြင်း မပြည့်ခြင်း အခွင့်အရေးများ၊
 သို့မဟုတ် စိတ်လွတ်ငြိမ်းမိမှုများကို အခွင့်အရေးများ ဤစီမံခန့်ခွဲမှု။ ထိုဤစီမံခန့်ခွဲမှုအခွင့်အရေးများ
 သက်ဆိုင်ရာ အခွင့်အရေးများ အခွင့်အရေးများ ထင်မြင်မှုကို ဖြစ်စေ၏။ ဤစီမံခန့်ခွဲမှုအခွင့်အရေးများ
 အခွင့်အရေးများ တွေ့ရှိရသည့်အခွင့်အရေးများ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အကယ်၍ တွေ့ရှိရသည့်အခွင့်အရေးများ
 စေ၊ သက်ဆိုင်ရာ အခွင့်အရေးများ အခွင့်အရေးများ ထင်မြင်မှုကို ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် ဖြစ်၏။ တွေ့
 ရသဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော သော ထင်မြင်မှုနှင့် အခွင့်အရေးများ တွေ့ရှိရသဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော
 ထင်မြင်မှုမှာ အခွင့်အရေးများ ပြောသောလျှင် ခြားနားခြင်း ဖြစ်၏။ ဤစီမံခန့်ခွဲမှု အထူးကြိုက်
 တတ်သော အခွင့်အရေးများ ဤစီမံခန့်ခွဲမှု သောသမ္မာန် နှင့် ဤစီမံခန့်ခွဲမှု ပါးစပ်ထဲတွင်
 သွားရသဖြင့် အခွင့်အရေးများ ဖြစ်ခြင်းမှာ ထိုအခွင့်အရေးများ အခွင့်အရေးများ ဤစီမံခန့်ခွဲမှု
 အခွင့်အရေးများ လွှာတွင်ရှိသော အခွင့်အရေးများ အခွင့်အရေးများ ပါသည့် သော အခွင့်အရေးများ ဖြစ်၏။

အဖို့ ဝိညာဉ်သစ် အခံငြိန် မှာများစွာ အခြေပြု၍ ကြံစီကြ၏။

အိမ်က ဆောင်ကို ဆောင်လုပ် နေသည့်အခါ၌ဖြစ် စေ၊ ဆန်းကြယ်သော စက်ကိရိယာ တခုကို လုပ်ရန် ထိုးထွင်းကြံစီ နေသည့်အခါ၌ဖြစ် စေ၊ အာရုံသိပ္ပာနာရီကိုသိသည့် ဣန္ဒြိယ တို့၏ ကြံစီမှကွင်း အမြဲတန်း အကုန်အသိ ပေးကြ၏။

သဘာဝမန်ကြံစီမျှများကွင်း ယေဘုယျအားဖြင့် နှလုံးသည့် အဓိက တာဝန် များကို ဝန်ခံ၍ ဆောင်ရွက် ပေး လေ့မရှိ။ ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ လူတို့သည့် အများ အားဖြင့် မိမိတို့ပြုလုပ် နေသော အလုပ်ကိစ္စများကို စိတ်အားထက်သန် စွာပြုလုပ် လေ့မရှိကြ သောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် နှလုံးသားကို အသုံးပြု၍ လုပ်ကြသော လူတို့၏ လုပ်ဆောင်ပုံများကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကြံစီမှတို့အတွက် နှလုံးသည့် အလွန် အရေးကြီးသည့်အကြောင်းကို သိနိုင်၏။ ဤအချက် နှင့်ဝတ်လျှင်းသော ဥပမာတို့မှာ ရိုးဖြောင့်သော နိုင်ငံရေးသမားများ၊ စိတ်အားထက်သန်သော သာသနာပြု များ၊ စေတနာမှန်သော ချစ်သူများ ဖြစ်၏။

လူတို့သည့် ယေဘုယျအားဖြင့် စိတ်အားထက်သန်စွာ ကြံစီမျှကို ပြုလေ့မရှိ ကြသည့်ကို အကြောင်းပြု၍ ဥက္ကဋ္ဌာရင်းသည့် ကြံစီမျှခံစားရမိ၏ တည်ငြိမ်သည့်ဟု သော အယူအဆသည့် ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထိုအယူအဆပေါ်ပေါက်လျက်ရှိခြင်း အကြောင်းကို အလွယ်တကူ နှင့် ရှင်းပြနိုင်၏။

အခြေခံ နေသော အထင်မှားမျှ

လည်ပင်း၏ အထက်တွင်ရှိသော ဥက္ကဋ္ဌာရင်းအတွင်း၌ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ပတ်သက်သော အာရုံသိပ္ပာနာရီကို ခုတ်ငြိမ်းသည့်အနက် လေးခုသည့် အမြဲတန်းတည် နေ၏။ မျက်စေ့၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လှာဟု ဆိုအပ်သော အာရုံသိပ္ပာနာရီ လေးခုတို့သည့် ဥက္ကဋ္ဌာရင်းအတွင်း၌ ရှိကြပြီးလျှင် အထိအတွေ့ဟု ဆိုအပ်သော ပဉ္စမ အာရုံသိပ္ပာနာရီလည်း ဥက္ကဋ္ဌာရင်းတခုလုံး၌ ပြန့်နှံ့စွာတည် နေ၏။ ကြံစီသောအခါကွင်း ဤအာရုံသိပ္ပာနာရီ ငါးခုသည့်သဘာဝလျှင် ထင်ကြခြင်း ရှိသဖြင့် ကြံစီမျှမှန်သမျှသည့် ဥက္ကဋ္ဌာရင်းအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်ကြသည့်ဟု ထင်ရ၏။

ကွေးကော၍ ကြည့်အပ်သော အာရုံပြန်မှတို့သည့် ယေဘုယျအားဖြင့် နှလုံးထိ အောင်မရောက်ကြ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အင်အား ပြောကြသဖြင့် လမ်းတဝက်တွင် ပျောက်ကွယ်၍သွားကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အာရုံ ပြန်မှအားလုံးသည့် သက်ဆိုင်ရာအာရုံသိပ္ပာနာရီများကို ထိုးဖောက်၍ နှလုံးဆီသို့

ရွှေဝူသွားကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် ကြံစီ မှတို့သည့် အများအားဖြင့် အာရုံသိမှအ ခါအမျိုး
 မျိုးထဲသို့ ပြတ် ဘေးဝင်းပြတ် ဘေးဝင်းထုံး ဖောက်၍သွားကြပြီးလျှင် နာမ်ဓါတ်၏ အတွင်း
 တက်သို့ ရွှေဝူသွားကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် ကြံစီ မှအပ ဥာဓုလုံးသည့် ဥဓ္မာဝင်း၏ အလည်
 ခေါင်၌ တည် နေသည့်ဟု ထင်ရ၏။ ထိုသို့ထင်ရခြင်းသည့် အထင်မှား မှဖြစ်၏။
 ထိုသို့ အထင်မှား မှသည့် အခြားအထင်မှား မှအများ ကဲ့သို့ပင် လူတို့၏ အာရုံများသည့်
 လျင်မြန်စွာ လျစ်လျား နေသော စက္ကဝေဝေ၏ အခြင်းအရသာကို သိနိုင်လောက်
 အောင် အင်အား မရှိကြခြင်း ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤအထင်မှား မှသည့် အခိုင်မာဆုံး
 သော အထင်မှား မှပင်ဖြစ် ဖွယ်ရှ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နာမ်ဓါတ်သည့်
 စက္ကဝေဝေအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ် နေသော လျစ်လျား သော အခြင်းအရသာများ
 အနက် အလျင်မြန်ဆုံးဖြစ်သော ကြောင့် ဖြစ်၏။

ဦးဇောဘက်၏ ဘာဝနာများ

ဦးဇောဘက်တွင် ပဉ္စဝန်းကျင်နှင့် ပဉ္စသက်သော အာရုံသိမှအခါ
 များကို ထိန်းသိမ်း၍ ကျန်တို့၏ လျစ်လျား မှကို လျစ်လျစ် ပေးမြှင့် ပဉ္စသက်၍ အလွန်
 တိကျသော ဘာဝနာတရသည့်မှာ သေချာ၏။ ထိုရသာတွင် နာမ်ဓါတ်နှင့်ဆက်လွယ်မှ
 နှင့်ပဉ္စသက်၍မူ ဦးဇောဘက်သည့် အထူးအရေးကြီးသောအရသာမပျက် ။

နာမ်ဓါတ်သည့် တဖြိုင်နက်ထည်း ရွှေများသဖြင့် နာမ်ဓါတ်၏ အမြန်
 နှုန်းကို တွက်၍မရ။ ထို့ပြင် နာမ်ဓါတ်သည့် အရသာအမျိုးမျိုးနှင့် ဟင်းလင်းပြင်ဓါတ်
 အပါအဝင် အားလုံးသော လူဝတ်ဓါတ်သဏ္ဌန်များအတွင်းလည်း ထုံး ဖောက်၍သွား၏။
 ထို့ကြောင့် နာမ်ဓါတ်သည့် ကျန်တို့ ကိုယ်ခန္ဓာတို့ အကူအညီကို များစွာမလို။ နာမ်
 ဓါတ်သည့် နှလုံး၊ မျက်လော၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာနှင့် အထိအတွေ့ နှုတ်အိပ်သော
 အခါ ခြောက်ခုကိုသိလျှင် အသုံးပြု၏။ ထိုခြောက်ခုအနက် နှလုံးသည့် အဓိကဖြစ်၏။

မစင်ကြယ်မှုနှင့် မစင်ကြယ်မှအာရုံများ

ဤအခန်းကိုအဆုံးမသတ်မီ ကျန်တို့၏ အာရုံသိမှအခါများ ထက်ပေါ်
 လာသည့်အခါတို့တွင် ဖြစ်ပေါ်တတ်သောအာရုံအမျိုးမျိုးတို့သည့် တခုနှင့်တခုမတူသည့်
 အဖြစ်ကို သိကြရန်လို၏။ ထပ်ဖြည့်အလျင် ခြောက်ခုတို့ ကြောင့် နာမ်ဓါတ်တိုင်း များတွင်
 ဖြစ်ပေါ်လာသော နောက်ပိုင်းအင်အားများ၏ ကျေးဇူးဖြင့် အာရုံသိမှအခါ
 များ၌ နာမ်ဓါတ်ထံ တွေ့မြဲများ ပေါ်လာကြောင်းကို သိခဲ့ရပြီ ။

ပတ်ဝန်းကျင်ထဲမှာ အင်္ဂါများတွင် ပေါ်လာသော နာမ်တို့၏ ထိခိုက်မှုများနှင့် ယေဘုယျအားဖြင့် ပေါ်လာသော နေရာ၌ပင် ပျောက်ကွယ်ကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် ၎င်းတို့နှင့် နာမ်တို့ကို ပြောပလောက်အောင် ထိခိုက်ခြင်း မဖြစ်နိုင်ကြ။ သို့ရာတွင် အချို့မူ နာမ်တို့ကို နှိုင်းယှဉ်ရောက်အောင် ဦးတိုက်ထိုးဝင်၍ သွားကြ၏။ ၎င်းတို့နှင့် အင်အားပြင်းသောဖြစ်စေ ပြောသောဖြစ်စေ အားလုံးပင် နာမ်တို့အတွင်းသို့ နက်ရှိုင်းစွာ ထိုးဝင်ကြ၏။ ထိုသို့ ထိုးဝင်ခြင်းတို့သည် နာမ်တို့အား အရောင်တောက်စေ၏။ ထိုသို့သော အရောင်သည် နာမ်တို့၏ အတွင်းတက်၌ ရောင်ခြည်များကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီးလျှင် တခုနှင့်တခု မတူသော ဘုံပြန်ပြန် မှန်စီမျိုးကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ထိုမှန်စီမျိုးမှာ မစင်ကြယ်မှု (အကုသလ) နှင့် စင်ကြယ်မှု (ကုသလ) တို့ ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏ အာရုံတို့သည် အဆိုပါ အမျိုးအစား နှစ်ခုအနက် တခုအဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်လောက်အောင် အင်အားရှိလာသော အချို့မှာလည်း အာရုံများရှိကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့သိနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အာရုံများမှာ မစင်ကြယ်သော အာရုံများဖြစ်လျှင်ဖြစ်၊ မဖြစ်လျှင် စင်ကြယ်သော အာရုံများသာဖြစ်နိုင်၏။

မစင်ကြယ်မှုနှင့် စင်ကြယ်မှုတို့ကို အဘနည်းအစား

ခွဲခြားမှု

နာမ်တို့တွင်း၌ အရောင်တောက်မှု ၃၉ မျိုးရှိ၏။ ၎င်းတို့အနက် ၁၄ မျိုးမှာ မစင်ကြယ်မှုအလျင်များဖြစ်၍ ကျန်သော ၂၅ မျိုးမှာ စင်ကြယ်သော အလျင်များဖြစ်၏။

ထိုအရောင်တောက်မှုများကို သက်ဆိုင်ရာ ဂုဏ်အလိုက် ဗုဒ္ဓက အောက်ပါအစဉ်အတိုင်း ခွဲခြားဖော်ပြ၏။

နာမ်တို့၏ စင်ကြယ်မှုအင်္ဂါ ၂၅ မျိုး

နာမ်တို့၏ ယေဘုယျာဉာဏ်ခြင်းအင်္ဂါများ (သေတနာသဘာဝါရန)

- ၁။ ယုံကြည်မှု (သဒ္ဓါ)
- ၂။ သတိရှိမှု (သတိ)
- ၃။ မကောင်းမှုကို ရှက်ခြင်း (ဟိရ)

- ၄။ မကောင်းမှုကို ရွေးချယ်ခြင်း (ဩတ္တပ္ပ)
၅။ တစ်မက်မှကင်းခြင်း (အလောဘ)
၆။ မေတ္တစိတ်ရှိခြင်း (အခေါသ)
၇။ တည်ကြည်ခြင်း (တဏှိ မဇ္ဈိက)
၈။ ကိုယ်ကံသဘာဝ နှစ်မျိုး (ကံသပဿနီ)
၉။ စိတ်တည်ငြိမ်မှု (စိတ္တပဿနီ)
၁၀။ စိတ်ဓါတ်အင်္ဂါတို့ ပေါ့ပါးခြင်း (ကံသလဟုတ)
၁၁။ စိတ်ဓါတ် ပေါ့ပါးခြင်း (စိတ္တလဟုတ)
၁၂။ စိတ်ဓါတ်အင်္ဂါတို့၏ နူးညံ့ခြင်း (ကံသမုဒုတ)
၁၃။ စိတ်ဓါတ်၏ နူးညံ့ခြင်း (စိတ္တပုဒုတ)
၁၄။ စိတ်ဓါတ်အင်္ဂါတို့ ကြန့်နီ့ငြင်းခြင်း (ကံသကမ္မဉ္စတ)
၁၅။ စိတ်ဓါတ်ကြန့်နီ့ငြင်းခြင်း (စိတ္တကမ္မဉ္စတ)
၁၆။ စိတ်ဓါတ်အင်္ဂါတို့ စွမ်းအင်ရှိခြင်း (ကံသပါရုဉ္စတ)
၁၇။ စိတ်ဓါတ်၏ စွမ်းအင်ရှိခြင်း (စိတ္တပါရုဉ္စတ)
၁၈။ ကိုယ်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း (ကံသယုဇ္ဈကတ)
၁၉။ စိတ်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း (စိတ္တယုဇ္ဈကတ)

စိတ်ဓါတ်၏ ရေခဲငါးပါးအင်္ဂါများ (ဝိရတိ)

- ၂၀။ မှန်သောစကားကိုဆိုခြင်း (သမ္မာဝါစာ)
၂၁။ မှန်သော အမှုကို ပြုခြင်း (သမ္မာကမ္မန္တ)
၂၂။ မှန်သော အသက်မွေးမှုရှိခြင်း (သမ္မာအာတီတိ)

စိတ်ဓါတ်၏ အဝိုင်းအခြား မရှိသော ကြင်နာမှုအင်္ဂါ
(အပ္ပမဒ)

- ၂၃။ သတ္တဝါအားလုံးကို သနားခြင်း (ဧရုဏ)
၂၄။ သတ္တဝါအားလုံး၏ ကောင်းကျိုးကိုလိုခြင်း (မုဒိတ)

စိတ်ဓါတ်၏ ထွန်းတောက်မှုအင်္ဂါ

- ၂၅။ မသိမှီမှီနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သိမှု (ပညာ)

နာမ်စာရင်း မဝင်ကြယ် မှအင်္ဂါ ၁၄ ခု

- ၁။ မသိမျှ (မေတ္တ)
- ၂။ မကောင်းမျှကို အရှက်မရှိခြင်း (အဟိရိက္ခ)
- ၃။ မကောင်းမျှကို မကြောက်ခြင်း (အနောတပ္ပ)
- ၄။ ပြန့်လွင့်ခြင်း (ဥဒ္ဓိစ္ဆ)
- ၅။ တစ်မက်ခြင်း (လောဘ)
- ၆။ အမြင်မှားခြင်း (မိတ္တိ)
- ၇။ ထောင်လွှားခြင်း (မာန)
- ၈။ မိုးတီးခြင်း (ဒေါသ)
- ၉။ မနာလိုခြင်း (ကုသော)
- ၁၀။ တိုထွာခြင်း (မစ္ဆရိယ)
- ၁၁။ နေဝင်တဖြတ်ခြင်း (ဣန္ဒြိယ)
- ၁၂။ ကိုယ်ကတယ် မအိမသခြင်း (ဝိပဿ)
- ၁၃။ စိတ်မအိသခြင်း (ဝိဇ္ဇ)
- ၁၄။ ဆိုးဖြတ်နိုင်မှု မရှိခြင်း (ဝိပဿိန္န)

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကြံစိတ်များတွင် မဝင်ကြယ်များနှင့် ဝင်ကြယ်များရောဝင်ခြင်းကို မည်ကဲ့သို့ ရောဝင်စွာ နေပုံနှင့် အချင်းချင်း မည်ကဲ့သို့ အပြန်အလှန်ထိခိုက်ကြပုံများ အကြောင်းကို နောက်အခန်းတွင် ဖော်ပြအံ့ ။

အခန်း ၅။

နာမ် ငါး နှစ် နာမ် ငါး အခြေအနေများ

နာမ် ငါး သည် အင်အား အမျိုးမျိုးတို့၏ အရအပေါင်းတရသဖြင့် သည် အကြောင်းကို သိကြပြီ။ နာမ် ငါး၏ အင်အားမှာ အာရုံပြန်မှုများကို ခံယူနိုင်စွမ်းရှိခြင်း နှင့် အာရုံပြန်မှုငါးကို ဖြစ်ပေါ်ပေါ်နိုင်စွမ်းရှိခြင်း ပင်ဖြစ်၏။ နာမ် ငါး၏ အင်အားမှာ သမ္ပတိတရ နှင့်တရ မတူကြ။ သမ္ပတိတရ နာမ် ငါး၏ အင်အားခြင်း မတူကြခြင်းမှာ မိမိတို့၏ သက်ရှိငါး နာမ် ငါးများ အတွင်း၌ စုဝေးနေကြသော မပင်ကြယ်မှာ နှင့် ပင်ကြယ်မှတို့၏ အရိုးအသားအနည်းအများ မတူကြခြင်း ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤအခန်းတွင် ပေါ်ပြုမည့်အခါ အကြောင်းကို မဆွေးနွေးမိတော့။ နာမ် ငါးအတွင်းသို့ ပပင်ကြယ်မှအင်အားများ နှင့် ပင်ကြယ်မှ အင်အားများ ရောက်လာကြပုံကို၎င်း၊ ထိုအင်အားတို့သည် တရ နှင့်တရ မညီကဲ့သို့ ခြားနားကြပုံကို၎င်း၊ ထိုအင်အားတို့သည် အဘယ်ကြောင့် နာမ် ငါးအမျိုးမျိုးအတွင်း၌ ခြားနားခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်ပေါ်ပုံကို၎င်း၊ လေ့လာကြည့်လှိုက်။ ထို့ကြောင့် ထိုသို့ လေ့လာနိုင်ကြ ပေါ်ခြင်းအကျိုး၌ နာမ် ငါး၏ ဂုဏ်များ အကြောင်းကို ထပ်၍ လေ့လာကြည့် လှိုက်။

အင်အားအနည်းနည်းဖြင့် သော နာမ် ငါးသည် ပင်လျှင် မိမိ၏ ပေါ်သို့ ကျရောက်လာသမျှသော အာရုံပြန်မှုတို့ကို မှတ်သားနိုင်သော သိမ်မွေ့သော အင်အား ရှိ၏။ အာရုံပြန်မှုများကို မှတ်သားရသော နာမ် ငါးသည် အလွန်လျှင် သိမ်မွေ့သော ဂုဏ်ပုံသွန်းပရောင်း နှင့်တူ၏။ နာမ် ငါးသည် အလွန်လျှင် သိမ်မွေ့၍ သေချာလှသဖြင့် မိမိ၏ ပေါ်သို့ကျ ရောက်လာသော အာရုံပြန်မှု အသီးသီး၌ပါသော အသေးငယ်နုနုဖြင့် သော အချက်အလက်က လေးများကို ပင်လျှင် တိကျစွာ တစ်ပြန်ပြန် ပေါ်ပြုနိုင်၏။ ထိုသို့တစ်ပြန်ပြန် ပေါ်ပြုအပ်သော အာရုံပြန်မှု အသီးသီးသည် နာမ် ငါး၏ အတွင်းအကျိုးအင်အားဖြင့် သော အသက်ရှင် မှအလွင်အတွင်းသို့ မှတ်သား များအဖြင့် နှင့် ပင်ကြယ်။

နာမ် ငါး၏ ဟုန်ပြန်တတ်သော အာရုံပြန်မှုများ

သက်ရှင် မှအလွင်အတွင်းသို့ ပင်လှာကြသော အာရုံပြန်မှုတို့သည် ထိုအလွင်အတွင်းသို့ ယခင်က ရောက်နေ နှင့်တူသည့် အာရုံပြန်မှုများ၏ မှတ်သားများတို့ ထိုအပ်သော အင်အားများ နှင့် ရင်ဆိုင်ကြရ၏။ အဘယ်၌ နာမ် ငါး၏

အသက် ရှင် မှအလျင်အတွင်း၌ ယခင်က ရေဘက် နေ နှင့် သေဝ ဝင်ကြယ် မှ အင်အား
 တို့သည် ဤ မားကြသည့် ဖြစ် မူ နေဘက်ထပ် ဝင်ကြယ် မှအင်အားတို့သည် အရှိန် မပျက်
 ဝင်လာ နိုင်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုအလျင်အတွင်းသို့ မဝင်ကြယ် မှတို့ ဝင်လာကြသည့်
 ဖြစ် မူထိုသို့ ဝင်လာကြ သော မဝင်ကြယ် မှတို့၏ အရှိန်သည့် သိသိသာသာကြီး လျော့၍
 သွား၏။ အပြန်အလှန်သဘောအားဖြင့်လည်း အဘယ်၍အသက် ရှင် မှအလျင်အတွင်း၌
 မဝင်ကြယ် မှတို့သည် အမြောက်အမြား ရေဘက် နှင့် နေသည့် ဖြစ် မူ ထိုအလျင်အတွင်းသို့
 နေဘက်ထပ် မဝင်ကြယ် မှတို့သည် အရှိန် မပျက် ဝင်လာ နိုင်၏။ သို့ရာတွင် ထိုအသက်
 ရှင် မှအလျင်အတွင်းသို့ ဝင်ကြယ် မှတို့သည် ဝင်လာကြသည့် ဖြစ် မူ ထိုဝင်ကြယ် မှတို့၏
 အရှိန်သည့် သိသိသာသာကြီး လျော့၍သွား၏။

အင်အားကြီး သော အာရုံပြန် မှတို့သည် ဆန့်ကျင်ဘက်အင်အား များ နှင့်
 တွေ့ဆုံပြီးသည့် နေဘက်အဖို့၌ ပင် အသက် ရှင် မှအလျင်အတွင်းသို့ ဝင် ရေဘက် နိုင် သော
 အင်အား ရှိကြ၏။ အဆိုပါ အာရုံပြန် မှတို့သည် အသက် ရှင် မှအလျင်အတွင်းသို့ မိမိတို့၏
 မိမိတို့ သက်မှတ်ထား သော အစဉ်ဖြင့် ဝင် ရေဘက်၍ နီး ဝင်ကြ၏။

သို့ရာတွင် အင်အား နည်း သော မဝင်ကြယ် မှတို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့်
 အသက် ရှင် မှအလျင်အတွင်း၌ ရှိ နေ နှင့် သေဝ ဝင်ကြယ် မှတို့ ကြောင့် လုံးဝ ပျောက်
 ကွယ်သွားကြ၏။ အပြန်အလှန် နည်းအားဖြင့်လည်း အင်အား နည်း သော ဝင်ကြယ် မှ
 တို့သည် ရှိ နှင့်ပြီးအင်အား ကောင်း သော မဝင်ကြယ် မှတို့ ကြောင့် ပျောက်ကွယ်သွား
 ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဝင်ကြယ် မှနှင့် မဝင်ကြယ် မှတို့ တခုနှင့်တခု ပဋိပက္ခဖြစ်ကြ သော
 အခါတွင် အသက် ရှင် မှအလျင်အတွင်းတွင် ကျန် နေသည့် ဝင်ကြယ် မှနှင့် မဝင်ကြယ် မှတို့
 အင်အားသည့် ပြောငင်းလွဲ၍သွား၏။

ဥပမာဆိုသော် အသက် ရှင် မှအလျင်အတွင်း၌ စုဝေး၍ နေ သော
 ဝင်ကြယ် မှအင်အားတို့က မဝင်ကြယ် မှအင်အားတို့ကို ဖျောက်ဖျက်၍ ပစ်လိုက် သော
 အခါတွင် ဝင်ကြယ် မှအင်အားတို့သည် အချိုးကျ လျော့၍သွား၏။ ထို့ကြောင့် အင်အား
 ပြောသော မဝင်ကြယ် မှတို့သည် မိမိတို့ရှိရင်း အင်အားအတိုင်းအသက် ရှင် မှအလျင်
 အတွင်းသို့ မဝင်နိုင် သော်လည်း ထိုအလျင်အတွင်းတွင် ရှိ နှင့် နေ သော ဝင်ကြယ် မှ
 အင်အားတို့ကို လျော့ ပေါ့သွား စေ၏။ ထိုနည်းအတိုင်း ပင် အင်အားအပြောဆုံး
 ဖြစ် သော ဝင်ကြယ် မှတို့သည် ရှိ နှင့် နေ သော မဝင်ကြယ် မှ အင်အားတို့ကို လျော့
 ပေါ့သွား စေနိုင် သော အစွမ်း ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မဝင်ကြယ် မှတို့မှ
 ဝင်ကြယ် မှတို့က တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီး ပစ်သလောက် အချိုးကျ လျော့၍သွားကြ သော ကြောင့်
 ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ် ဗိတ်သို့ ထိခိုက်လာကြ သော အာရုံပြန် မှအား
 လုံးသည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ် ဗိတ်အား ဝင်ကြယ် မှဖက်သို့၎င်း ၊ မဝင်ကြယ် မှဖက်သို့၎င်း
 ပြောငင်းလွဲ စေ၏။

န ဘ ဓိ ဓိတ် အစ ဉ်ဖြစ် ပေါ် ပုံ

(န ဘ ဓိ ဓိတ်၏ အခြားအရ ဘ များကို ဖော်ပြ ရာဖြစ် သော) ပြီး ခဲ့ သော အခန်းတွင် န ဘ ဓိ ဓိတ်၌ ပါဝင် သော အင်အား ၅၂ မျိုး အကြောင်းကို ဖော်ပြ ခဲ့ ပြီ။ န ဘ ဓိ ဓိတ်၏ ယေဘုယျအလျင် ခုနစ် (သဗ္ဗစိတ္တသဘာဝရန) သည် အခါခပ်သိမ်း ထက်၍ နေကြ၏။ ၇ မ်းတို့အနက် အသက် ရှင် မှအလျင် (မိဝိတိန္ဒြိယ) သည် အင်အား အကြီးဆုံးဖြစ်၏။ အခြား သော အလျင်တို့၏ အင်အားက အသက် ရှင် မှ အလျင်၏ အင်အားကို အမှီပြုရ၏။ အသက် ရှင် မှ အလျင်၏ အင်အားကလည်း အခြားအလျင်တို့၏ အင်အားကို အမှီပြုရ၏။ အသက် ရှင် မှ အလျင် နှင့် အခြား သော အလျင်တို့သည် အပြန်အလှန် ကျေးဇူးပြုကြ၏။ အသက် ရှင် မှအလျင်က အခြား သော အလျင်တို့ကို ဖြစ် ပေါ် စေ၍ အခြား သောအလျင်တို့က အသက် ရှင် မှအလျင်ကို ဘည် နေ စေ၏။ အသက် ရှင် မှအလျင် နှင့် အခြားအလျင်တို့ အပြန်အလှန် ကျေးဇူးပြုမှုက န ဘ ဓိ ဓိတ်အစ ဉ်ကို ဖြစ် ပေါ် စေ၏။

န ဘ ဓိ ဓိတ်အင်အား ပြောင်းလဲမှုများ

ပြီး ခဲ့ သော အခန်းတွင် န ဘ ဓိ ဓိတ်၏ မြူမှုပုံကို ဖော်ပြ ခဲ့၏။ အသက် ရှင် မှအလျင်က အခြားအလျင် ရွှေ့ဘက် ခုကို ဖြစ် ပေါ် စေ၍ ၄ မ်းတို့ နှစ်စုံ ပေါင်းက ထပ်ဖြည့်အလျင် ရွှေ့ဘက် ခုကို ဖြစ် ပေါ် စေ၏။ အဆိုပါ အလျင် ၁၃ ခု၏ စု ပေါင်း သော အင်အားက စင်ကြယ် မှ မစင်ကြယ် မှတို့ နှင့် သက်ဆိုင် သော အာရုံအလျင် ၃၉ ကို ဖြစ် ပေါ် စေ၏။ စင်ကြယ် မှအလျင်က ၂၅ ခုရှိ၍ မစင်ကြယ် မှအလျင်က ၁၄ ခုရှိ ပြီးလျှင် ၄ မ်းတို့က အမျိုးမျိုး ပေါင်းစပ်၍ ဣန္ဒြိယတို့၏ ဤစီ မှနှင့် အာရုံခံစား မှုများ ကို ဖြစ် ပေါ် စေ၏။

ဣန္ဒြိယတို့၏ န ဘ ဓိ ဓိတ်အတွင်း၌ ဖြစ် ပေါ် သော အသီးသီးလျော်ကြယ် မှအလျင် ၏လျှင်းတို့သည် အသက် ရှင် မှ အလျင်အတွင်းသို့ မိမိတို့နှင့် အလားတူ သော အာရုံပြန် မှ တို့ကို ပို့ကြ၏။ ထို့ပြင် ဣန္ဒြိယတို့၏ န ဘ ဓိ ဓိတ်အတွင်း၌ ဖြစ် ပေါ် သော မစင်ကြယ် မှ အလျင် လျှင်းအသီးသီးတို့ကလည်း အသက် ရှင် မှ အလျင်အတွင်းသို့ မိမိတို့နှင့် အလားတူ သော အာရုံပြန် မှတို့ကို ပို့ကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် အသက် ရှင် မှ အလျင်အတွင်းသို့ ရောက်သွား ကြ သော အင်အားတို့သည် ဘုံပြန် မှ အင်အားတို့၏ ဒဏ်ကို ခံကြရ၏။ အသက် ရှင် မှအလျင်အတွင်းရှိ အင်အားတို့သည် အာရုံပြန် မှတို့၏ အင်အားအလိုက် ပြောင်းလဲ ခြင်း ရှိ၏။ အသက် ရှင် မှအလျင်၏ အင်အားသို့ အခြားအလျင်အားလုံးသို့ ရောက် သဖြင့် ဣန္ဒြိယတို့၏ အာရုံခံစား မှုသည် အသက် ရှင် မှအလျင်၏ အင်အားအလိုက် ပြောင်းလဲ ခြင်း ပြေလည် ခြင်း ရှိ၏။

မဝင်ကြယ်မှန်၊ ဝင်ရောက်လာခြင်းသို့ အသက်ရှင်မှအလွင်ကို
 အင်အားနည်း ပေါ့ပိုးလျှင် မဝင်ကြယ်မှန်၊ ဝင်ရောက်လာခြင်းသို့ အသက်ရှင်မှ
 အလွင်ကို ပို၍အင်အား ကောင်း ဝေ၏။ တစ်ခုခုသော နာမ်၏ လျှပ်ရှား မှတစ်ခု
 အတွင်း၌ မဝင်ကြယ်မှအလွင်များဖြစ် ပေါ်လာခြင်းထက် မဝင်ကြယ်မှအလွင်များဖြစ်
 ပေါ်လာခြင်းက များ၏။ တနည်းဆိုသော် မဝင်ကြယ်မှအလွင်များ မဖြစ် ပေါ်ဘဲ
 နှင့် မဝင်ကြယ်မှအလွင်များဖြစ် ပေါ်သဖြင့် မူ အဆိုပါအလွင်တို့က အသက်ရှင်မှအလွင်
 သို့ ပို၍သော အာရုံပြန်မှတစ်ဆင့် အသက်ရှင်မှအလွင်၏ အင်အားကို ဘိုးဘက်လာ
 စေနိုင်၏။ ဤနည်းဖြင့် နောက်တကြိမ် နာမ်၏လျှပ်ရှား မှသို့ ဆက်၍သွားသော
 အသက်ရှင်မှအလွင်သို့ ပို၍အင်အား ကောင်းလာ၏။ ထို့ကြောင့် အသက်ရှင်မှ
 အလွင်၏ အင်အားအလိုက်ဖြစ် ပေါ်လာသဖြင့် မဝင်ကြယ်မှအလွင် နှင့် မဝင်ကြယ်မှ
 အလွင်တို့၏ အင်အားသို့လည်း ပို၍ ဘိုးဘက်လာ၏။

နာမ်၏ အင်အားတို့သို့ အပြုတန်းသို့ မှ နေကြခြင်း

ဤနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်ရှင်မှအလွင်သို့ အခါခါသိမ်းအင်အား
 ဘိုးခြင်း၊ လျော့ခြင်းများ နှင့် တွေ့ကြုံနေရ၏။ အသက်ရှင်မှအလွင်သို့ နာမ်၏
 လျှပ်ရှား မှတစ်ခုမှတစ်ခုသို့ ကူးတိုင်းကူးတိုင်း လက်ကျန်အင်အား အသက်ရှင်မှအလွင်
 အားအသက်ကို ထူထောင်၏။ နာမ်၏တစ်ခုလုံးက အသက်ရှင်မှအလွင်၏ အင်အားကို
 အမှီပြု၍ နေရပြီးလျှင် ၊ နာမ်၏တစ်ခုလုံးကလည်း အင်အားလက်ကျန်အသက်ဖြင့် လျှပ်
 ရှား မှတစ်ခုတိုင်းတိုင်း အင်အားအသက်ကို သုံးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုမီမှန်၏ အင်အားသို့
 တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ခြားနားခြင်း ရှိကြ၏။

တနင်္ဂနွေ သို့မဟုတ် တနင်္လာတို့၏ အင်အားသို့ သောတကလအပိုင်းအခြား
 အတွင်း၌ဖြစ် ပေါ်သော နာမ်၏အင်အား ပြောင်းလဲခြင်းတို့သို့ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့
 ထင်ရှားချင်မှထင်ရှား မသိသဖြင့် သက်တမ်းတစ်ခုလုံးအတွင်း၌
 ဖြစ်ပေါ်သော နာမ်၏ အင်အား ပြောင်းလဲခြင်းတို့ကို စဉ်းစား၍ ကြည့်မည်
 ဆိုလျှင် ထိုသို့ ပြောင်းလဲခြင်းတို့သို့ အတယ်မျှ လေ့ကျင့်ပြီးမှ သိနိုင်မည်
 ဖြစ်၏။

ထင်မြင်ချက် တွဲပြားခြင်း များ

ဤနည်းဖြင့် နာမ်ဓါတ် အသီးသီးတို့၏ အသက်ရှင်မှု အလျင်အတွင်း၌ စင်ကြယ်မှုနှင့် မစင်ကြယ်မှုအင်အားတို့၏ ခြားနားချက်သို့ ဘချိန်နှင့်ဘချိန် မတူကြ။ အသက်ရှင်မှုအလျင်အတွင်း၌ ရှိသော စင်ကြယ်မှုနှင့် မစင်ကြယ်မှုတို့အလိုက် နာမ်ဓါတ်အသီးသီးတို့၏ အင်အားသို့ ခြားနားကြ၏။ ထို့ပြင် နာမ်ဓါတ်တို့၏ အင်အားခြားနားခြင်း ရှိသည့်အလိုက် ဣန္ဒြိယတို့၏ နာမ်ဓါတ်အတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သော ဤစီမှတို့၏ အင်အားအပြင်းအပြောသည့်လည်း ခြားနားခြင်း ရှိ၏။ ဣန္ဒြိယတို့ ဤစီမှတို့၏ အင်အားသို့ အပြင်းအပြော ခြားနားခြင်း ရှိသည့်အတွက် ဣန္ဒြိယတို့၏ ထင်မြင်ချက်တို့သည် လည်း တယောက်၏ ထင်မြင်ချက်နှင့် တယောက်၏ ထင်မြင်ချက် မတူကြခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့၏ ထင်မြင်ချက်သို့ ဘဦး၏ ထင်မြင်ချက်နှင့် ဘဦး၏ ထင်မြင်ချက် ခြားနားကြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ ခြားနားကြခြင်းမှ နာမ်ဓါတ်တို့၏ အင်အားချင်းသို့ ဘခုနှင့်ဘခု မတူကြသည့်အတွက် ဤစီမှတို့သည် ဘဦး၏ ဤစီမှတို့ ခြားနားကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။

အကျယ်၍ လူ့ဆယ်ယောက်သည် အရဝတ္ထုတခုကို ကြည့်ကြမည်ဆိုလျှင် ဆယ်မျိုး တွဲမြင်ကြမည်ဖြစ်၏။ ဘယ်သူ၏ အမြင်နှင့် ဘယ်သူ၏ အမြင်သည် မျှတလိမ့်မည်မဟုတ်။ အချို့၏အမြင်သည် အနည်းငယ်ခြားနား၍ အချို့၏ အမြင်သည် အကြီးအကျယ်ခြားနားမည်ဖြစ်၏။ ထိုနည်းအတိုင်းပင် တစုံတယောက်သောသူသည် အရဝတ္ထုတခုကို ဆယ်ခါကြည့်လျှင် ထိုသူသည် ဆယ်မျိုးမြင်မည်သဖြင့်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူ၏ ဘဝါမြင်ပုံနှင့် ဘဝါမြင်ပုံတို့မှ အကြီးအကျယ်ခြားနားခြင်း ရှိချင်မှရှိမည်။ ထိုသို့ မြင်ပုံတို့ ခြားနားကြခြင်းမှ နာမ်ဓါတ်အတွင်းရှိ အသက်ရှင်မှုအလျင်တို့၏ အင်အားချင်း ဘခုနှင့်ဘခု မတူကြခြင်း ကြောင့်ဖြစ်၏။ လူတိုင်းတယောက်အဖို့တွင် မြင်ပုံခြားခြားနားခြင်းမှ မူကား အသက်ရှင်မှုအင်အားသို့ ဘချိန်နှင့်ဘချိန် မတူသောကြောင့် ဖြစ်၏။

အသီးသီးသော နာမ်ဓါတ်တို့၏ အသက်ရှင်မှု အလျင်၏ အင်အားသို့ အချိန်အသီးသီး၌ သူ့အလိုအလျောက် လျောက်ပတ်၍ သေချာစွာ မျှတ၍ နေသဖြင့် အပြင်ပမှ နေ၍ ယင်းပေးတို့မလို။ နာမ်ဓါတ်အသီးသီးတို့အား မိမိတို့ကိုယ်ပိုင် အသက်ရှင်မှုအလျင်၏အင်အားက အချိန်ကာလခရီးတလျောက်တွင် ဆောင်၍ နေကြ၏။ ထိုအသက်ရှင်မှုအလျင်ကပင်လျှင် သူတို့၏ အင်အားကိုလည်း မျှတအောင် ပြုပြင်ပေးနေ၏။ ထို့ပြင် ဟင်္ဇလင်း ပြင်ဓါတ်အတွင်း၌လည်း ထိုအသက်ရှင်မှုအလျင်ကပင်လျှင် ပဲ့ကိုင်း၍ ပေးနေ၏။

န ဝ ဓိ ဓိတ် အင်အား ဂုဏ် ခမ်း မှ

န ဝ ဓိ ဓိတ်၏ အင်အား များသည့် အချိန်က ဘလ လမ်း ကြောငါးတ လျှောက် သွား နေရသဖြင့် အဘော် များစွာ ဂုဏ် ခမ်းသွား၏။ န ဝ ဓိ ဓိတ်သည့် ဖြစ်ခြင်း၊ တည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း စက်ဝန်းအတွင်း၌ အစဉ်မပြတ် လျင်မြန်စွာ လှည့်လည် နေ၏။ ထိုသို့ လှည့်လည် နေနိုင်ရန်အတွက် လိုသော အင်အားကို အသက်ရှင် မှအလျင် မှရ၏။ န ဝ ဓိ ဓိတ်သည့် မိမိတို့ နေသော တဝအဆန်းအတန်းမြင့် လေလေ မိမိ၏ အသက်ရှင် မှအလျင်သည့် အင်အား များကို ပိုမို၍သုံးစွဲရ လေလေ ဖြစ်၏။ တဝတွင် ဆက်လက် တည် နေခြင်းသည့် အသက်ရှင် မှအလျင်၏ အဖို့တွင် အင်အား ဂုဏ် ခမ်းခြင်း အကြောင်း ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အသက်ရှင် မှအလျင်သည့် ထိုကဲ့သို့ အင်အားကို ဂုဏ် ခမ်း အောင် အသုံးပြု နေသော်လည်း မိမိအတွင်း၌ ရှိသော စင်ကြယ် မှနှင့် မစင်ကြယ် မှတို့က အင်အား အသစ် များကို ဖန်တီး၍ ပေးကြ၏။

န ဝ ဓိ ဓိတ်သို့ ရောက်လာသော စင်ကြယ် မှအဆောက်အအုံမှ ဖြစ်ပေါ် လာသော အင်အား များနှင့် န ဝ ဓိ ဓိတ်ကို ပြောသည့် စေသည့် မစင်ကြယ် မှ အဆောက် အအုံတို့မှ ဖြစ်ပေါ်လာသော အင်အား များက ဟင်းလင်းပြင် ဓိတ်အတွင်း၌ န ဝ ဓိ ဓိတ်၏ လျင်မြန်စွာ မှအားလုံးကို လျှောက်ပတ် အောင် ပြုပြင် ပေးကြ၏။ န ဝ ဓိ ဓိတ် အသီးသီးတို့သည် မိမိတို့၏ စင်ကြယ် မှ အင်အားရှိသလောက် အဆင့်အတန်းမြင့် သော တဝတက်သို့ ယိမ်းယိုင်ကြ၏။ ထို့ပြင် မိမိတို့၏ မစင်ကြယ် မှ အင်အားရှိသလောက် အဆင့်အတန်း နိမ့်သော တဝတက်သို့ ယိမ်းယိုင်ကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ တပြန်စီ တလှန်စီ ဖြစ် နေကြသော အင်အား နှစ်ခုသည် တခုအလိုသို့ တခုလိုက်ကြပိုးလျှင် နောက်ဆုံးတွင် အသက် ရှင် မှအလျင်က လျှောက်ပတ် သော အချိန်တွင် ထိုသို့ တပြန်စီ တလှန်စီ ဖြစ် နေခြင်း ကို ရပ်ဆိုင်း၍ ထိုအား နှစ်ခုတို့ကို ဦးမျှ အောင်လုပ် ပေး၏။

နောက်အခန်းသို့ ရောက်၍ ပဋိသန္ဓေတည်ပုံအကြောင်းကို ဆွေးနွေး ကြသောအခါတွင် ဤအကြောင်းကို ထပ်၍စုံလင် အောင် ဖော်ပြအံ့။ ယခုလော လောဆယ်အဖို့တွင် န ဝ ဓိ ဓိတ်တို့သည် မိမိတို့၏ အတွင်း၌ ရှိသော စင်ကြယ် မှ၊ မစင် ကြယ် မှ အနည်းအများအလိုက် ဘုံအမျိုးမျိုးတွင် မိမိတို့ သက်ဆိုင်ရာ ဟင်းလင်းပြင် ဓိတ်ထဲ၌ ရပ်တည် နေကြကြောင်းကိုသာ ဖော်ပြအံ့။ မည်သည့် ဟင်းလင်းပြင် ဓိတ်၊ မည်သည့်ဘုံတို့တွင်၊ မည်မျှ အချိန်ကာလရှည်ကြာသည့်ဆိုသည့်အချက်တို့မှာ စင်ကြယ် မှ အဆောက်အအုံနှင့် မစင်ကြယ် မှ အဆောက်အအုံတို့၏ ပမာဏအလိုက် ဖြစ်ပေါ်သော အသက်ရှင် မှအလျင်၏ အင်အားကိုလိုက်၍ ဖြစ်ကြ၏။

ဘသီးကရား ၊ ဖြေကြပုံ

အထက်ကွင်း ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း နာမ်ပါအသီးသီးတို့သည် ဟင်းလင်း ပြင်ငါးအတွင်း နေရာအမျိုးမျိုး ၊ တုံ့အမျိုးမျိုးတွင် ရပ်တည်၍ နေကြရုံမျှမက အင် အားခြင်း မတူမျှများ၍ နေကြခြင်းတို့ကြောင့် နာမ်ပါအသီးသီးတို့၏ ဝတ်ကြွင်း မတူမျှတို့သည် ဆက်လက်ဖြင့် ပေါ်နေကြ၏။

ဝင်ကြယ်မှအင်အားကြီးသော နာမ်ပါတို့သည် မိမိတို့နှင့် ထိုက်တန် သော ဟင်းလင်းပြင်ငါးအတွင်း၌ အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါများအဖြစ် ပဋိ သန္ဓေယူကြ၏။ မဝင်ကြယ်မှအင်အားကြီးသော နာမ်ပါတို့သည် မိမိတို့နှင့်ထိုက်တန် သော နေရာများ၌ အဆင့်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါများအဖြစ် ပဋိသန္ဓေယူကြ၏။ အမြင့်ဆုံးတုံ့နှင့်အနိမ့်ဆုံးတုံ့တို့၏ ဝတ်ကြွင်းတူငယ်လည်း သတ္တဝါအဆင့်အတန်းအမျိုးမျိုး ရှိ သေး၏။ တတုံ့တည်းသား သတ္တဝါများအဖွဲ့၌ပင် နာမ်ပါအမျိုးမျိုး ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာဖြင့် ပေါ်လာလာ မှုအတိုက်ပင် နာမ်ပါတို့သည် အလွန်အရေးပါ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာအဆောက်အအုံအမျိုးမျိုးဖြင့် ပေါ်ကြွင်းမှသာ နာမ် ပါအင်အားတို့ အမျိုးမျိုးရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အမျိုးတူသော သတ္တဝါများသည်ပင် အချင်းချင်း တခုနှင့်တခု မတူကြ။ အမှန်တရားကြည့်လျှင် ဤကဲ့သို့ မတူကြသည့်အဖြစ်ကို တွေ့ချင်မှ တွေ့မည်ဖြစ်သော်လည်း သေသေချာချာကြည့်လျှင် ဤကဲ့သို့ မတူသည့်အဖြစ် ကို ထင်ရှားစွာ တွေ့ရလိမ့်ပေ။ ဤသို့ နားချက်မှသာ ရပ်ပါး၏ မတူမျှမျှသာ ဖြစ်၏။ သတ္တဝါတို့ တခုနှင့်တခု အကယ်ခြား နားကြခြင်းမှသာ ၎င်းတို့၏ နာမ်ပါ အတွင်း၌ရှိသော ဝင်ကြယ်မှ မဝင်ကြယ်မှ အဆောက်အအုံကြွင်း မတူမျှကြောင့် နာမ်ပါတို့သည် အင်အားချင်း မတူကြမှသာဖြစ်၏။

နာမ်ပါအတွင်း၌ ဝင်ကြယ်မှ၊ မဝင်ကြယ်မှ

အဆောက်အအုံတို့တူးပူးပုံ

ဝင်ကြယ်မှ၊ မဝင်ကြယ်မှတို့မှသာ နာမ်ပါအတွင်း၌ရှိသော အဆောက် အအုံနှင့် မျိုးဖြစ်ကြောင်းကို အထက်တွင် ဆိုခဲ့ပြီ။ အဆောက်အအုံတို့သည် အမြဲတန်းတည် ၍ မနေကြ။ ၎င်းတို့သည် နာမ်ပါနှင့်အတူ ဟင်းလင်းပြင်ငါးပေါ်သို့ လျှောက်နှင့် အချိန်ကာလတူလျှောက်တွင် လွှင့်လည်၍ နေကြ၏။ ဤကဲ့သို့ လွှင့်လည် နေကြရင်းပင် ၎င်းတို့၏ အဆောက်အအုံ၏ အင်အားသည် ကြီးငွေ့လာ၏။

အသက်ရှင် မှာ အလွင်အတွင်း၌ စင်ကြယ် မှာ နှင့် မစင်ကြယ် မှာ အဆောက်အအုံ ဖြစ် ပေါ်လာပုံသည် ဘုန်းလောကတိုက်ထဲသို့ ဘုန်းမည်များကို ထည့်သွင်းခြင်း နှင့် တူသည့်ဟု မထင်မှတ်အပ်။ မြေဩဇာ ကောင်း သော လယ် မြေထဲသို့ မိုး ရေများ ကျရောက်သည့်နည်းတူ စင်ကြယ် မှာ မစင်ကြယ် မှာတို့သည် နာမ်ဓါတ်အတွင်းသို့ ဝင် ရောက်ကြ၏။ ၎င်းတို့သည် နာမ်ဓါတ်အတွင်းသို့ ရောက်ကြသည့် နှင့်တပြိုင်နက် တခု နှင့်တခု အပြင်းအထန် ပြိုင်ဆိုင်၍ ပေါက်ပွားကြ၏။

နာမ်ဓါတ်အတွင်းရှိ ဖွဲ့လန်းမှုတို့၏ မိုး ရေ နှင့် အသီးများ

စင်ကြယ် မှာ ထုထည် နှင့် မစင်ကြယ် မှာ အထူအထည်တို့သည် ပစ္စုပ္ပန် သို့မဟုတ် အတိတ် မည်သည့်အချိန်၌ မဆို အလွန်အလွန် များပြားလှပြီးလျှင် ကြီးပွား မှာ အခြေအနေ အဆင့်အတန်းလည်း အမြီး မြီး ရှိကြသဖြင့် အသက်ရှင် မှာ အလွင်အတွင်း၌ အမြဲတန်း ထူပြောနေ နိုင်ကြ၏။ စင်ကြယ် မှာ မိုး ရေတခုက မစင်ကြယ် မှာ မိုး ရေ အားလုံးကို မှီအောင်လိုက်၍ ကြီးပွား နိုင်၏။ ထိုအတိုင်းပင် အပြန်အလှန်အားဖြင့် မစင်ကြယ် မှာ မိုး ရေတခုကလည်း စင်ကြယ် မှာ မိုး ရေအားလုံးကို မှီအောင်လိုက်၍ လွှမ်းမိုးသွား နိုင်၏။ မိုး ရေအသီးသီးတို့သည် အချိန်တန် သောအခါတွင် အသီးသီးကြ၏။ စင်ကြယ် မှာအပင်က သဘာဝ သော အသီးကိုသီး၍ မစင်ကြယ် မှာ အပင်က မသဘာဝ သော အသီးကို သီး၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်ဓါတ်ထဲတွင် ဖွဲ့လမ်း မှာအထူအထည် အမြောက်အများ ရှိ၏။ ထိုအထူအထည်တို့သည် အမြဲ ပွား များလျက် နေကြ၏။ အသက်ရှင် မှာ အလွင်အတွင်းရှိ အသီး သီး သော ဖွဲ့လမ်း မှာအသီးသီးတို့သည် တခုကတခုကို လွှမ်းမိုးသွား နိုင်ရန် အမြဲအား ထုတ် နေကြ၏။ ၎င်းတို့အနက် အင်အားအကြီးဆုံး သော ဖွဲ့လမ်း မှာသည် အခြား ဖွဲ့လမ်း မှာတို့ထက် စေတ၍ အသီးသီးကြ၏။ ထိုအခိုက်တွင် အင်အား နည်း သော ဖွဲ့လန်း မှာတို့သည် ဆက်လက်၍ ကြီးပွား နေကြပြီးလျှင် အခြား ဖွဲ့လန်း မှာတို့ထက် အင်အား သာလာသည့် နှင့် တပြိုင်နက် အသီးသီးကြပြီးလျှင် အခြား သော ဖွဲ့လန်း မှာတို့၏ အသီးသီး မှာကို ပိတ်ပင်ကြ၊ နှောင့် နှေး စေကြ၏။

နာမ်ဓါတ်၏ အသက်ရှင် မှာအလွင်အသီးသီးတို့သည် စင်ကြယ် မှာအလွင် များ နှင့် မစင်ကြယ် မှာ အလွင် များဆုံးမှ စင်ကြယ် မှာ မိုး ရေ နှင့် မစင်ကြယ် မှာ မိုး ရေ များ ကို ရကြ၍ ပွင့်သီးကြ စေ၏။ စင်ကြယ် မှာ မိုး ရေတို့သည် အသီး သီး ကြ သော အခါတွင် စင်ကြယ် မှာ အလွင်တို့သည် ထင်မြင် ယူဆပြီး လျှင် ထိုသို့ ထင်

ခြင်း၏ ကျေးဇူးကြောင့် နာမ်ဓါတ်သည့် သဘာဝသော အဖြစ်သို့ ရောက်၏။
ထို့အတူပင် မဝင်ကြယ်မှ မျိုးစေ့တို့သည် အသီးကို ဆောင်ကြသောအခါတွင် မဝင်ကြယ်
မှအလွင်တို့သည် ထကြွ၍လောကြပြီးလျှင် ထိုသို့ ထကြွခြင်း၏ ကျေးဇူးကြောင့် နာမ်
ဓါတ်က ခုံလုံးသည့် မသဘာဝသော အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

နာမ်ဓါတ်၏ ပြုမူများနှင့် ဘုန်းပြန်မှုများ၏ အကျိုးသက်များ

ဤနည်းဖြင့် ဝင်ကြယ်မှအလွင်များနှင့် မဝင်ကြယ်မှ အလွင်များ
ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်ဓါတ်သည့် အကျိုးနှစ်မျိုးကို ခံစားရ၏။ ပထမအကျိုး
မှာ ၄င်းအလွင်တို့က စွဲလန်းမှုအသစ်များကို ဖြစ်ပေါ်လာစေခြင်းဖြစ်၏။ ထိုစွဲ
လန်းမှုအသစ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ နာမ်ဓါတ်၏ အသက်ရှင်မှုအလွင်အတွင်းသို့ မျိုးစေ့များ
အဖြစ်နှင့် ဝင်လာကြ၏။ ဒုတိယအကျိုးမှာ ၄င်းအလွင်တို့က ထိုသို့ အသက်ရှင်မှု
အလွင်အတွင်းသို့ ရောက်လာကြသော စွဲလန်းမှုတို့အား အသီးကို ဆောင်နိုင်ရန်
ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဖန်တီး၍ ပေးခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပြုလုပ်မှု (ကြိယာ) များကို
ပြုလုပ်ရန် တိုက်တွန်း ပေးကြသည့် အာရုံခံစားမှုများက စွဲလန်းမှုများကို ဖြစ်ပေါ်
စေကြ၏။ ထိုစွဲလန်းမှုတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်ဓါတ်အတွင်း၌ မျိုးစေ့များအဖြစ်နှင့်
တည်နေကြ၏။ ယခင်အခါများက ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်ဓါတ်အတွင်းသို့ ဝင်၍ နေကြသော
အဆိုပါ မျိုးစေ့တို့မဟုတ် စွဲလန်းမှုတို့က ကျွန်ုပ်တို့၏ ပစ္စုပ္ပန် နာမ်ဓါတ်သို့ ငုတ်လျှိုး
နေကြသော မသဘာဝမှ သို့မဟုတ် သဘာဝမှအာရုံများကို ဆောင်ပို့ကြ၏။
၄င်းတို့ကို ဘုံပြန်ချက် အာရုံပြန်မှုများ (ဖလ) ဟု ခေါ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်ဓါတ်အတွင်းသို့ ဝင်လာသည့် ပြုလုပ်မှုမှ ဖြစ်ပေါ်လာ
သော စွဲလန်းမှုတို့က နာမ်ဓါတ်၏ အသက်ရှင်မှု အလွင်အတွင်း၌ စွဲလန်းမှုမျိုးစေ့အထူ
အထည်တို့ကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီးလျှင် ဘုန်းပြန်ချက်အာရုံပြန်မှုတို့က အသက်ရှင်မှု အလွင်
အတွင်း၌ရှိသော မျိုးစေ့တို့ကို ဖယ်ရှားပစ်ကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် မသဘာဝ
မှအာရုံကို ခံစားကြရသော အခါတွင် ထိုမသဘာဝမှအာရုံကို ဖြစ်ပေါ်စေရန်
အသီးကို ဆောင်သည့် မဝင်ကြယ်မှမျိုးစေ့၏ အင်အားသည့် လျော့နည်းသွား၏။ ထိုနည်း
အတိုင်းပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် သဘာဝမှအာရုံကို ခံစားကြရသောအခါတွင် နာမ်ဓါတ်
အတွင်းရှိ ထိုသဘာဝမှအာရုံကို ဖြစ်ပေါ်စေရန် အသီးကို ဆောင်ပေးသော ဝင်
ကြယ်မှ၏ အင်အားသည့် လျော့နည်းသွား၏။

ကျွန်ုပ်တို့ နာမိတ်အတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သမျှသော အာရုံတို့ကို အကြမ်း
 အားဖြင့် ပြုမူအာရုံများ နှင့် ဘုန်းပြန်မူ အာရုံများဟု နှစ်မျိုး ခွဲခြားအပ်၏။
 ပြုမူအာရုံတို့က နာမိတ်အတွင်းသို့ ဝှံ့လန်း မှုများကို မျိုးစေ့များအဖြစ် နှင့်
 ဆောင်ယူလာကြပြီးလျှင်၊ ထိုမျိုးစေ့တို့က အသက်ရှင်မှု အလုပ်အတွင်း၌ အခြေစိုက်၍
 ကြီးပွားကြ၊ အသီးသီးကြပြီးလျှင်၊ ဘုန်းပြန်မူအာရုံတို့ကို ဖြစ်ပေါ်စေကြ၏။ အဆိုပါ
 အာရုံနှစ်မျိုးသည် ဘာမျိုးနှင့်ဘာမျိုး မတူကြသည့်အဖြစ်ကို နားလည်တုံ့လှိုက်။ ထိုသို့နား
 မလည်လျှင် ဘုံ၊ ကံ၏အမျိုးဟု လူအများက ခေါ်ဝေါ်နေကြသည့် သတ္တဝါတို့၏ ဘဝဖြစ်
 ဝဉ်ကို နားလည်နိုင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကြံစိတ်တို့မှ ဘုံ ကျွန်ုပ်တို့၏ အာရုံ
 များ ဖွဲ့စည်း နေကြခြင်း ဖြစ်၏။ ပြုမူအာရုံတို့က ပြုမူအကြံအစိတ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီး
 လျှင်၊ ဘုန်းပြန်မူအာရုံတို့က ဘုန်းပြန်မူအကြံအစိတ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။

နာမိတ်သည် မည်သည့်အရာကိုမဆို ပြုလုပ်ခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့သည် အသက်ရှင်နေကြသောအခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ နှလုံးခန္ဓာကို
 နာမိတ် နှင့် ဂုဏ်တို့က ဖွဲ့စည်းထား၏။ နာမိတ်၏ အင်အားအမျိုးမျိုးသည်
 ကျွန်ုပ်တို့၏ နှလုံးခန္ဓာအတွင်း၌ ရှိနေကြမှသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အသက်ရှင် နေနိုင်
 ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နှလုံးခန္ဓာအတွင်း၌ နာမိတ်၏ အင်အားအမျိုးမျိုး မရှိကြသည့်
 နှင့်ဘဲ ဖြိုငါးနက် ကျွန်ုပ်တို့သည် သေကြ၏။ ထို့ကြောင့် အသက်သည့် နာမိတ် ပင်ဖြစ်
 ၏။ နာမိတ်၏ ထကြွသော အကူအညီမရဘဲ နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ နှလုံးခန္ဓာသည် မိမိ၏
 အင်္ဂါအင်္ဂါအပိုင်း အမျိုးမျိုးကို မပျက်မစီးအောင် စေတနာရှိစွာ ထားနိုင်လိမ့်
 မည် မဟုတ်သည့်ပြင် မိမိ၏ နှလုံးခန္ဓာကြီးကိုလည်း လျှပ်ရှား စေနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။
 ကျွန်ုပ်တို့၏ လျှပ်ရှား မှုအားလုံး၏ နောက်ဖက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ နာမိတ်၏ အင်အား
 များသည် ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ပြုလုပ်သမျှသည် နာမိတ်၏ ပြုလုပ်ခြင်းများသာဖြစ်၏။
 ကျွန်ုပ်တို့ နှလုံးခန္ဓာသည် သုတသုတ ဘာမျှမလုပ်နိုင်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည်
 နာမိတ်လုပ်သော အလုပ်များကို မသိနိုင်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နာမိတ်
 သည် လျှပ်ရှား မဖြစ်သည့်အတွက် မသိနိုင်သော ကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်
 တို့ ကျွမ်းကျင်စွာ ရသမျှတို့မှ နှလုံးခန္ဓာက ပြုလုပ်သော အရာများ ချဉ်းဖြစ်၏။
 ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှ ကျွန်ုပ်တို့၏ နှလုံးခန္ဓာတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အင်္ဂါ
 တို့ဖြင့် မှတ်သား၍ ရနိုင်သော အဆင်း၊ ပုံသဏ္ဌာန် နှင့်အခြား ဂုဏ်များ ရှိခြင်း
 ကြောင့်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့က လူတယောက်ကဲ့ မြင်သောအခါက ထိုသို့မြင်ခြင်းမှာ
 ကျွန်ုပ်တို့မျက်စေ့၏ အကူအညီဖြင့် အပေါ်ယံမြင်သော သဘောသဘာဝဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်
 တို့၏ ရွှေသို့ လူတယောက် ရောက်လာသောအခါက ကျွန်ုပ်တို့ အကယ်မြင်ရသော
 အရာမှာ နာမ်ဓာတ်တစ်ခုကို အဆင်းအမျိုးမျိုး၊ ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးရှိသော ရုပ်ဓာတ်
 ဖြင့် သတ်မှတ်ထားသော အစဉ်ဖြင့် သုံးခြားထားသည့် နာမ်ဓာတ်တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်
 တို့၏ နာမ်ဓာတ်က လူတယောက်အဖြစ် ဖွင့်မြင်ခြင်းသာဖြစ်၏။ လူတယောက်စကား
 ပြောခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ကြားရသောအခါကလည်း အကယ်စင်စစ်အားဖြင့် ထိုသူ၏
 နာမ်ဓာတ်က ထုတ်ဖော်၍ ပြောသော အကြံအစီများကို ထိုသူက မိမိ၏ နာမ်ဓာတ်
 အင်အားများကို အသုံးပြုကာ ကျွန်ုပ်တို့ ကြားနေကြအသံများဖြင့် ပေါ်စေနိုင်ရန်
 ရုပ်ဓာတ်တို့ကို လျှပ်စီးပေးမှုကိုသိရခြင်းသာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လူတစ်ဦးတယောက်
 ပြုလုပ်သမျှသော အရာတို့မှာ ထိုလူ၏ နာမ်ဓာတ်က ပြုလုပ်သော အရာများချဉ်း
 ဖြစ်သည့်ကို သတ်မှတ်ရ၏။ နာမ်ဓာတ်က အသုံးပြုသော ဘန်ဆာပလာ
 သာဖြစ်၏။ စိတ်မနှံ့သူတို့၏ လျှပ်စီးခြင်းသည်လည်း စိတ်နှံ့သူတို့၏ လျှပ်စီးခြင်း၏
 နည်းတူ နာမ်ဓာတ်က လျှပ်စီးပေးခြင်းသာဖြစ်၏။ စင်္ကြံပစ္စည်းကိုယ်တိုင်သည်လည်း
 မိမိအတွင်း၌ လှည့်လည်နေသော သတ္တဝါအသီးသီးတို့၏ လျှပ်စီးမှုစုစုပေါင်း
 အင်အား၏ အရှိန်ကြောင့် လျှပ်စီးနေခြင်း ဖြစ်၏။ ဤအကြောင်းကို နောက်တွင်
 အကျယ်ဆိုအံ့။ ။

ပြုမူအကြံအစီနှင့် တုန့်ပြန်မှုအကြံအစီများ

ကျွန်ုပ်တို့၏ အာရုံသိမှုအင်္ဂါများသည် အင်အား ပြောခြင်းကြောင့်
 ကျွန်ုပ်တို့သည် နာမ်ဓာတ်ကိုယ်တိုင်ကို မသိနိုင်ကြ။ နာမ်ဓာတ်၏ စီမံရပ်ကို ခံနေရ
 သော ရုပ်ဓာတ်က လျှပ်စီးမှုပြုသည့်အခါကသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် နာမ်ဓာတ်ကို
 သိနိုင်၏။ ရုပ်ဓာတ်၏ ပြုမူပုံကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် နာမ်ဓာတ် အလုပ်လုပ်နေခြင်းကို
 သိနိုင်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤနည်းကိုသာ အသုံးပြုနိုင်သဖြင့် ဤနည်းကို အသုံးပြုကာ
 ပြုမူအကြံအစီများနှင့် တုန့်ပြန်မှုအကြံအစီများကို ခွဲခြား၍ကြည့်ကြအံ့။

ပြုမူအကြံအစီများသည် လူတို့အား ထင်ရှားစွာရှိစေ၏။ တုန့်ပြန်မှုအကြံ
 အစီများသည် လူတို့အား ထင်ရှားမြဲစေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် နာမ်ဓာတ်ကလျှပ်စီးမှု
 မှာ ပြုမူသည့်အခါတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်ဓာတ်အတွင်း၌ ပြုမူအကြံအစီများဖြစ်ပေါ်
 ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လတ်လျော့၍ နေသည့်အခါ သို့မဟုတ် နာမ်ဓာတ်လျှပ်စီးမှု မပြု

သေဝအခါတို့တွင် ဖြစ်ပေါ်သော အကြံအစီတို့မှာ ဘုန်းပြန်မှု အကြံအစီများဖြစ်၏။ ပြုမူအကြံအစီတိုင်းသည် ဣန္ဒြိယတို့၏ အသက်ရှင်မှုအလျင်တို့သို့ စွဲလန်းမှုကို မျိုးစေ့ အဖြတ်နှင်ပို့၏။ ဘုန်းပြန်မှု အကြံအစီတိုင်းသည်တစ်ပါးသော စွဲလန်းမှု အထူးအထူးထဲမှ အင်အားတစ်တစ် အသက် ဖယ်ရှား၍ ပစ်၏။

ဣန္ဒြိယတို့တွင် ထက္ကမ္မာမရှိသော အကြံအစီတို့က ပို၍များ၏။ ဣန္ဒြိယတို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် ထက္ကမ္မာမရှိသော အဖြတ်နှင်အနေများကြ၏။ စင်စစ်အားဖြင့် ဣန္ဒြိယတို့သည် အလွန်ထက္ကမ္မာခြင်း နည်းကြ၏။ ဣန္ဒြိယတို့သည် ဣန္ဒြိယတို့၏ အလုပ်ခန်း၌ ၎င်း၊ စက်ဝိုင်း၌ ၎င်း အလုပ်လုပ်နေကြသည့်အခါ၌ပင် ဣန္ဒြိယတို့၏ နာမ်ငါးသို့ တုံ့တောင်းသော အချိန်အနည်းငယ်မျှ၌သာ ထက္ကမ္မာရှိ၏။ ဣန္ဒြိယတို့သည် အလုပ်လုပ်၍ နေကြစဉ်၌ပင် ဣန္ဒြိယတို့၏ သိမှုသည် ငုတ်၍နေ၏။ ဣန္ဒြိယတို့သည် အလုပ်လုပ်နေကြစဉ်၌ပင် ဣန္ဒြိယတို့၏ သိမှုသည် ခံစားရုံခံစားရုံသာလျှင် ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်းပေါ်၏။ ထိုအချိန်က လေးများအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဣန္ဒြိယတို့၏ ထက္ကမ္မာ နာမ်ငါးသို့ တစ်ဏှာတစ်မျှသာ အင်အားဖြင့် ဣန္ဒြိယတို့ နှိပ်စွဲအား လျှပ်ရှားစေ၏။

နှိပ်စွဲအား လျှပ်ရှားစေပြီးသည့် နောက်တွင် ထိုအင်အားသည် ဆုတ်၍ သွားပြီးလျှင် နာမ်ငါးသို့ ဆက်လက်၍ ငုတ်ကာ နေ၏။ လုပ်သောအလုပ်ပြီးဆုံးသွားသောအခါတွင် ထိုအလုပ်ကို ရပ်စဲစေရန်အတွက် နောက်ထပ်တစ်ခုမျှသာ အင်အားသည် ဖြစ်ပေါ်လာပြန်၏။ ဤနည်းဖြင့် ပြုမူအကြံအစီတို့သည် ဣန္ဒြိယတို့၏ နှိပ်စွဲအားလျှပ်ရှားမှုတိုင်းတွင် ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုအကြံအစီတို့သည် ဓာနနှင်ပင် ပျောက်ကွယ်ကြ၏။ ဘုန်းသောအချိန်အားလုံးတွင် နာမ်ငါးသို့ ငုတ်၍သာ နေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအချိန်တို့တွင် ဘုန်းပြန်မှု အကြံအစီများသာဖြစ်ပေါ်ကြ၏။

သိမှုပြည့်ဝသော အဝ

သိမှုပြည့်အဝနှင့် ဣန္ဒြိယတို့ နေကြသော အချိန်သည် အင်မတန် နည်းသည့်အကြောင်းကို ဆင်ခြင်ကြည့်လျှင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း၏။ ဣန္ဒြိယတို့သည် ဣန္ဒြိယတို့ သက်တန်းသုံးပုံတစ်ပုံကို အိပ်ခြင်းဖြင့် ဖုန်လွန်စေကြ၏။ အိပ်နေချိန်သည် နာမ်ငါးသို့ ငုတ်၍ နေသော အချိန်ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြိယတို့သည် နိုး၍ နေကြသည့်

အချိန်၌ပင် သိမြင်ပြည့်ဝ၍ နေသော အချိန်သည် အလွန်နည်း၏။ ဣန္ဒြိယတို့ သိမြင်
ပြည့်ဝ နေသော အချိန် သို့မဟုတ် ဣန္ဒြိယတို့ သက်သေခံသော လောကီလုံးအဖို့ သိမြင်ပြည့်ဝ
နေသော အချိန်၏ အမျိုးအစားကို မှန်ကန်စွာ ခန့်မှန်းနိုင်ရန် ခဲယဉ်း၏။
သို့ရာတွင် ဣန္ဒြိယတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ သေချာစွာ ဝင်ဆေး၍ ကြည့်ရှုကြမည်
ဆိုလျှင် ဣန္ဒြိယတို့ နေ့စဉ် နေ့စဉ် သိမြင်ပြည့်ဝ ဖွင့်ဖြင့် နေကြသော အချိန်မှာ မိနစ်
အနည်းငယ်ထက် ပိုလွန်မည် မဟုတ်သည့်ကို တွေ့ကြရလိမ့်မည်။

သိမြင်ပြည့်ဝ ဖွင့်ဖြင့် နေကြသော အချိန်တို့မှာ အလွန်လျှင် ဘိုလှ၏။
ထိုအချိန်တို့သည် တမဟုတ်ချင်း ဖြစ်ပေါ်၍ တမဟုတ်ချင်း ပျောက်ကွယ်သွားကြသဖြင့်
ဣန္ဒြိယတို့၏ အာရုံတို့က ထိုအချိန်တို့တွင် ဖြစ်ပေါ်သော ဖြစ်ရပ်များ များစွာကိုသာ
သိနိုင်ကြ၏။ ဣန္ဒြိယတို့သည် တမဟုတ်အတွင်း၌ ထင်မြင် ဖြစ်ပေါ်မှု တမဟုတ်အတွင်း၌ ရပ်စဲ
ကြ၏။ ထိုတမဟုတ်အချိန် နှစ်ခုဝပ်ကြား အချိန်သည် အကျင့်ဖြစ်၏။

ဝင်ကြွယ်မှုနှင့် မဝင်ကြွယ်မှုတို့ နယ်မြေ

နာမ်ဝါဒ၏ သိမြင်သည့် ဘုန်းပြန်မှုတို့မှ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ သိမြင်သည့် လူတို့
အား မသဘာဝ မှာ သို့မဟုတ် သဘာဝ မှာကို ဖြစ်ပေါ်၏။ သို့ရာတွင် သိမြင်သူတို့နှင့်
လူတို့အား ထင်မြင်မှုကို မဖြင့်ပေနိုင်။ သိမြင်သည့် နာမ်ဝါဒ၏ ပိုင်နက် မြေကို ပြော
ပြောင်းပေါ်၏။ သိမြင်ပြည့်ဝသည့်အခါတွင် အဆိုပါ နယ်မြေသည် အတွင်း နာမ်ဝါဒ
အလွင်တို့က ထိုးဖောက်၍ လာနိုင်အောင် ပြောပြောင်း၍ သွားသဖြင့် ထိုအလွင်တို့၏
အင်အား များစွာသည် ထင်မြင်လွယ်ကူ၏။

နာမ်ဝါဒအတွင်း၌ ဂုဏ်လျှို့ဝှက် နေသော အတွင်း နာမ်ဝါဒ အလွင်
၃၉ ခုရှိကြောင်းကို အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ဘဝမရှိခြင်းကင်း မှု (အလောဘ)
နှင့်ဆိုင်သော ဝင်ကြွယ်မှုအလွင် ၂၅ ခုရှိ၏။ ၎င်းတို့အနက် မေတ္တာဝိဟိရှိ
ခြင်း (အဒေါသ) အလွင်နှင့် သိမြင်မှု (အမောဟ) အလွင်တို့သည် အကြီးအကဲများဖြစ်
၏။ ဘဝမရှိခြင်း (လောဘ) အလွင်၊ မိုးတီးခြင်း (ဒေါသ) အလွင်နှင့် မသိမြင်
(မောဟ) အလွင်တို့ အမှူးရှိသော မဝင်ကြွယ်မှု အလွင် ၁၄ ခုရှိ၏။

န ခ ဖ ဝါတ်အား ခွဲ ထွက်ခြင်း မရှိ သော သိမြင် ပေါ်လာသည့်အခါတိုင်း
 ဝင်ကြယ် မှအလွင် နှင့် မဝင်ကြယ် မှအလွင်တို့သည့် ထက်၍ လာကြပြီးလျှင် န ခ ဖ ဝါတ်အား
 ဝင်ကြယ်ခြင်း သို့မဟုတ် မဝင်ကြယ်ခြင်းကို ဖြစ်ပေ၏။ ဝင်ကြယ် မှအလွင်တို့ ပို၍
 ထက်ခြင်း ရှိသော န ခ ဖ ဝါတ်၏ သိမြင်သည့် ဝင်ကြယ် သော အဖြတ်သို့ ရောက်၍ လာ၏။
 မဝင်ကြယ် မှအလွင်တို့ ပို၍ ထက်ခြင်း ရှိသော န ခ ဖ ဝါတ်၏ သိမြင်သည့် မဝင်ကြယ် သော
 အဖြတ်သို့ ရောက်၏။ ပို၍ နားလည် နိုင်ပေခြင်း အကျိုးငှါ အဆိုပါ န ခ ဖ ဝါတ်၏ ဝင်
 ကြယ် သော အဖြတ် နှင့် မဝင်ကြယ် သော အဖြတ်တို့ကို ဝင်ကြယ် မှနယ် မြေ နှင့် မဝင်ကြယ်
 မှနယ် မြေဟု ခေါ်ကြအံ့။

ဝင်ကြယ် သော နယ် မြေ ရှိ သိမြင်အား ခွဲ ဘဝ မကိ များ ခွဲခြင်းအလွင်၊
 မေတ္တာဝိတ် ရှိခြင်းအလွင် နှင့် သိမြင်ပညာအလွင်တို့သည့် ထက် ပို၍ ပေါ်လာကြ၏။
 ထိုအလွင်သုံးခုအနက်မှ အလွင်တခုသည့် အင်အားအင်မတန် ကောင်းသဖြင့် န ခ ဖ
 ဝါတ်တခုလုံး၏ အခြေအနေကို အုပ်ထိန်း နိုင်၏။ အခြားအလွင် နှစ်ခုတို့ကလည်း နေရာ
 ရသော အင်အားတို့ဖြင့် ပေါ်လာကြပြီးလျှင် မိမိတို့၏ အင်အားများကို ဖြည့်စွက်၍ ပေး
 ကြ၏။ နေ ဘက်ဆုံးဘက် န ခ ဖ ဝါတ်အား ခွဲ ကြိုးမား သော အင်အားသည့် ဖြတ် ပေါ်
 လာ၏။ ထိုအင်အားသည့် ထိပ်ဆုံးသို့ ရောက် နေသော အချိန်၌ ဂျန်ဝီတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ
 ကို ဖျတ်ရှား ပေနိုင်၏။ ထိုအင်အား၏ နေ ဘက်မှ လိုက်၍ သော ဖျတ်ရှား များ ဂျန်ဝီ
 တို့ ကိုယ်ခန္ဓာကို နေ ဘက်ထိ အချိန်အနည်းငယ်ကြာ အောင် ဆက်၍ ထက် နေပေ၏။
 ထို့ကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ ပြုမူတန်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ထိုကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းရှိ န ခ ဖ
 ဝါတ်သည့် ဖျတ်ရှား နိုင်လေဘက် သော အင်အားရှိ နေကြောင်းကို အပြင်လူတယောက်
 က ကောင်းစွာ သိနိုင်၏။

န ခ ဖ ဝါတ်အား သို့ ခွဲလန်း မှုများ ရောက်လာပုံ

ဝင်ကြယ် သော သိမြင် ပေါ်လာ သောအခါ ဂျန်ဝီတို့၏ န ခ ဖ ဝါတ်သည့်
 မိမိ၏ ပြုမူဖျတ်ရှား များကို ပြုစု နေရင်း နှင့် ထက် သောအခါ ဝံ့ပြန် မှု (၁၀၈)
 များကို ဖြတ် ပေါ်ပေ၏။ ထိုအခါ ဝံ့ပြန် မှုများ၏ အကူအညီဖြင့် န ခ ဖ ဝါတ်သည့် ခွဲလန်း
 မှုတို့ကို ဝှံ့ပုံအဖြစ် နှင့် ရ၏။ ထိုခွဲလန်း မှုတို့သည့် အသက်ရှင် မှု အင်အားအတွင်းသို့
 ဝင်လာကြပြီးလျှင် ထိုအင်အားတွင် အသက်ရှင် ထိုအင်အား နှင့် အတူ များ ရှိ အဖြတ်ဖြင့်
 လွှဲလွှဲကြ၏။ အကယ်၍ ဂျန်ဝီတို့၏ န ခ ဖ ဝါတ်သည့် အင်အားကြီးသည့်ဖြင့် မူ အဆိုပါ

စွဲလန်း မှတို့ကို ပြန်၍သိနိုင်၏။ ဤအရာသို့ လူအများက မှတ်ဉာဏ်ဟု ခေါ်သော အရာဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အချိန်ကြာ၍သွားသောအခါ နောက်ထပ်ဖြစ်ပေါ်လာသော စွဲလန်း မှအသစ်တို့က ယခင်စွဲလန်း မှအဟောင်းများကို ဖုံးအုပ်သွားကြသဖြင့် ဣန်ဝိတို့နာမ်ဓါတ်သို့ ထိုစွဲလန်း မှအများကို ပြန်၍သိနိုင်လောက်အောင် အင်အားမရှိဘဲဖြစ်ပျက်၏။ ဣန်ဝိတို့ နာမ်ဓါတ်သို့ အင်အားချဲ့ခြင်းကြောင့် ထုထည်ကြီးမား၍ နေသော စွဲလန်း မှတို့ကို ဖောက်ထွင်း၍ သိနိုင်ခြင်း မရှိ။

မဝင်ကြယ် မှနယ် မြေအတွင်းရှိ သိမြဲသည့် ဘဝမင်္ဂလာခြင်းအလျင်၊ မိုးတီးခြင်းအလျင်နှင့် မသိမှအလျင်တို့ကို ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ထိုအလျင် သုံးခုအနက် တခုသော အလျင်သို့ အင်အားအကြီးဆုံးအချိန်သို့ ရောက်လာသော အခါတွင် ထိုအလျင်က ဣန်အလျင်နှစ်ခုကို စိုးမိုးထားပြီးလျှင် မိမိသဘောတိုင်း ဂိုဏ်းခွဲတို့ကို ထင်ရှားလှစွာစေ၏။ အကယ်၍ မိမိတို့၏ လိုအပ်ကို ဖော်ပြနိုင်ရန် လျော့နည်းသော အရာဝတ္ထုများရ၍ သဘောတူမှ အလျင်တို့၏ အကူအညီကိုလည်း ရသည့်ဖြစ်မှုအဆိုပါ သိမြဲသည့် ဂိုဏ်းခွဲအား မကောင်းသောအမှတို့ကို ပြုစေရန် တိုက်တွန်းပေးနိုင်၏။ ဤနည်းဖြင့် ထင်ရှားခြင်းရှိ နေသော ဂိုဏ်းခွဲသို့ ဘုန်းပြန်မှအင်အားများ၏ အရှိန်မကုန်မခြင်းအားလက်၍ထင်ရှား နေနိုင်၏။

ထိုအခိုက်တွင် နာမ်ဓါတ်သို့ မိမိပြုလုပ်သြော ဘဝန်များကို ပြုလုပ်ကာ စွဲလန်း မှအထုအထည်တို့ကို ဖြစ်စေ၏။ ထိုစွဲလန်း မှတို့သို့ အာရုံပြန်မှတို့၏ စပ်ကြားရှိ အပေါက်များမှတစ်ဆင့် နာမ်ဓါတ်အတွင်းသို့ ရောက်သွားကြ၏။ အာရုံပြန်မှတို့သို့ သိမြဲဖြစ်ပေါ်နေသမျှကလပ်လုံးဖြစ်ပေါ်ကြ၏။ အဆိုပါ မဝင်ကြယ်သော စွဲလန်း မှတို့သို့ နာမ်ဓါတ်အတွင်း၌ မိမိတို့သက်ဆိုင်ရာ နေရာများ၌ အခြေစိုက်ကြပြီးလျှင် အချိန်တန်သောအခါတွင် ကြိုးရင်း၍ ပွင့်သီးကြ၏။

ထင်ရှားခြင်း မရှိသော သိမြဲ

ဂိုဏ်းခွဲ၏ လှုပ်ရှားမှုကို မပြုဘဲ နှင့်လည်း ဣန်ဝိတို့၏ ဂိုဏ်းခွဲသို့ သိမြဲပြည့်စုံစွာ ရှိနိုင်၏။ အကယ်၍ သိမြဲသည့် ဣန်ဝိတို့အား မသဘာဝသော ခံစားမှုကိုသဘာဝ ဝေသနာဖြစ်မှု ယခင်က မဝင်ကြယ်မှအသီးတို့သို့ လောင်ကျွမ်းသွားနေခြင်းသဘာဝဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မသဘာဝမှခံစားရခြင်းသို့ ဣန်ဝိတို့၏ အသက်ရှင်

မှ အလွင်အတွင်း၌ ရှိနေသည့် မဝင်ကြယ် မှ အဝုအပုံတို့ကို လျော့ပါး၍ သွားစေခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အကျိုးရှိ၏။ အကယ်၍ အပြန်အလှန်အားဖြင့် သိမြဲသည့် ကျွန်ုပ်တို့အား သဘာဝ သောခံစား မှုကိုသာ ဖြစ်စေသည့် ဖြစ်မှု ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း မှာ ယခင်ဝင်ကြယ် မှုတို့၏ ပွင့်သီး နေကြခြင်း ကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ သဘာဝ ၁၂ ကို ခံစားရသလောက် ကျွန်ုပ်တို့တွင် အကျိုးယုတ်၏။

နာမ် ဝါတ်ပြုမှုနှင့် နိယာမပြုမှု

သိမြဲသည့် ယေဘုယျအားဖြင့် နိယာမ ခန္ဓာ၏ ပြုမှုသို့ မရောက်ဘဲ နာမ် ဝါတ်၏ ပြုမှုများတွင် ရပ်နေတတ်၏။ ဥဒါဟရုဏ်အဖြစ် နှင့် စဉ်းစိမ့်ခံ၍ နေသော ဥစ္စာ ပေါများသော လူတယောက်အကြောင်းကို စစ်ဆေးကြည့်ကြအံ့။ ဥစ္စာ ပေါများခြင်း စဉ်းစိမ့်သည့် ကျွန်ုပ်တို့ နာမ် ဝါတ်အတွင်း၌ တပ်မက်ခြင်းကင်း မှုနှင့် ဆိုင်သော စွဲလန်းချက်တို့မှ ဖြစ်ပေါ်လာသော အသီးပင်ဖြစ်၏။ ဥစ္စာ ပေါများ မှုကို စဉ်းစိမ့်ခြင်းသည့် ကျွန်ုပ်တို့ နာမ် ဝါတ်အတွင်း၌ အသက်ရှင် မှု အလွင်အတွင်း တွင် စုပုံ၍ နေသော ၊ ရင့်သန်၍ နေသော တပ်မက်ခြင်းကင်း မှုနှင့် ပတ်သက်သည့် စွဲလန်းချက်များကို လျော့ပါးသွားစေ၏။ ဥစ္စာ ပေါများ မှုကို အရှည်အကြာဆက်၍ စဉ်းစိမ့်ခြင်းသည့် တပ်မက်ခြင်းကင်း မှုနှင့် ဆိုင်သော ဝင်ကြယ် မှုအင်အားကို တော်တော် များများ ကြိုးကုန်ခမ်းသွားစေနိုင်၏။ ဤနည်းဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် အသက်ရှင် မှုအလွင်၌ အဆိုပါ လူအား ဥစ္စာ ပေါများသော အခြေတွင် ဆက်လက်၍ ထားနိုင်ရန် လုံလောက်သော အင်အားမရှိသော အဖြစ်သို့ ရောက်သွားစေ၏။

အကယ်၍ လူတယောက်သည် မိမိ၏ ဥစ္စာ ပေါများခြင်း စဉ်းစိမ့်ကို ခံစားနေရင်း မိမိလောက်ကံမကောင်းသော လူများနှင့် သတ္တဝါများအပေါ်တွင် သနားကြင်နာစိတ်ထားခဲ့မည်ဆိုလျှင် ထိုသို့ထားခြင်းသည့် မိမိစဉ်းစိမ့်ခံစားရမှု အချိန်ကို ပို၍ရှည်စေ၏။ ထိုကဲ့သို့ စိတ်ထားရှိခြင်းသည့် ယေဘုယျအားဖြင့် အကယ်သ နားကြင်နာမှုနှင့် ပြည့်စုံသော ကာယကံအမှုတို့ကို ပြုလုပ်တတ်စေခြင်း အကြောင်း ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ထိုသို့စိတ်ထားရှိခြင်းသည့် ကာယကံအမှုတို့ကို ပြုလုပ်စေခြင်းသို့ မရောက်ခဲ့သည့် ပင်ဖြစ်စေကာမူ မေတ္တာစိတ် ၊ သနားကြင်နာစိတ်တို့ ဖြစ်ပေါ်လာ ကာ မျှန်ပင် အသက်ရှင် မှုအလွင်အတွင်းသို့ နောက် အကျိုးပေးမည့် ဝင်ကြယ် မှုထူထပ်အသစ်များကို ပို့ပေးနိုင်၏။

ဥစ္စာ ပေါများ မှန် ဟပ် မက်ခြင်းအကျိုးသက် များ

ဥစ္စာ ပေါများ သော လူတစ်ယောက်သည် ထိုဥစ္စာ များကို ခံစားရင်း နှင့်ပင် ဟပ်မက်မှုအလျင်၊ မိုးတီးမှုအလျင်၊ မသိမှုအလျင် ဟု ဆိုအပ်သော မဝင်ကြွယ်မှုအလျင်တို့ကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်၏။ ဥစ္စာ ပေါများ နေကြသော လူများမှာတို့ သည် မဝင်ကြွယ်မှုအလျင်များ ကြောင့် မိမိတို့ ဥစ္စာ ပေါများ မှာမှ လျော့ကျသွားတတ်၏။ ထိုသူများသည် ဟပ်မက်ခြင်း၏ အလိုသို့ လိုက်ကြပြီးလျှင် ရလေလှ လေဖြတ်ကြ၏။ သူတို့၏ အလိုရမက်သည့် အပိုင်းအခြား မရှိ။ ဟပ်မက်ခြင်းသည် မုန်းတီးခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ဟပ်မက်ခြင်း နှင့် မုန်းတီးခြင်း နှစ်ခုလုံးတို့သည် မသိမှုမှ ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။ အဆိုပါ ဟပ်မက်ခြင်း၊ မုန်းတီးခြင်း နှင့် မသိမှုတို့ ဆိုအပ်သော မဝင်ကြွယ်မှုအင်အားတို့သည် ၎င်းတို့ကို ဟပ်မက်သူတို့အား ရာဇဝတ်မှု၊ အကြမ်းဖက်မှုတို့ကို ပြုလုပ်အောင် လမ်းပြပေးတတ်၏။

မိမိတို့၏ သိပ္ပံအသွင်း၌ ဟပ်မက်မှု၊ မုန်းတီးမှု၊ မသိမှုတို့ဖြစ်ပေါ်လာသည့် နှင့်အပြိုင်နက် ဆင်းရဲခြင်းကိုဖြစ်ပေါ်စေ၏။ အကယ်၍ ကြောင့်ဆိုသော် မဝင်ကြွယ်မှုအင်အားတို့သည် အဝဠာမပြတ် ဆင်းရဲမှုကို ဖြစ်စေသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ဟပ်မက်မှု၊ မုန်းတီးမှု၊ မသိမှုတို့ကို ကြိုတင်ခြင်းသည် မကောင်းမှုကို ကာယကံမြေဝက်ကြီးလွန်ခြင်းသို့ ရောက်အောင် မပဲ့သည့်အိုင်အောင်ပင် မိမိ၏သိပ္ပံအင်အားတို့ဖြစ်ပေါ်လာကာမှ နှင့်ပင် မိမိတို့အား နှစ်မျိုးအကျိုးယူစေနိုင်၏။ ပထမတစ်မျိုးမှာ မိမိတို့၏ ခံစားနေဆဲ သဘာဝမျိုးများ ဆုံးရှုံးရခြင်းဖြစ်၍၊ ဒုတိယတစ်မျိုးမှာ မိမိတို့ နေထိုင်စဉ်ရရှိမည့် သဘာဝမျိုးများ နုတ်ယူစီးသွားခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် နေသော မဝင်ကြွယ်မှုအင်အားများသည် မကောင်းမှုကို ကာယကံ မြေဝက်ကြီးလွန်ခြင်းကို မဖြစ်ကြစေကာမူ နာမ်ဗျာဓိအသွင်းသို့ မဝင်ကြွယ်သော ဖွဲ့လန်းချက်တို့ကို ပို့၍ ထိုမဝင်ကြွယ်သော ဖွဲ့လန်းချက်တို့သည် သက်ဆိုင်ရာသူ၏ နာမ်ဗျာဓိထဲရှိ အနာဂတ် ချမ်းသာမှုကို ဖျက်ဆီး၏။

နာမ်ဗျာဓိ၏ ဆင်ခြင်မှု အလျင်

ကျွန်ုပ်တို့ လူသားတို့သည် ဘီရုဒ်နှင့် အခြားအဆင့်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့ထက် ဖြတ်၏။ အကယ်၍ ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်ဗျာဓိအသွင်း၌ ရှိသော ဆင်ခြင်မှုအလျင်သည် ကာယကံ မြေဝက်အမျိုးမျိုးကို လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းရှိသော

ဤသို့ ဖြစ်၏။ ဣန့်ဝိတို့သည် အမှား နှင့်အမှန်ကို ခွဲခြား နိုင်ကြ၏။ လူအများ က
 သတ်ဟု ခေါ်ကြသည့် ဤဆင်ခြင် မှုအလုပ်သည် အမြဲတန်းလိုပင် လူတို့၏ နာမ် ဝါတ်အတွင်း
 ဤ ဖြစ် ပေါ် လေ့ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ဝမ်းနည်းစွာ ကောင်းသော အချက်မှတစ်ဆင့်
 ခြင် မှုအလုပ်၏ အင်အားကို ဣန့်ဝိတို့အတွက် အကျိုးရှိ အောင် အသုံးအစွဲ နည်း ပါးကြခြင်း
 ဖြစ်၏။ ဣန့်ဝိတို့ ဤဝိသမ္မာနှင့် ဣန့်ဝိတို့တွင် ရှိသမျှသော မိမိကိုယ်မိမိ ထိန်းသိမ်း မှု
 အကျင့်များသည် ဤဆင်ခြင် မှုအလုပ်၏ ဣန့်ဝိတို့ ဝင်း ပင်း မှုနှင့် ဤအလုပ်ကို အကျိုးရှိ ရာ
 ရှိ ဤသို့ ခွဲခြား ခွဲခြား တို့မှ ဖြစ် ပေါ် လာ၏။

ဆင်ခြင် မှုအလုပ်သည် အချို့သော တိရစ္ဆာန် များ၌ ပင် ရှိ၏။ အချို့
 တိရစ္ဆာန်တို့သည် ထိုအလုပ်ကို မှန်ကန်စွာ အသုံးပြုကြ၏။ ဣန့်ဝိတို့သည် အလွန် သေ
 ဝပ်သော အကျင့်ရှိ၍ မိမိကိုယ်ကို မိမိ ထိန်းသိမ်း မှုများစွာ ရှိ သော တိရစ္ဆာန်
 တို့ကို ခဏခဏ တွေ့ရ၏။ သို့ရာတွင် ဤကမ္ဘာ မြေကြီး ပေါ်ရှိ သတ္တဝါများအနက်
 လူသားတမျိုးတည်းတွင်သာ ဤဆင်ခြင် မှုအလုပ်ကို ကောင်း ရာ ကောင်း ဤသို့
 အတွက် မှန်ကန်စွာ သုံး နိုင် လောက် အောင် အင်အား ရှိ၏။

အကယ်၍ ဣန့်ဝိတို့၏ ဆင်ခြင် မှုအလုပ်သည် လျော့နည်း ပတ်သော အင်အား
 နှင့် ပြည့်စုံသည့် ဖြစ် မှု ထိုအလုပ်သည် ဣန့်ဝိတို့၏ နာမ် ဝါတ်တံခါးဝ များတွင် တံခါး မှု
 အဖြစ် နှင့် စေတနာ ရှိသော နေလိမ့်မည် ဖြစ်၏။ ဆင်ခြင် မှုအလုပ်သည် အမြဲသတိ နှင့်
 နေ၍ စေတနာရှိ မှုအလုပ် များ ဖြစ် ပေါ် လာခြင်းကို ဘေးအဆိုးထူးပြီးလျှင် စေတနာရှိ မှု
 အလုပ် များကို လေးစား စွာ ဤသို့ ဣန့်ဝိတို့ နာမ် ဝါတ်၏ အသက် ရှင် မှုအလုပ်အတွင်း
 သို့ စေတနာရှိ မှုအလုပ် များကို များ နိုင်သမျှ များစွာ ဝင် ခွင့်ပြုလိမ့်မည် ဖြစ်၏။ ဣန့်ဝိ
 တို့သည် ဣန့်ဝိတို့၏ နာမ် ဝါတ်အတွင်း၌ ဆင်ခြင် မှုအလုပ် ကြိုးပမ်းသ လောက် ကောင်း
 စွာ ကျင့်အပ် သော အဖြစ် သို့ ရောက်ကြ၏။ ဆင်ခြင် မှုအလုပ် ကြိုးပမ်းခြင်း မရှိသ
 လောက် ဣန့်ဝိတို့သည် အကျင့်ဝင် ရှိကြကင်း မဲ့ကြ၏။

တနည်းဆို သော် အကယ်၍ ဣန့်ဝိတို့၏ ဆင်ခြင် မှုအလုပ်သည် ကြိုးပမ်း၍
 ထိုအလုပ်ကို ဣန့်ဝိတို့၏ နေထိုင် မှုအတွက် အကျိုးရှိ ရာ ရှိ ဤသို့ အသုံးပြုသည့်
 ဖြစ် မှု ဣန့်ဝိတို့၏ ဘဝအဆင့်အတန်းသည် ပို၍မြတ် မည် ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ဣန့်ဝိတို့၏
 ဆင်ခြင် မှုအလုပ်သည် ကြိုးပမ်းခြင်းလည်း မရှိဘဲ ထိုအလုပ်ရှိသ လောက်ကိုပင် အကျိုး
 ရှိ ရာ ရှိ ဤသို့ အတွက် အသုံး မပြုသည့် ဖြစ် မှု ဣန့်ဝိတို့သည် အကယ် စင်စစ်အားဖြင့်
 အဆင့်အတန်း နိမ့်ကျ သော ဘဝ၌ နေသည့် နှင့်သာ ဟူကြလိမ့်မည် ဖြစ်၏။

ပဉ္စသင်္ကြာခြင်း၏ ပန်းတိုင်

ပဉ္စသင်္ကြာခြင်းသို့ ရွှေ့ရုံတို့၏ နာမ်ဓာတ်အတွင်းရှိ ဆင်ခြင်မှု၊ အင်အားများကို ကြိုးပွားစေသဖြင့် ပဉ္စသင်္ကြာသောသူတို့၏ နာမ်ဓာတ်အတွင်းရှိ ဆင်ခြင်မှုအလုပ်သို့ ကြိုးပွားနေသည့်ဟု ဆိုနိုင်၏။ ဆင်ခြင်မှုအင်အားများ ကြိုးပွားအောင်လုပ်ခြင်း သို့မဟုတ် ပဉ္စသင်္ကြာခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ရွှေ့ရုံတို့အား အကောင်းနှင့်အဆိုးကိုသာ ခွဲခြားတတ်စေရုံမဟုတ်ဘဲ အကောင်းသို့သာ ဤသို့ ဤသို့ ကောင်းစွာ အဆိုးသို့သာ ဤသို့ ဤသို့ အမြတ်ကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်စေနိုင်ရန်အတွက် ဖြစ်၏။

မှန်ကန်သော ဆင်ခြင်မှု သို့မဟုတ် သတ်မှတ်ခြင်းသို့ စင်ကြယ်သော အလုပ်များအနက် ဒုတိယအရင်းအမြစ်အား ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ရွှေ့ရုံအလုပ်အားလုံးကို ဤအလုပ်က ပြုပြင်နိုင်စွမ်းရှိပုံကို ထောက်ထား၍ ပြောမည်ဆိုလျှင် ဤအလုပ်သို့ အရင်းအမြစ်အားလုံးအလုပ်ဖြစ်သည့်ဟု ဆိုနိုင်၏။ ဤအလုပ်၏ အင်အားများကို ကြိုးပွားအောင်လုပ်နိုင်သော နည်းပေါင်း မြောက်များစွာရှိ၏။ ၎င်းနည်းတို့အနက် ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့် စိတ်ကို တအာရုံတွင် စူးစိုက်အောင်လုပ်ခြင်း (တဝန်) သို့ အလုပ်ဖြစ်နိုင်သည့် နည်းဖြစ်၏။ အခြားတစ်နည်းမှာ ပဉ္စသင်္ကြာခြင်းဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ရိုးရိုးလူအများနှင့် အသင့်လျော်ဆုံးဖြစ်သော နည်းမှာ မိမိတို့ ကျွန်ုပ်တို့၏ အသီးသီး၏ အမြတ်မှန်ကို သိရအောင် လျောက်ပတ်သော မေးခွန်းထုတ်တတ်သော အကျင့်ဖြစ်၏။

သိမြင်သည့် တဝန်ဖြစ်ခြင်း

သတ်မှတ်ခြင်းသို့ ပြတ်၍ ကြိုးပွားရန်အတွက် အရင်းအမြစ် သောအင်အား ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အသိဥပဇာန်နှင့် အသုံးပြုသောလျှင် သတ်မှတ်ခြင်းသို့ ပြတ်၏။ သတ်မှတ်ခြင်းသို့ နာမ်ဓာတ်အလုပ်အားလုံး၏ အင်အားကို ထက်မြက်စေ၏။ နာမ်ဓာတ်အလုပ်တို့ ကြိုးပွားရန်အတွက် အသုံးပြုလျှင် သတ်မှတ်ခြင်းသို့ အလွန်အားဖြစ်ထွန်းစေနိုင်၏။ သို့ရာတွင် ရွှေ့ရုံတို့၏ သတ်မှတ်မှုအင်အားကို အလွဲသုံးစားလုပ်၍ လည်း ဖြစ်နိုင်၏။

ဥဒါဟရုဏ်ဆိုသော အကယ်၍ ရွှေ့ရုံတို့သို့ သတ်မှတ်မှုအင်အားများ၏ အကူအညီဖြင့် မစင်ကြယ်မှုအလုပ်များကို ကြိုးပွားအောင်လုပ်မည်ဆိုလျှင် အသက်ရှင်

မှ အလှူအတန်းသို့ ကျရောက်လာသော မဝင်ကြယ်များ၏ ဘေးရန်သည့် အလွန် အလွန် ကြောက်မမန်းလိလိဖြစ်အောင် ကြိုးမားမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သတိရှိမှ သည့် အသွားနှစ်ဖက်ရှိသော အင်အားဖြစ်၏။ သတိရှိမှသည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကောင်း ကျိုးငှါ ဝင်ကြယ်သော အကြံအစီများဘက်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ မကောင်းကျိုးအလိုငှါ မဝင် ကြယ်သော အကြံအစီများဘက် နှစ်ဘက်တွင် မည်သည့် ဘက်သို့ ပြတ်သည့်ဖြစ်စေ၊ ပြင်းထန်စွာ ပြတ်မည်သဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည့် သတိရှိမှုကို ပညာသင်ကြားခြင်းဟု ခေါ်ခေါ်၊ ဆင်ခြင် မှ အင်အားဟု ခေါ်ခေါ်၊ သိမှုဟု ခေါ်ခေါ်၊ မည်သည့်နာမည်နှင့် ခေါ်ခေါ် သတိရှိမှသည့် ကြိုးသောဟာဝန်ကြီးဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည့် နာမ်ငါတ်ဘက်တွင် တိုးတက် နေ၍ သတိရှိမှအင်အားနှင့် ပြည့်စုံသည့်ဖြစ်မူ၊ ဘနည်းဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့ သည့် ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်သမျှကို သတိနှင့်လုပ်ကြမည်ဖြစ်မူ၊ ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်သမျှသော အလုပ်၏ သဘောကို လုပ်နေစဉ်၌ ၎င်း၊ လုပ်ပြီးသည့်အခါ၌ ၎င်း၊ နားမလည်ဘဲ နေနိုင် ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ ပြုလုပ်သော အလုပ်များသည့် ကောင်းသော အလုပ်များဖြစ်မူ ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်ရှင်မှအလှူသည့် သတ္တိရှိမှုမှ နောက်ထပ်ဖြစ် ပေါ်လာသော အကျိုးကျေးဇူးတို့ကြောင့် လွင်မြန်စွာ တိုးတက်လာမည်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ပြုလုပ်သော အလုပ်များမှာ မကောင်းသော အလုပ်များဖြစ်မူ သတိရှိမှက ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်ရှင်မှအလှူအင်အား ပြင်းထန်၍ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော မဝင်ကြယ်မှစွဲလန်းချက်တို့ကို ဆွဲငင်၍ယူစေ၏။ ထို့ကြောင့် မကောင်းသော အလုပ်များအတွက် အသုံးပြုလျှင် သတိရှိမှသည့် ကျွန်ုပ်တို့ ၏ အသက်ရှင်မှ အလှူအင်အားများကို အလွန်လျင်မြန်စွာ ပျက်စီးသွားစေနိုင် ၏။ မကောင်းသော အလုပ်ကိုလုပ်ရန် ဝိတ်နွှတ်၍ နေသူတို့အဖို့တွင် မသိမှသည့် အမှန်ပင်မြတ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နာမ်ငါတ်၏ ပိုင်နက်အတွင်းတွင် မသိမှ သည့် ထိုလျှောက်စွာ အပြစ်လျော့ပေါ့စေတတ်သော အကြောင်းဖြစ်သော ကြောင့် ဖြစ်၏။

မသဘာဝမှ၊ သဘာဝမှနှင့် ထက္ခသော ကြံဝိမှုများ

ကျွန်ုပ်တို့တွင် သိမှုရှိသော အချိန်မှာ အလွန်တိုတောင်းသည့်အကြောင်း ကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ မသဘာဝမှနှင့် သဘာဝမှတို့မှာ ဘုန်းပြန်မှ၏ အကျိုးဘရား များဖြစ်သည့်အကြောင်းနှင့် ၎င်းတို့သည့် မိမိတို့ဟာ မိမိတို့ အလိုအလျောက်အားဖြင့်

ကဝယကံ မှတို့ကို ဖြစ် စေ နိုင် သော အစွမ်း မရှိ ခြင်းကို သိခဲ့ကြရပြီ။ ဘုန်းပြန် ခြင်းအခါ ရုံပြန် မှတို့သည့် ဣန္ဒြိယတို့၏ သိမြဲအတွင်းသို့ အင်အားကြီး စွန့်ဖြင့် ရောက် လာကြပြီးလျှင် နာမ် ဝါတ်အတွင်း၌ ထကြွ သောကြံစီ မှအလျင် များဖြစ် ပေါ်လာ နိုင် စေရန် နေရာ များကို ပြင်ဆင် ပေးကြ၏။ အဆိုပါ ထကြွ သော ကြံစီ မှအလျင် များသည့် နာမ် ဝါတ်အတွင်းသို့ ဝင် ရောက်လာကြသည့်အခါတိုင်း အသက်ရှင် မှအလျင် က ထိုအလျင် များ၏ စွဲလန်း ချက်တို့ကို ဆွဲငင်၍ယူ၏။ အဆိုပါ စွဲလန်း ချက်တို့သည့် အသက် ရှင် မှအလျင်အတွင်း၌ မိုး စေ့များကို ဆောင်ကြ၏။ ထိုစွဲလန်း မှတို့သည့် အညွှတ် ဝင် ပေါက်ကြီး ပွားစွကြီး မားလာပြီးလျှင် အသီးသီး၌ ဤဘုန်းပြန်ခြင်းအခါ ရုံပြန် မှအကြံ အစ များကို ဖြစ် ပေါ် စေကြ၏။ ဘုန်းပြန်ခြင်း အလျင်ပြန် မှတို့က အသက်ရှင် မှ အလျင်အတွင်းတွင် အထူအထည်ဖြစ် နေကြ သော စွဲလန်း မှတို့မှ ဖြစ် ပေါ်လာ သော အင်အား များကို ဂုဏ် ခမ်းကြ စေ၏။

ပြုမူအကြံအစီ များ နှင့် ဘုန်းပြန် မှ အကြံအစီ များသည့် မဟာသတ်အဖြစ်ကို အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ထို့ပြင် အဆိုပါ ကြံစီ မှတို့က အသက်ရှင် မှအလျင်အတွင်းရှိ အင် အား များကို မည်ကဲ့သို့ ပြောင်းလဲခြင်း ဖြစ် စေတတ် ပုံကိုလည်း ဖော်ပြ ခဲ့ပြီ။ ဣန္ဒြိယ တို့၏ ကိုယ် ခန္ဓာကို လျှပ်ရှား စေ သော သို့မဟုတ် လျှပ်ရှား စေတတ် သော နာမ် ဝါတ်အင်အားတို့သည့် ပြုမူအကြံအစီ များဖြစ်ကြ၏။ ဣန္ဒြိယတို့၏ နာမ် ဝါတ်အတွင်းရှိ ထကြွ မှမရှိ သော မသဘာဝ မှနှင့် သဘာဝ မှတို့သည့် ဘုန်းပြန် မှ အကြံအစီ များဖြစ်ကြ၏။ ပြုမူအကြံအစီတို့က အသက်ရှင် မှအလျင်အတွင်းသို့ စင်ပြီ မှသို့မဟုတ် မစင်ကြယ် မှတို့ကို ဖြည့် ပေး၏။ မသဘာဝ မှ သို့မဟုတ် သဘာဝ မှဟု ဆိုအပ် သော ဘုန်းပြန်ခြင်းအခါ ရုံပြန် မှတို့က အသက်ရှင် မှအလျင်အတွင်း၌ရှိ နေ သော စင်ကြယ် မှ သို့မဟုတ် မစင် ကြယ် မှ အင်အားတို့ကို သုံးစွဲကာ ဂုဏ် ခမ်း စေ၏။

နာမ် ဝါတ်၏ ဝေခန်းအဆင့်ဆင့်

ယခုအခါတွင် ဣန္ဒြိယတို့သည့် နာမ် ဝါတ်၏ အသက်ရှင် မှအလျင်အတွင်းသို့ သိမ် မေ့ သောပြုပြင် မှုများကို ဆောင် ပို့ကြသည့်ပြုမူ စွဲလန်း ချက် များ နှင့် ဘုန်းပြန် ခြင်းအခါ ရုံပြန် မှအမျိုးမျိုးတို့၏ အကြောင်းကို အကျယ်တဝင့် စင် ဆေးကြည့်စုစု ဂုဏ် ခမ်း ခန္ဓာအတွင်း၌ အမျိုးမျိုး သော အကြံအစီတို့ဖြစ် ပေါ် နေသည့်အချိန်ကလအတွင်း တွင် သတိရှိ မှအင်အား များ ကြောင့်ဖြစ် ပေါ် သော နာမ် ဝါတ်၏ ဝေခန်းအဆင့် ဆင့် အကြောင်းကို သိရှိလို၏။

န ခ ဓ ဓိတ်၏ လှိုင်းအားလုံးအတွင်း၌ ထကြွစွာ ရွေ့လျား နေကြသော
 ထကြွနေသောအလျင်၊ ငုတ်လျှိုး နေသော အလျင် နှစ်မျိုးလုံး အပါအဝင်ဖြစ်သော
 ယေဘုယျအလျင် ခုနှစ်ခုတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် အာရုံခံစား မှအဖြစ် နှင့် မတွေ့ရ။
 ထို့ပြင် ထပ်ဖြည့်အလျင် ခြေဘက် ခုကိုလည်း ထိုအလျင်တို့သည် န ခ ဓ ဓိတ်အတွင်း၌ ထကြွ
 စွာ ဖြစ်ပေါ်နေသည့်ထိုင်အောင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့က အာရုံခံစား မှအဖြစ် နှင့် မ
 တွေ့နိုင်ကြ။ ထိုအလျင် ၃ ခုသည် ပဏတိအားဖြင့် သူတို့ဟာ သူတို့ အာရုံခံစား မှ
 များကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်စွမ်း မရှိကြ။ သို့ရာတွင် ထကြွသော စင်ကြယ်မှုအလျင်
 များ နှင့် မစင်ကြယ်မှုအလျင် များကို ဖြစ်စေနိုင်လောက်အောင် မူကား အင်အား
 ရှိကြ၏။ ထိုအလျင် ၁၃ ခုတို့၏ အင်အားက စင်ကြယ်မှုအလျင် ၂၅ ခုနှင့် မစင်
 ကြယ်မှုအလျင် ၁၄ ခုကို ဖြစ်ပေါ်ကြစေ၏။

မစင်ကြယ်မှု၏ အခြေအမျိုးမျိုး

ထကြွသော စင်ကြယ်မှုအလျင် ၂၅ ခုက စင်ကြယ်မှုအာရုံခံစား မှ
 ၂၅ မျိုးကို ဖြစ်စေ၏။ မစင်ကြယ်မှုအလျင် ၁၄ ခုက မစင်ကြယ်မှုအာရုံခံစား မှ
 ၁၄ မျိုးကို ဖြစ်စေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ကြုံရသည့် အာရုံခံစား မှ အမျိုးမျိုးတွင် စင်
 ကြယ်မှုအလျင် နှင့် မစင်ကြယ်မှုအလျင်တို့ အမျိုးအစား အမျိုးမျိုး ရေဝပ်နေကြ၏။
 ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော အာရုံခံစား မှ အသီးသီးတို့က န ခ ဓ ဓိတ်၏ အသက်ရှင်မှု
 အလျင်ကို အခြေအမျိုးမျိုးသို့ ပိုပေးကြ၏။ ပြုလုပ်ခြင်းဆိုလျှင် ဤစံခြင်း အာရုံပြန်
 မှုများ သို့မဟုတ် ဘုံပြန် မှုဆိုလျှင် အာရုံပြန် မှု ခွဲလန်းချက်များ၏ ပမာဏသည့်
 အာရုံခံစား မှုဆိုလျှင် လှိုင်းများ ရေဝက်ရှိ နေသော အခြေတို့အလိုက် ခြားနား
 ခြင်း ရှိကြ၏။

မစင်ကြယ်မှုအလျင် ၁၄ ခုကြောင့် န ခ ဓ ဓိတ်အတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သော
 ဘုံပြန် မှုတို့သည် (၁) ဘဝမရှိခြင်း အခြေ (လောဘမူလ)၊ (၂) မုန်းတီးခြင်း
 အခြေ (ဒေါသမူလ) နှင့် (၃) မသိမှုအခြေ (မောဟမူလ) တို့ကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။
 ကျွန်ုပ်တို့၏ န ခ ဓ ဓိတ်သည် အဆိုပါ အခြေသုံးခုအနက် ဘခုခုသေ၍ အခြေသို့ ရေဝက်
 သောအခါ ထကြွသော မစင်ကြယ်မှုအလျင်တို့သည် ဖြစ်ပေါ်လာပြီးလျှင် မစင်ကြယ်မှု
 မျိုးစေ့တို့သည် န ခ ဓ ဓိတ်၏ အသက်ရှင်မှုအလျင်အတွင်းသို့ ဝင်ကြ၏။ အကယ်၍ အဆိုပါ

အလင်္ကာတို့သည် နာမဝါဒီအတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာကြသော်လည်း ထိုအလင်္ကာတို့သည်
 ကာယကံ မြေဘက်လျှင် ရှား မဖြတ်မီ လောကနည်း၍ သွားသဖြင့် မူ အနုပညာတို့
 နာမဝါဒီ၏ အသက် ရှင် မှအလင်္ကာအတွင်းသို့ အားနည်းသော မဝင်ကြယ် မှ မိုး လေ
 များသော ရောက်ကြ၏။ အဆိုပါ မိုး လေတို့သည် မိမိတို့၏ အင်အားအလိုက် အသွေခံ
 ထိုးကြ ၊ ကြိုးပွားကြပြီးလျှင် အချိန်တန် သောအခါတွင် သိကြ၏။

ဝိတ်ထာသတ် ကြိတ် မှု၏ အရေးကြီးသော အင်္ဂါ
ဖြတ်ခြင်း

ကြိတ် မှု၏ ဖြတ်ခြင်း ၊ ပြောခြင်းသည် နာမဝါဒီ၏ အသက် ရှင် မှ
 အလင်္ကာ၏ အင်အားအလိုက် ဖြတ်၏။ သတိ သို့မဟုတ် ဆင်ခြင် မှုနှင့် ပြည့်စုံ သော သူတ
 ယောက်တွင် အလွန်အင်အားကြီးသော အသက် ရှင် မှအလင်္ကာရှိ၏။ ထိုသူတို့တွင် ဖြတ်
 ပေါ်သော ကြိတ် မှု၏ အင်အားသည် ဝံ့၍ ကြီး၏။ သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့၏ သတိ နှင့် ပြည့်
 စုံသော အခြေမှ တစ်ဦး၏ အခြေနှင့် တစ်ဦး၏ အခြေသည် မတူကြ။ ထို့ကြောင့် သတ္တဝါ
 အမျိုးမျိုးတို့၏ ကြိတ် မှုအင်အား များသည့်လည်း တစ်ဦး၏ အင်အား နှင့် တစ်ဦး၏ အင်အား
 သည် မတူကြ။

အကယ်၍ လူနှစ်ယောက်သည် အကြမ်းဖက် မှုကို ကြိုးလွန်ကြသဖြင့် မူ
 တယောက်၏ တံဝိမာန် မှု၊ မုန်းတီးမှု၊ မသိမှုတို့ကို ကြိတ် သောအင်အား နှင့် တယောက်
 ၏ တံဝိမာန် မှု၊ မုန်းတီးမှု၊ မသိမှုတို့ကို ကြိတ် သော အင်အားတို့သည် တူကြလိမ့်မည်
 မဟုတ် ။

လူတယောက်တွင် ဖြတ် ပေါ်သော ကြိတ် မှုအင်အား နှင့် အခြားတစ်ယောက်
 တွင် ဖြတ် ပေါ်သော ကြိတ် မှုအင်အားတို့သည် မတူကြသဖြင့် သူတို့ထံမှ အသက် ရှင် မှ
 အလင်္ကာအတွင်းသို့ ရောက်လာသော သော မိုး လေတို့သည်လည်း တူကြလိမ့်မည် မဟုတ် ။ ထို့ကြောင့်
 သူတို့ခံဝံ့သော အကျိုးခြင်းသည်လည်း တူကြလိမ့်မည် မဟုတ်။ လူနှစ်ယောက်သည်
 အကြမ်းဖက် မှုအရာကို နှစ်ယောက်တွဲ၍ ကြိုးလွန်ကြသောအခါတွင် တယောက်တွင် မဝင်
 ကြယ် မှုလွန်လန်းချက်သည် အကြီးအကျယ်ဖြတ် ပေါ်၍ အခြားတယောက်တွင် မူကား မဝင်
 ကြယ် မှုလွန်လန်းချက်သည် အလင်းဖြတ် ပေါ်ချင်မှ ဖြတ် ပေါ်လိမ့်မည်။ ထိုကဲ့သို့ ဖြတ်ခြင်း
 မှာ ပထမလူ၏ ကြိတ် မှုက ကြီးကျယ်ကြမ်းတမ်း၍ ဒုတိယ လူကမူ သူ၏ ဝိတ်ထာ ကြိတ် မှု
 မရှိဘဲ နှင့် လွန်ကြီး မှု၌ ကာယကံဖြင့်သာ ပါဝင်ခြင်း ကြောင့် ဖြတ်၏။

ဥပမာဆိုသော် လူသတ်ရန် အားပေးသူတို့၏ အသက်ရှင်မှအလွင်
 အတွင်းသို့ ရောက်သော မဝင်ကြယ်မှထုထည်တို့မှာ အကယ်လူကိုသတ်သောသူ၏ အသက်
 ရှင်မှအလွင်အတွင်းသို့ ရောက်သော မဝင်ကြယ်မှအထုထည်နှင့် ညီမျှ၏။ ဘခါ
 တရံ ဝိဇ္ဇိပင်များပြားသေး၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မကောင်းမှုကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင်
 ကာယကံ မြှောက် မကြံ့လွန်ကြသည့်အခါ အောင်ပင် အခြားသူတို့ ကြံ့လွန်သော မကောင်း
 မှုတို့ကို သဘောကျကြကုန်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်ရှင်မှ အလွင်အတွင်းသို့ မဝင်ကြယ်
 မှုမျိုးစေ့များကို ရောက်စေနိုင်၏။ လူတစ်ဦး မကောင်းမှုများကို ကြံ့လွန်ကြလျှင်
 ထိုလူဝတ်ပါက ယောက်ဝီက ယောက်ဝီသောသူတို့ နာမိတ်၏ အသက်ရှင်မှအလွင်အတွင်း
 သို့ မဝင်ကြယ်မှုမျိုးစေ့တို့သည် ရောက်ကြ၏။ မကောင်းမှုကို ကာယကံ မြှောက်ကြ
 လွန်သူတို့နှင့် ထိုမကောင်းမှုကို ကြံ့လွန်ရန် မနောက်မျှဖြင့် အားပေးကူညီပြုသော
 သူတို့သည် ဘုဒ္ဓိသော မကောင်းမှုကို ခံစားရ၏။

မကောင်းမှုနှင့် သိမှု

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆင်ခြင်မှုသည် အားကောင်း၍လော သောအခါတွင် ကျွန်ုပ်
 တို့၏ အတွင်းသိမှုက ကျွန်ုပ်တို့အား မည်သို့သို့ ပြုမူရမည်ကို သေချာစွာပြဌာန်း၍
 ပေး၏။ မကောင်းမှုကုန်ကို ကြံ့လွန် မည်သောအခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အတွင်းသိမှုက
 ရွှေမှဆီး၍ တားထား၏။ ထိုသို့ဖြင့်ခြင်းသည့် သတ္တိရှိခြင်း၏ လက္ခဏာပင်ဖြစ်၏။
 အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် မှန်ကန်သော သဘောရှိခြင်း၏ သိမ်မွေ့စွာ တားမြစ်ချက်ကို
 လွန်ဆန်၍ ပြုလုပ်ခဲ့မည်ဆိုလျှင် မဝင်ကြယ်မှုတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်ရှင်မှ အလွင်
 အတွင်းသို့ အဆပေါင်းများစွာတိုး၍ ရောက်လာ၏။ သိမှုသို့မဟုတ် ဆင်ခြင်မှု
 သည် မကောင်းမှုကို ကြံ့လွန်သူတို့အဖို့တွင် ဝန်ထုတ်ကြီးဖြစ်၏။

အကျိုးအပြတ်တို့ကို ကောင်းစွာသိပြီးနောက်မှ မတွန့်မဆုတ်ကြံစိ၍
 တမင်ကြံ့လွန်သော မကောင်းမှုတို့သည် အလွန်အလွန်ကြီးမားသော မဝင်ကြယ်မှု
 များကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ (သောမနဿ ယဟဂတ ဒိဋ္ဌိကတ သမ္ပယုတ္တ သမာဓိဝိဂ္ဂဟ) ။
 အမှတ်မထင်၎င်း၊ ဂုဏ်တရားအမျက်ထွက်၍၎င်း၊ တင်ကြံပြင်ဆင်ခြင်းမရှိ၎င်း၊
 သိမှုလည်း မရှိ၎င်း၊ သို့မဟုတ် ကြံစိမှုမရှိ၎င်း၊ ကြံ့လွန်သော မကောင်းမှု
 တို့သည် သေးငယ်သော မဝင်ကြယ်မှုများကိုသာဖြစ်ပေါ်စေနိုင်၏။ (ဥပေက္ခာ
 ယဟဂတဒိဋ္ဌိကတ ဝိပဿနာ အသိဝိဂ္ဂဟ) ။ အဆိုပါအမျိုးအစား နှစ်ခုစပ်ကြားအတွင်း
 ၌ မဝင်ကြယ်မှုအားလုံးသည် ရေတွက်၍မရနိုင်လောက်အောင် အဆင့်အတန်းကွဲ
 ပြားခြားနားခြင်း ရှိကြ၏။

ဝင်ကြွယ် မှု အခြေအမျိုးမျိုး နှင့် အဆင်အဘန်းအမျိုးမျိုး

ဝင်ကြွယ် မှုအလျင် ၂၅ ခုသို့ နာမ် ဓါတ်အား အခြေသုံး မျိုး ဌာ တစ် နေ စေ၏။ ထိုအခြေသုံး မျိုးတို့သို့ မဝင်ကြွယ် မှု အခြေသုံး မျိုး နှင့် ဖြောင့် ဖြောင့် ကြီးဆန့်ကျင်၏။ ဝင်ကြွယ် မှုအလျင် ဖြောင့် ဖြစ် ပေါ် သော နာမ် ဓါတ်၏ အခြေသုံး မျိုး မှာ (၁) တစ် မက် မှုကင်းခြင်းအခြေ (အလောဘ) (၂) မေတ္တာစိတ်ရှိ သော အခြေ (အဒေါသ) နှင့် သိမှုနှင့် ပြည့်စုံခြင်းအခြေ (အမောဟ) တို့ဖြစ်၏။

နာမ် ဓါတ်၏ အသက်ရှင် မှုအလျင်အတွင်း၌ ဖြစ် ပေါ် ကြ သော အာရုံ ပြန် မှုစွဲလန်း ချက်တို့၏ အင်အားသို့ ဝင်ကြွယ် သော ကြိစီ မှုတို့၏ အင်အားအပြင်း၊ အပြောအလိုက်ခြား နားခြင်း ရှိ၏။ ဣန္ဒြိယတို့၏ ဆင်ခြင် မှုသို့ ဣန္ဒြိယတို့ ကောင်း မှုပြုသည့်အခါတိုင်း ဣန္ဒြိယတို့၏ အတွင်းသိမှုကို ဖြစ် ပေါ် စေရန် အား ပေးခြင်းဖြင့် ၎င်း ၊ ဝင်ကြွယ် မှုစွဲလန်း ချက်တို့အား နာမ် ဓါတ်၏ အသက်ရှင် မှုအလျင်အတွင်းသို့ လွတ် လပ်စွာ ဝင်နိုင်ရန် လမ်းရှင်း ပေးခြင်းဖြင့် ၎င်း ၊ စွဲလန်း ချက်တို့၏ အင်အားကို များစွာ တိုးတက်လာ စေ၏။

ဝင်ကြွယ် သော အာရုံပြန် မှုတို့အား အနူးအပြစ်ကို အပြည့်အစုံ သိပြီး နောက်မှ သေချာစွာ စဉ်းစား၍ ကြိစီ မှု ဖြင့် ပြုလုပ် သောအခါတွင် (သောမနဿ သဟဂတ ဥပဏသပ္ပယုတ္တ အသိခါရိက) ထိုအာရုံပြန် မှုတို့သို့ အင်အားအကြီးဆုံး စွဲ လန်း ချက် များကို ဖြစ် ပေါ် စေနိုင်၏။ သို့ရာတွင် နာမ် ဓါတ်အလျင်က ဝင်ကြွယ် သော အာရုံပြန် မှုတို့အား အမှတ်မထင် ၎င်း ၊ တင်ကြိုပြင်ဆင် မှု မရှိဘဲ ၎င်း ၊ သိမှုမရှိဘဲ ၎င်း ၊ သို့မဟုတ် ကြိစီ မှုမရှိဘဲ ၎င်း ၊ ကြိစီ သို့သည့်အခါတွင် ထိုဝင်ကြွယ် သော အာရုံပြန် မှုတို့၏ အင်အားသို့ အနည်းဆုံးဖြစ်၏။ (ဥပေက္ခာ သဟဂတ ဥပဏဝိပ္ပယုတ္တ အသိခါရိက) အဆိုပါ အမျိုးအစား နှစ်ခုစပ်ကြားအတွင်းတွင် ဝင်ကြွယ် မှုအားလုံးသို့ မရေမတွက်နိုင် လောက် အောင် အဆင်အဘန်းစွဲပြားခြား နားခြင်း ရှိ၏။

ဖျက်ဆီး မရ သော နာမ် ဓါတ်၏ စွဲလန်း ချက် များ

နာမ် ဓါတ်၏ အသက်ရှင် မှုအလျင်အတွင်း၌ ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောရှိ သော စွဲလန်း ချက် အထူအထည်တို့သို့ တခုကိုတခု ဘုန်းပြန်ကြ၏။ သို့ရာတွင် အင်အား ပြော သော စွဲလန်း မှုသို့သော်လည်း ဘုန်းပြန် မှုခါ၏ကို ခံရ၏။ အင်အားကြီး သော ဝင်ကြွယ် မှုစွဲလန်း ချက် များသို့ အသက်ရှင် မှုအလျင်အတွင်းသို့ ဝင်လာကြ သောအခါ အား

ပြောသော မဝင်ကြယ် မှာလွဲလန်းချက်များသည့် ပျက်စီးပျောက်ကွယ်သွားကြ၏။
 အပြန်အလှန်သဘောအားဖြင့်လည်း အသက်ရှင်မှ အလွင်အတွင်းသို့ အင်အားကြီးသော
 မဝင်ကြယ်မှာလွဲလန်းချက်များဝင်လာကြသောအခါအား ပြောသော မဝင်ကြယ်မှာ
 လွဲလန်းချက်များသည့် ပျက်စီးပျောက်ကွယ်သွားကြ၏။ ဣနိဝိသိုဏ် အသက်ရှင်မှအလွင်
 အတွင်း၌ အင်အားကြီးသော မဝင်ကြယ်မှာလွဲလန်းချက်များရှိနေကြလျှင် အားပြော
 သော မဝင်ကြယ်မှာလွဲလန်းချက်များသည့် အသက်ရှင်မှအလွင်အတွင်းသို့ ဝင်လာကြ
 သည့်တိုင် အောင်ပင် ပျက်စီး၍ သွားကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ ဖြစ်သည့်အခါတွင်
 အဖျက်ဆီးခံရသော မဝင်ကြယ်မှာလွဲလန်းချက်များ၏ အင်အားနှင့်၌ မှီသော မဝင်
 ကြယ်မှအင်အားတို့လည်း ဂုဏ်ခမ်း၍သွား၏။ အင်အားကြီးသော မဝင်ကြယ်မှာလွဲလန်း
 ချက်များက အားပြောသော မဝင်ကြယ်မှာလွဲလန်းချက်များကို ဖျက်ဆီးပစ်ရန်၌လည်း
 ဤနည်းအတိုင်းပင်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် အသက်ရှင်မှအလွင်အတွင်း၌ ဘုံနိဗ္ဗာန်မှအင်အားကို မခံယူ
 ကြသော အင်အား အင်မတန်ကြီးသည့် မဝင်ကြယ်မှာလွဲလန်းချက်များနှင့် မဝင်ကြယ်မှာ
 လွဲလန်းချက်များလည်း ရှိကြသေး၏။ အဆိုပါ လွဲလန်းချက်တို့သည် မိမိတို့နှင့် ဆန့်ကျင်
 တက်ဖြတ်သော အင်မတန် အင်အားကြီးသည့် လွဲလန်းချက်များနှင့် ရင်ဆိုင်ဆွေ
 ရသော်လည်း အသက်ရှင်မှအလွင်အတွင်း၌ ဆက်လက်တည်နေသြတည်နေကြ၏။
 အဆိုပါ လွဲလန်းချက်များကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ဖျက်ဆီး၍မရ။ ၎င်းတို့သည် အချိန်
 တန်သောအခါတွင် သိမ်းကြ၏။ သို့ရာတွင် ယေဘုယျအားဖြင့် လူသားတို့တွင် အဆိုပါ
 အင်အားကြီးလှသော မဝင်ကြယ်မှာ လွဲလန်းချက်များနှင့် မဝင်ကြယ်မှာလွဲလန်းချက်များ
 သည် မရှိကြ။ ဝင်စစ်အားဖြင့် အဆိုပါ လွဲလန်းချက်များသည် ရှားပါးလှသည့်သဘာဝ
 ဖြစ်၏။

နာမ်ဝါတ်အတွင်းရှိ မဝင်ကြယ်များနှင့် မဝင်ကြယ်မှအထူအထိများ၏
အခြားအပိုင်း

မဝင်ကြယ်မှအင်အားနှင့် မဝင်ကြယ်မှ အင်အားတို့အား ဆန့်ကျင်ဘက်
 အင်အားများက ဖျက်ဆီးကြသောအခါတွင် ဣန်နေသော မဝင်ကြယ်မှအင်အားနှင့်
 မဝင်ကြယ်မှအင်အားတို့က အမြဲတည်တန့်၍ ကြိုးပွားနေနိုင်ရန် အလိုအလျောက်
 အားထုတ်နေကြသဖြင့် နာမ်ဝါတ်တိုင်း နာမ်ဝါတ်တိုင်းတွင် မဝင်ကြယ်မှအင်အား

နှင့် မဝင်ကြယ် မှအင်အားတို့သည့် အလိုအလျောက် မပျက်မကွက် တိတိကျကျ ညီမျှ၍
 နေကြ၏။ အသက်ရှင် မှအလျင်တွင်းရှိ အင်အားတို့သည့် ဤနည်းဖြင့်သာ ညီမျှ၍ နေ
 ကြ၏။ အသက်ရှင် မှအလျင်သည့် ကျန်တို့ သိကြသည့်အတိုင်းပင် အခါခပ်သိမ်း အင်
 အားပြည့်စုံသဖြင့် ဘည့် နေ၏။ ဤအသက်ရှင် မှအလျင်သည့် မဝင်ကြယ် မှအထု
 အထည့် များ နှင့် မဝင်ကြယ် မှအထုအထည့် များ ၏ တဏှာ နှင့် တဏှာ အကူး၌ ၎င်း၊
 နာမ် ဝါတ်တ ခါလျှင် နှင့် တခါလျှင် ဝင်ကြား၌ ၎င်း၊ တိတိကျကျ ညီမျှ၍ နေ စေရန်
 သွက်လက်စွာ ပြုပြင်၍ ပေး၏။

နာမ် ဝါတ်တ ခုလုံး ဘည့် နေ နိုင် မှအင်အားသည့် နာမ် ဝါတ်တို့အတွင်းရှိ
 အသက်ရှင် မှအလျင်၏ အင်အား၌ ရှိသော မဝင်ကြယ် မှစွဲလန်းချက် နှင့် မဝင်ကြယ် မှ
 စွဲလန်းချက်တို့၏ ခြားနားခြင်း အပေါ်တွင် ဘည့်၏။ မဝင်ကြယ် မှစွဲလန်းချက် အထု
 အထည့်ကြီး၍ မဝင်ကြယ် မှအထုအထည့် သေးသော အသက်ရှင် မှအလျင်သည့် မဝင်ကြယ်
 မှစွဲလန်းချက် အထုအထည့်ကြီး၍ မဝင်ကြယ် မှစွဲလန်းချက် အထုအထည့် သေးသော အသက်
 ရှင် မှအလျင်ထက် ပို၍အင်အားကြီး၏။

မဝင်ကြယ် မှနှင့် မဝင်ကြယ် မှတို့၏ အကျိုးသက် များ

ယခုအချိန်တွင် မဝင်ကြယ် မှအထုအထည့်တို့ နှင့် မဝင်ကြယ် မှအထုအထည့်တို့
 ဝင်လာသဖြင့် နာမ် ဝါတ်တွင် မညီညွတ်သည့် အကျိုးသက် ရောက်သည့်အကြောင်းကို ဖော်ပြ
 ထိုလို၏။ နာမ် ဝါတ်၏ အသက်ရှင် မှအလျင်အတွင်းသို့ မဝင်ကြယ် မှအလျင် များ ထကြွ
 စွာ ပေါ် ပေါက်လာသဖြင့် အသက်ရှင် မှအလျင်၌ မဝင်ကြယ် မှ စွဲလန်းချက် များဖြစ်
 ပေါ်လာသောအခါ အသက်ရှင် မှအလျင်၏ အင်အားသည့် လျော့၍သွား၏။ ဤကဲ့သို့
 မဝင်ကြယ် မှ စွဲလန်းချက် များက အသက်ရှင် မှအလျင်၏ အင်အားတို့ကို လျော့ပျံ့
 သွားစေခြင်း နှင့် အသက်ရှင် မှအလျင်၏ အင်အားတို့ကို လောင်ကျွမ်း၊ မှောင်မဲ၊
 ကျဉ်းကျသွားတတ် စေခြင်းမှာ မဝင်ကြယ် မှစွဲလန်းချက်တို့၏ ထူးခြားသော ဓမ္မတာ
 ပင်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ အသက်ရှင် မှအလျင်တခုလုံး၏ အင်အားများသည့် မိမိ
 အတွင်း၌ ရှိနေသော မဝင်ကြယ် မှစွဲလန်းချက် များ နှင့် မိမိအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်
 လာသော မဝင်ကြယ် မှ စွဲလန်းချက် များ၊ များသလောက် ဆုတ်ယုတ်သွား၏။

မဝင်ကြယ် မှစွဲလန်းချက်တို့သည့် အသက်ရှင် မှအလျင်အတွင်းသို့ ဝင်လာ
 သောအခါတွင် ထိုအလျင်၏ အင်အား များ နှင့် ရော၍ ထိုအလျင်၏ အင်အားကို
 တိုးပွားစေ၏။ ဤနည်းဖြင့် နာမ် ဝါတ်တခုလုံး၏ အင်အားကိုလည်း တိုးပွား

လၢ ဝေဇ် ။ ဝင်္ကြယ် မှာလွဲလန်း ချက်တို့သည့် အသက် ရှင် မှာလျင်အကွင်း၌ ကျန်းမာ မှာ၊
သန့်ရှင်း မှာ၊ လန်းဆန်း မှာ၊ သွက်လက် မှာ အင်အား များကို ဖြစ် ပေါ် ဝေဇ် ။ ကျွန်ုပ်
တို့ နာမ် ဝါတ်၏ အသက် ရှင် မှာလျင်အကွင်း၌ ဝင်္ကြယ် မှာ လွဲလန်း ချက်အသစ် များ
ဝင်လၢသ လောကီ ကျွန်ုပ်တို့ နာမ် ဝါတ်တ ခုလုံး၏ အင်အားသည့် တိုး၍ လၢ၏ ။

မသၢယၢ မှာနှင် သၢယၢ မှာတို့သည့် နာမ် ဝါတ်၏ အင်အားကို
အုတ်ယုတ် ပေးခြင်း

ဝင်္ကြယ် မှာလွဲလန်း ချက်တို့၏ ဘုန်းပြု နှင့် ချက်တို့သည့် သၢယၢ မှာအာ ဂုံခံဝား
ချက် များဖြစ်၏ ။ ထိုအာ ဂုံခံဝား ချက်တို့သည့် ထက် နေသည့်လည်း ဖြစ် နှင့် ။ ၎င်း
လျှိုး နေသည့်လည်း ဖြစ် နှင့် ။ မဝင်္ကြယ် မှာလွဲလန်း ချက်ဘုန်းပြု နှင့် မှာအားတို့သည့် ကျွန်ုပ်
တို့၏ နာမ် ဝါတ်ကွင် မသၢယၢ သော အာ ဂုံခံဝား မှာကို ဖြစ် ပေါ် ဝေဇ် ။ ထို့ကြောင့်
ကျွန်ုပ်တို့၏ ပစ္စုပ္ပန်သၢယၢ မှာ အာ ဂုံခံဝား ချက် များနှင့် မသၢယၢ မှာ အာ ဂုံခံဝား
ချက် များသည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အဘိဘိက ဝင်္ကြယ် မှာလွဲလန်း ချက် နှင့် မဝင်္ကြယ် မှာလွဲလန်း
ချက်တို့၏ဘုန်းပြု နှင့် များ ဖြစ်၏ ။

ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ် ဝါတ်ကွင် သၢယၢ မှာ သို့မဟုတ် မသၢယၢ မှာ တု သိန်
သော အာ ဂုံခံဝား မှာတို့သည့် အသက် ရှင် မှာလျင်အကွင်း၌ ပေါက် ပွား နေ သော
အရၢတို့ကို ကုန် ခမ်း ဝေဇ် ။ ဤနည်းဖြင့် ၎င်းတို့သည့် အသက် ရှင် မှာလျင်အကွင်း၌
ရှိ နေ သော အင်အားတို့ကို လျော့ပါးသွားကြ ဝေဇ် ။ သၢယၢ မှာနှင့် မသၢယၢ မှာ
တို့က အသက် ရှင် မှာလျင်အကွင်း၌ ရှိ နေ သော အင်အား များကို ကုန် ခမ်းသွားကြ
ဝေဇ် ။ သို့ရၢကွင် အသက် ရှင် မှာ အလျင်အကွင်း၌ ကျန် နေ သေး သော အင်အား
တို့က တည်ရှိ နေ သော အင်အား တို့ကို တိုး ပွား ပေးခြင်းဖြင့် ၎င်း ။ ဝင်္ကြယ် မှာ သို့မဟုတ်
မဝင်္ကြယ် မှာ လွဲလန်း ချက် များ ပေးတို့ကို နေဘက်ထိ ခံယူခြင်းတို့ဖြင့် ၎င်း ကုန် ခမ်း
မှာတို့ဆည့်ကၢ ထပ်၍ ဖြည့်ကြ၏ ။

ဤနည်းဖြင့် သၢယၢ မှာ သို့မဟုတ် မသၢယၢ မှာတို့ ကြောင့် ချက်ခြင်း
ဖြစ် ပေါ် လၢ သော အား မှာ အသက် ရှင် မှာလျင် အကွင်း၌ ရှိ နေ သော အင်အား
များ ကုန် ခမ်းခြင်းဖြစ်၏ ။ ကျွန်ုပ်တို့ ခံဝားကြ သော သၢယၢ မှာ၏ ပမာဏ
အလိုက် ကျွန်ုပ်တို့သည့် နာမ် ဝါတ်၏ အသက် ရှင် မှာလျင်အကွင်း၌ အထူအထည်ဖြစ်၍ နေ
ကြ သော ဝင်္ကြယ် မှာတို့ကို လျော့ပါးသွား ပေ၏ ။ ကျွန်ုပ်တို့ ခံဝား ရ သော မသၢ
ယၢ မှာတို့၏ ပမာဏအလိုက် နာမ် ဝါတ်၏ အသက် ရှင် မှာလျင်အကွင်း၌ ရှိ နေကြ သော
မဝင်္ကြယ် မှာထူထည်သည့် လျော့ပါးသွားကြ၏ ။

သဘာဝ မှု၏ ကောင်းကျိုး နှင့် မသဘာဝ မှု၏ ဆိုးကျိုး

အဘိဓာန် ဝင်ကြယ် သော အဏ္ဏိအဝိတို့၏ ဘုန်းပြန် မှုကို ကြောင့် အချိန် တန်၍ အကျိုး ပေးလာခြင်းဖြင့် သော သဘာဝ မှုကို ခံစား နေသူတို့သည် နောက် ထပ် ဝင်ကြယ် မှုများကို ပြုနိုင်ရန် အခြေ ကောင်း ကျိုး ရကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် အဆိုပါ သူတို့သည် အသက်ရှင် မှု အလွင်အတွင်းသို့ ဝင်ကြယ် မှု မျိုး စေ့တို့ကို ဝိ၍ဝိ၍ ဝိ ပေး နိုင်ကြ၏။ အဆိုပါ သူတို့အား ပစ္စုပ္ပန် ဝင်ကြယ် မှု၏ ဘုန်းပြန် ချက်ဖြင့် သော သဘာဝ မှုကို ပေးသည့် ဝင်ကြယ် မှု အထူအထည်တို့သည် ဘုန်းခမ်း ခဲ့သည့် ရှိ သော် မျိုး စေ့အသက် တို့သည် ဝင်ကြယ် မှု အသီးသတ် များကို သဘာဝ မှုအဖြစ်ဖြင့် နောက်ထပ် ပေးရန် ပေါက် ပွားကြီး ရင်လှာကြလိမ့်မည်။ အကယ်၍ လူတစ်ယောက်သည် ရိပ်ရင်း စိုက် သော နည်းကို အသုံးပြုမည်ဆိုလျှင် ထိုသူသည် သဘာဝ မှုတို့ကို အမြဲတန်းဆက်၍ ခံစားသွား ရလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ဂျွန်ဝီတို့သည် နောင်အခါတွင် ရိပ်နိုင်ရန် အလုံ အလောက် ဝိုက်ပျံ့ထား ပါလျှင် ဂျွန်ဝီတို့သည် ဂျွန်ဝီ၏ ပစ္စုပ္ပန်သဘာဝ မှုတို့ကို ခံစား ရန် ကြောက်စို့လိမ့်မည် မဟုတ် ။

မဝင်ကြယ် မှုတို့၏ အသီးဖြင့် သော မသဘာဝ မှုကို ခံစား နေသူတို့သည် ဘဝအခြေအလွန်ဆိုးကြသူများဖြစ်၏။ မသဘာဝ မှုကို ခံစား နေရသူအဖို့တွင် ကောင်း မှုကို ပြုနိုင်ရန် အင်မတန် ခဲယဉ်း၏။ ထိုသူမျိုးသည် မိမိတို့လက်ငင်း ခံစား နေရသော မသဘာဝ မှု၌သာ အမြဲ ဝိတ်ဝင်စား၍ နေရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုလူမျိုး တို့တွင် ကောင်း မှုပြုရန် အချိန်လည်း မရ။ ဤဝီလ် သောဆန္ဒလည်း မရှိ။ မသဘာဝ မှုကို ခံစားရခြင်းဖြင့် ထွေးလုံး ရပ်ပတ်ဖြစ် နေသော သူတို့သည် ယေဘုယျ အားဖြင့် ခုံးကန်ထွက်ရန် အားထုတ်သဖြင့် မသဘာဝ မှုတို့မှ လွတ်မြောက်သွားတတ် ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူမျိုးတို့သည် အားလွန်၍ သွေးတက်၏။ ထိုသူမျိုး တို့တွင် ယေဘုယျအား ဖြင့် မကောင်း သော ဝိတ်တို့ လွှမ်းမိုး နေတတ်၏။ ထိုသူမျိုးတို့၏ ဘဝ မှုမှာ အလွင် ၊ မုန်းတီး မှုအလွင် နှင့် မသိမှတ်အလွင်တို့သည် အင်အားကြီးပြီးလျှင် အနည်းငယ် အချိန် မသင့်သည့် နှင့်အပြိုင်နက် ပြင်းထန် ပွဲ ထွက်လျှင် ရွေးကောက် နှိပ်စက်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုလူမျိုး တို့သည် မကောင်း မှုများကို လုပ်လွယ်၍ မကောင်း မှုများကို ကြံစိ မှု၌ မေ့လျော့ ကြ၏။ ထို့ကြောင့် မသဘာဝ မှုသည် ဂျွန်ဝီတို့အား ဆိုးကျိုး နှင့် ချို့မှုကို ပေး၏။ ဘုရားမှ ဝေဝေလေလေဆယ် ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်၍ ဂျွန်ဝီဘုရားမှ အသက်ဖြင့် သော မဝင်ကြယ် မှု အထူအထည် များဖြင့် ပေါ်ပေါက် မှုတို့ကို ဝိ သော ဝင် ပေးခြင်းဖြစ်၏။ ထို မဝင်ကြယ် မှု တို့သည် နောင်တွင် အသီးကို ဆောင်၍ ဂျွန်ဝီတို့အား ဆင်းရဲခြင်းကို ပေးကြမည် သာဖြစ်၏။

န ဘ ဓိ ဝါတ် အ ဝ ဉ် ဖြေ ဝ င်း လွှဲ မှ

ယေဘုယျအားဖြင့် သဘာဝ မှာနဲ့သည့် ဝ င်ကြယ် မှာနဲ့ကို ဖြစ် စေရန် အထောက်အပံ့ပြုတတ်ကြ၍ မသဘာဝ မှာနဲ့သည့် မ ဝ င်ကြယ် မှာနဲ့ကို ဖြစ် စေရန် အထောက်အပံ့ပြုတတ် သော သဘောတရားရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသဘောတရား မိမိတို့ ပြုမူပုံအလိုက် အဖြေ ဝ င်းအလွှဲရှိ နိုင်၏။ လူတစ်ယောက်သည့် သဘာဝ မှာကို ခံစား၍ နေချင် နေမည့်။ သို့ရာတွင် ထိုလူသည့် ဆင်ခြင် မှုကင်းမဲ့သည့်ဖြစ် မူ ဘဝ မက် မှ၊ မုန်းတီး မှ၊ မသိ မှ၊ များကို ကြံစိလုပ် ဆောင်၍ နေမည့်သဘောဖြစ်၏။ ထိုလူမျိုးတို့သည့် မှန်ကန် သော သတိရှိ မှ၊ အင်အားတို့၏ ကာလွယ် စေတင့် ရှေ့ဘက်ခြင်း မှ ကင်းဝေး၍ နေမည့်ဖြစ် သဖြင့် ငှင်းတို့၏ အသက်ရှင် မှအလျင်အတွင်း၌ ဘဝ မက် မှ၊ မုန်းတီး မှ၊ မသိ မှ၊ အင်အားတို့သည့် အဘေးအဆိုး မရှိ ထကြွကြွပြီးလျှင် ထိုလူမျိုးတို့၏ အသက်ရှင် မှ၊ အလျင် အတွင်း၌ မ ဝ င်ကြယ် မှ၊ မျိုး စေတို့သည့် ဖူပြု၍ နေကြမည့်ဖြစ်၏။ မ ဝ င်ကြယ် မှ၊ အင် အား များသည့် ငှင်းတို့၏ သဘာဝ မှ၊ ခံစား ချိန် များကို လျှင်မြန်စွာ ဖြတ် ဘောက် ပစ်လိုက်ရုံမျှမက သေးတဲ့ နောက်ထပ် အသီးအပွင့်ကို ဆောင်ကြပြီးလျှင် အနာဂတ် ဆင်းရဲခြင်းတို့ကိုလည်း ဖြစ် စေလိမ့်မည်ဖြစ်၏။

န ဘ ဓိ ဝါတ် အင်အားဖြစ် သော မှန်ကန် သော သတိရှိ မှ၊ နားလည်၍ အသုံးပြုတတ် သော မသဘာဝ မှ၊ ခံစား နေရသူတို့သည့် ဘဝ မက် မှ၊ မုန်းတီး မှ၊ မသိ မှတို့ကို မဖြစ် စေရန် စေနိုင်ရန် မိမိတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို အေးချမ်း အောင် လုပ်ကြမည်ဖြစ်၏။ အဆိုပါ သူမျိုးတို့သည့် မိမိတို့ ခံစား နေရ သော မသဘာဝ မှ၊ ယိုးဒယျ အခြားသူတို့အပေါ်တွင် သနားကြင်နာစိတ်ထား မည်သဘောဖြစ်၏။ အကယ်၍ မိမိတို့၏ မသဘာဝ မှ၊ ပပျောက် စေရန် သို့မဟုတ် ယုတ် လျော့ စေရန် လျောက် ပတ် သော နည်းကို မရှာ နိုင်သည့်တိုင် အောင်ပင် ထိုသူမျိုးတို့သည့် မသဘာဝ မှ၊ သဘောကို နားလည် အောင် ဆင်ခြင်ပြီးလျှင် ထိုမသဘာဝ မှ၊ ယိုးဒယျ နေမည့် သဘောဖြစ်၏။ ထိုသူမျိုးတို့သည့် မိမိတို့၏ မသဘာဝ မှ၊ ပပျောက် ပျက် အောင် အားထုတ် ပြီး လျှင် အခြားသူတို့အပေါ်တွင် သနားကြင်နာစိတ်ထား၍ သူတပါးကို ကူညီရန် ဘက် နိုင်က ကူညီကြလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ အဆိုပါ သူမျိုးတို့သည့် မိမိတို့ ခံစား နေရ သော မသဘာဝ မှ၊ သဘာဝ မှ၊ အဖြစ်သို့ ပြေ ဝ င်းလွှဲပစ်ပြီးလျှင် မိမိတို့၏ မသဘာဝ မှ၊ ခံစား နေရရင်း နှင့်ပင် ချမ်းသာစွာ နေကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် ထိုသူမျိုးတို့ အဖို့

ဘွင် မသာယာ မှာသည့် ချက်ချင်းသဘာဝ မှအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ ထိုသူမျိုးတို့သည် မိမိတို့၏ နေဝင်အကျိုး ငှါ မိမိတို့၏ အသက်ရှင် မှအလျင်အတွင်းသို့ စင်ကြယ် မှ မျိုး စေ့ မြေဝက်မြှား စွဲကဲ့သို့ ပိုကြ၏။ ထိုမျိုး စေ့တို့သည် မိမိတို့ မသာယာ မှခံစား နေရသော အချိန်ကိုလည်း အများကြီး လျော့ပါးသွား စေပြီးလျှင် အနာဂတ်ဘွင်လည်း မိမိတို့၏ မျက်မှောက်စင်ကြယ် မှ မျိုး စေ့များ ပွင့်သီးလာကြသဖြင့် ချမ်းသာ မှာကို ရမည်ဖြစ်၏။

နာမ်ဓါတ်၏ စွဲလန်းချက်များအသီး သီးကြပုံ

မျိုး စေ့တမျိုးသည် မိမိနှင့် အမျိုးတူသော အပင် ပေါက်၍ မိမိနှင့် အမျိုးတူသော အသီးကို ဆောင်၏။ ထိုနည်းတူပင် စင်ကြယ် မှစွဲလန်း ချက် မျိုး စေ့နှင့် မစင်ကြယ် မှစွဲလန်း ချက် မျိုး စေ့တို့သည် မိမိတို့နှင့် အမျိုးတူသော အပင် ပေါက်၍ မိမိတို့နှင့် အမျိုးတူသော အသီးကို ဆောင်ကြ၏။ ဥဒါဟရဏ်ဆိုသော မေဗ္ဗာဝဏိတ် ပြည့်ဝသော စင်ကြယ် မှ စွဲလန်း ချက် မျိုး စေ့တို့သည် များ မြေဝင်သော သဘာဝ မှ နှင့် ချမ်းသာ မှများဟု ဆိုအပ်သော ဘုန့်ပြန် မှများကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ထိုနည်း အတူပင် မုန်းတီး ဖိတ်ပြည့်ဝသော မစင်ကြယ် မှစွဲလန်း ချက် မျိုး စေ့တို့သည် ထိပ်လန့် မှ၊ ကြောက်ရွံ့မှ၊ အား ပြောမှ၊ အောက်မှဟု ဆိုအပ်သော ဘုန့်ပြန် မှများကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။

စင်ကြယ် မှနှင့်၎င်း၊ မစင်ကြယ် မှနှင့်၎င်း ပတ်သက်သော မရေ မတွက်နိုင် လောကီ အောင် အဆင့်အတန်း ခွဲခြားခြား နား သော စွဲလန်း ချက် အာရုံပြန် မှတို့သည် မျိုး စေ့များအဖြစ် နှင့် အသက်ရှင် မှ အလျင်အတွင်းသို့ ဝင်၍အခြေ စိုက်ကြပြီးလျှင် ပွင့်ကြ၊ သီးကြ၏။ အဆိုပါမျိုး စေ့အားလုံးတွင် ထူးခြားသော အင်အား များ ဂြိုဟ်စွ ထူးခြားသော အပင်ကို ပေါက်စေ၍ ထူးခြားသော အသီးကို ဆောင်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် စင်ကြယ် မှ မျိုး စေ့နှင့် မစင်ကြယ် မှ မျိုး စေ့များကိုတကွ စွဲ ဖော်ပြခြင်း ငှါ မဖြစ်ကောင်း။ သို့ရာတွင် ဣနိဝိတို့ နာမ်ဓါတ်အတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သော အာရုံခံစား မှတို့အရ တပ်မက် မှမျိုး စေ့၊ မုန်းတီး မှမျိုး စေ့၊ မနာလို မှမျိုး စေ့၊ မေဗ္ဗာဝဏိတ် မျိုး စေ့၊ သနားကြင် နာဖိတ် မျိုး စေ့ စသဖြင့် အကြမ်းအား ဖြင့်သာ အဆင့်အတန်း ခွဲခြား ဖော်ပြနိုင်၏။ စွဲလန်း ချက်တခုသည် မျိုး စေ့အဖြစ် နှင့် ဣနိဝိတို့၏ နာမ်ဓါတ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသည့်အခါတွင် ဣနိဝိတို့တွင်

ဖြတ် ပေါ် သော အာရုံခံစားမှု အမျိုးအစားအရ ထိုမျိုး စေ့မှ မည်သည့်အပင် ပေါက်၍ မည်သည့်အသီးသီးလိမ့်မည်ဟု ဘင်ကြို၍ ပြောနိုင်၏။ သို့ရာတွင် ထိုမျိုး စေ့၏ ဘုန်းပြန် မှုသည် မည်မျှ လောကီ အင်အား ရှိလိမ့်မည်ဟု သိနိုင်ရန်အတွက်မူ ထိုမျိုး စေ့တို့၏ အင်အား ပမာဏကို အတိအကျသိ အောင် စစ် ဆေးကြည့်မှ ဖြတ် နိုင်၏။

နာမ် ဝါတ် နှင့် အချိန်အနိက္ခိန် မှု

ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ် ဝါတ်အတွင်း၌ အင်အားတခုတည်းသာ ရှိ၏။ ထိုအင်အားသည် ခပ်သိမ်း သော သတ္တဝါတို့၌ ဘိက္ခုကျ အညီအမျှ ရှိ၏။ ထိုအင်အားသည် အသက်ရှင် မှု အလျင်အတွင်း၌ ရေငါးရှက်၍ နေသော အဋ္ဌိတန်းထဲ၌ နေသည့် ဖြတ်ခြင်း၊ တည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း လျင်ရှား မှုဖြတ်၏။ ရုပ် ဝါတ်တိုင်း ရုပ် ဝါတ်တိုင်း၌ ပင် ဤအင်အားသည် အနည်းငယ်စီ အနည်းငယ်စီ ရှိ၏။ ဤအင်အားသည် နာမ် ဝါတ်တိုင်း နာမ် ဝါတ်တိုင်း နှင့် ရုပ် ဝါတ်တိုင်း ရုပ် ဝါတ်တိုင်းအတွင်း၌ တည်ရှိ၏။ ဤ နာမ် ဝါတ်တိုင်း နာမ် ဝါတ်တိုင်း၌ ရှိသော အင်အားသည် ဝဏ္ဏဝဏ္ဏအတွင်းရှိ အခြား အင်အားတို့နှင့် ဆက်သွယ်ခြင်း မပြုကြဘဲ တသီးတခြားစီ နေကြ၏။

ဤအင်အားသည် ဖြတ်၊ တည်၊ ပျက် မှုတို့သာ ဖြစ်သော်လည်း မဟုတ်ဘဲ အသီးသီး သော နာမ် ဝါတ် နှင့် ရုပ် ဝါတ်တို့ကို အချိန် (ကာလ) နှင့် ညီညွတ် အောင် ဆောင်ရွက်၍လည်း ပေး၏။ ဤအင်အားသည် အသက်ရှင် မှုအလျင် ကြောင့် ပြောင်းလဲခြင်းလည်း မရှိ။ ဝင်ကြယ် မှုနှင့် မဝင်ကြယ် မှုတို့ ကြောင့် ပို၍ မြန်သွားခြင်း၊ ပို၍ နှေးသွားခြင်း ဟူ၍လည်း မရှိ။ ဤအင်အားသည် မည်သည့် ဖြတ်ပင်အင်အား ကမျှ ပြုပြင်၍ ပေးနိုင် သော အင်အား မဟုတ်။ ဘိုးဘက်ခြင်း၊ ဆုတ်ဟုတ်ခြင်းလည်း ရှိသော အင်အား မဟုတ်။ အလျင်မြန် နှုန်းလည်း မည်သည့်အခါမျှ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိ။ ဤအင်အားသည် အခါခပ်သိမ်းအပြင်းအ ပြေသို့မျှ သော အရှိန်ဖြင့် သူဟာ သူလျှင် ရှား မှုကို ပြု နေသော အင်အား ဖြစ်၏။ ဤ ဖြတ်၊ တည်၊ ပျက် အင်အားသည် ဝဏ္ဏဝဏ္ဏကြီး၏ အပိုင်းအခြား မရှိသော ချိန်သီးဖြတ်ပြီးလျှင် သတ္တဝါတိုင်းသတ္တဝါတိုင်း အရဝဏ္ဏတိုင်း အရဝဏ္ဏတိုင်းတွင် အညီအမျှ ဖြတ် ပေါ် နေ၍ ဝဏ္ဏဝဏ္ဏတွင်းရှိ သတ္တဝါတိုင်း သတ္တဝါတိုင်းနှင့် အရဝဏ္ဏတိုင်း အရဝဏ္ဏတိုင်းကို အချိန် (ကာလ) ၏ ခရီးလမ်း ကြောင့်၌ ရွေ့လျား နေ စေ၏။

နာမ်ဝါတ်၏ ဘုန်းပြန် မှာရှိသည့် ရင်မာရန် နှေး၍ ဂုဏ်

ကြာစွာ ခံခြင်း

ဝင်ကြယ် မှာ ဖွဲ့လန်း ချက် နှင့် မဝင်ကြယ် မှာ ဖွဲ့လန်း ချက်တို့သည့် ဣန္ဒြိယ၏ အသက် ဂုဏ် မှာ အလွင် နှင့် ထိ အော့လိုက်ကြသည့် နှင့် တပြိုင်နက် မိမိတို့ သက်ဆိုင်ရာ ထုံ ထည်ကို ဖြစ် ပေါ် ခေကြ၏။ သို့ရာတွင် ဖွဲ့လန်း ချက်တို့မှ ဖြစ် ပေါ် သော ဘုန်းပြန် မှာ တို့က မူ မှန်ကန် သော အဝဠာအတိုင်း တဖြည်းဖြည်း သာ ဖြစ် ပေါ်ကြ၏။ ဣန္ဒြိယတို့ နာမ်ဝါတ်၏ ဖွဲ့လန်း ချက်တို့သည့် အသက် ဂုဏ် မှာ အလွင်၏ အင်အား များအတွင်းသို့ ဝင် ရောက်လာ၍ အသက် ဂုဏ် မှာအလွင်က မြေဩဇာ ဧကောင်း သော မိုးကွက်အဖြစ် နှင့် ဆီး၍ ခံယူ၏။ ဖွဲ့လန်း မှာရှိသည့် အသက် ဂုဏ် မှာအလွင်အတွင်းသို့ ရောက်လာကြသည့် နှင့်တပြိုင်နက် အညွှတ် ပေါက်၍ အချိန်တန် သောအခါ ဟောအုပ်ကြီးအတွင်း၌ သစ်ပင် များ ပေါက်သည့် နှင်းဘူ အင်အား ဧကောင်း စွာဖြင့် အပင် များဖြစ်လာ၏။ ထိုအပင် များအနက် မသန် သော အပင် များသည့် သစ်ပင်ကြီး များ အောက်တွင် ပေါက်၍ နေ သော သစ်ပင်ငယ် များကဲ့သို့ လှိမ့် နေကြပြီးလျှင် အသက် ဂုဏ် မှာ အလွင် အတွင်း၌ အခြားအပင် များကို လွှမ်းမိုးသွား နိုင်ရန် အဝဠာမပြတ် အား ဂုဏ်ထုတ်ကာ နေကြ၏။

နာမ်ဝါတ်အတွင်း၌ ရှိ နေပြီးဖြင့် သော ဖွဲ့လန်း ချက် အပင်တို့သည့် အင်မတန်အား ဧကောင်း နေကြ သောအခါ ဖွဲ့လန်း ချက် အသက်တို့သည့် မိမိတို့အင်အား ကို အမျှအတိုင်းသုံးစွဲခွင့် မရကြ။ သို့ရာတွင် ဤကဲ့သို့ လှိမ့် နေရ ဝဠာအစိုက်၌ ထိုဖွဲ့လန်း ချက်တို့သည့် မိမိတို့၏ ပါရင်းအင်အားကို တိုးတက် အောင်လုပ် နေကြ၏။ အချိန်ကြာ၍ အထက်က လွှမ်းမိုး၍ နေ သော အပင်တို့သည့် အရွယ် ရောက်၍ အသီးသီး ပြီး နောက် ကွယ် ပျောက်သွားကြ သောအခါတွင် အောက်ခြေ၌ အင်အား စုဆောင်း၍ နေကြ သော ဖွဲ့လန်း ချက်အပင်တို့သည့် မိမိတို့အင်အားကို ဣန္ဒြိယ အောင်လုပ် နိုင် ရန် နေရာ ရကြသဖြင့် အခွင့်အခါရတိုင်း ဣန္ဒြိယ အောင်လုပ်ကြ၏။ ဤကဲ့သို့ဖြစ် နေစိုက်တွင် အသက် ဂုဏ် မှာအလွင်အတွင်းသို့ မိုးစေ့အသက် များ နောက်ထပ် ရောက် လာကြပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြိုင်အဆိုင် အင်အားပြ နှိပ်ကြ၏။

ဖွဲ့လန်း ချက် မိုးစေ့များ ဝင်လာသည့်အချိန်မှာ အလွန်လျှင် တိုတောင်း လှ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ကြီး ပွား ပွင့်သီးကြ သောအချိန်မှာ အလွန်ရှည်ကြာ၏။ ပို၍ အင်အား ဧကောင်း သော ဖွဲ့လန်း ချက်တို့သည့် ပို၍လျှင်မြန်စွာ နှင့် ပို၍ထူထည် ကောင်း စွာ ကြီး ပွားကြ၏။ အကယ်၍ ပို၍ရင်မာ၍ ပို၍အင်အားကြီး သော ဖွဲ့လန်း မှာ

အပင်များ၊ ရှိနေခြင်း၊ စသော အကြောင်းမျိုးကြောင့် အဆိုပါ မျိုးစေ့တို့သည် အသက်ရှင် မှအလွင်အတွင်း၌ အသီးသီးရန် နှောင့်နှေး၍ နေကြရသဖြင့် မူထိုမျိုး စေ့တို့သည် ဣန္ဒြေသွေးသည့်အချိန်များကို ထေမိရန်အတွက် ကြောက်မနပ်းလန့်မနပ်း ပို၍ လျင်မြန်စွာ ကြိုးပမ်းကြ၏။ ဤအကြောင်းများကြောင့် ဂျန်ဝီတို့၏ အသက်ရှင် မှအလွင်အတွင်း၌ စွဲလန်းချက်အပင်တို့သည် အခါခါသိမ်းထူပြောလျက် ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် စွဲလန်းချက်အပင်အပေါက်အရောက် နည်းပါးသကဲ့သို့ သည့်အခါတွင် မျှ မတွေ့နိုင်။

မည်သည့်အခါ၌ မဆို ဣန္ဒြိယ၏ အသက်ရှင် မှအလျင်အတွင်း၌ အငယ်၊ အလတ်၊ အကြီး စသော ဝေလန်း မှအပင်၌သည့် အလွန်လျင် များပြားလှ၏။ ဣန္ဒြိယတို့၏ အသက်ရှင် မှအလျင်အတွင်းသို့ လွန်ခဲ့သော အနှစ်ကုသေကုသိုက် ရောက်လာပြီး နောက် အပင်မပေါက်ဘဲ နေပြသေးသော ဝင်ကြယ်မြုမ်းစေ့နှင့် မဝင်ကြယ်မြုမ်းစေ့များလည်း ရှိပြသေး၏။ ထိုနည်းအတိုင်းပင် ဣန္ဒြိယ၏ အသက်ရှင် နေကြဝဠီအတွင်း၌ ဝင်လာကြသည့် ဝင်ကြယ်မြုမ်းစေ့နှင့် မဝင်ကြယ်မြုမ်းစေ့တို့သည်လည်း နောင်နှစ်ပေါင်း များစွာကြာသည့်၌င် အောင်မပွင့်မသီးဘဲနှင့် နေကြလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် ဣန္ဒြိယ၏ အသက်ရှင် မှအလျင်အတွင်းသို့ ဝင်လာကြသော အားပြောသော မျိုးစေ့တို့သည် နောက်မှ ရောက်လာသော အားကောင်းသော မျိုးစေ့တို့မှ ပေါက်ကြသော အပင်များကို လွှမ်းမိုး၍သွားနိုင်ရန်အတွက် အချိန်ကာလရှည်လျားစွာ စောင့်၍ နေရမည်ဖြစ်၏။

၇၁ ဇယား ၂၀ ဒေ နှင့် အပြစ် ဒါ၏

ရင်မာ မှအဝ ငြိနှင် ဖွဲ့လန်း မှာတို့၏ အင်အား အပြင်းအပြော အဝ ငြိ
သည့် အဘူဘူဖြစ် ကြောငင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ ။ ဥဒါဟရုဏ်ဆိုသော အကယ်၍ လူတစ်ယောက်
သည့် ကြိုးမားသော ရာဇဝတ်မှမျိုးကဲ့သို့သော မကောင်းမှုကြီးတခုကို ကြံလွန်ခဲ့
မည့်ဆိုလျှင် ဖွဲ့လန်းချက်မျိုးစေ့သည့် ထိုလူ၏ နာမ်ဝတ်အသက်ရှင် မှအလျင်အတွင်းသို့
ရောက်၍ မကြာမီပင် ရုံးတင်ဘရားသို့ခံရခြင်း၊ ရုံးက အပြစ်ဒဏ်ခံရ ချက်ဖြင့်
အဖြစ်ဟူသော အသီးကို သီးကြလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ ထိုသူသည် အဘိဓာန်
ဝင်ကြယ်မှ သို့မဟုတ် တောင်းမှဖွဲ့လမ်းချက်များ၏ အသီးကို စားသုံးနေရ ချက်ဖြစ်၍

ထိုစင်ကြယ် မှာလွန်း ချက်တို့၏ အင်အားကလည်း ကောင်းသဖြင့် ထိုလူ၏ မစင်ကြယ် မှာ
မျိုး စေ့များကို အသက်ရှင် မှာ အလှူငါ၏ အောက်ဖယ်၌ နတ်မြတ် နေ စေ နိုင်မည်ဆိုလျှင်
ထိုလူသည် မိမိ၌ အကျိုးရှိနိုင်မည် ဆင် ရွှေရန် ရွှေငါ ပရိယာယ်ကို အသုံးပြုခြင်း
အားဖြင့် ရုံးကအပြစ်ဒဏ် ပေးခြင်းကို အောင်မြင်စွာ ရွှေငါဘိမ်း နိုင်လိမ့်မည်။

ရတနာတို့ မှာ ကြီးလွန်သဖြင့် လျင်မြန်စွာ အပြစ်ဒဏ် ပေးခြင်းခံရသူ
သည် ကံ ကောင်း၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိကြီးလွန်သည့်အပြစ်အတွက် မိမိနာမ်
တို့၏ အသက်ရှင် မှာအလှူအတွင်းသို့ မိမိပို့လိုက်သော မစင်ကြယ် မှာမျိုး စေ့တို့က
လျင်မြန်စွာ ပေါက်လာသော အပင်တို့ကို ရတနာတို့ မှာ ကြီးလွန်ပြီး နောက်တွင်
လျင်မြန်စွာ ခံစားရသော အပြစ်ဒဏ်၏ ဆင်းရဲမှတို့က ဖယ်ရှား၍ ပစ်လိုက်သော
ကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ရတနာတို့ မှာ ကြီးလွန်ပြီး နောက် အပြစ်ဒဏ်ခံရသူသည်
ကား ကံဆိုး၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသူသည် မိမိ၏ အသက်ရှင် မှာအလှူအတွင်း
၌ မစင်ကြယ် မှာမျိုး စေ့တို့ကို အရှည်အကြာ ဖုံးကွယ်ထားခြင်းဖြင့် မိမိခံစားရမည့်
မသဝဿာ မှာများကို ကြောက်မမန်း လန့်မမန်း တိုးပွားလာစေသောကြောင့်
ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ကြီးမားသော မစင်ကြယ် မှာတို့သည် နောက်ဆုံးတွင် အသီးကို ဆောင်
ရခြင်းဖြစ်သည့်အတိုင်း ထိုသူ၏ မစင်ကြယ် မှာ မျိုး စေ့တို့သည် နောက်တဝှမ်း အသီးကို
ဆောင်ကြသောအခါ ထိုသူခံစားရမည့် ဆင်းရဲမှာမှာ မျက်မှောက်တဝှမ်း ခံစား
ရမည့် ဆင်းရဲမှာထက် အဆ ပေါင်း များစွာ တိုး၍လာမည်ဖြစ်၏။

ကောင်း မှာကို ပြုလုပ်၍ ကောင်းကျိုး ခံစားရသူတို့လည်း အထက်ပါသော ကော
တရားအတိုင်းပင် ဖြစ်၏။ ကောင်း မှာကို ပြုလုပ်၍ ချက်ချင်းဆုရသော သော
ဖြင့် ကောင်းကျိုးကို ခံစားရသူသည် မိမိ၏ ကောင်း မှာများအတွက် ကောင်းကျိုးစ၍
ခံစားရခြင်းဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အဘယ်၍ မိမိ၏ အသက်ရှင် မှာအလှူအတွင်း၌
ဆန့်ကျင်ဘက် အင်အား များကြီးမားစွာရှိ နေခြင်းကြောင့် မိမိ၏ ကောင်းကျိုးကို
ချက်ချင်း မခံစားရသေးသည့် သော် နောက်ဆုံးတွင် ထိုလူခံစားရမည့် ကောင်း
ကျိုးတို့မှာ နောင်တဝှမ်း များကျမှပင် ခံစားရသဖြင့်စေ မိမိ၏ ကောင်းကျိုးခံ
စား မှာကို ရွှေဆိုင်းထားရသည့် နှင့် ကာမိလောက အောင်တိုးပွား၍လာမည်ဖြစ်၏။
ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ ထိုလူ၏ စင်ကြယ် မှာမျိုး စေ့တို့သည် အသက်ရှင် မှာအလှူအတွင်း၌
စေတနာတိုင်း နေကြရင်း နှင့် အင်အားတိုးပွားလျက် နေကြခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။
ထိုမျိုး စေ့တို့သည် ပွင့်သီးရန် အစောကို ရကြသည့် နှင့်တပြိုင်နက် မိမိ၍ ကြီးမားသော
အင်အားတို့ဖြင့် ပွင့်သီးကြ၏။

နာမ် ဝါတ်၏ အင်အားတို့သည် ချက်ချင်းပြန်၍ ပြန်ကြခြင်း

စင်ကြယ်မှန်ငုံ့ မစင်ကြယ်မှ ဖွဲ့လန်းချက် နှစ် ခုလုံးတို့သည် ပွင့်သီး နိုင်ရန် အမြဲတန်း တိုးပွား၍ နေကြ၏။ ၎င်းတို့အနက် အင်အားအကြီးဆုံးဖြစ်သော ဖွဲ့လန်းချက်တို့သည် အမြဲတန်း အရေးသကြ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ရှင်မှ အလျင်အတွင်းသို့ ရောက်လာကြသည့် အား ပြောသော ဖွဲ့လန်းချက်တို့သည် ရင်မခံဘဲ အခွင့်ကို အင်မတန်ရခဲ၏။ နာမ် ဝါတ်အတွင်း၌ နှစ် ပေါင်းကု သေတုခွာ ကြသည့်တိုင် အောင်ပင် မလှုပ်မရွက်နိုင်သော အခြေဖြင့် တိမ်မြုပ်၍ နေကြရ၏။ သို့ရာတွင် အဆိုပါ ဖွဲ့လန်းချက်အားလုံးသည် နှစ် ပေါင်း ကု သေတုခွာ ကြသဖြင့် နောက်အဖို့၌ပင် အချိန် (ကလ) ၏ ကျဉ်းမှဖြင့် အင်အားလုံ လောက်စွာ ပြည့်တင်းလာပြီးလျှင် ကြီးမားသော အင်အားတို့ဖြင့် ရင်မခံပွင့်သီးကြ၏။

နာမ် ဝါတ်၏ အသက်ရှင်မှအလျင်အတွင်း၌ ရှိနေသော ဖွဲ့လန်းမျှ အင်အားတို့သည် ကြီးမားလှသဖြင့် မည်သည့် အသက်ရှင် နေခိုက်အချိန်အတွက် မဆို ဘုန်းပြန်မှအင်အား၊ မလုံမလောက် ဖြစ်၍ နေသည့်ဟု မရှိ။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်နေခြင်းမှာ အကြောင်းနှစ်ကြောင်း ကြောင့်ဖြစ်၏။ တကြောင်းမှာ အသက်ရှင်မှ အလျင်အတွင်း၌ ပွင့်သီးအံ့ဆဲ ဖြစ်သော ရင်မခံသော ဖွဲ့လန်းချက်များသည် အမြဲရှိနေခြင်းဖြစ်၏။ အခြားအကြောင်းမှာ အင်အားတို့သည် မိမိ၏ အင်အားကို ကုန်ခမ်း စေလိုက်သည့်အခါတွင် အခြားအင်အားများက ဟိုးပွားလာကြခြင်း ဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် ဖွဲ့လန်းချက်တို့၏ ဘဉ်ရံဖြစ်သော အသက်ရှင်မှအလျင်အတွင်း၌ ဟင်းလင်းဖြစ်၍ နေခြင်းတူ၍ မရှိနိုင်တော့။ အသက်ရှင်မှအလျင်သည့် မြေကြီး၏ ထက်သန်လှသဖြင့် မည်သည့်အခါ၌မဆို ဖွဲ့လန်းချက် အထူအထည်တို့သည် လုံလောက်စွာ ရှိကြ၏။ ထို့ပြင် အသက်ရှင်မှအလျင်အတွင်းရှိ ဖွဲ့လန်းချက်အထူအထည်တို့မှာ ဘုပြောလှသဖြင့် အသက်ရှင်မှအလျင်အင်အားတို့၏ အစဉ်သည့် အမြဲတန်းချောမော ပြေပြစ်စွာ ရှိ၏။

အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါများနှင့်မကောင်းမှု

နာမ် ဝါတ်သည် မကောင်းသော ကြံစီများတက်တို့ အမြဲဆွဲငင်တက်သော သဘောရှိ၏။ ထို့ကြောင့် မကောင်းမှုကိုလုပ်လိုခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဓမ္မဘာသာ၏ ဖြစ်၏။ မိမိတို့၏ ဘုံအဆင့်အတန်းမြင့်လေလေ ဤမကောင်းလုပ်ချင်သော အင်အား

သည့် ကြီးမားလေလေဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် လူသားတို့နှင့် အခြားအဆင့်အတန်း မြင့်သော သတ္တဝါတို့သည့် ကောင်းမှုထက် မကောင်းမှုကို ပို၍လုပ်လိုသောဆန္ဒရှိ တတ်ကြ၏။ ဣန္ဒြိယတို့သည့် ဣန္ဒြိယတို့၏ သိမှု သို့မဟုတ် ဆင်ခြင်မှု၏ စေ့ဆော်ချက် ဖြင့်သဘာဝ ကောင်းမှုတို့ကို ပြုကြ၏။ သို့ရာတွင် သိမှုနှင့်မပြည့်စုံသော သတ္တဝါ တို့သည့် ပင်ကိုယ်ဆန္ဒအတိုင်း မကောင်းမှုတို့ကို ဆက်၍ လုပ်နေကြ၏။ သူတို့၏ စိတ်ထဲ တွင် ကောင်းမှုနှင့် မကောင်းမှုတို့မှ အဘူဘူပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် နာမ် ဝါဒီ ဖွံ့ဖြိုးခြင်း မရှိသော သတ္တဝါတို့သည့် မကောင်းမှုကို ပို၍နှစ်သက်ကြ၏။ လူတို့ အဖို့တွင် မကောင်းမှုသည့် ပို၍ ဧကန်မက်ဖွယ် ကောင်း၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မည်မျှလောက်ပင် နားလည်မှု မရှိသူပင်ဖြစ်သော်လည်း ထိုသူ၏ အတွင်းသိမှုက ကောင်းမှုနှင့် မကောင်းမှုကို ခွဲခြားတတ်သော ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤအချက်တွင် ဘိရစ္ဆာန်နှင့် အခြား အောက်တန်းကျသော သတ္တဝါတို့က လူသားတို့ထက် သာ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းတို့သည့် ယေဘုယျအားဖြင့် ကောင်းမှုနှင့် မကောင်း မှုကို ခွဲခြား၍ သိနိုင်စွမ်းမရှိကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ဘိရစ္ဆာန်တို့ ပြုလုပ်သော မကောင်းမှုမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော မစင် ကြယ်မှစွဲလန်းချက်တို့သည့် ထိုဘိရစ္ဆာန်တို့၏ အသက်ရှင်မှုအလျင်အတွင်းသို့ လူတို့ပြုလုပ် သော မကောင်းမှုမှဖြစ်ပေါ်သော မပင်ကြယ်မှစွဲလန်းချက်တို့သည့် ထိုလူတို့၏ အသက်ရှင်မှုအလျင်အတွင်းသို့ ဧကန်မက်ဖွယ် ကောင်းစွာ ဝင်လာကြသကဲ့သို့ ဧကန် မက်ဖွယ် ကောင်းစွာ ဝင်မလာကြ။ အကြောင်းမူကား ဘိရစ္ဆာန်တို့သည့် မကောင်း မှုများကို ပြုလုပ်ကြရာတွင် သိမှု သို့မဟုတ် သတိရှိမှုကို များစွာအသုံးမပြုသော ကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လူတို့သည့် မူကား မကောင်းမှုကို ပြုလုပ်သောအခါတွင် သိမှုကို အသုံးပြုလျက်သဘာဝ ပြုလုပ်ကြ၏။ ဘိရစ္ဆာန်အချင်းချင်းပင် တဦး၏ သိမှုနှင့် တဦး၏ သိမှု အပြင်းအပြော့သည့် မတူကြ။ နို့တိုက်သတ္တဝါတို့၏ သိမှုသည့် ဖွံ့ဖြိုးခြင်း မ ရှိသော သတ္တဝါတို့ထက် ပို၍ ဧကန်မက်ဖွယ် ကောင်း၏။ ဤအချက်သို့ လူသားတို့၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ခုဖြစ်သည့်ကို နေောင်တွင် တွေ့ရလေ၏။

ကြံစီ မှု၏ မကောင်းသော စွဲလန်းချက် များ၏ အင်အား
အပြင်းအပြော့

သိမှုအဆင့်အတန်း အမြင့်ဆုံးဖြစ်သော သူတို့ကို အဦးဆုံး၍ မကောင်း သောကြံစီ မှု အင်အားတို့၏ အပြင်းအပြော့ ပုံစံများကို ဖော်ပြပေအံ့။ နာမ် ဝါဒီအဖွံ့ဖြိုးဆုံးဖြစ်သော သူတို့၏ မကောင်းသော ကြံစီ မှုတို့၏ စွဲလန်းချက်တို့၏ အင်

အားသည့် အလွန်လျှင် ကြိုးမင်း၏။ ပညာအတတ်ဆုံး သို့မဟုတ် ယဉ်ကျေးမှုအရှိဆုံး ဆိုသော သူတို့သည် ဤအတန်းအစားတွင် ပါဝင်သည့်ဟု ယူဆကြ၏။ ယဉ်ကျေးမှုနည်း ပါသော သူတို့တွင် ဖြစ်ပေါ်သော မကောင်းမှုကို ကြိုတင်ခြင်းတို့သည် အသက်ရှင်မှု အလွင်အတွင်းသို့ အင်အား ပြောသော မကောင်းမှုစွဲလန်းချက်များကိုသာ ပို့နိုင် ၏။ ယဉ်ကျေးမှု အနည်း ပါးဆုံးဖြစ်သော သူတို့တွင် ဖြစ်ပေါ်သော မကောင်း မှုကို ကြိုတင်ခြင်းတို့သည် အင်အားအပြောဆုံးဖြစ်သော မကောင်းမှုစွဲလန်းချက် တို့ကိုသာ ပို့နိုင်၏။ ဤကဲ့သို့ လူတို့တွင် သိမြင်ချက်ယွင်းသလောက် မကောင်းမှုစွဲ လန်းချက်အင်အား လျော့ပေါ့သွားသည့်နည်းအတိုင်း ပင် ဘိရစ္ဆာန်နှင့် အခြား အဆင်အတန်း နိမ့်သော သတ္တဝါတို့တွင်လည်း မကောင်းမှုစွဲလန်းချက်အင်အား သည် သိမြင်ချက်ယွင်းသလောက် လျော့ပေါ့သွား၏။

အကြီးဆုံး ဖွံ့ဖြိုးမှုရှိသော ဘိရစ္ဆာန်တို့၏ မကောင်းမှုစွဲလန်းချက် တို့သည် ထိုဘိရစ္ဆာန်တို့၏ အသက်ရှင်မှုအလွင်အတွင်းသို့ ထိုက်လျောက်စွာ ပြင်းထန် သော မကောင်းမှုစွဲလန်းချက်တို့ကို ပို့၏။ ဖွံ့ဖြိုးမှုပာဝန်မျှသာရှိသော ဘိရစ္ဆာန် တို့၏ မကောင်းမှုစွဲလန်းချက်တို့သည် ပြင်းထန်မှု နည်းပါးသော မကောင်းမှု စွဲလန်းချက်တို့ကိုသာ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်၏။ အနည်းဆုံး ဖွံ့ဖြိုးမှုရှိသော ဘိရစ္ဆာန်တို့ ၏ မကောင်းမှုစွဲလန်းချက်တို့သည် အင်အား ပြောသော မကောင်းမှု စွဲလန်းချက်တို့ကိုသာ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်၏။ ထို့ပြင် မကောင်းမှုစွဲလန်းချက် တို့၏ လျော့ပေါ့သွားမှုအစဉ်ကို ထောက်ထား၍ အခြားမြေတောတောင်ကို ဝါခြံ သော မြေ၏ ရက်စက်ခြင်းသည့် အခြားလူတယောက်ကို သတ်သော လူတယောက်လောက် ဤတန်ခိုးရသော မကောင်းမှု ခိုင်မာစွာဆိုင်နိုင်၏။ ယဉ်ကျေးမှုရှိသော လူတယောက် က မိမိထက် အခြေအနေနိမ့်ကျသော အခြားလူတယောက်အပေါ်တွင် ကြူးလွန်သော မကောင်းမှု အငယ်စားလေးများသည့် သိမြင်မှုရှိသော သို့မဟုတ် ယဉ်ကျေးမှုမရှိသော လူတယောက်ကြူးလွန်သော ရာဇဝတ်မှုအကြီးစားတစ်ခုလောက်ပင် မနှစ်သက်ဘူး ဖြစ်၏။

အဆင်အတန်း နိမ့်သော သတ္တဝါတို့၏ မဝင်ကြယ်မှုအဆောက်အအုံသည်
သေးခြင်း

မဝင်ကြယ်မှု အင်အား လျော့ပေါ့သည့် နိမ့်နိမ့်သမျှ နိမ့်သော အခြေသို့ ရောက်အောင် လျော့ပေါ့တတ်သော သဘောရှိ၏။ သို့ရာတွင် အနိမ့် ဆုံးအခြေသို့မူကား မည်သည့်အခါတွင်မျှမရောက်။ သတ္တဝါတို့၏ အဆင်အတန်းသည်

နိဗ္ဗာန်သွားတိုင်းသွားတိုင်း မစင်ကြယ်မှ အင်အားသန်လည်း နိဗ္ဗာန် နိဗ္ဗာန် သွား၏။ အကယ်၍ ဤသို့ဆိုသော် သတ္တဝါတစ်ပါးသို့ အဆင်အတန်း နိဗ္ဗာန်သွား သောအခါ ထိုသတ္တဝါ၏ သိမြင်သည့်လည်း အဆင်အတန်း နိဗ္ဗာန်နိဗ္ဗာန်သွား သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် ထိုသတ္တဝါ၏ ကြံစီမှုကို ဖြစ်စေနိုင်သော အင်အားသန်လည်း လျော့ပေါ့ ချစ်သွား၏။ အဆင်အတန်း အနိဗ္ဗာန်နိဗ္ဗာန်သွား သတ္တဝါတို့သည် ပြောပလောက်သော ကြံစီမှု မရှိဘဲ ဖြစ်သောလျှင် ခပ်သိမ်း သော အမှတ်ကို ပြုကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် ထိုသတ္တဝါ တို့သည် မိမိတို့၏ အသက်ရှင်မှု အလုပ်အကိုင်၌ မစင်ကြယ်မှုစွဲလန်းချက်များကို မဖြစ်ပေါ်စေကြ။ အကယ်၍ ထိုသတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့၏ အားပြောသော ကြံစီမှု ဖြစ်တိုးတိုးဖြင့် မိမိတို့၏ အသက်ရှင်မှု အလုပ်အကိုင်၌ မစင်ကြယ်မှုစွဲလန်းချက်များကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့်အောင်ပင် မိမိတို့၏ အသက်ရှင်မှု အလုပ်အကိုင်၌ အလွန် လျင်ပြော့တော့တော့စွဲလန်းချက်များကိုသာလျှင် ဖြစ်ပေါ်စေကြမည်ဖြစ်သြော်လျှင် ကြီးမားသော မစင်ကြယ်မှုစွဲလန်းချက်တို့ကို ဖြစ်ပေါ်စေကြမည်မဟုတ်။ (အဆင် အတန်းအနိဗ္ဗာန်နိဗ္ဗာန်သွား သတ္တဝါများသည်ပင်လျှင် ယေဘုယျအားဖြင့် မိမိတို့ပြုလုပ် သော အမှုများအတွက် အင်အားပြော့သော ကြံစီမှုများကို အသုံးပြုကြ၏။)

အဆင်အတန်း နိဗ္ဗာန်သော သတ္တဝါတို့ နာမဝိသိသ်၏ အသက်ရှင်မှု အလုပ် အကိုင်၌ ကြီးမားသော မစင်ကြယ်မှု အထူးအထူးတို့သည် အခြေအမြီးမြီးတွင် အင် အားကောင်းစွာနှင့် ရှိနေကြ၏။ အားပြော့သော မစင်ကြယ်မှု အသစ်တို့ ဝင် လာသောအခါ ထိုမစင်ကြယ်မှုတို့သည် ငုတ်လျှိုးကာ အပွင့်အသီး မဆောင်ဘဲ နေကြ ၏။ အကြောင်းခပ်သိမ်းကို ခြုံ၍ ပြောမည်ဆိုလျှင် အဆင်အတန်း နိဗ္ဗာန်သော သတ္တဝါ တို့တွင် မစင်ကြယ်မှု အထူးအထူး နည်းပါးစွာသာ ရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်၏။ အဆင်အတန်းအနိဗ္ဗာန် နိဗ္ဗာန်သော သတ္တဝါတို့တွင် မစင်ကြယ်မှု အထူးအထူး မရှိသလောက်ပင် နည်းပါး၏။ အသက်ရှင်မှုအလုပ်သည် မည်သည့် အခါတွင်မျှ မစင်ကြယ်မှု စွဲလန်းချက်များ နှင့်ချည်း ပြည့်လျှစ်မနေနိုင်သဖြင့် အဆင်အတန်း အနိဗ္ဗာန်နိဗ္ဗာန်သော သတ္တဝါတို့သည် စင်ကြယ်ဝဋ္ဌာတွင်းရှိ အနိဗ္ဗာန် ဘုံသို့ အောင်ကျဆင်းသွားခြင်း မရှိ။

အထက်ဘုံသို့ ဘက်ခြင်းနှင့် အောက်ဘုံသို့ သက်ခြင်း

မစင်ကြယ်မှု အထူးအထူးတို့သည် သတ္တဝါအသီးသီးတို့၏ ဘုံအဆင်အတန်းကို နိဗ္ဗာန်စေနိုင်သော်လည်း မည်သည့်သတ္တဝါအားမျှ အကြောင်းမဲ့ ပျက်စီးသွားခြင်းကို မဖြစ်စေနိုင်။ အဆင်အတန်း နိဗ္ဗာန်သော သတ္တဝါတို့၏ စင်ကြယ်မှုအင်အားသည်

အလွန်ပင်နည်းပါး၏။ သို့ရာတွင် ထိုမျှနည်းပါးသော အင်အားကပင် အသက်ရှင်
 မှ၊ အလွင်အတွင်းသို့ မဝင်ကြယ်မှ၊ အင်အားများ အကြွင်းမဲ့ ဝင်၍ မလောနိုင်
 အောင် ကာကွယ်ပေး၏။ ဤနည်းဖြင့် နာမ်ဝါတ်အသီးသီးသည့် အကြွင်းမဲ့ ပျောက်
 ကွယ်သွားခြင်း ဘေးမှ လွတ်ကြ၏။ ပြီးလျှင် နာမ်ဝါတ်အသီးသီးတို့သည့် အဆင့်အတန်း
 နိမ့်သော ဘဝများ၌ အရှည်အကြာ အဆင်းရဲခံကြရပြီးသည့် နောက်အဖို့တွင် မဝင်
 ကြယ်မှ၊ အထူးအထူးများမှ လွတ်မြောက်ခွင့်ရကြ၍ ဝင်ကြယ်မှ၊ အကျိုးကို ခံစားကြ
 ရ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဝင်ကြယ်မှ၊ အင်အားတို့သည့် ဘိုးပွားလာကြပြီး နောက်
 နာမ်ဝါတ်အသီးသီးတို့အား အဆင့်အတန်းမြင့်သော ဘဝသို့ ပို့ကြလိမ့်မည်ဖြစ်သော
 ကြောင့်ဖြစ်၏။

အချိန်ကာလ ဂုဏ်လွန်သောအခါတွင် အနိမ့်ကျဆုံးဘဝသို့ ရောက်၍ နေ
 ကြသော နာမ်ဝါတ်တို့သည့် ပင်လျှင် ဝင်ကြယ်မှ၊ အင်အား အသစ်များကို ပြန်၍ရကြ၏။
 အဆင့်အတန်း နိမ့်သော သတ္တဝါတို့သည့် ယေဘုယျအားဖြင့် အဆိုပါ ဝင်ကြယ်မှ၊ အင်အား
 များကို ကွယ်ဖက် နေကြပြီးလျှင် အဆင့်အတန်းမြင့်သော ဘဝများ အမျိုးမျိုးသို့ ရောက်
 ၍သွားကြ၏။ အချို့သည့် အမြင့်ဆုံးဘဝအထိ ရောက်ကြပြီးလျှင် များစွာတို့သည့် လမ်း
 တဝက်တွင် ပြန်၍သွားကြ၏။ ဂျန်ဝီတို့ ကျွန်ုပ်တို့ နေကြသော များစွာဂုဏ်သော
 သတ္တဝါများအနက် အချို့မှာ အမြင့်ဆုံးဘဝသို့ တက်နေကြသော သတ္တဝါများဖြစ်ပြီးလျှင်
 အချို့မှာ အမြင့်ဆုံးဘဝသို့ မရောက်နိုင်၍၎င်း၊ လမ်းပျောက်သွား၍၎င်း၊ နိမ့်
 ရာဘဝသို့ ပြန်၍ နေကြသော သတ္တဝါတို့သည့် အနိမ့်ဆုံးဘဝသို့ ထိအောင် ကျကြပြီး နေ
 နောင် အချိန်ကာလရှည်ကြာ သောအခါတွင် မြင့်သောဘဝသို့ ပြန်၍တက်ကြလိမ့်မည်
 ဖြစ်၏။ မြင့်ရာဘဝသို့ တက်၍ နေကြသော သတ္တဝါတို့သည့် အမြင့်ဆုံးဘဝသို့ ဆိုက်ရောက်
 ကြပြီးလျှင် ထိုဘဝ၌ပင် အမြဲတည် နေကြလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ အမြင့်ဆုံးဘဝသည့် ဘေးကင်း
 ၍ ခိုင်မာ၏။ အမြင့်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်သောအခါ နိမ့်ရာဘဝသို့ လျော့ကျခြင်း
 အလွင်း မရှိတော့။ နိမ့်ရာဘဝသို့ လျော့ကျသော သတ္တဝါတို့သည့် မည်သည့်အခါဖြစ်
 လျော့ကျရမည်ဟူ၍၎င်း၊ မြင့်ရာဘဝသို့ တက်သောသတ္တဝါတို့သည့် မည်သည့်အခါဖြစ်
 တက်ရမည်ဟူ၍၎င်း သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိ။ နိမ့်ရာဘဝသို့ လျော့ကျ နေသော
 သတ္တဝါတို့သည့် အနိမ့်ဆုံးဘဝသို့ မရောက်မှီတွင် အင်အားပြည့်စုံလင်းလာပြီးလျှင် မြင့်
 ရာဘဝသို့ ပြန်တက်နိုင်၏။ ဤနည်းအတိုင်းပင် မြင့်ရာဘဝသို့ တက်သော သတ္တဝါ
 တို့သည့်လည်း အားထုတ်မှုကို စွန့်လွှတ်ခြင်း ကြောင့် နိမ့်ရာဘဝသို့ ပြန်၍ လျော့ကျ

နိုင်၏။ အားထုတ်မှန် ဝမ်းရည်ရှိသော ဘဝဖြစ်မှန်အပ်၏ နားလည်သော သတ္တဝါတို့သည် အပ်မြတ် အခြေခံခိုင်ခံ့ နေပြီးလျှင် အမြင့်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်သည့် ဘုံအောင် မြင့်သော ဘဝမှ လောကဗျာဓိရန် အားထုတ်ကာ နေကြ၏။ သို့ရာတွင် ဘဝမက်မှာ မုန်းတီးမှန်ဖြင့် မူးယစ်နေကြသော သိမ်မွေ့သော သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့ဘဝ၏ ရွှေရွှေရတနာရပ်ကို မသိကြသဖြင့် ဝဏ္ဏဝေ၏ ယေဘုယျ အင်အားများကို ခံယူကြပြီးလျှင် နိမ့်ကျသော ဘဝတွင် နေကြ၏။ (နောက်အခန်းတွင် ဝဏ္ဏဝေ၏ ယေဘုယျအင်အားများ အကြောင်းကို အကျယ်တဝင့် ဖော်ပြအံ့။)

လူသားတို့ ရောက်နေသော ဘဝစခန်း

ဝဏ္ဏဝေအတွင်း၌ မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားသော သတ္တဝါတို့အနက် လူသားတို့သည် အဆင့်အတန်းအမြင့်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝသို့ သွားရလမ်းတက်တွင် အမြင့်ဆုံးရောက် နေကြသော သတ္တဝါအမျိုးအစား အနည်းငယ်တို့အနက် တမျိုးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ ဣနိဝိတို့ လူသားတို့သည် အဆင့်အတန်းအမြင့်ဆုံးဘဝနှင့် နီး၍ နေကြပြီ။ နောက်တဆင့် တက်လိုက်လျှင် ရောက်ကြတော့မည်။ အကယ်၍ ဣနိဝိတို့သည် ယခုဘဝတွင် အမြင့်ဆုံးဘဝသို့ မရောက်နိုင်ကြသေးသည့်အောင် အောင်ပင် အမြင့်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်မည် သာယာသောလမ်း ပေါ်သို့ ဦးတိုက် ရောက်နိုင်ကြပြီ။ အဆိုပါလမ်းအတိုင်း ဆက်၍ သွားကြပါမူ ဘဝ၏ အထွဋ်သို့ မကြာမီ ရောက်ကြပြီး နောက် လူဘဝဟု ဆိုအပ်သော ဣနိဝိတို့ ရောက် နေကြပြီးဖြစ်သည့် မြင့်သော ဘဝမှ အောင်သို့ လောကဗျာဓိရန် ကင်းရှောင် နိုင်ကြလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ယခု ဣနိဝိတို့ အရေးကြီးဆောင်ရွက်ရန်ဘဝန်မှ ဣနိဝိတို့၏ ယခုလက်ရှိဘဝမှ မည်သည့်နည်း၌မျှ လောကဗျာဓိရန် ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်နိုင်စေရန်အတွက် ဣနိဝိတို့သည် ဘဝ၏ ဖြစ်စဉ်ကို နားလည်၍ လူတိုင်း လူတိုင်းသည် မိမိတို့ဘဝအသီးသီးအတွက် ဝဲ့ကို များပြန်သည့်ကို သဘောပေါက်ကြရန် လို၏။ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် အဆင့်အတန်း နိမ့်ကျသောဘဝမှ လွတ်မြောက်အောင် မည်သို့ ဝဲ့ကို ဝဲ့ရမည်ဟုသိလို၏။ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် မိမိတို့ဘဝလမ်း ဝင်မြေပုံကို နားလည်ကြ၍ အဆင့်အတန်းမြင့်သော ဘဝသို့ ရောက်စေမည့် မိမိတို့၏ နောက်ဆုံးခရီး စခန်းသို့ ဆိုက်ရောက်မည့်လမ်းကို မျက်ခြေမပြတ် အောင် သတိထားကြရန် လို၏။

ဤကမ္ဘာ ပေါ်၍ သတ္တဝါများအနက် လူသားတို့သည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည့်ဟု ဆိုသည့်အခါတွင် တိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့သို့ သေခံ အခြား သေခံ သတ္တဝါတို့ကလည်း မိမိတို့သည် သဘလျှင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည့်ဟု ယူဆကြဟန်ရှိသည့် အချက်ကြီးကိုလည်း သတိပြုတို့လို၏။ အဘယ်၍ ထိုသတ္တဝါတို့က မိမိတို့သည်သဘလျှင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည့်ဟု မယူဆကြပါလျှင် အဘယ်မှသဘလျှင် ထိုသတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့ အမျိုးပျောက်ကွယ်မသွား စေခြင်းအကျိုးငှါ ဖြင်းထန်၍ရဲရင့်စွာ ဘိုက်ခိုက်ကြပါမည်နည်း။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ သတ္တဝါတိုင်းက မိမိတို့၏ အမျိုးသည့်သဘလျှင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည့်ဟု ယုံကြည်ကြသော ထောင်လွှား မှာ ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ဟန်တူ၏။ လူအချင်းချင်းထဲ၌ အမျိုးမျိုးကွဲပြား မှာ ရှိနေခြင်း မှလည်း ထိုကဲ့သို့ ထောင်လွှား မှာရှိနေခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် သတ္တဝါအမျိုးအမျိုး အစားစား ရှိနေသည့်အနက် လူသားတို့သည် မည်သည့် အခြေ၌ ရှိသည့်အကြောင်းကို ကိုယ်ကျိုးမတက် ပုဂ္ဂလဒိဌာန် မပါဘဲနှင့် သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်ရန် လို၏။

စင်ကြယ်သော သတ္တဝါတို့သည် ကြီးမားသောအောင်မြင်

မှုများ ဖြစ်ရခြင်း

အပြင်က လူတို့သောတို့၏ အမြင်ဖြင့် လူသားတို့ကို ကြည့်၍ ပြောရာမည် ဆိုလျှင် ဤကမ္ဘာအတွင်း၌ ရှိသော သတ္တဝါအမျိုးမျိုးအနက် လူသားတို့၏ အခြေမှာ အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည့်ဟု မှန်ကန်စွာဆိုနိုင်၏။ ထိုသို့ဆိုနိုင်ခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့တွင် အခြားသတ္တဝါများနှင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားသည့် အခါ၌ နိုင်အောင် ဘိုက်ခိုက်နိုင်သော လက်နက် ကိရိယာများလုပ်နိုင်သော အပွမ်းရှိခြင်းကြောင့်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် အခြား သတ္တဝါများထက်သာသော ဆင်ခြင်မှုအင်အားရှိခြင်း၊ ကောင်းမှုနှင့် မကောင်းမှုကို ခွဲခြားတတ်ခြင်း၊ တဝ၏ ဘိုးဘက်ရာဘိုးဘက် ကြောင်းကို စိမ့်တတ်ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်၏။ အဆင့်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့ တွေ့ကြုံရသည့် အခက်အခဲ များကို စဉ်းစားကြည့်မည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ လူတို့သည် ထင်ရှားသော အောင်မြင်မှုကြီးတခု သို့မဟုတ် အလွန်မြင့်မားသော အောင်မြင်မှုကြီးတခု ဖြစ်သည့်မှာ သေချာ၏။ ယခုကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ရှိနေသည့် လူတို့အဆင့်အတန်းသည် ရှည်လျားသော အဘိဓာန်ကလေးအတွင်း၌ ယေဘုယျအားဖြင့် ခဲယဉ်းငြိငြိစွာ ကျင့်သုံးလာခဲ့ကြသော ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်၏ အားထုတ်မှုကြောင့် ရရှိလာသော အဆင့်အတန်းဖြစ်ကြောင်းကို ဆင်ခြင်စွာကြည့်မည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် တကယ်ပင် ဝမ်းမြောက်သိရှိကြ၏။

အသက် ရှင် မှအလျင်အင်အား အလွန် ကောင်း သော နာမ် ဝါတ် များသည့် သာလျင် လူတဝှော် ရ နှင့် ငြိမ်း ။ လူတိုင်းလူတိုင်း၏ အသက် ရှင် မှအလျင်အား ဦးနှစ်အဘိတ် ကလေးမှ ပါလာ သော ကြိုး မေး သော ကောင်းမွန်သော ရင်းမြစ် မှ နေသော စင်ကြယ် မှ အဆီအနှစ် ဖွဲ့လန်း ချက် အထူအထည်ကြီး များ ရှိကြ၏ ။ ယခုအခါတို့ လူတဝှော် ရ နေကြခြင်း မှ အဆီ ပါ စင်ကြယ် မှ အင်အားတို့ ပွင့်သီး နေကြခြင်း ပင်ဖြစ်၏ ။ ယခု လူတဝှော် ရ နေကြ သော သတ္တဝါတို့တွင် ရှိ နေကြသည့် စင်ကြယ် မှ မြင့်မား ပုံကို ဗုဒ္ဓက အမြဲတန်းထင်ရှားစွာ ဖော်ပြ ခဲ့၏ ။ ဗုဒ္ဓသည် ဘုရား ဟောသည့်အခါတိုင်း လူသားတို့သည် အလွန်မြင့် သော စင်ကြယ် မှ (သာဓု) ရှိသည့် သတ္တဝါများ ဖြစ်သည့်ဟု ဟော ခဲ့ခြင်းဖြစ် ဤအချက်သည် ထင်ရှား၏ ။

လူသားတို့ နာမ် ဝါတ်၏ အသက် ရှင် မှ အလျင်အား ဦးနှစ် မစင်ကြယ် မှ များထက် စင်ကြယ် မှ များက များ၏ ။ လူတဝှော်သည် အဆင့်အတန်းအမြင့်ဆုံးဖြစ် သော ဘဝ၏ အထွဋ်အထိတ် မဟုတ် သေး သော်လည်း ထိုအထွဋ်အထိတ်မှ နန်းကပ်လျက် ရှိ၏ ။ လူသားတို့၏ အသက် ရှင် မှအလျင်အား ဦးနှစ် မစင်ကြယ် မှ ဖွဲ့လန်း ချက် အနည်းငယ် ရှိ၏ ။ ထိုဖွဲ့လန်း ချက်တို့သည် အထွဋ်အထိတ်သို့ ရောက် မှအား အန္တရာယ် များဖြစ်၏ ။

အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့တွင် ကြိုးမေးသော
မစင်ကြယ် မှ များခြင်း

အဆင့်အတန်း နိမ့် သော ဘဝသို့ နိမ့်ကျသွား နေကြသည့် သတ္တဝါတို့၏ မစင်ကြယ် မှ ဖွဲ့လန်း ချက်တို့၏ သဘောကို ဖော်ပြ ခဲ့ရသော မစင်ကြယ် မှ အင်အားတို့ ဆုတ်ယုတ်သွားဟန်ကို ဖော်ပြ ခဲ့ပြီ ။ အဆင့်အတန်းမြင့် သော သတ္တဝါတို့၏ ဖြစ်စဉ် မှ အဆင့်အတန်း နိမ့် သော သတ္တဝါတို့၏ ဖြစ်စဉ်နှင့် ပြောင်းပြန်ဖြစ်၏ ။ အဆင့်အတန်း မြင့် သော သတ္တဝါတို့၏ အသက် ရှင် မှအလျင်သည့် မစင်ကြယ် မှ အင်အားတို့ကို အလွန်ကြိုက် နှစ်သက်၏ ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဆင့်အတန်းမြင့် သော သတ္တဝါတို့၏ မစင်ကြယ် မှ ဖွဲ့လန်း ချက်တို့သည် အင်အားကြီး မေးစွာဖြင့် လျင်မြန်စွာ ပေါက်ပွားကြ သောကြောင့် ဖြစ်၏ ။ သတ္တဝါတို့သည် အဆင့်အတန်းမြင့် သော ဘဝသို့ ဘက်သွား လေလေ ထိုသတ္တဝါ၏ အသက် ရှင် မှ အလျင်အား ဦးနှစ် သော မစင်ကြယ် မှ ဖွဲ့လန်း ချက်တို့သည် ပို၍ အင်အားပြင်းထန်လာ လေလေ ဖြစ်၏ ။

မဝင်ကြယ် မှာ စွဲလန်းချက်အင်အားတို့က လူသားတို့အား မိမိတို့၏ အဆင်
 အတန်းမြင့်သောဘဝ၌ ဆက်လက်တည်နေရန် ဝေငဲ့ထိန်း၍ ပေးနေခိုက်တွင်
 မိမိတို့၏ အတိတ်က ပါလာသော အင်အား ပြောသည့် ဘဝမက်မှာ မုန်းတီးမှာ မသိမှာ
 စွဲလန်းချက်တို့သည် မိမိတို့ နာမ်ဓါတ်အတွင်း၌ ထွက်ပေါ်လာကြပြီးလျှင် ထိုနာမ်ဓါတ်
 ကို လွှမ်းမိုးကြ၏။ ထိုမဝင်ကြယ်သော စွဲလန်းချက်တို့က လူသားတို့အား အဆင်အတန်း
 မြင့်သော ဘဝသို့ မတက်နိုင်အောင် ဆွဲငင်ထားကြ၏။ တခါတရံတွင် အဆင်အတန်း
 နိမ့်ကျသောဘဝသို့ပင် ဆွဲချကြ၏။ အချို့လူသားတို့သည် ပေါ်ပေါက်လာသော အခြေ
 ကို သေချာစွာ ဝဉ်းစား၍ ဖြေဖြတ်ခြင်းဖြင့် အဆိုပါ မဝင်ကြယ်မှာ အင်အားတို့မှ
 ဝိုးထွက်နိုင်ကြ၏။ သို့ရာတွင် များစွာကုန်သော လူသားတို့မှာ မဝင်ကြယ်မှတို့၏
 ဒဏ်ကို မခံနိုင်သဖြင့် အရေးနိမ့်၍ နိမ့်ရဲဘဝသို့ လျောကျကြ၏။

မသဘာဝ မှာကို တွန်းလှန်မှု

မဝင်ကြယ်မှာ စွဲလန်းချက်တို့ ကြီးပွားလာခြင်းသည် မသဘာဝ မှာကိုသာ
 ဖြစ်စေနိုင်သည့် အကြောင်းကို အလျင်းသင့်သည့်အခါတိုင်း အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီ။
 မသဘာဝ မှာသည် မိမိ၏ ပကတိသဘောအားဖြင့် မသက်သာမှုအလျင်အတွင်း၌
 နောက်ထပ်မျိုးစေ့များကို မဖြုတ်ပေါ်စေနိုင်။ အကယ်၍ ဣန္ဒြိယတို့၏ နာမ်ဓါတ်
 အတွင်း၌ မသဘာဝ မှာမျိုးစေ့များ နောက်ထပ် ရောက်လာသဖြင့်လျှင် ထိုသို့
 ရောက်လာခြင်းကို သတိရှိမှ အနည်းငယ်ဖြင့် ဝှက်ပင်ဘေးမြှုပ်နိုင်၏။ မဝင်ကြယ်
 မှာကို ပွင့်သီးလာခြင်းကို မဝင်ကြယ်မှာ အင်အားဖြင့် တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့်
 လူသားတို့သည် မဝင်ကြယ်မှာ ဖုန်ပြန်ချက်များဖြုတ်ပေါ်လာမည့်အရေးကို မဝင်ကြယ်မှာ
 အလုပ်များကို လုပ်ခြင်းဖြင့် တင်ကြိုမည်ပင် ကာကွယ်နိုင်၏။

အကယ်၍ ဣန္ဒြိယတို့သည် လျောက်ပတ်သော နည်းများကို အသုံးပြုကြမည်
 ဆိုလျှင် ယေဘုယျအားဖြင့် မသဘာဝ မှာကို ဆိုအပ်သော အသီးကို မဆောင်မီ မဝင်
 ကြယ်မှာ စွဲလန်းချက်အင်အားများကို အကြွင်းမဲ့ ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်၏။ ထို့ပြင် အကယ်၍
 အချို့သော မဝင်ကြယ်မှာ စွဲလန်းချက်အင်အားများသည် ထကြွသော မသဘာဝ မှာကို
 ဆိုအပ်သော အသီးများကို ဆောင်ကြသည့်တိုင် အောင်ပင် ဣန္ဒြိယတို့သည် ထိုမသ
 ယာဝှာများကို သတိရှိစွာ ခံစားကြပြီးလျှင် မသဘာဝ မှာဝေဒနာတို့ကို အစွမ်း
 ကုန်လျော့ပါးအောင် လုပ်နိုင်ကြ၏။ အဆိုပါ နည်းမျိုးကို အသုံးပြုခြင်းအား ဖြင့်

ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်ရှင် မှာ အလွင်အစွမ်း၌ ရှိနေကြသော မဝင်ကြယ် မှာ ဖွဲ့လန်းချက် အထူးအထူးတို့၏ ဒဏ်ကို ဘွန်းလှန် နှိပ်စက်၏။ ထို့ပြင် ထိုအချိန်၌ပင် အသက်ရှင် မှာ အလွင်အစွမ်း၌ ကျန်ရှိနေသည့် မဝင်ကြယ် မှာ ဖွဲ့လန်းချက် အထူးအထူးတို့ကို ထိုက်လျောက် ဝှာ ဘိုးပွား ဝေနိုင်၏။ ဤနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ရှင် မှာ အလွင်၏ အင်အားကို ထိုက်လျောက် ဝှာ ဘိုးပွားလာ ဝေနိုင်၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သဘာဝန်မှာ မဝင်ကြယ် မှာ ဖွဲ့လန်းချက် အထူးအထူး ဤပွားလာ အောင် လုပ်ဖို့ဖြတ်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ရှင် မှာ အလွင်အစွမ်း၌ ကျန်ရှိနေသော မဝင်ကြယ် မှာ ဖွဲ့လန်းချက် အထူးအထူးတို့ကို ဖျောက်ဖျက်ပစ်ကြရန် ဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် မဝင်ကြယ် မှာ အင်အားတို့၏ ဝန်ထုပ်သည့် ပေါ့၍သွား နိုင်၏။ မဝင်ကြယ် မှာ ဖွဲ့လန်းချက် အထူးအထူးတို့ကို လျော့ ပေါ့သွား ပေရန်အတွက် နှင့် မဝင်ကြယ် မှာ ဖွဲ့လန်းချက် အထူးအထူးတို့ ဘိုးပွားလာ ပေရန်အတွက် အကောင်းဆုံးဖြတ်သော နည်းမှာ မဝင်ကြယ် မှာ အင်အားများ နှင့် မဝင်ကြယ် မှာ အင်အားများ ရှိနေပုံအကြောင်း နှင့် ဝတ်လျဉ်း၍ ကောင်းပွာသဘော ပေါက်ရန် လုပ်ကြဖို့ဖြစ်၏။ သဘာဝမှာ နှင့် မသဘာဝ မှာတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ အဘိဓာန်ပြုခဲ့သော အမှားမှ ဝဗ္ဗဘာအဂ္ဂါးဖြတ် ပေါ်လာကြသော အခြင်းအရပ်များဖြတ်သည့်အကြောင်း နှင့် ဘာကွ ကျွန်ုပ်တို့အဘို့ အနာဂတ်ဘဝ ဖြစ်ပေါ်မည့် သဘာဝ မှာ နှင့် မသဘာဝ မှာတို့မှာ ယခု ကျွန်ုပ်တို့ပြုလုပ်နေကြသော အလုပ်များအလိုက်သာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်းကို ကောင်းစွာ နားလည်ဖို့လို၏။

မသဘာဝ မှာ နှင့် သဘာဝ မှာတို့ကို နားလည်ခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်ပါအစွမ်း၌ သဘာဝ မှာ နှင့် မသဘာဝ မှာတို့သည် မည်သို့သော အခင်ဖြင့် ဖြစ်ပေါ်ကြကြောင်းကို ကောင်းစွာ နားမလန့် နှိပ်စက်သည့်အခါ အောင်ပင် အယုတ်သဖြင့်အားဖြင့် မသဘာဝ မှာ ဖြစ်ပေါ်သော အချိန် နှင့် သဘာဝ မှာ ဖြစ်ပေါ်သော အချိန်တို့ကို ဩဇာ နားရွှံ့ သိအောင်အားထုတ် အပ်၏။ မသဘာဝ မှာတို့သည် မည်သည့် အရပ်များဖြတ်သည့်ကို၎င်း၊ သဘာဝ မှာတို့သည် မည်သည့် အရပ်များဖြတ်သည့်ကို၎င်း၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းစွာ နားလည်ကြဖို့ လို၏။ ထိုသို့ နားလည်ကြပြီးသည့် နောက်အဖို့တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် သဘာဝ မှာ ဖြင့် ပြုမူကြဖို့ လို၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မဝင်ကြယ် မှာကို ပြုလုပ်ကြသည့်အခါတိုင်း အခါတိုင်း ထိုသို့
 မပြုလုပ်ကြမီ ရွေးအဖွဲ့တွင် မသဘာဝမှာ ခံစားကြရ၏။ ဥပမာဆိုသော် ပတ်
 ဝန်းကျင်သို့ မှာအာရုံ ပြည့်ဝုံ ဝေရန်အတွက် ဘဝမကံခြင်း၊ သူတပါးအပေါ်တွင် မုန်း
 တီးစိတ် ပေါ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ပျင်းရိ ပေါ့တန်ခြင်း စသည့်တို့ဖြစ်၏။ ထိုအခြေမျိုးသို့
 ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်ဝါတ် ရောက် နေခြင်းနှင့် မည်သည့်အခါတွင် မဆို ဆင်းရဲ၏။
 သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသို့ ဆင်းရဲသည့်အဖြစ်ကို မသိကြသဖြင့် စေတနာစည်း မှာ
 ကင်းမဲ့စွာ ဖြစ် ယာယီသက်သာ မှာကို ရရန်ပြုမူကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ ပြုမူခြင်းနှင့် ကျွန်ုပ်
 တို့အား ဘဝမကံခြင်း၊ မုန်းတီးခြင်း၊ သိမ့်မရှိခြင်း နှစ်အတွင်းသို့ တိုး၍ နတ်
 မြတ် ဝေပွားလွှင် ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို ဝံ့၍ ရောက်လာ ဝေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့အား ကျွန်ုပ်တို့၏ ကြံစီမှတို့က တဝံ့တရ သော အမှားပြုရန် စေ့
 ဆော်၍ ပေးသောအခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘဝဏာတမျှ ဆိုင်းငံ့၍ ကျွန်ုပ်တို့အား
 စေ့ဆော် ပေး နေသောအရာသို့ မည်သည့်အရာဖြစ်သည့်အကြောင်းကို ဆင်ခြင်
 အပ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့အား စေ့ဆော် ပေး နေသောအရာသို့ မည်သည့်အရာဖြစ်
 သည့်အကြောင်းကို သိနိုင်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်သော နည်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့
 နာမ်ဝါတ်အတွင်း၌ ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ဖြစ်ပေါ် နေသော အာရုံသို့ မည်သည့်
 အာရုံမျိုးဖြစ်သည့်ကို ဝတ် ဆေးကြည့်ရှုခြင်းဖြစ်၏။ အကယ်၍ အဆိုပါ အာရုံသို့
 ဘဝမကံ မှာအာရုံ၊ မုန်းတီး မှာအာရုံ၊ သို့မဟုတ် မကိမှာအာရုံဖြစ်သည့်ကို တွေ့ရမူ၊
 သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်ဝါတ်သို့ ဘဝမကံ မှာ၊ မုန်းတီး မှာ၊ မသိမှာ အခြေတွင်
 ရောက် နေကြောင်းကို တွေ့ရမူ၊ ထိုအာရုံက ကျွန်ုပ်တို့အား တဝံ့တရ သော အမှား
 ပြုလုပ် အောင် စေ့ဆော် ပေးသော အဖြစ်သို့ ရောက် ခွင့်မပေးဘဲ ထိုအာရုံကို
 ပျက် ပျယ်၍သွား ဝေအပ်၏။

"သိမ့်" ကို ဝတ်ပင် သော အနှောက်အယှက်များ

ကျွန်ုပ်တို့တွင် တဝံ့တရ သော အလုပ်ကို ပြုလုပ်ရန် စေ့ဆော် မှာ
 ပေါ်လာသည့်အခါတိုင်းတွင် ထိုသို့ပြုလုပ်ရန် အလုပ်မှာ မည်သည့်အလုပ်မျိုး ပင်ဖြစ်
 စေကာမူ ကျွန်ုပ်တို့သည် အမြဲသန်းအားဖြင့် ထိုသို့ ပြုလုပ် မည်အလုပ်ကို ဘဝဏာတမျှ
 ဆင်ခြင် ဝဉ်းဝားအပ်၏။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့အား စေ့ဆော် ပေး နေသော
 အရာမှာ မေတ္တာဝတ်ရှိ မှာ၊ သနားကြင် နာမိတ်ရှိ မှာ၊ သို့မဟုတ် သိမ့်ဟု ဆိုအပ် သော

သဘာဝသော အာရုံတို့ဖြစ်ကြမူ ထိုသို့တစ်စကတောမျှ ဆင်ခြင်စဉ်းစားခြင်းသည့်
 ရွှန်ငါးတို့ လုပ်ရန် ရည်စူးသောအလုပ်ကို ပို၍ပြင်းထန်သော အင်အားဖြင့်
 လုပ်နိုင်စေရန် အထောက်အပံ့ပြုလိမ့်မည်။ ကောင်းမွန်၍ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သော
 ရွှန်ငါးတို့၏ ကြံစီမှုများသည့် ယေဘုယျအားဖြင့် ပေါ်လာပြီးနောက် ချက်ခြင်း
 ပျောက်ကွယ်သွားတတ်၏။ သို့ရာတွင် အဆိုပါ ကြံစီမှုများကို ခင်မင်သော သူတို့သည့်
 မိမိတို့ နာမ်ငါးတို့၏ အသက်ရှင်မှုအလျင်အတွင်း၌ စင်ကြယ်မှုစွဲလန်းချက်များဖြင့်
 ပေါ်လာနိုင်စေရန်အတွက် အဆိုပါ ကြံစီမှုတို့ကို မြေခက်များစွာ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်
 ၏။ ဤနည်းဖြင့် မှန်ကန်စွာ နားလည်ခြင်း သို့မဟုတ် "သိမှု" (အမေဓာတ)
 သည့် ရွှန်ငါးတို့ နာမ်ငါးတို့၏ အသက်ရှင်မှုအလျင်အတွင်း၌ စင်ကြယ်မှုစွဲလန်းချက်
 အထုအထည်များတို့ ပွားလာစေရန်အတွက် အထောက်အပံ့ပြုနိုင်ပြီးလျှင် မစင်ကြယ်
 မှု အထုအထည်တို့ကိုလည်း လျော့ပါးသွားစေနိုင်၏။

သိမှုသည့် အမြဲတန်းအားဖြင့် နာမ်ငါးတို့၏ အသက်ရှင်မှုအလျင်အတွင်း၌
 မသိမှု(မေဓာတ) ပျောက်ပသွားရသဖြင့် ပေါ်လာ၏။ သို့ရာတွင် သတ္တဝါအား
 လုံး၏ နာမ်ငါးတို့၏ အသက်ရှင်မှုအလျင်အတွင်း၌ မသိမှုသည့် ခိုင်မာစွာ အမြဲတကွယ်
 ၍နေသော ကြောင့် မသိမှုကို ပျောက်ပသွားအောင်လုပ်ဖို့အလုပ်မှာ အလွန်လျင်
 ခဲယင်း၏။ ရွှန်ငါးတို့ နာမ်ငါးတို့၏ အသက်ရှင်မှုအလျင်ကို မသိမှုအညစ်အကြေးတို့က
 ထူထပ်စွာ ဖုံးအုပ်ထား၏။ ထိုအညစ်အကြေးတို့ကို ပျောက်ပစေနိုင်သော အင်အား
 ဟူ၍ သိမှုအင်အား တခုတည်းသာရှိ၏။ သို့ရာတွင် သိမှုအင်အားတို့အဖို့တွင် မသိမှု
 အင်အားတို့ကို တွန်းလှန်ရခြင်းမှာ အလွန်ခက်ခဲသော အလုပ်ဖြစ်၏။ အခြေခံ
 နေသော လေထုံးပုံများ၊ အယူမှားများ၊ အကူးဒီပါနေမှုများ၊ စိတ်ဓါတ်ယိုယွင်း
 မှုများ၊ ဂိုဏ်းကဝသ မကျန်းမာမှုများ ပသည့် အခက်အခဲတို့သည့် ယေဘုယျအားဖြင့်
 တိုက်ဖျက်၍ မရနိုင်လောက်အောင် ကြိုးမားလှသဖြင့် သိမှုကို ဟိုးတက်အောင်လုပ်ဖို့
 အလုပ်သည့် အင်မတန်ခဲယင်း၏။ "သိမှု" ဆိုသောစကားဖြင့် "ဟုတ်မှန်သည့်
 အတိုင်းသိမှု သို့မဟုတ် ပညာ" ဟု သာဆိုလို၏။

မှန်ကန်သော သက်ရှိမျှ

မှန်ကန်သော သိမှု သို့မဟုတ် မှန်ကန်သော သက်ရှိမျှ(သမာသမာဝီ)
 သည့် အဆိုပါ အခက်အခဲအားလုံးကို အောင်နိုင်စေရန်အတွက် အကောင်းဆုံးနည်း
 ဖြစ်၏။ ဥဒါဟရုဏ်ဆိုသော မိမိတို့သည့် အခြားသူများထက် မြင့်မြတ်သည့်ဟု အထင်

ရေဝက် နေကြသုတို့အား မွေးဖွားခြင်း၊ ကြီးရင့်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ အင်အားဆုတ်
ယုတ်ခြင်း၊ သေခြင်း ဝသော ထင်ရှားသည့် ဗုဒ္ဓဘာသာများကို သိစေမှုသည်
အဆိုပါ သုတို့အား မိမိတို့၏ အခြေမှန်ကို ရွတ်မြန်စွာ သဘောပေါက် စေနိုင်သော
အကြောင်းဖြစ်၏။ မှန်ကန်သော သိမှုသည် ရုပ်ဝါဒအခြေနှင့် နာမ်ဝါဒအခြေ
နှစ်ခုလုံးအား အချိန်မလွန်မီတွင် မျှမျှတတ အောင် ပြုပြင်၍ လည်း ပေးနိုင်၏။
ဤနည်းဖြင့် အရေးကြီးသော နာမ်ဝါဒ အင်အားနှင့် ရုပ်ဝါဒအင်အားတို့ကို
ဖြတ်ပေါ်လာနိုင်စေ၏။ ထိုအင်အားများ မရှိလျှင် သိမှုကို ရနိုင်မည်မဟုတ်။

စင်စစ်အားဖြင့် သိမှုသည် ပညာပင်ဖြစ်၏။ မည်သည့်အခက်အခဲတို့
သည်မျှ ပညာနှင့် ရင်မဆိုင်နိုင်ကြ။ ပညာသည် မလေ့ထုံးတမ်းတို့၏ သဘောကို ဖေါက်
ထွင်း၍ မြင်နိုင်၏။ ယုတ်ညံ့သော အကျင့်တို့မှ သက်သာရာရစေ၍ ကောင်းသော
အကျင့်တို့ကိုလည်း ဘိုးတက်စေ၏။ ဣန္ဒြိယတို့အား နာမ်ဝါဒအင်အားကို ရေဝ
ရုပ်ဝါဒအင်အားကိုပါ ပေးနိုင်၏။ ပညာသည် ဣန္ဒြိယတို့၏ နာမ်ဝါဒနှင့် ရုပ်ဝါဒ
တို့တွင် ဖြတ်ပေါ်တတ်သော ယုတ်ညံ့မှုကိုလည်း ဟန့်တားနိုင်၏။ ပြီးလျှင် ဣန္ဒြိယ
အား အလွန်အလွန်ထင်ရှားသော သတိပေးမှုကိုလည်း ပြုနိုင်၏။ ထိုသတိပေးမှုကို
လိုက်နာခြင်းဖြင့် ဣန္ဒြိယတို့သည် မျက်မှောက်ဖြစ်သော မှတ်လည်း ရနိုင်၍ အနာရတ်
တွင် အဆင့်အတန်းမြင့်သော ကံကိုလည်း ရနိုင်၏။

ကဝယကံ လေ့ကျင့်မှု

ဗုဒ္ဓသည် မှန်ကန်သော သတိရှိမှုကို အလွန်အလွန် အရေးကြီးအပ်တော်မူသော
သဖြင့် မှန်ကန်သော သတိရှိမှုကို ရပေတတ်သော ကဝယကံ လေ့ကျင့်နည်းများကို
ပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့၏။ ထိုလေ့ကျင့်နည်းများအနက် အသက်စူးမှာ (အာနာပါန သတိ) သည်
လူကြိုက်အများဆုံးနည်း ဖြစ်၏။ ထိုနည်းမှာ နေ့စဉ် နေ့စဉ် အနည်းဆုံး ဝါးမိနစ်
ခန့်မျှ အသက်စူးမှုကို သိအောင်လုပ်ရသော နည်းဖြစ်၏။ ထွက်လေဝင်လေဖြတ် သေ
အသက်ရှူခြင်း ကဝယကံအလုပ်ကို သိမှုသည် မိမိတို့၏ အာရုံစူးစိုက်မှု အင်အားတို့ကို
ဘိုးတက်စေရုံသာမကဘဲ ကျန်းမာခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်၏။

ကဝယသိမှုကောင်းစွာတက်ကန်လျှင် ဂိုဏ်းဂိုဏ်း အသက်ရှူခြင်း သိမှု
အကျင့်သည် မိမိတို့အသက်ရှူခြင်းနှင့် ပတ်သက်သည့် နှုတ်ယွင်းချက်များကို အေးချမ်း
ပြုပြင်နိုင်စေရန် အထောက်အပံ့ကို ပြု၏။ ယခုအခါတွင် အားလုံးသိကြသည့်အတိုင်း

ပင် အသက် ဂူခြင်းသို့ သွေး စင်ကြယ် မှအကျိုး ကို ဘိုက် ရိုက် ပေး၏။ အသက် ဂူခြင်း သို့ နှလုံး၏ ဘဝ ဝန် နှင့် သက်ဆိုင်၏။ နှလုံးသို့ ဘဝ ဝန် ကြွေပြန် နေ သော အခါ တွင် သွေးအား သို့ ဘိုးဘက် လာကြ၏။ ဤ နည်းဖြင့် ဘိုးဘက် သော ကျန်းမာ မှာကို မလွှဲဘန်း ရနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဂိုဏ်း ဂိုဏ်း ကျန် ဝိတို့၏ အသက် ဂူခြင်းကို သိမှသည် အသက် ဂူခြင်း နှင့် ပတ်သက် သော ချွတ်ယွင်း ချက်များကို ပြုပြင် နိုင်၏။ အသက် ဂူခြင်း ဘိုးဘက် ကောင်း မှန်လာ သော အခါတွင် ကျန် ဝိတို့သည် ပို၍ ကောင်း သော ကျန်းမာ မှာ နှင့် ပို၍ ကောင်း သော နေထိုင် မှာကို ရကြ၏။

ဤ လေ့ကျင့် နည်း ကို ဘာသာ ငါးစုံ၏ ကောင်း အောင် ပြုလုပ် သော သဘော ဖြင့် ကျန် ဝိတို့ ကိုယ် ခန္ဓာ အတွင်း ရှိ အခြား အင်္ဂါများ နှင့် ပတ်သက်၍ လည်း သိမှ လေ့ကျင့် နည်း များကို ပြုလုပ် နိုင်၏။ ဥဒါဟရုဏ်သို သော် ကျန် ဝိတို့၏ လမ်း လျောက် ခြင်း နှင့် ပတ်သက်၍ သော် ၎င်း ၊ ထို နေခြင်း နှင့် ပတ်သက်၍ သော် ၎င်း ၊ သိမှ ရှိ အောင် လေ့ကျင့် နိုင်၏။ ထိုကဲ့သို့ သိမှ ရှိလာ သော အခါတွင် ကျန် ဝိတို့ ကိုယ် ခန္ဓာ နှင့် ပတ်သက် သော ချွတ်ယွင်း ချက် မှန်သမျှကို ကျန် ဝိတို့ သိ၍ လာကြ မည် ဖြစ်၏။ အကယ် ၍ ထို ချွတ်ယွင်း ချက်တို့သည် ပြုပြင် ပေးဘို့လို သော ချွတ်ယွင်း ချက် များ ဖြစ်ကြလျှင် သိမှ ရှိ နေသည့် အတွက် နှင့် ပင် ထို ချွတ်ယွင်း ချက်တို့ကို ပြုပြင် ရသ ပြုပြင် ကြောင်း သည် ဖြစ်၍ လာလိမ့် မည်။ အကယ် ၍ ကျန် ဝိတို့၏ ချွတ်ယွင်း ချက် များ သည် အတော် နိုင် မာ ၍ နေကြလျှင် အထိုက် အလျောက် ကြိုး ဝား ပြုပြင် ခြင်း ဖြင့် ထို ချွတ်ယွင်း ချက်တို့သည် လိုအပ် သော ကောင်း သော အကျင့် များ အဖြစ် ယူ ရောက် လာကြလိမ့် မည်။ ထို့ပြင် ကျန် ဝိတို့၏ ချွတ်ယွင်း ချက် များ ကို ခွဲခြေ စွာ သိမှ ရှိ နေခြင်း သည် ထို ချွတ်ယွင်း ချက် များ ကို ပြုပြင် ရန် အင်အား ကို ဘိုးဘက် ၍ လာ ပေါ်လိမ့် မည်။ သို့ရာတွင် အကယ် ၍ ကျန် ဝိတို့၏ ချွတ်ယွင်း ချက် များ သည် ပြုပြင်၍ ရနိုင် မည်။ ချွတ်ယွင်း ချက် များ မတုတ် ပါမူ ထို ချွတ်ယွင်း ချက် များ ကို မှန်ကန် သော သိမှ ဖြင့် ခံယူတတ် အောင် ပြုကျင့် ကြ ရလိမ့် မည်။

နာမ် ငါးစုံ အား ဘိုးပုား စေ မှာ

ကျန် ဝိတို့ ကိုယ် ခန္ဓာ ၏ ဘဝ ဝန် များ နှင့် ပတ်သက် သော သိမှ မှ ဖြစ် ပေါ် လာ သော ကောင်း ကျိုးတို့ သည် ကျန် ဝိတို့ ရရှိ နိုင် သော ကောင်း ကျိုး များ အနက် အကြီး ကျယ်ထုံး သော ကောင်း ကျိုး များ ဖြစ်ကြ၏။ မှန်ကန် သော သိမှ သည် ထို သိမှ ကို ကျန် ဝိတို့ ကိုယ် ခန္ဓာ ၏ ဘဝ ဝန် များ အတွက် သာ အသုံးပြု သည် ဘုံ အောင် ပင်

ကျွန်ုပ်တို့ နာမိပါ၏ အသက်ရှင် မှာ အလှင်၏ အင်အားကိုလည်း ဘိုးဘက်လာ ဝေ့
လိမ့်မည်။ အာရုံစူးစိုက်စွာ ဖြောင့်မတ်စွာ နှိုးဆော်နိုင်သော အင်အားကြီးမား
သော နာမိပါ၏သို့ ထိုးဖောက်နိုင်သော သတ္တိ၊ ခုတ်ယူနိုင်သော သတ္တိ၊ ပညာကို
ပို၍ ဆောင်နိုင်သော သတ္တိ ရှိကြ၏။

လူသားတို့တွင်ရှိသော နာမိပါသည့် အခြားနားလမ်း ဖြောင့်မတ်
သွေဖည်သော သဘောတရား။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပညာသိအောင် ကြိုးပမ်း ကိုက်လျက်
စွာ အချိန်ရှည်ကြာ အောင် မကြိုးပမ်းနိုင်ကြ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အလုပ်တခုကို လုပ်၍ နေ
ကြသည့်အချိန်၌ပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမိပါသည့် အခြားသို့ ရောက်၍ နေတတ်၏။
ကျွန်ုပ်တို့ကို အနှောင့်အယှက်ပြုသည့်အရာများ ရှိချင်မှ ရှိမည်ဖြစ်သော်လည်း
ကျွန်ုပ်တို့ နာမိပါ၏ကိုယ်တိုင်၏ အတွင်း၌ ရှိကြသော အမျိုးမျိုးသော အင်အားတို့သည်
ကျွန်ုပ်တို့၏ ကြံစီချက်များကို အတော်တော်ဆွဲငင်၍ နေကြလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ ဝိဟိပြန့်
လွင့်မှုတို့ များလေလေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် နက်နဲစွာ ကြံစီတို့ ခက်လေလေဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်
တို့၏ နာမိပါသည့် ပြန့်လွင့်မှုနည်းပါးလေလေ ကျွန်ုပ်တို့သည် လေးနက်စွာ ကြံစီ
နိုင်လေလေ ဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သိမြင်မှုအထည်အနှစ်လည်း ပို၍ကြီးမား
လာလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ နာမိပါ၏ ပြန့်လွင့်တတ်သော သဘောသည့် ကျွန်ုပ်တို့ သိမြင်
၏ ဘိုးဘက် ကြောင့်ကို ဝိဟိပင်၏။ မှန်ကန်သော သိမြင် အကျိုးကား အဆိုပါပြန့်
လွင့်မှုတို့ ပျောက်ပျောက်ခြင်းဖြစ်ပြီးလျှင် နာမိပါ၏အားကိုးမှုတို့ ရောက်အောင်
ထိုးဖောက်သွားနိုင်သော အင်အားကို ဖြစ်ပေါ်စေခြင်း ဖြစ်၏။

မှန်ကန်သော ပညာသင်ကြားမှု၊ မှန်ကန်သော သုံးသပ်မှု၊ မှန်ကန်
သော နှလုံးသွင်းမှုတို့သည်လည်း အထက်ပါကောင်းကျိုးများကို ဖြစ်ပေါ်နိုင်၏။ သုံးသပ်
မှု နှလုံးသွင်းမှုတို့ကို လေ့ကျင့်လိုသူများအတွက် မှန်ကန်သော သိမြင် ကောင်း
သော အခြေခံပင်ဖြစ်၏။

မောင်ကြယ် များ၏ ပျောက်ပယ်ခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့၏ သိမြင်သည့် နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်တို့အား ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမိ
ပါ၏အတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သမျှသော ခံဝားမှာ အာရုံပြန်ချက်အားလုံးကို လိမ့်နိုင်သော
အခြေအနေပေးလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ သိမြင်သည့် အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ နှလုံးသွင်း၌

ဖြတ် ပေါ်ကြ သော အမျိုးမျိုး သော အိပ်တို့ကို စောင့်ကြည့် နေပြီးလျှင် မဝင်ကြယ်
 သော အိပ်ပြန် မှုများကို တွေ့သည့်အခါတွင် အုတ်ထိန်း ပေး၍၊ ဝင်ကြယ် မှု အာရုံပြန်
 မှုများကို တွေ့သောအခါတွင် ဘိုးစွား၍ ခိုင်မြဲ အောင် လုပ် ပေးရမည်။
 ထို့ကြောင့် မှန်ကန် သော သိမြဲအကျင့်သို့ ကျန်ရိတို့အား မဝင်ကြယ် မှုများကို
 သုတ်သင်ရသော အထောက်အပံ့ပြု၍ ဝင်ကြယ် မှုများကို ဘိုးစွား စေ၏။

မှန်ကန် သော သိမြဲသည့် ကျန်ရိတို့ နာမ်ငါး၏ အသက်ရှင် မှု အလျင်
 အတွင်းတွင် ဝင်ကြယ် သော အာရုံပြန် မှုတို့ကို ဘိုးစွား စေ၏။ ထိုအာရုံပြန် မှုတို့သို့
 အသက်ရှင် မှု အလျင်အတွင်းသို့ မျိုးစေ့များအဖြစ် နှင့် ဝင်လာကြ၏။ မှန်ကန် သော
 သိမြဲသည့် မဝင်ကြယ် သော အာရုံပြန် မှုတို့ ဖြစ် ပေါ်ခြင်းကိုလည်း ဝိတ်ပင်၏။ ဤ
 နည်းဖြင့် အသက်ရှင် မှုအလျင်အတွင်းသို့ မဝင်ကြယ် မှု မျိုးစေ့များ နောက်ထပ်
 ရောက်မလာ ဝေရန် ကာကွယ် ပေး၏။ ဤနည်းဖြင့်ပင်လျှင် ကျန်ရိတို့သို့ ကျန်ရိ
 တို့၏ အသက်ရှင် မှု အလျင်အတွင်း၌ မဝင်ကြယ် မှုမျိုး စေ့တို့ အဆက်မပြတ် ဝင်လာ
 ခြင်းကိုလည်း ပျောက်ပစေ၏။ ပြီးလျှင် မှန်ကန် သော သိမြဲကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့်
 ဝင်ကြယ် မှုမျိုး စေ့တို့ အဝင် မပြတ် ပွားများ နေခြင်းကိုလည်းဖြစ် စေနိုင်၏။

ဘုံများပြဌာန်းမှု

အသက်ရှင် မှုအလျင်အတွင်းသို့ ရောက်လာကြ သောအခါ ဝင်ကြယ် မှု
 အင်အားတို့သို့ အသက်ရှင် မှုအလျင်ကို အင်အားပြည့်တင်း စေ၏။ ရုပ်ငါးရှိသည့် ဝိ
 တို့၏ အသက်ရှင် မှုအလျင်အတွင်း၌ ဝင်ကြယ် မှုအင်အား နှင့် မဝင်ကြယ် မှုအင်အား
 နှစ်ခုလုံးသို့ ရှိကြ၏။ ထိုအင်အား နှစ်ခုသို့ အမျိုးအဝား ခွဲပြားခြင်း၌သာ
 ခြားနားခြင်း ရှိကြ၏။ မိမိတို့၏ အသက်ရှင် မှုအလျင်၏ အင်အားအလိုက်သာလျှင်
 အသီးသီး သော နာမ်ငါးတို့သို့ မိမိတို့ ဘဝခရီး ရပ်နားရန် ဝေခန်းများတွင်
 မိမိတို့ နေရန်အဆောက်အအုံများကို ဆောက်လုပ် နိုင်ကြ၏။ အကယ်၍ နာမ်ငါး
 တခု၏ အသက်ရှင် မှုအလျင်သို့ လူသားတယောက်၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို ဘဉ် ဆောက်နိုင်
 လောက် သော အင်အား ရှိသည့်ဖြစ် မူ ထိုနာမ်ငါးသို့ လူသားတယောက်အဖြစ်
 နှင့် အခြေစိုက်၏။ အကယ်၍ ထိုနာမ်ငါး၏ အသက်ရှင် မှုအလျင်၏ အင်အား မှာ
 တိရစ္ဆာန်တကောင်ဖြစ် နိုင် လောက် ရုံသာ ရှိသည့်ဖြစ် မူ ထိုနာမ်ငါးသို့ တိရစ္ဆာန်
 တကောင်အဖြစ် နှင့် အခြေစိုက်၏။ အကယ်၍ ထိုနာမ်ငါး၏ အသက်ရှင် မှုအင်အား
 လက်ကျန်သည့် ပိုးမွှားတကောင်ဖြစ် လောက် ရုံသာ အင်အား ရှိသည့်ဖြစ် မူ ထိုနာမ်
 ငါးသို့ ပိုးမွှားတကောင်အဖြစ် နှင့် အခြေစိုက်၏။

ကျွန်ုပ်တို့ နတ်ဝါဒီ၏ အသက်ရှင် မှာလျင်အတွင်း၌ ဤကမ္ဘာတွင်းတွင်
 ကျွန်ုပ်တို့ ပဋိသန္ဓေယူကြစဉ် အခိုက်၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်ရှင် မှာလျင်၏ အဘိဘိ မှ
 ဝုဇ္ဇာဝင်းလောဘသော လက်ကျန်အင်အားသို့ လူသား၏ ဂိုဏ်းခွဲခွဲ နေနိုင်
 လောက် အောင်ရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သို့ လူသား များအဖြတ် နှင့် မွေးဖွားလာကြ
 ခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုအင်အား ဂုဏ်ခမ်းသွား သောအခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့သို့ သေကြလိမ့်
 မည်။ ကျွန်ုပ်တို့သို့ လူတဝန် နေကြစဉ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်ရှင် မှာလျင်အတွင်း
 သို့ ဝင်ကြယ်မှာ နှင့် မဝင်ကြယ်မှာ နှင့် ခုလုံးသို့ ဝင်လာကြသဖြင့် ယခုကျွန်ုပ်တို့၏
 အသက်ရှင် မှာ အင်အားလက်ကျန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ ပဋိသန္ဓေယူ သောအချိန်က လက်ကျန် နှင့်
 မတူတော့။ ကျွန်ုပ်တို့အား လူသတ္တဝါအဖြတ် နှင့် ပဋိသန္ဓေယူခြင်းကို ဖြစ်စေသော
 အင်အားသို့ ဂုဏ်ခမ်းသွား၏။ ထို့ကြောင့် အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သို့ ကျွန်ုပ်တို့၏
 သက်တမ်းအတွင်း၌ လူသတ္တဝါတို့ နှင့် ထိုကံသော ကြွေီ မှာများကိုလည်း မဖြတ်ပေါ်
 စေကြ။ လူသတ္တဝါတို့ နှင့် ထိုကံသော အလုပ်များကိုလည်း မလုပ်ကြတုန်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့
 တွင် လူတဝန် ပြန်၍ရတို့ နှစ်လင် မျက်မှီကြလိမ့်မည် မဟုတ်။

ရုပ်ဝါဒီရှိ သတ္တဝါ ဘုံအမျိုးမျိုး

နေဝက်တဝတွင် ကျွန်ုပ်တို့တပြတ် မည်သို့ သော အချက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏
 မျက်မှောက်တဝ၏ နေဝက်ဆုံးအချိန်၊ တနည်းဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့ သေသောအချိန်
 တွင် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ရှင် မှာလျင်အတွင်း၌ ကျန်ရှိ နေသော အင်အားအလိုက်သာ
 လျင် ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ရှင် မှာ လျင်၏ လက်ကျန်အင်
 အားမှာ ကျွန်ုပ်တို့အား နေဝက်တဝတွင် လူသတ္တဝါအဖြတ် နှင့် ပဋိသန္ဓေယူနိုင်
 လောက် အောင် ကြီးသည့်ဖြင့်မူ ကျွန်ုပ်တို့သို့ လူသတ္တဝါအဖြတ် နှင့် ပဋိသန္ဓေယူကြလိမ့်
 မည်။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ အင်အားသို့ လူသတ္တဝါအဖြတ် နှင့် ဂုဏ်အတွက်ထက် ပို၍ နေ
 မည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သို့ နတ်ဘုံသို့ သော ရုပ်ဝါဒီ ဘုံသို့တက်၍ ပဋိသန္ဓေ
 ယူကြလိမ့်မည်။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ အင်အားသို့ လူသတ္တဝါ အဖြတ် နှင့် ပြန်၍ ပဋိ
 သန္ဓေယူနိုင် လောက် အောင် မကြီးတုန်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သို့ ဘိရုတ္တဝန်တမျိုးမျိုး အဖြတ်
 နှင့် ပဋိသန္ဓေယူကြလိမ့်မည်။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်ကျန်အင်အားသို့ အလွန်
 ပင် နည်းပါးသည့်ဖြင့်မူ ကျွန်ုပ်တို့သို့ အောက်အပါ(ယံ) ဘုံ၊ ဒုက္ခဘုံ၊ ငရဲဘုံ တခုခု
 တွင် ပဋိသန္ဓေယူကြလိမ့်မည်။ အင်အား နည်း သော လျင်စစ် ခါးမီးပွင့်တို့ကို အင်

အားကြီး သော လျှပ်စစ် ငါးအား နှင့် ထွန်း၍ မရသည့် နည်းတူ ဝင်ကြယ် မှာလွန် ချက်
 အထူးအထူးကြီး မား သော အသက် ဂွင် မှာ အလျင် ဂွင်သည့် နာမ် ငါးတို့သည့် အဆင့်အတန်း
 နိမ့် သော သတ္တဝါ၏ ကိုယ် ခန္ဓာတို့ သ နှစ် မယူ နိုင်။ ထိုနည်း အတူပင် အင်အားကြီး
 သော လျှပ်စစ် ငါး မီး ပွင့်တို့ကို အင်အား သေး သော လျှပ်စစ် ငါးအားဖြင့် ထွန်း၍
 မဖြတ် နိုင်သကဲ့သို့ပင် မဝင်ကြယ် မှာလွန် ချက် အထူးအထူးတို့ ကြောင့် အင်အား ပြေခ
 ၍ နေ သော အသက် ဂွင် မှာအလျင် ဂွင်သည့် နာမ် ငါးတို့သည့် အဆင့်အတန်းဖြင့် သော သတ္တဝါ
 တို့၏ ကိုယ် ခန္ဓာတို့ ပဋိသန္ဓေ မယူ နိုင်။

အဆင့်အတန်းမြင့် သော ဘဝသို့ ရောက်ရန်ကြိုးပမ်း ဖို့လိုခြင်း

လူသတ္တဝါတို့၏ အသက် ဂွင် မှာအလျင်သည့် အင်အား ကောင်း သော လက်ကျန်
 ဝင်ကြယ် မှာ အထူးအထူး မြောက်မြား ပွင့်ကို မျက် မှောက် ဘဝသို့ ယူ ဆောင် ခဲ့ သော်လည်း
 ထိုအလျင်အတွင်း၌ မဝင်ကြယ် မှာ အထူးအထူး အနည်း ငယ်ကျန်ရှိ နေ သေး ကြောင်းကို
 ဖော်ပြ ခဲ့ပြီ။ အကယ်၍ ကျန်တို့တွင် ထိုသို့သာ မဝင်ကြယ် မှာအကြောင်းအကျန် မရှိ ခဲ့သည့်
 ဖြစ် မူ ကျန်တို့သည် ဤ ခြောက် ဝဋ္ဌာအတွင်း၌ ပို၍ ကောင်း သော ဘန္တော၌ ပို၍
 ကောင်း သော အခြေ၌သာ ပဋိသန္ဓေယူကြ မည်ဖြစ်၏။ ကျန်တို့၏ ဝင်ကြယ် မှာအကြောင်း
 အကျန် နှင့် မဝင်ကြယ် မှာ အကြောင်းအကျန်အမျိုးအစား မှာ ကျန်တို့အား ဤ ဘန္တော
 တွင် လူသတ္တဝါအဖြစ် နှင့် ပဋိသန္ဓေယူ နိုင် ဝေရန်အတွက် အနေအတင် ပင်ဖြစ်၏။
 ပိုလည်း မပို၊ လိုလည်း မလို ဖြစ်၏။ ကျန်တို့သည် နိုင်ငံအမျိုးမျိုး နယ်အမျိုးမျိုး၌
 မွေးဖွားကြခြင်း မှာ ကျန်တို့ ပဋိသန္ဓေ ယူ ချိန်တွင် ပြင် ပေါ်လာသည့် ဘုန်းပြန် မှာ
 အင်အား များသည့် လွတ်လပ် ပွင့် ကြီး ရင်းသီး ပွင့် နိုင် ရန်အတွက် ကျန်တို့၏ အသက် ဂွင်
 မှာအလျင်က အဆိုပါ ပတ်ဝန်းကျင် များကို အလုံအလျောက် ကြောင့် ဖြစ်၏။

အကယ်၍ ကျန်တို့သည် အဆင့်အတန်း ပို၍ မြင့် သော ဘဝတို့၌ ပဋိသန္ဓေ
 ယူလိုကြသည့်ဖြစ် မူ ကျန်တို့သည် ကျန်တို့၏ အသက် ဂွင် မှာ အလျင်အတွင်း၌ မဝင်ကြယ်
 မှာ အမျိုးအစားကို လျော့ပါးသွား အောင် အားထုတ်ကြပြီးလျှင် ဝင်ကြယ် မှာအမျိုးအစား
 တိုးပွားလာ အောင် ကြိုးပမ်းကြရ မည်ဖြစ်၏။ ကျန်တို့တွင် ပဋိသန္ဓေယူ စဉ်
 ဝင်ကြယ် မှာ အထူးအထူးကြီး မား ပွင့် ပါလာ ခဲ့ သော်လည်း ကျန်တို့၏ အသက် ဂွင် မှာ
 အလျင်အတွင်း၌ ဘက်မကဲ မှာ၊ ပုန်းတီး မှာ၊ မသိ မှာ တည်းက သော မဝင်ကြယ် မှာ အထူး
 အထူး အတော် များ များ ဆိုက် ရောက်လျက် ရှိ၏။ ထိုမဝင်ကြယ် မှာတို့သည် များ စေ့

များပြင်ကြ၍ အချို့က ပေါက်ပွား၍ ပွင့်သီးကြသဖြင့် ဣန္ဒြိယသို့မသွားဘဲ
 အာရုံများကို ခံစားကြရ၏။ အဆိုပါ မသွားဘဲ မှအာရုံသို့မသွားဘဲ မှန်ကန်သော
 သိမြင် အကူအညီဖြင့် ဂရုဇိုက်၍ ဆောလွင်ပွာ ကုသလွင် အလွင်အမြန် ပျောက်ကွယ်
 သွားနိုင်၏။ ဤနည်းဖြင့် ဣန္ဒြိယ ခံစားရသော မသွားဘဲ မှည့်ကို အနည်းပါးဆုံး
 အခြေသို့ ရောက်အောင် လျော့ပါးသွားပေနိုင်၏။ အဆိုပါ မသွားဘဲ မှမျိုးစေ့
 သို့မသွားဘဲ အကယ်၍ လွတ်လပ်ပွားကြီးပွားခွင့် ရကြသဖြင့်မူ ဣန္ဒြိယ နာမ်ငါ၏
 အသက်ရှင် မှအလွင်အတွင်းသို့ နောက်ထပ်မျိုးစေ့များ မရောက် ရောက်အောင်
 လုပ်ကြဦးမည်သာ ဖြစ်၏။

မဝင်ကြယ် မှည့်ကို ဝင်ကြယ် မှည့်ဖြင့် ကြား မမြတ်စွာတရားခြင်း

တဝိမာန် မှ၊ မုန်းတီး မှ၊ မသိမှတည်းဟူသော မဝင်ကြယ် မှည့်ကို ပျောက်
 ပသွားပေရန် နည်းမှာ မေတ္တာဝိတိရှိခြင်း၊ သနားကြင်နာ မှရှိခြင်း၊ သိမြင်
 ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဝင်ကြယ် မှ အင်အားများပြင် ကြား မမြတ်စွာတရားခြင်းဖြစ်၏။
 မေတ္တာဝိတိရှိခြင်းသည် တဝိမာန် မှ ပျောက်ပေနိုင်၏။ သနားကြင်နာဝိတိရှိ
 ခြင်းသည် မုန်းတီး မှ ပျောက်ပေနိုင်၏။ သိမြင်ခြင်းသည် မသိမှ ပျောက်
 ပေနိုင်၏။ တဝိမာန် မှနှင့် မုန်းတီး မှသို့မသွားဘဲ မသိမှတည်းဟူသော အရာ
 များပြင်၏။ မေတ္တာဝိတိရှိခြင်းနှင့် သနားကြင်နာဝိတိရှိခြင်းသည် သိမြင်
 ပွားလှသော အရာများပြင်၏။ ထို့ကြောင့် မဝင်ကြယ် မှနှင့် ဝင်ကြယ် မှကို ခွဲ
 သည့် နောက်ဆုံးတွင် မသိမှနှင့် သိမှကို ခွဲတွင် နှိုင်း၏။

တဝိမာန် မှ၊ မုန်းတီး မှ၊ မသိမှတည်းဟူသော မဝင်ကြယ် မှသို့မသွားဘဲ
 ဣန္ဒြိယ နာမ်ငါ၏ အသက်ရှင် မှ အလွင်အတွင်းရှိ အခြားသော အင်အားတို့နှင့်
 သမအောင် ပေါင်းပတ် နေကြသဖြင့် ထိုမဝင်ကြယ် မှကို အကြောင်းမဲ့ ပျောက်ပသွား
 အောင်လုပ်ဖို့ အင်မတန်ခဲယင်း၏။ အကယ်၍ ဣန္ဒြိယ နာမ်ငါ၏ အသက်ရှင်
 မှ အလွင်အတွင်း၌ မဝင်ကြယ် မှသို့မသွားဘဲ ကြီးမားစွာ ပျံ့နှံ့နေကြသဖြင့်မူ ထို
 မဝင်ကြယ် မှကို ခွဲခြား၍ ဘဝိတိအသက်ကို ပျောက်ပျက်ပစ်ရန် မခဲယင်း။ ထိုအရာ
 တွင် ထိုမဝင်ကြယ် မှ၏ အမျိုးအစားသည် အလွန်အလွန် လျော့ပါး၍ သွားသော
 အခါတွင် ထိုမဝင်ကြယ် မှသို့မသွားဘဲ အလွန် နိုင်မြဲပွာ အမြဲတစွာ နေကြ၏။ ဣန္ဒြိယ
 ၏ နာမ်ငါ၏ အသက်ရှင် မှအလွင်အတွင်း၌ မဝင်ကြယ် မှ အမျိုးအစား နည်းပါး

သွား လေ လေ ထို မဝင်ကြယ် မှာသွား အမြဲ ခံ ခံ မ ဝ လ ဝ လေ လေ ဖြစ်၏။ အဘယ်
ကြောင့်ဆို သော် အချိုးအဝေး အင်မတန် နည်းပါး၍ နေသော မဝင်ကြယ် မှာ၏
ဘဝန်မှာ သတ္တဝါတို့အား ရုပ် ငါး ဂါး ဘဝတွင် ချဉ် နှောင့်ထားကြ ဖို့ ဖြစ် သော
ကြောင့် ဖြစ်၏။

မဝင်ကြယ် မှာသွား အဆိုပါ နည်းအတိုင်း အင်အား အင်မတန် နည်းပါး
နေသည့်အခါ၌ ပင် မိမိတို့ နာမိ ငါး အတွင်း မှ မဝင်ကြယ် မှာတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပျောက်
ကွယ်သွား အောင် လုပ်လုပ်သုတို့အတွက် ဆေး နည်း မှာ သိမှ အဆီအနှစ် အင်အားတို့ကို
များ နိုင်သမျှ များ အောင် အသုံးပြုခြင်း ဖြစ်၏။ ဤ နည်းဖြင့် မဝင်ကြယ် မှာ၏
ချဉ် နှောင့် မှအင်အားသွား လုံးဝ ပျက်ပြယ်သွား သော အခြေသို့ ရောက် နိုင်၏။

ပြည့်ဝ သော သိမှ

မေတ္တာ ဝိဟိတ မှာသွား ဘဝ မှာ အညီအမျှ အကြွင်းမဲ့ ချဉ် နှောင့် မှ
အင်အားကို ပျောက်ပသွား ဝေ နိုင်၏။ သနားကြင်နာ ဝိဟိတ မှာသွား မုန်းတီး မှာ
အညီအမျှ အကြွင်းမဲ့ ချဉ် နှောင့် မှအင်အားတို့ကို ပျောက်ပသွား ဝေ နိုင်၏။ သိမှ
သွား မသိမှအညီအမျှ အကြွင်းမဲ့ ချဉ် နှောင့် မှ အင်အားတို့ကို ပျောက်ပသွား ဝေ နိုင်
၏။ မသိမှ၏ ချဉ် နှောင့် မှ အင်အားတို့ ပေါက်ပသွား သော အချိန်တွင် အသက်ရှင်
မှအလွင်သွား အကြီးကျယ်ဆုံး သော အောင်မြင် မှာကို ရ၏။ ထိုအခါတွင် အသက်ရှင် မှ
အလွင်သွား မဝင်ကြယ် မှ အင်အားအားလုံးမှ အကြွင်းမဲ့ ကင်းလွတ်သွားပြီး လွင် ပြည့်
ဝ သော သိမှရှိ သော (အရဟတ်) ဘဝသို့ ရောက်၏။

မဝင်ကြယ် မှ အင်အား၏ နောက်ဆုံးဖြတ် သော ချဉ် နှောင့် မှသွား
အမြဲတန်းတိုး ပွား၍ နေသော မဝင်ကြယ် မှ အင်အား၏ ဒဏ် ကြောင့် ကျိုးပြတ်သွား
သောအခါတွင် နာမိ ငါး၏ မဝင်ကြယ် မှ အင်အားသွား အလွန်အလွန်တိုး ပွား၍
အလွန်အလွန်တန် ခိုးကြီးလာသဖြင့် အသက်ရှင် မှအလွင်အတွင်း ရှိ နေသော ဆုံးအကြွင်း
အကျန်ဖြတ် သော မဝင်ကြယ် မှာသွား မဝင်ကြယ် မှာမီး ဘောင်အတွင်း၌ ပြာကျ၍
သွား၏။ အဆိုပါ အသက်ရှင် မှ အလွင် များထဲတွင် အဘယ်မည် သော မဝင်ကြယ် မှ အ
ရိပ်အရောင် အကြွင်းအကျန်သွား မှ မနေနိုင်။ မဝင်ကြယ် မှ အကြွင်းအကျန် အခြေ
ခံ မရှိသဖြင့် မဝင်ကြယ် မှ များ ခေ့အသက်တို့သွား မဖြတ် ပေါ် နိုင် ဘော့ သော ကြောင့်
အသက်ရှင် မှအလွင်သွား မိမိ ဆောင်ယူလာခဲ့ သော မဝင်ကြယ် မှအင်အား များမှ
သောမဟုတ်ဘဲ အနာဂတ်တွင် ဖြစ် ပေါ် မည် မဝင်ကြယ် မှ များ ခေ့ များဖြတ် ပေါ်ခြင်း
မှလည်း အပြီးတိုင် လွတ်ကင်းသွား၏။

နိဗ္ဗာန်

ဤနည်းဖြင့် စင်ကြယ်၍သွားသော အသက်ရှင် မှအလွင်ရှိကြသော
 နာမ်ငါးတို့တွင် စင်ကြယ်မှု အင်အားတို့သည် ပြည့်လုံ၍ လာကြ၏။ အဘယ်၍ ဣန္ဒြိယ
 တို့၏ နာမ်ငါးတို့သည် အဆိုပါ အခြေအနေမျိုးသို့ ရောက်ရှိလာ အောင် လုပ်ခဲ့ကြသည့်
 ဖြစ်မှု၊ ဣန္ဒြိယတို့သည် ထိုအခြေအနေ၌ အချိန်ကာလအပိုင်းအခြား ပရိ သတ်၍
 နေနိုင်ကြမည်ဖြစ်၏။ ထိုအခါတွင် မသဘာဝ မှာ နှင့် ဆင်းရဲ မှာ ဖြစ် ပေါ် ရှိ
 အကြောင်းများသည့် မရှိကြ တော့ပြုဖြစ်သဖြင့် ဣန္ဒြိယတို့တွင် မသဘာဝ မှာ နှင့်
 ဆင်းရဲ မှာ လုံးဝ ရှိကြ တော့မည် မဟုတ်။ ထို့ပြင် အဆင့်အတန်း နိဗ္ဗာန်သော တဝှံ
 နေကံထပ် ပဋိသန္ဓေယူရမည့် ဘေးလည်း ရှိ တော့မည် မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်
 ဆိုသော် ထိုအခါတွင် အဆင့်အတန်း နိဗ္ဗာန်သော တဝှံသို့ ချမည့် မစင်ကြယ် မှာသည့်
 ဖြစ် ပေါ် နိုင်ကြ တော့မည် မဟုတ် သော ကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုအခါတွင် ဣန္ဒြိယတို့သည်
 မကောင်း မှာ နှိလည်း ဣန္ဒြိယတို့ တော့မည် မဟုတ်သည့်ပြင် စင်ကြယ် မှအင်အား
 တို့ နှိလည်း ဆင်းပူးတို့ လို တော့မည် မဟုတ် တော့။

အဆိုပါ တဝှံသည့် မစင်ကြယ် မှာ နှိလည်း စင် သော တဝှံ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်
 ထိုတဝှံသည့် မသဘာဝ မှာ နှင့် ဆင်းရဲ မှာ နှိလည်း စင် သော တဝှံ ဖြစ်၏။ ထိုတဝှံသည့် စင်
 ကြယ် မှပြည့်လုံ နေ သော တဝှံ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုတဝှံသည့် ချမ်းသာ မှအများဆုံး ရ
 သော တဝှံ ဖြစ်၏။ ထိုတဝှံတွင် အတန်းအတန်း ခွဲခြား မှမရှိ။ ထိုတဝှံတွင် သခင်
 လည်း မရှိ။ ဣန္ဒြိယလည်း မရှိ။ ကံ ကောင်းသူလည်း မရှိ။ ကံဆိုးသူလည်း မရှိ။ ထိုတဝှံ
 ကို ရကြသူမှန်သမျှသည့် သခင် နှင့် ကံ ကောင်းသူချင်း ဖြစ်ကြ၏။ ထိုတဝှံကို ရကြသူမှန်
 သမျှသည့် အရသာ ရှိ နှင့် မှကြ၍ သူတို့၏ ချမ်းသာ မှသည့်လည်း တညီတည်း ဖြစ်၏။
 ထိုတညီတိမ် သော တဝှံသည့် တဝှံ၏ အထွဋ်အထိ ဖြစ်၏။ ထိုတဝှံသည့် တဝှံ၏ အထွဋ်
 အထိ ပေါ်တွင်ရှိ သော နှိလည်း ချမ်း သော နှိလည်း ဖြစ်၏။ ထိုတဝှံမှ မည်သူသည့်
 မှ အပြစ်အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲခြင်း ရှိ သော အဆင့်အတန်း နိဗ္ဗာန်သော အောက်တဝှံ
 ပြန်၍ မကျတော့။ ထိုတဝှံသည့် အမြဲတန်း အပိုင်၍ နေ သော တဝှံ နှင့် နာမ်
 ငါးတို့၏ ပန်းပု နိဗ္ဗာန် တဝှံ ဖြစ်၏။

အခန်း ၆

ရုပ် ဝါတ် ရှိ သတ္တဝါ ဖြစ် ပေါ် ပုံ

ပြီးခဲ့သော အခန်း ငါး ခန်းကို လေ့လာခဲ့ကြရပြီဖြစ်သဖြင့် သတ္တဝါတို့ မည်ကဲ့သို့ ဖြစ် ပေါ်ကြပုံနှင့် ဓမ္မာဝဋ္ဌာန် အကြောင်းကို ဆက်၍ စစ် ဆေးကြကုန်အံ့။
ဣန္ဒြိယတို့သည် ဓမ္မာဝဋ္ဌာန်အတွင်းရှိ နာမ် ဝါတ် နှင့် ရုပ် ဝါတ်တို့ ပေါင်း စပ်ထားသော သတ္တဝါတို့အကြောင်းကို ဆိုခဲ့ပြီ။ ယခုအခါတွင် အဆိုပါ သတ္တဝါတို့က ရုပ် ဝါတ် ရှိ ဓမ္မာဝဋ္ဌာန်ကို မည်ကဲ့သို့ ဖြစ် ပေါ် ဝေဠာသည့်အကြောင်းကို ဤသို့ ဖော်ပြကုန်အံ့။

ဣန္ဒြိယတို့သည် ခြေ ဝါတ် (ပထဝီ) ၊ မီး ဝါတ် (ဟေဇော) ၊ ရေ ဝါတ် (အာပေါ) နှင့် လေ ဝါတ် (ဝါယော) ဟု ဆိုအပ်သော မဟာဘူတ ဝါတ်ကြီး လေးပါးကို ဖြစ် ပေါ်လာ အောင်လည်း မလုပ်နိုင်။ ပျောက် ပျက်သွား အောင်လည်း မလုပ်နိုင်။ ဣန္ဒြိယတို့သည် ရုပ် ဝါတ် ရှိ အရဝဏ္ဏများကိုသာ ဖြစ် ပေါ်လာ အောင် လုပ်နိုင်၍ ရုပ် ဝါတ် ရှိ အရဝဏ္ဏများကိုသာလျှင် ပျောက် ပျက် အောင် လုပ်နိုင်၏။
သို့ရာတွင် မည်သည့် အင်အားကသည့်မျှ ဓမ္မာဝဋ္ဌာန်အတွင်း၌ မဟာဘူတ ဝါတ်အသစ်တို့ကို နောက်ထပ် ဖြစ် ပေါ်လာ အောင်လည်း မလုပ်နိုင်။ ဤသို့သော မဟာဘူတ ဝါတ်တို့ကိုလည်း ပျောက် ပျက်သွား အောင် မလုပ်နိုင်။ ဤအခြေခံ အမှန်သဘောကို သဘော ပေါက် ဖို့ လို၏။

အရဝဏ္ဏတို့ ဖြစ် ပေါ်ခြင်း နှင့် ပျက်စီးခြင်း

ဥဒါဟရုဏ်ဆိုသော ဣန္ဒြိယတို့သည် ပျဉ်တို့ ပျဉ်စများကို လျှောက်ပတ်စွာ ပုံ ပေါင်းခြင်းအားဖြင့် ဝာပွဲခုံတခုကို ဖြစ် ပေါ်လာ စေနိုင်၏။ အရဝဏ္ဏတို့ဆိုအပ်သော ဝာပွဲခုံသည် ဣန္ဒြိယတို့ ပြုလုပ်၍ ဖြစ်လာသော အရဝဏ္ဏတခု ဖြစ်သည့် မှာ မှန်၏။ သို့ရာတွင် သစ်ပင်ကို ခုတ်ဖြတ်၍ ဣန္ဒြိယတို့၏ အလုပ် ခွင့်ကို ယူဆောင်လာခြင်းမှ တစ်ပါး ဣန္ဒြိယတို့သည် သစ်သားဖြစ် ပေါ်လာ အောင် မလုပ်နိုင်ကြ။ ဝင်စစ်အားဖြင့် သစ်သားကို ဖြစ် ပေါ် စေသောအရာမှာ သစ်ပင်သာလျှင် ဖြစ်၏။ သစ်ပင်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဘာမျှမရှိဘဲ နှင့် သစ်သားကို ဖြစ် ပေါ် ခဲ့ ဝေခြင်း မဟုတ်။ သစ်ပင်သည် မိမိ၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှ မဟာဘူတ ဝါတ် များကို

စုတ်ယူခြင်းဖြင့် မြေ ငါတ် ၊ ရေ ငါတ် ၊ လေ ငါတ် နှင့် မီး ငါတ် လုံ လောကီ ဝှာ ရ၏ ။
 ထို့ ဤ ဝှာ ငါတ် ၊ မြေ ငါတ် ၊ ရေ ငါတ် ၊ လေ ငါတ် နှင့် မီး ငါတ်တို့က သစ်သားကို ဖြတ် ပေါ်
 ဝေသည့်ဟု ဆို နိုင်၏ ။ သင်္ဃ ပင်က မိမိ၏ ဝိုင် နက်အတွင်းသို့ ရေ ဝှာ လာ သော
 မဟာဘုတ် ငါတ် များ ကို သင်္ဃသားဖြတ်၍ လာ ဝေရန် လျှောက် ပတ် သော အဝဉ် ၊
 လျှောက် ပတ် သော အမျိုးအဝား နှင့် ဝု ပေါင်း ပေးခြင်း သာ ဖြစ်၏ ။

ထို့ ဤ ဝှာ ငါတ် မဟာဘုတ် ငါတ်ကြီး လေး ခုအပင်က ဣန္ဒြိယ ဝှာ ပွဲခုံလုပ်
 သော သင်္ဃသားဖြတ် ပေါ်လာ ဝေရန် လို သော ပစ္စည်း ရှိ ငါတ် များ ကို ပေး၏ ။ ဣန္ဒြိယ
 တို့ လုပ် သော ဝှာ ပွဲခုံကို မျက်ဆီး၍ ပင် နိုင်၏ ။ ဘနည်းဆို သော် ထို ဝှာ ပွဲခုံကို
 သူဟာ သူ ပစ်၍ ထားသည့် ဘုံ အောင် ပင် ထို ဝှာ ပွဲခုံသို့ ဘုတ် နှိုး နှိုး ခြင်း နှင့်
 ဆွေး၍ ပျောက်ကွယ်သွား မည်သာ ဖြစ်၏ ။ ဣန္ဒြိယတို့ပြုလုပ် သော ဝှာ ပွဲသို့ ဆွေး၍
 ပျောက်ကွယ်သွား မည် ဖြစ် သော်လည်း ထို ဝှာ ပွဲခုံ၏ သင်္ဃသားထဲ၌ ရှိ သော မဟာ
 ဘုတ် ငါတ်တို့သို့ ဆွေး မြေ့ပျက် ပီးပြီးလျှင် ဝှာ ဝဉ္ဇာ မှ အကြွင်း ပဲ့ ပျောက် ကွယ်၍
 သွားလိမ့် မည် မဟုတ် ။ သင်္ဃသားထဲတွင် ရှိ သော မဟာဘုတ် ငါတ်အသီးသီးသို့ ဣန္ဒြိယ
 တို့ မျက် ဝေ အောက်မှ ပျောက် ကွယ်သွား ဖြတ်ဖြတ် သော်လည်း ထို ငါတ်တို့သို့ ပကတိ
 အကိုင်း သာ လျှင် ဝှာ ဝဉ္ဇာ အတွင်း၌ ဆက်၍ နေကြလိမ့် မည်သာ ဖြစ်၏ ။ ဝှာ ပွဲ
 ခုံသို့ ဆွေး မြေ့၍ ဣန္ဒြိယ တို့ မျက် ဝေ အောက်မှ ပျောက် ကွယ်သွား သော အခါတွင်
 သင်္ဃသားထဲ၌ ရှိ သော မဟာဘုတ် ငါတ်တို့သို့ နီးကပ်လျက် ရှိ သော ၊ လေထုကဲ့သို့ သော
 နေရသင်္ဃသို့ ပြော ငါတ် ရွှေ့သွားကြ၏ ။ အကယ်၍ ဣန္ဒြိယတို့သို့ ဝှာ ပွဲခုံကို မီး
 နှင့် ရှို့၍ ပစ်ကြ မည်ဆိုသည့် ဘုံ အောင် ပင် အထက် ပါနည်းအတိုင်း ပင် ဖြတ်လိမ့် မည်
 ဖြစ်၏ ။ ဘနည်းဆို သော် ဝှာ ပွဲခုံ၏ သင်္ဃသားထဲ၌ ရှိ သော မဟာဘုတ် ငါတ်တို့သို့
 သင်္ဃသားအဖြတ် နှင့် ဝု ပေါင်း၍ မ နေကြ တော့ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင် အရ ဝဉ္ဇာ များ
 အတွင်းသို့ ပြော ငါတ် ရွှေ့သွားကြ မည် ဖြစ်၏ ။ ယေဘုယျအားဖြင့် မဟာဘုတ် ငါတ်တို့သို့
 သင်္ဃ ပင်၏ ဝိုင် နက်အတွင်းသို့ မိမိတို့မ ရေ ဝှာ လာ ခင်က ဝု ပေါင်း၍ နေခဲ့ရသော အရ ဝ
 ဝဉ္ဇာ များ အတွင်းသို့ ပြန်၍ ရေ ဝှာ လာ သွားကြ မည် ဖြစ်၏ ။

ပျက် ပီးခြင်း သည် ဖြစ် ပေါ်ခြင်း နေ ဝှာ မှ လိုက်ခြင်း

ဝှာ ဝဉ္ဇာ အတွင်း၌ အရ ဝဉ္ဇာတို့ ဖြစ် ပေါ်လာ ပုံ နှစ် နည်း ရှိ၏ ။
 ပထမ နည်း ၄ ဝ အရ ဝဉ္ဇာတို့ကို လူသားတို့က သို့မဟုတ် ဘိရုတ္တ ဝန်တို့ ၊ ပိုး မှားတို့
 ဝ သော အခြား သတ္တဝါ များက ဖြစ် ပေါ်လာ အောင် လုပ်ခြင်း ဖြစ်၏ ။ ဒုတိယ

နည်းမှ ဘဲ အရဘဝတ္ထုတို့သို့ မိမိတို့က မိမိတို့ အလိုအလျောက်ဖြတ် ပေါ်လာကြခြင်း ဖြစ်၏။ လူသားတို့က မိမိတို့၏ နေအိမ်များ လက်နက်ကိရိယာများကို လုပ်၏။ ထို နည်းအတိုင်း ဘဲတို့က ဘဲတို့၏ ဝမ်းဗိုက်များကို ဝတ်ဝတ္ထုအမျိုးမျိုးကို လုပ်ကြ၏။ ဥပမာ ဆိုသော် ခြံများ၊ ပျားများက မိမိတို့ နေထိုင်ရန်နှင့် ပစ္စည်းသိုမှီးရန် နေရာ များကို ဝိနည်းတကျလုပ်ကြ၏။ လူသားတို့ လုပ်သမျှ အရဘများကို လူသားတို့က ဖျက်ဆီး ပစ်နှိပ်၏။ ဘဲတို့က နှင့် ဝမ်းဗိုက်ကလည်း အခွင့်အခါရမည်ဆိုလျှင် လူသားတို့ လုပ်ထားသမျှ အရဘတို့ကို ဖျက်ဆီး ပစ်နှိပ်၏။ အကယ်၍ လူသားတို့ပြုလုပ်ထားသော အရဘတို့သို့ လူသားတို့၏ ရန်ကြောင့်ငှင်း၊ ဘဲတို့က နှင့် ဝမ်းဗိုက်၏ ရန်ကြောင့် ငှင်း၊ ဖျက်စီးခြင်း မရှိသည့်ပင်ဖြစ် ပေကာမူ အချိန်ကာလ လျောက်ပတ်စွာ ရှည် ကြာသောအခါတွင် ဝမ်းဗိုက်က ကြောင့်ငှင်းဘဲလားတို့၏ အစွမ်းကြောင့် ဖျက်စီးရမည်သာ ဖြစ်၏။

ထိုနည်းအတိုင်း အခြားသတ္တဝါတို့ ပြုလုပ်ထားသော အရဘဝတ္ထုအသီးသီး တို့သို့ ဖျက်စီးကြရမည်သာဖြစ်၏။ လူသားတို့က ခြံတောင်ပိုနှင့် ပျားအုံကို ဖျက်ဆီး ချင် ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့မဟုတ်လျှင်လည်း အခြားသတ္တဝါတို့က ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ အကယ်၍ မည်သည့်သတ္တဝါကမူ မဖျက်ဆီးသည့်တိုင် အောင်ပင် အချိန်တန် သောအခါတွင် ရာသီဥတုအခြေအနေကြောင့် ဖျက်စီးကြရမည်သာဖြစ်၏။ မကြာခဏအတွင်း၌ လူသားတို့ ပြုလုပ်သော အရဘဝတ္ထုတို့နှင့် အခြားသတ္တဝါတို့ပြုလုပ်သော အရဘဝတ္ထု တို့သို့ ဖျက်စီးခြင်းတို့ ဆိုအပ်သော သေတုယုလမ်းဆုံးသို့ မရောက်မလွဲ ရောက် ကြရမည်သာ ဖြစ်၏။

အရဘဝတ္ထုတို့ ပြုလုပ်ခြင်း၏ အကျိုးသက်နှပ်စွာ

ဈာန်တို့ ပြုလုပ်သမျှတို့သို့ မကြာခဏအား အကျိုးနှစ်မျိုးကို ဖြစ်ပေ၏။ ဈာန်တို့က ဝေပွဲခုံကို ပြုလုပ်ကြသောအခါတွင် သစ်ပင်သည် သစ်သားကို ဆုံးရှုံးရ၏။ ထို့ကြောင့် ဝေပွဲခုံကို ပြုလုပ်သောအခါတွင် အကျိုးနှစ်ခု ပေါ်လာ၏။ ပထမအကျိုး မှာ ဝေပွဲခုံအတွင်း၌ ဝေပွဲခုံတို့ ဆိုအပ်သော အရဘဝတ္ထုတို့တို့လားခြင်း ဖြစ်၏။ ဒုတိယအကျိုးမှာ ဝေပွဲခုံလုပ်သည့်အတွက် ဝေပွဲခုံအတွင်း၌ ရှိနေ ရင်းဖြစ်သော သစ်ပင်မှ သစ်သားတို့ ဆိုအပ်သော အရဘဝတ္ထုတို့ လျော့သွားခြင်း ဖြစ်၏။ တနည်းဆိုသော် ဈာန်တို့က ဝေပွဲခုံကို ပြုလုပ်လိုက်သဖြင့် ဘဲနေရာတွင် ဝေပွဲ ဝေပွဲအတွင်း၌ ဝေပွဲခုံတို့တို့လား၍ ဘဲနေရာတွင် သစ်ပင်မှ သစ်သားတို့လျော့ သွား၏။ ဈာန်တို့က ဝေပွဲခုံပြုလုပ်ခြင်းလျှင် သော အမှားပင် အကျိုးနှစ်ခုရှိ၏။

မိမိ၏ ခြံအတွင်းမှ ဂွံကိုတူး၍ အုတ်လုပ်သော သူတယောက်သည် မိမိ၏ ပြုလုပ်မှု၏ အကျိုး နှစ်ခုကို မိမိမျှော်စင်အောင် အောင်အောင် ချီးမွမ်း၏။ အုတ်တချပ်တချပ် ပြုလုပ်တိုင်းပြုလုပ်တိုင်း အုတ်လုပ်သမား၏ ခြံတွင်းက မြေတွင်းကြီးသည့် ကျယ်၍ကျယ်၍ လာ၏။ အကယ်၍ ထိုသူသည် အုတ်ချပ်ပေါင်း မြေခက်ပျားစွာကို ပြုလုပ်မည်ဆိုလျှင် ထိုသူ၌ ကြီးမားသော အနုပညာရှိသော ရလဒ်မည်မဟုတ်ဘဲ သူ၏ ခြံထဲ၌ ကြီးမားသော တွင်းကြီးသည့်လည်း ပေါ်လာလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ထိုအုတ်လုပ်သမားသည် အုတ်ချပ် အမြောက်အမြားတို့သာ အလိုရှိ၍ သူ၏ ခြံထဲ၌ မြေတွင်းကြီးဖြစ်လာသည့်ကို အလိုရှိ လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ယူဆကြအံ့။ သို့ရာတွင် ထိုသူသည် သူ၏ ခြံထဲ၌ မြေတွင်းကြီးတခု မဖြတ်ဝေဘဲနှင့် အုတ်များကို ပြုလုပ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ထိုအုတ်လုပ်သမားတွင် အုတ်များဟူသော အရသာဝတ္ထုတခုလည်း ရှိသော အလိုရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထိုအုတ်လုပ်သမား သည် သူ့ခြံထဲ၌ တွင်းကြီးဖြစ် ပေါ်လာခြင်းဟူသော အခြားသောအရသာဝတ္ထုကို မဖြတ် ဝေဘဲနှင့် သူ၏ လိုရင်းအရသာဝတ္ထုကို ရနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။

အရသာဝတ္ထုတို့ကို ဘဲနေရာရာတွင် ခုပုံလိုက်ခြင်းသည့် အခြားဘဲနေ ရာရာတွင် ဟင်းလင်းပြင်ဖြစ် ခေါ်ခြင်း အကြောင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အရသာဝတ္ထုအမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ်ကြသောအခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အရသာဝတ္ထုတို့နှင့် ဖိလပ်ဖြစ်သော အကျိုးတို့ကိုလည်း ဖြစ်စေ၏။ ထိုအုတ်လုပ်သမား၏ ခြံတွင်းက မြေတွင်းကြီးသည့် လျှောက်ပတ်စွာ အချွန်ကြွသောအခါတွင် သူပြုလုပ်ထားသော အုတ်ချပ်များ၏ နည်းတူ လျှောက်ကွယ်သွားရမည်သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အမြဲတန်း မှန်ကန်၍ မပြောင်းလဲနိုင်သော သဘောတရားတခုရှိ၏။ ထိုသဘောတရားသည် ကား အခြားမဟုတ်။ ပြုလုပ်ထားသမျှ သို့မဟုတ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သမျှသော အရသာဝတ္ထု တို့သည် အမြဲတန်း ပျက်စီးခြင်း သို့မဟုတ် ချွတ်ပြတ်ခြင်း သဘောတရား ရှိခြင်း ဖြစ်၏။

အဝတ္တံသော အခြင်းအရသာနှင့် အဝတ္တံသော
အခြင်းအရသာ

ကျွန်ုပ်တို့၏ ရုပ်ငါးကောလိကတို့ ဆိုအပ်သော ကိုယ်ခန္ဓာသည် အဆင့်အမျိုး မျိုးဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းအကြောင်း ကြောင့်ပင်လျှင် ထိုကိုယ်ခန္ဓာသည် အဆင့်ဆင့် ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည်

ဤဂုဏ်ငါးပါးရှိ ဘဝ၌ ပဋိသန္ဓေယူလာကြခြင်းသည်ပင် ဣန္ဒြိယသတ္တိ အနှေးနှင်း၊
 အမြန်အားဖြင့် ဤဂုဏ်ငါးပါးရှိ ဘဝမှ သေကြရန်အကြောင်းဖြစ်၏။ အဝိညာဉ်အစဉ်း
 သည် အဆုံးနှင့် ခိုင်မြဲစွာ ဖွဲ့လျက်ရှိ၏။ လူသတ္တဝါတို့သည် ပေးခြင်းနှင့် စေခြင်း။
 ထို့ကြောင့် သူတို့သည် သေခြင်းနှင့် ဆုံးကြ၏။ ဤကမ္ဘာ မြေကြီးနှင့် ဤဝကြာဝဠာ
 တို့တွင် အဝသည့်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ငှင်းတို့တွင် အဆုံး ရှိကြရမည်သာဖြစ်၏။ အဝရှိ
 သော အရသာမှန်သမျှတို့သည် ဂုဏ်ငါးပါးရှိ အရသာဝတ္ထုပင်ဖြစ်ပေ။ ဂုဏ်ငါးပါးရှိသတ္တဝါ
 ပင်ဖြစ်စေ အမြဲတန်း အဆုံးနှင့် ဖွဲ့လျက်ရှိကြ၏။ မည်သူလောက အဝှမ်းရှိ သော
 သတ္တဝါတို့သည်မျှ ဤဝကြာဝဠာ၏ ဖြစ်ပေါ်သောဘဝများကို ပြောင်းလဲခြင်းငှါ
 မဟာကောင်း ။

ဝကြာဝဠာအတွင်း၌ အဝမရှိဘဲ ဘဝ နေသော အရသာများလည်း
 ရှိသေး၏။ အဝမရှိသောအရသာတို့တွင် အဆုံးမရှိနိုင်။ ထိုအရသာတို့သည် မည်သည့်အခါမျှ
 ဖြစ်ခြင်းမရှိ။ ထို့ကြောင့် ထိုအရသာတို့သည် မည်သည့်အခါမျှ မဖြစ်ခြင်းဟူ၍လည်း မရှိ။
 ထိုအရသာတို့သည် ဝကြာဝဠာ၏ ရေကန်ပိုင်းခြား၍ မရသော ဂုဏ်များဖြစ်၏။
 ထိုအရသာတို့အထဲတွင် မြေ၊ ရေ၊ ငါး၊ လေ၊ ငါးနှင့် မီးငါးတို့ကို ဆိုအပ်သော မဟာ
 ဘုတ်ငါးပါးကြီး လေးခု ပါဝင်၏။ မဟာဘုတ်ငါးပါးတို့သည် ပြုလုပ်၍ ပေါ်လာကြသည့် မဟုတ်။
 မည်သည့်အခါမျှလည်း ပြုလုပ်၍ ဆိုမဟုတ် ဖြစ်ပေါ်ပေ၍မရ။ ထို့ကြောင့် မဟာ
 ဘုတ်ငါးပါးများကို မည်သည့်အခါတွင်မျှ ပျက်စီး၍မရသည့်ပြင် ငါးပါးများသည် မီးမရှိ
 အလိုအလျောက်လည်း မည်သည့်အခါတွင်မျှ ပျက်စီးခြင်း ဖွဲ့ပျက်ခြင်းဖြစ်လိမ့် မည်
 မဟုတ်။

မဟာဘုတ်ငါးပါးကြီး လေးခုသည် ထပ်တူလွယ်လွယ် ဖြစ်ပေါ် မှုမကောင်းသော
 အရသာ အခါခါသိမ်းယူနေကြ၏။ ထိုငါးပါးကြီး လေးခုတို့သည် အတိတ်ကလည်း ဘဝ၌ နေ
 ခဲ့၍ ယခု ပစ္စုပ္ပန်၌လည်း ဘဝ၌ နေဆဲဖြစ်ပြီးလျှင် အပိုင်းအခြားမရှိသော အနာ
 ဂတိတွင်လည်း ဘဝ၌ နေကြမည်ဖြစ်၏။ ထိုငါးပါးကြီးတို့သည် မပျက်စီးနိုင်။ အဘယ်ကြောင့်
 ဆိုသော် ထိုငါးပါးကြီးတို့သည် ပြုလုပ်မိနီး၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော အရသာများမဟုတ်
 သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုငါးပါးကြီးတို့၏ ဘဝ၌ နေခြင်းသည် အဆုံးသို့ ရောက်လိမ့်မည်
 မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုငါးပါးကြီးတို့၏ ဘဝ၌ နေခြင်းတွင် မဝမရှိသော
 ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤအခြေအနေတို့သည် ဝကြာဝဠာအတွင်းရှိ အပိုင်းအခြားမရှိ
 သော အခြင်းအရသာအားလုံးတို့၏ ဂုဏ်ထူးများဖြစ်၏။

မဟာဘုတ် ငါတ်တို့ကို ဖျက်ဆီး၍ မရခြင်း

ယခုအခါတွင် မိုးရွာခြင်းသဘောကို အထိုက်အလျောက်သိကြ၏။ မိုးကောင်းကင်သို့ ကမ္ဘာမြေမျက်နှာပြင်မှ မိမိစိုက်ယူသော မဟာဘုတ် ငါတ်များဖြင့် ရေကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ထို့ပြင် မိုးကောင်းကင်သို့ ရေကို ဖြစ်ပေါ်စေရန် အတွက် အခြားဂြိုဟ်များ နှင့်ကြွယ်များမှ မဟာဘုတ် ငါတ်အနည်းငယ်ကိုလည်း စုတ်ယူကောင်းစုတ်ယူမည်ဖြစ်၏။ မိုးကောင်းကင်သို့ မဟာဘုတ် ငါတ်များကို စုတ်ယူ၍ ထိုငါတ်များကို ကျွန်ုပ်တို့က ရေဟု ခေါ်နေကြသည့် အရဝတ္ထုအဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ပြန်၍ ပေါင်းစပ်ပေးခြင်းမှာပါ။ ပကတိဖြစ်သော မဟာဘုတ် ငါတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာအောင်မဟုတ်နိုင်။ မိုးကောင်းကင်မှ မိုးရေ၊ နှင်းပေါက်နှင့် နှင်းခဲများအဖြစ် နှင့် မြေကြီးပေါ်သို့ကျလာသော ရေအားလုံးတွင် မိုးကောင်းကင်က စုတ်ယူထားသော မဟာဘုတ် ငါတ်အားလုံးပါ၏။ ထိုငါတ်တို့အထဲတွင် မိုးကောင်းကင်ကိုယ်တိုင်က ပြုလုပ်သော မဟာဘုတ် ငါတ်တို့၍ အလွှာမပါ။ ကမ္ဘာတဝန်းလုံး၌ ရေအားလုံးတွင် ပြုလုပ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော မဟာဘုတ်အလွှာမပါ။ မဟာဘုတ် ငါတ်တိုင်း ငါတ်တိုင်းသည့် အမြဲတစေ ဘ၀သို့ နေကြ၏။ မဟာဘုတ် ငါတ်တို့တွင် အဝလည်း မရှိ၊ အဆုံးလည်း မရှိ။ ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ နေသမျှတို့မှာ ထိုငါတ်တို့၏ လွှာလွှာ နေမှသွားဖြစ်၏။

အခန်း နှစ် (သက်ဇေရပ် ငါတ်များအကြောင်း) တွင် ရေသည့် အရဝတ္ထုတခုသွားဖြစ် ကြောင်း၊ မဟာဘုတ် ငါတ်တခုမဟုတ် ကြောင်းကို ဆိုခဲ့ပြီ။ အရဝတ္ထုတို့သည့် ရုပ်ငါတ်ဝတ္ထုများကဲ့သို့ပင် ပြုလုပ်၍လည်း ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်၏။ သူတို့ဟာသူတို့ အလိုအလျောက်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်၏။ အရဝတ္ထုအားလုံးသည့် ရုပ်ငါတ်ဝတ္ထုအားလုံးကဲ့သို့ပင် ပြုမူကြပြီးလျှင် ပျက်စီးခြင်း၊ သို့မဟုတ် ကွဲပျက်ခြင်းသဘောကို မလွန်ဆန်နိုင်ကြ။ ရုပ်ငါတ်ဝတ္ထုနှင့် အရဝတ္ထုတို့ ပျက်စီးခြင်း သို့မဟုတ် ကွဲပျက်ခြင်း ကြောင့် ၎င်းတို့အထဲတွင် ပါဝင်သော မဟာဘုတ် ငါတ်တို့ ပျက်စီးကွဲပျက်ခြင်းမဖြစ်ကြ။ ရုပ်ငါတ်ဝတ္ထု သို့မဟုတ် အရဝတ္ထုတို့ ပျက်စီးခြင်းမှာ ၎င်းတို့အထဲတွင် ရှိသော မဟာဘုတ် ငါတ်အမျိုးမျိုးတို့ အဝဦး ပြေသွားကြခြင်းသာဖြစ်၏။ ဥဒါဟရုဏ်ဆိုသော ရေကဲ့သို့သော အရဝတ္ထုတခု ပျက်စီးသွားသောအခါတွင် ရေထဲ၌ ပါဝင်သော မဟာဘုတ် ငါတ်တို့သည့် အခြားအရဝတ္ထုများထဲသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြ၏။ အကယ်၍

မိမိတို့နှင့် ပေါင်းစပ်ရန် အရင်အခါများ မရှိခဲ့လျှင် ထိုမဟာဘုတ် ဓါတ်တို့သည် အင်အား များအဖြစ် နှင့် မိမိတို့ဟာ မိမိတို့ ဘသီးအခြား နေကြ၏။ လေထုထဲတွင် ရှိသော ရေကဲ့သို့သော အရင်အခါများ ပျက်စီးသွားသောအခါတွင် ထိုအရင်အခါ ထဲတွင် ပါဝင်သော မဟာဘုတ် ဓါတ်တို့သည် လေ၊ မြေ၊ ရေ၊ မီး စသော အခြား အရင်အခါတို့နှင့် ပေါင်းစပ်သွားကြ၏။ ရေသည် ပျက်စီးသွားသောအခါ လေထုထဲမှ ထိုရေ ပျောက်ကွယ်သွားသည့်ကဲ့သို့ ဣန္ဒြိယတို့က အပေါ်ရိုက် ဖြင့်ရသော်လည်း ထိုရေ ထဲတွင် ပါဝင်သော မဟာဘုတ် ဓါတ်တို့သည် အခြားအရင်အခါများထဲတွင် ဆက်လက်၍ တည်ရှိ နေကြသည့်သဘာဝဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဂုဏ်ဓါတ်တို့ စုပေါင်း နေခြင်းကဲ့သို့ ပျက်ဆီးပစ်နိုင်၏။ ဘုန်းတော်တို့ သော်လည်းကောင်း၊ ရေ၏ အရွယ်ပမာဏနှင့် တည်ရှိသော အရင်အခါကဲ့သို့ ပျက်ဆီးပစ်နိုင်၏။ ရေအတွင်း၌ ပါဝင်နေသော မဟာဘုတ် ဓါတ်များကို မူကား ပျက်ဆီး၍ မပစ်နိုင်။ အခြားအရင်အခါအားလုံး သည်လည်း ဤနည်းအတိုင်း ပင်ဖြစ်ကြ၏။

မဟာဘုတ် ဓါတ်တို့ကို ဖြစ်ပေါ်လာ အောင် ပြုလုပ်၍
မရခြင်း

မဟာဘုတ် ဓါတ်တို့ကို ပျက်ဆီးပစ်၍ မရနိုင်သည့်နည်းတူ မဟာဘုတ် ဓါတ် အသစ်များဖြစ် ပေါ်လာ အောင် ပြုလုပ်၍လည်း မရ။ ဥဒါဟရဏ်ဆိုသော ဣန္ဒြိယတို့ သည် မည်သည့်အရင်အခါမှ မရှိဘဲ နှင့် ရေကိုပြုလုပ်၍ မရ။ အကယ်၍ ဣန္ဒြိယတို့သည် ရေကို ပြုလုပ်ကြလျှင်ဖြစ်မူ ရှေးဦးစွာ ရေဖြစ်စေနိုင်ရန် လိုအပ်သော မဟာ ဘုတ် ဓါတ်များ ရှိရမည်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ဣန္ဒြိယတို့သည် ရေဓါတ်၊ လေဓါတ်၊ မီးဓါတ် နှင့် မြေဓါတ်တို့ကို အမျိုးအစား မှန်ကန်စွာ ပေါင်းစပ်လိုက်လျှင် ဣန္ဒြိယတို့က ရေဟု ခေါ်နေကြသည့် အရင်အခါသည် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်၏။ ထိုသို့မဟုတ်မူ ရေဟု ခေါ်သော အရင်အခါကို ဖြစ်ပေါ်လာ အောင် ပြုလုပ်၍ ရလိမ့်မည် မဟုတ်။

ဣန္ဒြိယတို့သည် မည်သည့်အရင်အခါမှ မဆို မဟာဘုတ် ဓါတ်များကို လျော့က ပတ်သော အမျိုးအစား နှင့် ပေါင်းစပ် ပေးခြင်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာ စေနိုင်၏။ ဘုန်းတော်တို့ သော်လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယတို့လုံးချင်းသော အထည်ကို မဟာဘုတ် ဓါတ်ကြီး လေးခုဖြင့် ဂုဏ်၍ ယူနိုင်၏။ သို့ရာတွင် မဟာဘုတ် ဓါတ်ကြီး လေးခု ချစ်မြင်မရှိဘဲ နှင့်မူကား ဣန္ဒြိယ တို့လုံးချင်းသော အထည်များအနက် မည်သည့်အထည်ကိုမျှ ဂုဏ်လုပ်၍ ရလိမ့်မည် မဟုတ်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဂွံ နေ သော ချစ်မျှင်များဖြင့်သဘလျှင် အထည်ကို ရက်လုပ် နိုင်၏။
 သို့ရာတွင် ထိုချစ်မျှင်များကို မူကား ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖြစ် ပေါ်လာ အောင် မပြု
 လုပ်နိုင်ကြ။ ထို့ပြင် ဖျက်ဆီး၍လည်း မပစ်နိုင်ကြ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မဟာဘုတ်ငါး
 ကြီး လေး ခုအဖြစ် နှင့်ရှု နေကြသည့် ချစ်မျှင်များ၏ အကူအညီဖြင့် အထည်အဖြစ်
 အောင် ပေါင်း ဝပ်ယူကြ သောအခါတွင် ထိုအထည်သည် ကျွန်ုပ်တို့ ဖန်တီးလိုက် သော
 အထည်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပြီးလျှင် ထိုအထည်ကိုလည်း ပိုင်ဆိုင် ခွင့်ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင်
 ထိုအကြောင်း ကြောင့် ထိုအထည်ထဲတွင် ပါဝင် သော ချစ်မျှင်တို့သည်လည်း ကျွန်ုပ်
 တို့ ဖန်တီးလိုက် သော ချစ်မျှင်များဖြစ်သည်ဟု မူကား ဆိုနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။
 ကျွန်ုပ်တို့သည် ချစ်မျှင်ဖြစ် အောင်ပြုလုပ် နိုင်သည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ချစ်မျှင်များကို
 စု ပေါင်း၍ အထည်ဖြစ် အောင် လုပ်လိုက်သည့်ဆို သော ဂုဏ်ဖြင့်သော ရေငံရဲကြ
 ရမည်ဖြစ်၏။

မဟာဘုတ်ငါးကြီး လေး ခုကို စု ပေါင်း၍ အချိန်ကာလ အဘော်ရှည်ကြာ
 စွာ အရဝတ္ထုအဖြစ် နှင့် ဘည့် နေ အောင် နှောင့်ဖွဲ့၍ ထား နိုင်၏။ သို့ရာတွင်
 ကျွန်ုပ်တို့သည် နောက်ထပ် မဟာဘုတ်ငါးအသစ်များဖြင့် ပေါ်လာ အောင် မူကား
 မလုပ်နိုင်ကြ။ ထိုမျှမက သေး ထိုမဟာဘုတ်ငါးတို့သည် အရဝတ္ထုအဖြစ် နှင့်
 ပေါင်းစု၍ နေကြသည့်ဖြစ် စေ၊ မိမိတို့ဟာ မိမိတို့ချင်း ဟမ်းတခြားစီ နေကြသည့်
 ဖြစ် စေ ဟောင်း နှမ်းသွားခြင်း မရှိကြ။ မဟာဘုတ်ငါးကြီး လေး ခုတို့သည် ယေ
 ဘုယူအားဖြင့် အရဝတ္ထုအရမှ ဟုဆို ဂူး ပြောင်းကာ လှည့်လည် နေကြ၏။ မည်
 သည့် အရဝတ္ထုထဲတွင် မျှ အခြားဘန်း မ နေကြ။

ရုပ်ဝတ္ထုတို့ ပျက်စီးခြင်း

ဖြစ် ပေါ် စေသမျှသော ရုပ်ဝတ္ထုတို့သည်၎င်း၊ ပြုလုပ်ထားသမျှသော
 အရဝတ္ထုတို့သည်၎င်း၊ ရုပ်ငါးရှိ စကြာဝဠာကိုယ်တိုင်သည်၎င်း၊ အနှေးနှင့်
 အမြန်အားဖြင့် ပျက်စီး ရမည်သာဖြစ်၏။ ရုပ်ဝတ္ထုတို့ ပျက်စီး သောအခါတွင် ထိုရုပ်
 ဝတ္ထုအတွင်းတွင်ရှိ သော အရဝတ္ထုတို့၏ ပေါင်း ဝပ်မျှသလျှင် ပျက်စီး၏။ ထိုရုပ်
 ဝတ္ထု ဖြစ် စေရန် ဖွဲ့စည်း နေကြ သော မဟာဘုတ်ငါးတို့ကား ပျက်စီးခြင်း မရှိ။
 ရုပ်ဝတ္ထုတို့ ပျက်စီးခြင်းမှာ ထိုရုပ်ဝတ္ထုတို့၏ ပုံသဏ္ဌန် ပျက်စီးခြင်းသာဖြစ်၏။
 ထိုရုပ်ဝတ္ထုတို့ဖြစ် စေရန် ဖွဲ့စည်း နေကြ သော မဟာဘုတ်ငါးတို့ ပျက်စီးခြင်း မဟုတ်။
 စကြာဝဠာ ပျက်ခြင်းမှာလည်း ရုပ်ငါးရှိ စကြာဝဠာ၏ ဖွဲ့စည်း မှပျက်စီးခြင်း
 သာဖြစ်၏။ ထိုစကြာဝဠာဖြစ် စေရန် ဖွဲ့စည်း နေကြ သော မဟာဘုတ်ငါးတို့
 ပျက်စီးခြင်း မဟုတ် ။

မဟာဘုတ် ငါတ်တို့ လှည့်လည် မှု

မိုး ဂုဏ်ခြင်းသည့် မဟာဘုတ် ငါတ်တို့ လေး ခုတို့ လှည့်လည်ခြင်းအစ ဥဗ္ဗ
ဖြတ် ပေါ်လာသည့်နည်းတူ မိုး ငါတ်သည့်လည်း လှည့်လည်ခြင်းအစ ဥဗ္ဗရှိ၏။ နေသည့်
မိုး ငါတ်အသစ် များကို ဖြတ် ပေါ် စေသည့် မဟုတ် ။ နေအတွင်း၌ ရှိသမျှ သော မိုး ငါတ်
အားလုံးသည့် နေ၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှ ရရှိ သော မိုး ငါတ် များသဖြတ်၏။ သမုဒ္ဒရ
တို့သည့် မိုး ရေနှင့် မြစ် ရေတို့ကို ခံယူ နေရင်းနှင့် ရေခိုး ရေ ငွေများကိုလည်း
လွှတ်၍ နေကြသည့်နည်းတူ နေသည့်လည်း မိမိ၏ မိုး ငါတ် များကို အဖက်ဖက်သို့ ဖြန့်
ဝေ ပေးရင်းနှင့် မိမိထံသို့ အနီးအနား၌ ရှိလှ များကြယ် များသော နောက်ထပ်
မိုး ငါတ် များကို ခံယူလျက် ရှိ၏။

နေထံမှ ဤကမ္ဘာ မြေကြီး ပေါ်သို့ ပို့လွှတ်လိုက် သော မိုး ငါတ်အားလုံးသည့်
ဤကမ္ဘာ မြေကြီး ပေါ် မှီချင်း ခု၍ မ နေ။ အကယ်၍ သာ ခု၍ နေမည်ဆို ပါလျှင် ဤကမ္ဘာ
မြေကြီးသည့် မကြာ မီပင် အလွန် ပြောင် ပြောင် ဘောက် နေ သော မိုးလုံးကြီးဖြတ်
သွား ရာ၏။ ဤကမ္ဘာ မြေကြီး၏ အပူအ အေးသည့် အမြဲတန်းမှ နံ၍ နေခြင်းကို ထိက်
ထားခြင်းဖြင့် နေထံမှ မိမိထံသို့ ရောက်လာ သော မိုး ငါတ် များကို ဤကမ္ဘာ မြေ
ကြီးက အခြားဂြိုဟ်များသို့ ငှင်း ၊ နေကိုယ်တိုင်သို့ ငှင်း ၊ ပြန်၍ ပို့ နေ ကြောင်းကို
သိနိုင်၏။ ဤနည်းဖြင့် မဟာဘုတ် ငါတ်အားလုံးသည့် အမြဲတန်းလှည့်လည် နေကြ၏။
သို့ရာတွင် ထိုကဲ့သို့ လှည့်လည် နေကြ ဝဉ်အတွင်း၌ ဂြိုဟ်များသို့တိုင် အောင် ငှင်း ၊ ကြယ်
များသို့တိုင် အောင် ငှင်း ၊ လှည့်လည် နေကြရသည့်ဖြင့် ဝေသာမန နောက်ထပ် မဟာ
ဘုတ် ငါတ်အသစ် များကို ဖြတ် ပေါ် ဝေခြင်းသည့် မရှိကြ။ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် ပျက်စီး၍
မိမိတို့၏ အရေအတွက်ကို လျော့ပါးသွားခြင်းကိုလည်း မဖြတ် ဝေကြ။

အပိုင်းအခြား မရှိ သော အခြင်းအရာအစဉ်

ဂုဏ်ဝတ္တုတို့ကို ဘဉ် ဆောက် နိုင်၏။ ဂျွန်ဝီတို့ ရရှိ နိုင် သော လိုအပ် သော
အင်အား များကို အသုံးပြုတတ် မည်ဆိုလျှင် ဂျွန်ဝီတို့သည့် ဂြိုဟ်အသစ် များကို သော် ငှင်း ၊
ကြယ်အသစ် များကို သော် ငှင်း ၊ မဟဉ် ဆောက် နိုင် ဝေရာ အကြောင်း မရှိ။ သို့ရာတွင်
ဘဉ် ဆောက်ထား သော အရာမှ နံသမျှသည့် ပျက်စီးရမည်သဖြတ်၏။ ဂျွန်ဝီတို့သည့်
မဟာဘုတ် ငါတ် များကို မူကား ဖြတ် ပေါ်လာ အောင်လည်း မလုပ် နိုင်ကြ။ ပျက်စီး

သွား အောင်လည်း မလုပ်နိုင်ကြ။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ မဟာဘုတ် ငါးမျိုးသွား
 ဘဏ္ဍာ ဆောက်ထားသော အရံများလည်း မဟုတ်။ ဘဏ္ဍာ ဆောက်၍လည်း ဖြစ်နိုင်
 သော အရံများလည်း မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ အကယ်၍ မဟာဘုတ် ငါး
 မျိုးသွား ဘဏ္ဍာ ဆောက်ထားသော အရံများ သို့မဟုတ် ဘဏ္ဍာ ဆောက်နိုင်သော
 အရံများ ဖြစ်မူ ၎င်းတို့ကို ဖျက်ဆီး၍ ရနိုင်မည်သာဖြစ်၏။ မဟာဘုတ် ငါး
 မျိုးကို ဖျက်ဆီး၍ မရနိုင်သော အချက်ကပင် ထိုမဟာဘုတ် ငါးမျိုးသွား ဘဏ္ဍာ
 ဆောက်ထားသော အရံများ မဟုတ်ကြကြောင်းနှင့် ဘဏ္ဍာ ဆောက်၍ မဖြစ်
 နိုင်သော အရံများ ဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေ၏။

ဘဏ္ဍာ ဆောက်ထားသော အရံ မဟုတ်သော အရံများနှင့် ဘဏ္ဍာ ဆောက်
 ၍ မဖြစ်နိုင်သော အရံတို့သည် အစမရှိနိုင်။ အကယ်၍ အရံတစ်ခုသည် ဘဏ္ဍာ ဆောက်
 ထားသော အရံဖြစ်မူ ထိုအရံကို ဘဏ္ဍာ ဆောက်ခြင်းသို့ ထိုအရံ၏ အစပင်
 ဖြစ်၏။ သို့မဟုတ် အကယ်၍ အရံတစ်ခုသည် ဘဏ္ဍာ ဆောက်၍ ဖြစ်နိုင်သော အရံ
 ဖြစ်မူ ထိုသို့ဖြစ်နိုင်ခြင်းကပင် ထိုအရံတွင် အစ ရှိကြောင်းကို ဖော်ပြ၏။
 အရံတစ်ခု၌ အစမရှိခြင်းကပင် ထိုအရံ၌ အဆုံးမရှိကြောင်းကို ဖော်ပြ၏။
 ဤကား ဝဏ္ဏဝေ၏ အပိုင်းအခြား မရှိသော ဝဏ္ဏဝေအခြားအရံဖြစ်၏။

အခန်း နှစ်ဆယ့် ဖော်ပြသော ငါး ၂၀ ခုအနက် မဟာဘုတ် ငါး
 ကြီး (မဟာဘုတ်) လေးခုနှင့် အချက်အခြာဖြစ်သော ဟင်းလင်းပြင် ငါး (အာကဝ
 သ ရုပ်) တို့သည်သာ အပိုင်းအခြား မရှိသော အခြေ၌ ဟဋ္ဌ နေကြကြောင်းကို
 သတိပြုအပ်၏။ ဣန် ငါး ၂၃ ခုသည် အပိုင်းအခြား မရှိသော ငါး များမဟုတ်။
 ထိုငါး ၂၃ ခုသည် မဟာဘုတ် ငါးကြီး လေးခုတို့ ပေါင်းဝပ်မှ ဖြစ်ပေါ်လာကြ
 သော ငါး ပွားများဖြစ်ကြပြီးလျှင် ၎င်းတို့သည် မဟာဘုတ် ငါးကြီး လေးခုတို့ ကွဲပြား
 သွားသည့် နှင့်တပြိုင်နက် ပျောက်ကွယ်သွားကြ၏။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ ငါး ပွားတို့
 တွင် အစနှင့်အဆုံး ရှိကြ၏။ ၎င်းတို့သည် မဟာဘုတ် ငါးကြီး လေးခုမှ ဖြစ်ပေါ်
 လာကြသဖြင့် ပျက်စီးခြင်းကို မလွန်ဆန်နိုင်ကြ။ မဟာဘုတ် ငါးကြီး လေးခုနှင့်
 ဟင်းလင်းပြင် ငါးတို့သည် ငါး ပွားများ မဟုတ်ကြ။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့သည် မပျက်
 စီးနိုင်ကြ။ အချက်အခြာသော အဆိုပါ ငါးကြီး ငါးခုသည် အပိုင်းအခြား မရှိသော
 အခြားအရံများဖြစ်ကြပြီးလျှင် အပိုင်းအခြား မရှိသော ဂုဏ်ထူးများနှင့် ပြည့်
 စုံကြ၏။ ထိုဂုဏ်ထူးတို့မှာ အစမရှိခြင်း၊ ထို့ကြောင့် အဆုံးမရှိခြင်း၊ ဘဏ္ဍာ ဆောက်
 ထားသော အရံ မဟုတ်ခြင်းနှင့် ထို့ကြောင့် ဘဏ္ဍာ ဆောက်၍ မရနိုင်ခြင်းတို့
 ဖြစ်၏။

နာမ် ငါးပါးနှင့် အစမရှိခြင်း

နာမ် ငါးပါးသည်လည်း အပိုင်းအခြား မရှိသော အခြင်းအရာ ဖြစ်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ပတ်သက်သော အာရုံသိမြဲ အရိက္ခသည် နာမ် ငါးပါးကို မသိနိုင်ကြသဖြင့် နာမ် ငါးပါး၏ အပြုအမူကို သိနိုင်ရန်မရှိ။ ဥဒါဟရဏီသို့သော် နာမ် ငါးပါးကို ဝမ်းသပ်ကြည့်ရန်အတွက် မျက်မှောက်ခေါ် ငါးပါးဝမ်းရုံသည် များစွာ အသုံးကျလိမ့်မည် မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ် ငါးပါးကိုယ်ကပင် ငါးပါးဝမ်းရုံကြီး ဖြစ်သဖြင့် နာမ် ငါးပါးကို ဝမ်းသပ်၍ ကြည့်နိုင်ကြ၏။

အပိုင်းအခြား မရှိသော အခြင်းအရာအားလုံး၏ နည်းတူ နာမ် ငါးပါးတွင် အစမရှိ။ ထိုသို့ အစမရှိခြင်းကြောင့် နာမ် ငါးပါးတွင် အဆုံးလည်း မရှိ။ နာမ် ငါးပါးအသစ်များဖြစ်ပေါ်လာ အောင် လုပ်၍မရ။ ထိုနည်းတူ ရှိနေသော နာမ်များကိုလည်း ဖျက်ဆီးပယ်၍မရ။ နာမ် ငါးပါးတို့သည် မဟာဘူတငါးပါးကြီး လေးခုနှင့် ဟင်းလင်းပြင် ငါးပါးတို့၏ နည်းတူ အပိုင်းအခြား မရှိသော အခြင်းအရာမှ ခရီးထွက်ခဲ့ကြပြီးလျှင် မဟာဘူတငါးပါးကြီး လေးခုနှင့် ဟင်းလင်းပြင် ငါးပါးတို့၏ နည်းတူ အပိုင်းအခြား မရှိသော အခြင်းအရာသို့ ရွေ့ရှု၍ ခရီးဆက်နေ၏။ မည်သည့် အင်အားတို့ကမှ နာမ် ငါးပါးများကို မတည်ဆောက်နိုင်ကြ။ မည်သည့် အင်အားတို့ကမှလည်း နာမ် ငါးပါးများကို ဖျက်ဆီးမပယ်နိုင်ကြ။

နာမ် ငါးပါးတို့သည် ရုပ် ငါးပါးနှင့်နည်းတူ လွှဲလည်ကြခြင်း

မဟာဘူတငါးပါးကြီး လေးခုတို့သည် အရာဝတ္ထုတခုမှ တခုသို့ လွှဲလည်နေကြသည့်နည်းတူ နာမ် ငါးပါးတို့သည်လည်း တဝတခုမှ တခုသို့ လွှဲလည်နေကြ၏။ မဟာဘူတငါးပါးကြီး လေးခုတို့သည် မည်သည့်အရာဝတ္ထုတွင်မျှ အမြဲတန်းမနေနိုင်ကြသည့်နည်းတူ နာမ် ငါးပါးတို့သည်လည်း မည်သည့်အရာဝတ္ထု အစုအဝေးများထဲတွင်မျှ အမြဲတန်းမနေနိုင်ကြ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အရာဝတ္ထု အစုအဝေးမှန်သမျှတို့သည် အစများဖြစ်ကြပြီးလျှင် အစမှန်သမျှတို့သည် အမြဲတန်းအားဖြင့် အဆုံးနှင့်တွဲ၍ နေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ရုပ် ငါးပါးရှိ သတ္တဝါတို့အတွင်း၌ အခြေစိုက်၍ နေကြသော နာမ် ငါးပါးတို့သည် တခုသော ရုပ် ငါးပါးအစုအဝေးတွင် အမြဲတန်းမနေနိုင်ကြ။ အနှေးနှင့်အမြန်အားဖြင့် ထိုရုပ် ငါးပါးအစုအဝေးကို ဝှန်ပစ်၍ရမည်သဖြင့်ဖြစ်၏။

နာမ် ငါးသိန်း မဟာဘုတ် ငါးကြီး လေး ခုထဲမှ မည်သည့် မဟာဘုတ် ငါးကြီးတစ်ခုထက် မဆို အင်အား ပို၍ကြီး၏။ အင်အားအပြောအဆို ဖြစ်သော နာမ် ငါးသိန်း ပင်လျှင် အင်အားအကြီးဆုံး သော မဟာဘုတ် ငါးကြီးထက် ပို၍ အင်အားကြီး၏။ ဤသို့အားဖြင့် နာမ် ငါးသိန်း စကြာဝဠာတွင်း၌ ရှိသော ခပ်သိမ်း သော အပိုင်းအခြား မရှိ သော အခြင်းအရာတို့၏ အချစ်အချာ ဖြစ်၏။ နာမ် ငါးသိန်း ထိုအချစ်အချာအဖြစ် ကို အမြဲတန်း ထိန်းသိမ်းထား၏။ ခပ်သိမ်း သော မဟာဘုတ် ငါးတို့ကို နာမ် ငါး၏ အင်အားက အုပ်ထိန်းထား၏။

နာမ် ငါး နှင့် ဂုဏ် ငါးတို့၏ အဓိက ခြားနားချက်ကြီးမှာ နာမ် ငါးတို့၏ အင်အားမှာ ပြောဝင်းလွဲခြင်းသဘောရှိခြင်း နှင့် ဂုဏ် ငါးတို့၏ အင်အားမှာ အမြဲတန်း မပြောဝင်း မလွဲဘဲ နေခြင်းဖြစ်၏။ မီး ငါး၊ မြေ ငါး၊ ရေ ငါး၊ လေ ငါးတို့၏ အင်အားတို့သည် အမြဲတန်း ဟုသမာတည်း နေကြ၏။ အချိန်ကာလသည် မဟာဘုတ် ငါးတို့၏ အင်အားများကို ပြောဝင်းလွဲအောင် မလုပ်နိုင်။ ဤနည်းဖြင့် အချိန်ကာလ မည်မျှပင် ကြာကြာ အတိတ်မှာ ပင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အနာဂတ်မှာ ပင်ဖြစ်ဖြစ်၊ မဟာဘုတ် ငါးကြီး လေး ခုတို့၏ အင်အား များသည့် ရှိခြင်းသဘောတို့ကို ရှိနေကြ၏။ အချိန်ကာလသည် မဟာဘုတ် ငါးကြီးတို့၏ အင်အားကို ဘိုးလာ အောင်လည်း မလုပ်နိုင်။ လျော့သွား အောင်လည်း မလုပ်နိုင်။

အချိန်ကာလကြောင့် နာမ် ငါးအင်အား ပြောဝင်းလွဲခြင်း

ဆိုရသကဲ့သို့ အချိန်ကာလ အလိုက် နာမ် ငါး၏ အင်အား များသည့် ပြောဝင်းလွဲခြင်း ရှိကြ၏။ နာမ် ငါး၏ အင်အားတို့သည် ဘိုးတက်ခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘော ရှိကြ၏။ နာမ် ငါးတို့သည် မိမိတို့၏ လက်ကျန်အင်အားကို ထိန်းသိမ်းထားကြ၏။ နာမ် ငါးတို့၏ လက်ကျန်အင်အားသည် နာမ် ငါးတစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူကြ။ နာမ် ငါးတစ်ခုတည်းအတွင်း၌ပင် တချို့နှင့်တချို့ မတူကြ။ ပြီးခဲ့သည့်အခန်းတွင် ဤသို့ နာမ် ငါးအင်အား ပြောဝင်းလွဲခြင်း အကြောင်းနှင့်တကွ နာမ် ငါး၏ အစဉ်နှင့် နာမ် ငါး၏ တာဝန်များ အကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါတွင် အဆိုပါ ပြောဝင်းလွဲခြင်းများက သက်ဆိုင်ရာ သတ္တဝါများနှင့် စကြာဝဠာတစ်ခုလုံးအား မည်ကဲ့သို့ အကျိုးသက်ရောက်စေသည့် အကြောင်းကို ဖော်ပြအံ့။

မဟာဘုတ် ငါး အသီးသီးကို ဘွင် ဘိက္ခု သော ပမာဏရှိ သော အင်အား ရှိကြ၏။ မီး ငါးဘွင် ခုဘွင် အပူပမာဏ အတိအကျရှိ၏။ ရေ ငါးဘွင် ခုဘွင်လည်း ယို စီးမှ ပမာဏ အတိအကျရှိ၏။ မြေ ငါးဘွင် ခုဘွင်လည်း လေးလန် မှာ နှင့် မာ ခြေ ၁ မှာ ပမာဏ အတိအကျရှိ၏။ လေ ငါးဘွင် ခုဘွင်လည်း ကျယ်ပြန့် မှာ ပမာဏ အတိအကျ ရှိ၏။ အကယ်၍ အရဝတ္ထု ခုဘွင် ပူခြင်း ပို၍ရှိသည့် ဖြစ် မူ ထိုအရဝတ္ထုဘွင် မီး ငါး များ လွန်ကဲခြင်း သဘော ဖြစ်၏။ အကယ်၍ အရဝတ္ထု ခုဘွင် အရည် ဖြစ် နေလျှင် ထိုအရဝတ္ထုဘွင် ရေ ငါး ပို၍ရှိ နေခြင်း သဘော ဖြစ်၏။ အကယ်၍ အရဝတ္ထု ဘွင် ခုဘွင် လေလန်၍ မာ ခြေ ၁ သည် ဖြစ် မူ ထိုအရဝတ္ထုဘွင် မြေ ငါး ပို၍ ရှိ နေ ခြင်း သဘော ဖြစ်၏။ အကယ်၍ အရဝတ္ထု ခုဘွင် ပြန့်ကျယ် သော သဘော ရှိ မူ ထိုအရဝတ္ထုဘွင် လေ ငါး ပို၍ ရှိ နေခြင်း သဘော ဖြစ်၏။

အရဝတ္ထု၏ အင်အား ဟိုး ပွား ပေခြင်း

မဟာဘုတ် ငါး အသီးသီးအတွင်း၌ ထို မဟာဘုတ် ငါး၏ အင်အား သည် ဟိုး ပွားလှခြင်း မရှိ။ မဟာဘုတ် ငါးဘွင် ခုဘွင် အင်အားကို ဟိုး ပွားလှ စေလို သည့် ဖြစ် မူ အမျိုးမျိုး သော မဟာဘုတ် ငါး၏ အရေအတွက်ကို များပြား ဖွဲ့ ခု ဆောင်း ပေး သော နည်း ဖြင့် သာ ဟိုး ပွားလှ စေ နိုင်၏။ ဤ နည်း ဖြင့် သာ သက်ဆိုင်ရာ ငါး ငါး သဘောကို ဟိုး ပွားလှ စေ နိုင်၏။ အကယ်၍ အရဝတ္ထု ဘွင် ခုဘွင် အတွင်း၌ မီး ငါး များ၍ လာ စေချင်သည့် ဖြစ် မူ ထိုအရဝတ္ထုဘွင်သို့ မဟာဘုတ် မီး ငါး များ ထပ်၍ ဖြည့် ပေး ရမည် ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ် စေရန်အတွက် ထိုအရဝတ္ထုကို မီး ပေါ်ဘွင် ဘင် ပေး ရမည် ဖြစ်၏။ ဤ နည်း ဖြင့် ထိုအရဝတ္ထုအား မီးဘွင် ရှိ သော အပူ ငါးကို ဝန်ယူ စေ နိုင်၏။

အကယ်၍ အရဝတ္ထု ခုဘွင် အခြား သဘော ဘွင် ခုဘွင် နောက်ထပ် ဖြည့်စွက် ပေးလိုသည့် ဖြစ် မူ လျှောက်ပတ် သော နည်း ဖြင့် သက်ဆိုင်ရာ နောက်ထပ် မဟာဘုတ် ငါး များကို ထည့် ပေးခြင်း နည်းကို အသုံးပြု နိုင်၏။ ထိုနည်းအတိုင်း ပင် အကယ်၍ အရဝတ္ထု ခုဘွင် အကျိုး သက် သဘော ဘွင် ခုဘွင် လျှောက်ပတ် သွားလိုသည့် ဖြစ် မူ ထိုအရဝတ္ထုဘွင် ရှိ နေ သော မဟာဘုတ် ငါး၏ အချို့ကို ထုတ် ပေး ရမည် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ မဟုတ်လျှင်လည်း ထိုအရဝတ္ထုဘွင်မှ နှုတ်သည့် မဟာဘုတ် ငါးကို နှုတ်၍ ထိုအရဝတ္ထုဘွင်သို့ ထပ်ထည့်သည့် မဟာဘုတ် ငါးကို ထပ်ထည့် ပေး ရမည် ဖြစ်၏။

မဟာဘုတ် ငါတ်တို့၏ အကြီးဆုံးအင်အား

ထို့ကြောင့် အရဝဝတ္ထုတစ်ခုအတွင်းရှိ အကျိုးသက် ရောက် မှု သဘောမျိုး
ကို ဘိုးဘက် စေလုပ်သည့် သို့မဟုတ် လျော့ပါး စေလုပ်သည့်ဖြစ်မှု၊ ထိုသို့ဖြစ် နိုင် စေရန်
အတွက် လိုအပ် သော မဟာဘုတ် ငါတ်တို့၏ အမျိုးအစားကို ဖြစ် ပေါ် အောင် လုပ်
ပေးရမည် ဖြစ်၏။ အရဝဝတ္ထုတို့အတွင်းရှိ မဟာဘုတ် ငါတ်တို့၏ အင်အားကို ဘိုး
အောင်လုပ် ပေးခြင်း သို့မဟုတ် လျော့ အောင်လုပ် ပေးခြင်းဖြစ် ထိုအရဝဝတ္ထု
တို့၏ အင်အားကို ပြောင်းလဲ စေရန် လုပ်၍မရ။ မဟာဘုတ် ငါတ်တို့ ကိုယ်တိုင်၏
အင်အားကို ဘိုးဘက် အောင်လုပ်၍လည်း မရ။ လျော့ပါး အောင်လုပ်၍လည်း မရ။
သို့ရာတွင် အမျိုးမျိုး သော မဟာဘုတ် ငါတ်တို့၏ အမျိုးအစားကို ပြောင်းလဲ ပေး
ခြင်းဖြစ် အရဝဝတ္ထုတို့၏ အင်အားကို ပြောင်းလဲ ပေး နိုင်၏။

အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် မဟာဘုတ် ငါတ်အသီးသီးတို့၏ အကြီးဆုံးဖြစ် သော
အင်အားကို အလိုရှိသည့်ဖြစ်မှု မဟာဘုတ် ငါတ်အသီးသီးမှ အလိုမရှိ သော မဟာ
ဘုတ် ငါတ်သုံး ခုတို့ကို ဖယ်ရှား ပေး သော နည်းကို အသုံးပြုနိုင်၏။ ဤနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်
တို့သည် အသီးသီး သော မဟာဘုတ် ငါတ်တို့၏ အရေအတွက် မရှိ သော အကြီးဆုံး ရ
နိုင်သမျှ သော အင်အားကို ရနိုင်၏။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုထက်ကြီး
သောအင်အားကို အလိုရှိမှု မဟာဘုတ် ငါတ်တို့ကို များပြားလာ အောင် လုပ် ပေး
သော နည်းကို အသုံးပြုနိုင်၏။

ဘနည်းဆို သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝင်ကြယ် သော မီး ငါတ် နှစ် ခုကို ပေါင်း
စပ် ပေး သောအခါတွင် မီး ငါတ်တစ်ခုထက် နှစ်ဆ ပို၍ အင်အားကြီး သော အင်အား
အကြီးဆုံးဖြစ် သော မီး ငါတ်ကို ရနိုင်၏။ ဤနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် မီး ငါတ်တစ်သန်းကို
စု ပေါင်း၍ ထိုအထဲမှ အခြား မဟာဘုတ် ငါတ် များကို ဖယ်ရှား ပေး သောအခါတွင်
မီး ငါတ်တစ်သန်း နှင့် ညီမျှ သော အကြီးဆုံးဖြစ် သော ပူခြင်းကို ရနိုင်၏။ ကျန် မဟာ
ဘုတ် ငါတ်သုံး ခုနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ဤနည်းတိုင်း ပင်ဖြစ်၏။

နာမ် ငါတ်၏ အင်အားကို တွက်ချက်ခြင်း

သို့ရာတွင် ဤနည်းကို နာမ် ငါတ် များအတွက် အသုံး မပြုနိုင်။ ကျွန်ုပ်တို့
သည် နာမ် ငါတ် နှစ် ခုကို ပေါင်း၍ နာမ် ငါတ်တစ်ခုထက် နှစ်ဆ ပို၍ ကြီး သော အင်
အားဖြစ် ပေါ်လာ အောင်လုပ်၍မရ။ ထိုနည်းအတူပင် နာမ် ငါတ်တစ်သန်းကို ပေါင်း

၍ နာမ် ငါတ်ဘုရထက် အဆ ပေါင်း ဘသန်းကြီး သော အင်အားဖြစ် ပေါ်လာ အောင် လည်း လုပ်၍ မရ ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆို သော် နာမ် ငါတ်ဘုရသည့် ဘုရားငဲ့ဘုရ အင် အားချင်း မတူကြ သော ကြောင့်ဖြစ်၏ ။ ထို့ပြင် နာမ် ငါတ် နှစ် ခုကို ပေါင်းခြင်းသည့် ဘုရားငဲ့ဘုရ မတူသို့ သော နာမ် ငါတ်အင်အားခြင်းကို ပေါင်းခြင်းသာ ဖြစ်၏ ။

ယေဘုယျအားဖြင့် အင်အား ကောင်း သော ဘုရားသုံး သော နာမ် ငါတ်၏ အင် အားသည့် အင်အား ပြောသော နာမ် ငါတ်အင်အား ဘသန်းကို ပေါင်းထားသည့် ထက် ဘန်ခိုးကြီး၏ ။ ဥဒါဟရုဏ်ဆို သော် ဗုဒ္ဓတ္တဝါ စံ ယောက်၏ နာမ် ငါတ် အင်အား သည့် သာမန်မျက် စေ့ဖြင့် မမြင် ကောင်း အောင် သေးငယ် သော ပိုး ကောင် က လေး များ၏ နာမ် ငါတ်ကု နေကုသောကို ရ ပေါင်းထားခြင်းထက် ကြီး၏ ။

ထို့ကြောင့် မဟာဘုတ်ငါတ် များ နှင့် နာမ် ငါတ်ဘုရ၏ အဓိက ခြားနား ချက်မှာ နာမ် ငါတ်က အင်အားကြီးခြင်း ဖြစ်၏ ။ မဟာဘုတ်ငါတ်ကြီး လေး ခုတို့၏ အင်အားသည့် ဘုရားငဲ့ဘုရ ယူညံ့ကြ သော်လည်း နာမ် ငါတ်ဘုရ၏ အင်အား များမှာ ဘုရားငဲ့ဘုရ အင်မတန်ခြားနားလှသဖြင့် စကြာဝဠာအတွင်းရှိ မရေမတွက် နိုင် လောက် အောင် များပြား သော နာမ် ငါတ်ဘုရ အနက် ဘုရားငဲ့ဘုရ အဘိအကျ အင်အားခြင်းတူသို့ သော နာမ် ငါတ်တူ၍ ဘုရားမရှိ ။ မဟာဘုတ်ငါတ်တစ်ခု၏ အင် အား စုစု ပေါင်းကို သိလိုလျှင် ထိုငါတ်ဘုရ၏ အရေအတွက် နှင့် ထိုငါတ်ဘုရ စီ ဘုရစီ တို့၏ အင်အားကို မြေခက်၍ ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် လွယ်ကူစွာ သိနိုင်၏ ။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည့် နာမ် ငါတ် အပုကြီး ဘုရ၏ အင်အားကိုဘွက် ချက်၍ကြည့်လိုသည့် ဖြစ်မူ ထိုနာမ် ငါတ်ဘုရ စီ ဘုရစီ၏ အင်အားကို ကျွန်ုပ်တို့ သေချာစွာ သိကြ သည့် ပင် ဖြစ် ခေကာမူ နာမ် ငါတ် များ ရှိသ လောက်ကို ဘုရားချင်း ဘုရားချင်း ခွဲခြား ၍ ဘွက် ချက်ကြည့်ရလိမ့် မည်သာ ဖြစ်၏ ။

နာမ် ငါတ် နှင့် ဂုဏ် ငါတ်တို့ ပေါင်းစပ်မှု

မဟာဘုတ်ငါတ်တို့ ဘုရားငဲ့ဘုရ အကြွင်းမဲ့ ရေဝစပ်၍ မသွားနိုင် စေရန် ဟင်းလင်းပြင် ငါတ်က ကာကွယ် ပေး၏ ။ သို့ရာတွင် မဟာဘုတ် ငါတ်ဘုရသည့် အခန်း နှစ်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်နည်းအတိုင်း ဘုရားငဲ့ဘုရ ရေဝရှက် နေကြ၏ ။

မဟာဘုတ် ငါတ်ကြီး လေး ခုတို့သည့် ရေဝရှက်ကြသည့် အခါတိုင်း ရေဝရှက်ကြသည့်အခါ တိုင်း အာရုံပြန်မှဖြတ်ကြ သော အဆင်း ၊ အရသာ နှင့်အနံ့တို့သည့် အထောက်အပံ့ ငါတ် များအဖြစ် နှင့်ဖြစ် ပေါ်လာကြပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အာရုံသိမှု အင်္ဂါများဖြင့် သိနိုင် သော အရဝဏ္ဏါများဖြစ်ကာ အထုအထည် များဖြစ်လာကြ၏ ။ သို့ရာတွင် နာမ် ငါတ်ဘုရသည့် ထိုကဲ့သို့ ဘုရားငဲ့ဘုရ ရေဝရှက်ခြင်း မပြုကြ ။

နာမ် ငါတ်တို့သည့် ဘုရားနှင့်ဘုရားအလောင်း ရောဂါဝှက်ခြင်း မပြုကြ။ အသီးသီး
 သော နာမ် ငါတ်တို့သည့် အခြားတန်း တသီးတခြားစီ ဘ၌ နေကြ၏။ သို့ရာတွင် ဂုဏ်
 ငါတ်ရှိ ဝဏ္ဏဝေအတွင်း၌ မူကား နာမ် ငါတ်တို့သည့် ဂုဏ် ငါတ်တို့ဖြင့် ပေါင်းစပ်
 ချီ နေကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ ပေါင်းစပ်ခြင်းမှ နောက်ပွား ငါတ်များဖြစ် ပေါ်၍လောက
 သော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင် နှင့်သက်ဆိုင် သော အာရုံသိမှုအ ဂါများဖြင့် သိနိုင်
 သော အရာတို့ကို မူကား မဖြစ် ပေါ် ဝေကြ။ မဟာဘုတ် ငါတ်တိုင်း ငါတ်တိုင်းတွင်
 ဖြစ်ခြင်း၊ ဘ၌ခြင်း နှင့်ပျက်ခြင်း အလွင်များ ရှိကြပြီးလျှင် မဟာဘုတ် ငါတ်အားလုံး
 တွင်ရှိသည့် အလွင်သုံးခု၏ အင်အားသည့်လည်း အတူတူပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်
 နာမ် ငါတ်တိုင်း နာမ် ငါတ်တိုင်း၌ အလွင် ၅၂ မျိုးစီ ရှိ၏။ နာမ် ငါတ်တခုမှ ဖြစ်
 ပေါ်လာ သောအလွင်တို့၏ အင်အားမှာ ကျန် နာမ် ငါတ်အားလုံးမှ ဖြစ် ပေါ် သော
 အလွင်တို့၏ အင်အား နှင့် မတူကြ ။

မဟာဘုတ် ငါတ်များ နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်

နာမ် ငါတ်၏ ဘ၌ရသဖြင့် သော ပတ်ဝန်းကျင်သည့် နာမ် ငါတ်၏ အင်
 အားကို ဘိုးခြင်း၊ လျော့ခြင်းကို ဖြစ် ဝေ နိုင် သော သတ္တိရှိ၏။ သို့ရာတွင် မည်သည့်
 ဂုဏ် ငါတ်ဘ၌ရသဖြင့် သော ပတ်ဝန်းကျင်သည့်မျှ ဂုဏ် ငါတ်၏ အင်အား ဘိုးခြင်း၊
 လျော့ခြင်းကို ဖြစ် ဝေ နိုင် သော သတ္တိမရှိ။ ဧကင်း သော ပတ်ဝန်းကျင်၌ ဘ၌
 နေသော နာမ် ငါတ်သည့် ဧကင်း သော အမှုများဘက်သို့ ညွှတ်တတ်၏။ ဤနည်းဖြင့်
 ထိုနာမ် ငါတ်၏ အင်အားသည့် ဘိုး၍လော၏။ မ ဧကင်း သော ပတ်ဝန်းကျင်၌ ဘ၌
 နေသော နာမ် ငါတ်သည့် မ ဧကင်း မှုများဘက်သို့ ညွှတ်တတ်၏။ ဤနည်းဖြင့် ထိုနာမ်
 ငါတ်၏ အင်အားသည့် ယုတ် လျော့သွား၏။ သို့ရာတွင် မဟာဘုတ် ငါတ်တို့ကို မူကား
 ပတ်ဝန်းကျင်က ထိုကဲ့သို့ မပြု ပြင် နိုင်။ ဥဒါဟရုဏ်ဆို သော် နေထဲတွင်ရှိ နေသော
 မီး ငါတ်တို့သည့် ထိုသို့ နေထဲတွင်ရှိ နေခြင်းဖြင့် မိမိတို့၏ အင်အားသည့် လျော့၍လည်း
 မသွား၊ ဘိုး၍လည်း မလာ။ မီး ငါတ်တို့သည့် မိမိတို့ နေမှ ပြောင်း ရှေ့၍ ဤကမ္ဘာ
 ကြီး ပေါ်သို့ ရောဂါလောကသည့်ဖြင့် ဝေကာမူ ထို ငါတ်တို့၏ အင်အားသည့် လျော့၍
 မသွား ။

ဤကမ္ဘာ မြေကြီး ပေါ်တွင်ရှိ သော မီး ငါတ်တို့သည့် ပြောသည့်၍ နေထဲတွင်
 ရှိ သော မီး ငါတ်တို့သည့် ကြောက်မက်စွယ် ပူကြ၏ဟု ဆွေး ဝေ ရှိ၏။ ကမ္ဘာ မြေကြီး၏ လေထု
 အတွင်းရှိ မီး ငါတ်သည့် ပြောသည့်ဟန်ထင်ရခြင်း မှာ ရေ ငါတ်၊ လေ ငါတ်၊ မြေ ငါတ် ဟုဆိုအပ်

သေဝ အခြား ငါးသုံး ခုတို့၏ ဘုန်းပြန်မှ အကြောင်းတို့ ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြိယတို့
 ကျွေးကြွနေကြဖြစ် သော မီး ငါးသစ် အရသာတို့အဖြစ် နှင့် ဣန္ဒြိယတို့ထံသို့ ရောက်
 လာကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမီး ငါး၏ အင်အားသစ် ရေငါး၊ လေငါး၊ မြေငါးတို့
 ကြောင့် ပြောင်းလဲသွား၏။ နေမှလာ သော မီး ငါးတို့သစ် ဣန္ဒြိယတို့ နေရာ
 လေထုသို့ မီး ငါးအဖြစ် နှင့် ရောက်လာကြ။ နေဆီမှ ဣန္ဒြိယတို့ထံသို့ ရောက်
 လာကြ သော မီး ငါးတို့သစ် အခြား သော မဟာဘုတ် ငါးတို့၏ ဘုန်းပြန်မှတို့ ကြောင့်
 ပြောင်းလဲသွားကြ သော်လည်း မီး ငါး၏ အင်အား များသည့် မူလအတိုင်းသာ
 ရှိ နေကြ၏။

နာမ် ငါးတို့သစ် ဖြစ်ခြင်း၊ ဘဉ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း စက်ဝန်းအတွင်း၌
 လှည့်လည်၍ မိမိတို့၏ ထပ်တလဲလဲ လျော်ဝှား မှအစ ငြိမ်ငြိမ် လျော်ဝှားပျက်အတွင်း၌ အ
 ကြိမ် ပေါင်း ၃၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀ မှ အလွန်လွင်မြန်စွာ လျော်ဝှား နေကြ၏။
 မဟာဘုတ် ငါးတို့သစ် အဆိုပါ ဖြစ်၊ ဘဉ်၊ ပျက် စက်ဝန်း၌ နာမ် ငါးတို့ထက် ၁၇ ဆ
 လျော့သော အရွယ်ဖြင့် လျော်ပျက်အတွင်း၌ အကြိမ် ပေါင်း ၁၇၆၄၇၀၀၀၀၀၀၀
 လျော်ဝှား နေကြ၏။ အဆိုပါ ထပ်တလဲလဲ လျော်ဝှား မှ အမြန်နှုန်း နှစ်ခု၏ ခြားနား
 ချက်ကို သတိပြုအပ်၏။ သို့မှသာ ရုပ် ငါးသတ္တဝါတို့၏ ဖြစ်ပေါ် မှအစ ငြိမ် ကောင်း
 စွာ သဘော ပေါက် နိုင်ကြမည်ဖြစ်၏။

ရုပ် ငါးနှင့် နာမ် ငါးတို့ အလုံအညီချင်း
ဆန့်ကျင်ကြပုံ

မဟာဘုတ် ငါးနှင့် နာမ် ငါးတို့တွင် နောက်ထပ်ခြားနား ချက်တခု
 ရှိ သေးသည့်ကိုလည်း သတိပြုအပ်၏။ ခပ်သိမ်း သော မဟာဘုတ် ငါးတို့သစ် အရသာ
 ဝတ္ထုများကို ရှောင်ရှား၍ မိမိတို့ဟာ မိမိတို့ ဘသိးဘခြားစီ နေလို သော သဘော
 ရှိကြ၏။ မဟာဘုတ် ငါးတို့ အကြိုက်ဆုံးဖြစ် သော အခြေမှ စကြာဝဠာတွင်းရှိ
 ဟင်းလင်းပြင် ငါးအတွင်း၌ မိမိတို့ချဉ်း ပြန်နှံ့ နေကြရန်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်
 နာမ် ငါးတို့က ရုပ် ငါးရှိ သတ္တဝါများဖြစ် နိုင် စေရန်အတွက် မဟာဘုတ် ငါးတို့ကို
 များ နိုင်သမျှများစွာ သိမ်းပိုက်၍ ထားကြ၏။

နာမ် ငါးတခုနှင့် မဟာဘုတ် ငါးတခု သို့မဟုတ် မဟာဘုတ် ငါးအများ
 ပေါင်းစပ် မှသည့် ရုပ် ငါးရှိ သတ္တဝါတို့၏ ဖြစ်ပေါ် ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့ နာမ် ငါးနှင့်
 ရုပ် ငါးတို့ ပေါင်းစပ် ရာတွင် ရုပ် ငါးတို့သစ် တခုနှင့်တခု တစ်စည်း ပူး ပေါင်း

သွားကြသည့် မဟာဘုရား၏ မိမိတို့ အခြား နန်းတော်များစွာနှင့် နေကြခြင်း ဖြစ်သည့်ကို သိပြုအပ်၏။ ရုပ်ငါးပါး သတ္တဝါတို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော အခါတွင် နာမ် ဝါဒ်သည့် ရုပ်ငါးပါးထက် ပို၍ ဖွဲ့စည်းပုံရှိ၏။ ထို့ကြောင့် နာမ်ငါးပါးကို ရိုသေ အား ကောင်း၏။

သတ္တဝါတို့၏ ရုပ်ငါးပါးအကြောင်းနှင့် ထိုအကြောင်း၏

နယ်နိမိတ်

နာမ်ငါးပါးသည့် မဟာဘုရားတို့ကို မိမိတို့ အင်အားရှိသော လောကီ သိမ်းပိုက်ထားလိုသော သဘောရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် အကယ်၍ နာမ်ငါးပါးသည့် အင်အား ကောင်းကြသည့် ဖြစ်မှု မိမိတို့၏ ပိုင်နက်အတွင်းသို့ မဟာဘုရားတို့ အလွန် များစွာကို ခွင့်ပြုကြ၏။ မိမိတို့ နိုင်သော လောကီ မဟာဘုရားတို့ များကို ရကြ သောအခါတွင် နောက်ထပ်ခွင့်ပြုမှုကို ရပိုင်ကြ၏။ သို့ရာတွင် မဟာဘုရားတို့က ညီမိမိခံမ နေကြသဖြင့် မကြာခဏ နာမ်ငါးပါး၏ ခွင့်ပြုမှု လွန်မြောက်သွားကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ လွန်မြောက်သွားသော မဟာဘုရားတို့ကို ကာမရန်အတွက် နှင့် နောက် ထပ်လိုသော မဟာဘုရားတို့ များကို ရရှိနိုင်ရန်အတွက် နာမ်ငါးပါးသည့် မဟာဘုရား တို့ကို ထပ်၍ထပ်၍ ခွင့်ပြုကြ၏။ မိမိတို့ ပိုင်နက်အတွင်းသို့ မဟာဘုရားတို့ များ နောက်ထပ် ရောက်လာကြသောအခါတွင် ရှိနေရင်း မဟာဘုရားတို့သည့် နောက် ထပ်လွန် မြောက်သွားကြပြန်၏။ ဤနည်းဖြင့် မဟာဘုရားတို့၏ လွှတ်လှည့်မှုသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ဘုံကံအိမ်ဆောက်လိုသော လူတို့ကလည်း မိမိတို့ ပျော်ရွှင်သော သော အသ ဩဝါဒ်တို့ကို အုတ်များကို ချည်း ဝယ်ရန်အတွက် အသုံးပြုသည့်နည်းတူ နာမ်ငါးပါးသည့် မိမိတို့၏ အင်အား များကို မဟာဘုရားတို့ များကို ခွင့်ပြုရန်အတွက် ချည်း အသုံး ပြုကြ။ နာမ်ငါးပါးသည့် မိမိတို့၏ ရုပ်ငါးပါးအကြောင်းကို သက်တောင့် သက်သာ ဖြစ်စေရန်အတွက် လိုအပ်သော အချက်အမျိုးမျိုးအလို၌ မိမိတို့၏ အင်အား တစိတ်တဒေသကို အခြားနန်း သို့မိုး၍ ထားကြ၏။ လူသတ္တဝါတို့ ဖြစ်လာမည့် နာမ်ငါးပါး တို့ကဲ့သို့သော အင်အား များစွာကြီးသော နာမ်ငါးပါးသည့် မိမိတို့၏ ရုပ်ငါးပါး အကြောင်းကို အကယ် အလိုရှိအပ်သည့်ထက် ပို၍ မကြီးစေကြ။ ဤနည်းဖြင့် ဂျန် သော မိမိတို့၏ အင်အား များကို အာရုံသို့မဟုတ် ဝါဒ်များဖြင့် ပေါ်စေရန်အတွက် အသုံးပြုကြ၏။ လူသတ္တဝါတို့တွင် မိမိတို့၏ အာရုံခံစားမှုများကို အင်အားကြီး နိုင်သ မှုကြီးစွာဖြင့် စူးစိုက်စေသော စေနိုင်ရန်လိုသော အင်အားတို့သည့် အခြားနန်းရှိ နေကြ၏။

အပိုင်းအခြား မရှိမှ၏ ဗဟိုချက် မ

အပိုင်းအခြား မရှိသော အခြင်းအရာများကို ဗဟိုချက် မရှာရသော အလုပ်သည် အလွန်ခက်၏။ အပိုင်းအခြား ရှိသော အခြင်းအရာတို့ကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုရသော အလုပ်သည် များစွာမခက်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အပိုင်းအခြား ရှိသော အခြင်းအရာများတွင် အစရှိသော ကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အပိုင်းအခြား ရှိသော အခြင်းအရာတို့ကို စစ်ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရန်အတွက် အလွယ်တူဆုံးနှင့် အဆီလျော်ဆုံး နေရာမှာ အစကိုယ်တိုင်ပင် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အပိုင်းအခြား မရှိသော အခြင်းအရာတို့တွင် မူကား ထိုကဲ့သို့စစ် စစ်ဆေးကြည့်ရှုရန် အစပင် မရှိ။ ထို့ကြောင့် အပိုင်းအခြား မရှိသော အခြင်းအရာတို့ကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုနိုင်ရန်အတွက် နေရာတစ်နေရာတည်းသာ ရှိ၏။ ထိုနေရာမှာ အခြားမဟုတ်။

" ပစ္စုပ္ပန် " ပင် ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် အပိုင်းအခြား မရှိသော ပမာဏများဖြစ်သည့် နာမ်ဝါတ်များ နှင့် မဟာဘုတ် ဗါတ်ကြီး လေးခုဟု ဆိုအပ်သော ရုပ်ဝါတ် လေးခု၏ အစုံအပေါင်းများ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ အသီးသီးသည် အပိုင်းအခြား မရှိသောအရာများ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ စစ်ဆေးကြည့်ရှုနိုင်ရန်အတွက် " ပစ္စုပ္ပန် " မှ စင်္ကြာရမည်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုဘဝ ဖြစ်ကြသည်ကို ပထမ သိတုံ့လို၏။ ထိုနောက်မှ နောက်ဖက်သို့ပြန်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ အတိတ်ကို ကြည့်ရှုအပ်၏။ ထိုအဘူပင် ရွှေဘက်သို့ လှမ်း၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ အနာဂတ်ကို ကြည့်ရှုနိုင်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုဘဝဖြစ်ကြသည်ကို ကောင်းမွန်သဘောတော်ဖြင့် လျင် အတိတ်က ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘာဖြစ်ခဲ့ကြသည်ကို၎င်း၊ အနာဂတ်တွင် ဘာဖြစ်ကြလိမ့်မည်ကို၎င်း၊ နားလည်နိုင်တုံ့ လွယ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ပစ္စုပ္ပန် အဖြစ်ကို ခပ် ဆေးကြည့်ရှုသောအခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အမြဲတန်းအဖြစ် ပြောင်းလဲနေသည့်ကို ရှေ့ဦးစွာ ကြုံမည်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ မရောက်ဘူးသော နေရာသို့ ခုတ်မောင်းနေသည့် စာပိုမီးရထားကြီး၏ ပြုစုခြင်း ပေါက်မှ နေ၍ ကြည့်နေကြသကဲ့သို့ ထင်မှတ်ဖွယ်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မျက်မှောက်တွင် မြေခက်များလှစွာသော အရာများဖြစ် ပေါ်၍တုံ့အရာတို့သည် နောက်ဘဝက တွင် ပျောက်ကွယ်သွားကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ငါးမိနစ်ခန့်အလွန်က ကျွန်ုပ်တို့ ကျွဲကြုံခဲ့သော အရာတစ်လေးများကို ဝိုးတိုးဝါးတားသာ မှတ်မိကြမည်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် နောက်လခမည် ငါးမိနစ်တွင် မည်သည့်အရာများ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်ကို စူးစူး ကြား၍ကြည့်နိုင်ဖို့ပင် ခက်လိမ့်မည်ဖြစ်၏။

"ပစ္စုပ္ပန်" သည် အဓိကနိး ပြောဝင်းလွဲ နေခြင်း

အထက် ပါနည်းအတိုင်း အူနီဝိဘုံကို အူနီဝိဘုံ ဤသို့ရှု၍ သောအခါတွင် အူနီဝိဘုံ၏ ဘဝသည့် အထင်မှား မှုမျှသဘာဝဖြစ်သည့်ကို လျင်မြန်စွာသဘောပေါက်လာကြလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ အူနီဝိဘုံသည် နာမ်ငါးမျိုး နှင့် အမျိုးမျိုး သော ရုပ်ငါးမျိုး၏ အစုအဝေး များသဘာဝ ဖြစ်ကြောင်း နှင့် နာမ်ငါး နှင့် ရုပ်ငါး နှစ်ခုလုံးသည် အမြဲတမ်း အရပ်အနား မရှိဘဲ နှင့် လျစ်လျော် နေမှုများသဘာဝ ဖြစ်ကြောင်း တို့ကိုလည်း သဘောပေါက်လာကြလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် အူနီဝိဘုံက "ငါ" ဟု ငင်း၊ "ငါ့ကိုယ်တိုင်" ဟု ငင်း ခေါ်နေကြပြီးလျှင် ၊ ထို "ငါ" နှင့် "ငါ့ကိုယ်တိုင်" တို့ ခြေ နှစ်မျှရ အောင် အမြဲတမ်း စား၍ ထိုသို့ ကြိုးစားလျက် နှင့်ပင် ခြေ နှစ်မျှ မရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ် (လူကောင်) ၏ သဘောအစစ်အမှန်ကိုလည်း သိနားလည်လာကြလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ အူနီဝိဘုံသည် အတိတ်ဖက်သို့ ပြန်၍ ကြည့်လိုက် သောအခါတွင် အူနီဝိဘုံ ခရီးသွား၍ လာခဲ့သော အထင်မှား မှု အမှိုက် မှောင်ကို မြင်ကြရပြီးလျှင် ၊ အနာဂတ်ဖက်သို့ လှမ်းမျှ ကြည့်လိုက် သောအခါတွင်လည်း အူနီဝိဘုံ ခရီးဆက်၍ သွားကြရမည့် မရေရာသော အထင်မှား မှု အမှိုက် မှောင်ကို မြင်ကြရမည် ဖြစ်၏။ အူနီဝိဘုံ ဘဝသဘော နှင့် စကြာဝဠာ၏ သဘောအစစ်အမှန်ကို သိနားလည် အောင် လုပ်သော နည်း များတွင် အထက်ပါ ကြည့်ရှုနည်းသည် ဘနည်းအပါအဝင် ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် အူနီဝိဘုံ၏ ဘဝ နှင့် စကြာဝဠာ၏ အကြောင်းကို ဆွေးနွေးရသော အူနီဝိဘုံသည် နည်းလမ်းကိုသာ အခြေထား၍ ဆွေးနွေးကြ၏။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဘုန်းကို ကြည့်ရှုကံမျှနှင့် အူနီဝိဘုံ သိလိုသော အသေးစိတ် အချက်တို့ကို ထင်ရှားစွာ သိရှိနိုင်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်။ အူနီဝိဘုံ၏ အပိုင်းအခြား မရှိသော ဘဝအကြောင်းကို ဆွေးနွေး နိုင်ရန်အတွက် အစကို ရွေးချယ်ကြရသော "ပစ္စုပ္ပန်" အချိန်ကာလထက် ကျယ်ဝန်းသော အချိန်ကာလကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ကြဖို့ လို၏။ ထို့ကြောင့် အူနီဝိဘုံ၏ ဘဝအစအဆုံးဘဝလုံးကို "ပစ္စုပ္ပန်" ဟု သတ်မှတ်၍ ဆွေးနွေးကြကုန်အံ့။ ပြီးခဲ့သော အခန်း နှစ်ခန်းတွင် ဖော်ပြခဲ့သော အသေးစိတ်အချက်တို့သည် ဤအခန်း နောက်ဆက်တွဲအတွက် အထူးအထောက်အပံ့ ပြုကြလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ဖော်ပြခဲ့ပြီးအချက်များကို ထပ်၍ ဖော်ပြခြင်းမှ ရှောင်နိုင်သလောက် ရှောင်ရမည်ဖြစ်သဖြင့် ယခင်က ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော အချက်များကို ယခု ဖော်ပြမည့် အချက်များ နှင့် ပူးတွဲ၍ မှတ်သားအပ်၏။

ပြီးလျှင် သော အခန်းတွင် နာမိဝါတ် တက္ကံ ဖိလျာတ် တက္ကံ ဖိလျာတ်၏ အပြီး၌
 ကျန်ရှိတော်မူ၏ အသက်ရှင် မှအလျင်က မိမိတွင် အင်အားလက်ကျန် မည် ရွေ့မည်မျှ ရှိ
 ကြောင့်တည်းကိုး တွက်ချက် ကြောင့်တည်းကိုး ဖော်ပြခဲ့၏။ နာမိဝါတ်၏ အသက်ရှင် မှအလျင်
 အတွင်း၌ စင်ကြယ်မှုနှင့် မစင်ကြယ်မှု ဖွဲ့လန်းချက်အင်အား အလှအဆင်မျှားသည့်
 အဆင်သင့် စေတင့်၍ နေကြ၏။ ဘနည်းဆိုသော် နာမိဝါတ်အား ပိမိအခြေစိုက်၍
 နေရာ၌ မည်သည့်ဘဝကမဆို နှောင့် နှေးကြန့်ကြာခြင်း မရှိ စေဘဲ ပြောတင်း ရွှေ
 ပစ်ရန်အတွက် အသက်ရှင် မှအလျင်သည့် မိမိ၌ သော အင်အားတို့ကို အဆင်သင့်
 ထုတ်ပိုးကာ စေတင့်ဆိုင်း နေ၏။ စင်စစ်ဆိုသော် နာမိဝါတ်တက္ကံ ဖိလျာတ်အချိန်
 အတွင်း၌ပင် အသက်ရှင် မှအလျင်က မိမိသက်ဆိုင်းရာ၌ နာမိဝါတ်ကို ပြောတင်း ရွှေ
 ပစ်နိုင်ရန် အဆင်သင့်ရှိ နေ၏။

ကျန်ရှိတော်မူ သေခြင်း၏ အပဉ်

ရူပဝါတ်ရှိ သတ္တဝါတို့ သေခြင်းမှာ မိမိတို့ သက်ဆိုင်းရာ၌ နာမိဝါတ်မျှား နှင့်
 ကိုယ်ခန္ဓာ ရူပဝါတ်တို့ ကွဲပြားသွားခြင်းဖြစ်၏။ ဥဒါဟရုဏ်ဆိုသော် အသက်အရွယ်
 ကြီးရင့်ခြင်း ကြောင့် မှန်စာန်း သေသောအခါတွင် နာမိဝါတ်က မိမိ၏ ဩဇာအာ
 ကာကို ကိုယ်ခန္ဓာ ရူပဝါတ်မှ အစဉ်မှန်ကန်စွာဖြင့် ဟုပြဋ္ဌာန်းပြဋ္ဌာန်းပြဋ္ဌာန်း ဖွန့်လွှတ်
 လိုက်ခြင်းဖြစ်သည့်ကို ရွှေနိုင်၏။ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်၍ သေသောသူတို့သည် မျက်
 ရွှေ၊ နား၊ နှာ ခေါင်း၊ လျှာနှင့် အထိအတွေ့တို့ ဆိုအပ်သော မိမိတို့၏ ပဟိဝန်း
 ကျင် ဆိုင်းရာ အာရုံသိမှုအင်္ဂါတို့ကို ဘုရားဘုရား ဆုံးရှုံးကြ၏။ နေဘက်ဆုံး ဆုံးရှုံး
 ရမည့်အင်္ဂါမှာ နှလုံးဖြစ်၏။ နှလုံးကို သေသောအချိန်ကျမှသာ ဆုံးရှုံး၏။

အလျင်မြန်ဆုံးဖြစ်သော သေခြင်း၌ပင် နာမိဝါတ်က ကိုယ်ခန္ဓာအား
 မိမိကိုယ်တိုင်ထားချက်မျှားကို ဖွန့်လွှတ်သောအစဉ်မှာ အသက်ပါအစဉ်အတိုင်းပင်
 ဖြစ်၏။ နာမိဝါတ်က ပထမဆုံး ပဟိဝန်းကျင်နှင့်ဆိုင်းသော အာရုံရှိမှုအင်္ဂါတို့ကို
 ပထမဖွန့်လွှတ်၍ နေဘက်ဆုံးကျမှသာ နှလုံးကို ဖွန့်လွှတ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျန်ရှိတော်မူ
 ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ နေဘက်ဆုံး သေသောအင်္ဂါသည် နှလုံးဖြစ်၏။

အသက်ထွက်သည့်အချိန်တွင် ကိုယ်ခန္ဓာ တပုလုံးကို ပြန်နံ့၍ နေသော
 နာမိဝါတ်၏ အင်အား အကုန်လုံးသည် နှလုံးတွင်း၌ ပု၍ နေကြပြီးလျှင် အင်အား
 ကောင်းသောအာရုံမြင်မျှောင်းသည့် ပြတ်ကနဲထွက်ပြွေသွား၏။ နာမိဝါတ်တွင်းရှိ
 အသက်ရှင် မှအလျင်၏ အကြီးဆုံးသော အင်အားသည် ထိုအာရုံမြင်မျှောင်းမှုနှင့် ပုံရိုး
 ၍ နေ၏။

သေခြင်းမြင် မှာ ဖြစ် ပေါ်ပြီး မှ အသက်ထွက်ခြင်း

ထို သေခြင်းမြင် မှာကို ဖြစ် ပေါ် စေ သော နာမ် ခေါ်၏ လျှပ် ရွှား မှာကို လျှန်၊ ဆင် ပေး သော စင်ကြယ် မှာ နှင့် မစင်ကြယ် မှာ အင်အား ဘိုး သည် ထိုအခိုက်တွင် မိမိတို့တွင် ရှိသမျှ သော အင်အားအကုန် နှင့် ပေါ်လာကြ၏။ စင်ကြယ် မှာ စွဲလန်း ချက်အင်အားတို့က ထို သေခြင်းမြင် မှာကို ကြည့်လင် ဘောက် ပ စေပြီးလျှင် မစင်ကြယ် မှာ စွဲလန်း ချက် အင်အားတို့က အပြန်အလှန် သဘောအားဖြင့် ထို သေခြင်းမြင် မှာကို မှေးမှိန်၍ မသိမကွဲ ဖြစ် စေ၏။ စင်ကြယ် မှာ အင်အား နှင့် မစင်ကြယ် မှာ အင်အားတို့ ဘာ ခိုက ခိုက ဘုန်းပြန် မပြုကြသည့်အလိုက် သေခြင်းမြင် မှာသည့် အပြောင်းအလဲရှိ၏။

အဆိုပါ သေခြင်းမြင် မှာကို ဗုဒ္ဓက ထွက်ခွာကြစီ ချက် (ဗုဒ္ဓိစိတ္တ) ဟု ခေါ်၏။ ထိုထွက်ခွာကြစီ ချက်သည် ရုပ် ခေါ် ရှိ သတ္တဝါတို့တွင် နောက်ဆုံးဖြစ် ပေါ် သော ကြံစီ ချက်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုကြံစီ ချက်သည် ရုပ် ခေါ် ရှိ သတ္တဝါတို့တွင် နောက်ဆုံးဖြစ် ပေါ် သော နာမ် ခေါ်၏ လျှပ် ရွှား မှာ ဖြစ် ချိန်၌သာလျှင် ဖြစ် ပေါ်၏။ ထို သေခြင်းမြင် မှာသည့် အင်မတန် အချိန်ကာလ ဟို ဘောင်းလှသဖြင့် နာမ် ခေါ်၏ နောက်ဆုံးလျှပ် ရွှား မှာလျှင် အနည်းငယ်သာ ကြာ၏။ ထို သေခြင်းမြင် မှာ၏ ရောက် ပေါက် နိုင် သော စွမ်းအား မှာ သက်ဆိုင်ရာ သတ္တဝါတို့၏ ဘဝသက်တန်းအတွင်း၌ နာမ် ခေါ်၏ အသက်ရှင် မှာ အလျင်အကူင်းသို့ ရောက်ရှိလာ သော အင်အားအလိုက် ဖြစ်၏။

သိမှအပြည့်အစုံကို ရပြီး သော ပုဂ္ဂိုလ်များဟု ဆိုအပ်သည့် ဗုဒ္ဓတို့ အရဟတ္တ တို့မှလွဲ၍ ကျန် သော ရုပ် ခေါ် ရှိ သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ သေခြင်းမြင် မှာသည့် ဘဝ မက် မှာ လွန်ကဲ၏။ မသိမှကြောင့် ဖြစ် ပေါ်လာ သော ဘဝ မက် မှာသည့် သေခြင်းမြင် မှာကို ဦးမှိန် စေ၏။ သို့ရာတွင် နာမ် ခေါ်၏ အသက်ရှင် မှာ အလျင်အကူင်း၌ ရှိ နေ သော အင်အား ကောင်း သော စင်ကြယ် မှာစွဲလန်း ချက် အထူးအထူးတို့ကဲ့သို့ သော အခြား အကြောင်း များက သေခြင်းမြင် မှာကို စင်ကြယ် စေရန် အထောက်အပံ့ပြုကြ၏။

ဘုံသစ်၌ ပဋိသန္ဓေတည်ခြင်း

ဘဝ မက် မှာ အင်အားတို့ဖြင့် ရောက်ပြန်၍ နေ သော ထွက်ခွာမှ မြင်ခြင်းသည် အဓိကအားဖြင့် ရုပ် ခေါ် ရှိဘဝကို အခြေပြုလျက် ရှိ၏။ အဘယ်၍ ထွက်ခွာကြစီ ချက်သည် စင်ကြယ် မှာအင်အားတို့၏ အကူအညီကို ရသည့်ဖြစ် မူ အဆင့်

အဘန်းမြင့်၊ သေဘုံသို့ ရောက်စေနိုင်လောက်အောင် အင်အားကောင်းသော
 သေခြင်းမြင်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်၏။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ ထွက်ခွာပြီဟု ချက်သတ်
 မစင်ကြယ်မှ အင်အားတို့ကြောင့် မှေးမှိန်၍ နေသည့်ဖြစ်မှု အဆင့်အတန်းနိမ့်
 သော ရုပ်ဝါဒီတို့ကဲ့သို့ ရောက်နိုင်လောက်သော အင်အားကိုသာ ဖြစ်ပေါ်
 စေနိုင်၏။

ဤနည်းဖြင့် ထွက်ခွာမြင်ခြင်းသည် နာမ်ဝါဒီ၏ အသက်ရှင်မှုအလျင်
 တွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သော အင်အားနှင့် ထိုက်တန်သော ရုပ်ဝါဒီတို့သို့သာ လား
 နိုင်၏။ ထိုအခိုက်တွင် နာမ်ဝါဒီသည် အဟောင်းဖြစ်သော ဂျိယံခန္ဓာကို စွန့်လွှတ်
 လိုက်၏။ ထွက်ခွာမြင်ခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေသော နာမ်ဝါဒီ၏ လျင်မြန်မှု၊ အပတ်
 ပြည့်သောအခါတွင် နာမ်ဝါဒီသည် ထွက်ခွာမြင်ခြင်း အခြေတည်ရာနယ်သို့ လုံးလုံး
 လျားလျား ပြောင်းရွှေ့သွားပြီးလျှင် ထိုနေရာတွင် ဂျိယံခန္ဓာအသစ်ကိုစ၍
 ဘည်ထောင်၏။ ဤနည်းဖြင့် အဟောင်းဖြစ်သော ဂျိယံခန္ဓာသည် သေ၍ အသစ်
 ဖြစ်သော ဂျိယံခန္ဓာသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ သို့ရာတွင် နာမ်ဝါဒီအဖို့တွင် မူကား
 အိမ်ဟောင်းကိုစွန့်၍ အိမ်သစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေခြင်းသာဖြစ်၏။ အဟောင်း
 ဖြစ်သော ဂျိယံခန္ဓာအတွင်းက နာမ်ဝါဒီသည် မိမိ၏ အသက်ရှင်မှု အလျင်အတွင်း၌
 ဆောင်ယူလာသော စွဲလန်းချက်အင်အားအကုန်လုံးကို ဂျိယံခန္ဓာအသစ်တွင်းသို့ ယူ
 ဆောင်လာ၏။ ဣန္ဒြိယတို့၏ နာမ်ဝါဒီအထုအထည်သည် ဘဝအသစ်သို့ အပြည့်အစုံ
 ပါလာ၏။ သို့ရာတွင် ဘဝဟောင်း၏ ဂျိယံခန္ဓာမှ မည်သည့် အစိတ်အပိုင်းသည်မျှ
 အသစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ မလာ။

သေခြင်းနှင့် မွေးခြင်းအကူးစပ်ကြားအချိန်

ဤနည်းဖြင့် နာမ်ဝါဒီ၏ အင်အားများနှင့် ကင်းကွာသွားသော
 ဂျိယံခန္ဓာအဟောင်းသည် လေထုအဖွင့်ရှိ အင်အားများ၏ စီမံမှုကို ခံရပြီးလျှင်
 နေဘက်ဆုံးတွင် ကွဲပြားသွား၏။ နာမ်ဝါဒီက အသစ်ဖြစ်သော ပတ်ဝန်းကျင်မှ
 ရုပ်ဝါဒီများကို စုရုံး၍ လျောက်ပတ်စွာ စီစဉ်ချထားမှုကြောင့် ဂျိယံခန္ဓာ
 အသစ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဂျိယံခန္ဓာ အဟောင်းမှ ဂျိယံခန္ဓာအသစ်သို့ နာမ်
 ဝါဒီကူးပြောင်းလျော့ကွင်း အချိန်ကြာကြာခြင်း လုံးဝမရှိသည့်အထူး သတိပြု

အဝီ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာအဟောဝင်းမှ ကိုယ်ခန္ဓာအသစ်သို့ နာမ်ဝါတ်ကူးပြောင်းခြင်း သည် ဘိတ်ကျကျ တပြိုင်နက်တည်း ဖြစ်ပေါ်သည့် မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ကိုယ်ခန္ဓာ အဟောဝင်းကို စွန့်ချိန်နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာအသစ်သို့ ရောက်ချိန်တို့မှာ အလွန်အလွန် နီးကပ်လှသဖြင့် စပ်ကြားချိန်မှာ မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်သည့်ဟု ဆိုနိုင်၏။

ခရီးဝေးလန်ခြင်းသည့် သေခြင်းမြင်မျှ အလွမ်းမှီနိုင်ဖို့အတွက် သော်၎င်း၊ နာမ်ဝါတ်ပြောင်းရွှေ့သွားနိုင်ဖို့အတွက် သော်၎င်း၊ တစုံတရာ အနှောင့်အယှက်မဖြစ်နိုင်။ သေခြင်းမြင်မျှ လမ်း၍ ကြည့်သောအချိန်နှင့် နာမ် ဝါတ်က ပြောင်းရွှေ့သွားသောအချိန်တို့မှာ အလွန်လျင် လျင်မြန်လှသဖြင့် အချိန် တခဏမျှပင် မကြာ။ အကယ်၍ နာမ်ဝါတ်ကြီးပြင်းရမည့် ပဋိသန္ဓေတည်ရန်နယ်သည့် မြို့စံ ပေါင်း ကုဋေကုဋေပင် ဝေးကွာသည့်ဖြစ်စေကာမူ ထိုနယ်သစ်သို့ သေခြင်း မြင်မျှရောက်ခြင်းနှင့် နာမ်ဝါတ်တို့ ပြောင်းရွှေ့သွားမှုအတွက် အထက်တွင် ဖော် ပြခဲ့သော တိုတောင်းလှသော အချိန်သည့် ကောင်းစွာ လုံလောက်၏။

ရုပ်ဝါတ်ရှိ သတ္တဝါတို့၏ အစ

သေသည့်အချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည့် ကြီးစွာ သော ဆင်းရဲခြင်းကို ခံစားကြရ၏။ ထိုကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဆင်းရဲခြင်းကို ခံစားနေရခိုက်တွင် သေခြင်း မြင်မှသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ နှလုံးတွင်းမှ ထွက်ခွာသွား၏။ ပဋိသန္ဓေယူချိန်သည့်လည်း အင်မတန်ဆင်းရဲခြင်းကြီး သော အချိန်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းကြီးစွာ ခံစားရင်းနှင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်၍ နေရမည့် နယ်သစ်ကို ရကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည့် သေသည့်အချိန်နှင့် ပဋိသန္ဓေယူသည့်အချိန် နှစ်ခုစလုံး ၌ပင် ရုပ်ဝါတ်ရှိတဝ၏ အဆုံးရှုံးဆုံးဖြတ်သော အခြေမျှားကို တွေ့ကြုံရ၏။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ သေခြင်းမြင်မှသည် ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်းကို သိနိုင်လောက် အောင် ကြိုး မားသော အင်အားသော ဖြစ်သဖြင့်မူ ကျွန်ုပ်တို့သည့် ထိုအခိုက်တွင် ရုပ်ဝါတ်ရှိ တဝသို့ တဖန်ပြန်၍ မရောက်အောင် ရှောင်လွှဲနိုင်ဖွယ်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် မသိမျှာ ကျွန်ုပ် တို့အား ရုပ်ဝါတ်ရှိ ဘုံတဝမျှားကိုသာ မြင်အောင်ပြပေးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည့် ကျွန်ုပ်တို့ မြင်ရသမျှတို့ အနက်မှ အကောင်းဆုံးကိုသာ ရွေးချယ်နိုင်ကြ၏။ ဤနည်း ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည့် ကျွန်ုပ်တို့ မြင်ရသမျှအတွင်းရှိ အမြင့်ဆုံး ရုပ်ဝါတ်ရှိ ဘုံကို မြင်ကြပြီး

လျှင် ဣန့်ဝံ့၏ နာမ် ခါးအား ထိုဘုံတွင် ကပ်သွယ် နေ စေ၏။ ဣန့်ဝံ့၏ အမြင်
ကို မေး မှီ န် စေ၍ ဣန့်ဝံ့၏ အမြင်ကို ရုပ် ခါးရှိ ဝဏ္ဏဝေ အတွင်း၌ ချပ်
နှော ဝင်ထား သော အရသာ မှာ မသိ မှာ ဖြစ်၏။ ထို့ ဤ ဝင် ရုပ် ခါးရှိ ဘဝ၏ အဝ
သည့် မသိ မှာပင် ဖြစ်သည့်ဟု ဆို နိုင်၏။

ရုပ် ခါးရှိ ဝဏ္ဏဝေသည့် အထက်တွင် ဖော်ပြ သည့်အတိုင်း ပင်
အပိုင်းအခြား မရှိ သော အခြားအရသာ ဖြစ်၏။ ရုပ် ခါးရှိ ဝဏ္ဏဝေတွင် အမြဲ
တန်းအားဖြင့် အပိုင်းအခြား မရှိ သော ဘဝအဆင့်အတန်းအမျိုးမျိုး ရှိ၏။ ထို့ ဤ ဝင်
မည့်သည့် အဆင့်အတန်းတွင် မဆို ရှိ နေကြ သော နာမ် ဝါးကို တည် နေ နိုင်ရန် နယ်
များသည့် အမြဲတန်း လုံ လောက်စွာ ရှိ နေ၏။ ဝဏ္ဏဝေအတွင်း၌ နေရသာ
မ လောက် မင် ဖြစ် နေ သော အခါတိုင်း အလင်း မရှိ။ ထို့ပြင် အကယ်၍ လိုအပ် သော
အဆင့်အတန်း ရှိ သော နေရသာကို အနီးအနားတွင် မရ နိုင်သည့်ဖြစ် စေကာမူ
နာမ် ခါး၏ အလွန်လွှင့်မြန် မှာ ဤ ဝင် သေခြင်းဖြင့် မှာသည့် အပိုင်းအခြား မရှိ
အောင် ကျယ်ပြန့်၍ သွားပြီးလျှင် မိမိ၏ အင်အား နှင့် လျောက်ပတ် သော ဘဝသစ်
တွင် အခြေစိုက်ကာ နေ နိုင်၏။

ကိုယ် ခန္ဓာ၏ အနိစ္စ

နာမ် ခါးသည် သေခြင်းဖြင့် မှာကို လွန်ပြီး နောက် ရုပ် ခါးရှိ ဘဝ နယ်
အသစ်ကို ဘယ် မိ သော အခါတွင် မိမိ၏ ကိုယ် ခန္ဓာ ဟောင်းကို အပြီးတိုင် စုန်လွှတ်
လိုက်၏။ ထို့ နောက်တွင် နာမ် ခါးသည် မိမိ၏ အိမ် ဟောင်း နှင့် လုံးဝ သက်ဆိုင်
မှု မရှိ ဟော့။

သို့ရာတွင် နာမ် ခါးသည် မိမိ၏ နယ်သစ်သို့ ရောက် သော အခါတွင်
မိမိ၏ နေရသာကို မ နေ မနား ဟည် ဆောက်၏။ နာမ် ခါးသည် လိုအပ် သော
ပစ္စည်း ဝိုင်း များကို စု ဆောင်းပြီးလျှင် နှောင့် နှေးနှိုး ဤ ဝဏ္ဏဝေ အတွင်း မရှိဘဲ မိမိ၏
အိမ်သစ်ကို စ၍ ဆောက်၏။ အကယ်၍ နာမ် ခါးတွင် အင်အားအထိုက်အလျောက်
စု ဆောင်း၍ ရသည့်ဖြစ် မူ မိမိ၏ သေခြင်းဖြင့် မှာသည့် အဆင့်အတန်းဖြင့် သော
ရုပ် ခါးရှိ သတ္တဝါဘဝတွင် အခြေစိုက် မည်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ နာမ် ခါးတွင် လူသတ္တဝါ
အဖြစ် နှင့် ဘည် နေ နိုင် လောက် သော အင်အား ရှိသည့်ဖြစ် မူ မိမိ၏ သေခြင်းဖြင့်
မှာသည့် လူသတ္တဝါ၏ ကိုယ် ခန္ဓာတွင် အခြေစိုက် လိမ့် မည် ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့ လူ့ဘဝကို ရကြခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပြီးခဲ့သော နေ့ခင်းဆုံး
 ဘဝ အဆုံးသတ်ချိန်တွင် သေခြင်းမြင်မှသာ ရုပ်ဝါဒီ လူ့ဘဝ နယ်သို့ ရောက်လာပြီး
 အခြေစိုက် နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်ဝါဒီ အသီးသီးသည် မိမိတို့၏
 နေ့ခင်းဆုံးအတိတ်ဘဝက ကိုယ်ခန္ဓာကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ကြပြီး နေ့ခင်း လူသတ္တဝါဖြစ်ရန်
 လူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းသို့ ရောက်လာပြီး အခြေစိုက် နေကြခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့
 သည် လူသတ္တဝါများဖြစ်လာကြခြင်း ဖြစ်၏။

ရုပ်ဝါဒီ သတ္တဝါတို့ ဖြစ်စဉ်

နယ်သစ်များသို့ ရောက်လာခါစ နာမ်ဝါဒီတို့က မိမိတို့၏ ရုပ်ဝါဒီ
 ကိုယ်ခန္ဓာကို မည်ကဲ့သို့ ဘည်ဆောက်ကြပုံကို အတိအကျ မဖော်ပြမီ နာမ်ဝါဒီတို့က
 မိမိတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာများကို ဘည်ဆောက်ရန် အသုံးပြုသော ရုပ်ဝါဒီ နယ် အမျိုးမျိုး
 ၏ သဘောကို နားလည်ရန် လို၏။

အကယ်၍ နေရာအသစ်ရှာ နေကြသော နာမ်ဝါဒီတို့၏ အင်အားသည်
 အင်မတိ အင်မတန် သေးငယ်သဖြင့်မူ ထိုနာမ်ဝါဒီတို့၏ သေခြင်းမြင်မှသည်
 ရုပ်ဝါဒီအရိုင်း နယ်များသို့သော ရောက်နိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ထိုနာမ်ဝါဒီ များတို့သည်
 မီးခတ်အတွင်း၌သာ အခြေစိုက်ကြလိမ့်မည်။ ထို့နောက်မှ မိမိတို့၏ မစင်ကြယ်မှု
 အင်အားများ လျော့ပါးလာသည့်အခါတွင် မီးခတ်ကို ပြုပြင်၍ မိမိတို့ဟာ မိမိတို့
 ကြီးပွားလာကြလိမ့်မည်။ ထို့နောက် အင်အားအနည်းငယ် ပို၍ရှိသော နေ့ခင်း
 ပေါ် နာမ်ဝါဒီတို့က ပထမ နာမ်ဝါဒီတို့ ပြုပြင်ထားသော မီးခတ်ကို ဆက်လက်၍
 ခံယူကြလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ထိုနာမ်ဝါဒီတို့က မိမိတို့၏ ပို၍ ကောင်းသော နာမ်
 ဝါဒီများကို အသုံးပြုပြီးလျှင် မီးခတ်ကို နေ့ခင်းထပ်ကြီးပွား အောင် ဆက်၍ ပြု
 ပြင်ကြလိမ့်မည်။

ပထမ ကိုယ်ခန္ဓာ

အဆိုပါ မီးခတ်သည် အချိန်ကာလ အရှည်အကြာ သတ္တဝါ အမြောက်
 အများ၏ ပြုပြင်မှုကို ခံယူရရှိပြီး နေ့ခင်း မိမိတို့၏ အသက်ရှင်မှုအလျင်အတွင်း၌
 နေ့ခင်းတွင် အင်အားတိုးတက်လမ်းရှိသော ပင်ရင်းအင်အားများကို ဆောင်ယူ
 လာကြသည့် နာမ်ဝါဒီတို့ဆိုသို့ ရောက်သွားကြလိမ့်မည်။ အဆိုပါ နာမ်ဝါဒီတို့သည်

ပထမတွင် ပြုပြင်ထားသော မီးခတ်ကို ခံယူနိုင်လောက်သော အင်အားသာရှိကြ၏။
 ပြုပြင်ထားသော မီးခတ်ကို ရရှိထားကြသည့် နာမ်တို့သည် မိမိတို့၏ အသက်ရှင်
 မှုအလျင်အတွင်း၌ အင်အားတို့က သီးပွင့်လာကြခြင်းကြောင့် နောက်ထပ်အင်အား
 တိုးတက်လာကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် အဆိုပါ နာမ်တို့သည် ရေတိတ်၊ လေတိတ်နှင့်
 မြေတိတ်တို့ကို ဆွဲငင်ယူနိုင်လောက်သော အင်အားနှင့် ပြည့်စုံလာကြ၏။

အဆိုပါ နာမ်တို့က မီးတိတ်၊ ရေတိတ်၊ လေတိတ်နှင့် မြေတိတ် ဟု
 ဆိုအပ်သော မဟာဘုတ်တိတ်ကြီး လေးခုကို သိမ်းပိုက်လိုက်ကြသောအခါတွင် တိတ်ကြီး
 လေးခုတို့၏ အပြန်အလှန်ဘုန်းပြန်မှုကြောင့် ဂုဏ်ကလာပ်သစ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။
 ဤနည်းဖြင့် နာမ်တို့သည် ဂုဏ်ကလာပ်အတွင်းသို့ စ၍ ရောက်လာကြပြီးလျှင်
 ထိုဂုဏ်ကလာပ်တို့ကို မိမိတို့ အလိုရှိသလို ပြုပြင်ယူကြ၏။

ဂုဏ်ကလာပ်ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါတွင် ထပ်ဖြည့်တိတ်တို့လည်း ဖြစ်
 ပေါ်လာကြ၏။ အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာနှင့် အထိအတွေ့ဟု ဆိုအပ်သော
 အာရုံငါးခုတို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ဘဉ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော အခြင်း
 အရတိတ်သုံးခုတို့သည် ဂုဏ်ကလာပ်နှင့် ဘဂ္ဂိုဠ်အစား ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။ ထို့ပြင်
 ဂုဏ်ကလာပ်၏ အမြင်အားလုံးအတွင်းသို့ ထိုးဖောက်ပင် ရောက်နေရန်နှင့် တိတ်
 အမျိုးမျိုးတို့အား မိမိတို့က နာမ်တို့ လုံးလုံးလျားလျား ဘသိးတခြားစီ ဘဉ် နေနိုင်
 စေရန် ထိန်းသိမ်းပေးတို့အတွက် ဟင်းလင်းပြင် ခါတ်သည့်လည်း ဂုဏ်ကလာပ်နှင့်
 ဘဂ္ဂိုဠ်နက် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ကိုယ်ခန္ဓာကို စနစ်တကျ ဘဉ်ဆောက်မှု

အဆိုပါ နာမ်တို့၏ သက်တန်းပြီးဆုံးသွားသောအခါတွင် မိမိတို့နှင့်
 ဘဝအဆင့်အတန်းညီမျှ၍ ကိုယ်ခန္ဓာရှိသော သတ္တဝါတို့ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်လောက်
 အောင် အင်အားရှိသော အခြား နာမ်တို့က ဘဝနိဗ္ဗာန်၍ ယူကြ၏။ သတ္တဝါ
 တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဂုဏ်ကလာပ်အဆင့်အတန်းသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါတွင်
 နာမ်တို့က အသက်ရှင် မှုအခြင်းအရ အကုန်လုံး လောက်ကို ထည့်စွဲ ဖြစ်ပေါ်
 စေကြ၏။ အထူးသဖြင့် အခြား နာမ်တို့အား ပေါက်ပွား မှုရုပ်တိတ်အင်အား
 များကို ဖန်တီးပေးနိုင်လောက် အောင် အင်အားရှိသော အသက်ရှင် မှုအလျင်
 (ဇီဝိတဂူပ) ကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။

သတ္တဝါတို့သည် ရုပ်ကလာပ်အရယ်ပမာဏထိ အောင်ကြီးပွားလာသော အခါကွင်းလိင်ဝါတ်တို့လည်း ပေါ်လာကြ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်ခန္ဓာသည့် အရယ်ပမာဏ အတော်ကြီးမားလာသည့် အဆင့်ကျမှသာ လိင်ဝါတ်တို့ ခြားနားမှသည် ဖြစ်ပေါ်လာ ၏။ ထို့ကြောင့် အဆင့်အတန်း အနိမ့်ကျဆုံးသော သတ္တဝါများတွင် အဖိုလိင်နှင့် အမလိင်နှစ်ခုစလုံး သည် ထကြွစွာ ဖြစ်ပေါ်ကြ၏။ ထိုသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာတွင်းရှိ ဝါတ်တို့တွင် အဖိုလိင်အင်အားနှင့် အမလိင်အင်အား နှစ်ခုစလုံး ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့ဟာ မိမိတို့ ဘဦးချင်း ပေါက်ပွားမှုကို ပြုနိုင်ကြ၏။

အဆင့်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့ ပေါက်ပွားမှု

အဆင့်အတန်း အနိမ့်ကျဆုံးဖြစ်သော သတ္တဝါတို့အနက်၌ ပင်မီးဝါတ် တခုတည်းကို အမှီပြု၍ ဖြစ်ပေါ်နေကြသော သတ္တဝါတမျိုးတည်းသာလျှင် မိဘနှစ်ပါး၏ အကူအညီမရဘဲနှင့် ပေါက်ပွားနိုင်၏။ (ဩပပါတိက။) ကျန်အခြားသော သတ္တဝါ အားလုံးမှာ မိဘတို့ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ ကျေးဇူးမှ မကင်းလွတ်ကြ။ ပထမ ရုပ်ကလာပ်ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အချိန်မှစ၍ အားလုံးသော သတ္တဝါတို့သည် လိင်ဝါတ်နှစ်မျိုးစလုံးကို ဖြစ်ပေါ်စေကြ၏။ ထိုသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာတို့သည် မိမိတို့ အမျိုးအနွယ် ပေါက်ပွားရန် လယ်မြေများ ဖြစ်ကြ၏။

မိမိတို့၏ အသက်ရှင်မှုအလျင်အတွင်း၌ ရုပ်ကလာပ်တခုရှိ သတ္တဝါ တို့မဟုတ် ရုပ်ကလာပ်အများရှိ သတ္တဝါဖြစ်စေနိုင်လောက်အောင် အင်အားရှိကြ သော နာမ်ဝါတ်တို့တွင် အခြားအသက်ရှင်မှု ဝါတ်များကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ရန် အတွက် လိုအပ်သော အင်အားရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာများအတွင်း ရှိ ရုပ်ကလာပ်တို့ အစိုင်အခဲ ဖြစ်လာကြသောအခါတွင် အသက်ရှင်မှုဝါတ်အားလုံး ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။ အဆင့်အတန်းအနိမ့်ကျဆုံးဖြစ်သော သတ္တဝါတို့မှ ပေါက်ပွားလာ သည့် သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့၏ မိဘကိုယ်ခန္ဓာမှ အသက်ရှင်မှု အလျင်ကိုသာလျှင် ရရှိ ကြ၏။ ကျန်လိုသော ဝါတ်များကို ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အရောဂါတို့သို့မှ စုတ်ယူကြ၏။

အသက်ရှင်မှုအလျင်သည် အခန်းဆုံးတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်းပင် အသက် ရှင်မှုဝါတ် (ဇီဝိတရူပ) ဖြစ်၏။ ထိုအလျင်သည် သတ္တဝါအားလုံး၏ ကိုယ်ခန္ဓာထဲတွင် အင်အားအဖြစ် နှင့် ဘဦးနေ၏။ ထိုအလျင်သည် ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ နာမ်ဝါတ်၏ လျှပ်ရှားမှကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအလျင်သည် ရုပ်ဝါတ်ရှိသတ္တဝါတို့ ၏ ကိုယ်ခန္ဓာတခုလုံး၌ ပျံ့နှံ့၍တည်၏။ ထိုအလျင်သည် အလွန်လျင် သိမ်မွေ့လှသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်သို့မူ အီဂီတိုသည့် ထိုအလျင်ကို မသိနိုင်ကြ။

မိဘ၏ ပုံသဏ္ဌန်ကို ဆက်ခံမှု

အသက်ရှင် မှအလျင်တွင် မိမိတို့ နေသော ပုံသဏ္ဌန်နှင့် အဘိအကျ
 တူသော ပုံသဏ္ဌန်ကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သော အင်အား ရှိ၏။ ထိုအလျင်သည့် အသေး
 ငယ်ဆုံးဖြစ်သော မိမိတို့ နေရာ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ပင် မိမိသက်ဆိုင်ရာ ကိုယ်ခန္ဓာ၏
 အသေးစိတ် အမိတ်အပိုင်းအားလုံးကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် မိဘ၏ ပုံ
 သဏ္ဌန်ကို ခံယူ၍ ကိုယ်ခန္ဓာ ဖွဲ့စည်းနိုင်လောက်အောင် အင်အားရှိသော အသက်
 ရှင်မှ အလျင်ရှိသည့် နာမ် ဝါတ်တို့သည့် အလွန်သေးငယ်သော ပမာဏရှိသော
 အသက်ရှင် မှအလျင်ကို ခံယူကြပြီးလျှင် ထိုအလျင်နှင့်အတူတကွ ပတ်ဝန်းကျင်မှ မီး ဝါတ်
 များကို ယူငင်၍ မိမိတို့၏ နေရာအသစ်ကို စ၍ ဘ၌ ဆောက်ကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ မိမိတို့၏
 နေရာအသစ်ကို ဘ၌ ဆောက်ရာတွင် အခြား မဟာဘုတ် ဝါတ် များကို ဆွဲယူခြင်း နှင့်
 ထိုမဟာဘုတ် ဝါတ်တို့ကို ဖုရိုး၍ ရုပ်ကလာပ်အသစ် များ ဘ၌ ဆောက်ခြင်း များလည်း
 ပါဝင်၏။ အမျိုးမျိုးသော ဝါတ်တို့ကို စုပေါင်းသည့် အစီအစဉ်နှင့် ထိုဝါတ်တို့ကို
 အဆောက်အအုံသစ် ဖွဲ့စည်းမှု ပုံစံတို့မှ မိမိတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှ ရရှိလာခဲ့သော
 အသက်ရှင် မှအလျင်၏ အင်အားတို့အလိုက် ဖြစ်၏။

အသက်ရှင် မှအလျင်၏ အင်အားတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ရုပ်က
 လာပ်အသစ်တို့သည့် မိမိတို့အသက်ရှင် မှအလျင်ကို ခံယူလာခဲ့ရာဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၏
 ကိုယ်ခန္ဓာ ပုံသဏ္ဌန်နှင့် ရုဏ်းအင်္ဂါများကို ရရှိကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် ဘဆင့်မှ ဘဆင့်
 သို့၎င်း၊ သားစဉ် မြေးဆက် ဘဆက်မှ ဘဆက်သို့၎င်း၊ ဆက်၍ ဖြစ်နေကြပြီးလျှင်
 ဘဆင့်ထက်ဘဆင့် ကောင်းသော ကိုယ်ခန္ဓာများ ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။

အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့၏ လိင် ဝါတ်ဖြစ်ပေါ်ပုံ

နာမ် ဝါတ်၏ အသက်ရှင် မှအလျင်အင်အားတိုးတက်လာသော အခါတွင်
 ခန္ဓာကိုယ်တို့သည့် တိုးတက်၍လာကြ၏။ ထိုအခါတွင် အသက်ရှင် မှအလျင်အတွင်းသို့
 မဟာဘုတ် ဝါတ် များ ပို၍ ဝင်လာပြီးလျှင် ပို၍ ကောင်းသော အသက်ရှင် မှဝါတ်
 များလည်း ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းသို့ မဟာဘုတ် ဝါတ် များ ပို၍
 ဝင်လာသောအခါတွင် ကိုယ်ခန္ဓာ အရွယ်ပမာဏသည့် ဤမှား၍လာ၏။ ဤနည်း
 ဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာတို့၏ အရွယ်ပမာဏနှင့် အင်အားတို့သည့် ဆက်လက်၍ တိုးပွားကြ၏။

ကိုယ်ခန္ဓာတို့၏ အင်အားသွ် ထိုက် လျော့နည်းစွာ ကြီးမားလာ သော အခါတွင် လိင်အင်အား များသွ် ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာကြပြီးလျှင် ဘဝဖြစ် မှာအစဉ်သွ် လုံးလုံးလျားလျား ပြောင်းလွဲသွား၏။ ယေဘုယျအားဖြင့် အဆင့်အတန်း အနိမ့်ဆုံးဖြစ် သော သတ္တဝါများ၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ် သော အရသာဝတ္ထု တို့တွင် အဓိကလိင်နှင့် အမလိင်နှစ်ခုလုံးသွ် ထည့်စွဲစွာ ဘဉ် နေနိုင်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့၏ သိမ်မွေ့သော ကိုယ်ခန္ဓာများထဲတွင် အဓိကလိင်နှင့်အမလိင်နှစ်ခုလုံးသွ်ထည့်စွဲစွာ ဘဉ် နေကြ၏။ သို့ရာတွင် သတ္တဝါတို့သွ် ဘိုးဘက်၌လဲလဲလဲ သောအခါတွင် ကိုယ်ခန္ဓာ တို့သွ် အလွန်စိန်ခဲစွာ ဖြစ်လာကြသဖြင့် လိင်နှစ်မျိုးတို့ ယှဉ်တွဲ၍ ထည့်စွဲစွာ နေနိုင် ရန် အစီအစဉ်သွ် လုံလောက်ခြင်း မရှိတော့။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ လိင် ငါးပါးမျိုးသွ်လျှင် ထည့်စွဲစွာ နေနိုင်ပြီးလျှင် ကျန်လိင် ငါး မှာ ဂုဏ်လွှမ်း၍ နေရ၏။

လိင် ငါးပါးတို့၏ ဂုဏ်အင်္ဂါများ

အဆင့်အတန်းမြင့် သော သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ လိင် ငါးပါးတို့ အင်အားကြီး စွာဖြင့် ထည့်စွဲစွာ ဂုဏ်လုံ လေလေ အင်အား ပြည့်စုံသော လိင် ငါးပါးသွ် ကြီး ပွား နိုင် ခွင့်မရ လေလေ ဖြစ်၏။ အဆင့်အတန်းမြင့် သော သတ္တဝါတို့၏ လိင် ငါးပါး ဖြစ်စဉ်သွ် ကိုယ်ခန္ဓာတခုလုံးကို အကြီးအကျယ် ပျောက်ချား စေ၏။ လိင် ငါးပါး၏ တူနီးပြန် မှာသွ် ကိုယ်ခန္ဓာ တခုလုံးရှိ အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်း အကုန်လုံးသို့၎င်း ၊ အရသာဝတ္ထု အကုန်လုံးသို့၎င်း ၊ ငါးပါးအကုန်လုံးသို့၎င်း ပြန့်နှံ့၏။ အကယ်၍ တစုံတခု သော ကိုယ်ခန္ဓာသွ် အဓိကလိင် ငါးပါးတစ်ခု လွှဲ၍သွားသွ်ဖြစ် မူ ထိုကိုယ်ခန္ဓာ တခု လုံးတွင် အဓိကဂုဏ်အင်္ဂါတို့ဖြစ် ပေါ်လာ၏။ အကယ်၍ တစုံတခု သော ကိုယ်ခန္ဓာသွ် အမလိင် ငါးပါးတစ်ခု လွှဲ၍သွားသွ်ဖြစ် မူ ထိုကိုယ်ခန္ဓာ တခုလုံးတွင် အမဂုဏ်အင်္ဂါ များ ဖြစ် ပေါ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ကျန် ငါးပါး ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းရှိ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း အကုန်လုံး ၊ အရသာဝတ္ထုအကုန်လုံး ၊ ငါးပါးအကုန်လုံးတွင် လိင် ငါးပါးဂုဏ်အင်္ဂါများ ရှိ နေ ကြ၏။

ဖွံ့ဖြိုးခြင်း မရှိ သော လိင် ငါးပါးတို့သွ် ကိုယ်ခန္ဓာ တခုလုံးကို ထုတ် နှောင့် ထား သော အင်အားကို ဖြစ် ပေါ် စေ၏။ အထူးသဖြင့် အသက်ရှင် မှာအလုပ်၏ ပေါက် ပွား မှာသွ် ဖွံ့ဖြိုးခြင်း မရှိ သော လိင် ငါးပါးတို့၏ ဒဏ်ကို အပြင်းအထန် ခံရ၏။ ထိုသို့

ဖြစ် သော အခါတွင် အသက်ရှင် မှအလျင်သည့် အခြား နာမ် ငါတ်တို့အား နေရာ အသစ်များကို ဘည့် ဆောက်ကြရာတွင် မိမိက လုပ်ဆောင် ပေးခြင်းဖြင့် သော ပုံစံထုတ် ပေး မှာ နှင့် အုတ်မြစ်ချ ပေး မှာတို့ကို လုပ်ဆောင် ပေး နိုင်ခြင်း မရှိ ဟော့။ ထိုအသက် ရှင် မှအလျင်မှာ ငုတ်လျှိုး နေသော လိင် ငါတ်၏ ချပ် နှောင် မှဖြင့် ကိုယ် ခန္ဓာတွင် မလျှပ် မရွက်သော အောင် ညီကွယ် နေသော ဧကရာဇ် အသက်ရှင် မှအလျင်သစ် စ၍ ဘည့် ထောင်လို သော နာမ် ငါတ်အသစ်တို့သည့် ထို ငုတ်လျှိုး နေသော လိင် ငါတ်၏ ချပ် နှောင် မှကို ချိုး ဖျက် နိုင် ဟော့မည် မဟုတ် ။ အဆင့်အတန်းမြင့် သော သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ် ခန္ဓာ များသည့် ဘုရားဘုရား သော လိင်အင်အား၏ ပြုပြင်သမျှကိုသာ ခံ နေရ သဖြင့် ထိုသတ္တဝါတို့၏ အသက်ရှင် မှအလျင်တို့ကို ပဋိသန္ဓေယူလှသော သတ္တဝါအသစ် တို့က အသုံး မပြုနိုင်ကြ ဟော့။

လိင် ငါတ်၏ ချပ် နှောင် မှ ပျက်ပြယ်ခြင်း

ထို့ရာတွင် မိမိတို့နှင့် ဖွံ့ဖြိုး မှအခြေအနေချင်းတူ သော ဆန့်ကျင်ဘက် လိင် ငါတ်ထက်လျှက် နေသော ကိုယ် ခန္ဓာတို့ အတွင်းရှိ အသက်ရှင် မှအလျင်တို့နှင့် ပေါင်း စပ်လိုက် သော အခါတွင် ငုတ်လျှိုး၍ နေသော လိင် ငါတ်တို့၏ ချပ် နှောင် မှအင်အား သည့် ပျက်ပြယ်၍သွား၏။ ထိုကဲ့သို့ ပေါင်းစပ်၍ဖြစ် ပေါ်လာ သော အသက်ရှင် မှအလျင်တွင် လိင် ငါတ် နှစ်မျိုးလုံးသည့် အညီအမျှ ရှိကြ၏။ ဥပမာ ဆိုသော် အဆင့်အ တန်း အနိမ့်ဆုံးဖြစ် သော သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ် ခန္ဓာ များမှာ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ထိုအခါမျိုးတွင် အသက်ရှင် မှအလျင်မှာ ငုတ်လျှိုး နေသော လိင် ငါတ်၏ ချပ် နှောင် မှမှ လွတ်မြောက် သွား၏။ ဤနည်းဖြင့် မိမိတို့၏ အသက်ရှင် မှအလျင် အင်အားအလိုက် ကြိုးပွား နိုင် ခဲ့ငုံ့ရှိ သော သတ္တဝါအသစ်တို့သည့် ပေါင်းစပ်သား သော အသက်ရှင် မှအလျင်၏အင် အားကို ရပြီးလျှင် မိမိတို့က မိမိတို့ ကြိုးပွား နိုင် ခဲ့ငုံ့ရကြ၏။

လိင် ငါတ်ခြား နား မှရှိ သော သတ္တဝါများအနက် အဆင့်အတန်း နိမ့် သော သတ္တဝါများသည့်သလွင် အသက်ရှင် မှအလျင် ချင်း ပေါင်းစပ် မှကို ဖြစ် စေနိုင်၏။ ဤနည်းဖြင့် အခြား နာမ် ငါတ်တို့ ဘည့် ဆောက်ကြရမည့် နေရာအမျိုး အစားအတွက် အခြေအနေကို ပြုပြင် ပေး နိုင်၏။ ယေဘုယျအားဖြင့် အဆင့်အတန်း နိမ့် သော သတ္တဝါတို့သည့် ရောက်လာ သော နာမ် ငါတ်တို့၏ ကိုယ် ခန္ဓာ ဘည့် ဆောက် မှပွင့် ကာယကံ မှ အကူအညီကို မပေး နိုင်ကြ ။

အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့ ပေါက်ပွားမှု

အသို့သော အဆင့်အတန်း နိမ့်သည့် သတ္တဝါများသည့် အလွန်အလွန် သေးငယ်၍ အင်အား နည်း ပါးကြလှသဖြင့် အသက်ရှင် မှုငါးတို့ ကာယကံ မြေဝက် ပေါင်းစပ်ကြသည့်အခါတွင် မိမိတို့၏ ပေါင်းစပ် မှုမှ ဖြစ် ပေါ်လာမည့် သတ္တဝါအသစ်တို့ကို ပွားနိုင်ကြ စေခြင်း အကျိုးငှါ ဖိမိတ်တို့ကိုယ်တိုင် သေပေးကြရ၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည် အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါများဖြစ်ကြသဖြင့် ဝိစုကြီး ပွားသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိကြပြီးလျှင် ဖိမိတ်တို့၏ အသက်ရှင် မှုငါးတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော လိင် ဝါးနှစ်ခုတို့နှင့် ပေါင်းစပ်ကြရာတွင် မိမိတို့၏ မိဘဖြစ်သော သတ္တဝါတို့အား ကြီးကျယ်သော ဆင်းရဲမျိုးကို မဖြစ်စေကြ။

လူသတ္တဝါတို့နှင့် အဆင့်အတန်းမြင့်သော ဘိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့သို့သော အဆင့်အတန်း အမြင့်ဆုံးသတ္တဝါတို့တွင် အမသတ္တဝါတို့က ဖိမိတ်နှင့်အမျိုးတူသတ္တဝါဖြစ်သော အဖိုသတ္တဝါ၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှ ရရှိသော လိုအပ်သည့် ပေါင်းစပ်ပြီးဖြစ်သော အသက်ရှင် မှုငါးကို ပေး၏။ အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါ အမတို့သည် ပေါင်းစပ်ပြီးအသက်ရှင် မှုငါးကိုယ်တိုင် ပေး၍ ဝေငှ ဂွေငှက် မှုမ ပေးကြသော အဆင့်အတန်း နိမ့်သော သတ္တဝါတို့နှင့်မတူ ။ လိုအပ်သော အသက်ရှင် မှုငါးကို ပေးရုံမျှမကဘဲ ဖြစ် ပေါ်လာသော သတ္တဝါအသစ်တို့ကိုလည်း ခိုအောင်းရာ ရေ ရေကို ပေးခြင်း၊ အစာကို ပေးခြင်းတို့ဖြင့် အလွန် လျော့ကပ်သော ဝေငှ ဂွေငှက် မှုကို ပေးကြ၏။

အစာနှင့် ကြီးပွားမှု

အီဂါဝရ ဝါး၏ အစဉ်ကို သိမှသာလျှင် လိင် ဝါး၏သဘောကို အသေးစိတ် နားလည် နိုင်လိမ့်မည်။ ဤအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ အစာနှင့်အီဂါဝရ ဝါး (အာဟာရ ဂူပ) တို့ မတူကြသည့်အကြောင်းကို သိပ္ပံပညာရှင်၏။ အီဂါဝရ ဝါးအကြောင်းကို အသက်ရှင် မှုငါးများအကြောင်းကို ဖော်ပြသော အခန်းတွင် ဆိုခဲ့ပြီ။

အသီးသီးသော ကိုယ်ခန္ဓာတို့သည် မိမိတို့အတွက် နေ့စဉ်လိုအပ်သော ဝါးများကို အီဂါဝရ ဝါးမှ တဆင့် ထုတ်ယူကြ၏။ အစာထဲက မဟာဘုတ် ဝါးတို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာထဲသို့ အလွယ်တကူနှင့် ရေငှက် ဂွေငှက် သော အခြေအနေရှိကြ၏။ သတ္တဝါတိုင်းတွင် ရှိကြသော အီဂါဝရ ဝါးသည် အင်အားက မျိုးပြစ်၏။ အီဂါဝရ ဝါး၏ တာဝန်မှာ အဆင့်အတန်းမြင့်သော လိင် ဝါးရှိ သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို တည်ဆောက်ရာတွင် လိုအပ်သော ဝါးအမျိုးမျိုးကို ရွေးချယ်၍ ပေးရန်ဖြစ်၏။

အစဉ်လိုသောအချိန်

အဆင့်အတန်း နိမ့်သော သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့၏ နိမ့်နိမ့်ကို တည်ဆောက်ရန်အတွက် မီးငါတ်ဘဲ ခုနည်းသလို ကြောငါးကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ အဆိုပါ သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့၏ နာမ် ဝါတ်အင်အားတို့ အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါအဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်လောက်အောင် မကြိုးပမ်းမခြင်း မီးငါတ်ဘဲ ခုနည်းနှင့်သာ နေကြ၏။ အဆိုပါ အဆင့်အတန်း ဝင် သတ္တဝါတို့အတွက် အဟာရ ငါတ်သည့် မလို။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသတ္တဝါတို့သည် နောက်ထပ် ဝါတ်များကို ခွဲယူနိုင်သော အင်အား မရှိကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

အဆင့်အတန်းမြင့်သောဘဝသို့ ရောက်ရှိလာကြသည့် သတ္တဝါတို့သည် အဟာရ ငါတ်အင်အား များနှင့် ကင်း၍မနေနိုင်။ သတ္တဝါတို့၏ ရုပ်ဝါတ်ရှိဘဝ အခြေစိုက်ရသဖြင့် သော မီး ဝါတ်သည့် သက်ဆိုင်ရာ နာမ် ဝါတ်တို့တွင် ထိုက်လျောက်သော အင်အား ရှိသည့်ဖြစ်မှု အဟာရ ငါတ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်၏။ ထိုသို့ဖြစ်ပေါ်စေသည့်အဟာရ ငါတ်သည့် ပတ်ဝန်းကျင်မှ မီး ဝါတ်၊ လေ ဝါတ်၊ ရေ ငါတ်နှင့် မြေ ဝါတ်တို့ကို နောက်ထပ်ထုတ်ယူ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုသတ္တဝါတို့၏ နိမ့်နိမ့်သည် ရုပ်ကလိပါများ ဖြစ်လာကြ၏။ အဘယ်၍ ထိုသတ္တဝါတို့၏ နာမ် ဝါတ်တို့သည် ကြိုးသော အင်အား ရှိသည့်ဖြစ်မှု ထိုသတ္တဝါတို့၏ အဟာရ ငါတ်က နောက်ထပ် မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး လေးခုကို ထုတ်ယူကြပြီးလျှင် မိမိတို့၏ နိမ့်နိမ့် များပြည့်အောင် သွင်းထားကြ၏။ မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး လေးခုတို့သည် ပေါင်းစပ်၍ ထိုသတ္တဝါတို့၏ နိမ့်နိမ့် များကို ဖြစ်ပေါ်စေကြ၏။

အဟာရ ငါတ် ပင်ရင်းနှစ်ခုများ

အဟာရ ငါတ်သည် နောက်ထပ်လိုသော မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး လေးခုစလုံးကို သဘာဝအခြေအနေမှ ထုတ်ယူမည်ဆိုလျှင် ဖြစ်နိုင်၏။ သို့ရာတွင် ယေဘုယျအားဖြင့် သဘာဝသက်မဲ့ အရောင်များအတွင်း၌ ရှိသည့် မဟာဘုတ် ဝါတ်တို့သည် မိမိတို့ သက်ဆိုင်ရာ အရောင်တို့ကို အလွန်တင်းကြပ်စွာ ခွဲဝင်၍ထားသဖြင့် ယေဘုယျသတ္တဝါတို့တွင် ရှိသော အဟာရ ငါတ်၏ အင်အားနှင့် မမျှအောင် ဖြစ်တတ်၏။ သို့ရာတွင် သက်ရှိ သတ္တဝါတို့၏ နိမ့်နိမ့်အတွင်းသို့ ရောက်လာသည့် မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး ထို့သည့် အမြဲတန်း ပြောရလျှင် နေကြပြီးလျှင် သဘာဝသက်မဲ့ အရောင်များထဲတွင် ရှိသော မဟာဘုတ် ဝါတ် များကဲ့သို့ ခိုင်မာသော အစိုင်အခဲဖြစ်၍ မသွားကြ။

န ဘ ဓိ ငါတ်တို့၏ အသက် ရှင် မှအလှင်သည့် အင်အားကြီး၍လော သောအခါ
 တွင် ဘဝ်မက် မှ အင်အားတို့သည့် ထို န ဘ ဓိ ငါတ် များအတွင်းသို့ ပြည့်လွှ် အောင် ထိုးဝင်
 ကြ၏။ န ဘ ဓိ ငါတ်တို့သည့် ကြီးမားသော ကိုယ်ခန္ဓာ များကို ဘဉ်အောက် နိုင်လောက်
 အောင် အင်အားကြီး၍လောသော သောအခါတွင် ဘဝ်မက် မှအင်အားတို့က မိမိတို့ အင်
 အားကို အနည်းငယ်မျှသာ အသုံးပြုပြီးလျှင် မဟာဘုတ် ငါတ် များကို များ နိုင်သမျှ
 များစွာ ထုတ်ယူကြ၏။ သဘာဝ အရ ဝတ္တုများမှ မဟာဘုတ် ငါတ် များကို ထုတ်ယူ
 ရသော အလုပ်သည့် န ဘ ဓိ ငါတ်အင်အားအလွန်ကုန်ခမ်းသော အလုပ်ဖြစ်၏။
 ထို့ကြောင့် န ဘ ဓိ ငါတ်သည့် မဟာဘုတ် ငါတ် များကို အင်အားအနည်းငယ်မျှသာသုံး၍
 ထုတ်ယူရန်ပြဿနာကို ဖြေရှင်းသောသဘောဖြင့် မိမိ၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှ မဟာဘုတ်
 ငါတ်တို့ ဘင်းကြပ်စွာ ပူးပေါင်းမနေသော အရ ဝတ္တုတို့ကို ရှာဖွေ၏။

သက်ရှိရုပ်ငါတ်တို့၏ ပြောချေခင်းခြင်း

သက်ရှိသတ္တဝါတို့အတွင်း၌ ရှိသော အရ ဝတ္တုတို့သည့် သဘာဝသက်ရောက်
 ဝတ္တုတို့ကဲ့သို့ နိုင်မြဲလွှ် အစိုင်အခဲဖြစ်မနေကြ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သက်ရှိငါတ်
 န ဘ ဓိ ငါတ်တို့က ထိုအရ ဝတ္တုတို့ကို အလွယ်ကူဆုံး ပြုပြင်ချင်သလို ပြုပြင်နိုင်ရန်အတွက်
 မိမိတို့၏ အင်အားတို့ဖြင့် ရင်အုပ်မကွာ ထိန်းသိမ်းထားသော ကြောင့်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သက်ရှိသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ များအတွင်း၌ လှည့်လည်နေသည့်
 ရုပ်ငါတ်တို့သည့် အခြား န ဘ ဓိ ငါတ်တို့၏ အီဟာရ ငါတ်တို့က မိမိတို့အလိုရှိသော နောက်
 ထပ်မဟာဘုတ် ငါတ် များကို ထုတ်ယူနိုင်ရန်အတွက် အရ ဝတ္တုတို့ ဘဉ်ရ ဝင်ရင်း ဌာန
 များ ဖြစ်၏။ န ဘ ဓိ ငါတ်အင်အားကောင်းသော သက်ရှိသတ္တဝါတို့တွင် ဝမ်းတွင်း
 ဥဏ္ဍိလင်းများ ရှိကြ၏။ ထိုဌာနတို့က ဘယ်နေရာတွင် မဟာဘုတ် ငါတ်တို့ ပြော
 ချေခင်းစွာ ရှိသည့် အရ ဝတ္တုတို့ရှိသည့်ကို သိကြ၏။ ဘနည်းဆိုသော် န ဘ ဓိ ငါတ်၏
 အသက်ရှင်မှ အလှင်အင်အားကောင်းသော သတ္တဝါတို့သည့် မည်သည့်နေရာတွင်
 ပြောချေခင်းသော အရ ဝတ္တု များရှိသည့်ကို သိကြ၏။ အခြားသက်ရှိသတ္တဝါတို့၏
 ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ ရှိလျှင်လည်း သိကြ၏။ သဘာဝသက်ရောက် အရ ဝတ္တုများအတွင်း၌
 ရှိလျှင်လည်း သိကြ၏။

ရုပ် ဝါတ် ရှိ သတ္တဝါတို့က မိမိတို့၏ ဂိုဏ်း ခန္ဓာများကို ဘဉ် ဆောက်ရန်
 လိုအပ်သော မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး လေးခုလုံးသို့ သက်မဲ့အရ ဝတ္ထုများထဲတွင် ရှိ၏။
 သို့ရာတွင် အနည်းငယ်သော သက်မဲ့အရ ဝတ္ထုများထဲ၌သာ နာမ် ဝါတ်တို့က ပြုပြင်၍
 ထုတ်ယူနိုင် လောင့် အောင် ပြောပျော့င်း နေသော အရ ဝတ္ထုများ ရှိ၏။
 အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ် ဝါတ်သို့ လျောက်ပတ်စွာ အင်အား ကောင်းသည့် ဖြစ်မှု
 မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး၊ မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး လေးခုမှ ကျွန်ုပ်တို့ လိုသမျှသော အာဂရ
 ဝါတ်တို့ကို ထုတ်ယူနိုင် မည်ဖြစ်၏။ ရေ ဝါတ်ကို နာမ် ဝါတ်တို့က ထုတ်ယူနိုင် လောက်အောင်
 ပြောပျော့င်း မှုကိုဖြတ် စေသော ရေမှတစ်ပါး အခြား သောသက်မဲ့ အရ ဝတ္ထုတို့မှာ
 အလွန် ခိုင်မာစွာ အစိုင်အခဲ ဖြစ်၍ နေသည့်အတွက် လူသတ္တဝါက ဘိုက်ရိုက်ထုတ်၍
 မယူနိုင်ကြ။

အဝတ္ထုများတွင် အလွယ်လုံးဆုံးသော ခေတ်

အဆင့်အတန်း အနိမ့်ဆုံးဖြစ်သော ရုပ် ဝါတ် ရှိ သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့
 အလိုရှိသမျှ မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး လေးခုကို ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်မှ ၎င်း၊ သက်မဲ့အရ ဝတ္ထု
 များမှ ၎င်း ဘိုက်ရိုက်ယူနိုင်ကြ သော်လည်း အဆင့်အတန်းမြင့်သော ဘဝသို့
 ရောက် နေသော သတ္တဝါတို့သည် အသိဉာဏ်လွန်စွာကြီးလာသဖြင့် မိမိတို့ အလို
 ရှိသော မဟာဘုတ် ဝါတ်ကြီး များကို လွယ်ကူ၍ သက်သာသော နည်းများဖြင့် ရှာ
 ကြ၏။ အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့သည် အခြားသတ္တဝါတို့ လုပ်သားသော အရ
 များ ပေါ်မှ အမြတ်ထုတ်ကြ၏။ မိမိတို့၏ ဂိုဏ်း ခန္ဓာကို ဘဉ် ဆောက်ရန်လိုသော
 မဟာဘုတ် ဝါတ် များသို့ အခြားသတ္တဝါတို့၏ ဂိုဏ်း ခန္ဓာများထဲတွင် ပြောပျော့င်း
 သောအပြစ်နှင့် အဆင့်သင့်စွာ ဆောင်းသား နှင့်ပြီးဖြစ် နေသည့်ကို အဆင့်အတန်းမြင့်
 သော သတ္တဝါတို့ ခံစားကြ၏။ ဤသို့ ကြွေကြွေသဖြင့် ဘဝမက်မှ အင်အားတို့သည် ကြီး
 စွာဖြတ် ပေါ်လာကြ၏။ မိမိတို့၏ ဂိုဏ်း ခန္ဓာများကို ဘဉ် ဆောက်ရန်အတွက် ပြောပျော့င်း
 ပျော့င်း သော အရ ဝတ္ထုတို့ကို လုံ့လသော ဆန္ဒသည့် ကြိုးပမ်းလှသဖြင့် အဆင့်အတန်း
 မြင့်သော သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့၌ မည်သည့် အရ များလှသည်ကို နားလည်နိုင်သော
 အခြေရှိကြ သော်လည်း ပြုလုပ်မှုတို့၏ သဘောကို မသိကြခြင်းကြောင့် အခြားသတ္တဝါ
 တို့၏ ဂိုဏ်း ခန္ဓာအတွင်း၌ ရှိသော ပြောပျော့င်း သော အရ ဝတ္ထုတို့ကို လှယ်
 ကာ မဖွယ် သော အမှန် ပြုကြ၏။

ရုပ်ငါးအင်အား နှင့် နာမ်ငါးအင်အားတို့သို့ အခြားနား ဘုရားနှင့်
 ဘုရားများ၏ ပြုလုပ်မှုရှိ၏။ သောဝါတို့၌ ကြီးသော ရုပ်ငါးအင်အား ရှိခြင်းမှာ ထို
 သောဝါတို့၌ ကြီးသော နာမ်ငါးအင်အား ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူစွာ ပင်
 အင်အား သေးငယ်သော နာမ်ငါးအင်အား ရှိသော သောဝါတို့တွင် အင်အား သေးငယ်သော
 နာမ်ငါးအင်အား ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ အင်အား သေးငယ်သော နာမ်ငါးအင်အား ရှိသော
 သောဝါတွင် နာမ်ငါးအင်အား များ ပျာစွာ ရှိမူ ထိုသောဝါတို့သို့ မိမိတို့၏ ရုပ်ငါး
 အင်အား သေးငယ်မှုကို ကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်သို့ များစွာ များ နှင့်
 အသိဥပဇာန်တို့ကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်၏။

အဘယ်ကြောင့် အားနည်းသော သောဝါသို့ အားကြီးသော
သောဝါ၏ အစွမ်းဖြစ်ရခြင်း

လူသောဝါနှင့် ဘိရစ္ဆာန်တို့တို့သို့ သောဝါ အင်အားများဖြင့် သောဝါ
 တို့သို့ မိမိတို့၏ နာမ်ငါးအင်အားအတော် များစွာကို အာရုံများဖြစ်ပေါ်လာ
 စေမှုနှင့် အသိဥပဇာန်များဖြစ်ပေါ်လာစေမှုအတွက် အသုံးပြုကြ၏။ သို့ရာတွင်
 အင်အားနည်းသော သောဝါတို့တွင်မူ အင်အားပြောသော အာရုံများ နှင့်အသိ
 ဥပဇာန်များ ရှိကြ၏။ ဤအကြောင်းကြောင့် ပင် ထိုသောဝါတို့၏ နာမ်ငါးအင်အား သို့
 ကြီးမားခြင်းဖြစ်၏။ ဥဒါဟရုဏ်သို့သော် အာရုံကသစ်ပင်ကြီးတို့တွင် အလွန်
 အင်အားပြောသော အာရုံများသာ ရှိကြ၏။ ထိုသို့ပင်ကြီးတို့၏ နာမ်ငါးအင်အား သို့
 မိမိတို့၏ အင်အားများစွာကို မိမိတို့၏ ရုပ်ငါးအင်အား ကြီးမားအောင် ဘေးက
 ရန်အတွက်သာ အသုံးပြုကြ၏။ သို့ရာတွင် လူသောဝါတို့တွင် သစ်ပင်ကြီးတို့၏ နာမ်ငါးအင်အား
 နှင့်နှိုင်းစာလျှင် သေးငယ်သော နာမ်ငါးအင်အားသာ ရှိကြ၏။ လူသောဝါတို့သို့ မိမိတို့
 နာမ်ငါးအင်အားအပြောအဆိုများကို အာရုံများ နှင့် အသိဥပဇာန်များဖြစ်ပေါ်
 စေမှု၌သာ အသုံးပြုကြ၏။ မကြာခဏအတွင်း၌ အမျိုးမျိုးသော သောဝါတို့၏
 ရုပ်ငါးအင်အားကြီးခြင်း၊ သေးခြင်းတို့သို့ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ပင် ဖြစ်
 စေကောမူ ဤကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်၌ သောဝါအများသို့ ဘဦးကိုဘဦးက စား၍ နေ
 ကြ၏။ အကယ်၍ အဝလုံချင်သော သောဝါတို့သို့ အင်အားကြီးသည့်ဖြစ်မှု ထိုသောဝါ
 တို့က အင်အားနည်းသော သောဝါတို့ကို သတ်၍ စားကြ၏။ အင်အားနည်းသော
 သောဝါတို့ကမူ အင်အားကြီးသော သောဝါတို့ကို စား၍ ရန်အတွက် ထိုသောဝါတို့ အသေ
 ကိုစေလိုကြ၏။ ဘေးကရန်လည်း ထိုသောဝါတို့ အသိရှိစေစေ နှင့်ပင် ထိုသောဝါ
 တို့၏ နာမ်ငါးအင်အားသို့ မမှတ်ပတ်စေစေ ရောဂါပျက်စီးပျက်စီး ပရိယာယ်ကို အသုံး

ပြုကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် အင်အား သေး သော သတ္တဝါတို့သည့် အင်အားကြီး သော သတ္တ
 ဝါတို့၏ ကိုယ် ခန္ဓာကို စား နိုင်ကြ၏။ အင်အားအကြီးဆုံးဖြစ် သော ကိုယ် ခန္ဓာတို့
 သည် ပင်လျှင် သေ သောအခါတွင် အင်အားအ သေးဆုံးသတ္တဝါတို့ထက် အင်အား နည်း
 ချိသွား၏။ ထို့ကြောင့် အစာရှာ မှာ မေ့တော့မှ ယေဘုယျအားဖြင့် အင်အားကြီး
 သော သတ္တဝါတို့က အင်အား သေး သော သတ္တဝါတို့ကို စားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်
 ၏။

ကိုယ် ခန္ဓာကြီး မားခြင်း နှင့် ထပ်ဖြည့်ခြင်း

သတ္တဝါတို့၏ အတွင်း ပါ ဘဝ မက် မှာ အင်အား များ နှင့် ပျင်း ရဲခြင်းတို့
 ကြောင့် သတ္တဝါအ ချင်း ချင်း မိမိတို့၏ ကိုယ် ခန္ဓာကြီး ပွား မှာအတွက် အခြား သတ္တဝါ
 တို့၏ ကိုယ် ခန္ဓာကို အမှီပြုရ မှာ ဖြစ် ပေါ်လာခြင်းဖြစ်၏။ ကိုယ် ခန္ဓာ အသီး သီးတို့
 သည် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အရာဝတ္ထုတို့၏ ပြုပြင် မှာကို ခံကြရ၏။ ဣန္ဒြိယတို့၏ ကိုယ် ခန္ဓာ
 အတွင်းသို့ ဣန္ဒြိယတို့သွတ်သွင်းလိုက်ကြ သော အရာဝတ္ထုအမျိုးမျိုး သည် ပတ်ဝန်းကျင်
 လေထုက ထုတ်ယူ မှာကြောင့် ဣန္ဒြိယတို့၏ ကိုယ် ခန္ဓာအတွင်းမှ လွတ် ပြောက်သွားကြ၏။
 အီဟာဝရ ဓါတ်၏ အဓိကဘာဝန်မှာ အဆိုပါ နည်းဖြင့် ဆုံးရှုံးသွားသည့် မဟာဘူတ
 ဓါတ် များအစား မဟာဘူတ ဓါတ်အသစ် များကို ယူဝင် ပေးရန်ဖြစ်၏။ အီဟာဝရ
 ဓါတ်၏ အခြားဘာဝန်မှာ မိမိသက်ဆိုင်ရာ ကိုယ် ခန္ဓာကို လိုအပ် သော နေရာ
 တွင် တိုး ချဲ့ ပေး နိုင်ရန်အတွက် မဟာဘူတ ဓါတ် များကို ပို၍ရှာ ပေးရန်ဖြစ်၏။

သက်ရှိသတ္တဝါအသီး သီးတို့အတွင်း၌ ရှိကြ သော နာမ် ဓါတ်တို့သည် မိမိတို့
 သက်ဆိုင်ရာ ကိုယ် ခန္ဓာတို့အတွင်း၌ ထိုက် လျောက်စွာ ထူထဲ သော ဂုဏ် ဓါတ် များရှိ
 နေ အောင် ထိန်းသိမ်း ပေးကြ၏။ ယေဘုယျအားဖြင့် သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ် ခန္ဓာအတွင်း
 ၌ရှိ သော ဂုဏ် ဓါတ်တို့၏ ထူထဲခြင်း နှင့် ထိုသတ္တဝါတို့ နေထိုင်ရာ လေထုအတွင်းရှိ
 ဂုဏ် ဓါတ်တို့၏ ထူထဲခြင်းသည် ခြား နား၏။ ဥဒါဟရဏ်ဆို သော လူသတ္တဝါတို့မှာ
 မိမိတို့ ကိုယ် ခန္ဓာဘဝန်အတွင်း၌သာ ပြေ ဓါတ်၊ လေဓါတ်၊ ရေဓါတ်၊ မီး ဓါတ်တို့၏
 ထူထဲ မှာကို ထိန်းသိမ်း ပေးရန် လိုကြသည့် မဟာဘူတ ဓါတ် မိမိတို့ကိုယ် ခန္ဓာအတွင်းရှိ အမျိုးမျိုး
 သော အင်္ဂါတို့တွင် ဂုဏ် ဓါတ်ထူထဲ မှာ အမျိုးမျိုးရှိ နေ နိုင်ရန်အတွက် ထိန်းသိမ်း ပေး
 ရန်လည်း လိုကြ၏။ အဆိုပါ အင်္ဂါများ အကုန်လုံး လောဘိအတွင်း၌ ရှိကြ သော
 ဂုဏ် ဓါတ်တို့၏ ထူထဲ မှာသည့် မိမိတို့ နေရာပတ်ဝန်းကျင် လေထုအတွင်း၌ ရှိ သော
 ဂုဏ် ဓါတ်တို့၏ ထူထဲ မှာနှင့် များ စွာ ကွာခြား၏။

မဟာဘုတ် ခါတ်ဘိသင် မိမိတို့ ဘမျိုးတည်းသော နေ

လိုခြင်း

ရုပ်ဝတ္ထုအားလုံးသည် မိမိတို့ ဘမျိုးတည်းသော ပါဝင်သော ထုထဲမှရရှိ
စေရန်အတွက် ကျယ်ပြန့်လှသော သဘောရှိကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လေထုအတွင်း၌
နေကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာတို့သည် လေထု၏ ထုထဲမှ ဖွင့်၎င်း ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်
ရတနာ၏ ထုထဲမှ ဖွင့်၎င်း ပေါင်းစပ်သွားလှသော သဘောရှိကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့
ကိုယ်ခန္ဓာများအတွင်း၌ ရှိကြသော နာမ်ဓါတ်တို့က ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း
၌ရှိသော ရုပ်ဓါတ်များကို ပြင်ပသို့ ပြန့်နှံ့သွားစေရန်၎င်း ၊ အပြင်ပမှ ရုပ်
ဓါတ်များ ပို၍ ဝင်မလာစေရန်၎င်း ၊ ကာကွယ်ပေးကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာများအတွင်း၌ ဘိက္ခုသော အပူအအေး ဓါတ်သည်
ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထိုအပူအအေး ဓါတ်သည် လေထု၏ အပူအအေး ဓါတ်နှင့် အဓိက
လောကီပင် ခြားနားခြင်းရှိ၏။ အပူပိုင်း ဒေသများ အပါအဝင် ဖြစ်သော
ဤကမ္ဘာ၏ ဒေသအကုန်လုံး လောကီရှိ လေထု၏ အပူအအေး ဓါတ်သည် လူသတ္တဝါတို့
ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ အပူအအေး ဓါတ်အောက်ယုတ် လျော့၏။ ထို့ပြင် ပူအိုက်သော
သဲကန္တာရတို့သို့သော ဟိုင်းပြည်များလည်း ရှိသေး၏။ ထိုဟိုင်းပြည်များရှိ အပူအအေး
ဓါတ်သည် လူသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ အပူအအေး ဓါတ်ထက် များ၏။ အဆိုပါ
အပူအအေး ဓါတ်နှစ်မျိုးလုံးအတွင်း၌ လူသတ္တဝါတို့၏ နာမ်ဓါတ်က လူသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်
ခန္ဓာတို့ကို ဘိက္ခုသော အပူအအေး ဓါတ်ရှိနေအောင် ထိန်းသိမ်းပေး၏။ လူသတ္တဝါ
တို့ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အပူအအေးသည် ပူအိုက်သော သဲကန္တာရအတွင်း၌ ၎င်း ၊ ရေခဲများ
အပြင် ဖုံးလွှမ်းနေသော ဝန်ဂိုးစွန်း ဒေသများအတွင်း၌ ၎င်း ၊ ပြောင်းလွဲခြင်းမရှိ
ဘိက္ခုမှန်ကန်စွာသာ နေ၏။

နာမ်ဓါတ်က ရုပ်ဓါတ်ထုထဲမှ ကိုယ်ထိန်းသိမ်းပေးခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အပူအအေး ဓါတ်ကို ထိန်းသိမ်းပေးရင်းနှင့်
ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်ဓါတ်သည် လေထု၏ စွက်ဖက်လာမှုများကိုလည်း ခုခံတိုက်ခိုက်ပေး
ရ၏။ တခါတရံ အပူချိန်(ဖ) ဒီဂရီ ၁၂၀ မျှရှိသော ပူအိုက်သော သဲကန္တာရများ

ထဲသို့ ရေခဲသံသရာ သော အခါ လူသတ္တဝါတို့၏ နာမ် ခေါ်က မိမိတို့ နိဗ္ဗာန် အား
 လေထုမှ အပူဓာတ်ကို ပို၍ ထုတ် မယူမိ စေရန် စေတနာ ရှိသော် ပေး၏။ ဝန်ရိုး
 စွန်း ဒေသများသို့ ရေခဲသံသရာ သော အခါတွင် လူသတ္တဝါတို့၏ နာမ် ခေါ် များက
 မိမိတို့၏ နိဗ္ဗာန် အား အတွင်း၌ စုဆောင်းထားသော အပူဓာတ်များကို လေထု
 ထဲသို့ ထုတ်လွှတ် မပေးမိ စေရန် စေတနာ ရှိသော် ပေး၏။ အဆိုပါ ဒေသနှစ်ခု
 စလုံး၌ လေထုက ဂျန်ဝီတို့ နိဗ္ဗာန် အား၏ အပူအအေး ခေါ်ကို မိမိ၏ အပူအအေး
 ခေါ် နှင့် တူညီ အောင် လုပ်ချင်သော သဘောရှိ၏။ သို့ရာတွင် ဂျန်ဝီတို့၏ နာမ်
 ခေါ် များက လေထုအလိုရှိသည့်အတိုင်း မဖြတ် စေနိုင်ရန် ကာကွယ် ပေး၏။ ဂျန်ဝီ
 တို့ သေ၍ သော အခါတွင် နာမ် ခေါ်သည့် ဂျန်ဝီတို့၏ နိဗ္ဗာန် အားတွင် မရှိတော့။
 ထိုအခါတွင် ဂျန်ဝီတို့ နိဗ္ဗာန် အား၏ အပူအအေး ခေါ်သည့် လေထု၏ အပူအအေး
 ခေါ် နှင့် တူညီသွားပြီးလျှင် ဂျန်ဝီတို့၏ နိဗ္ဗာန် အားသည့် ပတ်ဝန်းကျင် နှင့် ရေခဲ
 သွားကြ၏။

လေထုက ဂျန်ဝီတို့၏ နိဗ္ဗာန် အားအား အနှောင့်အယှက် ပေးမှန်
 ဂျန်ဝီတို့၏ နာမ် ခေါ် များက အကုန်အစင် ကာကွယ်၍ မပေးနိုင်။ လေထုသည်
 ဂျန်ဝီတို့ နိဗ္ဗာန် အားအတွင်းရှိ မဟာဘူတ ခေါ်တို့ကို အမြဲတန်းတိုက် ဖျက် နေပြီးလျှင်
 ဂျန်ဝီတို့ နာမ် ခေါ် များကလည်း မိမိတို့ပိုင်နက်အတွင်းရှိ မဟာဘူတ ခေါ်တို့ကို အမြဲ
 တန်းပင် ကာကွယ် ပေး နေကြ၏။ လေထုက မိမိလို၍ နေသော မဟာဘူတ ခေါ် များ
 ကို ဂျန်ဝီတို့ နိဗ္ဗာန် အားမှ နုတ်ယူ၍ မိမိတွင် ပို၍ နေသော မဟာဘူတ ခေါ် များ
 ကို ဂျန်ဝီတို့ နိဗ္ဗာန် အားအတွင်းသို့ ပို့၏။

နိဗ္ဗာန်အားကို လေထုက အနှောင့်အယှက် ပေးခြင်း

နာမ် ခေါ်တို့သည် အမြဲတန်း လေထု၏ အနှောင့်အယှက် ပေးခြင်း များကို
 တွန်းလှန် နေကြ၏။ သို့ရာတွင် နာမ် ခေါ်တို့သည် မည်မျှ လောကပင် သတိရှိကြသည့်
 ဖြစ်စေကာမူ နိဗ္ဗာန်အားမှ မဟာဘူတ ခေါ် အနည်းအကျဉ်း ထုတ်မသွားနိုင်
 အောင်ငှင်း၊ နိဗ္ဗာန် အား အတွင်းသို့ ပြင်ပမှ မဟာဘူတ ခေါ် များ အနည်း
 အကျဉ်း နှောင့်ယှက်ဝင် မလာနိုင် အောင်ငှင်း၊ မကာကွယ်နိုင်ကြ။ ဂျန်ဝီတို့သည်
 ဂျန်ဝီတို့၏ နိဗ္ဗာန် အား လောကီ ထုထဲမှ မရှိသော လေထုအတွင်း၌ နေကြရ
 သဖြင့် လေထုက ဂျန်ဝီတို့ နိဗ္ဗာန် အားအတွင်း၌ စုဆောင်းပြီးရှိ နေသော မဟာ
 ဘူတ ခေါ် များကို ယူဆောင်၍ သွားလှ သော သဘောရှိ၏။ ဤနည်းဖြင့် မီးခေါက်၊
 ရေခဲ နှင့် မြေခဲ မြေခဲ ဖြစ်သွားစွာတို့သည် ဂျန်ဝီတို့ နိဗ္ဗာန် အားထဲမှ လွတ်မြောက်
 သွားကြ၏။

အကယ်၍ ဂိုဏ်းခန္ဓာတို့၏ ဆက်လက်တည်နေမှုကို မပျက်စီးစေလိုသဖြင့် မူ
 ထိုသို့ လွတ်မြောက်သွားသော မဟာဘုတ်ဓါတ်များအတွက် မဟာဘုတ်ဓါတ်အသစ်များ
 ဖြစ် အစားထိုးပြုရမည်ဖြစ်၏။ အီဟဝရဓါတ်က လေထုကိုယ်တိုင်အတွင်းမှ နေဘက်
 ထပ်မဟာဘုတ်ဓါတ်များ ရနိုင်ရန်အတွက် မိမိ၏ အထူးပြုပြင်မှုနည်းဖြင့် အခြေပြုပြင်
 ၍ ပေးနေပြီးလျှင် ဂိုဏ်းခန္ဓာတို့လို၍ နေသော မဟာဘုတ်ဓါတ်တို့အား ဂိုဏ်းခန္ဓာ
 များအတွင်းသို့ ပို့ပေးနေ၏။ အီဟဝရဓါတ်သည် မိမိနှင့် နီးကပ်လျက်ရှိသော
 ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိသည့် ဓါတ်များကိုသာ ပြုပြင်ပေးနိုင်၏။ မိမိ၏ အင်အားများကို
 ဝေးလန်ရာသို့လွှတ်၍ မဟာဘုတ်ဓါတ်များကို မရှာနိုင်။ ဥပမာ ဆိုသော် ဂျန်နီ
 တို့၏ အစာအိမ်သည် မိမိအတွင်းသို့ ရောက်လာသော အစာများကိုသာ ကြေညက်
 စေနိုင်၍ အစာကို မိမိကိုယ်တိုင် ထွက်၍ မရှာနိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

အစာ ကြေညက်မှု အင်္ဂါနှင့် အီဟဝရဓါတ်

ဤ တွင် အစာအိမ်အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ နားမရှုပ်စေရန်
 လိုအပ်၏။ ဂျန်နီတို့ ဂိုဏ်းခန္ဓာ၏ အင်္ဂါအသီးသီးတို့တွင် မိမိတို့ သက်ဆိုင်ရာ ထူးခြား
 သော တာဝန်များ ရှိကြသဖြင့် အီဟဝရဓါတ်ဟု ခေါ်သည့် အသက်ရှင်မှုဓါတ်နှင့်
 အလွန်ခင်မင်ရင်းနှီး၏။ သို့ရာတွင် အီဟဝရဓါတ်သည် တခုတည်းသော ဂိုဏ်းခန္ဓာ
 အတွင်း၌သာ တည်နေသည့်မဟုတ်ကြောင်းကို သတိပြုအပ်၏။ ထိုမှ အရှုံးဖြတ်သော
 အာဟာရဓါတ်တို့သည် အစာကြေညက်မှု အင်္ဂါများထဲတွင် စုရုံး၍ နေကြပြီးလျှင် အခြား
 ဂိုဏ်းခန္ဓာအားလုံးသို့ ပို့နှံသွား၏။ ဂျန်နီတို့၏ ဂိုဏ်းခန္ဓာအတွင်း၌ အီဟဝရဓါတ်နှင့်
 ကင်းသော ရုပ်ကလာပ်တူ၍ အလွင်း မရှိ။

အီဟဝရဓါတ်၏ ပြုပြင်ပေးမှုကို မခံရသေးသော မဟာဘုတ်ဓါတ်တို့သည်
 ဂျန်နီတို့၏ ဂိုဏ်းခန္ဓာအတွင်းသို့ မဝင်ရောက်နိုင်။ အာဟာရဓါတ်သည် မဟာဘုတ်
 ဓါတ်များအား ဂျန်နီတို့ ဂိုဏ်းခန္ဓာများထဲသို့ မဝင်ဖို့တွင် ဆီး၍စစ်ပေးသော
 ရေစစ်နှင့်တူ၏။ ဂျန်နီတို့သည် ဂျန်နီတို့၏ ဂိုဏ်းခန္ဓာအတွင်းသို့ မှန်ကန်စွာ
 အရ မဟာဘုတ်ဓါတ်အသစ်များကို အစာကြေညက်မှု အင်္ဂါတို့မှ တဆင့် နေ၍ သွင်းသည့်
 ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် ဂိုဏ်းခန္ဓာပေါ်မှ ပြုပြင်ထွက်အပ်သော နှုတ်သွင်းသော အခြား
 တနည်းဖြင့် သွင်းသည့်ဖြစ်စေ ထိုဓါတ်အသစ်များသည် ဂျန်နီတို့၏ သက်ရှိ ဂိုဏ်းခန္ဓာ
 အတွင်းသို့ အီဟဝရဓါတ်မှ တဆင့် ဖြတ်၍ ဝင်လာကြရမည် ဖြစ်၏။

အစာအာခြင်းအာရုံနှင့် ရေငတ်ခြင်းအာရုံများ

လူသတ္တဝါနှင့် ဘိရုတ္တဝါတို့ကဲ့သို့ သေဝ ဖွံ့ဖြိုး များသော သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့ အာဟာရဓါတ်က ထုတ်ယူရမည့် မဟာဘုတ်ဓါတ်အသစ်တို့ကို မိမိတို့၏ အစာ ြော့ကျက် မှာ အီဂါများအတွင်းသို့ ရောက်လာသော အရသာဝတ္ထုတို့မှသာလျှင် ရကြ၏။ အချို့သော မီးဓါတ်၊ လေဓါတ်နှင့် အချို့သော ရေဓါတ်တို့သည် ပင်လျှင် ဂျွန်ဝီတို့၏ ဂျယ်ခန္ဓာအတွင်းသို့ အခြား ဂျယ်အီဂါများမှတစ်ဆင့် ဝင်လာကြ၏။ သို့ရာတွင် ဂျွန်ဝီ တို့၏ ဂျယ်ခန္ဓာအဖို့ ဂျွန်ဝီတို့ အလိုရှိသော မဟာဘုတ်ဓါတ်တို့ကို ဂျွန်ဝီတို့၏ အစာ ြော့ကျက် မှာ အီဂါများအတွင်းသို့ စားသွယ်အဖြစ် နှင့်၎င်း၊ သောက်ဖွယ်အဖြစ် နှင့်၎င်း၊ ဂျွန်ဝီတို့ အများဆုံး ရကြ၏။

အစာအိမ်သည် ဂျွန်ဝီတို့ စားသောက်သော အရသာတို့ကို ပထမ ခံယူရာ အီဂါဖြစ်ခြင်း ြော့ငင်၎င်း၊ အစာ ြော့ကျက် မှာ ြော့ငင် ပဏမဆုံး ဟင်းလင်းဖြစ် သွားရာ အီဂါဖြစ်ခြင်း ြော့ငင်၎င်း၊ နာမိဓါတ်၏ အစာလိုချင် ြော့ငင်းအချက် ပေး မှုများဖြင့် သေဝ အစာအာ မှာ အာရုံနှင့် ရေငတ် မှုအာရုံတို့သည် အစာအိမ် ထဲတွင် ဖြစ် ပေါ်ကြ၏။

ပတ်ဝန်းကျင်ထဲမှ အာရုံပြန်ချက် ငါးခုအနက်မှ ထိတွေ့မှုအာရုံပြန်ချက် သည် ဂျွန်ဝီတို့ ဂျယ်ခန္ဓာတခုလုံး၌ ပုံနှိပ်၍ တည်နေသည့်အ ြော့ငင်းကို သတ်ပြုအပ်၏။ ထို့ ြော့ငင် ထိတွေ့မှုအာရုံပြန်ချက်သည် ဂျွန်ဝီတို့ အစာ ြော့ကျက် မှာ အီဂါအားလုံး၌ ပုံနှိပ်၍ နေ၏။ ဂျွန်ဝီတို့ စားသောက်ကြသော အရသာဝတ္ထုအမျိုးမျိုး ြော့ငင် ဂျွန်ဝီတို့၏ အစာအိမ်သည် အမြဲတန်းပြည့် နေ၏။ သက်သေ ချက်ဓါတ်တို့ကို ဆိုရသဖြင့် သေဝ (အခန်း ၅၀) တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ပင်မအိုပါ အရသာဝတ္ထုတွင် အာရုံ ပြန်ချက်များ ရှိကြ၏။ အဆိုပါ အရသာဝတ္ထုတို့သည် ဂျွန်ဝီတို့ အစာ ြော့ကျက် မှာ အီဂါ များအတွင်းရှိ ထိတွေ့မှုအာရုံပြန်ချက်များနှင့် ထိတွေ့သောအခါတွင် ထိတွေ့မှုအာရုံ သည် ဖြစ် ပေါ်လာ၏။ သို့ရာတွင် ဂျွန်ဝီတို့၏ ငုတ်နေသော နာမိဓါတ်ဖြင့်သာလျှင် ဂျွန်ဝီတို့ အစာ ြော့ကျက် မှာ အီဂါများအတွင်း၌ ဖြစ် ပေါ်သော ထိတွေ့မှုအာရုံတို့ကို သိနိုင်၏။ ထို့ ြော့ငင် ဂျွန်ဝီတို့ စားသောက်၍ ဂျွန်ဝီတို့၏ အစာ ြော့ကျက် မှာ အီဂါ များအတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာကြသော အရသာဝတ္ထုတို့သည် ဂျွန်ဝီတို့၏ ငုတ်နေသော နာမိဓါတ်ကိုသာ ထိကြစေနိုင်၏။

ထိတွေ့မှအာဝရ်ကို ဟင်းလင်းဖြစ် မှဖြင့် ဖြစ် ပေါ် စေခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့၏ အစာ ခြေကျက် မှ အီဂါများတွင် ရှိ နေသော ထိတွေ့မှ အာဝရ်များကို ကျွန်ုပ်တို့၏ ထင်မြင်မှုရှိသော နာမ် ဓါတ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ မသိနိုင်ကြ။

လုပ်ငန်း စေ့မှတစ်ဆင့် နှင့်သော ဆက်ကပ် ဆက်ကပ် ထိတွေ့နေရသော အခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ထိတွေ့ခြင်း အာဝရ်မှ အီဂါတို့သို့ ငုတ်လျှိုးက နေကြပြီးလျှင် ထင်မြင်သော လောကီဖြစ်၍ သွားကြ၏။ အာဝရ်မှ အီဂါတို့ကို အမြဲတန်းထင် အောင် လုပ်ပေး နေလျှင် ထိုအီဂါ၏ ထင်သော အာဝရ်တို့သို့ ငုတ်၍ နေသော နာမ် ဓါတ်အတွင်း သို့ နာမ် ဓါတ်ဝင်သွား၏။ အစာ ခြေကျက် မှ အီဂါ များ၌ ရှိသော အာဝရ်ပြန် မှ ဓါတ်သို့ အစဉ်ပြည့်၍ နေသော စားသောက် သောက်သုံးတို့တွင် ရှိသော ထိတွေ့မှတို့၏ အာဝရ် မှ ဓါတ် များဖြင့် အမြဲတန်းထင် အောင် လုပ်ပေး မှုများကို ခံ နေရသဖြင့် အစာ ခြေကျက် မှ အီဂါတို့သို့ ထင်မြင်သွားကြပြီးလျှင် သိသော သောအာဝရ် ခံစား မှုတို့ကို ဖြစ် ပေါ် စေခြင်း ငှါ မတတ်နိုင်ကြ တော့ ။

ဟင်းလင်းပြစ် နေမှသည့် ငုတ်၍ နေသော နာမ် ဓါတ်အတွင်း၌ ထင်မြင်မှုမရှိသော ပြည့် နေမှအာဝရ်ကို ပျောက်ပသွား စေပြီးလျှင် အစာ ခြေကျက် မှ အီဂါတို့တွင် ရှိသော ထိတွေ့မှ အာဝရ်ပြန် မှ အီဂါတို့၌ အာဝရ်များဖြစ် ပေါ်လာ အောင် လျှို့ဝှက် ပေး၏။ အစာအိမ်သို့ အစာ ခြေကျက် မှ အီဂါများအနက် ရှေးဦးစွာ ဟင်းလင်းဖြစ်သွားခြင်း ဖြစ်၍ အစာအိမ်မှ ရှေ့သို့ နေရသဖြင့် ဟင်းလင်းပြစ် နေမှအာဝရ်ကို အလွန်ထင်ရှားစွာ တွေ့နိုင်၏။ ဤနည်းဖြင့် အစာအိမ်အတွင်း၌ ဖြစ် ပေါ်လာ သော ထိတွေ့မှ လျှို့ဝှက် ပေးချက်သည့် နာမ် မှအဖြစ် နှင့် ပေါ်လာ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ နာမ် ဓါတ်၌ ပေါ်လာ သော ထိုနာမ် မှ၏ အာဝရ်ပြန် ချက်သည့် ပင် ကျွန်ုပ်တို့ ကောင်းစွာသိကြ သော အခြင်းအာဝရ် ဖြစ်၏။

အစာအာဝရ်

ထို့နေ့က နာမ် ဓါတ်အစဉ်သို့ ဖြစ် ပေါ်လာ၏။ အာဝရ်မှအာဝရ်သို့ နှလုံးတွင်းရှိ နာမ် ဓါတ်၏ အတွင်းအင်အားထဲသို့ ရောက်သွားပြီးလျှင် နှလုံးက အာဝရ် သွင်းပမ်းချက် ပျောက်ပသွား ပေရန်အတွက် အခြား အီဂါတို့ကို ထင်အောင် လျှို့ဝှက် ပေး၏။ ထိုအခါ မျက်စေ့၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ နှင့် ထိတွေ့မှတို့သို့ ထင်မြင်လေ့ရှိ၏။ ထို့နေ့က စိတ်ကူး မှ၊ စနစ် ပိုထုတ် မှ၊ စိတ်ကူး ပြုလုပ် မှ

တို့သည့် နေဘက်မှ အစဉ်အတိုင်း ထပ်ကြပ်လိုက်လာကြ၏။ ထိုအခါတွင် နာမိဓါတ် အတွင်းရှိ အတိတ်က စွဲလန်းချက်များအဖြစ် နှင့် ရှိနေသည့် အမှတ်ရမှတ်တို့ ခေါ်သော အတွေ့အကြုံတို့သည့် ပြန်၍ ပေါ်လာကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် လျှာ၊ နှာခေါင်းနှင့် မျက်စေ့တို့အတွင်းတွင် ဖြစ်ပေါ်ကြသော သေးငယ်သော အာရုံတို့က နှလုံးအား တွေ့ရှိနေရသော အခြေအနေနှင့် လျှောက်ပတ်သော အမှတ် အပြုခိုင်းကြ၏။ ထိုအခါ ဂန္ဓဝိတို့တွင် အကြံအစီများဖြစ် ပေါ်လာပြီးလျှင် စားဘွယ်သော ဖွယ်တို့ ရနိုင်မည့် နေရာတို့ကို စိတ်ကူးကြည့်ကြ၏။ ထို့နောက် မကြာမီပင် ဂန္ဓဝိတို့သည် စားသောက် ဘွယ်များရှိသော နေရာသို့ ရောက်သွားကြမည်ဖြစ်၏။

ဟင်းလင်းဖြစ် မှာ လျှန်ဆော် ပေးခြင်းကြောင့် ဂန္ဓဝိတို့ အစဉ်အတိုင်း အတွင်းရှိ ထိတွေ့မှုအာရုံချက် ဓါတ်သည့် ထကြွ၍လာသော အခါ ဆာမှာ အာရုံသည့် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထို့နောက် ဆာမှာ နှလုံးအား ထကြွလာအောင် လျှန်ဆော် ပေး၏။ ထို့နောက် နှလုံးက အလှည့်ကျ လျှောက်ပတ်သော ပတ်ဝန်းကျင်သို့မှာ အင်္ဂါတို့ကို လျှန်ပေး၏။ ဤနည်းဖြင့် ဂန္ဓဝိတို့၏ နာမိဓါတ်တွင် စိတ်ကူးကြည့်မှုတို့သည့် အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။ အကယ်၍ သင့်လျော်သော စားဘွယ်နှင့် သောက်ဘွယ်တို့သည် ဂန္ဓဝိတို့ အနီးအနား၌ ရနိုင်မည်ဖြစ်မူ ဂန္ဓဝိတို့ နာမိဓါတ်၏ အင်အားအမျိုးမျိုးက ထိုနေရာသို့ ဂန္ဓဝိတို့အား ညွှန်ပြကြ၏။ နာမိဓါတ်သည် ယခင်က အတွေ့အကြုံများ၏ ကျေးဇူးကြောင့် အဆိုပါ ပြုမူချက်မျိုးသည့် မိမိ၏ လောလောဆယ်လိုအပ်ချက်များ အတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည့်ကို သိမည်ဖြစ်၏။ ဂန္ဓဝိတို့သည် ဂန္ဓဝိတို့၏ စိတ်ကူးကြည့်ချက်များနှင့် အမျိုးမျိုးသော အာရုံသို့မှာ အင်္ဂါများနှင့် ပတ်သက်၍ ဂန္ဓဝိတို့၏ နာမိဓါတ်အတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော အစဉ်တို့ကို သဘောမပေါက် နိုင်ကြမီပင် စားဘွယ် သောက်ဘွယ်တို့ကို သွား၍ဝ အောင် စားကြသောက်ကြပြီးလျှင် ဂန္ဓဝိတို့၏ ဆာမှာကို သက်သာရာ ရစေလိမ့်မည် ဖြစ်၏။

အကယ်၍ ဂန္ဓဝိတို့စားလိုသော လိုသော စားဘွယ် သောက်ဘွယ် မျိုးသည့် မရနိုင်သည့်ဖြစ်မူ သို့မဟုတ် ထိုစားဘွယ် သောက်ဘွယ်တို့သည် အလုံရှိသော နေရာများတွင် မရှိသည့်ဖြစ်မူ ဂန္ဓဝိတို့ လှုပ်ရှားမည့် အလုပ်မှာ ပို၍ ခက်ခဲသွား၏။ ထိုကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် ဆာမှာ၏ နှိပ်စက်ခြင်းသည့် ဂန္ဓဝိတို့၏ နှလုံးကို ထကြွအောင် အမြဲလျှန်ဆော် ပေးနေ၏။ နှလုံးက ဘယ်အာရုံခံမှာ အင်အားများအား မိမိတို့၏ လိုအပ်ပြည့်ဝစေနိုင်မည့် နည်းလမ်းများကို ရှာဖွေရန် ဆက်၍

လျှာနဲ့ ဆော် ပေး၏။ ဆာ မှာ၏ နှိပ်စက်ခြင်း - ပြင်းထန်လှသလောက် နှလုံးတွင်းရှိ ဘဝမက် မှာ အင်အားတို့လည်း များပြား၍လှ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည့် ဣန္ဒြိယတို့၏ ဂုဏ် ခန္ဓာတရား ခုလုံး နှင့် နာမ် ဓာတ်တရား အား ပြင်းထန်သော လျှပ်စီးမှုများ မှာ ဖြစ်စေ၏။

တဝ်မက် မှာ နှင့် အရမ်းလုပ် ချင် မှာ

ဆာ မှာ ပြင်းထန်၍လှသော အခါတွင် ဘဝမက် မှာ အင်အားတို့က ဣန္ဒြိယတို့အား အရမ်းလုပ် ချင်သော စိတ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေသဖြင့် ဣန္ဒြိယတို့သည် ဣန္ဒြိယတို့စိတ်က အမြတ်တနိုးထား၍ သော အရာများကိုပင် စွန့်လွှတ်ပစ်လိုက်မည်ဖြစ်၏။ တနည်းဆိုသော် ငတ်မှတ်ခြင်းသည့် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ မပျောက်ပျက်စေရန် စောင့်ထိန်း ပေးမှာအတွက် တဝ်မက် မှာ မီးတောက်များကို ဖြစ်ပေါ်စေ၍ မိမိတို့ပျောက်ပျက်သွားမည်အတွက် ကြောက်လန့်မှုကိုလည်း ဖြစ်ပေါ်စေ၏။

မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ မပျောက်ပျက်စေလိုမှန် ငှင်းမှ ပေါက်ပွားလာသော မိမိတို့ ပျောက်ကွယ်သွားမှာ ကြောက်လန့်မှုတို့သည် စက္ကဝဠာတရား ခုလုံးကို လျှာနဲ့ ဆော် ပေးနေသော တရားတို့ သော အကြီးဆုံးအင်အားကြီးဖြစ်၏။ ဂုဏ် ဓာတ်ရှိ စက္ကဝဠာအတွင်း၌ရှိသည့် လူသတ္တဝါတို့နှင့် အခြားသတ္တဝါတို့ ပြုလုပ်နေ၍ သော အမှုများအနက် ကိုယ်ကိုးရှာမှန် နင်းလော အလုပ်တခုမျှမရှိ။ ထိုကိုယ်ကိုးရှာမှန်မှာ အထက်တွင် ဥဒါဟရဏ် ပေးခဲ့သော မိမိတို့ကိုယ်ကို မပျောက်ပျက်စေမှလည်း ဖြစ်နိုင်၏။ သို့မဟုတ် အခြားသူများအပေါ်တွင် ဩဇာ ပေးနိုင်သော အခြေအနေကို တဝ်မက် မှလည်း ဖြစ်နိုင်၏။ ထိုဘဝမက် မှသည့် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ မပျောက်ပျက်စေလိုမှန် အနည်းငယ် အများကျသော အပိုင်းသာဖြစ်၏။ ငတ်မှ သည့် အပြင်းထန်ဆုံး သော ကိုယ်ကိုးရှာမှန် ဖြစ်ပေါ်စေပြီးလျှင် သတ္တဝါတို့အား အလွန်အလွန် အရမ်းလုပ် အောင်လည်း လျှာနဲ့ ဆော် ပေး၏။

သတ္တဝါတို့ ဖြစ်စေ၍ အစာပြုသနာ ပေါ်လာပုံ

ဤကမ္ဘာတွင် လေနှင့် ရေ နှစ်ခုတို့သည်သာလျှင် မပြုပြင်ဆန်စန့် ဣန္ဒြိယတို့ အသုံးပြုနိုင်သော အရာဝတ္ထုများဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဣန္ဒြိယတို့တွင် လေနှင့် ရေ နှင့် ပတ်သက်သော ပြုသနာများ များပွားမရှိ။ သို့ရာတွင် အခြားသတ္တဝါတို့၏

ကိုယ်ခန္ဓာမှ ရွှန်ဝံ့ကို ရကြသည့် စားအာဟာရနှင့် သောတကံအား နှစ်မျိုးစလုံးပါဝင်သော အစာသတ္တိ ရွှန်ဝံ့အား အများကြီး စိတ်ဆင်းရဲစေ၏။ ဤအစာပြဿနာသတ္တိ နတ်ပြည်တို့ကဲ့သို့ သော အခြား သောဂြိုဟ်အမျိုးအစား မရှိ။ ဤကွင် ရွှန်ဝံ့ကန္တာ မြေကြီးပေါ်၌ အစာပြဿနာ မည်ကဲ့သို့ ပေါ်လာပုံကို ဆင်ခြင်တို့ လို၏။ ထို့ပြင် ဤကန္တာ မြေကြီးပေါ်ရှိ သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့ တဦးနှင့်တဦး အမှီပြုနေရခြင်းကို ပြောင်းလွှဲ၍ ရနိုင်မည် မရနိုင်မည်ကိုလည်း ဆင်ခြင်တို့ လို၏။

အဆင့်အတန်း နိမ့်သော သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ ပုံသဏ္ဌန် ဖြစ်ပေါ်လာပုံအရဆိုလျှင် သတ္တဝါတို့သည် တမျိုးကိုတမျိုး အမှီမပြုဘဲ နေနိုင်ကြတုံလုံးဝ မဖြစ်နိုင်သလောက်ပင်ဖြစ်၏။ မီးခတ်တခုသည် နှင့် ဆောက်တည်ထားသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသော သတ္တဝါတို့မှတစ်ပါး မိမိတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာများကို တည်ဆောက်ဖို့ လိုအပ်သော ပြုပြင်ပြီးအရသာဝတ္ထုများကို ရနိုင်ရန်အတွက် တမျိုးနှင့်တမျိုး အမှီပြု၍ နေကြရ၏။

ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်း၏ ရှေးဦးအကြောင်းတို့မှာ ပျင်းရိမှာနှင့် မသိမှာတို့ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အဆုံးသတ်သွင် အကြီးဆုံးသော အကြောင်းမှာ မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ မပျောက်ပျက်စေလိုခြင်း ဘဝမကုန်မှာပင် ဖြစ်၏။

၇၁ ဖောလုံခြင်းနှင့် စမ်းသပ်ခြင်း

အားလုံးသော သတ္တဝါတို့သည် သက်မဲ့ရုပ်ဝတ္ထုများမှ ရရှိသော မဟာဘူတ ဓါတ်များဖြင့် မိမိတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာများကို ကြီးပွားအောင် လုပ်ကြပည့်ဆိုလျှင် ဖြစ်နိုင်အောင်ပျက်၏။ သို့ရာတွင် သက်မဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုတို့သည် နိုင်ငံခြံစွာ ဖွဲ့စည်းနေကြသဖြင့် အဆင့်အတန်း နိမ့်သော သတ္တဝါတို့၏ အာဟာရဓါတ်က မိမိတို့လိုသော မဟာဘူတ ဓါတ်များကို ထိုအရသာတို့မှ ထုတ်၍ မယူနိုင်ကြ။ သတ္တဝါတို့သည် အဆင့်အတန်း မြင့်သော တစ်သို့ ရောက်လာကြသောအခါတွင် ၇၁ ဖောလုံခြင်း၊ စမ်းသပ်လိုခြင်း စိတ်တို့သည် ပွားဦးကပင် ပါလာကြ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာတို့သည် နောက်ထပ်မဟာဘူတ ဓါတ်များကို လို၍လာကြသောအခါတွင် အဆိုပါ မဟာဘူတ ဓါတ်များကို ၇၁ ဖောလုံသောဆန္ဒအား အစာအိမ်အတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော သာဗျာ နာမ် ဓါတ်ဆိုသည့် အကြောင်းကို လိုက်၏။ ထိုအခါတွင် နာမ်ဓါတ်က အာရုံသိမြဲအင်္ဂါများ၏ အကူအညီဖြင့် အလိုရှိနေသော မဟာဘူတ ဓါတ်အသစ်များကို ၇၁ ဖောရန် အစွမ်းကုန်ကြိုးစား၏။ ရေဓါတ်ကို ရေဟု အများပေါ် နေကြသည့် အရသာဝတ္ထုမှ လွယ်ကူစွာ ရနိုင်သော်လည်း အခြား သက်မဲ့အရသာဝတ္ထုများမှ မြေဓါတ်၊ မီးဓါတ်နှင့် လေဓါတ်တို့ကို ထုတ်ယူနိုင်ရန် မလွယ်ကူ။

အဆင်အတန်းအလွန်နိမ့်သော သတ္တဝါတို့အဖို့တွင် နာမ်ဓါတ်က အပင်
ပန်းကြီးစွာခံ၍ သက်ပဲ့ အရသာဝတ္ထုများကို ပြုပြင်၍ ပေးပြီးလျှင် အလိုရှိသမျှသော
မဟာဘုတ်ဓါတ်များကို ရအောင် လုပ်ပေး၏။

ထို့ကြောင့် အဆင်အတန်းအနိမ့်ဆုံးသော သတ္တဝါတို့သည် အခြားသတ္တဝါများ
ကို အမှီမပြုရဘဲ မိမိတို့၏ နိမ့်နွှာများကို မည်မျှလောက်ပင် သေးငယ်သည့်ဖြစ်
စေကာမူ မိမိတို့၏ အင်အားဖြင့် မိမိတို့တည်းတခြား တည်ဆောက်နိုင်ကြ၏။
အဆိုပါ အတန်းအစားဝင် ရုပ်ဓါတ်ရှိ သတ္တဝါတို့သည် ရုပ်ကလာပ် အနည်းငယ်ထက် ပို၍
မကြီးကြ။ အဆိုပါ သတ္တဝါတို့ကို ထိုက်လျောက်စွာ သိမ်မွေ့သော ဂရိယာတန်ဆာတို့၏
အကူအညီဖြင့် ဂျန်ဝီတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်သို့မှ အင်္ဂါတို့က တွေ့မြင်နိုင်၏။

အခြားသတ္တဝါတို့ ပြုလုပ်ထားသော အရသာဝတ္ထုများ

အဆင်အတန်း အနိမ့်ဆုံးသတ္တဝါတို့ထက် အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့
အဖို့တွင် အစာပြဿနာသည် ကြီးမားသော ပြဿနာကြီးတခုဖြစ်၏။ အစာပြဿနာ
သည် လူသတ္တဝါတို့၏ အဆင်အတန်း လောက်အောင်မြင့်သော သတ္တဝါအားလုံးအဖို့
ကြီးသောပြဿနာကြီးတခုဖြစ်၏။ အဆင်အတန်းအနိမ့်ဆုံးသတ္တဝါတို့ထက် မြင့်သော
သတ္တဝါဖြစ်လာနိုင်လောက်အောင် အင်အားကြီးသော နာမ်ဓါတ်ရှိသော သတ္တဝါ
တို့တွင် ဝမ်းတွင်းဥာဏ်နှင့် ဆင်ခြင်ဥာဏ်များစွာရှိသဖြင့် ၎င်းတို့သည် အရှင်
အဖေ့သမားများ ဖြစ်လာကြ၏။ အဆင်အတန်းအနိမ့်ဆုံးသတ္တဝါထက် အဆင်အတန်း
မြင့်၍လာကြသော သတ္တဝါတို့သည် မဟာဘုတ်ဓါတ်များကို အလွယ်တကူနှင့် ရနိုင်သော
နည်းကို ရှာကြ၏။ ထို့နောက် ပဏ္ဍာမီပင် သက်ရှိသတ္တဝါများအတွင်း၌ စုပြီးဆောင်း
ပြီးရှိနေသော မဟာဘုတ်ဓါတ်တို့သည် သက်ပဲ့အရသာဝတ္ထုများထဲတွင် ရှိနေသော မဟာ
ဘုတ်ဓါတ်များထက် ပို၍ထုတ်ယူရန် လွယ်ကူကြောင်းကို တွေ့ကြ၏။

အဆိုပါ သတ္တဝါတို့သည် တစ်မက်မှနှင့် ကြောက်လန့်မှုတို့၏ နှိပ်စက်ခြင်းမှ
လွတ်မြောက်အောင် လုပ်ကြရင်းနှင့်ပင် အင်အားကြီးသော သတ္တဝါတို့ အဖို့တွင်
အင်အားမကြီးသော သတ္တဝါတို့ ပြုလုပ်ထားသော အရသာဝတ္ထုတို့ကို သိမ်းယူခြင်းသည်
အင်မတန်အကျိုးရှိကြောင်းကို တွေ့ကြ၏။ ထို့ပြင် မိမိတို့အထဲမှ အားပို၍ကြီးသော
သတ္တဝါတို့က အားပရှိသော သတ္တဝါတို့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်ကြောင်းကိုလည်း သိကြ၏။
ဤနည်းဖြင့် အင်အားပို၍ကြီးသော သတ္တဝါတို့သည် အင်အားနည်းသော သတ္တဝါတို့ကို

သတ်၍ ထိုသမ္ဘဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာများကို လုယူကြ၏။ အင်အားနည်းသော သမ္ဘဝါတို့ သည် အင်အားကြီးသော သမ္ဘဝါတို့ကို အစာအလို့ငှါ မသတ်နိုင်ကြသဖြင့် အင်အားကြီးသော သမ္ဘဝါများ၏ အသေကို စောင့်ဆိုင်း၍ နေကြ၏။ ထို့နောက် အင်အားသေးသော သမ္ဘဝါတို့က အင်အားကြီးသော သမ္ဘဝါများ၏ အသေကောငံတွင် ကျန်ရစ်သည့် ပြော့ပျောင်းသော အရောင်ဥများထဲမှ မဟာဘုတ်ငါးမျိုးကို ထုတ်ယူ၍ မိမိတို့ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းသို့ သွင်းကြ၏။

ပျင်းသောအကျင့်နှင့် ချစ်ယှဉ်သော ကိုယ်ကံသ

ဤနည်းဖြင့် ဘဝများစွာ ကြာရှည်လာသော သမ္ဘဝါတို့သည် အပျင်းအင်မတန်ကြီး၍လောကြပြီးလျှင် ကိုယ်ခန္ဓာများလည်း ချစ်ယှဉ်လောကြသဖြင့် မိမိတို့အလိုရှိသော မဟာဘုတ်ငါးမျိုးကို ရရှိနိုင်စေရန်အတွက် အခြားသမ္ဘဝါတို့ ပြုလုပ်ထားသော အရောင်ဥတို့ကို အမှီမပြုဘဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်လာကြ၏။ ဆာမှ၏ နှိပ်စက်ခြင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင် မပျက်စီးစေလိုမှ ဘဝမက်ခြင်း၊ မိမိတို့ ပျောက်ကွယ်သွားမည်ကို ကြောက်လန့်ခြင်းတို့သည် အဆိုပါ သမ္ဘဝါတို့အား ဣမ်းမိုး၍သွားပြီးလျှင် အဆိုပါ သမ္ဘဝါတို့သည် အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်မှုကို ပြုလုပ်ကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် သတ်ခြင်းသည် ရှောင်လွှဲ၍ မဖြစ်နိုင်သော မကောင်းမှုအဖြစ်သို့ ရောက်လာ၏။ အကျင့်တခုသည် ဖြစ်လာပြီးသော အခါတွင် အလွယ်တကူနှင့် ပျောက်ပျက်ပစ်၍မရ။ ရှင်သော သမ္ဘဝါများကို သေသောသမ္ဘဝါများထက် ပို၍ ကျွေးရဖို့လွယ်ကူသဖြင့် အင်အားကြီးသော သမ္ဘဝါတို့သည် အင်အားသေးသောသမ္ဘဝါတို့ကို သတ်ဖို့လိုသည့်အဖြစ်နှင့် မကြာမကြာ ရင်ဆိုင်ကြရ၏။ ထိုသို့ ရင်ဆိုင်ကြရမိနိမိတ်များ၍ မိမိတို့စိတ်ကလည်း အရမ်းလုပ်ချင်နေသော အခိုက်နှင့် ကြုံကြိုက်သောအခါ သတ်ဖြတ်သွားကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် သတ်ဖို့လိုခြင်း အဖြစ်သို့ အဓိက လိုအပ်မှုကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်သွား၏။

စကြာဝဠာအတွင်းရှိ သမ္ဘဝါတို့သည် အခြားသမ္ဘဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သော အရောင်ဥများအပေါ်တွင် ဂိုး၍မှီခိုလာရသောအခါတွင် အသက်ရှင်မှုအလွင်၏ ပုံသဏ္ဌန်သည် မူလအဟိုင်း မနေတော့ဘဲ ပြောင်းလဲသွား၏။ သမ္ဘဝါတို့သည် အခြားသမ္ဘဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းရှိ ပြော့ပျောင်းသော အရောင်ဥများကို ဂိုး၍မှီခို၍ အလိုရှိလောကြသောအခါတွင် အသက်ရှင်မှုအလွင်သည် မူလလမ်းကြောင်းမှ သွေဖီ၍သွား၏။ အချိန်ကာလထိုက် လျောက်စွာ ရှည်ကြာလာသော

ကိုယ်ခန္ဓာ အသီးသီးတို့၌ အသက်ရှင် မှအလျင် ဤတို့ ဖြစ် ပေါ် နေကြ သော အင်္ဂါတို့ သည် အခြားသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း မှ ရသော အရသာတို့ကို မိမိတို့ လိုအပ်သော မဟာဘုတ်ဓါတ်တို့ကို ထုတ်ယူနိုင်ကြ တော့၏။ ဤကမ္ဘာ မြေကြီး၏ပေါ်၌ အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့၏ အသက်ရှင် မှအလျင်သည့် အလွန်အလွန် သွေဖီ၍ သွားကြသဖြင့် မိမိတို့ အလိုရှိသမျှသော မဟာဘုတ်ဓါတ်တို့ကို သဘာဝ အရသာတို့မျှား ဆီမှ ဖိုက်ဖိုက်ထုတ်ယူနိုင်သော ကိုယ်ခန္ဓာများ ဖြစ် ပေါ် စေရန် မတတ်နိုင်ကြ တော့။

မိမိတို့၏အသက်ရှင်မှုအလျင်အမြန်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘွားဘီဘင်တို့သည် နှစ်ပေါင်းကုသေကုသေမျှသော အချိန်ကာလအတွင်း၌ အခြားသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ ဖြစ် ပေါ် သော အရသာတို့ကို မိမိတို့ ကိုယ်ခန္ဓာ တည်ဆောက်ရန်အတွက် အသုံးပြုခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့ထံမှ ကျွန်ုပ်တို့ အမွေဆက်ခံထားကြသည့် အသက်ရှင် မှအလျင်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘွားဘီဘင်တို့၏ အပြုအမူများ၏ အရှိန်အစေ့များ ပါဝင်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ မျက်မှောက်ကိုယ်ခန္ဓာများနှင့် နေထိုင်တွင် ဖြစ် ပေါ်လာမည့် ကိုယ်ခန္ဓာများသည် ကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘွားဘီဘင်တို့၏ ပြုမူမှု အရှိန်အစေ့ကို ခံနေရမည်ဖြစ်၏။ နှစ်ပေါင်းကုသေကုသေကြာ အောင် ဖြစ် ပေါ်လာခဲ့သော အစဉ်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့က ချက်ခြင်းပြုပြင်ပြောင်းလဲပစ်ခြင်းငှါ မတတ်တော့။ ထို့ကြောင့် လူသတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို စေတနာတော်ရန်အတွက် အယုတ်သဖြင့်ဆိုသော် တစိတ်တဒေသအားဖြင့် အခြားသတ္တဝါတို့အပေါ်တွင် အမှီပြု၍ နေကြရ၏။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် လူသတ္တဝါတို့အဖို့ နှစ်မြို့တွယ်မရှိသော အဖြစ်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤကမ္ဘာ မြေကြီး ပေါ်၌ သတ္တဝါများအနက် အဖွံ့ဖြိုးဆုံးသော သတ္တဝါများ ဖြစ်ကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုကဲ့သို့ အခြားသတ္တဝါများကို မှီခိုနေရခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ထိုသတ္တဝါတို့အား အနစ်နာနည်းပါး နိုင်သမျှ နည်းပါး စေရန် ဂရုပြုအပ်၏။

ဤနည်းဖြင့် ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ဓါတ်ရှိ သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးပွားရန်နှင့် မပျောက်ပျက် စေရန်အတွက် အစာကို အမှီပြု၍ နေကြရ၏။ လူသတ္တဝါများအပါအဝင် အဆင့်အတန်းအနိမ့်ဆုံးသော သတ္တဝါများထက် အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် အခြားသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ ဖြစ် ပေါ် သော အရသာ

ဝတ္ထုများကို မှီခို၍ နေကြရ၏။ အခြားသတ္တဝါတို့၏ နှိပ်စက်ခံရမှုအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သော အရသာဝတ္ထုတို့ကို အမှီပြု၍ နေရသော ဂုဏ်ဓါတ်ရှိသတ္တဝါတို့အဖို့တွင် အစာသစ် ပြဿနာကြီးတစ်ခု ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သက်ရှိ ဂုဏ်ဝတ္ထုမှာ မကုန်မခမ်းနိုင် အောင် မပြုကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အစာရှားပါးမှုတို့သည် အလွန်ကျပ်စွာ ပေါ်ကြရမည်သာ ဖြစ်၏။ အခြားသတ္တဝါတို့ကို မှီခို နေရသော ဘုံအမျိုးမျိုးတွင် ဖြစ်ပေါ်မြဲဖြစ်သည့်အတိုင်း အစာရှားပါးမှုတို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော အခါများတွင် တစ်မက်မှ အင်အားများနှင့် ကြောက်လန့်မှု၊ အင်အားများသည့် အပြင်းအထန် ပေါ်လာကြပြီးလျှင် သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့အား အမျိုးမျိုးသော ဂုဏ်စက်မှု၊ မတရားမှုနှင့် အခြားတစ်ခုစီ ကောင်းကျင်မျိုးများကို ကြံလွန်ရန် တိုက်တွန်းပေးကြ၏။

သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့အကျိုးအတွက်သာ ဘယ်လို နေကြခြင်း

ယခု ဖော်ပြမည့် အချက်များသည် ဘေးအန္တရာယ်ကြီးလှသဖြင့် ဣန္ဒြိယတို့သည် ကြိုးစားသတိထားအပ်၏။ ဣန္ဒြိယတို့ လူသတ္တဝါတို့သည် မှီခိုရမှု နှိပ်စက်ခံရမှု နှစ်မျိုး နေကြသည့်အဖြစ်ကို ဣန္ဒြိယတို့သည် ဖုံးဖိ၍ မထားနိုင်ကြ။ ဣန္ဒြိယတို့သည် ဣန္ဒြိယတို့၏ အသက်ရှင်မှု အကျိုးငှါ အမျိုးမျိုးသော သက်ရှိအရသာဝတ္ထုတို့ကို အစာအဖြစ်နှင့် မှီခို နေကြရ၏။ အဆိုပါ အရသာဝတ္ထုမျိုးတို့ကို လှူပူသည့်အခါတိုင်း ဣန္ဒြိယတို့သည် ခိုးမှု၊ လုယက်မှုတို့ကို ကြံလွန်ကြ၏။ လူသတ္တဝါတို့သည် အခြားသတ္တဝါတို့ကို နှိပ်စက် အနိုင်မပြုဘဲနှင့် အသက်ရှင် နေနိုင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ လူသတ္တဝါတို့သည် မကြာခဏ မသတ်ဘဲမနေနိုင် မှုနှင့် ရင်ဆိုင်ကြရ၏။ မသတ်ဘဲမနေနိုင်သော အကြောင်းသည် ရှိ၍ နေသော်လည်း ထိုအကြောင်းသည် သတ်ခြင်းအား တရားသောအဖြစ်သို့ မရောက်စေနိုင်။ မည်သည့်သတ်ခြင်းမျိုးကိုမျှ တရားသစ်ဟု မဆိုနိုင်။ စကြာဝဠာအတွင်း၌ လူညံ့လည်၍ နေကြသော သက်ရှိသတ္တဝါတို့ အထဲတွင် ဘိရိစ္ဆာန်များနှင့် သစ်ပင်များ ပါဝင် နေသည့်အချက်ကို ဆင်ခြင်၍ကြည့် သောအခါ ဣန္ဒြိယတို့၏ အခြေအနေမှာ ခက်၍ သွားဟန် ရ၏။ ဘိရိစ္ဆာန်များနှင့် သစ်ပင်များ၌ ပင်ထူးခြားသောလက္ခဏာများ ရှိကြ၏။ ဘိရိစ္ဆာန်များနှင့် သစ်ပင်များ၏ မိမိတို့ဘဝ၌ ဆက်လက်တည်နေလိုမှန်သည့် လူသတ္တဝါတို့၏ ဆက်လက်တည်နေမှုလောက ပင် ပြင်းထန်၏။ ဘိရိစ္ဆာန်တို့သည် ၎င်း၊ သစ်ပင်တို့သည် ၎င်း၊ လူသတ္တဝါတို့၏ အကျိုးငှါ ဘယ်လို နေကြသည့်မဟုတ်။ မိမိတို့အကျိုးအတွက်သာလျှင် မိမိတို့ ဘယ်လို နေကြခြင်း ဖြစ်၏။

သက်ရှိ သတ္တဝါတို့ကို အသုံးပြုခြင်း

သစ်ပင်တို့က သစ်စေ့များကို ဖြစ်ပေါ်စေကြသည့်အခါတွင် သစ်ပင်တို့၌ မိမိတို့၏ သစ်စေ့များအား လူသတ္တဝါတို့ စားစေရန် ရည်ရွယ်ချက်မရှိ။ သစ်ပင်တို့က သစ်စေ့များကို ဖြစ်ပေါ်စေကြခြင်းမှာ လူသတ္တဝါတို့သို့ မိမိတို့၏ သားသမီးများကို မွေးဖွားကြသည့်နည်းတူ မိမိတို့ သစ်ပင်မျိုးဆက်လက်တည်ရှိ နေစေရန်အတွက်သာ ဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူစွာပင် တိရစ္ဆာန်တို့က မိမိတို့၏ နှယ်ခန္ဓာများကို ဖြစ်ပေါ်စေကြခြင်းမှာလည်း လူသတ္တဝါတို့က မိမိတို့၏ အသားကို အသုံးပြုနိုင်ကြစေရန်အတွက်မဟုတ်။ နွားမတို့သည် နွားကလေးများအတွက် မိမိတို့၏ နို့ရည်ကို ဖြစ်ပေါ်စေကြ၏။ လူသတ္တဝါများ သောက်ကြစေရန်အတွက် မဟုတ်။ သမင်တို့ ယုန်တို့က မိမိတို့၏ အသားများကို ဖြစ်ပေါ်စေကြခြင်းမှာလည်း လူသတ္တဝါတို့အား မိမိတို့ အသားကို ပေးကြရန်မဟုတ်။ မိမိတို့ အကျိုးငှါသာလျှင် ဖြစ်ပေါ်စေကြခြင်း ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် လူသတ္တဝါတို့က အစာအလိုငှါ သိမ်းယူကြသော သက်ရှိ အရောဝတ္ထုအားလုံးမှာ ထိုအရောဝတ္ထုများ ဖြစ်ပေါ်စေသော ဥစ္စာရှင်များ၏ အလိုကို အကြီးအကျယ်ဆန့်ကျင်၍ မတရားသိမ်းယူထားသော အရောများချည်းဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လူသတ္တဝါတို့ကမူ မိမိတို့ ပြုလုပ်သော မတရားမှုများကို အကြောင်းအကျိုးမျိုးပြ၍ ဆင်ခြေပေးကြ၏။ ဥဒါဟရုဏ်ဆိုသော သစ်ပင်တို့ကို ဂျွန်ဝီတို့က ဂျွန်၍ ဖိုက်ပေးရ၏။ ထို့ကြောင့် ပိုလှံသော သစ်စေ့များကို ဂျွန်ဝီတို့က ယူထိုက်ကြ၏ဟု ဆင်ခြေပေးကြ၏။ ထို့ပြင် နွားမများကို ဂျွန်ဝီတို့က ထိန်းကျောင်း၍ အစားကျွေးရ၏။ ထို့ကြောင့် ဂျွန်ဝီတို့က ဂျွန်ဝီတို့ပင်ပမ်းခြင်းအတွက် နွားမတို့၏ နို့ရည်အနည်းငယ်ကို ယူထိုက်၏ဟု ဆင်ခြေပေးကြ၏။ အကယ်၍ လွန်လှ အောင် မလုပ်လျှင် အဆိုပါဆင်ခြေများသည် အကျိုးအကြောင်းနှင့် ညီညွတ်၏။ ဤနည်းဖြင့် ဂျွန်ဝီတို့သည် ဂျွန်ဝီတို့ ပြုလုပ်သော အလုပ်အလုပ်ကို အကြောင်းပြနိုင်ကြ၏။ ဂျွန်ဝီတို့သည် အဆိုပါ သတ္တဝါတို့အား အသက်ရှင်၍ နေနိုင်ရန် အကူအညီပေးကြသဖြင့် ဂျွန်ဝီတို့ကလည်း ထိုသတ္တဝါများထံမှ တစုံတခုကို ပြန်ရထိုက်၏။ ဤနည်းဖြင့် သက်ရှိ အရောဝတ္ထုတို့ကို အသုံးပြုခြင်းအတွက် ကန့်ကွက်ဖွယ်အကြောင်း မရှိ။

သတ်ခြင်းသို့ မသင့်လျော်

ဤပြဿနာကို တမျိုးပြောရမည့်ဆိုသော် သစ်ပင်များအတွက် ဖြစ်ပေါ်သော သက်ရှိအရောဝတ္ထုတို့ကို သုံးစွဲခြင်းသို့ အလွန်သေးငယ်သော မစင်ကြယ်မှုရှိသော ဖြစ်စေနိုင်သည်ဟု ဆိုနိုင်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သစ်ပင်တို့တွင် အလွန်အင်အား

ဖြေ၍ သော အာရုံများ ရှိသဖြင့် ၎င်းတို့ထံမှ သက်ရှိ အရဝတ္ထုများကို ထုတ်ယူသော အခါတွင် ရက်စက်မှုနှင့် ပါးစွာဖြင့် ထုတ်ယူနိုင်သော ဤသို့ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် တိရစ္ဆာန်တို့ထံမှ သက်ရှိ အရဝတ္ထုများကို ထုတ်ယူသောအခါတွင် ယခုပြောသည့် အပြောမျိုး မပြောနိုင်တော့။ နားမတို့ထံမှ နို့ရည်ကို ထိုက်လောက်စွာ ဖွတ်ယူခြင်းမျိုး စသည့်တို့မှတစ်ပါး တိရစ္ဆာန်တို့ထံမှ သက်ရှိအရဝတ္ထုတို့ကို ထုတ်ယူခြင်းမှ နိသမ္မာတို့သည့် သက်ဆိုင်ရာ တိရစ္ဆာန်တို့အား ဤစွာ သော နာကျင်မှုကို ဖြစ်စေ၏။ တိရစ္ဆာန်တို့သည့် နာကျင်မှုကို သိကြသဖြင့် သူတို့အား နာကျင်အောင်လုပ်သော အခါတွင် နာကျင်မှုကို ဣန္ဒြိယတို့ ခံစားကြရသည့်နည်းတူ ခံစားကြရ၏။ သူတို့၏ အသက်ရှင် နေလိုမျှအန္တသည့် လူသတ္တဝါတို့၏ အသက်ရှင် နေလိုမျှအန္တ လောကီပင် ပြင်းထန်၏။ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဘဝမှာ လူတို့ထက် အနည်းငယ်သာ အဆင့်အတန်း နိမ့်၏။ ထိုအကြောင်း များကြောင့် တိရစ္ဆာန်တို့အား လူသတ္တဝါတို့၏ အစာအလို့ငှါ သတ်ဖြတ်ခြင်းသည့် ပင်လျှင် ဤကျယ်သော ရက်စက်မှုဖြစ်သဖြင့် ဣန္ဒြိယတို့၏ အသက်ရှင်မှု အလွင်အတွင်း၌ မစင်ကြယ်မှုများကို ဖြစ်စေနိုင်၏။

သို့ရာတွင် သစ်ပင်တို့၏ ဘဝသည့် လူသတ္တဝါတို့၏ ဘဝအောက် များစွာ နိမ့်ကျ၏။ သစ်ပင်တို့တွင် အာရုံခံစားမှုများ ပြည့်စုံစွာ မဖြစ်ပေါ်သေးသဖြင့် သစ်ပင်တို့သည့် မိမိတို့အပေါ်တွင် နာကျင်မှုမှ နိသမ္မာကို အနည်းငယ်မျှသာ သိကြ၏။ ထို့ကြောင့် သစ်ပင်များကို နာကျင်အောင်ပြုမူသည့် ဤမားသော မစင်ကြယ်မှုတို့ကို မဖြစ်ပေါ်စေနိုင်။ ယေဘုယျအားဖြင့် သစ်ပင်များကို အစာအဖြစ်အသုံးပြုခြင်းသည့် ဤကျယ်သော မသင့်လျော်မှုမဟုတ်။ တိရစ္ဆာန်တို့အား အစာအဖြစ် အသုံးပြုရန် သတ်ဖြတ်ခြင်းသည့်သော ဤကျယ်သော မသင့်လျော်မှုဖြစ်သည့်ဟု ဆိုနိုင်၏။ လူသတ္တဝါတို့၏ ဂုဏ်ခန္ဓာသည့် အရဝတ္ထု အမျိုးမျိုးကို ထုတ်ယူနိုင်စွမ်း ရှိသဖြင့် လူသတ္တဝါတို့သည့် မိမိတို့ အစာအတွက် အရဝတ္ထုအမျိုးမျိုးမှ ရွေးချယ်ယူနိုင်၏။ ဣန္ဒြိယတို့သည့် အသိပညာကို အဆုံးပြုမည်ဆိုလျှင် အခြားသတ္တဝါတို့အပေါ်တွင် ရက်စက်မှုများကို မပြုဘဲ နေ၍ ဖြစ်နိုင်၏။

အခြေခံ အလိုများကို ပြည့်ဝနေမှု

အသိဥာဏ်ရှိသော သတ္တဝါတို့က မိမိတို့၏ ဂုဏ်ခန္ဓာများကို ထပ်ဖြည့်ရန် အတွက် သော်၎င်း၊ ဘ၌ ဆောက်ရန်အတွက် သော်၎င်း၊ အသုံးပြုသည့် အရဝတ္ထုတို့ သည့် အလိုရှိသလောက် မရနိုင်သောအခါတွင် အကြိမ်အနယ်ပြိုင်ဆိုင် မှုများဖြစ်ပေါ်

လၢ၏။ ထိုအခါမျိုးတွင် အစ၁အလိုရှိ အရ၁ဝတ္ထုများ လိုနေသော သတ္တဝါတို့၌
 ပြင်းထန်သော ပြိုင်ဆိုင်အားထုတ်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လၢ၏။ အချို့က မိမိတို့ အလို
 ရှိသော အရ၁ဝတ္ထုများကို အခြားမှ ထုတ်နှုတ်ယူခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ပြုလုပ်ယူခြင်း
 ဖြင့်၎င်း ရအောင် လုပ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ပြုပြင်၍ယူနိုင်သော အရ၁ဝတ္ထု
 အရိုင်းများ လောကီကိုသာ ရအောင်လုပ်နိုင်ကြ၏။ မဟာဘုတ်ဓါတ်များကို ဖြစ်
 ပေါ်လၢအောင် လုပ်၍ မရနိုင်သည့်အဖြစ်ကို သတိပြုအပ်၏။ အရ၁ဝတ္ထုများကို
 ဖြစ်ပေါ်အောင်လုပ်ခြင်းမှာ ထိုသို့ဖြစ်ပေါ်လၢနိုင်စေရန်အတွက် မဟာဘုတ်
 ဓါတ်များကို စုပေါင်းပေးခြင်းသာဖြစ်၏။ ယေဘုယျအားဖြင့် ဣန္ဒြိယတို့သည် ဣန္ဒြိ
 ဘျှံ ဂိုဏ်းခန္ဓာများ ဖြစ်ပေါ်လၢနိုင်စေရန်အတွက် အခြားအဆင့်အတန်းမြင့်သော
 သတ္တဝါများ၏ ဂိုဏ်းခန္ဓာများကို အမှီပြုကြရ၏။ ထိုအဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါ
 တို့ကလည်း မိမိတို့၏ ဂိုဏ်းခန္ဓာများ ဖြစ်ပေါ်လၢနိုင်စေရန်အတွက် မိမိတို့ထက်
 အဆင့်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါများကို အမှီပြုကြရ၏။ ထို့ထက်အဆင့်အတန်းနိမ့်သော
 သတ္တဝါတို့ကလည်း မိမိတို့ထက် ထပ်၍ အဆင့်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါများကို မှီခိုနေ
 ကြရပြန်၏။ သို့မဟုတ် ပြန်လှောင်လည်း အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့၏ ကြွင်း
 ကျန်နေသော ဂိုဏ်းခန္ဓာများကို မှီခိုကြရ၏။ ထို့ကြောင့် အဆင့်အတန်းမြင့်သော
 သတ္တဝါတို့၏ အရည်အတွက်နှင့် အရယ်ပမာဏမှာ အခြား အဆင့်အတန်းမြင့်သော
 သတ္တဝါတို့ ရနိုင်မှီနှင့်အကြောင်းဆက်လျက်ရှိ၏။ ထိုအဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါ
 တို့ ရနိုင်ရန်ကိစ္စမှာလည်း သူတို့အောက် အဆင့်အတန်းနိမ့်ကျသော သတ္တဝါတို့ ရ
 နိုင်မှီနှင့် အကြောင်းဆက်လျက် နေပြန်၏။ အစ၁ပိုမိုရရှိနိုင်ရန်ကိစ္စသည် သက်မဲ့
 ရုပ်ဝတ္ထုများအတွင်းရှိ မဟာဘုတ်ဓါတ်များကို ဣန္ဒြိယတို့က ထုတ်ယူနိုင်စွမ်းရှိမှီနှင့်
 အကြောင်းဆက်၍ နေ၏။ သို့ရာတွင် အစ၁ပိုမိုရရှိနိုင်ရန်ကိစ္စမှာ များစွာ
 မျှော်လင့်ချက်ရှိဟန်မရ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဂြိုဟ်များ၊ ဤသို့များ၊ ဤသို့သော
 မဟာဘုတ်ဓါတ်များကို ရရှိနိုင်စေရန်အတွက် အမြဲတန်းအမြဲတန်အနယ်ကြိုးပမ်း၍
 နေကြရသဖြင့် မဟာဘုတ်ဓါတ်တို့သည် အစဉ်မပြတ်လွှင့်လွှင့်၍ နေကြသောကြောင့်
 ဖြစ်၏။

အစ၁ရမှီ၌ အကန့်အသတ်ရှိခြင်း

အကယ်၍ ဣန္ဒြိယတို့သည် ဣန္ဒြိယတို့ အလိုရှိသော အစ၁များကို ပို၍
 ထွက်ပေါ်စေလိုသည့်ဖြစ်မှု ရှေးဦးစွာ ဣန္ဒြိယအောက် အဆင့်အတန်းနိမ့်ကျသော
 သတ္တဝါများ ဘိုးပွား၍လၢအောင် လုပ်ပေးကြရမည် ဖြစ်၏။ ဥဒါဟရုဏ်ဆိုသော်

အသားစားသတ္တဝါတို့အတွက် အသားပို၍ရရှိစေလိုသည့်ဖြစ်မှု ထိုသတ္တဝါတို့စားသော သတ္တဝါတို့၏ အရေအတွက်နှင့် အရွယ်ပမာဏကို တိုးပွားလာအောင် လုပ်ပေးရလိမ့် မည်ဖြစ်၏။ အသားစားသတ္တဝါတို့ စားသော သတ္တဝါများ၏ အရည်အတွက်နှင့်အရွယ် ပမာဏကို တိုးပွား၍ လာနိုင်စေရန်အတွက် ထိုသတ္တဝါတို့ မှီခိုနေသော မြက်ကို သို့သော် သစ်ပင်များ၏ အရေအတွက်နှင့် အရွယ်ပမာဏ တိုးပွားလာအောင် လုပ်ပေးတို့လို၏။ သစ်ပင်တို့၏ အရေအတွက်နှင့် အရွယ်ပမာဏ တိုးပွားလာစေ ရန်အတွက် သစ်ပင်တို့ စားသောအစာနှင့် သစ်ပင်တို့ ပေါက်ရောက်နိုင်စေရန် မြေကွက်များ တိုးပွားလာအောင် လုပ်ပေးတို့လို၏။ သစ်ပင်များသည့် အစာပြတ် ၍ ပေါက်ရောက်ရန် နေရာကုန်ခမ်းသွားသောအခါတွင် အသားစားသတ္တဝါတို့ အတွက် အသားရမည် ရပ်စဲ၍သွား၏။

နာမ်ဓါတ်အင်အားများအဖို့ ရုပ်ဓါတ်အခြေများ

ဤကမ္ဘာ မြေကြီးပေါ်တွင် အပိုင်းအခြားပမာဏရှိသော ရုပ်ဓါတ်များ သည် ရှိ၏။ ထိုရုပ်ဓါတ်တို့၏ ပမာဏသည့် ဤကမ္ဘာ မြေကြီးပေါ်တွင် ရှိသော သတ္တဝါ အားလုံး ကြောင့် အနည်းငယ်မျှသာလျှင် ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်နိုင်၏။ ဤအခန်းတွင် အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်းပင် သတ္တဝါတို့၏ နာမ်ဓါတ်အင်အား ပမာဏသည့် တခု ၏ အင်အား ပမာဏနှင့် တခု၏ အင်အား ပမာဏ မတူကြ။ အဆင့်အတန်းမြင့် သော သတ္တဝါတို့၏ အင်အားသည့် ကြီးပြီးလျှင် အဆင့်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့၏ အင်အားသည့် သေး၏။

ဤကမ္ဘာ မြေကြီးတွင် အပိုင်းအခြားပမာဏရှိသော နာမ်ဓါတ်တို့၏ အင်အားကိုသာ ခံယူနိုင်သော ရုပ်ဓါတ်အင်အားရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဤကမ္ဘာ မြေကြီး ပေါ်၌ အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့ အရေအတွက် များများရှိလေလေ အဆင့် အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့ အရေအတွက် နည်းသွားလေလေ ဖြစ်၏။ ဤအချက်ကို ပိုမို ထင်ရှားစေရန် ဥဒါဟရုဏ်ဆောင်၍ ပြောရမည်ဆိုသော် အကယ်၍ ဤကမ္ဘာ မြေ ကြီး၏ ရုပ်ဓါတ်အင်အားများအနက် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းကို အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါများက အသုံးပြုပြု မည်ဆိုလျှင် ကျန်သော ရုပ်ဓါတ်အင်အား ၉၀ ရာခိုင်နှုန်း ကို အဆင့်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါများက အသုံးပြုလိမ့်မည် ဖြစ်၏။ အကယ်၍

အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့က ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းကို အသုံးပြုကြမည်ဆိုလျှင်
 အဆင်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့က ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းကို သုံးကြလိမ့်မည်ဖြစ်၏။
 ဤနည်းဖြင့် အဆင်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့၏ အမျိုးအစားသည့် အဆင်အတန်း
 မြင့်သော သတ္တဝါတို့၏ အမျိုးအစား တိုးတက်လာသလောက် လျော့ပါးသွားရမည်
 ဖြစ်၏။

အဆင်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့နှင့် အဆင်အတန်းမြင့်သော
သတ္တဝါတို့၏ စပ်စပ်

အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့ ဘ၌ နေနိုင်ရန်အတွက် အဆင်အတန်း
 နိမ့်သော သတ္တဝါတို့ ဂြိုဟ် လို၏။ ထို့ကြောင့် အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့
 အလိုရှိသလောက် အဆင်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့ကို မရနိုင်သော အခါတွင် အဆင်
 အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့၏ ဘိုးပွားမှသည့် ရပ်စဲသွား၏။ ထိုအခါတွင် အဆင်အတန်း
 နိမ့်သော သတ္တဝါတို့နှင့် အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့သည့် တဦးကိုတဦး ညှိမိ၍
 ကြည့် နေကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ နှစ်ဦးလုံးကပင် မိမိတို့ အမျိုးအနွယ်တိုးပွားရန် အစွမ်း
 ကုန် အားထုတ်ကြလိမ့်မည်။ ဤနည်းဖြင့် အချိန်ကျသောအခါတွင် အဆင်အတန်းမြင့်
 သော သတ္တဝါတို့အား မိမိတို့၏ အစာအလှူငှါ ဘိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ကြလိမ့်မည်။ ဤနည်းဖြင့်
 အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့သည့် ဤကမ္ဘာ မြေကြီးမှ မိမိတို့ ယူငင်ထားသော
 အင်အားများကို လျော့ပါးသွားစေပြီး ကြမည်ဖြစ်သဖြင့် အဆင်အတန်းနိမ့်သော
 သတ္တဝါတို့၏ အရေအတွက်သည့် တိုးပွားလာလိမ့်မည်။

ဤကဲ့သို့ အဆင်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါများဘိုးပွားလာသောအခါ
 အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါများက စားကြလိမ့်မည်။ ဤနည်းဖြင့် အဆင်အတန်း
 မြင့်သော သတ္တဝါတို့သည့် အဆင်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့ ဂွားပါးသွားသည့်အခြေ
 အနေသို့ ရောက်အောင် ပြန်၍ တိုးပွားလာလိမ့်မည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် အဆင်အတန်း
 မြင့်သော သတ္တဝါတို့ ဂွားပါးသွားပြီးလျှင် အဆင်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့ များ
 ပြားလာသောအခြေအနေသို့ တစ်ပြန်လှည့်သွားလိမ့်မည်။ ဤနည်းဖြင့်ပင် အဆင်
 အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့က များပြား၍ အဆင်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့ ဂွားပါး
 သောအခြေအနေသို့ ရှင်း၊ အဆင်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့က များပြား၍ အဆင်
 အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့က ဂွားပါးသွားသော အခြေအနေသို့ ရှင်း၊ တပြန်စီပြန်
 ၍ ရောက်လိမ့်မည်။ ဤသို့အားဖြင့် ဤကမ္ဘာ မြေကြီး ပေါ်တွင်ရှိသော အဆင်အတန်း
 နိမ့်သော သတ္တဝါတို့နှင့် အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့သည့် တပြန်စီ တလှန်စီ ဖြစ်
 ၍ နေကြလိမ့်မည်။

ဂုဏ်ဓါတ်ရှိ သတ္တဝါတို့၏ အခက်အခဲများ

ဆာ လောကီ မှအာ ဂုံသည့် ဤကမ္ဘာ မြေကြီး ပေါ်ရှိ အဆင့်အတန်းမြင့်
 သော သတ္တဝါတို့အား မိမိတို့၏ သွေးသား ချင်းဖြစ်သော အဆင့်အတန်းနိမ့်သော
 သတ္တဝါများကို သတ်ဖြတ်ရန် လှန့်ဆော်ပေးလိမ့်မည်။ ဤသို့သတ်ဖြတ်ရာတွင် အဆင့်
 အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့သည် အမျိုးမျိုးသော ပရိယာယ် ဝေဝုစံနှင့် ကောက်ချက်
 စဉ်းလဲမှုတို့ကိုအသုံးပြုကြ၏။ ဤကမ္ဘာ မြေကြီးနှင့် ဤကမ္ဘာ မြေပြင်ပေါ်ရှိ သတ္တဝါတို့၏
 ဖြစ်ပေါ်ပုံအစဉ်အစ အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့အောက် အဆင့်
 အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့၏ အားထုတ်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အရာများ
 ကို အသုံးပြုစွဲနှင့် အသက်ရှင်၍ မနေနိုင်ကြ။ ယေဘုယျအားဖြင့် ဣန္ဒြိယတို့သည် သတ်
 ပင်များကို ခုတ်လှဲ၍ အချို့သော သတ္တဝါတို့ကို သူတို့ နေထိုင်ရာ နေရာများမှ
 မောင်းနှင်မပစ်ဘဲနှင့် အိမ်မဆောက်နိုင်ကြ။ ဣန္ဒြိယတို့သည် အဆင့်အတန်းနိမ့်
 သော သတ္တဝါများစွာတို့၏ ဘဝကို ရပ်စဲစေခြင်း မဖြစ်စေဘဲနှင့် တနေ့သော်
 မျှ အသက်ရှင်၍ မနေနိုင်ကြ။ ဣန္ဒြိယတို့ အသုံးသုံးတနေ့တမျှ အသက်ရှင်နေနိုင်
 စေခြင်း အကျိုးငှါ ထောင်ပေါင်းများစွာ သိန်းပေါင်းများစွာ ၊ သန်းပေါင်း
 များစွာသော အခြားသတ္တဝါတို့သည် အသက်ကို စွန့်၍ ပေးကြရ၏။

မိမိတို့ ပျောက်ကွယ်မသွားစေ မှအဘက် သတ္တဝါအားလုံးတို့ကို နေကြရ
 သော ဘဝစစ်ပွဲတွင် အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါများကသာ ပရိယာယ် ဝေ
 ဝုစံနှင့် စဉ်းလဲခြင်းကို အသုံးပြုသည့် မဟုတ်။ အဆင့်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါ
 များကလည်း အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့၏ပရိယာယ် ဝေဝုစံနှင့် စဉ်းလဲ
 ခြင်းနှင့် ညှိမျှသော ပါးနပ်မှုကို အသုံးပြုကြ၏။ တခါတရံပို၍ ကြီးသော ပါးနပ်မှု
 ကို အသုံးပြုကြ၏။ မကြာခဏလည်း အဆင့်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့က အဆင့်အတန်း
 မြင့်သော သတ္တဝါတို့ကို အိမ်တိုင်ရွာ ရောက်သွား၍ ရင်ဆိုင်ကြ၏။ ဣန္ဒြိယတို့၏ ကိုယ်
 ခန္ဓာတွင်းရှိ အူပိုးများနှင့် ပိုးကြွယ်မှုန် ပြောင်းနှင့်သော မြင်နိုင်သော သတ္တဝါ
 ကလေးများကစ၍ ဣန္ဒြိယတို့ အသုံးပြုနေသော လေထဲ၊ ရေထဲ၊ မြေထဲရှိ အဆင့်
 အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့သည် ဣန္ဒြိယတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာများကို တိုက်ခိုက် နေ
 ကြ၏။ အဆင့်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါများနှင့် အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါ
 များသည် အမြဲတန်း ပူးကပ်၍ တိုက်ခိုက် နေကြပြီးလျှင် တဖက်က တဖက်ကို ဖိကာ
 အင်အား ချင်း အလွန်မျှ၍ နေကြသဖြင့် သူတပြန် ကိုယ်တပြန် အခွံအနီငုံဖြစ်၍ နေ
 ကြ၏။

အားမဲ့သော သတ္တဝါတို့၏ ထိုးစစ် ပရိယာယ်

အဆိုပါ စစ်ပွဲ၌ မည်သည့်ဘက်ကမျှ အလျော့မပေး။ အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့ကလည်း အပြင်းအထန်တိုက်ကြ၍ အဆင်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့ကလည်း အပြင်းအထန်တိုက်ကြ၏။ မိမိတို့ အသက်ရှင် နေလိုမှ အင်အား၏ တိုက်တွန်းချက်အရ အဆင်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့နှင့် အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့သည့် အရပ်အစပ်မရှိသော စစ်ပွဲကို တိုက်ခိုက် နေကြ၏။ အဆင်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါတို့သည် အရေအတွက်သင်္ချာခြင်း၏ ကျေးဇူးကြောင့် မကြာခဏ အနိုင်ရကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသို့နိုင်ခြင်းအတွက် မထောင့်တော အောင် အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့က မိမိတို့၏ ပို၍ကြီးသော အသိဥာဏ်ကို အသုံးပြုကြ၏။ အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါများ ရော၊ အဆင်အတန်းနိမ့်သော သတ္တဝါများ ပါ၊ ဆက်လက်၍ အသက်ရှင် နေလိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့၏ အသက်ကို ကျရောက်မည့် ဘေးအန္တရာယ်တို့မှ အစွမ်းကုန် ကြိုးစား၍ ကာကွယ်ကြ၏။

ဆာမာသည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မပျက်စီးစေလိုခြင်း တပ်မက်မှုကို လျန်ဆော်ပေးသော ဘေးအန္တရာယ်၏ အချက်ပြမှု ဖြစ်၏။ ထိုဘေးအန္တရာယ်ကို ပျောက်ပစေနိုင်မည့် အရာမှာ အစာပင်ဖြစ်သဖြင့် ဤကမ္ဘာမြေပေါ်ရှိ သတ္တဝါတိုင်းသည့် အစာအလို့ငှါ အခြားသတ္တဝါများကို ရှာကြ၏။ အားကြီးသော သတ္တဝါတို့က အားသေးသော သတ္တဝါတို့ကို စားကြ၏။ သို့ရာတွင် စား၍ မဖြစ်နိုင်လောက် အောင် သေးငယ်သော သတ္တဝါများလည်း ရှိကြသေး၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည် အားကြီးသော သတ္တဝါတို့ကို စားကြ၏။ ဂျန်ဝီတို့က သစ်သီးများဖြင့် ဘီရက္ခဝန်တို့၏ အသားများကို စားကြ၏။ ဂျန်ဝီတို့ ကိုယ်တွင်းရှိ သန်ကောင်၊ တုတ်ကောင်နှင့် မမြင်ကောင်းသော ဝိုးကောင်ငယ်များက ဂျန်ဝီတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို အစာအဖြစ်နှင့် စားကြ၏။

အဝတ်နှင့် ခိုအောင်းရာ

လူသတ္တဝါတို့၏ အထူးခြားဆုံးလိုအပ်မှုမှာ အဝတ်ဖြစ်၏။ လူသတ္တဝါတို့နှင့် အခြားသတ္တဝါအချို့အဖို့ ခိုအောင်းရာ လို၏။ လက်တွေ့အားဖြင့် အဝတ်နှင့် ခိုအောင်းရာတို့သည် အစာကဲ့သို့ပင် အရေးကြီးသည့်ကို သတ်ပြုအပ်၏။ ဂျန်ဝီတို့သည် အဝတ်နှင့် ခိုအောင်းရာကို ဂျန်ဝီတို့ အသက်ရှင် နေနိုင်မှအတွက် အလိုရှိကြ၏။

အဝတ်က ရွှန်ဝတ်၏ နယ်ခန္ဓာ အတွင်းရှိ မဟာဘုတ်ဓါတ်များအား အပြင်ပသို့ အချွန်မကျမှီ ထွက်ခဲ့မည့်အား စေရန် တားမြစ်ပေး၏။ ထို့ပြင် အပြင်အပရှိ မဟာဘုတ်ဓါတ်များအား ရွှန်ဝတ်၏ နယ်ခန္ဓာအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်မလာ စေရန် တားမြစ်ပေး၏။ ခိုအောင်းရာ နေရာကလည်း ရွှန်ဝတ် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရာသီဥတု၏ အနှောင့်အယှက် ပေးမှုတို့ကို ကာကွယ်ပေး၏။ အစာ၏ တာဝန်မှာ နယ်ခန္ဓာ အသီးသီးအတွင်း၌ မဟာဘုတ်ဓါတ်များ၏ အစဉ်ကို အချိုးအဝေးမှန်ကန်စွာ ရရှိစေရန် ထိန်းသိမ်းပေးရန် ဖြစ်သဖြင့် အစာ၊ အဝတ်နှင့် ခိုအောင်းရာ နေရာတို့သည် တူညီသော တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ကြသည့်ဟု ယူဆနိုင်၏။

လူသတ္တဝါတို့သည် အစာနှင့် အဝတ်ရရန်အတွက် အခြားသတ္တဝါတို့၏ နယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သော အရောဂါများကိုသာ လုံးလုံးလျားလျား လောကီအားကိုး နေရ၏။ အဆိုပါ အရောဂါများကို လိုသလောက် မရနိုင်။ ထို့ပြင် အဆိုပါ အရောဂါတို့ကို လိုသလောက် ရအောင် ပြုလုပ်၍လည်း မရ။ ထိုသို့ လိုသလောက် မရနိုင်ခြင်းကြောင့် မျှမျှတတ ဝေယျရန်လည်း မဖြစ်နိုင်။

မိမိတို့ အသက်ရှင်နေမှုကို တပ်မက်မှု

ရှားပါးသော အရောဂါတို့ကို အသိဉာဏ်ကြီးသော သတ္တဝါတို့က သိမ်းကြုံး၍ ယူထားသဖြင့် အရောဂါတို့သည် ပို၍ ရှားပါးလာ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသိဉာဏ်ကြီးသော သတ္တဝါတို့ အလိုရှိသော အရောဂါမျိုးကို အလိုရှိသော အခြားသတ္တဝါတို့မှ အသိဉာဏ်ကြီးသော သတ္တဝါတို့ ယူငင်ထားသော အရောဂါများကို အဆုံးမပြုနိုင်ကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။ အဝတ်စုအောင်းထားသော သတ္တဝါတို့သည် ကြောက်ရွံ့မှုကို ရကြ၍ အစာလက်ဝဲ ဖြစ်နေသော သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့အသက်ရှင်နေနိုင်မှုအတွက် တပ်မက်မှုပေါ်လာပြီး မိမိတို့အသက်ဆုံးရှုံးရမည့်အဖြစ်ကို ပို၍ ကြောက်လန့်လာကြ၏။

စကြာဝဠာ တခုလုံးအတွင်း၌ မိမိတို့အသက်ရှင်နေမှုအတွက် တပ်မက်မှုလောက်ကြီးမားသော အင်အားသည့် မရှိ။ ထိုအင်အားကို ထိုအင်အားနှင့် တပြိုင်နက် ပေါ်လာသော မိမိတို့အသက်ဆုံးရှုံးရမည့် အဖြစ်ကို ကြောက်လန့်မှုက ပို၍ကြီးမားလာအောင် ဖူညီပေး၏။ အဆိုပါ တပ်မက်မှုနှင့် ကြောက်လန့်မှုတို့ ပူးကပ်လာသောအခါတွင် သတ္တဝါတို့သည် ချစ်ချစ်နီနီ နှင်ဝိတ် အလွန်နည်းပါးသွားသဖြင့် မိမိတို့ရင်

ဆိုင်တွေ နေရသော ဘေးအန္တရာယ်များကို ဖယ်ရှားရန်အတွက် မည်သည့်အမှုကိုမဆို ပြုကေောင်းသည့်ဟု ထင်လာကြ၏။ အင်အားနည်းသော သတ္တဝါများ နှင့်တကွ နာမ် ဓါတ်အင်အားနည်းသော အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါများ ပင်လျှင် အဆိုပါ အခြေအနေများ နှင့် ကြုံကြိုက်လာသော အခါမျိုးတွင် တရားခြင်း၊ ကြင်နာစိတ်ရှိခြင်း၊ မကေောင်းမှ ကြောက်ခြင်းတို့ကို အလွန်အထင်အမြင် သေးလာကြ၏။

နာမ်ဓါတ်၏ ဆွဲငင်မှုအင်အား

စကြာဝဠာအတွင်းရှိ သတ္တဝါအသီးသီးသည် တသီးတခြား စီးဖြစ်သော ဆွဲငင်မှုအင်အားများဖြင့်စီစဉ်သည့် အကြောင်းကို သတိရကြရ၏။ ဂျွန်ဝဲတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ ခပ်ဆေးကြည်ကြလျှင် ဤအချက်သည် ထင်ရှား၍ လာလတံ့။ ဂျွန်ဝဲတို့သည် ဤကမ္ဘာ မြေကြီး၏ ဆွဲငင်မှုနယ်အတွင်း၌ နေကြ၏။ သို့ရာတွင် ကမ္ဘာ မြေကြီး၏ ဆွဲငင်မှုအင်အားသည် ဂျွန်ဝဲတို့ ကိုယ်တွင်းရှိ ဂုဏ်ဓါတ်ကိုသာ ဆွဲငင်နိုင်၏။ ဂျွန်ဝဲတို့၏ နာမ်ဓါတ်ကိုမူကား ကမ္ဘာ မြေကြီး၏ ဆွဲငင်မှုအင်အားသည် ဘာမျှမတတ်နိုင်။

ဂျွန်ဝဲတို့ နာမ်ဓါတ်၏ ဆွဲငင်မှုအင်အားသည် ဂုဏ်ဓါတ်၏ ဆွဲငင်မှုအင်အားထက်ကြီး၏။ ဂျွန်ဝဲတို့သည် ဂျွန်ဝဲတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို စက်ကိရိယာတို့၏ အကူအညီမပါဘဲ နှင့် ဟိုမှသည်မှ ရွေ့လျားကာ နေစေနိုင်ပြီးလျှင် ဘိမ်းလဲမသွားအောင်လည်း ထိန်းသိမ်းနိုင်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဂျွန်ဝဲတို့အား ဂျွန်ဝဲတို့ နာမ်ဓါတ်၏ ဆွဲငင်မှုက အကူအညီပေးနေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဂျွန်ဝဲတို့ ကိုယ်ခန္ဓာတွင်းရှိ ဆွဲငင်မှုအင်အား၏ ဗဟိုချက်မသည့် ဂျွန်ဝဲတို့၏ နှလုံးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဂျွန်ဝဲတို့ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်လာသမျှသော ဂုဏ်ဓါတ်အင်အားတို့သည် နှလုံးတွင် အခြေစိုက်၍ နေကြ၏။

ဂျွန်ဝဲတို့သည် ဆာလေဝင်၍ အစာကို အလိုရှိသောအခါတွင် ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဂုဏ်ဓါတ်အင်အား အားလုံးသည် နှလုံးတွင်းသို့ ရောက်လာကြ၏။ ထိုအခါ နှလုံးက ပတ်ဝန်းကျင်သို့မူ အင်္ဂါတို့ကို လှန်ဆော်၍ ပေး၏။ ထို့နောက် နှလုံးက အဆိုပါ ပတ်ဝန်းကျင်သို့မူ အင်္ဂါတို့၏ အကူအညီဖြင့် မိမိအပေါ်တွင် အရောက်နေသော ဆာလေဝင်မှ ဂုဏ်ဓါတ်ဝန်ထုပ်ကြီးကို အမြန်ဆုံး ဖယ်ရှားပစ်နိုင်ရန် နည်းလမ်းများကို ရှာ၏။

ဣန္ဒြိယ နှစ်ပါး နှစ်ပါး လေးပါးသော ဣန္ဒြိယ၏ နှစ်ပါး ပေါ်သို့
 ကျရောက်၏။ နောက်ဆုံးကမ္မသော ထိုလေးပါးကို ကမ္မာ မြေကြီး၏ ဆွဲငင်မှုအင်အားက
 ဆွဲငင်၏။ ဤလေးပါး၏ ဆွဲငင်မှုနယ်များ နှင့် ဤလေးပါး၏ ဆွဲငင်မှု နယ်များကဲ့သို့
 သော ဆွဲငင်မှုနယ်များသော စင်္ကြာဝဠာအတွင်းရှိ သက်ရှိ ဂုဏ်တို့၏ သတ္တဝါတို့၏
 ဣန္ဒြိယ နှစ်ပါးများအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်ကြသော နာမ်တို့၏ ဆွဲငင်မှု အင်အားအမျိုးမျိုး
 အလိုက် ဖြစ်ပေါ်နေကြ၏။ ဤအကြောင်းကို ဤအခန်း၏ နောက်ပိုင်းတွင် ဆက်၍
 ဖော်ပြအံ့။

လိင်တိရစ္ဆာန်အင်အား ဝန်ထုပ်

ဆင်ခြင်း သို့မဟုတ် ဣန္ဒြိယသော ကျရောက်လာမည့် ဘေးအန္တရာယ်ကို
 ဖော်ပြရာ အချက်ပြခြင်းဖြစ်သော အချက်ပြခြင်းမှန်သမျှတို့နှင့် မိမိတို့ အသက်ရှင်
 နေလိုသော ဘဝမက်မှုကို နှလုံးတွင်း၌ အမြဲ ပေါ်စေ၏။ ထိုနည်း အတိုင်းပင်
 သတ္တဝါတို့တွင် ထင်သော အင်အားအဖြစ် နှင့် ဖြစ်ပေါ်နေသော လိင်တိရစ္ဆာန်၏
 စုစုပေါင်း အင်အားများ၏ ဝန်ထုပ်သော နှလုံး ပေါ်သို့ စု၍ကျ၏။

မိမိတို့၏ အသက်ရှင် နေလိုသော နှလုံးကို ဖိ၍ နေသော ပထမအင်အား
 ကြီး ဖြစ်၏။ ထို့နောက် နှလုံးကို လေးလန်စွာ ဖိ၍ နေသော အင်အားကြီးမှာ လိင်
 တိရစ္ဆာန်အင်အားဖြစ်၏။ ဆင်ခြင်းသော နာမ်တို့က မိမိတို့တည်ဆောက်နေကြသော
 ဣန္ဒြိယတို့အတွက် လိုအပ်သော ဂုဏ်တို့များကို စုဆောင်းရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာ
 သော နာမ်တို့ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လိင်တိရစ္ဆာန်အင်အား၏ ဝန်ထုပ်သော ဂုဏ်တို့
 များက မိမိတို့အမျိုးတို့ ဂုဏ်တို့ချင်းသာ တည်နေလိုသော ဂုဏ်တိရစ္ဆာန်အင်အားတို့မှ
 ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

အဆင့်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့၏ ဣန္ဒြိယများအတွင်း၌ လိင်တိရစ္ဆာန်
 နှစ်မျိုးရှိသောအနက် တမျိုးသလျှင် ထင်မြင်ခြင်းရှိကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ဤသို့ထင်
 ခြင်းရှိသော လိင်တိရစ္ဆာန်သော ဣန္ဒြိယတို့ အသက်ရှင်မှု အလျင်အတုင်းတွင် အထူးအထူးဖြစ်
 ၍ နေသော လိင်တိရစ္ဆာန်လေးများ၏ အလိုက် အဖိုပုံစံ သို့မဟုတ် အမပုံစံ နှင့် တွဲ၍
 နေ၏။ ဣန္ဒြိယ၏ ဣန္ဒြိယ အတွင်းတွင် ရှိနေသော ဂုဏ်တိရစ္ဆာန်အင်အားများ
 သော လိင်ပုံစံ တမျိုးတည်းအဖြစ်၌ အချစ်ခံ နေခြင်းမှ လွတ်မြောက်ရန် အမြဲတမ်း

ဆူပူ နေကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ဂိုယ် ခန္ဓာ အတွင်းရှိ ရုပ်ကလာပ်အားလုံးတွင် ဖြစ် ပေါ် နေသည့် ဤလိင် ဓါတ်အင်အားသစ် နောက်ဆုံးတွင် နှလုံးတွင်းသို့ ဆိုက် ရောက်လာ ပြီးလျှင် နှလုံးက ကျွန်ုပ်တို့အား အမျိုးမျိုး သော နာမ် ဓါတ် ဖျာပ် ရှား မှာ နှင့် ရုပ် ဓါတ် ဖျာပ် ရှား မှာများကို ပြုလုပ် စေရန် လျှန် ဆော် ပေး၏။

ရုပ်ကလာပ်အနည်းငယ်မျှရှိ သော ဂိုယ် ခန္ဓာ ရှိကြသည့် အဆင့်အတန်း အနိမ့်ဆုံးသတ္တဝါတို့၏ ဂိုယ် ခန္ဓာ များတွင် ဤ နေ သော လိင် ဓါတ်သစ် အဖို နှင့် အမ တို့အား တဦး ဦး သော် ၎င်း ၊ နှစ် ဦးလုံး သော် ၎င်း ၊ သေရ စေ သော ပေါင်းစပ် မှာကို ဖြစ် စေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ အမြဲ ဘွေမြင် နိုင် သော သတ္တဝါအကုန်လုံး လျက် ဟု ဆိုအပ် သော အခြား သော သတ္တဝါများတွင် မူကား လိင်ကိစ္စကို သီးခြား ဆောင် ရွက် နိုင် သော အင်္ဂါများ ရှိကြပြီးလျှင် လိင်ကိစ္စကို ထင်ရှား ဆောင်ရွက် နိုင် စေရန် အသွက် သက်ဆိုင် ရာ လိင် ဓါတ် များသည့် အင်အားကြီးစွာ စုရုံး နေကြ၏။

မျိုးဆက် မပြတ်ခြင်း

အဆင့်အတန်းမြင့် သော သတ္တဝါများတွင် လိင် ဓါတ်တို့ နှင့်ဆိုင် သော ရုပ် ဓါတ်အ ဆောက်အအုံတို့က နှလုံးကို လျှန် ဆော် ပေး၏။ ထိုသို့ လျှန် ဆော် ပေး မှာ ကြောင့် အဆိုပါ သတ္တဝါတို့၏ ဂိုယ် ခန္ဓာ များသည့် အဆင့်အတန်းအနိမ့်ဆုံးဖြစ် သော သတ္တဝါ များ နည်းသူ ဖျာပ် ရှားခြင်းဖြစ် စေ သော်လည်း ထင်္က သော အဖို ဓါတ် နှင့် ထင်္က သော အမ ဓါတ် နှစ် ခုတို့ စပ်ယှက်၍ ဖြစ် စေ နိုင် လောက် သော အခြေအနေကိုသာ ဖြစ် ပေါ် စေ၏။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်း ကြောင့် အသက်ရှင် မှာ အလျင်၏ အင်အားအပြည့်အစုံသည့် ချော မော့စွာ လွတ်ငြိမ်းသွားပြီးလျှင် အမျိုးသူ သော သတ္တဝါတို့ ပဋိသန္ဓေယူ သော နယ် ခြေ များဖြစ် ပေါ် လာ၏။

စင်စစ်အားဖြင့် လိင် ဓါတ်အင်အားသစ် မသူ သော လိင် ဓါတ် နှစ် ခုတို့ တခု နှင့်တခု ပေါင်းစပ် လိုမှ၏ဆွဲငင် မှာ ကြောင့် ဖြစ် ပေါ် လာ သော ရုပ် ဓါတ်အင် အားသာဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် နောက်ပိုင်းသို့ ရောက် သောအခါ ထိုလိင် ဓါတ်အင် အားသစ် မိမိတို့ အသက်ရှင် နေလိုမှ အာပုံအဖြစ်သို့ ရောက်လာ၏။ ထိုအခါတွင် ပေါက်ပွားလာ သော သတ္တဝါတို့ မိမိတို့၏ အမျိုးဆက်ဖြစ်သည့်ဟု ယူဆရ၏။ သို့ရာတွင်

ပေါက်ပွားလာသော သတ္တဝါသဖွယ် အသက်ရှင် မှ အင်အားတို့၏ အစီအမံကို မငြင်း
 ဆန်နိုင်သော မိမိတို့၏ ရုပ်ဓါတ်ပွားသဖြစ်၏။ မိမိတို့၏ နာမ်ဓါတ်၏ အဆက်
 လုံးဝမဟုတ်။ ပေါက်ပွားလာသော သတ္တဝါ၏ နာမ်ဓါတ်သည် အခြားသတ်သတ်ဖြတ်၍
 မိမိတို့၏ ပါးလုံး၏ နာမ်ဓါတ်နှင့် လုံးဝသက်ဆိုင်ခြင်း မရှိ။ မိမိတို့က မိမိတို့မှ
 ပေါက်ပွားလာသော သားသမီးတို့၏ နာမ်ဓါတ်ကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲအောင် လုပ်
 မှာမှန်သမျှမှာ ဆရာတို့က တပည့်တို့အား ပြုပြင် ပြောင်းလဲအောင် လုပ်ပေးခြင်း
 များနည်းတူ ပြင်ပပြုပြင် မှာများသဖြစ်၏။

ရုပ်ဓါတ်ရှိ သတ္တဝါအဖျင် သန္ဓေတည်ကြသော သတ္တဝါများ

အသီးသီးသော နာမ်ဓါတ်တို့သည် မိမိတို့တွင် ရှိနေသော မဝင်ကြယ်မှ
 များမှ အကုန်အစင် ကင်းလွတ်သွားကြသော အခါတွင် အကြီးမားဆုံးဝင်ကြယ်မှအင်
 အားဖြစ် ပေါ်လာကြောင်းကို အခန်းငါးတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ နာမ်ဓါတ်တို့ အထဲတွင်
 မဝင်ကြယ်မှများ ကင်းဝင်နေသောအခါတွင် နောက်ထပ်မဝင်ကြယ်မှတို့သည်
 ပေါက်ပွားခြင်းရှိ မဖြစ်နိုင်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မဝင်ကြယ်မှအလျင် လုံးဝ
 မရှိဘဲနှင့် မဝင်ကြယ်မှ ဖွဲ့လန်းချက်အသစ်တို့သည် ဖြစ်ပေါ်မလာနိုင်ကြသောကြောင့်
 ဖြစ်၏။ မဝင်ကြယ်မှများ လုံးဝပျောက်သွား၍ နောက်ထပ်မဝင်ကြယ်မှများ
 ဖြစ်ပေါ်နိုင်စေရန် အကြောင်းမရှိဘော့သော အခါတွင် နာမ်ဓါတ်တို့သည် အကြီး
 ဆုံးသော ဝင်ကြယ်မှ အင်အားကိုသာ ဆောင်၍ နေကြ၏။ အဆိုပါ နာမ်ဓါတ်မျိုးတို့
 သည် အဋ္ဌိတန်း ပျမ်းသဖြင့်နှင့် ပြည့်စုံသော အထွဋ်အထိပ်တဝသို့ ရောက်သွားကြ
 ၏။ အဆိုပါ တဝမျိုးသို့ ရောက်သွားသော နာမ်ဓါတ်တို့သည် ခိုအောင်းရာ ရုပ်ဓါတ်
 ကို မလိုဘဲတော့။ ထို့ပြင် ရုပ်ဓါတ်သည် နာမ်ဓါတ်ထက် အဆင့်အတန်း နိမ့်သဖြင့် အဆိုပါ
 တိုင်းဆ၍ မရနိုင်လောက်အောင် တန်ခိုးကြီးသော နာမ်ဓါတ်အင်အားတို့၏ မျက်
 မှောက်တွင် တည်နေနိုင်ခြင်း မရှိတော့။

မဝင်ကြယ်မှဝန်ထုတ်ကြီးများကို ထမ်းဆောင်၍ နေကြသော နာမ်ဓါတ်
 တို့သည် အလွန်လျှင် အင်အားနည်းပါးလှသဖြင့် ရုပ်ဓါတ်တို့သည် အဆိုပါ နာမ်ဓါတ်များ
 တွင် ဘယ်ကပ်၍ နေနိုင်ကြ၏။ မဟာဘုတ်ဓါတ်များသည် အဆိုပါ နာမ်ဓါတ်များနှင့်
 ရောပြွမ်း၍ အစိုင်အခဲတည်နေကြပြီးလျှင် သတ္တဝါအမျိုးမျိုး ဖြစ်လာကြ၏။ မသိ

မှ၊ အင်အားတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဘဝမက်မှနှင့် မုန်းတီးမှု၊ ခွဲလန်းမှုကို
 အထုအထည့်တို့က ရုပ်ဓါတ်ရှိ သန္တတိများ ဖြစ်လာနိုင်ရန်အတွက် လိုအပ်သမျှသော အကူ
 အညှိကို ပေးကြ၏။ သို့ရာတွင် အဆိုပါ မစင်ကြယ်မှု၊ အထုအထည့်တို့သည် မိမိတို့နှင့်
 ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နာမ်ဓါတ်တို့အတွင်း၌ ပမာဏအမျိုးမျိုးနှင့် ရှိနေကြသော
 စင်ကြယ်မှု၊ အင်အားတို့က ပြုပြင်သလိုသာ နေကြရ၏။ ဤနည်းဖြင့် ဘဝမက်မှနှင့်
 မုန်းတီးမှု၊ မစင်ကြယ်မှုတို့သည် မိမိတို့အပူမ်းကုန်ကြီးပွားခြင်းကို မရနိုင်ကြ။

မဟာဘုတ်ဓါတ်အမျိုးအစားနှင့် တိုဓါတ်တို့ ပေါင်းစပ်ပုံတို့မှာ နာမ်
 ဓါတ်အတွင်း၌ ရှိနေသော မစင်ကြယ်မှု၊ အင်အားနှင့် စင်ကြယ်မှု၊ အင်အားတို့၏
 အမျိုးအပွားအလိုက်သာ ဖြစ်ရ၏။ ဗုဒ္ဓများ၊ အရဟတ္တများကဲ့သို့သော ၊ နာမ်ဓါတ်
 စင်ကြယ်မှု၏ အထွဋ်အထိတ်တဝမျှားကို ချန်လှပ်၍ ကျန်ခပ်သိမ်းသော နာမ်ဓါတ်တို့၏
 အင်အားအမျိုးအပွားများမှာ မရေပတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြား၏။
 ထိုကဲ့သို့ နာမ်ဓါတ်အင်အားအမျိုးအပွားများ မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် များ
 ပြားခြင်းကြောင့် သန္တတိတို့၏ အဆင့်အတန်းများသည်လည်း မရေတွက်နိုင်လောက်
 အောင် များပြား၏။

ဘကိုယ်ကောင့်ဗိတ်ရှိခြင်း၏ ဂုဏ်အင်္ဂါများ

မိမိတို့အသက်ရှင်နေလိုမှုကို ဘဝမက်ခြင်းသည် ရုပ်ဓါတ်ရှိ သန္တတိတိုင်း
 တွင် ရှိသော ဘဝမက်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤဘဝမက်ခြင်းအလျဉ်းကို မသိမှု၊ အလျဉ်း၏ အင်
 အား ဘီဇိုက်တို့ဖုံးအုပ်ထားခြင်းခံနေရသော အမြင်တို့မှတို့က အမြဲတန်းအား ပေး
 နေ၏။ ရုပ်ဓါတ်ရှိ သန္တတိအားလုံးသည် မသိမှု၏ ပြုပြင်ပေးခြင်းကို ခံနေကြရ၏။
 ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ရုပ်ဓါတ်ရှိ သန္တတိတို့၏ ဥာဏ်အမြင်သည် အလွန်တိုခြင်းဖြစ်၏။
 လူသတ္တဝါတို့နှင့် ၎င်းတို့အောက် အဆင့်အတန်းနိမ့်ကျသော ရုပ်ဓါတ်ရှိ သန္တတိအားလုံး
 တို့၏ ဥာဏ်အမြင်သည် မိမိတို့နှင့် နီးကပ်နေသော ပတ်ဝန်းကျင်၏ နယ်နိမိတ်အတွင်း
 ၌သာရှိ၏။ ယေဘုယျအားဖြင့် အဆိုပါ သန္တတိတို့၏ ဥာဏ်အမြင်သည် ဤဘဝတွင်ဖြစ်
 သော ရုပ်ဓါတ်နှင့် သက်ဆိုင်သော အရေးအကြောင်းများအတွင်း၌သာ ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်တို့တွင် အခြားဂြိုဟ်များ၊ ကြယ်များ အကြောင်းကို၎င်း၊ သို့မဟုတ်
 ကျွန်ုပ်တို့၏ အဘိဓာန်နှင့် အနာဂတ်ဘဝများအကြောင်းကို၎င်း နားလည်နိုင်
 လောက်အောင် ကြိုးပမ်းသော ဥာဏ်အမြင်မရှိကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အဆိုပါ အ
 ကြောင်းများတွင် စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိကြ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤကမ္ဘာ

မြေကြီး နှင့် ဤဘဝ၏ အကြောင်းကိုသိသဖြင့် ကွန်မြူနစ်ဝင်ဝင်းကြ၏။ အခြေ
အနေက ဤကဲ့သို့ ဖြစ်နေသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤကမ္ဘာ မြေကြီး နှင့် ဤဘဝကိုသိ
သိကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အဝိသွား ချစ်ပါသောဘဝဖြင့် ဤကမ္ဘာ မြေကြီး
နှင့် ဤဘဝကိုသိ လွယ်လွယ်လှ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်မှာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ မသိ
သော အရာများကို လွယ်လွယ်လှ နိုင်ကြမည်နည်း ။

အဘယ်မျှ ကျွန်ုပ်တို့သည် အတိတ်ဘဝများရှိ အကြောင်းကို နားမလည်နိုင်
ကြပါ။ အနာဂတ်ဘဝများ ရှိနိုင်လမ်းရှိသည့်အကြောင်းကို ကျွေးပြောနိုင်ကြလိမ့်
မည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင် အဘယ်သူ ကျွန်ုပ်တို့သည် အတိတ်ဘဝများကို သိပြု၍ ရနိုင်
ကြသနည်းဟူ၍ အနာဂတ်ဘဝများ ရှိနိုင်လမ်းရှိကြောင်းနှင့် အလွန်ပင်ရှားလှသော
သဘာဝဖြစ်၏။ တစ်ခုကိုနားလည်ကြောင်းနှင့် အခြားတစ်ခုကို နားလည်ပေရန်အတွက်
အထောက်အပံ့ ပြုလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့တွင် အတိတ်ဘဝက အတွေ့အကြုံများ
ကို ကျွေးပြောခြင်းဖြင့် နိုင်လောက်အောင် ဥပမာအား မပြုကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်
အတိတ်ဘဝများအကြောင်းကို ရော၊ အနာဂတ်ဘဝများအကြောင်းကို ပါ နားမလည်
နိုင်ကြ။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဥပမာအဖြစ်သည့် ဤကမ္ဘာ၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ မျက်မှောက်
ဘဝတွင် တွေ့ကြုံရကြောင်းများကိုမကား ပြန်၍ သတိရနိုင်ကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ သတိရကြ
သဖြင့် ဤမျက်မှောက် ကျွန်ုပ်တို့ဘဝအသေးငယ် အတွေ့အကြုံများသည် ၎င်း၊ ဤကမ္ဘာ
သည် ၎င်း၊ အဝင်အမှန်ဖြစ်သည့်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် အတိတ်ဘဝများက
အတွေ့အကြုံကို ပြန်၍ သိနိုင်သော သတိမရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အတိတ်ဘဝများ
အကြောင်းကို မယုံကြည်နိုင်ကြ။ ဤနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်အနာဂတ်ဘဝများအကြောင်း
ကိုလည်း မယုံကြည်နိုင်ကြ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မျက်မှောက်ဘဝအကြောင်းကိုသိ သိကြသဖြင့်
ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤမျက်မှောက်ဘဝကို အလွန်အမင်း ခင်တွယ်ကြပြီးလျှင် ဤမျက်မှောက်
ဘဝတည်ရှိ နေပေရန်အတွက် အပူတပြင်း ကြိုးပမ်းကြ၏။ အဘယ်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည်
အတိတ်ဘဝများက အတွေ့အကြုံများကို ပြန်၍ သတိရနိုင်ကြမည်ဆိုမူ ကျွန်ုပ်တို့တွင်
များစွာအားရှိ ရှိနိုင်ရ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအခါတွင် ယခုမျက်မှောက်
ဘဝသည် ယခင်အတိတ်ဘဝများကဲ့သို့ပင် ယခင်မျှသာ ဖြစ်သည့်အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့
သိနိုင်မည်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် အဘယ်မျှ သေခြင်းတွင် အဆိုးသတ်
သော ဘဝသည် ပြာဝဠာအတွင်း တနေရာရာ၌ မလွဲမသွေ အသစ်တဖန်ပြန်
၍ ပြန်သည့်အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ကောင်းစွာ နားလည်ကြသဖြင့်မူ ကိုယ်ကိုယ်
ကို လွယ်လွယ်လှသည့်လည်း သိသိသာသာကြီး လျော့ပါးသွားမည်ဖြစ်၏။ ထိုအခါတွင်

ကျွန်ုပ်တို့သည် သေရမှတ်ကို ယခုလောက် ကြောက်ကြ တော့သွားတယ်။ ထိုအခါ
 အနောက်ပိုင်း အဆင့်အတန်းမြင့်သော အနာဂတ်ဘဝကို လိုချင်လှကြလိမ့်မည်
 ဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူ အဆင့်အတန်းမြင့်သောဘဝကို ရလိုမှသည် အကျိုးရှိ၏။ အဘယ်
 ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသို့ ရလိုမှအပ အနာဂတ်ပိုင်း အဆင့်အတန်းမြင့်သောဘဝကို
 ရရင် ကြောက်လှစွာ နောင်သော အကြံအစီနှင့် နောင်သော အမှုတို့ကို
 ကျွန်ုပ်တို့ ပြုလုပ်ကြမည် ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

ဘဝ အမြင်တို့မျှ

အဘိဓာန်များကို သိခြင်းနှင့် အနာဂတ်ဘဝများကို ဝိတ်ကူးကြည့်နိုင်
 မှသည် ယခုဘဝကို ဖွဲ့လန်း နေကြခြင်းအား များစွာ လျော့ပါးသွား ခေနိုင်၏။
 ဤနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အသက်ရှင် နေလိုမှ တစ်မက်ခြင်းကို ယိမ်းသိမ်း ပေးနိုင်
 လိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မျက်မှောက်ဘဝသည် အဘိဓာန်၊ အနာဂတ်ဘဝတို့နှင့်
 အဆက်အသွယ်ရှိသော ဘဝ၏ ဝိတ်သား သော အခန်းဖြစ်သည့် ယုံကြည်ကြသော အခါ
 သွင် အသက်ရှင် နေလိုမှအပ တစ်မက်ခြင်းသည် အလွန်အမင်း ပြင်းထန်လှပြီးလျှင်
 ယခုဘဝကို ရှိနိုင်သမျှ ရှိ ဝေရန်အဖို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် နည်းမျိုးစုံဖြင့် အပွမ်းကုန်
 ကြိုးပမ်းကြမည်ဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူ ဘဝ၏ နောင် ဝိတ်များ ပူးဝင် နေသောအခါတွင်
 ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သည့်အမှုမျိုးကိုမဆို မဝင်ပါဘဲ ပြုလုပ်လေကြ၏။ ဤမိမိမျှားစွာ
 ပင်လည်း မဝင်ကြသော များကို ကြုံလွန်ကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏ အဘိဓာန်များကို သိရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့မှတ်သင်ခန်းစာ
 အများကြီး ရနိုင်၏။ ဥဒါဟရုဏ်ဆိုသော် ထိုသို့သိရလျှင် ယခုဘဝမှ ကျွန်ုပ်တို့
 ရှိ နေသော ချွတ်ယွင်းချက်တို့မှာ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သည့်ဟု သိနိုင်
 မည်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ထိုသို့သိရခြင်းကို မဆင်မခြင် အသုံးပြုကြမည်ဆိုလျှင် ထိုသို့
 သိရခြင်းအဖို့ ယခုကျွန်ုပ်တို့၏ မျက်မှောက်ဘဝတွင် ပိုမို ဇယားရှည်သွားအောင်
 ရှိ၏။ ဥဒါဟရုဏ်ဆိုသော် အဘယ်မျှ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘဝဟောင်းများကို
 သိပ္ပံ ဘဝဟောင်းက ရန်သူများကို ကွေ့ရလျှင် သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့ ဘဝဟောင်းက
 ဥဒါဟရုဏ်သော နေရာကို သိကြမည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့မှတ်သင် နည်းတို့မှတစ်ဆင့်
 တစ်မက်မြင်တို့ ပေါ်လာသဖြင့် ဆင်းရဲကြွေးလှရသွား၏။ သို့ရာတွင် ဘဝဟောင်း
 များအကြောင်းကို ပြန်မသိနိုင်သော သူတို့သည် နာမိဝိတ်လွန်ကြီး ပွားလျက်ရှိ
 သဖြင့် ထိုသူတို့သည် မှန်းတိုးခြင်း တစ်မက်ခြင်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟုတ်။

နဝမိ ဓါတ်၏ ဣလင်္လင်္ခ ခြင်း

နဝမိ ဓါတ်၏ အင်အားသည့် ဣန္ဒြိယ၏ ဣယံ ဝန္ဓာ ဗျားအတွင်း၌ ရှိ
 နေ ခိုက်ကွင်း ကာယကံ မှာ တဝန် ဗျား နှင့် အာရုံ ဝိသား မဟာဝန် အစိုး များကို ဝှက်
 ဆောင်ကာ နေ၏။ နဝမိ ဓါတ် လေ့ကျင့် မှာ (တဝန်) အလုပ်ကို လုပ်၍ ဘိုးဟန်
 နေသည့် မဟုတ်လျှင် နဝမိ ဓါတ်၏ အင်အားသည့် တဝန် ဗျားကို ပြန်၍ သိမြင်
 နိုင် လောကီ အောင် အမွမ်း မရှိ။ သို့ရာတွင် မျက် မှောက်တဝန် အဆုံးသို့ ရောက်၍
 နဝမိ ဓါတ်၏ အင်အား အားလုံးသည့် နှလုံးတွင်း၌ ပျံ့နေသော အဓိကွင်း နေောင်
 တဝန်သို့ လွှမ်းမိုး ကြည့်နိုင်၏။ အဆိုပါ နည်းဖြင့် လွှမ်းမိုးကြည့်၍ တဝန်ကို မြင်သည့် နှင့်
 တဖြိုင်နက် အသက်ရှင် နေလိုသော ဘဝိ မက် မှာ အင်အားရှိသည့် ဣန္ဒြိယ သွား၏။
 တဝန်သို့ ရောက် သော အဓိကွင်း အသက်ရှင် နေလို မှာ ဘဝိ မက်ခြင်းသည့် တဝန်
 ကို ခိုင်မြဲစွာ ယူကမ်း နေသဖြင့် နဝမိ ဓါတ်တခုလုံးသည့် တဝန်သို့ ပြောင်းလဲ
 ရ၏။

ဣန္ဒြိယ၏ ယခုမျက် မှောက်တဝန် တစ်ခု နေခြင်းသည့် အသက်ရှင် နေလို
 မှာကို ဘဝိ မက် သော အင်အား ဗျားက သောကံ မိသား သော ကြောင့် ဖြစ်၏။ ယခု
 မျက် မှောက်တဝန် ဝန်းသို့ ရောက် သော အဓိကွင်း အဆိုပါ အသက်ရှင် နေလို မှာကို
 ဘဝိ မက်ခြင်းသည့် တဝန်သစ်ကို ဆောင်ရွက်၏။ ထိုဘဝိ မက်ခြင်းသည့် သေခြင်း
 မြင် မှာကို ဖြစ်ပေါ် ပေးပြီးလျှင် ထို သေခြင်းမြင် မှာကို တဝန်ဖြင့် မန့်နယ်တွင် ပူးကပ်
 နေပေ၏။ ဤနည်းဖြင့် နဝမိ ဓါတ်တခုလုံးကို တဝန်သို့ ရောက်၍ တဖန် ရှင်
 ပေးပြန်၏။

ပဋိသန္ဓေ တစ်ကြိမ်

နဝမိ ဓါတ်သည့် တဝန်သို့ ရွှေ့ပြောင်းသွား မှပြီး မြောက်သွား သော
 အဓိကွင်း သေခြင်းမြင် မှာသည့် ရပ်စဲသွား၏။ သို့အခါက နဝမိ ဓါတ်၏ အင်အား
 အားလုံးသည့် ဣယံ ဝန္ဓာ အသစ် သည် ဆောက် မှာတက်သို့ ညွတ်၍ သွား၏။ နဝမိ ဓါတ်
 အင်အား ဗျားက တဝန်ကို စေ့တည့် ဆောက်သည့် အဓိကွင်း ရုပ် ဓါတ်ရှိ သတ္တဝါ အသစ်
 ကို ပဋိသန္ဓေ တည်၏။

သေခြင်း နှင့် ပဋိသန္ဓေ တည်ခြင်း၏ ဝိကြံသား အချိန်မှာ အင်ပတိ
 အင်မတန် ကို ဘေးလင်းလှ၏။ သေခြင်းမြင် မှာ ဖြစ်ပေါ် ချိန် အပဉ်တခုလုံးသည့်
 နဝမိ ဓါတ် ပျက်စီး မှာ အကြိမ်အနည်း ငယ်သာ ကြ၏။ သေသည့် အဓိကွင်း တဝန်သို့

ရေဝက်သွားသော နာမ်ငါးနှစ် ဘဝသစ်နှင့် ရှိသော မဟာဘုတ် ခါးတို့သွား
 နာမ်ငါးလျှပ်စွန်းမှတ် ပထမ ရှိငါးဖြင့် ပေါ်ခိုက်အတွင်း၌ ပေါင်းစပ်ကြ၏။ ထိုသို့
 ပေါင်းစပ်သော အချိန်မှာ သွက်ချက်၍ မရနိုင် လောကီ အောင်တို့ တောင်းသော
 အချိန်ကလေး အစိတ်အပိုင်းက လေးသင်္ဃာတိ၌ လျှပ်စစ်တဖန်၏ အပုံကုသေ ၅၀ သန်း
 ၏ ဘဝသွားကြ၏။ ဘဝသစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသော နာမ်ငါးနှစ် ဘဝသစ်
 သွက်ရှိသော မဟာဘုတ် ခါးတို့ ပေါင်းစပ်သွားကြောင်းသွား ဤသို့အစွဲတွင် ပဋိ
 သန္ဓေတည်ကြောင်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓေတည်ကြောင်းသွား အလွန်တို့ တောင်း
 သော အချိန်က လေးဖြစ်၏။ ပဋိသန္ဓေတည်သွား အခြားအားဖြင့် အလွန်လျှင်
 မြန်သော သေခြင်းဖြင့် မှဖြင့် ပေါ်၍ ထိုသို့ အလွန်လျှင်မြန်သော ပြင်ပ နာမ်ငါး
 ပြောင်းရွှေ့သွားခြင်း ဖြစ်ပေါ်၏။

အခြားဂိုဏ်းများနှင့် ကြွယ်များ

နာမ်ငါး၏ အခြားအရပ်များကို ဖော်ပြရသော နာမ်ငါးသွား
 သက်ရှိသတ္တဝါတို့ကို နာမ်ငါးအတွင်း၌ တည်နေကြောင်းကို ဆိုခဲ့ပြီ။ နာမ်ငါးသွား
 ပဋိသန္ဓေတည်သွားအချိန်ကလေး သက်ဆိုင်ရာသတ္တဝါ၏ နာမ်ငါးအတွင်း၌ နေ၍
 သေသွားအချိန်ကျမှပင် လွတ်မြောက်၏။ ဘုန်းသို့သော် သေခြင်းဖြင့် မှဖြင့် ပေါ်
 ၍ ဘဝသစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသော အခါကျမှပင် လွတ်မြောက်၏။ အသီးသီးသော
 နာမ်ငါးတို့သွား ဗီဇတို့သက်ဆိုင်ရာ နာမ်ငါးအတွင်း၌ အလွန်သေးငယ်သော အခြေ
 အနေကလေးတည်နေကြ၏။ ဤသို့ဖြင့် နာမ်ငါးအတွင်း၌ အောက်စီစစ် အချိန်
 သွက် နာမ်ငါးတို့သွား ဗီဇတို့နှင့် ရှိသမျှသော အင်အား အကုန်လုံးကို အသုံးပြုကြ၏။
 ထိုသို့ ဗီဇတို့ တည်နေကြသော နာမ်ငါးအတွင်း၌ နာမ်ငါးသွား ရေဝက် သော အခါတွင်
 နာမ်ငါးတို့သွား ဗီဇတို့ သက်ဆိုင်ရာ နာမ်ငါးအတွင်း၌ များကို ဖွင့်ပစ်၍
 ပြောင်းရွှေ့သွားကြပြီးလျှင် ဗီဇတို့၏ သက်တမ်းအသက်အတွက် အလွန်မှာ နာမ်ငါးအတွင်း
 အသက်များကို ကလေးတည်နေကြ၏။ နာမ်ငါးတို့သွား ကြွယ်ဝသွား၌ ဤသို့
 မရပ်မနားသက် လုပ်နေကြ၏။

ပဏ္ဍိတဝဏ္ဏသွား၌ ရှိသော နာမ်ငါးတို့၏ အခြေအနေများမှာ မရေမတွက်
 နိုင်လောကီ အောင်များဖြင့်ပင်။ ထိုနည်းတူမှပင် ပဏ္ဍိတဝဏ္ဏသွား၌ လည်း
 လည်း နေကြသော နာမ်ငါးတို့၏ အခြေအနေများသွားလည်း မရေမတွက် နိုင်လောက်
 အောင်ပင် များပြား၏။ ဤအချိန်နှင့်ပတ်သက်၍ ရုပ်ငါးနှင့် နာမ်ငါးတို့ အခြေ

အ နေအမျိုးမျိုး၌ ရှိ နေကြခြင်းမှာ ဤကမ္ဘာ မြေကြီး ပေါ်၌ ဤစင်္ကြာဝဠာအဖွဲ့အစည်း
 ၌သာမဟုတ်။ အခြားဂြိုဟ်များ၊ ကြယ်များအဖွဲ့အစည်း၌လည်း ဤနည်းအတိုင်းပင် ဖြစ်
 ၏။ အခြားဂြိုဟ်နှင့် ကြယ်များ အဖွဲ့အစည်းရှိ နာမိတ်တို့သည် အခြေအနေ ပြောင်း
 လွှဲလျက်ရှိ၏။ ထိုနည်းတူစွာပင် အခြားဂြိုဟ်များနှင့် ကြယ်များအဖွဲ့အစည်းရှိ သတ္တဝါတို့
 သည်လည်း အခြေပြောင်းလွှဲလျက်ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ နေထိုင်ရာ ဝဠာဝဠာ
 အကြောင်းကို တိကျမှန်ကန်စွာ သိလိုသည့်ပြင်မူ ကျွန်ုပ်တို့သည် အပိုင်းအခြား မရှိသော
 ရုပ်ဝါဒရှိ ဝဠာဝဠာ သရုပ်ကို သဘောတရားအဖြတ်နှင့် မှတ်ယူအပ်၏။

ရုပ်ဝါဒ ပြောင်းလဲမှုအစဉ်

ရုပ်ဝါဒတို့တွင် ပြောင်းလဲမှုကို ဖြစ်ပေါ်နိုင်လောက်အောင် ကြီးမား
 သောအင်အား မရှိကြောင်းကို ဆိုခဲ့ပြီ။ ဥဒါဟရဏီဆိုသော မီးဝါဒတို့၏ အင်အား
 များသည့် နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာတို့က ကြာသည့်ပင်ဖြစ်သော်လည်း ဘိုးခြင်းလျော့ခြင်း
 မရှိကြ။ အခြားမဟာဘုတ်ဝါဒတို့၏ အင်အားများသည့်လည်း ဤနည်းအတိုင်းပင်ဖြစ်
 ၏။ ထိုဝါဒတို့သည် မိမိတို့၏ အင်အားကို ဘိုးလာအောင်လည်း မလုပ်နိုင်၊ လျော့သွား
 အောင်လည်း မလုပ်နိုင်ကြ။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ဝါဒတို့ ပြောင်းလဲမှုကို ဆိုရာတွင်
 အချိန်ကာလ ရှည်ကြာခြင်းကြောင့် မဟာဘုတ်ဝါဒတို့၏ အင်အားများ ပြောင်းလဲမှု
 ရှိကြသည့်ဟု မယူဆအပ်။

သို့ရာတွင် မဟာဘုတ်ဝါဒတို့သည် အရဝဠာများကို ဖြစ်ပေါ်ပေါ်နိုင်စွဲ
 အရဝဠာတို့သည် မိမိတို့အဖွဲ့အစည်း၌ ပါဝင်သော မဟာဘုတ်ဝါဒတို့၏ အမျိုးအစားအလိုက်
 တခုနှင့်တခု ခြားနားခြင်းရှိကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ကျွေးမြင်ကြရသမျှသော ဤကမ္ဘာ မြေ
 ကြီးနှင့် အခြား သော ဂြိုဟ်များ၊ ကြယ်များ ပေါ်ရှိ ရုပ်ဝါဒတို့၏ ပြောင်းလဲမှုများ
 မှာ မဟာဘုတ်ဝါဒများ၏ ပြောင်းလဲမှုများမဟုတ်ဘဲ အရဝဠာအမျိုးမျိုးတို့၏
 ပြောင်းလဲမှုများသာ ဖြစ်၏။ အရဝဠာတို့မှာ အမျိုးအစားအမျိုးမျိုးဖြင့် မဟာ
 ဘုတ်ဝါဒများ စုဝေး နေကြခြင်းများဖြစ်သည့်ကို သတ်ပြားအပ်၏။

နာမိတ်က ရုပ်ဝါဒကို ဖြစ်ပေါ်ပေါ်ခြင်း

နာမိတ်တို့သည် မဟာဘုတ်ဝါဒများနှင့် ပစ္စုပ္ပန် ပြောင်းလဲမှုရှိကြ၏။
 နာမိတ်တို့သည် မိမိတို့အဖွဲ့အစည်းတွင် အထူအထပ်ဖြစ်၍ နေသော စင်ကြယ်မှုခွဲလန်း
 ချက်အင်အား များအလိုက် ဘိုးဘက်မှရှိကြ၍ အထူအထပ်ဖြစ် နေသော မစင်ကြယ်မှု

စွဲလန်းချက် အင်အားများအလိုက် ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ရှိကြ၏။ မဟာဘုတ်ဓါတ်တို့၏ အင်အားများသည့် အချိန်ကာလမည့်မျှ လောကီပင် ကြာသည့်ဖြင့် စောကမူ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။ သို့ရာတွင် နာမ်ဓါတ်တို့၏ အင်အားများသည့် မူကား အစဉ်မပြတ် ပြောင်းလဲနေကြ၏။ နာမ်ဓါတ်တို့၏ အင်အားများသည့် အချိန်ကာလရှည်ကြာသောအခါ အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲသွား၏။ ဤနည်းအတိုင်းပင် နာမ်ဓါတ်အမျိုးမျိုးတို့၏ ဗျူဟာပေါင်းအင်အားသည့်လည်း အမြဲ ပြောင်းလဲနေ၏။ ဤသို့ နာမ်ဓါတ်တို့၏ အင်အား ပြောင်းလဲနေမှကြောင့် ရုပ်ဓါတ်ရှိ စကြာဝဠာ၏ ပြောင်းလဲမှုများဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဤသို့ နာမ်ဓါတ်တို့၏ အင်အား ပြောင်းလဲမှုရှိခြင်းကြောင့် စကြာဝဠာတွင်းရှိ ရုပ်ဝတ္ထု ပြောင်းလဲမှုဖြစ်ပုံကို ဤအခန်းတွင် အကျဉ်းအားဖြင့် ဖော်ပြပေအံ့။

မီးဓါတ်တွင် စေ့ဖြစ်ပေါ်လာကြသော အဆင့်အတန်းအနိမ့်ဆုံး ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည့် မိမိတို့ နိမိတ်ခန္ဓာအတွင်း၌ ရှိသော အသက်ရှင်မှု အလျင် အင်အားအလိုက် ကြိုးပွားကြ၏။ အဆိုပါ အဆင့်အတန်းအနိမ့်ဆုံးဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကို အခြေပြု၍ အခြားသတ္တဝါတို့ ကြိုးပွားကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် လူသတ္တဝါနှင့် အဆင့်အတန်းမြင့်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့သို့သော ရုပ်ဓါတ် ၂၀ ခုပါဝင်၍ အလွန်လျင် ထင်မြင်သော သတ္တဝါများ ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။

စကြာဝဠာအတွင်း၌ ရုပ်ဓါတ်များ ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းမှာ အမျိုးမျိုးသော နာမ်ဓါတ်တို့က မဟာဘုတ်ဓါတ်များကို ခုပေါင်း၍ ယူငင်ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် ဟင်းလင်းပြင်ဓါတ်အတွင်း၌ ရုပ်ဓါတ်တို့သည့် မိမိတို့ဟာ မိမိတို့ တစ်ဆင့်တစ်ဆင့် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ပျက်ပြားသွား၏။ မဟာဘုတ်ဓါတ်တို့၏ ပင်ကိုယ်သဘောမှာ ဟင်းလင်းပြင်ဓါတ်အတွင်း၌ ဦးမျှစွာ ပြန့်၍ နေလိုကြကြောင်း၊ သို့ရာတွင် နာမ်ဓါတ်တို့က ထိုကဲ့သို့ ဦးမျှစွာ ပြန့်၍ မနေနိုင်ကြစေရန် ဘေးမြစ်ကြွကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။

ဦးမျှစွာ ပျက်စီးခြင်း

နာမ်ဓါတ်များသည့် အင်အားကြီး၍လာကြသောအခါတွင် မဟာဘုတ်ဓါတ်များကို မိမိတို့ သိမ်းယူထားနိုင်သမျှ သိမ်းယူထားကြသဖြင့် မဟာဘုတ်ဓါတ်တို့သည့် မိမိတို့ အလိုရှိသလို ဦးမျှသော ပမာဏဖြင့် ပြန့်၍ မနေနိုင်ကြတော့ဘဲ အင်အားကြီးသော နာမ်ဓါတ်တို့ရှိရာသို့ စုရုံး၍လာကြ၏။ ထို့ပြင် နာမ်ဓါတ်တို့သည့်

မဟာဘုတ် ငါတ်အချို့ကို ပို၍ သိမ်းယူကြပြီးလျှင် အချို့ကိုမူ လျော့၍ သိမ်းယူကြ၏။
 ဟင်းလင်းပြင် ငါတ်အတွင်း၌ မရေမတွက်နိုင် လောက်အောင် များပြားသော
 နေရတီတို့တွင် မရေမတွက်နိုင် လောက်အောင် များပြားသော သတ္တဝါတို့သည်
 အဆိုပါ နည်းအတိုင်း ထပ်တလဲလဲ ပြုမူနေကြခြင်းကြောင့် ရုပ်ငါတ်ရှိ စင်္ကြာဝဠာ၏
 ဦးမျှစွာရှိ နေမှသည် ပျက်စီးသွားရ၏။ ဤနည်းဖြင့် မိမိတို့၏ နာမ်ငါတ်အင်အား
 အမျိုးမျိုး အလိုက် အမျိုးမျိုးသော သတ္တဝါတို့က မိမိတို့ နိဗ္ဗာန်မျှအတွက် ရုပ်
 ငါတ်များကို သိမ်းပိုက်ပြုကြ၏။ ထို့နောက် အဆိုပါ ရုပ်ငါတ်အထုအထည်တို့၏ ဘုန်း
 ပြန်မှအင်အားကြောင့် သက်မဲ့ရုပ်ဝတ္ထုများ ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။ ထိုသက်မဲ့ ရုပ်
 ဝတ္ထုတို့သည် လျောက်ပတ်စွာ အချိန်ကြာသောအခါ ဂြိုဟ်များ၊ ကြယ်များ ဖြစ်လာ
 ကြ၏။

သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့ နာမ်ငါတ်အတွင်း၌ အင်အားများလာသော
 အခါတွင် မဟာဘုတ် ငါတ်များကို ပို၍သိမ်းယူကြ၏။ ထို့ပြင် မိမိတို့ သိမ်းယူထားသော
 မဟာဘုတ် ငါတ်တို့ကို ပို၍ ကောင်းသောအရာများဖြင့် ပြုပြင်ကြ၏။
 ပို၍ ကောင်းသော အရာဝတ္ထုများ ပြုလုပ်၍ မိမိတို့ နိဗ္ဗာန်မျှအတွက် တည်ဆောက်
 ကြသော သတ္တဝါများကြောင့် သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပို၍ ကောင်းသော သက်ရှိ
 အရာဝတ္ထုများဖြစ် ပေါ်လာ၏။ သို့ရာတွင် နှုတ်တို့သည် သတ္တဝါတို့ဦးတန်းကို ခွဲ
 ခြား၍ ရုပ်ငါတ်ရှိ စင်္ကြာဝဠာအတွင်း၌ ထိုသတ္တဝါကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော
 အကျိုးတရားများကို ခြေရာခံ၍ မကြည့်အပ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသတ္တဝါ
 ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးတရားကိုမှ အင်မတန်အင်မတန် သေးငယ်
 လှသဖြင့် သိမြင်နိုင် မည်မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

ပဋိသန္ဓေတည်ရန် နေရာအလုံအလောက်ရှိခြင်း

စင်္ကြာဝဠာတွင်းရှိ သတ္တဝါတို့၏ နာမ်ငါတ်အင်အားတို့မှာ အဆင့်အတန်း
 အမျိုးမျိုးဖြစ်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့၏ နိဗ္ဗာန်မျှအတွက် မိမိတို့ နာမ်
 ငါတ်အင်အားအဆင့်အတန်းနှင့် ထိုက်တန်သော ရုပ်ဝတ္ထုများနှင့် အသက်ရှင်မှ အလွင်
 များကို ဖြစ်ပေါ်စေကြ၏။ စင်္ကြာဝဠာအတွင်း၌ မရေမတွက်နိုင် လောက်အောင်
 များပြားသော နေရာများတွင် ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်စေလျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ရုပ်
 ငါတ်ရှိ စင်္ကြာဝဠာအတွင်း၌ အမျိုးမျိုးသော နေရာတို့တွင် အဆင့်အတန်းအမျိုးမျိုး
 ရှိသော သတ္တဝါများ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်နေ၏။

လူသတ္တဝါနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့သို့ သော အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့သည် ဤဘဝ၌ ရုပ်ငါးအခြေကို စ၍ တည်ဆောက်ကြသောအခါတွင် မိမိတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာများနှင့် မိမိတို့၏ အသက်ရှင်မှုအလျင်တို့ကို မဟာဘုတ်ငါးများဖြင့် တိုက်ရိုက်မတည်ဆောက်ကြ။ အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတို့သည် အဆင်အတန်းအနိမ့်ဆုံးသတ္တဝါများကဲ့သို့ပင် မိမိတို့ဘဝကို မီးငါးဖြင့် စကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ မိမိတို့ဘဝကို စကြသည့် နှင့် တပြိုင်နက် ထိုသတ္တဝါတို့၏ နာမ်ငါးတို့က မိမိတို့၏ အင်အားနှင့် ထိုက်တန်အောင် အဆင်အတန်းမြင့်သော ရုပ်ငါးများကို သိမ်းပိုက်ယူငင်ကြပြီးလျှင် ထိုအခြေအနေအစဉ် မိမိတို့၏ အလုပ်ကို စ၍လုပ်ကြ၏။ သေချိန်ကျ၍ သေခြင်းမြင်မှသည် ထွက်သွားသောအခါတွင် အဆင်အတန်းမြင့်သော ဘဝသို့ ရောက်နိုင်လောက်အောင် အဆင်အတန်းမြင့်သော နာမ်ငါးတွင်းရှိ အသက်ရှင်မှုအလျင် အထူးအထူးကြီးသော သတ္တဝါတို့သည် ရုပ်ငါးရှိ စကြာဝဠာအတွင်းတွင် မိမိတို့ ဖြစ်ပေါ်နိုင်မှုနှင့် သင့်လျော်သော အခြေအနေရှိသော နေရာများသို့ သွားရောက်ကာ အခြေစိုက်ကြ၏။

နာမ်ငါးအင်အား အဆင်အတန်းအမျိုးမျိုးနှင့် သင့်လျော်သော အဆင်အတန်းအမျိုးမျိုးရှိသော ရုပ်ငါးအင်အား အခြေအနေတို့သည် အမြဲတန်းလုံလောက်စွာ ရှိကြ၏။ ပဋိသန္ဓေတည်ရန် သေခြင်းမြင်မှဖြင့် ဂုဏ်းကြည့်သော သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့နှင့် ထိုက်တန်သော နေရာကို အမြဲတန်းရနိုင်ကြ၏။ အင်အားအသေးဆုံးအခြေအနေတွင် ရှိကြသော နာမ်ငါးတို့အား မီးငါးက လိုသော နေရာကို ပေး၏။ အဆင်အတန်းမြင့်သော သတ္တဝါတွင် အမြဲရှိနေသော ဇီဝငါးက ထိုသတ္တဝါတို့အား ပဋိသန္ဓေယူရန် နေရာများကို ရအောင်အမြဲရှာပေး၏။

ဘဝ၏ ပထမ ရုပ်ကလောင်တည်ဆောက်မှု

ပဋိသန္ဓေတည်မှအစ ဥ်သည့် အင်မတိ အင်မတန်လျင်မြန်သည့်အကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ပဋိသန္ဓေတည်မှသည် နာမ်ငါးတစ်ကြိမ်လျှင်ရှားမှည့် ပါဝင်သော ပထမ လှိုင်းအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်၏။ နာမ်ငါးလျှင်ရှားမှည့် ပထမ လှိုင်းသည် လျှပ်စစ်ပျက်အချိန်ကို အပိုကျနေ ၅၀ သိန်းပုံလျှင် တပုံကြာ၏။ ထိုဘဝတိုင်း သော အချိန်အတွင်း၌ ဘဝ၏ ပထမ ရုပ်ကလောင်သည့်လည်း ပြည့်စုံစွာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ပဋိသန္ဓေတည်မှအစ ပထမ ရုပ်ကလောင်ဖြစ်ပေါ်လာသော ဘဝအတွက် လိုအပ်သော အရာအားလုံးလည်း ပါလာ၏။ သို့ရာတွင် ထိုအရာများအနက် အနည်းငယ်တို့သည်သာ လျှင်ထွက်သော အင်အားရှိကြပြီးလျှင် ကျန်သော အရာအားလုံးတို့၏ အင်အားမှာ ငုတ်လျှော့၍ နေကြ၏။ သို့ရာတွင် အချိန်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ ထိုအရာတို့သည်လည်း ကြီးပွား၍လာကြ၏။

ဘဝ၏ ပထမ ရုပ်ကလောင်တစ်ခုလုံးတွင် ပြန့်နှံ့၍ ပါလာ သော အရာ
 တခုမှာ အခြား မဟုတ် နာမ် ခေါ်ပင် ဖြစ်၏။ မြေ ခေါ်၊ ရေ ခေါ်၊ လေ ခေါ်၊
 မီး ခေါ် ဖြစ် သော မဟာဘူတ ခေါ်ကြီး လေး ခုသည့် အဆိုပါ ရုပ်ကလောင်၏ အုတ်မြစ်
 ဖြစ်၏။ ထို့ နောက် ကျန် သော သက်မဲ့ထပ် ပွား ဝါတ်ကိုး ခုသည့် လွှင်မြန်စွာ အခြေ
 စိုက်ကြ၏။ အဆင့်အတန်းမြင့် သော သတ္တဝါတို့အဖို့တွင် ရုပ်ကလောင်သည့် အဆိုပါ
 ရုပ် ခေါ်ကိုး ခုနှင့် ပြိုင်တူ သက်ရှိ စဉ်းဝဋ္ဌာန်နှင့် သက်ဆိုင် သော ဝါတ်အမျိုးမျိုး
 ကို ရ၏။ အကယ်၍ သတ္တဝါတို့သည့် မိဘနှင့်ကင်း သောဘဝတွင် ဖြစ်သည့်ဖြစ် မူ ထို
 သတ္တဝါတို့သည့် မိမိတို့ နာမ် ငါး၏ အင်အားတခုတည်းဖြင့်သာ အသက်ရှင် မှုခါတ်
 အမျိုးမျိုးကို ဖြစ် ပေါ် စေ၏။

လူသတ္တဝါများ နှင့် အဆင့်အတန်းမြင့် သော ဘီရသ္မာန်တို့ကဲ့သို့ သော
 သတ္တဝါများအဖို့တွင် ဘဝရုပ်ကလောင်နှင့် ဘုံပြိုင်တည်း ပေါ်လာ သော အသက်ရှင်
 မှုခါတ်တို့မှာ (၁) အသက်ရှင် မှုခါတ် (ဇီဝိတိန္ဒြိယ ရူပ) (၂) လိင် မိတ် နှစ် မျိုး
 (ဘဝ ရူပ) (၃) နှလုံးအာရုံပြန် မှုခါတ် (ဟဒယဝတ္ထရူပ) (၄) အာဟာရ ဝါတ်
 (အာဟာရ ရူပ) တို့ဖြစ်၏။ သက်မဲ့ ခေါ် များအနက် မီး ခေါ် (ဧတဇော ခေါ်) သည်
 ဘဝရုပ်ကလောင်အတွင်းသို့ အခြား သော သက်မဲ့ ရုပ် ခေါ် များ မရောက်မီ ရောက်
 ၏။

နာမ် ငါးသည့် ဘဝ၏ ပထမ ရုပ်ကလောင်တွင် ပါဝင် သော အရာအား
 လုံးကို စုဆောင်း၍ ပေး၏။ အဆိုပါ ခေါ်တို့သည့် တခုနှင့်တခု အပြန်အလှန် ကျေးဇူး
 ပြုကြပြီးလျှင် နောက်ဆုံးတွင် တခုအတွင်းသို့ ဘဝဝင်၍ ရပ် ပတ်ကာ နေကြ၏။
 ဤ နည်းဖြင့် ရုပ်ကလောင်တည် ဆောက် မှုသည့် ပြီးပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်၏။ အဆိုပါ
 ရုပ်ကလောင်သည့် နာမ် ငါးကို အား ပတ်လည် မှဝိုင်းကင်း ရင်းကြီးပွားလာ၏။
 ထို့ကြောင့် နာမ် ငါးသည့် အစဉ်မပြတ် ရုပ်ကလောင်အတွင်း၌ မိမိဟာ မိမိ လျစ်
 ရှား မှုကို ပြုကာ နေ၏။

ဘိယံ ခန္ဓာ ဖြစ် ပေါ် ပုံ

ပဋိသန္ဓေတည်ပြီး နောက်တွင် ဖြစ် ပေါ် သော နာမ် ငါး ပထမ
 အကြိမ် လျစ်ရှား မှုအတွင်း၌ ဘိယံ ခန္ဓာအဖို့ ပထမ ရုပ်ကလောင် ဖွဲ့စည်း မှုသည့်
 ပြီးပြည့်စုံ၍ ခိုင်မာခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ နာမ် ငါးတခု နောက်ထပ်ဆက်၍
 လျစ်ရှားတိုင်း လျစ်ရှားတိုင်း အဆိုပါ ရုပ်ကလောင်အတွင်းသို့ နောက်ထပ် ခေါ်

များ ရေခဲခဲရေခဲလဲလဲ။ ဤနည်းဖြင့် နာမ်တို့သည် မိမိတို့၏ နာမ်
ခန္ဓာကို ကြီးကြီးကြီးကြီး လာစေ၏။ ထိုကဲ့သို့ ကြီးကြီးလာသော သောသေခါတွင် ပဋိသန္ဓေတည် မှ
ရုပ်ကလာပ်အတွင်းရှိ အသက်ရှင် မှုငါးတို့၏ အင်အားများထက် ပေါ်လာကြပြီးလျှင်
ထိုအင်အားတို့က နာမ်ခန္ဓာတည်ဆောက်မှုကို စေတင်ထိန်းပေးကြ၏။

ပဋိသန္ဓေတည် မှ ရုပ်ကလာပ်တွင် ထက်သော အင်အားနှင့် အခြေ
စိုက်ကြသော အသက်ရှင် မှုငါးတို့သည် မိမိတို့သက်ဆိုင်ရာ အလုပ်များကို စေ့လုပ်ကြ
၏။ အထူးသဖြင့် မီးငါးနှင့် အဟာရငါးတို့သည် အလွန်ထက်မြက်ကြ၏။ အဟာရငါး
က အစာကို ဖြတ်ယူပြီးလျှင် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လောကီစာနှင့် မီးငါးတို့က အစာ
ဖြန့်ဖြူးမှုနှင့် ကြီးပွားမှုကို စေတင်ထိန်းပေးကြ၏။ အခြားထက်မြက်သော ငါးတို့
ကလည်း အဆိုပါ အင်အားများကို ဝိုင်းပူဖောင်းကြ၏။ ထို့ပြင် လိင်ငါးနှစ်ခုနှင့်
အသက်ရှင် မှုငါးတို့က နာမ်ခန္ဓာအတွက် ပုံစံနှင့် အသွင်ကို ပေး၏။ ထို့နောက် ပထမ
ဆုံး အင်္ဂါဖြစ်သော နှလုံးသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ နှလုံးက နာမ်ခန္ဓာတည်ဆောက်မှုကို
ဆက်သွယ်ထိန်းသိမ်းပေး၏။

အဓိက လုပ်ငန်းပြီး၍ နာမ်ခန္ဓာ၏ အခြေကို ခိုင်မာခွာတည်ဆောက်
ပြီးနောက် အတွင်းအင်္ဂါများ၏ ပုံသဏ္ဌန်ကို သတ်မှတ်ပေးပြီးသော သောသေခါတွင် ကျန်သော
ငါးတို့သည် ရင့်မာလာကြ၏။ ပဋိသန္ဓေတည် မှ ရုပ်ကလာပ်ဖြစ် ပေါ်လာပြီးနောက်
လူသတ္တဝါတို့အဖို့အတွက် ရက် ၇၀ ခန့်ကြာသော သောသေခါ၌ ပတ်ဝန်းကျင်အာရုံဖြန့်ဖြူးမှု
များဖြစ်ကြသော မျက်စေ့၊ နား၊ လျှာနှင့် အထိအတွေ့တို့ စေ့ဖြစ် ပေါ်လာသည့်ဟု
ဆို၏။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော သတ္တဝါသည် နောက်ထပ် ရင့်မာလာသော သောသေ
ခါတွင် မိမိ၏ ဘဝအတွက် မိခင်အပေါ်၌ မှီခိုနေရခြင်းကိုပင် ဖွန့်ဖြူးပြီးလျှင်
နောက်ဆုံး၌ မိမိပဋိသန္ဓေတည်ရာ နာမ်ခန္ဓာနှင့် ဘူလည်းတူ၍ ခြားနားခြင်း
လည်း အနည်းငယ်ရှိသော နာမ်ခန္ဓာအဖြစ်သို့ ရောက်လာ၏။

မိခင်က သားသမီးကို စေတင်ရေခဲခဲလဲလဲ

အကယ်၍ ဘုံကျစွာ ပြောရသော်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် သမိပင်ကို စိုက်
သည့်ဟု မပြောနိုင်။ သမိပင် ပေါက်ရန်လိုသော အခြေအနေများကို ပေးခြင်း
ဖြင့်သာ သမိပင် ပေါက်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့က အကူအညီ ပေးနိုင်၏။ ထိုနည်းတူ

စွာပင် မိခင်က ခလေးကိုးပြီး ပွား အောင် မလုပ်နိုင်။ ကြိုးပွား အောင်သော
 ကုသိုလ် ပေး နိုင်၏။ ပဋိသန္ဓေတည် ချိန်၌ပင် မိခင်၏ ဘာဝနာမှာ ခလေးအား
 ကြိုးပွားလာ အောင် ကုသိုလ် ပေးရုံသာတတ် နိုင်၏။ သတ္တဝါအသစ်တစ်ခု၏ ကိုယ်ခန္ဓာ
 ကြိုးပွား မှာနှင် ပတ်သက်၍ မိခင်သည့် ဘာမျှပါဝင် အောင် ရှက်ခြင်း၊ ပါဝင် ဆောင်
 ရှက် နိုင်ခြင်း မရှိ။

ပဋိသန္ဓေတည် ချိန်တွင် သတ္တဝါအသစ်တို့အား မိခင်တို့က (၁) အသက်
 ရှင် မှုပါတ် များ (၂) အစောင့် (၃) ခုံ အောင်းရော နေရော ကို ပေး၏။ မိခင်
 က သေခံရင်း၊ ဖခင်က သေခံရင်း၊ မိခင်ဖခင်နှစ် ဦးလုံးက သေခံရင်း၊ သတ္တဝါ
 အသစ်တစ်ခု ဖြစ် ပေါ်လာရန်အတွက် လုံအပ်သော နာမ်တို့ကို မပေးနိုင်။ ပဋိ
 သန္ဓေတည် ရော နေရော သို့ လာ၍ အခြေစိုက်လွှာ သော နာမ် ခေါ်သည့် ယခင်က
 တဝဟောင်းကို စွန့်ခွဲပြောင်းရွှေ့လျှင် ပြင်ပမှ လာသော နာမ်တို့သော ဖြစ်
 ၏။

ဤသို့ အခြေစိုက်လွှာ သော နာမ်တို့သည် မိဘတို့ထံမှ ရရှိသော
 အကုသိုလ်ကို ဝိယူ၍ မိမိ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို တည်ဆောက်၏။ နာမ်တို့ကိုအဖို့ ကိုယ်ခန္ဓာ
 ကို ပြင်ပမှ မည်သူကမျှ ဘယ် အောက်မေ့ ပေး နိုင်။ ပြင်ပ နာမ်တို့သည် နီးရော
 မှလည်း လာချင်လာမည်၊ ဝေးရောမှလည်း လာချင်လာမည်။ ဗုဒ္ဓနှင့် ရဟန္တာ
 တို့ကဲ့သို့ သော ပြင် မှအားကြီး သော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်သာ နာမ်ခေါ်တို့သည် မည်သည့်
 နေရာက ရောက်လာကြသန့်ဟု သေချာပွာ ပြော နိုင်ကြ၏။

မဟာဘုတ်တို့၏ ဘာဝနာနှစ်ခု

ဣန္ဒြိယတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာများ ဖြစ် ပေါ် ဝေမှာနှင် ပတ်သက်၍ မီးတတ်
 တွင် ဘာဝနာနှစ်ခု ရှိကြောင်းကို ဖော်ပြအံ့။ မြေဘဝဋ္ဌာအတွင်း၌ ဖြစ် ပေါ် သော
 ရုပ်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သည့် အခြင်းအရာများတွင် မဟာဘုတ်တို့၌ ဘာဝနာနှစ်ခု
 ရှိသည့်နည်းတူ ရုပ်တို့ရှိ သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာများကို ဖြစ် ပေါ် ဝေမှာနှင် ပတ်သက်
 ၍လည်း မီးတတ်တွင် ဘာဝနာနှစ်ခု ရှိ၏။ ပဋိသန္ဓေ ရုပ်ကလာပ်ဖြစ် ပေါ် ချိန်မှ
 လူပျို ပေါက်အရွယ်အချိန်အထိတို့ ဆိုအပ်သော ပထမ အရွယ်တွင် မီးတတ်သည့် ကိုယ်ခန္ဓာ
 ကြိုးပွား မှုကို အကုသိုလ် ပေး၏။ သို့ရာတွင် ထို နောက်တွင်မူ ဤမီးတတ်သည့် ပင်လျှင်

အရွယ်အိုခြင်းနှင့် အိုမင်းရင်းရေခံခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေ၏။ မီးငါတ်ကြောင့် ပေါင်
မုန့်ဖိုထဲရှိ နယ်ရွယ်သော သော မုန့်မှန်ကွင်ဖြစ်ပေါ်သော အကျိုးနှင့် မီးငါတ်ကြောင့်
ကိုယ်ခန္ဓာတို့အပေါ်ကွင်ဖြစ်ပေါ်သော အကျိုးတို့မှာ တူ၏။ မုန့်ဖိုကွင်းရှိ မီးငါတ်
၏ အကျိုးကြောင့် ပေါင်မုန့်သွယ် ကျက်လှလှ၏။ သို့ရာတွင် ထိုမီးငါတ်ကို ဖယ်ရှား
ချိန်တွင် ဖယ်ရှား၍ မပစ်မူ အဆိုပါ မီးငါတ်ကပင် ထိုပေါင်မုန့်ကို ကျွမ်းသွားစေ
လိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူစွာပင် မီးငါတ်က ကျွန်ုပ်တို့အား လူပျိုပေါက်အရွယ်နှင့်
လူကြီးအရွယ်သို့ ရောက်စေပြီးလျှင် ဤမီးငါတ်ကပင် ကျွန်ုပ်တို့အား အိုမင်း၍ သေ
ခြင်းကိုဖြစ်စေ၏။

မီးငါတ်နှင့်ကင်း၍ မည်သည့်အရာဝတ္ထုသည့်မျှ မကြီးပွားနိုင်။ ကိုပြင်
မီးငါတ်နှင့်ကင်း၍ မည်သည့်သတ္တဝါသည့်မျှ မိမိတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို မဖြစ်ပေါ်စေနိုင်။
အရာဝတ္ထုတိုင်းနှင့် သတ္တဝါတိုင်းတို့သည့် မီးငါတ်ကို အသုံးပြုကြ၏။ မီးငါတ်ကို အသုံးပြု
လိုက်သည့်နှင့် တပြိုင်နက် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ကျရောက်သော ထိုမီးငါတ်၏ အရှိန်ကို တား
ဆီး၍ မရတော့။ ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ဝတ္ထုတို့သည့် မီးငါတ်လွန်ကဲလျှင်လည်း ပျက်စီး
ကြ၍ မီးငါတ်ယုတ်လျော့လျှင်လည်း ပျက်စီးကြ၏။ အရာဝတ္ထုများအတွင်း၌ မီးငါတ်
အမျိုးအစား ညီမျှစွာ နေအောင် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ လုပ်၍မရ။ ထို့နောက်ကြော
ဝဋ္ဌာတွင်းရှိ အရာဝတ္ထုမှန်သမျှသည့် အမြဲတန်းတည့် နေသည့်ဟု မရှိ။ မီးငါတ်သည့်
ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ထို့ကြောင့် မီးငါတ်သည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အပည့်
လိမ္မာဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် မီးငါတ်သည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာများကိုလည်း ပျက်စီး
စေသေး၏။ ထို့ကြောင့် မီးငါတ်သည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဧရာခိုင်းလည်းဖြစ်၏။

ဂုဏ်ငါတ်ရှိ သတ္တဝါတို့ဖြစ်ပေါ်လာစေအချိန်တွင် မီးငါတ်အပါအဝင်
ဖြစ်သော အားလုံးသော မဟာဘူတငါတ်တို့သည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ နာမ်ငါတ်က ခိုင်းစေ
ရတိုက်လုပ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် နောက်ပိုင်းအချိန်သို့ ရောက်သောအခါတွင် ခပ်
သိမ်းသော မဟာဘူတငါတ်များအနက် အထူးသဖြင့် မီးငါတ်သည့် နာမ်ငါတ်ကို ပုန်
ကန်ပြီးလျှင် နောက်ဆုံးတွင် နာမ်ငါတ်ကို ကိုယ်ခန္ဓာမှ နှင်ထုတ်၏။ ဤဘေး
အန္တရာယ်သည့် ဂုဏ်ငါတ်တို့နှင့် ပေါင်းဖော် မှအားလုံးတို့နှင့် ဒွန်သွက်လျက်ရှိ၏။
ဂုဏ်ငါတ်တို့နှင့် ပေါင်းဖော် သူမှန်သမျှသည့် ဤဘေးအန္တရာယ်ကို မလွန်ဆန်
နိုင်ကြ။ ။

မီး ခါတ်သည့် မည့်သည့် နေရာတစ်ခုမျှ ရပ်နား နေခြင်း မရှိ

ရပ် ခါတ်၍ သတ္တဝါတို့ အကြောင်းကို ဤမျှ ဖော်ပြလျှင် တော် လောကီပြီ။
 သက်မဲ့ အရဝ ဝတ္ထုတို့အကြောင်းကို အနည်းငယ် ဖော်ပြပြီးလျှင် ဤအခန်းကို အဆုံး
 သတ်တော့အံ့။ အကယ်၍ ဣန္ဒြိယတို့သည့် ရပ် ခါတ်၍ သတ္တဝါတို့ ဖြစ်ပုံကို နားလည်ကြ
 သည့်ဖြစ်မူ သက်မဲ့ အရဝ ဝတ္ထုတို့ ဖြစ်ပုံကို နားလည်တုံ့ ခက်မည်မဟုတ်။ သက်မဲ့အရဝ
 ဝတ္ထုတို့ အတွင်း၌လည်း မီး ခါတ်သည့် မည့်သည့်အခါတွင်မျှ ရပ်နား နေခြင်း မရှိ။
 အရဝ ဝတ္ထုအမျိုးမျိုးအတွင်းသို့ မီး ခါတ်သည့် မည့်သည့် ရောက်လော့ ကြောင်း နှိုင်းထိုက်အရဝ
 ဝတ္ထုများထဲမှ မီး ခါတ်သည့် မည့်သည့် လွတ်ထွက်သွားသည့်အကြောင်း များကို အထက်ပါ
 အခန်းများတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ နှိုင်းထိုက် သက်မဲ့ မဟာဘူတ ခါတ်အားလုံးအနက် မီး
 ခါတ်သည့် နာမ် ခါတ်၏ စိမ့်ရောကို ရှေးဦးစွာ ခံရသော မဟာဘူတ ခါတ် ဖြစ်ကြောင်း
 ကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ အဆင့်အတန်းအနိမ့်ဆုံးသော သတ္တဝါတို့သည့် မိမိတို့ နေထိုင်
 ရန် နေရာကို ဘယ်ဆောက်ရန် အလိုရှိ မီး ခါတ်တခုတည်းကိုသာ ယူငင်ကြသော်
 လည်း အဆင့်အတန်း မြင့်သော သတ္တဝါတို့သည့် မီး ခါတ်အမြောက်အမြားကို စုပေါင်း
 ယူငင်ကြ၏။

မဟာဝဇ္ဇာတွင်း၌ မဟာဘူတ ခါတ်တို့သည့် မိမိတို့တန်းတည်း သို့မျှစွာ
 ပြန့်နှံ့ နေနိုင်ရန် အမြဲတန်းအားထုတ် နေကြသည့်အကြောင်းကို ယခုအခါတွင် ပြန်
 ခြယ်သတ်ရတိုလို၏။ အကယ်၍ မဟာဝဇ္ဇာအတွင်း၌ ရပ် ခါတ်အင်အားတို့၏ အလိုအနှစ်
 သည့်သော အင်အားဖြစ်မူ အမျိုးမျိုးသော အရဝ ဝတ္ထု အတုအတူတို့သည့် ပျောက်ကွယ်
 သွားသည့် အခြေအနေထိ အောင် ပြန့်ကျယ်သွားကြမည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါတွင် မဟာ
 ဘူတ ခါတ်အားလုံးသည့် တစ်စုံတစ်ရာ ခံစားရသွားပြီးလျှင် အနှောင့်အယှက်ကင်းသော
 အင်အား များအဖြစ် နှိုင်းသော ဘယ် နေကြလိမ့်မည်။ အဆင်း၊ သဏ္ဌာန်၊ အသံ၊
 အနံ့၊ အရသာနှင့် အသံအရွေ့တို့လည်း ရှိတော့မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် မဟာ
 ဝဇ္ဇာတခုလုံးသည့် မြေငှက်ကောင်းသော ဟင်းလင်းပြင် အချစ်ကြီးဖြစ်၍ သွားလိမ့်
 မည်။ သို့ရာတွင် ထိုကဲ့သို့ ဟင်းလင်းပြင် အချစ်ကြီးဖြစ်၍ မသွား နေနိုင်ရန်
 နာမ် ခါတ်တို့က တားဆီးခြင်း၏။ ဤနည်းဖြင့် အမျိုးမျိုးသော ရပ် ခါတ်အခြင်း
 အရပ်တို့သည့် ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။

စက္ကဝေဇ္ဇဘူ နာမ် ဓါတ်က ဘယ် ဆောင့်၍ ထိန်းသိမ်း

ထားခြင်း

နာမ် ဓါတ်အသီး သီးတို့သွယ် မိမိတို့၏ ဂိုဏ်းခန္ဓာကို ဘယ် ဆောက်ကြရဘွင် အနွယ်မဟာဘူတ ဓါတ်တို့ကို ပိုမိုမ္မ အသုံးပြုကြပြီးလျှင် အနွယ်မဟာဘူတ ဓါတ်တို့ကို လျော့နည်း နှော့ အသုံးပြုကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် အနွယ်သော နေရဝများတွင် မဟာဘူတ ဓါတ် များ ခုပြု၍ နေပြီးလျှင် အနွယ်သော နေရဝများတွင် ဟင်းလင်းဖြူမိမ္မ နေ၏။ ဟင်း လင်း မှုများ ဖြူမိ ပေါ်လာ သောအခါတွင် အနီးအနားရှိ မဟာဘူတ ဓါတ်တို့က မိမိတို့ ဘဝသွယ်သွယ် သို့မ္မ နှော့ဖြန့်မ္မ နေနိုင် အောင် ဝင်ရောက်ကြပြီးလျှင် အခြေခိုက်၍ နေကြ သော မဟာဘူတ ဓါတ်တို့က မဟာဘူတ ဓါတ် များ ခုပြု၍ ဖြူမိ မေရနီအတွက် ဖယ်ရှား ပေးကြ၏။ အပိုင်းအခြား မရှိ သော စက္ကဝေဇ္ဇဘူတိုင်းရှိ နေရဝဘုံတိုင်း၌ အကြိမ် ပေါင်း မေရမ္မာန် နိုင် လောက် အောင် ထပ်တလဲလဲ ချဲ့ထွင် ဖြူမိ ပေါ် နေ၏။ ဤ နည်းဖြင့် အပိုင်းအခြား မရှိ သော စက္ကဝေဇ္ဇဘူတိုင်းရှိ နေရဝဘုံတိုင်းသွယ် လျှပ် ရွှားလျက်ရှိ၏။ အနွယ်နေရဝများတွင် အရဝဝဏ္ဏများကို ဖြူမိ ပေါ် မေလျက် အနွယ် နေရဝများတွင် အရဝဝဏ္ဏများကို စွဲပျက် မေလျက် ၊ အနွယ်နေရဝများတွင် ဤသို့ များကို ဖြူမိ ပေါ် မေလျက် အနွယ်နေရဝများတွင် ဤသို့များကို စွဲပျက် မေလျက် ရှိ၏။ နာမ် ဓါတ်သွယ် စက္ကဝေဇ္ဇဘူတိုင်း၌ လွှတ်လွှတ် နေကြောင်း ဤသို့ မဟာဘူတ ဓါတ် အသီးသီးတို့သွယ်လွှတ် လွှတ်လွှတ် နေကြ၏။ အထူးသဖြင့် မီး ဓါတ်သွယ် အင်မတန်လျှင် ဖြန့်နှံ့ လျှပ်ရွှား နေ၏။ မဟာဘူတ ဓါတ်တို့က စက္ကဝေဇ္ဇဘူတိုင်း၌ လွှတ်လွှတ် နေ ကြသောအခါတွင် ဤလ်အမျိုးမျိုးနှင့် ဤသို့အမျိုးမျိုးတို့သွယ်လွှတ် လွှတ်လွှတ် နေကြ၏။

အသီးသီး သော နာမ် ဓါတ်တို့သွယ် မိမိတို့အသက်ရှင် မှု အလျင်အလျင် ခွဲ ရှိသော အင်အား များအလိုက် မိမိတို့လိုသော မဟာဘူတ ဓါတ် များကို ခုပြု၍ ယူငင် ထားနိုင် လောက် အောင် ဤမီး မီး သော ဆွေငင် မှုအင်အားကို ဖြူမိ ပေါ် မေကြ၏။ အဆင့်အတန်း အနိမ့်ဆုံးဖြူမိ သော သန္တဝါများသက် အတန်း နီးကျသော သန္တဝါတိုင်း သန္တဝါတိုင်းက ဤစက္ကဝေဇ္ဇဘူတိုင်း မိမိတို့၏ ဝေပုံကျ ဆွေငင် မှုအင်အားကို ပို၍ ပေးကြ၏။ လူသန္တဝါတို့နှင့် နတ်ရန္တာန်တို့တို့သော အတန်း နီးကျသော သန္တဝါတို့က ဤမီး မီး သော ဆွေငင် မှုအင်အားကို ပေး၍ အဆင့်အတန်း နိမ့်သော သန္တဝါတို့က သေးငယ် သော ဆွေငင် မှုအင်အားကို ပေးကြ၏။ ဤသို့ ဖြေကြီး ပေါ်တွင် နေကြ သော သန္တဝါတိုင်းလုံးက ဤသို့ ဖြေကြီး၏ ဆွေငင် မှုအင်အားကို ဝေပုံကျ ထောက် ပံ့ကြ၏။ အထူး၍ ဤသို့ ဖြေကြီး ပေါ်တွင် ရှိ နေကြသော သန္တဝါတို့ ပျောက်ကွယ်

သွားခဲ့မှု ဤကန္တာ မြေကြီးတွင် ဆွဲငင်မှုအင်အား ရှိတော့မည်မဟုတ်။ ဆွဲငင်မှု အင်အား မရှိခဲ့လျှင် ဤကန္တာ မြေကြီးသည် ဘဉ် နေနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ရေသင့် အငွေ့ဖြစ်၍ ပျောက်သွားပြီး နောက် မိုး ရေအဖြစ် နှင့် ပြန်၍ ကျလာလိမ့်မည် မဟုတ်။ ထိုအခါတွင် မီးဓါတ်များ စုပုံလာပြီးလျှင် နောက်ဆုံးတွင် ကန္တာ မြေကြီး သည် ပေါက်ကွဲကိ ဟင်းလင်းပြင် ဓါတ်အတွင်း၌ ခြေပျက်သွားလိမ့်မည်။

ဤ ဝဏ္ဏဝေ ပျက်စီးခြင်း

ရုပ်ဓါတ် ဝဏ္ဏဝေသည် နာမ်ဓါတ်များကို အမှီပြု၍ ဖြစ်ပေါ်နေရ ကြောင်းမှာ ဤဝဏ္ဏဝေ ပျက်စီးခြင်းတွင် မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်အကြောင်း နှင့် ပတ်သက်၍ ဗုဒ္ဓ ဟောခဲ့သည့် ဘာဝနာများအရ အလွန်ထင်ရှား၏။ နောင်နှစ် ပေါင်းများစွာ ဤသောအခါတွင် ရုပ်ဓါတ်ရှိ သော ဝါဒအားလုံး၏ နာမ်ဓါတ်များ၏ စုစုပေါင်းအင်အားသည် ဂြိုဟ်များ နှင့် ဩယ်များကို သူ့နေရာ၌ သူရှိအောင် ထိန်းသိမ်းပေးနိုင်လောက်အောင် မကြီးတော့သဖြင့် ဝဏ္ဏဝေအတွင်း၌ သတ္တဝါတို့သည် နေနိုင်ရန် အလွန်ခဲယဉ်း၍ လာလိမ့်မည်။

ထိုအခါတွင် မိမိတို့အား ကျရောက်အံ့သ့သဖြင့် သောတေးအန္တရာယ်တို့ ကို သိမြင်ကြသော သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့၏ အသက်ရှင်မှုအလျင်၏အင်အား ဘိုးဘက်လာ ဝေရန် အလျင်ဟု သောတေးထုတ်ကြလိမ့်မည်။ ဤနည်းဖြင့် ထိုသတ္တဝါတို့သည် ဤဝဏ္ဏဝေ မှ လွတ်မြောက်၍ နာမ်ဓါတ်ရှိ သတ္တဝါတို့၏ ဘုံသို့ ရောက်သွားကြလိမ့်မည်။ သို့ ရာတွင် များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့မှာ အသက်ရှင်မှုအလျင်၏ အင်အား ဆုတ်ယုတ် သည့်ထက် ဆုတ်ယုတ်သွားကြပြီးလျှင် နောက်ဆုံးတွင် အဆင့်အတန်း အနိမ့်ဆုံးဘဝသို့ ရောက်သွားကြလိမ့်မည်။

ဆွဲငင်မှုအင်အား ဆုတ်ယုတ်၍ အခြေအနေဆိုးလာခြင်း

နာမ်ဓါတ်တို့၏ အသက်ရှင်မှုအလျင် ပျက်စီးပေါင်းအင်အား ဆုတ်ယုတ်လာ သောအခါတွင် ထိုနာမ်ဓါတ်တို့က ထိန်းသိမ်းထားနိုင်သော မဟာဘုတ်ဓါတ် စုစု ပေါင်းသည့်လည်း ဆုတ်ယုတ်၍ သွားလိမ့်မည်။ ဘနည်းဆိုသော် နာမ်ဓါတ်တို့တွင် မဟာဘုတ်ဓါတ် လုံလောက်စွာ ထိန်းသိမ်းထားနိုင်သော ဆွဲငင်မှုအင်အား ဆုတ် ယုတ်၍ သွားကြလိမ့်မည်။ ဤသို့ ဆုတ်ယုတ်သွားခြင်းကြောင့် ဂြိုဟ်များ နှင့် ဩယ်များ တွင်လည်း မိမိတို့တွင်ရှိသည့် အရဝဏ္ဏအမျိုးမျိုးကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်သော အင်အားဆုတ်ယုတ်သွားကြလိမ့်မည်။ ဂြိုဟ်များ နှင့် ဩယ်များတွင်ရှိသော အရဝ ဝဏ္ဏတို့သည် ဘိုး၍ ဟင်းလင်းပြင်တွင်းသို့ ပြန်၍ ပျောက်ကွယ်သွားကြလိမ့်မည်။ ထို့ ပြင် ဂြိုဟ်များ နှင့် ဩယ်များ အခြေအနေမှာ ပို၍ ဆိုးရွားလာလိမ့်မည်။

ထို့ နောက် ရာသီဥတု ဆိုးရွားလာပြီးလျှင် အဝာရွား ပါးလာသဖြင့်
 ဓကြာဝဠာအတွင်းရှိ သတ္တဝါတို့သည် ပို၍ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လာကြလိမ့်မည်။ ထို
 သို့ ဓကြာဝဠာအတွင်းရှိ သတ္တဝါတို့ ပို၍ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လာခြင်း ဤသို့
 ဝါတို့ နာမ်ပါတ်၏ အသက်ရှင် မှအလျင်သည့် ပို၍ ဆုတ်ယုတ်လာလိမ့်မည်။ အသက်ရှင်
 မှအလျင်တို့ အင်အားဆုတ်ယုတ်လာခြင်း ဤသို့ ဂြိုဟ်များ နှင့်ကြယ်များ၏ အခြေ
 အနေ ဆုတ်ယုတ်လာ သောအခါတွင် သတ္တဝါတို့သည်လည်း ဆုတ်ယုတ်လာလိမ့်မည်။ သတ္တ
 ဝါတို့ ဆုတ်ယုတ်လာ သောအခါတွင် ဂြိုဟ်များကြယ်များတို့ ဆုတ်ယုတ်လာလိမ့်မည်။
 ဤသို့ အဆက်မပြတ် ဆုတ်ယုတ်လာ သောအခါတွင် ဓကြာဝဠာသည် အင်အား မျှတ မှ
 ဆိုးဝိုး၍ အလိုအလျောက်အဝိတ်ဝိတ် အပြာပြာဘွဲ့၍ ပျက်စီးသွားလိမ့်မည်။

ကမ္ဘာပျက်ခါနီး ဂူကွင်းများ

ကမ္ဘာပျက်ခါနီးအချိန်တွင် ဤကမ္ဘာ မြေကြီး ပေါ်တွင်ရှိကြမည့် သတ္တဝါတို့
 ကျွမ်းမြင်ကြရမည့် ဂူကွင်းများကို ဗုဒ္ဓက ဖော်ပြထားခဲ့သည့်မှာ အလွန်အလွန် ဝိတ်
 ဝင်ဝားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ထိုအခါတွင် ကမ္ဘာ မြေကြီး၏ ရာသီဥတုသည် ဆိုးဝါး
 လာပြီးလျှင် သတ္တဝါတို့တွင် သေးငယ်သော ကိုယ်ခန္ဓာများ နှင့် ယုတ်ညံ့သော အကျင့်
 များ ရှိလာကြလိမ့်မည်။ ရာသီဥတု၏ အခြေသည်၎င်း၊ သတ္တဝါတို့ ကိုယ်ခန္ဓာများ
 ၏ အခြေသည်၎င်း၊ အကျင့်တရားသည်၎င်း၊ တဆင့်ထက်တဆင့် နိမ့်ကျ၍လာပြီးလျှင်
 များစွာသော သတ္တဝါတို့သည် သေ၍ ပျောက်ကွယ်သွားကြလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် ဤကမ္ဘာ
 မြေကြီး ပေါ်သို့ နောက်ထပ် ရောက်လာကြသော သတ္တဝါတို့၏ အရေအတွက်သည်လည်း
 ဆက်လက်၍ နည်းပါးလာပြီးလျှင် ပို၍ဆိုးရွားသော အခြေအနေများ ဖြစ်ပေါ်
 လာလိမ့်မည်။ ထို့နောက် အချိန်ကာလထပ်၍ ကြာပြန်သော် ဤကမ္ဘာ ပေါ်ရှိ သတ္တ
 ဝါတို့၏ အရေအတွက်သည် အလွန်နည်းပါး၍လာပြီးလျှင် အချိန်ရှည်လျားစွာ ရေ
 ပြတ်၍ ပူလောင်ခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ရေပြတ် မှာကြောင့် မြစ်
 များ ခမ်းချောက်၍ ကောက်ပင်များ ပျက်စီးလိမ့်မည်။ ဤနည်းဖြင့် ကျန်သော
 သတ္တဝါအကုန်နီး နီး လောက်သေ၍ ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည်။

ထို့နောက် ကြယ်တို့ဝပ်ကြားရှိ မိုးတိမ်တိုက်တို့ ပေါ်လာပြီးလျှင် မိုးသီး
 ထန်စွာ ရွာဝပြုလိမ့်မည်။ ထိုမိုးသည် ခုနစ်ရက်တစ်ရွာ၍ ပထမတွင် တဖွဲဖွဲ
 ရွာနေရာမှ နောက်ဆုံးတွင် ပေပေါင်းများစွာရှည်သော မိုးပေါက်ကြိုးများ
 ကို ရွာချလိမ့်မည်။ ထိုမိုးကြိုး ရွာသောအခါတွင် တောဝယ်ထိပ်အနည်းငယ်မှတစ်ပါး
 ကျန်သော မြေပြင်အလုံးကို ရေလွှမ်းမိုး၍ သွားလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ရေလွှမ်းမိုး
 ခြင်းကြောင့် ဤကမ္ဘာ မြေကြီး ပေါ်တွင် ကျန်နေသော သတ္တဝါများ နောက်ထပ်
 သေကြလိမ့်မည်။

ထို နေ့ ဘက် ဒုတိယအကြိမ် ရေပြတ်ပြန်ပြီးလျှင် ရက်သတ္တ ပါတ် အနည်းငယ်
 အသွင်း၌ မိုး ရေများ ခမ်းချောက်၍ မကြာမြင့်မီပင် သမုဒ္ဒရာများ ပါ ခမ်း
 ချောက်သွားလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်၌ ရေဘက် သေအခါတွင် စကြာဝဠာဘုရားလုံး
 ပြောင်းဆန်၍ နေပြီးလျှင် ဤသို့လည်း ဂွေပျက်၍ ဣန္ဒြိယ၏ နေနှင့်တကွ ကမ္ဘာ
 မြေကြီးအပါအဝင် ဤသို့ ရိုးလုံးသွယ် ပြင်းထန်သော အရွန်နှင့် ဂြိုဟ်သွားလိမ့်မည်။
 ဘုံနေ့ဘက် ဣန္ဒြိယ နေနှင့် ဂြိုဟ်သို့ အခြား နေနှင့် ဂြိုဟ်များနှင့် တွေ့
 ပြီးလျှင် ကမ္ဘာ မြေကြီးသွယ် နေချစ်စမ်း၏ အောင်မြင်အသွင်းသို့ ရေဘက်၍
 သွားလိမ့်မည်။

စကြာဝဠာကို လေောင်သွယ်မိး

ထိုအချိန်အခါတွင် ကမ္ဘာ မြေကြီး ပေါ်၌ ရေဘက် ပေါက်မှ မရှိတော့ဘဲ
 ကမ္ဘာ မြေကြီးကို ဝန်းရံနေသော လေဘုသွယ်လည်း အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ဖြစ်
 ၍ နေလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာ မြေကြီးဘုရားကို အပူဓာတ်က ဖုံးအုပ်၍ နေပြီးလျှင် ကမ္ဘာ
 မြေကြီး၏ မျက်နှာပြင် ပေါ်၌ အနံ့အပြား မီး လေောင်လျက် နေလိမ့်မည်။ နေဘက်
 ဆုံးပင် နေချစ်စမ်းစွာ ပေါ်လာ၍ အပူအသွေးလွှာဖြင့် ကမ္ဘာ မြေကြီးဘုရား
 သွယ် မီးဟုန်းဟုန်း ဟောကံပြီး နေဘက် စကြာဝဠာအခါ ကမ္ဘာ မြေကြီးသွယ်ပေါက်
 ခဲ့၍ ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည်။

ထိုအချိန်တွင် စကြာဝဠာသွင်း၌ ဣန္ဒြိယ သေ ဂြိုဟ်အားလုံးနှင့် ဤသို့အား
 လုံးသွယ် အချက် ကမ္ဘာ မြေကြီး ပေါက်၍ ပျောက်ကွယ်ပုံမျိုးနှင့် ပျောက်ကွယ်သွားကြပြီး
 လျှင် အချက် အခြားနည်းတို့ဖြင့် ပျောက်ကွယ်သွားကြလိမ့်မည်။ နေဘက်ဆုံးတွင် ဟင်း
 လင်းပြင် စကြာဝဠာကြီးဘုရားမှ ဂြိုဟ်များနှင့် ဤသို့အား ပျောက်ကွယ်သွားကြလိမ့်
 မည်။ စကြာဝဠာသွယ် အချိန်ကာလ အတော်ရှည်ခွာ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်ကာ
 မဲ မေ့ဝင် နေလိမ့်မည်။

အမှောင်ဘက်ကြီး ဖုံးသောအချိန်

အဆိုပါ အချိန်ကာလအတွင်း၌ စကြာဝဠာဘုရားသွယ် မဲ မေ့ဝင်၍ နေ
 သော်လည်း စကြာဝဠာ၏ မည်သည့်အစိတ်အပိုင်းဘုရားမျှ ပျက်စီး၍ သွားလိမ့်မည်
 မဟုတ်။ နာမ်ဓာတ်အားလုံးနှင့် မဟာဘုတ်ဓာတ်အားလုံးသွယ် ဂြိုဟ်တိုင်းသော ဆက်လက်
 ရှိနေကြလိမ့်မည်။ အထက်ပါနည်းအတိုင်း စကြာဝဠာကြီး ပျက်စီးသွားရာတွင်
 ရုပ်ဓာတ် အရောင်အမျိုးမျိုးနှင့် ရုပ်ဓာတ်ရှိ သတ္တဝါတို့၏ နှလုံးခန္ဓာအမျိုးမျိုးသေလျှင်
 ပျက်စီးသွားလိမ့်မည်။ အဆိုပါ အချိန်ကာလအတွင်း၌ မဟာဘုတ်ဓာတ်သွယ် မိမိတို့
 အမြဲတောင့်တ၍ နေကြသည့်အတိုင်း ဟင်းလင်းပြင်ပါ အတွင်း၌ ညိုမျှစွာပြန့်နှံ့၍
 နေကြလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်တွင် မဟာဘုတ်ဓာတ်သွယ် ဣန္ဒြိယမှအားကြီး နေကြသဖြင့်
 ရုပ်ကလောင်များအဖြစ် ချပေါင်း၍ မနေနိုင်ကြဘဲ အင်အား (ပရမတ္ထ) အဖြစ်နှင့် သာ

ဘ၌ နေကြလိမ့်မည်။ အင်အားအဖြစ်သို့ ရောက်သွားသော ဂုဏ်တို့ကို ဣန္ဒြိယ၏ ပတ်ဝန်းကျင် သို့မဟုတ် အင်္ဂါများဖြင့် မသိမြင်နိုင်သဖြင့် ဣန္ဒြိယသတ် အဆုံးပါ အခြေအနေသို့ ရောက်၍ နေသော စင်္ကြာဝဠာကို အမှောင်တိုက်ကြီးအဖြစ် နှင့်သော စိတ်ကူးကြည့်နိုင်လိမ့်မည်။

နာမ်ဝါတ် (ဗြဟ္မ) သို့သော် ရောက်သွား၍ သော နာမ်ဝါတ်တို့မှတစ်ပါး အခြား ကျန် သော နာမ်ဝါတ်အားလုံးသတ် အင်္ဂါအချို့နှင့် အသက်ရှင် မှာ အလွင်အင်အားသတ် အင်မာအင်မတန်ကြီး ဆုတ်ယုတ်သွား၍သဖြင့် အဆင်အတန်းအနိမ့်ဆုံး သော သမ္ပာဝါများအဖြစ်သို့ ရောက်သွားကြလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသမ္ပာဝါတို့သတ် တစ်ပါးတခြား စိဖြစ် သော မီးဝါတ်တို့တွင် ပဋိပန္နော ဘ၌ကြလိမ့်မည်။ တစ်ပါးတခြား စိဖြစ် နေသော မီးဝါတ်တို့သတ် အထူးအထူး မရှိကြ။ ထို့ကြောင့် မီးဝါတ်များတွင် ပဋိပန္နော ဘ၌သော သမ္ပာဝါတို့သတ် အထူးအထူး မရှိ သော သမ္ပာဝါများဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသမ္ပာဝါတို့ရှိ ကြောင်းကို ပတ်ဝန်းကျင်သို့မဟုတ် အင်္ဂါများဖြင့် သိမြင်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။

အကြီးဆုံး သော ဆင်းရဲမှာ

တစ်ပါးတခြား စိဖြစ် သော မီးဝါတ်များတွင် ပဋိပန္နောဘ၌သော သမ္ပာဝါတို့၏ တဝသတ် အကြီးဆုံးဆင်းရဲမှာရှိ သော တဝဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် စင်္ကြာဝဠာပျက်၍ မီးဝါတ်များတွင် ပဋိပန္နောဘ၌ရသော သမ္ပာဝါအားလုံးသတ် ပြင်းစွာ သော ဆင်းရဲမှာရှိ ခံစားကြရ၏။ အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဆင်းရဲမှာခံစားရခြင်းသတ် မစင်ကြယ်မှတ်၏ အင်အားကို လျော့ပါးသွား စေတတ်သဖြင့် ထိုသို့ ဆင်းရဲမှာရှိ ခံစား နေကြရသော သမ္ပာဝါတို့သတ် မိမိတို့၏ မစင်ကြယ် မှာ အားလုံး လောကီကို ပျောက်ပသွား စေကြလိမ့်မည်။

အချို့ များစွာကြသော အခါ အဆုံးပါသမ္ပာဝါတို့၏ မစင်ကြယ်မှတ်သတ် ထိုက် လျော့ကိစ္စာ လျော့ပါးသွား၍သဖြင့် ၎င်းတို့ ထိုအဘောအတွင်း၌ ထိုသမ္ပာဝါတို့၏ အသက်ရှင် မှာအလွင်အတွင်း၌ ကျန်ရှိ နေသော စင်ကြယ် မှာစွဲလန်းချက်တို့သတ် ထိုက် လျော့ကိစ္စာ တိုးပွားလာသဖြင့် ၎င်းတို့ များစွာ သော နာမ်ဝါတ်တို့၏ အသက်ရှင် မှာအလွင်တို့သတ် ထိုက် လျော့ကိစ္စာ အင်အားပြည့်စုံစွာ လာကြပြီးလျှင် မိမိတို့၏ ဆင်းရဲကြီးလှသော မီးဝါတ်ကိုယ်ခန္ဓာများကို အခြား မဟာဘုတ်ဝါတ်အချို့ဖြင့် ဖုံးအုပ်နိုင်လာကြလိမ့်မည်။ ထိုသမ္ပာဝါတို့သတ် အဆုံးပါနည်းအတိုင်း အင်အားပြည့်စုံစွာ လာကြသော အခါတွင် မိမိတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာများကို သေးငယ်သော ဂုဏ်ကလပ်တို့က လေးများအဖြစ်သို့ ရောက် စေကြပြီးလျှင် ဟင်းလင်းပြင် ဝါတ်အတွင်း၌ လွင့်ပါးက နေကြလိမ့်မည်။

ဓမ္မာဝဋ္ဌာန်ပြန်၍ဖြစ်ပေါ်ခြင်း

အဆိုပါ သမ္မာဝါဆို နာမ် ခေါ်အတွင်းရှိ အသက်ရှင် မှအလွင်တို့သည် တဆင့် ထက်တဆင့် အင်အားတိုးတက်၍ လာကြ သောအခါတွင် သူတို့၏ ရုပ် ခေါ်ကိုယ်ခန္ဓာ တို့သည်လည်း ပို၍ပို၍ကြီးလာကြလိမ့်မည်။ ဤနည်းဖြင့် လောကီပတ်ပူ အချိန် ကြာ သောအခါတွင် ထိုသမ္မာဝါဆိုသည် ဟင်းလင်းပြင် ခေါ်အတွင်း၌ အရုဏ် အပြုလိုက် ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်တွင် အဆိုပါ သေးငယ်သော သမ္မာဝါစာ လေးတို့၏ ဖျာဉ်ရှားမှတစ်ဆင့် မဟာဘုတ်ခေါ်တို့ တမျိုးတည်း ချင်း ည့်မျှသာ ပြန့်နှံ့နေမှန် နှစ်ပေတစ်ကမ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဤနည်းဖြင့် နေရတနာတို့တွင်ရှိသော မဟာ ဘုတ်ခေါ်တို့သည် ရွှေလျား ငပြုလာကြလိမ့်မည်။ သမ္မာဝါဆိုသည် နောက်ဆုံးတစ်ကြိမ် ပြီးလာ ကြသောအခါတွင် ဂြိုဟ်များနှင့် ကြယ်များဖြင့် ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ဤနည်းဖြင့် ဓမ္မာဝဋ္ဌာန်အသစ်သည် ပြန်၍ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်။

ဤနည်းဖြင့် ဓမ္မာဝဋ္ဌာန်အသစ်သည် ကြိုးပွား၊ ရင့်ပာ၊ ဆုတ်ယုတ်၊ ပျက်စီး၍ ပေါက်ကွဲပြီးဆုံးသွားပြီးလျှင် ဤအဝဋ်အတိုင်း အဆုံးမရှိဆက်၍ ဖြစ်နေ လိမ့်မည်။

သစ္စာ ပေါက်ခြင်း

ဤနည်းဖြင့် ဓမ္မာဝဋ္ဌာန်သည် မိမိအတွင်း၌ရှိသော နာမ် ခေါ်အား လုံးဝ ပေါင်းဆောင်ရန် မကြာခင် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဓမ္မာဝဋ္ဌာန်ဖြစ်ပေါ်တည် နေမှအစွဲက သမ္မာဝါဆိုင်းက မိမိသက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ကြ၏။ ဓမ္မာဝဋ္ဌာန်အတွင်းရှိ သမ္မာဝါဆိုင်းက တစ်ကိုယ်တည်းက မိမိတို့၏ အင်အားအလိုက် ဓမ္မာဝဋ္ဌာန်ကြီးကို လှော်၍ ပေးနေကြ၏။ ဣန္ဒြိယတို့က မီး၍ နေကြခြင်းမှာ ဓမ္မာဝဋ္ဌာန် အတွင်းရှိ ဣန္ဒြိယအားလုံး သော သမ္မာဝါဆို၏ ကြိုးပမ်းမှုကို မီး၍ နေကြခြင်းပင်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ဝမ်းနည်းစွာ ကောင်းသော အကျက်မှာ ဓမ္မာဝဋ္ဌာန် ဖြစ်အောင်လုပ် ပေးသော သမ္မာဝါအားလုံးအား နောက်ဆုံးတွင် ထိုဓမ္မာဝဋ္ဌာန် ကပင် ပြန်၍သစ္စာ ပေါက်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤဓမ္မာဝဋ္ဌာန်သည် ကြောက်ပရာ ကောင်း သော ဣန္ဒြိယတို့ လက်သတ် မွေးထားသည့် သမ္မာဝါဖြစ်၏။ ဤဓမ္မာဝဋ္ဌာန်ဖြစ်ပေါ် ဝေ ရန်အတွက် သမ္မာဝါအားလုံးက ဝေပုံကျတာဝန်ခံကြ၏။ ထိုသို့ ဝေပုံကျတာဝန်ခံကြ

ခြင်းမှလည်း အလွန်ငါးပါးပါး ဝရိယ ကောင်းစွာဖြင့် ဘာဝနာပြုခြင်း
 သာဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် နောက်ဆုံးတွင် သန္တတိအားလုံးအား မိမိတို့က ဖြစ်
 ပေါ်စေအောင်လုပ်၍ ရွေးမွေးထားသော အရသာပင် ချိတ်မြဲသက်လက်၏။
 ဤကား အင်္ဂါဝိသုဒ္ဓိသော လက်သတ် မွေးသောဝါကို မွေးပြုခြင်း၏ စိုက်ပျိုးပင် ဖြစ်
 ၏။

သုတိ၏ ဘက်ခြင်း

လက်သတ် မွေးသောဝါသို့ ပည့်သည့်သောဝါကို မှာ ထိုက် လျောက်သော
 ကျေနပ်မှုကို မပေး။ ထို့ကြောင့် ပည့်သည့်သော သူတို့သို့ အဆိုပါ အကျိုးမရှိသော၊
 အလုပ်ကို ပုတ်ရန် ကြောက်ကြ၏။ သန္တတိအားလုံးအား ခင်းရဲမျှသို့ အမြဲအံ့ချ
 နေသည့် နောက်မှ အမြဲတကောက် ကောက်လိုက် နေသော နတ်ဆိုးဖြစ်သော ရုပ်
 ဓါတ်မှ လွတ်မြောက်အောင် လုပ်ကြံပြီးလျှင် နှိုးရှားယှက်သည့်သော ရုပ်ဓါတ်မရှိသော
 သာယာချမ်းမြေ့သောဘဝသို့ ရောက်အောင်လုပ်ကြံရန် လော့။ ထိုသာယာချမ်း
 မြေ့သောဘဝတွင် အရသာဝိညာဉ်သို့ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းလည်း မရှိ။ မင်္ဂလာဝိညာဉ်မှတို့၏
 ခွဲငင်ခြင်းလည်း မရှိ။ အဆင့်အတန်း နိရိက္ခသော ဘဝသို့ကျမည့် ဘေးလည်း မရှိ။
 မပြည့်စုံမှုလည်း မရှိ။ ဘဝမာန်မျှလည်း မရှိ။ ပုန်းအောင်းမှုလည်း မရှိ။ မသိမှုလည်း
 မရှိ။

ထိုသာယာချမ်းမြေ့သောဘဝတွင် မင်္ဂလာဝိညာဉ်မှတို့၏ ခွဲငင်ခြင်းမထင်
 သော ပျော်ရွှင်မှုများ၊ အကြီးမားဆုံးသော ချမ်းသာမှု၊ ပြည့်လုံသော ရောင့်
 ရဲမှု၊ ပျော်စီးခြင်း မရှိသော ရွှင်လန်းမှုများ များသောရှိ၏။

ထိုဘဝသို့ ရုပ်ဓါတ်နှင့် ဝိညာဉ်သော ဘဝဖြစ်၏။ အပြည့်စုံဆုံး၊
 အထွဋ်အထိတ်သော ကျန်းမာခြင်းတဖြစ်၏။ ထိုဘဝသို့ မင်္ဂလာဝိညာဉ်မှတို့လုံးဝကင်းမင်း အများ
 ဆုံးသော မင်္ဂလာဝိညာဉ်မှ ပြည့်ဝစွာ နေသော နာမ်ဓါတ်ရှိသော ဘဝဖြစ်၏။ ထိုဘဝသို့
 မင်္ဂလာဝိညာဉ်မှတို့သုံးဖြင့်သာ လျော်ရွှား နေသော ဘဝဖြစ်၏။ ထိုဘဝသို့ အမြတ်ဆုံး၊
 အခိုင်ခံ့ဆုံး ဘဝဖြစ်၍ ထိုဘဝသို့ ရဟန္တာအဖြစ်ကို လွန်မြောက်သွားအောင် မိမိတို့
 ၏ နာမ်ဓါတ်ကို မင်္ဂလာဝိညာဉ် အောင်ပြုလုပ်သူတို့သာ ရောက်နိုင်၏။ ထိုဘဝသို့
 ထာဝစဉ်ချမ်းသာသော အထွဋ်အထိတ်ဘဝဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် အလင်းငါးပါးကို ရကြ
 သူများအတွက်သာ ဖြစ်၏။

အခန်း ၇ပညာလမ်းညွှန်

ဤဝဏ္ဏဝေသည့် သူအလိုအလျောက် လျာဝှား နေသည့် အလှန်ကြီး မား၍ အပိုင်းအခြား ပရှိသော ဝက်ကြီးဖြတ် ကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ထိုဝက်ကြီးထဲ၌ အကြီးများလည်း ရှိကြ၏။ အကြီးများလည်း ရှိကြ၏။ အကြီးတစ်ခုတည်းက အကြီးလည်း မရေမတွက်နိုင်လောက်သော အဆင့်ထက်အဆင့် သေးငယ်သည့် အကြီးငယ်က လေးများ ရှိကြ၏။

ဝဏ္ဏဝေသည့် အပိုင်းအခြား မရှိသော အခြားအရပ်ပြင်၏။ ဝဏ္ဏဝေသည့် ကျဉ်းကြွယ်သည့်အနက်လည်း အပိုင်းအခြား မရှိ။ ပြန့်ကျယ်သည့်အနက်လည်း အပိုင်းအခြား မရှိ။ ဝဏ္ဏဝေသည့် အပိုင်းအခြားအပိုင်းမှ နိသမ္မိသည့် အပိုင်းအပိုင်းအခြား မရှိ ကျယ်ပြန့်သော ဝဏ္ဏဝေသည့်အကြီး၏ အပိုင်းအပိုင်းများ သာပြင်၏။ အပိုင်းအပိုင်းအပိုင်း အပိုင်းအပိုင်းအပိုင်းအပိုင်း အပိုင်းအခြား မရှိ အောင် ကျဉ်းကြွယ်နေသော အပိုင်းအပိုင်းများလည်း အပိုင်းအခြား မရှိ အောင် ပါဝင်၏။ ထို့ကြောင့် အသေးဆုံး အပိုင်းအပိုင်းအပိုင်းသည့် ဝဏ္ဏဝေသည့်အပိုင်းကို အကျဉ်းခြုံငုံထားချက်သာ ဖြစ်ပြီးလျှင် ဝဏ္ဏဝေသည့် အပိုင်းအခြား မရှိသော ဝဏ္ဏဝေသည့်အသေးက လေးများကို ပုံပေါင်းထားခြင်းဖြစ်သည့်အလည်း ဆိုနိုင်၏။ ဤအချက်သည့် ဝဏ္ဏဝေသည့် ပေါ်လစီပုံနှင့် ဝဏ္ဏဝေသည့် အောက်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ အခြေခံ အမှန်တရားကြီးပြင်၏။

ဝဏ္ဏဝေသည့်အပိုင်းအဖို့ မှန်သော အရားကြီးသည့် သမ္မာဝါဒီတို့၏ သမ္မာဝါဒီတို့၏အဖို့လည်း မှန်၏။ သမ္မာဝါဒီ၏ အသားမြင်က လေးတို့၏ အသားမြင်က လေးတို့၏သည့် သမ္မာဝါဒီတို့၏ အကျဉ်းခြုံငုံထားချက်များ မျှသောပြင်၏။ ဤနည်းဖြင့် လူသမ္မာဝါဒီတို့ကိုယ်ဝဏ္ဏဝေသည့် အသားမြင်က လေးတို့၏ အသားမြင်က လေးတို့၏သည့် လူသမ္မာဝါဒီတို့၏ အကျဉ်းခြုံငုံထားသော ရုပ်ဓါတ်အထုအထည်က လေးများ သာပြင်၏။

နာမ်ဓါတ်နှင့်ရုပ်ဓါတ်တို့အပိုင်းမှားပြင်နေမှု

ဝဏ္ဏဝေသည့်အတွင်း၌ အကြီးအကဲအလုံးအနက် အငယ်ဆုံးလည်းဖြစ်၍ အကြီးအကဲအကြီးဆုံးလည်းဖြစ်သော အကြီးများမှ နာမ်ဓါတ်အကြီးများပြင်၏။ နာမ်ဓါတ်တို့ကိုယ်တော်တော်လျာဝှားခြင်းမှ ထိုအကြီးများ အပိုင်းအပိုင်းလည်း ဖြစ်၏။ ထိုအကြီး

မျှား၏ ဂျာဝ်ဂျာဝ် ပျံ အမြန်နှုန်းမှာ ဂျာဝ် ဝတ်တပျက်ကို အပိုကုသေ ၅၀ ဘိန်း ပုံမျှင်
 တပုံနှင့် ညှိမျှကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ နတ်ဗိတ်တီးနှင့် ထိုကဲ့သို့ အလွန်မြန်သော
 နှုန်းနှင့် လည်ပတ်နေကြသော်လည်း အဝတ် ၁၇ ခုကို တခုမျှ မလွှတ်အောင် ဝိနဝိ
 ကျကျနှင့် ပွန်ကန်တိကျစွာ ဖြတ်သန်းသွား၏။ ဂျာဝ်ဗိတ်တီးနှင့်လည်း ထိုနည်းတူပင်
 လည်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဂျာဝ်ဗိတ်တီးလည်သော အမြန်နှုန်းမှာ နတ်ဗိတ်တီးလည်သော
 အလျင်မြန်နှုန်း၏ ၁၇ ပုံ တပုံသာ ရှိ၏။

နတ်ဗိတ်တီးနှင့် ဂျာဝ်ဗိတ်တီး လည်ပတ်မှုနှင့် မညီသည့်အခါတွင်မဆို အမြဲဖြတ်
 ပေါ်သော အခြင်းအရသာ ခုရှိ၏။ ထိုအခြင်းအရသာမှာ အခြားမဟုတ်။ ဝခြင်း၊
 ဖြိုးခြင်း၊ ဟစ်ခြင်း၊ နုတ်ယုတ်ခြင်းနှင့် ပျက်ခြင်း နှ့်ပြင်၏။ နတ်ဗိတ်တီး လည်ပတ်
 သွင် အဝတ် သော်လည်း နတ်ဗိတ်တီးနှင့် ဂျာဝ်ဗိတ်တီးဖြတ် ပေါ် မှုနှင့် အဝတ်မရှိ ။
 ထို့ကြောင့် နတ်ဗိတ်တီးနှင့် ဂျာဝ်ဗိတ်တီးနှင့် မညီသည့်အခါတွင်မျှ ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း
 မရှိ။ ထို့ပြင် ဝဏ္ဏဝေအသွင်ရှိ ရှိသမျှသော နတ်ဗိတ်တီးနှင့် ဂျာဝ်ဗိတ်တီးနှင့်
 တသမတ်တည်း တညီ နေကြလိမ့်မည် မဟုတ်။ အချိန် (ကလ) က နတ်ဗိတ်တီးမျှား
 နှင့် ဂျာဝ်ဗိတ်တီးမျှားကို အပြတန်းလွှဲပေး၏။ အချိန် (ကလ) သည် မည်သည့်အခါ
 တွင်မျှ ဂျာဝ်ဗိတ်တီး မနေသဖြင့် မည်သည့် နတ်ဗိတ်တီးနှင့် မည်သည့် ဂျာဝ်ဗိတ်တီးနှင့်
 မျှ ဂျာဝ်ဗိတ်တီး မနေ။ ထို့ကြောင့် ဝဏ္ဏဝေအသွင်ရှိ နတ်ဗိတ်တီးမျှားနှင့် ဂျာဝ်
 ဗိတ်တီးမျှားသည် တပတ်၏ အဝတ် တပတ်၏ အစုံသို့ ဆက်ကပ်ဆက်ကပ် လည်နေကြ၏။
 တပတ်၏ အစုံသို့ ရောက်သည့်နှင့် တဖြိုင်နက် တပတ်၏ အဝတ် လျင်မြန်စွာ ခုံကူး၍
 အပတ်သတ်ကို လည် ပေါ်ပြန်၏။

မနည်းဖြင့် ဝဏ္ဏဝေအသွင်အလုံးသည် တဖွားဖွားစွာ နေပြီးလျှင် နတ်ဗိတ်
 တီးနှင့် ဂျာဝ်ဗိတ်တီးအထဲတွင် ဆက်လက် ခိုငြိမ်နေ မှာမူမ မရှိ။ နတ်ဗိတ်တီးနှင့် ဂျာဝ်
 ဗိတ်တီးဖြတ် ပေါ် မှုနှင့် အဝတ်မရှိ သော်လည်း ထိုနတ်ဗိတ်တီးနှင့် ဂျာဝ်ဗိတ်တီးလည် မှု
 သွင်ကား အဝတ်နှင့်အစုံ ရှိ၏။ ဖြတ် ပေါ် မှုနှင့်သည့် အမေဖြတ်၏။ ထို့ကြောင့်
 ဖြတ် ပေါ် မှုနှင့်က ဂျာဝ်ဗိတ်တီးဟု ဆိုအပ်သော ပျက်ခြင်းသို့ အောင်၏။ အပြန်အလှန်
 အားဖြင့်လည်း ဂျာဝ်ဗိတ်တီး သို့မဟုတ် ပျက်ခြင်းသို့ အဝတ်သတ် သို့မဟုတ် ဖြတ်
 ပေါ်ခြင်းအသတ်သို့ အောင်၏။ ဝဏ္ဏဝေအသွင်ရှိ ဝခြင်းရှိသော အခြင်း
 အရသာအလုံးသည် အစုံသတ်ခြင်းရှိ ရသမျှအမြဲသွားကြခြင်းနှင့် ၎င်း ၎င်း အစုံသတ်သော
 အခြင်းအရသာအလုံးသည် အခြင်းအရသာအသတ်တို့၏ အဝတ် အပြတန်းဖြတ် ပေါ် ဝေ
 ခြင်းနှင့် ၎င်း ၎င်း ဝဏ္ဏဝေအရသာ ဖြစ်၏။

စဉ်းဝဋ္ဌာနာရ်း၌ နာမ်ပါအားလုံးနှင့် ရုပ်ပါအားလုံးတို့နှင့်
သက်ဆိုင်သော အချက်ပါ မဇ္ဈိမာရ်းသို့ အရဝဋ္ဌာနာရ်းလုံး ရုပ်ပါ၌ သမ္ဘဝါ
အားလုံးတို့နှင့်လည်း သက်ဆိုင်၏။

ဘုရားဘုရား ဖြစ်ပေါ်နေသော ရုပ်ပါ၌ ဝဋ္ဌာနာရ်းလုံးနှင့်
သက်ဆိုင်သော မဇ္ဈိမာရ်းဖြစ်၏။ အဋ္ဌိတန်း ရုပ်နာမံခြင်း မရှိသော ထို
မဇ္ဈိမာရ်းကို မည်သည့် ရုပ်ပါအရပ်မျှက သေချာစွာလည်း မည်သည့် ရုပ်ပါနှင့်
နာမ်ပါအရပ်အဝေးကမျှ သေချာစွာလည်း မလွန်နိုင်နိုင်။

ပျက်ခြင်းသို့ ဖြစ်ခြင်း၏ အကျိုး

နာမ်ပါ၏ ပျက်ခြင်းမှာနှင့် ရုပ်ပါ၏ ပျက်ခြင်းမှာတို့သို့ စေ့ဆုံးသည့်
နည်းတူ ဝဋ္ဌာနာရ်း၌ ခြင်း၌ သော အရဝဋ္ဌာနာရ်းသို့ သို့မဟုတ် သမ္ဘဝါ
တို့သို့ ဆုံးခြင်း ရှိကြ၏။ ဤသောဘုရားသို့ ကျောက်သောလ်များ၊ သောလ်
များ၊ အားလုံး သော ဂြိုဟ်များ၊ ကြယ်များ၊ အောက်လည်း မှန်စွာ ဘိရသ္မာန်များနှင့်
လူသမ္ဘဝါများ အပါအဝင်ဖြစ်သော အားလုံး သော သမ္ဘဝါတို့အတွက်လည်း မှန်၏။
ဤဝဋ္ဌာနာရ်း၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော အရဝဋ္ဌာနာရ်းသို့ နောက်ဆုံးတွင်
ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ပျက်ခြင်းကို ရှောင်လွှဲ၍ မရ။ ဣဒိတို့သို့ ရုပ်ပါ
၌ ဝဋ္ဌာနာရ်း၌ မွေးလာကြသဖြင့် လွတ်လမ်း မရှိကြ။ အနားနှင့်အမြန်
အားဖြင့် သေကြရမည်သာ ဖြစ်၏။

ဤဝဋ္ဌာနာရ်း၌ မည်သည့် အခြင်းအရပ်သို့မျှ ခိုင်မြဲခြင်း မရှိ။
ယေဘုယျအားဖြင့် ဣဒိတို့က ခိုင်မြဲသည့်ဟု ထင်နေသော အရပ်များတွင် ခိုင်မြဲ
မှုလုံးလုံး မရှိ။ ဤကမ္ဘာ မြေကြီးနှင့် ကောင်းကင်ပြင်ရှိ ဂြိုဟ်များ၊ ကြယ်များသို့
မခိုင်မြဲကြ။ ဝဋ္ဌာနာရ်း၌ မိမိသက်တမ်းဖြစ်သော နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀၀၀
၀၀၀၀၀၀၀၀၀ တွင် တကြိမ်တကြိမ်မျှ ပျက်ပီး လေ့ရှိ၏။ (မဟာကပ္ပ)။ ယခု
အခါတွင် ထိုကမ္ဘာလည်း ပုံနှင့်ပုံ နှစ်ခွဲရှိ။ သုံးပုံတပုံ နှစ်သေး၏ ထိုသုံးပုံတပုံ
နှစ်သောအခါတွင် ဝဋ္ဌာနာရ်းသို့ ပျက်၍ အမှောင်တိုက်ကြီး နှင့်သူ သော အင်အား
များအဖြစ်သို့ ရောက်၍ သွားလိမ့်မည်။

အရှေ့သော ဂြိုဟ်များ နှင့် ကြယ်များသို့ အခြားဂြိုဟ်များ ကြယ်များ
 နှင့် စတင် အလွန် သေးငယ်ပြီးလျှင် သူတို့၏ သက်တမ်းသို့လည်း အလွန်တို၏။
 စကြာဝဠာအတွင်း၌ အလွန်အလွန်ကြီးမား အစုံအစင် အလွန် နိုင်သော ဂြိုဟ်များ
 နှင့် ကြယ်များလည်း ရှိကြ သေးသော။ ထိုဂြိုဟ်များ နှင့် ကြယ်များသို့ မရေမတွက်
 နိုင်လောက် အောင် အချိန်ကာလ ရှည်ကြာစွာ နေကြ၏။ သို့ရာတွင် ဤကမ္ဘာ
 မြေကြီး နှင့် အခြား သောဂြိုဟ်များ နှင့် ကြယ်များအားလုံးသို့ မသိသော အရဝဏ္ဏ
 များ ပါဝင်၍ မသိမျှလောက် အချိန်ကာလရှည်ကြာစွာ ဘ၌ နေကြသော ပင် ဖြစ်စေ
 ကာမူ ပျက်စီးခြင်းတရားကို မလွန်ဆန်နိုင်ကြသဖြင့် အချိန်တန်သည့်အခါတွင် ပျက်
 စီးကုန် မည်သော ဖြစ်၏။

ရှည်ကြာသော အချိန်ဟူ၍ မရှိ

ဈာန်ဝိညာဉ်သို့ ဂြိုဟ်များကြယ်များ ခဲ့သို့ ကြီးကျယ်သော အရဝဏ္ဏကြီးများ
 နှင့် သက်တိုင်သော ဖြစ်ခြင်း၊ ကြီးခြင်း၊ ဘ၌ခြင်း၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း စီး
 များလှခြင်းကို နှိပ်စက် မတွေ့မြင်နိုင်ကြ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဈာန်ဝိညာဉ် နှိပ်
 စက်ဖြစ်သော လူသတ္တဝါတို့၏ စီးသည့် အလွန်ငယ်သော ကြောင့် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်
 အပိုင်းအခြား မရှိမှဖြစ်သည့် အချိန်ကာလနှင့် နှိုင်းစာ မည်ဆိုသော် ဈာန်ဝိညာဉ်အာ
 ဇာန်၌ ထင်လှသော သုခစကြာဝဠာ၏ သက်တန်းပြည့်သော အနှစ် ၁၀၀၀၀၀၀၀၀၀
 ၀၀၀၀၀၀ ခဲ့သို့သော အချိန်ကာလများသို့ ပင်လျှင် ပြောပလောက် တော့မည်
 မဟုတ်။

ဂြိုဟ်အသီးသီး နှင့် ကြယ်အသီးသီးတွင် ရှိကြသော သတ္တဝါအားလုံး နှင့် အရဝ
 ဝဏ္ဏအားလုံးသို့ မိမိတို့သက်တိုင်ရာ ဂြိုဟ်စီးကြီးများ၊ ကြယ်စီးကြီးများအတွင်း၌ ရှိ
 ကြသော စီးငယ်ကလေးများသော ဖြစ်ကြ၏။ အဆိုပါ စီးအငယ်ငါးမျိုးတို့၏ သက်တမ်း
 သည် တခုနှင့်တခု မတူကြ။ သို့ရာတွင် လူသတ္တဝါတို့၏ ယနေ့သက်တမ်းမှာ အနှစ် ၁၀၀
 ခန့်မျှမျှမျှ ဖြစ်၏။ ဤတော့ငါးသော အချိန်ကာလအတွင်း၌ လူသတ္တဝါ
 တို့၏ စီးသည့် ဖြစ်ခြင်း၊ ကြီးခြင်း၊ ဘ၌ခြင်း၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း ဟူ၍ အာ
 သော စတန်းတခုမှ တခုသို့ မရပ်မနားလည်လျက် ရှိ၏။ ဈာန်ဝိညာဉ် ပြောပြစကား
 အရ ပြောရမည်ဆိုသော် မွေးချွန်၊ နို့စို့ကလေးအငယ်ငယ်က ချွန်၊ လူဖျံပေါက်

အရွယ် ရေဘက် ချိန်၊ ဆိုချိန်၊ သေချိန်ဆို မရပ် မနားလှည့်လျက် ရှိ၏။ လူသမ္ဘဝါ
 ဘို့၏ ကိစ္စသို့ အချို့သော စခန်းများကို ခုံကျော်ချင် ခုံကျော်မည် ဖြစ်၏။
 သို့ရာတွင် မွေးခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော အစရှိင်း အစရှိင်းသို့ သေခြင်း ဟု
 ဆိုအပ်သော အဆုံးနှင့် ဘွဲ့လျက် နေ၏။

မဂ်္ဂင်္ဂါမြို့နှင့် မမင်္ဂလာမြို့

စဉ်းဝဠာသွင်း၍ အရဝဠာအားလုံးသို့ ယာယီမျှသတ်ပြစ်၏။
 စဉ်းဝဠာသွင်း၍ အချိန်ကာလအားလုံးသို့ မပြောပလောက် အောင်ပင်
 ဘို့ဘောင်း၏။ နာမည်ရှိသည့်လည်း အရဝဠာအားလုံး ပျောက်ကွယ်သောအခွန်
 နှုန်းအတိုင်း ပျောက်ကွယ်ကြ၏။ သမိုင်းစာအုပ်တို့လည်း ရေးပြီးသည့် နှစ်တဖြုတ်
 နက် ပျောက်ကွယ်ကြ၏။ (အမေရိကန် သမ္မတ များဖြစ်ကြသော) အဗြဟမ်
 လင်ကွန်းနှင့် ဂျော့ဝါရှင်တန်တို့သို့၎င်း၊ (အင်္ဂလိပ်က ဗျာဏရဘုရား) ဝိလျံဟ်
 စပီးယားနှင့်၊ (လောကပါဟ်ဧရဘုရား) ဂျော့ဝတ်ဗင်ဆင်တို့သို့၎င်း၊ သီရိဓမ္မာ
 သောကမင်းကြီးနှင့် ဂေါတမ ဗုဒ္ဓတို့သို့၎င်း၊ မဂ်္ဂင်္ဂါမြို့ခြင်းဘုရားကို မလွန်စွာ
 နိုင်ကြ။ ဥပဒေသနှင့် အားလုံးနှင့်ဆိုင်သော တရားဖြစ်၏။ အဆိုပါ ဘဦးချင်း
 ဘဦးချင်း ဖြစ်ကြသော သမ္မတတို့သို့ စဉ်းဝဠာသွင်း၍ အခြား သောသမ္မတအား
 လုံးတို့ နေနည်းအတိုင်း နေ၍ သေနည်းအတိုင်း သေကြ၏။ သူတို့ သေကြသောအခါ
 တွင် သူတို့ နေခဲ့မှတ်ပဲ့တင်သံနှင့် မွေးကြိုင်သော ရနံ့များ ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ သို့ရာ
 တွင် ထိုပဲ့တင်သံနှင့် မွေးကြိုင်သော ရနံ့တို့သို့ ထာဝရ ဘဝသို့လွန်မည် မဟုတ်။
 ထိုမွေးကြိုင်သော ရနံ့သို့ နောက်အနှစ်သစ်သောင်း မခံတို့သောလျှင် များ၏။
 နောက်အနှစ်သစ်သောင်းသို့လျှင် အဆိုပါ မွေးကြိုင်သော ရနံ့မှာ မရှိတော့မည်မှာ
 သေချာသလောက် ဖြစ်၏။ အနှစ်သစ်သောင်းသို့ပင် ဘာမျှမဖြစ်လောက်သော
 အချိန်ဖြစ်၏။ ဥပဒေသ မဂ်္ဂင်္ဂါမြို့ခြင်း (အန်ဂ) ဘုရား၏ သဘောပေတည်း။

ထိုနောက် အချိန်၏ ဂုဏ်အင်္ဂါများလည်း ရှိသေး၏။ အဘိဓာန်သို့
 အဘိဓာန်သတ်ပြစ်၏။ မည်သည့်အခါတွင်မှ ပြန်၍ မလာတော့။ အနာဂတ်ထက် မသေ
 ချာသော အရသာသို့ မရှိ။ ပစ္စုပ္ပန်သို့သော်လည်း အားလုံးအတွက် အကယ်စင်စစ်
 အရေးကြီး၏။ သို့ရာတွင် ပစ္စုပ္ပန်သို့ အသွားလည်း အလွန်မြန်၍ ရပ်နားခြင်းလည်း

အလှဦး မရှိ သော ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန် နှင့် ရင် တောင်တန်းလိုက်ရန် မဖြစ်နိုင်။
 ကျွန်ုပ်တို့သည် ပျော်ရွှင်မှုများကို ၎င်း၊ နာကြင်မှုများကို ၎င်း၊ စည်းစိမ်ခံမှုများ
 ကို ၎င်း၊ ဧဏ်းရဲမှုများကို ၎င်း ခံစားကြရ၏။ သို့သော် ထိုသဘာဝမှာ နှင့် မသဘာဝ
 မှာများ အားလုံးသည် တစ်ခြားခြား မရှိ။ အတိတ်သည် အဝတ်အမှန် မဟုတ်။
 အနာဂတ်သည်လည်း အဝတ်အမှန် မဟုတ်။ ပစ္စုပ္ပန်သည် အကုန်အလွန်မြန်၍ ရပ်
 နားခြင်းလည်း မရှိ သော ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်သည်လည်း အဝတ်အမှန် မဟုတ်။
 ဝိဇ္ဇာဝဋ္ဌာနအတွင်းရှိ သန္တတိအားလုံးသည် အဆိုပါ အဝတ်အမှန် မဟုတ် သော တဝ
 (အနန္တ) တွင် တည် နေတတ်သောကြောင့် ခံ နေကြရ၏။

အင်းရဲခြင်း

ဤဝိဇ္ဇာဝဋ္ဌာနအတွင်းရှိ ကျွန်ုပ်တို့၏ တဝသည် ဒဏ္ဍာရီဖြစ်၏။ တိဇ္ဈာန်
 ဖြစ်၏။ အိမ်မက်ဖြစ်၏။ အတိတ်သည် လွန်ခဲ့သဖြင့် မေ့၍သွား သော အိမ်မက်ဖြစ်
 ၏။ အနာဂတ်သည် လောကဏာများ ဖြစ်သဖြင့် အလွန်မ ရေရာသော အိမ်မက်
 ဖြစ်၏။ ပစ္စုပ္ပန်သည် လျင်မြန်၍ မရပ်မနားယိုစီး နေသော အိမ်မက် ပြေးဖြစ်၏။
 ဤဝိဇ္ဇာဝဋ္ဌာနအတွင်း၌ ရှိသော အရာများအနက် တခုသည် မှ မခိုင်မြဲ။ ထို့ကြောင့်
 ဤဝိဇ္ဇာဝဋ္ဌာနအတွင်းရှိ သော ပျော်ရွှင်မှုအားလုံးသည် တခုမျှ ပျော်ရွှင် မှာမဟုတ်။
 အကုန်လုံးအင်းရဲမှာ ချဉ်းဖြစ်၏။

မိုးခြင်းသည် နာကျင်၍ ကျွန်ုပ်တို့အား အင်းရဲမှာ ဖြစ် စေ၏။
 ကြိုးခြင်းသည်လည်း နာကျင်၍ ကျွန်ုပ်တို့အား အင်းရဲခြင်းကို ဖြစ် စေ၏။ ရေခဲ
 သည် နာကျင်၍ ကျွန်ုပ်တို့အား အင်းရဲခြင်းကို ဖြစ် စေ၏။ သေခြင်းသည် နာကျင်
 ၍ ကျွန်ုပ်တို့အား အင်းရဲခြင်းကို ဖြစ် စေ၏။ ဤနည်းဖြင့် ဤဝိဇ္ဇာဝဋ္ဌာန၌ ဖြစ်
 ရခြင်းသည် အင်းရဲခြင်း ပင်လယ် ဝေဠု နေ၏။

ထိုမှတစ်ပါး အခြားအင်းရဲခြင်း များများလည်း ရှိကြ သေး၏။ ဤဝိဇ္ဇာဝဋ္ဌာ
 အတွင်း၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ လိုချင်သမျှ သော အရာတို့ကို မရနိုင်ကြ။ ကျွန်ုပ်တို့
 လိုချင်သမျှကို မရခြင်းသည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့အား အင်းရဲခြင်းကို ဖြစ် စေ၏။ ကျွန်ုပ်
 တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ ချစ်ခင်သောသူများ နှင့် ခွဲခါမျှတည်း မ ရှောင်လွှဲနိုင်ကြ။
 ကျွန်ုပ်တို့ ချစ်ခင်သူတို့ နှင့် ခွဲခါရခြင်းသည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့အား အင်းရဲခြင်းကို
 ဖြစ် စေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ မနှစ်သက်သော သူတို့ နှင့် ပေါင်းဖော်ရခြင်းမှလည်း ကျွန်ုပ်
 တို့သည် ရှောင်လွှဲ၍မရ။ ကျွန်ုပ်တို့ မနှစ်သက်သောသူတို့ နှင့် ပေါင်းဖော်ရခြင်း
 သည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့အား အင်းရဲခြင်းကို ဖြစ် စေ၏။ (ဒုက္ခ။)

သီမိ မေ့သော ဝဂိုက် နှင့် အဆင်အတန်းမြင်သော

သတ္တဝါများ

သတ္တဝါတို့၏ ဝဂိုက်မှာ ဘဝအဆင် အဆင်အတန်းအလိုက် ခြားနားခြင်း ရှိ၏။ ဘဝကြမ်းတမ်းလျှင် ဝဂိုက်ကြမ်းတမ်း၏။ ဘဝသီမိ မေ့လျှင် ဝဂိုက်သီမိ မေ့၏။ တိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့သို့သော ကြမ်းတမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ ဝဂိုက်သည် သူတို့ဘဝ နှင့် လျော် ညီစွာ ကြမ်းတမ်း၏။ တိရစ္ဆာန်တို့ထက် သီမိ မေ့သော သတ္တဝါတို့၏ ဝဂိုက်သည် မိမိ တို့ဘဝ နှင့် လျော်ညီစွာ သီမိ မေ့၏။ ယဉ်ကျေးသောသူတို့၏ ဝဂိုက်သည် မယဉ်ကျေး သော လူတို့၏ ဝဂိုက်ထက် သီမိ မေ့၏။ ဤနည်းဖြင့် ဝဉ်းဝမ်းခံမျှ ဝဂိုက်များသည့် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ဝဏ္ဏဝဏ္ဏဘွင်းရှိ ဆင်းရဲသော ဘဝများနှင့် မတူသော အတုမရှိ သော ပညာ ရောင့်ပြင်း ထွန်းပြောင်လျက်ရှိသော နိဗ္ဗာန်ဘဝသစ်ရှိ၏။ ထိုဘဝ သည် အတုမရှိ အောင် သီမိ မေ့သော ဘဝဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အတုမရှိ အောင် ဝဏ္ဏဝဏ္ဏသော ချမ်းသာမှဖြစ်သည့် ထိုဘဝကို ရနိုင်ရန်အတွက် လိုအပ်သော ဝဂိုက် ကို ဘေးတစ်ခုခုနှင့် အလွန်သီမိ မေ့၍ ယဉ်ကျေးသောဘဝကို ရအောင်လုပ်ဖို့ လို၏။ သီမိ မေ့ ယဉ်ကျေးမှု အခြေခံ မရှိသူတို့သည် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြသူတို့ ခံစားရသော ချမ်းသာမှာ အကဲဖြတ်နိုင်ရန် ခဲယဉ်း၏။

မြတ်သော ဂုဏ်အင်္ဂလိမ္မိ

အနာဂတ်တွင် သီမိ မေ့သော ဘဝသို့ ရောက် ဝေနိုင်၍ နောက်ဆုံး တွင် နိဗ္ဗာန်ကို ရောက် ဝေနိုင်ရန်အတွက် ဗုဒ္ဓက ညွှန်ပြခဲ့သော လမ်းမှာ လျှောက်သွားရန်အတွက် ပကတိအားဖြင့် လွယ်ကူ၍ သာယာ၏။ ထိုလမ်း၏ ပထမ အဆင့်မှာ ဘဝတစ်ခုတွင်ရှိသော အလွန်အကြီး ပြုကျင့်မှုများ အလွန်အကြီး ခန်းနား စွာ ပြုကျင့်မှုများနှင့် အခြားဘဝတစ်ခုတွင်ရှိသော ဝေးနေမှုနှင့် မိမိကိုယ်ကို ညှင်းပမ်းမှုများကို ရှောင်ရှား၍ ဂိုးဂိုး မှန်မှန် နေထိုင်မှဖြစ်၏။ ထိုလမ်း ကို "အလယ်လမ်း" (ပဇ္ဈိမ ပဋိပဒါ) ဟု ခေါ်၏။

ဤအလယ်လမ်းကို သွားသုတ်သည့် အောက်ပါအကျင့်ကို ကျင့်ရန် လို၏။

ထိုအကျင့်မှာ

(၁) မှန်သောအမြင် (သမ္မာဒိဋ္ဌိ) နှင့် မှန်သော အကြံ (သမ္မာသင်္ကပ္ပ) ဖြင့် ထိုးထွင်း ဥာဏ်ကို ရအောင်လုပ်ခြင်း ၊

(၂) မှန်သော ဝကား (သမ္မာဝါစာ) ၊ မှန်သောလုပ်ခြင်း (သမ္မာကမ္မန္တ) ၊ မှန်သောအသက်မွေးခြင်း (သမ္မာဘဇီဝ) ဟို့ဖြင့် ခရီးကို သိမ်မွေ့စေခြင်း ၊

(၃) မှန်သောအားထုတ်မှု (သမ္မာဝါယမ) ၊ မှန်သောသတ်ဝှံမှု (သမ္မာသတ်) ၊ မှန်သော အာရုံပူးစိုက်မှုနှင့် နှစ်ခြင်းမှု (သမ္မာသမာဓိ) ဟို့ဖြင့် နာမ်ဗျာဏ် အင်အားများကိုဖြတ်ပေါ်လာ အောင် လုပ်ခြင်း နှင့် ထိန်းသိမ်းခြင်း

ဟို့ဖြတ်၏။

ရေဝင်ရဲများနှင့် သိမ်းချမ်းမှု

ဗုဒ္ဓ နှစ်ပြည့်သော ပိနဝိဟကျ နေထိုင်မှည့် လူသတ္တဝါတို့အား နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင်စေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သည့်သဘာဝက အဆင့်အတန်း နိမ့်ကျသော တဝမျှားသို့ မကျရောက်စေနိုင်သော အရံအတားလည်း ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓ၏ နေထိုင်မှုဝန်ထမ်းသည့် လူသတ္တဝါတို့အား ဥပနာသ မြေကြီး ပေါ်၌ မြင့်မြတ်သောတဝမျှားသို့၎င်း သက်တမ်းလည်း ပို၍ရှည် ၊ မရှိမှအင်းရဲမှတ်လည်း ပို၍နည်း ၊ ချမ်းသာမှတ်လည်း ပို၍များသော နတ်ဗြဟ္မာတို့မျှားသို့၎င်း ၊ ရောက်စေတတ်၏။

ဤရှစ်ဆင့်လမ်းကို လိုက်ခြင်းသည့် လူသတ္တဝါတို့နှင့်တကွ ဥပနာသ မြေကြီး ပေါ်တွင် လူသတ္တဝါတို့နှင့်အတူ နေထိုင်ကြသော သတ္တဝါတို့အား ချက်ချင်းလက်ငင်း ချမ်းသာခြင်း ၊ ရေဝင်ရဲခြင်း ၊ ချစ်ခင်ခြင်းစသော အကျိုးကျေးဇူးများကို ခံစားရစေနိုင်၏။ ထိုအကျိုးကျေးဇူးများသည့် သက်ဆိုင်ရာသုတေသန ငြိမ်းချမ်းသာယာခြင်းဟို့ဖြင့် ပြည့်စုံစေနိုင်၏။ ။

